اللهم صلی علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم و العن عدوهم

کامل الزیارات – ابن قولویه

نام کتاب: کامل الزیارات

نویسنده: ابن قولویه

موضوع: ادعیه و زیارات

تاریخ وفات مؤلف: ۳۲۹ ق

زبان: عربی

ترجمه فارسی

تعداد جلد: ۱

ناشر: مرتضوی

مکان چاپ: نجف

سال چاپ: ۱۳۵۶ ق

نوبت چاپ: اول

[مقدمه مترجم]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

حمد و سپاس خالقی را که بهترین و کامل‌ترین شرایع را برای ما قرار داد و اکمل و اشرف انبیاء عظام را هادی ما نمود و اعظم و اعلم اوصیاء را ولیّ و قائد ما گرداند.

بهترین تهنیت و خالص‌ترین تحیّت ما بر وجود مبارک خاتم الأنبیاء حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و بر سیّد الاوصیاء اعلی حضرت علوی صلوات اللّه و سلامه علیه و ابناء طیّبین و طاهرینش که جملگی اختران تابناک آسمان ولایت و اعلام بارزه سبل هدایت می‌باشند.

و لعنت ابدی و نفرین سرمدی بر اعداء و غاصبین حقوق این خاندان آمین یا ربّ العالمین.

محضر سروران و خوانندگان محترم می‌رساند که بهترین و ارزشمندترین سرمایه‌های معنوی مسلمین بالاخص طائفه حقّه امامیّهٔ اثنی عشریّهٔ دعاء و توسّل به اذیال پرفیض وسائط بین خالق و مخلوق و انوار درخشان مظاهر کامله حضرت احدیّت یعنی ذوات مقدّسه حضرات چهارده معصوم سلام اللّه علیهم اجمعین می‌باشد.

لازم به تذکّر است که عالی‌ترین نوع توسّل و تقرّب جستن به درگاه حقّ عزّ و جلّ ذکر مصائب و گریستن بر مظلومیّت‌های عزیزترین موجودات نزد خداوند تبارک و تعالی یعنی معصومین علیهم السّلام بالاخص حضرت سیّد الشهداء سلام اللّه علیه می‌باشد و در این نحو از توسّل و تقرّب فرقی نیست بین اقامه عزاء و شرکت در مجالسی که به همین منظور به پا می‌شود یا به منظور زیارتشان به مشاهد مشرّفه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴

کوچ کردن و رنج سفر به خود وارد نمودن چه آنکه همه این توسّلات دارای اجر و فضیلت بوده و بر طبق روایات صحیحه‌ای که از طرق معتبره به ما رسیده جملگی موجب نجات و فلاح انسان می‌باشند.

در طول غیبت حجّت بالغه حق سلام اللّه علیه علماء ربّانی و دانشمندان صمدانی کتبی در این زمینه به رشته تألیف و تصنیف درآورده‌اند که اقدم و استوارترین آنها کتاب شریف «کامل الزّیارات» تألیف فقیه ماضی و محدّث نامی أبو القاسم جعفر بن محمّد بن جعفر بن موسی بن قولویه القمّی می‌باشد که به تصدیق ارباب فن از بهترین مسفوراتی است که در این باره تألیف و تصنیف شده است و چون طبق معمول این کتاب به زبان عربی است و فارسی زبانانی که از علوم عربیه بی‌بهره هستند

نمی‌توانند از آن استفاده کنند بر حسب پیشنهاد مکرّر بسیاری از دوستان و آشنایان و تشویق کثیری از سروران و اعزّه و لطف و عنایتی که به این حقیر دارند داعی تصمیم گرفتم آن را به زبان فارسی سلیس ترجمه کرده و از هر گونه شرح و توضیحی در ذیل آن امساک نموده تا موجب تطویل و تکبیر کتاب نشده و بدین وسیله برای خوانندگان موجب ملال و سبب کلال نباشد، بحمد اللّه این تصمیم از مرحله طرح به مرتبه اجراء و از قوّه به فعل مبدّل گشت و اکنون تمام کتاب من البدو الی الختم به زبان فارسی برگردانده شده و آماده بهره‌برداری گردیده است و از آنجایی که قرعه سعادت بنام انتشارات پیام حق در آمده از این رو کتاب حاضر توسّط این انتشارات و با هزینه پر برکت آن تحت مدیریّت آقایان حاج فخر الدّین جواهریان و فاضل محترم حاج محمّد جاسبی ایّدهما اللّه طبع و تکثیر و منتشر می‌شود خداوند منّان به تمام اهل خیر و بانیان علم و فضیلت توفیق دهد که مال و عمر عزیزشان را صرف آنچه ترویج دین و مذهب در آن است نمایند که خیر دنیا و آخرت در آن می‌باشد.

قم: سیّد محمّد جواد ذهنی تهرانی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

باب اوّل ثواب زیارت پیغمبر اکرم و امیر المؤمنین و حسنین صلوات اللّه علیهم اجمعین

حدیث اوّل ترجمه:

ابو القاسم جعفر بن محمّد بن قولویه قمی فقیه می‌گوید:

پدرم رحمهٔ الله علیه از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف اشعری و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از محمّد بن خالد برقی و او از قاسم بن یحیی، و او از جدّش حسن بن راشد و او نیز از عبد اللّه بن سنان و او از حضرت ابی عبد الله امام صادق علیه السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهما السّلام در دامن پیامبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بودند، سپس سر مبارک بالا نموده و عرضه داشت:

ای پدر ثواب کسی که پس از رحلتتان شما را زیارت کند چیست؟

پیامبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

پسرم، کسی که من را پس از رحلت زیارت کند مستحق بهشت بوده و در صورتی که بعد از ارتحال پدرت او را زیارت نماید به بهشت داخل می‌گردد و اگر برادرت را پس از ممات زیارت نماید بهشت حق او بوده و آن کس که بعد از شهادتت تو را زیارت کند بهشت از آن او می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷

حدیث دوّم ترجمه:

از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمد بن عیسی، و او از علی بن اسباط، و او از عثمان بن عیسی، و او از معلی بن ابی شهاب و او از حضرت ابی عبد الله علیه السّلام نقل نمود که آن حضرت فرمودند: حضرت ابی عبد الله الحسین صلوات اللّه علیه به جناب رسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم عرض کردند:

پاداش کسی که شما را زیارت کند چیست؟

پیامبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

پسرم، کسی که من را در حال حیات و بعد از آن زیارت کند یا به زیارت تو و برادرت آید بر من لازم است که در روز قیامت به زیارتش رفته تا او را از عذاب گناهانش برهانم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه و محمّد بن یعقوب از احمد بن ادریس نقل نمودند و او از شخصی که یادش نموده و وی از محمّد بن سنان و او از محمّد بن علی به طور مرفوعه نقل نموده که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند: یا علی، کسی که من را در حال حیات یا پس از آن زیارت کند یا به زیارت تو و دو فرزندت در حال حیات و پس از آن آید من ضامنم که در روز قیامت او را از وحشت‌ها و سختی‌های آن روز رهانیده تا جایی که از نظر درجه و مقام با من باشد. حدیث چهارم ترجمه:

محمد بن یعقوب برایم چنین نقل نمود:

عدّه‌ای از اصحاب ما که از جمله ایشان: احمد بن ادریس و محمّد بن یحیی هستند از عمر کی بن علی و او از یحیی که خادم حضرت ابی جعفر ثانی علیه السّلام است و وی از برخی اصحاب ما به طور مرفوعه از حضرت محمد بن علی بن الحسین علیهم السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹

پیغمبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که من یا یکی از فرزندانم را زیارت کند روز قیامت به زیارت او آمده و وی را از هول و وحشت‌های آن روز می‌رهانم.

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم حسن از پدرش علی بن مهزیار، وی گفت:

عثمان بن عیسی از معلّی بن ابی شهاب نقل نمود و وی از حضرت ابی عبد الله علیه السّلام که آن جناب فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهما السّلام به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم عرض نمود:

ای پدر، پاداش کسی که شما را زیارت کند چیست؟

پیامبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

فرزندم، کسی که من را در حال حیات و بعد از آن زیارت کند یا به زیارت پدر و برادر تو و شما بیاید بر من است که او را در روز قیامت زیارت کرده و از گرفتاری گناهانش برهانمش.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰

باب دوّم ثواب زیارت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم علیه الرحمهٔ از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از حسن بن محبوب و او از ابان و او از سدوسی و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل می‌کند که آن جناب فرمودند: رسول اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که به زیارت من آید روز قیامت من شفیع او هستم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱

حدیث دوّم ترجمه:

محمد بن حسن بن احمد علیه الرحمه از محمد بن حسن صفار نقل نموده و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از ابن ابی بحران وی میگوید:

محضر مبارک حضرت ابی جعفر ثانی علیه السّلام عرض کردم:

فدایت شوم ثواب و پاداش کسی که با قصد به زیارت رسول خدا برود چیست؟

حضرت فرمودند:

بهشت برای او است. حدیث سوّم ترجمه:

جماعتی از مشایخ ما از محمّد بن یحیی نقل نموده‌اند و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از معاویهٔ بن حکیم و او از عبد الرحمن ابن ابی نجران نقل کرده که گفت:

از حضرت ابا جعفر علیه السّلام پرسیدم: پاداش کسی که قبر نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را با قصد زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

بهشت برای اوست.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۲

حدیث چهارم ترجمه:

جماعتی از مشایخ ما با همین سندی که در حدیث قبل نقل شد از عبد الرحمن بن ابی نجران حدیث نموده‌اند و او از حضرت ابی جعفر ثانی چنین نقل کرده، میگوید:

محضر مبارک امام علیه السّلام عرضه داشتم:

پاداش کسی که از روی قصد و عمد به زیارت حضرت نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برود چیست؟

حضرت فرمودند:

اگر خدا بخواهد او را به بهشت وارد می‌نماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳

حدیث پنجم ترجمه:

محمد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش و او از احمد بن محمد بن عیسی و او از علی بن حکم و او از سیف ابن عمیره و او از ابو بکر حضرمی نقل نمود که وی گفت:

حضرت ابا عبد الله علیه السّلام به من امر فرمودند که آنچه در توان و قدرت داری در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نماز بگذار و فرمودند:

این طور نیست که هر وقت اراده کنی در آنجا نماز بگذار بر آن قادر باشی پس فرصت را غنیمت بشمار سپس به من فرمودند:

آیا نزد قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌آئی و زیارتش می‌کنی؟

عرض کردم: بلی فرمودند:

حقّا این طور است که زیارت تو را حضرت از نزدیک شنیده و اگر هم دور باشی از تو به حضرتش می‌رسانند. حدیث ششم ترجمه:

حمیری به اسناد سابقش از سیف بن عمیره، از عامر بن عبد اللّه، وی می‌گوید:

محضر حضرت ابی عبد الله علیه السّلام عرضه داشتم:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴

به ساربان خود دو یا سه دینار اضافه دادم تا من را به مدینه ببرد.

حضرت فرمودند:

بسیار کار خوبی کردی، سهل و آسان است زیرا با این عمل قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را زیارت نمودی، حقّا این طور است که زیارت تو را حضرت از نزدیک شنیده و اگر هم دور باشی از تو به حضرت می‌رسانند. حدیث هفتم ترجمه:

محمد بن الحسن بن احمد بن ولید، از محمد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبد الرحمن بن ابی نجران وی می‌گوید:

محضر امام ابی جعفر ثانی علیه السّلام عرضه داشتم: فدایت شوم پاداش کسی که با قصد و عمد به زیارت قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برود چیست؟

حضرت فرمودند:

اگر خداوند بخواهد او را داخل بهشت می‌کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵

حدیث هشتم ترجمه:

محمد بن یعقوب، از عده‌ای از رجالش، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبد الرحمن بن ابی نجران، وی می‌گوید: محضر امام ابی جعفر ثانی علیه السّلام عرضه داشتم: فدایت شوم پاداش کسی که با قصد و عمد به زیارت قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برود چیست؟

حضرت فرمودند:

بهشت از آن او است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶

حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید و محمّد بن یعقوب، از علی بن محمّد بن بندار، از ابراهیم بن اسحاق، از محمد بن سلیمان دیلمی، از ابی حجر اسلمی، وی می‌گوید:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

هر کسی که برای اعمال حج به مکّه رفته و سپس من را در مدینه زیارت نکند من نیز در روز قیامت به او جفا خواهم کرد و کسی که من را زیارت نماید شفاعت من نصیبش می‌گردد و کسی که از شفاعت من بهره‌مند شود بهشت بر او واجب می‌گردد، سپس فرمود:

و کسی که در یکی از دو حرم (مکّه و مدینه) از دنیا برود او را در موقف حساب نیاورده و مهاجر الی الله محسوب شده و روز قیامت با اصحاب بدر محشور می‌گردد. حدیث دهم ترجمه:

حسن بن عبد الله بن محمد بن عیسی از پدرش و او از حسن بن محبوب و او از ابان و او از سدوسی و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که به زیارت من آید من در روز قیامت شفیع او خواهم بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷

حدیث یازدهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم، از سلمهٔ بن خطّاب و او از علیّ بن سیف و او از فضل بن مالک نخعی و او از ابراهیم بن ابی یحیی مدنی و او از صفوان بن سلیم و او از پدرش و او از پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

کسی که یا در حال حیات و یا بعد از ممات من را زیارت کند روز قیامت در جوار و همسایگی من خواهد بود. حدیث دوازدهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمه، از علی بن سیف از سلیمان بن عمر النخعی، از عبد اللّه بن حسن، از پدرش از مولانا علی بن ابی طالب علیه السّلام نقل نموده

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸

که آن حضرت فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که بعد از حیات من را زیارت کند گویا من را در حال حیاتم زیارت کرده و من در روز قیامت برای وی شاهد و شافع خواهم بود. حدیث سیزدهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمه، از جعفر بن بشیر، از ابان بن عثمان، از سدوسی، از حضرت ابی عبد الله علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که به زیارت من آید روز قیامت من شفیع او خواهم بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹

حدیث چهاردهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمه، از زید بن ابی زید الهروی و قتیبهٔ بن سعید نقل نموده، وی گفت: رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که به امید ثواب و اجر در مدینه به زیارت من آید روز قیامت شفیع او خواهم بود. حدیث پانزدهم ترجمه:

جماعتی از مشایخم رحمهٔ الله علیهم از محمد بن یحیی و احمد بن ادریس جمیعا از سلمه نقل کرده‌اند که وی گفت: برخی از اصحاب ما این حدیث را از ابن ابی نجران نقل کرده که وی گفت:

محضر مبارکش عرضه داشتم:

پاداش کسی که به زیارت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رفته و قصدش صرفا زیارت بوده چیست؟ فرمود:

خداوند او را در بهشت داخل می‌کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰

حدیث شانزدهم ترجمه:

پدر و جماعتی از مشایخ من از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از ابان، از سدوسی از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند: رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که به زیارت من آید روز قیامت شفیع او خواهم بود. حدیث هفدهم ترجمه:

ابو الفضل محمّد بن احمد بن سلیمان، از موسی بن محمّد بن موسی، از محمّد بن محمّد اشعث می‌گوید: ابو الحسن موسی بن اسماعیل بن موسی بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱

جعفر علیهما السّلام می‌گوید:

پدرم (یعنی اسماعیل) از پدرش (یعنی حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام) از جدش (یعنی از جدّ پدرم) حضرت جعفر بن محمّد، از پدرش، از حضرت علی بن الحسین علیهم السّلام فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که بعد از حیاتم قبر من را زیارت کند مانند کسی است که در زمان حیاتم بطرف من هجرت کرده و به زیارتم آمده باشد، بنا بر این اگر نتوانستید به زیارتم آئید از همان مکان دور سلام فرستید که به من خواهد رسید. حدیث هیجدهم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از عثمان بن عیسی، از معلّی بن أبی شهاب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل می‌کند که آن جناب فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهما السّلام به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم عرض کرد:

پدرم: پاداش کسی که شما را زیارت کند چیست؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲

پسرم، کسی که در حال حیات و مماتم من را زیارت کند بر من است که روز قیامت به زیارتش رفته و او را از گرفتاری گناهانش برهانم. حدیث نوزدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ الله علیه از حسین بن حسن بن ابان، از حسین بن سعید باسنادش مثل همین حدیث را نقل نموده حدیث بیستم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزاز (از محمّد بن حسین بن ابی الخطاب، از حسن بن محبوب، از جمیل بن صالح، از فضیل بن یسار، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل می‌کند که آن جناب فرمودند:

زیارت قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم معادل و مساوی حجّ مقبولی است که با آن حضرت بجا آورده شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳

حدیث بیست و یکم ترجمه:

محمد بن جعفر، از محمد بن الحسن، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از زید شحام نقل نموده، وی می‌گوید:

بمحضر ابی عبد الله علیه السّلام عرضه داشتم:

ثواب و پاداش کسی که قبر رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند.

وی مانند کسی است که خدا را در عرشش زیارت نموده باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵

باب سوّم زیارت قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و خواندن دعاء نیز بر آن

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمد بن الحسن، از حسین بن حسن بن ابان، از حسین بن سعید، از فضالهٔ بن ایّوب و حسین از صفوان و ابن أبی عمیر جمیعا از معاویهٔ بن عمّار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند آن جناب فرمودند:

هنگامی که به مدینه وارد شدی پیش از ورود یا وقتی اراده ورود کردی غسل کن و پس از آن نزد قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برو و بر آن جناب سلام کن سپس نزدیک ستونی که از جانب راست قبر جلو قرار گرفته برو و بالای سر قبر در

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶

حالی که رو به قبله قرار گرفته‌ای و شانه چپ تو به جانب قبر و شانه راستت بطرف منبر می‌باشد بایست که آنجا مکان سر مبارک رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم است و بگو: اشهد ان لا اله الّا اللّه وحده لا شریک له: شهادت می‌دهم خدائی نیست مگر خداوند متعال که تنها بوده و انباز و شریکی ندارد.

و أشهد انّ محمّدا عبده و رسوله: و شهادت می‌دهم حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بنده و فرستاده او است.

و أشهد انّک رسول اللّه و أنّک محمد بن عبد اللّه: و شهادت می‌دهم تو فرستاده خدا هستی و تو جناب محمّد بن عبد اللّه می‌باشی.

و اشهد انّک قد بلغت رسالات ربّک: و شهادت می‌دهم تو رساندی پیام‌های پروردگارت را.

و نصحت لامّتک: و امّت خود را پند و اندرز دادی.

وَ جاهَدَ فِی سَبِیلِ اللّهِ: و در راه خدا جهاد نمودی.

و عبدت اللّه حتّی أتاک الیقین: و پرستیدی حق تعالی را تا هنگامی که موت تو را دریافت.

بِالْحِکْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ: امّت خود را با حکمت و اندرزهای پسندیده نصیحت نمودی.

و ادّیت الّذی علیک من الحق: و حقّی که بر عهده داشتی اداء نمودی.

و انّک قد رأفت بالمؤمنین و غلظت علی الکافرین: و شهادت می‌دهم که نسبت به اهل ایمان رئوف و مهربان، و بر اهل کفر غلیظ و خشن بودی.

فبلغ اللّه بک افضل شرف محلّ المکرّمین: پس خداوند رساند تو را به بالاترین مرتبه اهل اکرام.

الحمد للّه الّذی استنقذنا بک من الشرک و الضّلالة: حمد و ستایش

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷

می‌کنیم خدائی را که بوسیله تو ما را از شرک و گمراهی رهانید. اللّهمّ اجعل صلواتک و صلوات ملائکتک المرقبین و عبادک الصّالحین و انبیائک المرسلین و اهل السّموات و الارضین و من سبّح لربّ العالمین من الاوّلین و الآخرین: خداوندا درود خود و فرشتگان مقرّبت و بندگان شایسته‌ات و پیامبران فرستاده‌ات و نیز درود اهل آسمان‌ها و زمین و موجودات قدیم و جدیدی که پروردگار عالم را تسبیح و تنزیه نموده‌اند را قرار بده ...

علی محمّد عبدک و رسولک و نبیّک و امینک و نجیبک و حبیبک و صفیّک و صفوتک و خاصّتک و خیرتک من خلقک: بر حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که بنده و فرستاده و پیامبر و امین و نیکو نژاد و محبوب و خالص و برگزیده شده و اختصاص داده شده و انتخاب شده تو از میان مخلوقاتت می‌باشد.

اللّهم و اعطه الدّرجهٔ و الوسیلهٔ من الجنهٔ و ابعثه مقاما محمودا یغبطه به الاوّلون و الآخرون: خداوندا مقام و منزلت در بهشت به آن حضرت اعطاء بفرما و بر انگیز آن جناب را در حالی که مقام و درجه‌ای پسندیده داشته به طوری که خلق اولین و آخرین غبطه آن را بخورند.

اللّهم انّک قلت وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جاؤُکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِیماً: «۱» خداوندا خودت در قرآن فرموده‌ای:

اگر گروه گنه‌کاران بواسطه گناه بر خود ستم کنند و سپس نزد تو آیند (ای پیامبر) پس بواسطه تو از خدا طلب آمرزش کنند و تو از خدا طلب مغفرت کنی البته خواهند دید که خداوند توبه ایشان را پذیرفته و به آنها ترحم می‌نماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸

و انّی اتیت نبیّک مستغفرا تائبا من ذنوبی: و من در حالی که طلب آمرزش کرده و از گناهانم توبه می‌کنم به پیامبرت پناهنده شده‌ام.

و انّی اتوجّه الیک بنبیّک نبیّ الرّحمهٔ محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم: و من به توسّط پیامبرت آن پیامبر رحمت یعنی حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به تو روی می‌آورم.

یا محمد انّی اتوجّه الی اللّه ربّی و ربّک لیغفر لی ذنوبی: ای محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم من به خدا متوجه شده و روی می‌آورم همان خدای من و تو تا گناهانم را ببخشد.

و اگر حاجت داری قبر مطهّر را پشت سر قرار بده و رو به قبله بایست و دو دستت را بلند نما و سپس حاجتت را از خدا بخواه که ان شاء اللّه مستجاب خواهد شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹

حدیث دوّم ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم موسوی، از عبد اللّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر، از معاویهٔ بن عمّار نقل نموده، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

هر گاه از خواندن دعاء سر قبر فارغ شدی نزدیک منبر برو و دو قبّه پائین آن را بگیر و صورت و دیده‌گانت را به منبر مسح نما زیرا موجب شفاء چشمان می‌باشد و نزد منبر بایست و خدا را حمد نما و ثناء بگو و سپس حاجت خود را بخواه چه آنکه رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

بین منبر و قبر من بستانی است از بساتین بهشت و منبر من روی دربی از درب‌های بهشت قرار گرفته و چهار پایه‌اش در بهشت نهاده شده است.

کلمه «ترعه» به ضم «تاء» و سکون راء و فتح عین، که در حدیث آمده یعنی درب کوچک سپس به مقام نبیّ صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برو و هر چه خواستی در آنجا نماز بخوان و هنگامی که به مسجد داخل شدی بر محمّد و آل محمّد صلوات فرست چنان که هنگام خروج از آن نیز به آن مبادرت نما و توجّه داشته باش که در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بسیار نماز بخوان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰

حدیث سوّم ترجمه:

ابو عبد الرّحمن محمد بن احمد بن الحسن العسکری از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش علی بن مهزیار، از علی بن الحسین بن علی بن عمر بن علی بن الحسین بن علیّ بن ابی طالب، از علی بن جعفر بن محمد از برادرش ابی الحسن موسی بن جعفر، از پدرش، از جدّ بزرگوارش علیهم السّلام، فرمودند:

حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام معمولا نزدیک قبر نبیّ اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌ایستادند، ابتداء به آن جناب سلام می‌دادند و پس از آن شهادت به بلاغ «۱» داده و بدنبالش به آنچه صلاح و صواب می‌دانستند دعاء می‌فرمودند و سپس به سنگ سبز باریکی که نزدیک قبر می‌باشد تکیه داده و خود را باین نحو به قبر می‌چسباندند، پشت به قبر داده و روی مبارک به قبله می‌فرمودند و این دعا می‌خواندند:

اللّهم إلیک الجأت امری: بار خدایا قصدم را به جانب تو معطوف داشتم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱

و بدنبالش به آنچه صلاح و صواب می‌دانستند دعاء می‌فرمودند و سپس به سنگ سبز باریکی که نزدیک قبر می‌باشد تکیه داده و خود را به این نحو به قبر می‌چسباندند، پشت به قبر داده و روی مبارک به قبله می‌فرمودند و این دعاء را می‌خواندند:

اللّهم الیک الجأت امری: بار خدایا قصدم را به جانب تو معطوف داشتم.

و الی قبر نبیّک محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم عبدک و رسولک اسندت ظهری: و پشتم را به قبر پیامبرت حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که بنده و فرستاده تو است تکیه دادم.

و القبلهٔ التی رضیت لمحمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم استقبلت: و قبلهای را که برای حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم پسندیدی مقابل خود قرار دادهام.

اللّهم انّی اصبحت لا املک لنفسی خیر ما أرجو لها: بار خدایا صبح نمودهام در حالی که خیر آنچه را که برای خود آرزو دارم مالک نیستم.

و لا ادفع عنها شرّ ما احذر علیها: و نه میتوانم شرّ و بدی آنچه را که بر نفس خود میترسم از آن دفع نمایم.

و اصبحت الامور کلّها بیدک: و صبح نمودهام در حالی که تمام امور و کارها بدست تو میباشد.

و لا فقیر افقر منّی: و نیازمندی محتاجتر از من وجود ندارد.

إِنِّی لِما أَنْزَلْتَ إِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیرٌ: به طور مسلّم و قطع من به آن خیری که تو برایم منظور داشتهای محتاج نیازمند هستم.

اللّهم أردنی منک بخیر و لا رادّ لفضلک: بار خدایا خیر را از ناحیه خودت به من باز گردان در حالی که احدی نیست فضل و خیر تو را به من برگرداند.

اللّهم انّی أعوذ بک من ان تبدّل اسمی او تغیّر جسمی او تزیل نعمتک عنّی: بار خدایا همانا به تو پناه میبرم از اینکه نامم را مبدّل ساخته یا جسمم را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲

تغییر داده یا نعمتت را از من زائل نمائی.

اللّهم زیّنی بالتقوی و جمّلنی بالنّعم و اغمرنی بالعافیهٔ و ارزقنی شکر العافیهٔ: بار خدایا من را به تقوی مزیّن نما و به نعمتهایت بیارا و به عافیت غوطه ورم گردان و به من توفیق ده که شکر عافیت را به جای آورم. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبد الرّحمن بن ابی نجران و حسین بن سعید و جماعتی از حمّاد بن عیسی از محمّد بن مسعود نقل نمودهاند که وی گفت:

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام را دیدم که به قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رسیدند، پس دست مبارکشان را روی قبر گذارده و فرمودند:

أسأل اللّه الّذی اجتباک و اختارک و هداک و هدی بک ان یصلّی علیک: از خدائی که تو را برگزید و اختیار نمود و هدایت کرد و بواسطهات

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳

دیگران را راهنمائی نمود می‌خواهم که بر تو درود و رحمت بفرستد.

إِنَّ اللَّهَ وَ مَلائِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِیماً: همانا خداوند و فرشتگانش بر نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم صلوات می‌فرستند، ای کسانی که ایمان آورده‌اید بر پیامبر صلوات فرستاده و تسلیم شوید تسلیم‌شدنی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴

حدیث پنجم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی، از پدرش، از ابراهیم بن ابی البلاد نقل نموده که وی گفت: حضرت ابو الحسن علیه السّلام به من فرمودند:

چگونه به نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سلام می‌دهی؟

عرض کردم: به همان نحو که شما آگاه بوده و از طریق روایت به ما رسیده.

و نیز به من فرمودند:

آیا عبارتی افضل و برتر از این به تو یاد ندهم؟

عرض داشتم: چرا فدایت شوم.

پس در حالی که خدمتش نشسته بودم به خط مبارکشان نوشته و بر من قرائت کردند، فرمودند: هر گاه نزد قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ایستادی بگو:

أشهد ان لا اله الّا اللّه وحده لا شریک له: شهادت می‌دهم که خدائی نیست مگر خداوند متعال که تنها بوده و انباز و شریکی ندارد.

و اشهد أنّ محمّدا عبده و رسوله: و شهادت می‌دهم که حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بنده و فرستاده او است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵

و اشهد انّک محمّد بن عبد اللّه: و شهادت می‌دهم که تو حضرت محمّد بن عبد اللّه هستی.

و اشهد أنّک خاتم النّبیّین: و شهادت می‌دهم که تو آخرین پیامبر می‌باشی.

و أشهد أنّک قد بلغت رسالاتک ربّک: و شهادت می‌دهم که تو رساندی پیامهای پروردگارت را.

و نصحت لامّتک: و امّت خود را پند و اندرز دادی.

و جاهدت فی سبیل ربّک: و در راه خدا جهاد نمودی.

و عبدته حتّی اتاک الیقین: و پرستیدی حق تعالی را تا هنگامی که موت تو را دریافت.

و ادّیت الّذی علیک زمن الحقّ: و حقّی که بر عهده داشتی ادا نمودی.

اللّهم صلّی علی محمّد عبدک و رسولک و نجیبک و امینک و صفیک و خیرتک من خلفک افضل ما صلّیت علی احد من انبیائک و رسلک: بار خدایا بر حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که بنده و فرستاده و نیکو نژاد و امین و خالص و برگزیده تو از میان مخلوقات است درود و رحمت فرستاد آنهم برترین رحمتی که بر هر یک از پیامبران و رسولانت ارزانی داشتی.

اللّهم سلّم علی محمّد و آل محمّد کما سلّمت علی نوح فی العاملین:

خداوندا همان طوری که نعمت سلامتی را در عالم نصیب جناب نوح علیه السّلام نمودی حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را از آن بهره‌مند گردان.

و امنن علی محمّد و آل محمد کما منّت علی موسی و هارون: خداوندا همان طوری که بر موسی و هارون نعمت دادی بر حضرت محمّد و آلش صلوات الله علیهم انعام نما.

و بارک علی محمّد و آل محمّد کما بارکت علی ابراهیم و آل ابراهیم

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶

انّک حمید مجید: همان طوری که نعمت‌هایت را بر ابراهیم و آلش مداوم قرار دادی بر حضرت محمّد و آل ایشان صلوات الله علیهم نیز نعمتهایت را دائمی و مستمر گردان بدرستی که تو ستایش شده و بزرگ می‌باشی.

اللّهم صلّ علی محمّد و آل محمّد و ترّحم علی محمد و آل محمّد:

خداوندا بر محمّد و آل محمّد درود فرست و ترّحم نما.

اللّهم ربّ البیت الحرام و ربّ المسجد الحرام و ربّ الرکن و المقام و ربّ البلد الحرام و ربّ الحلّ و الحرام و ربّ المشعر الحرام بلّغ روح نبیّک محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم منّی السلام: خداوندا که صاحب بیت الحرام و مسجد الحرام و رکن و مقام و بلد حرام و حل و حرم و مشعر الحرام هستی از طرف من سلام به روح پیامبرت حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برسان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن یعقوب کلینی از عده‌ای اصحاب، از سهل بن زیاد، از احمد بن محمّد بن ابی نصر نقل نموده، وی می‌گوید: محضر مبارک حضرت ابی الحسن علیه السّلام عرض کردم:

وقتی در مقابل قبر مطهّر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌ایستیم چگونه به حضرتش سلام دهیم؟

حضرت فرمودند:

کیفیت آن چنین است:

السّلام علی رسول اللّه: سلام بر فرستاده خدا.

السّلام علیک یا حبیب اللّه: سلام بر تو ای محبوب خدا.

السّلام علیک یا صفوة اللّه: سلام بر تو ای برگزیده خدا.

السّلام علیک یا امین اللّه: سلام بر تو ای امین خدا.

اشهد انّک قد نصحت لأمّتک: شهادت می‌دهم که تو امّتت را پند و اندرز دادی.

وَ جاهَدَ فِی سَبِیلِ اللّهِ: در راه خدا سعی و کوشش نمودی.

و عبدته مخلصا حتی أتاک الیقین: و او را خالص از هر شائبه شرکی پرستیدی تا موت تو را دریافت.

فجزاک اللّه افضل ما جزی نبیّا عن امّته: پس برترین و بالاترین پاداشی که حقتعالی به هر پیامبری عوض امّتش می‌دهد به تو بدهد.

اللّهم صلّ علی محمد افضل ما صلّیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انّک حمید مجید: خداوندا بالاتر و بهتر از رحمتی که بر ابراهیم و آلش فرستادی بر حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بفرست بدرستی که تو ستایش شده و بزرگ می‌باشی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸

کیفیت سلام حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام بر جدّ خود حضرت رسول اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن یعقوب به اسنادش، از سهل، از علی بن حسان از برخی اصحاب، وی می‌گوید: حضرت ابا الحسن اوّل علیه السّلام (امام کاظم علیه السّلام) و هارون الرشید خلیفه و عیسی بن جعفر و جعفر بن یحیی در مدینه بوده و باتفاق بطرف قبر نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رفتند و وقتی نزدیک قبر رسیدند هارون به امام هفتم علیه السّلام عرض کرد:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹

شما سبقت گرفته و ابتداء به سلام نمائید:

حضرت امتناع فرمود لذا هارون جلو رفت و سلام نمود و سپس به گوشه‌ای رفت و ایستاد پس عیسی بن جعفر به حضرتش عرض نمود:

شما سبقت گرفته و ابتداء به سلام نمائید:

حضرت اباء نموده لذا عیسی بن جعفر جلو رفت و سلام نمود و سپس در جنب هارون ایستاد.

پس جعفر به آن جناب عرض کرد:

شما سبقت گرفته و ابتداء به سلام نمائید.

حضرت نپذیرفته فلذا جعفر جلو رفت و سلام نمود و سپس نزدیک هارون ایستاد. آن گاه حضرت ابا الحسن جلو رفته و چنین سلام دادند:

السّلام علیک یا أبت: سلام بر تو ای پدر من.

اسأل اللّه الّذی اصطفاک و اجتباک و هداک و هدی بک ان یصلّی علیک: از خدائی که تو را برگزید و راهنمائیت نمود و بواسطه تو دیگران را هدایت کرد می‌خواهم که تو را مشمول رحمتش قرار دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن حسن مهزیار، از پدرش، از جدّش علی بن مهزیار، از علی بن حسین علوی بن علی بن عمر بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب علیهم السّلام، از علی بن جعفر، از برادر بزرگوارش حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام از پدر بزرگوارش از جدّ امجدش علیه السّلام، فرمود:

پدر بزرگوارم حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام معمولا نزدیک قبر نبیّ اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌ایستادند ابتداء به آن جناب سلام می‌دادند و پس از آن شهادت به بلاغ داده (یعنی می‌فرمودند:

اشهد انّک قد بلغت رسالات ربّک: و به دنبالش به آنچه صلاح و صواب می‌دانستند دعاء می‌فرموده و سپس به سنگ سبز باریکی که نزدیک قبر می‌باشد تکیه داده و خود را به این نحو به قبر می‌چسباندند، پشت به قبر داده و روی مبارک به قبله می‌فرمودند و این دعاء را می‌خواندند:

اللّهم الیک الجأت امری: بار خدای قصدم را به جانب تو معطوف داشتم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱

و الی قبر نبیّک محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم عبدک و رسولک اسندت ظهری: و پشتم را به قبر پیامبرت حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که بنده و فرستاده تو است تکیه دادم.

و القبلهٔ الّتی رضیت لمحمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم استقبلت: و قبله‌ای را که برای حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم پسندیدی مقابل خود قرار دادم.

اللّهم إنّی أصبحت لا أملک لنفسی خیر ما أرجو لها: بار خدایا صبح نموده‌ام در حالی که خیر آنچه را که برای خود آرزو دارم مالک نیستم.

و لا ادفع عنا شریما ما احذر علیها: و نه می‌توانم شرّ و بدی آن چه را که بر نفس خود می‌ترسم از آن دفع کنم.

و اصبحت الامور کلّها بیدک: و صبح نموده‌ام در حالی که تمام امور و کارها به دست تو می‌باشد.

و لا فقیر افقر منّی: و نیازمندی محتاج‌تر از من وجود ندارد.

إِنِّی لِما أَنْزَلْتَ إِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیرٌ: به طور مسلّم و قطع من به آن خیری که تو برایم منظور داشته‌ای محتاج و نیازمند هستم.

اللّهم اردنی منک بخیر و لا رادّ لفضلک: بار خدایا خیر را از ناحیه خودت به من باز گردان در حالی که احدی نیست فضل و خیر تو را به من برگرداند.

اللّهم انّی أعوذ بک من ان تبدّل اسمی او تغیّر جسمی او تزیل نعمتک عنی: بار خدایا همانا به تو پناه می‌برم از اینکه نامم را مبدّل ساخته یا جسمم را تغییر داده یا نعمتت را از من زائل نمائی.

اللّهم زیّنی بالتقوی و جمّلنی بالنّعم و اغمرنی بالعافیهٔ و ارزقنی شکر العافیهٔ: بار خدایا من را به تقوی مزیّن نما و به نعمت‌هایت بیارا و به عافیت غوطه‌ورم گردان و به من توفیق داده که شکر عافیت را به جای آورم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲

آنچه واجب است در نزد قبر مطهّر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم خوانده شود

حدیث نهم ترجمه:

علی بن حسین از علی بن ابراهیم بن هاشم، از محمّد بن عیسی بن عبید، از ابی عبد اللّه زکریّا مؤمن، از ابراهیم ابن ناحیه، از اسحق بن عمّار، وی می‌گوید:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرضه داشتم: از میان سلام‌هائی که به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم داده می‌شود سلام کوتاهی به من تعلیم بفرمائید:

حضرت فرمودند:

بگو:

أسأل اللّه الذی انتجبک و اصطفاک و اختارک و هداک و هدی بک ان یصلّی علیک صلاهٔ کثیرهٔ طیبهٔ.

از خدائی که ترا برگزید و اختیار نمود و هدایتت کرد بواسطه تو دیگران را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳

راهنمائی نمود در خواست می‌کنم که بر تو رحمت فراوان و پاکیزه بفرستد.

حدیث دهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی و یعقوب بن یزید و موسی بن عمر، از أحمد بن محمد بن أبی نصر، از حضرت ابی الحسن الرضا علیه السّلام، وی می‌گوید:

محضر مبارک آن حضرت عرضه داشتم: هنگامی که نزد قبر مطهر رسول

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴

خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رسیدیم چگونه به آن جناب سلام دهیم؟

حضرت فرمودند:

بگو:

السّلام علی رسول اللّه: سلام بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم.

السّلام علیک و رحمهٔ اللّه و برکاته: سلاما ما و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

السّلام علیک یا رسول اللّه: سلام بر تو ای فرستاده خدا.

السّلام علیک یا محمّد بن عبد اللّه: سلام بر تو ای حضرت محمّد بن عبد اللّه.

السّلام علیک یا خیرهٔ اللّه: سلام بر تو ای برگزیده خداوند متعال.

السّلام علیک یا حبیب اللّه: سلام بر تو ای محبوب خداوند متعال.

السّلام علیک یا صفوهٔ اللّه: سلام بر تو ای افتخار شده خداوند متعال.

السّلام علیک یا أمین اللّه: سلام بر تو ای امین خداوند متعال.

السّلام أنّک رسول اللّه: شهادت می‌دهم که تو فرستاده خداوند متعال هستی.

و أشهد أنّک محمّد بن عبد اللّه: و شهادت می‌دهم که تو حضرت محمّد بن عبد الله می‌باشی.

و أشهد أنّک قد نصحت لامّتک: و شهادت می‌دهم که تو امتت را اندرز دادی.

و جاهدت فی سبیل ربّک: و در راه خدا کوشش و سعی نمودی.

و عبدته حتّی أتاک الیقین: و خدا را پرستیدی تا زمانی که موت شما را دریافت.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵

فجزاک اللّه أفضل ما جزی نبیّا عن امّته: پس خداوند به شما برترین پاداشی را که بهر یک از انبیاء عوض امّتش داده بدهد.

اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد: خداوندا رحمتت را بر محمّد و آل محمّد بفرست.

أفضل ما صلّیت علی إبراهیم و آل إبراهیم: برترین رحمتی که بر ابراهیم و آلش فرستادی.

إنّک حمید مجید: همانا تو ستایش شده و بزرگ می‌باشی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶

باب چهارم فضیلت خواندن نماز در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و ثواب و اجر آن

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمّد بن حسن بن احمد بن ولید از محمّد بن حسن صفّار، از احمد بن حسن بن علی بن فضّال، از عمرو بن سعید از مصدق بن صدقه، از عمّار بن موسی ساباطی، از ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید:

از آن حضرت پرسیدم:

آیا نماز در مسجد رسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مانند نماز در شهر مدینه می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

خیر، زیرا نماز در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم معادل با هزار نماز بوده و نماز در شهر مدینه مانند نماز در سایر شهرها است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف قمی اشعری، از احمد بن محمّد بن عیسی، از موسی بن قاسم بجلی، از کسی که برایش نقل نموده، از مرازم، وی می‌گوید:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

یک نماز در مسجد من معادل و مساوی با هزار نماز در غیر آن بوده و نماز در مسجد الحرام مساوی با هزار نماز در مسجد من می‌باشد، سپس فرمودند:

حقتعالی مکّه را بر سایر بقاع تفضیل داد و برخی از نواحی آن را بر بعضی دیگر برتر قرار داد فرمود: مقام ابراهیم را جایگاه پرستش خدا قرار دهید.

و نیز فرمود:

حق تعالی گروهی را بر دیگران تفضیل داد و امر نمود که سایرین از آنها پیروی کنند و در کتاب عزیزش دستور داد که مودّت و محبّت آن گروه را در دل داشته باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸

حدیث سوّم ترجمه:

علی بن حسین بن موسی بن بابویه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از پدرش اسماعیل، از ابن مسکان، از ابی الصّامت، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

نماز در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مساوی با ده هزار نماز می‌باشد. حدیث چهارم ترجمه:

جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابراهیم بن مهزیار، از برادرش علی، از حسین بن سعید، از صفوان بن یحیی و ابن ابی عمیر و فضاله بن ایّوب جملگی از معاویهٔ بن عمّار نقل کرده‌اند که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به ابن ابی یعفور فرمودند:

در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم زیاد نماز بخوان زیرا حضرتش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

یک نماز در مسجد من مانند هزار نماز در مساجد دیگری می‌باشد مگر مسجد الحرام زیرا یک نماز در این مسجد مساوی با هزار نماز در مسجد من می‌باشد. حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن حسن، از سلمه و حکیم بن داود بن حکیم از سلمهٔ بن خطّاب، از علی بن سیف از جمیل بن درّاج نقل نموده که وی گفت:

شنیدم که حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام می‌فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

یک نماز در مسجد من مساوی با هزار نماز در غیر آن می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰

حدیث ششم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم، از سلمۀ بن خطاب، از مصدّق بن صدقه، از عمّار بن موسی ساباطی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده، وی می‌گوید:

از خواندن نماز در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سؤال کرده و عرضه داشتم:

آیا نماز در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مساوی با نماز در مدینه می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

خیر: زیرا نماز در مسجد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم معادل با هزار نماز بوده و نماز در مدینه مانند نماز در سائر شهرها است. حدیث هفتم ترجمه:

حکیم بن داود از حکیم، از سلمه، از علی بن سیف، از پدرش، از داود بن فرقد، وی می‌گوید: از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

یک نماز در مسجد من مساوی با هزار نماز در غیر آن می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱

حدیث هشتم ترجمه:

حکیم بن داود از سلمه، از اسماعیل بن جعفر، از برخی اصحابش، از مرازم، از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

یک نماز در مسجد مدینه بالاتر از هزار نماز در سایر مساجد می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳

باب پنجم زیارت حضرت حمزه عموی گرامی رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و قبور شهداء

حدیث اوّل ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمۀ بن خطّاب، از عبد اللّه بن احمد از بکر بن صالح، از عمرو بن هشام از شخصی از اصحاب ما از معصومین علیهم السّلام، وی می‌گوید:

زائر نزد قبر جناب حمزه بگوید:

السّلام علیک یا عمّ رسول اللّه و خیر الشهداء: سلام بر تو ای عموی رسول خدا و بهترین شهداء.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴

السّلام علیک یا اسد اللّه و اسد رسوله: سلام بر تو ای شیر خدا و شیر رسول خدا.

اشهد انّک قد جاهدت فِی اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ: شهادت می‌دهم که تو در راه خدا آن طوری که باید جهاد کنی جهاد کردی.

و نصحت للّه و لرسوله: و شهادت می‌دهم که برای خدا و رسول خدا به دیگران اندرز داده و نصیحت نمودی.

وجدت بنفسک و طلبت ما عند اللّه و رغبت فی ما وعد الله: و نفست را ایثار کرده و رضای خدا را طلب نموده و در آنچه خدا وعده داده رغبت و میل نشان دادی.

سپس داخل شو و صلوات فرست ولی هنگام صلوات قبر را مقابل خود قرار مده و پس از فراغت از صلوات خود را روی قبر بیانداز و بگو:

اللّهم صلّ علی محمّد و علی اهل بیته: خداوندا بر محمّد و اهل بیتش رحمت فرست.

اللّهم انّی تعرّضت لرحمتک بلزوقی بقبر عمّ نبیّک صلواتک علیه و علی اهل بیته لتجیرنی من نعمتک و سخطک و مقتک و من الازلال فی یوم تکثر فیه الاصوات و المعرّات و تشتغل کلّ نفس بما قدّمت و تجادل کلّ نفس عن نفسها: خداوندا من با چسباندن خویش را به قبر عموی گرامی پیامبرت که رحمت تو بر او و بر اهل بیتش باد خود را در معرض رحمتت قرار داده تا زنهارم داده و بدین وسیله من را از عتاب و خشم و دشمنی خودت بر حذر داشته و در روزی که در آن فریادها بسیار و بدن‌های عریان بی‌شمار بوده و هر کس سرگرم اعمالی است که در دنیا مرتکب شده و جمله نفوس در مقام دفاع از خود هستند پناهم دهی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵

فان ترحمنی الیوم فلا خوف علیّ و لا حزن: پس اگر در آن روز به من ترحم فرمائی دیگر نه خوفی داشته و نه حزنی.

و ان تعاقب فمولای له القدرة علی عبده: و اگر من را عقاب و عذاب کنی باکی نیست زیرا تو مولا و آقای من بوده و آقا بر عبد و بنده‌اش تسلط و قدرت دارد.

اللّهم فلا تخیبنی الیوم و لا تصرفین بغیر حاجتی: خداوندا در این روز من را ناامید نکرده و بدون حاجت روا شده بر مگردان.

فقد لزقت بقبر عمّ نبیّک و تقربت به الیک ابتغاء مرضاتک و رجاء رحتمک: زیرا خود را به قبر عموی گرامی پیامبرت چسبانده و به واسطه‌اش به تو تقرّب جسته و رضایتت را بدین وسیله طالب بوده و امید رحمتت را دارم.

فتقبّل منّی و عد بحلمک علی جهلی و برأفتک علی جنایهٔ نفسی فقد عظم جرمی: پس از من بپذیر و حلمت را بر جهل و نادانی من و عطوفت و مهربانیت را بر جنایتم مسلّط و غالب گردان چه آنکه جرم و گناهم بسیار گشته است.

و ما اخاف ان تظلمنی و لکن اخاف سوء یوم الحساب: و از اینکه به من ظلم کنی هراسی ندارم- یعنی می‌دانم که ظلم نمی‌کنی) ولی از زشتی اعمالم در روز حساب خائف و بیمناکم.

فانظر الیوم تقلّبی علی قبر عمّ نبیّک صولاتک علی محمّد و اهل بیته فیهم فکنّی و لا تخیّب سعیی و لا یهوننّ علیک ابتهالی و لا تحجب منک صوتی و لا تقلبنی بغیر حوائجی.

پس در امروز بنگر که من جا به جا شده و خود را بر سر قبر عموی پیامبرت رسانده‌ام درود و رحمتت بر حضرت محمّد و اهل بیتش باد، پس به واسطه ایشان من را آزاد نما و سعی و کوششم را ناکام مگذار و مبادا زاری من بر تو سهل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶

و آسان آید و صدایم را از خود محجوب و نهان مدار و البته بدون حاجت روا شده من را بر مگردان.

یا غیاث کلّ مکروب و محزون یا مفرّج عن الملهوف الحیران الغریب الغریق المشرف علی الهلکهٔ صلّ علی محمّد و أهل بیته الطّاهری. ای پناه‌گاه هر اندوهگین و صاحب حزنی، ای برطرف‌کننده اندوه از غم زده‌ای که سر گردان و غریب و سوخته دل و نزدیک به هلاکت گشته، بر حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و خاندان پاکیزه‌اش رحمت و درود بفرست.

و انظر الیّ نظرهٔ لا اشقی بعدها ابدا: نظر نما به من نظری که بعد از آن هرگز به شقاوت نگرایم.

و ارحم تضرّعی و غربتی و انفرادی فقد رجوت رضاک و تحرّیت الخیر الّذی لا بعطیه احد مسواک و لا تردّ املی. به زاری و غربت و تنهائی من رحم نما، همانا من به خشنودی تو از خویش امیدوار بوده و همواره آن خیری را طالبم که کسی غیر از تو آن را اعطاء نمی‌نماید و از تو می‌خواهم که آرزوی من را ناکام و نافرجام نگذاری.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸

ترجمه:

محمّد بن حسن از محمد بن حسن صفّار از سلمه مثل حدیث اوّل را برایم نقل نموده. ترجمه:

پدرم از محمّد بن یحیی و احمد بن ادریس جملگی از سلمه مثل حدیث اوّل را برایم نقل نمودند. حدیث دوم ترجمه:

محمّد بن حسن بن احمد از محمّد بن حسن صفّار از محمّد بن حسین، از محمّد بن عبد اللّه بن هلال از عقبه، از مولانا ابی عبد اللّه علیه السّلام در حدیث طولانی فرمودند:

سپس به قبر حمزة بن عبد المطلب گذر نما پس به آن جناب سلام نما و بعد از آن به قبور شهداء عبور نما پس نزد قبور ایشان بایست و بگو:

السّلام علیکم یا اهل الدّار انتم لنا فرط و انّا بکم لاحقون: و انّا بکم لاحقون: سلام بر شما ای اهل دیار مردگان شما جلوتر از ما کوچ کرده و ما هم از دنبال به شما ملحق خواهیم شد.

سپس به مسجدی که در مکان وسیعی نزدیک کوه سمت راستت قرار گرفته برو تا اینکه داخل احد شوی پس در آن نماز بگذار چه آنکه پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم از همین مکان به احد تشریف بردند و آن در وقتی بود که با مشرکین مواجه شدند و آنها در آنجا بوده و از آن مکان دور نشدند تا زمانی که وقت نماز فرا رسد و آن جناب نماز خواندند.

سپس از احد بگذر تا برگشته و مراجعت نمائی و وقتی نزدیک قبور شهداء رسیدی نمازی را که حق تعالی در وظیفه تو قرار داده بخوان سپس به راه مقابلت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹

ادامه بده تا به مسجد احزاب برسی پس در آن جا نماز بگذارد چه آنکه رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در روز احزاب در این مسجد دعاء خوانده و فرمودند:

یا صریخ المکروبین و یا مجیب دعوة المضطرین و یا غیاث الملهوفین اکشف همی و کربی و غمّی فقد تری حالی و حال اصحابی.

ای فریادرس اندوهگینان و ای اجابت‌کننده دعای بی‌چارگان و ای پناه‌گاه غمگینان غصه و اندوه من را برطرف کن زیرا حال من و حال یارانم را دیده و از آن مطّلع می‌باشی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰

باب ششم فضیلت و ثواب زیارت مشاهد مشرفه در مدینه

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از جدّش علیّ بن مهزیار، از حسن بن سعید، از صفوان بن یحیی و ابن ابی عمیر و فضالة بن ایوب جملگی از معاویة بن عمّار، وی می‌گوید:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

مبادا زیارت مشاهد مشرّفه و مسجد قبا را ترک کنی چه آنکه این مسجد همان مسجدی است که حق تعالی در قرآن فرموده:

لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ ...

و نیز در این مسجد ما در، جده ابراهیم (مقصود ابراهیم فرزند رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشد) مکان داشت و نیز به زیارت مسجد فضیخ و قبور شهداء و مسجد احزاب که همان مسجد فتح باشد مبادرت نما و شنیده‌ام که پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم هر گاه به قبور شهداء احد عبور می‌کردند می‌فرمودند:

سَلامٌ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ: سلام بر شما بواسطه صبر و تحمّلی که نمودید، پس خانه آخرت خوب خانه‌ای است.

سپس حضرت فرمودند:

شایسته است در ضمن دعاهائی که در مسجد فتح می‌خوانی بگوئی:

یا صریخ المکروبین و یا مجیب دعوة المضطرین اکشف عنّی غمّی و

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱

کربی و همّی کما کشفت عن نبیّک صلّی اللّه علیه و آله و سلّم همّه و غمّه و کربه و کفیته هول عدوّه فی هذا المکان.

ای فریادرس اندوهگینان و ای اجابت‌کننده دعای بی‌چارگان غم و اندوه و حزن من را بر طرف کن همان طوری که غم و اندوه و حزن را از پیامبرت صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بر طرف نمودی و او را از هول و وحشت دشمنش در این مکان کفایت فرمودی. حدیث دوّم ترجمه:

محمد بن یعقوب و علی بن حسین جمیعا از علی بن ابراهیم بن هاشم از پدرش، از ابن ابی عمیر، از محمد بن یعقوب این حدیث را برای من نقل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲

نموده‌اند.

و نیز محمّد بن اسماعیل، از فضل بن شاذان، از صفوان بن یحیی، و ابن ابی عمیر از معاویة بن عمّار نقل نموده که گفت:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

و مثل حدیث گذشته را نقل کرده است. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم و محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری علیه الرحمه از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابراهیم بن مهزیار از برادرش علی بن مهزیار، از حسن، از عبد اللّه بن یحیی از حریز از کسی که به وی خبر داده، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که به مسجد من یعنی مسجد قبا داخل شده و دو رکعت نماز در آن بخواند ثواب یک عمره برایش منظور می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳

حدیث چهارم ترجمه:

جماعتی از مشایخ و اساتید ما از عبد الله بن جعفر حمیری، از ابراهیم بن مهزیار، از برادرش علی از حسن بن سعید، از صفوان بن یحیی و ابن ابی عمیر و فضالة بن ایوب جملگی از معاویة بن عمار نقل کرده که گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به ابن ابی یعفور فرمودند:

زیارت مشاهد و مسجد قبا را البته ترک مکن زیرا مسجدی که حق تعالی در آیه شریفه:

لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ، آورده همین مسجد قبا بوده مضافا به اینکه این مسجد مأوی و غرفه ما در ما جده ابراهیم (فرزند رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) بوده.

و نیز به زیارت مسجد فضیخ و قبور شهداء و مسجد احزاب که همان مسجد فتح است رفته و آنها را ترک مکن.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴

حدیث پنجم ترجمه:

از برخی معصومین علیهم السّلام منقول است که فرمودند:

هر گاه در مدینه طیّبه سه روز اقامه نمودی نماز را تمام بخوان و همچنین است حکم مکّه معظّمه و نیز اگر در مدینه سه روز اقامه کردی هر سه روز را روزه بگیر و کیفیت آن چنین است.

سه روز را از چهارشنبه شروع کن منتهی شب چهار شنبه (یعنی شبی که فردای آن روز چهارشنبه است) نزدیک ستون توبه (و آن ستون ابی لبابه است که وی به منظور توبه از گناهی که کرده بود خود را به آن بست و به تضرّع پرداخت تا جبرئیل امین به پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نازل شد و خبر داد که حقتعالی توبه وی را پذیرفت) نماز بگذار و روز چهارشنبه نیز با حالت روزه نزدیک آن بنشین و پس از اتمام روز و فرارسیدن شب پنجشنبه (یعنی شبی که فردای آن روز

پنجشنبه است) نزدیک ستون بعدی که پهلوی ستون ابی لبابه و در کنار مقام نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم است برو و در آن شب و روز بعد آن (روز پنجشنبه) آنجا بنشین و روز پنجشنبه را روزه بگیر و آن را به اتمام برسان سپس شب جمعه (شبی که فردای آن روز جمعه می‌باشد) نزدیک ستونی که پهلوی مقام نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم است برو و آن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵

شب و روز بعدش در آنجا نماز بخوان و روز جمعه را روزه بگیر و آن را به اتمام برسان.

قابل توجه است که اگر بتوانی در این سه روز سخن نگوئی، با کس سخن مگو مگر به مقدار ضرورت و نیز تا محتاج نشدی از مسجد خارج نشو و همچنین در شب و روز نخواب.

در روز جمعه خدا را حمد و ثناء گو و بر پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم صلوات فرست و پس از آن حاجتت را از خدا بخواه و در بین دعاهائی که می‌کنی این دعاء را نیز بخوان:

اللّهم ما کانت لی الیک من حاجهٔ سارعت انا فی طلبها و التماسها او حاجهٔ لم اسرع سألتکها فانّی اتوجّه الیک بنبیّک محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نبی الرحمهٔ فی قضاء حوائجی صغیرها و کبیرها.

خداوندا هر حاجتی که به تو داشته باشم در طلب و خواستنش از تو سریعا اقدام می‌کنم و اگر در سؤال آن از تو تسریع نکنم به واسطه پیامبرت حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که پیامبر رحمت است بطرف تو متوجه شده و در بر آمدن حاجاتم چه حاجات کوچک و چه بزرگ آن حضرت را واسطه قرار می‌دهم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶

حدیث ششم ترجمه:

گروهی از مشایخ و اساتید من از محمّد بن یحیی و او نیز از محمّد بن حسن صفّار، از محمّد بن عبد اللّه بن هلال و او نیز از عقبهٔ بن خالد نقل کرده که وی گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام پرسیدم:

من به مساجدی که اطراف مدینه است می‌روم به کدام یک از آنها آغاز کنم؟

حضرت فرمودند:

ابتداء به مسجد قبا برو پس در صحن آن بسیار نماز بخوان چه آنکه قبا اوّل مسجدی است که پیامبر خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در آن نماز گزاردند.

سپس به عرفه مادر ابراهیم برو و در آن نماز بخوان زیرا این مکان مسکن رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و جای نماز آن حضرت بوده.

پس از آن به مسجد فضیخ برو و در آن دو رکعت نماز بخوان زیرا پیغمبر شما در آن نماز خوانده و وقتی تکالیف این طرف را اداء کردی به طرف احد برو و پس ابتداء در مسجدی که در جنب حرّه است نماز بخوان پس بر سر قبر حضرت حمزه برو ... و این حدیث طولانی است و دنباله دارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷

باب هفتم وداع قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از جدّش علی، از حسن بن سعید، از صفوان بن یحیی و ابن ابی عمیر و فضاله از معاویهٔ بن عمّار نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

بعد از آنکه از حوائج و خواسته‌های خود فارغ شدی و قصد نمودی از مدینه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸

خارج شوی ابتداء غسل کن و بعد نزد قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برو و با قبر وداع کن و آنچه هنگام داخل شدن به روضه مطهره انجام دادی اکنون نیز به جای آور و بگو:

اللّهم لا تجعله آخر العهد من زیارتی قبر نبیّک صلّی اللّه علیه و آله و سلّم: خداوندا زیارتی که من قبر پیغمبرت را نمودم آخرین زیارت من قرار مده.

فان توفّیتنی قبل ذلک فانّی اشهد فی مماتی علی ما اشهد علیه فی حیاتی أنْ لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ و انّ محمّدا عبدک و رسولک پس اگر من را قبل از زیارت دیگر می‌راندی بطور قطع و حتم در حال مرگم به آنچه در هنگام حیات و زنده بودنم شهادت می‌دادم، شهادت می‌دهم و آن اینست که می‌گویم:

نیست معبودی مگر تو و شهادت می‌دهم که حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بنده و فرستاده تو می‌باشد. حدیث دوّم ترجمه:

گروهی از مشایخ و اساتید من از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از حسن بن فضّال و او از یونس بن یعقوب نقل کرده که گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام راجع به الفاظ وداع قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سؤال کردم:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹

حضرت فرمودند:

بگو: صلّی اللّه علیک: درود و رحمت فرستد حقتعالی بر تو.

السّلام علیک: سلام و تهنیت بر تو باد.

لا جعله اللّه آخر تسلیمی علیک: خداوند متعال این سلام را آخرین سلام من بر تو قرار ندهد. حدیث دوّم ترجمه:

سعد بن عبد اللّه باسنادش از حسن بن علیّ بن فضّال نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابا الحسن علیه السّلام را دیدم که قصد وداع قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را داشته و می‌خواستند که از آنجا به عمره بروند، حضرت علیه السّلام بعد از مغرب به طرف قبر مطهّر تشریف برده و نزدیک سر مبارک رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ایستاده، ابتداء بر پیامبر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰

اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سلام نموده و سپس به قبر چسبیدند و بعد از آن به طرف منبر رفتند و سپس برگشته تا به قبر رسیدند و در کنار آن ایستاده و شانه چپ را به قبر چسبانده و در حالی که نزدیک ستونی که در جنب ستون حلقه‌دار واقع در نزدیکی سر مبارک می‌باشد ایستادند و نعلین‌های عربی به پای مبارکشان بود شش یا هشت رکعت نماز خواندند.

راوی می‌گوید:

مقدار رکوع و سجود آن حضرت به قدر گفتن سه تسبیح یا بیشتر بود و وقتی از نمازها فارغ شدند به سجده رفته و آن قدر سجده را طول دادند تا ریگ‌ها از عرق بدن آن حضرت مرطوبی شدند.

راوی می‌گوید:

بعضی از اصحاب گفته‌اند: که آن حضرت را دیده که صورت مبارکشان روی زمین مسجد نهاده بودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱

باب هشتم فضیلت نماز خواندن در مسجد کوفه و مسجد سهله و ثواب آن

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن حسین بن متّ جوهری از محمّد بن احمد بن یحیی بن عمران، از احمد بن حسن، از محمّد بن حسین از علی بن حدید از محمّد بن سنان، از عمرو بن خالد، از ابو حمزه ثمالی نقل کرده که گفت:

حضرت علی بن الحسین علیه السّلام با قصد و نیت از مدینه خارج شده و به مسجد کوفه داخل شدند پس در آن دو رکعت نماز خوانده سپس از مسجد بیرون رفته تا بر مرکب خود سوار شده و طی طریق فرمودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ الله علیه، از سعد بن عبد الله و او از محمد بن حسین و او از محمّد بن اسماعیل بن بزیع و او از منصور بن یونس و او از سلیمان بن مولی طربال و غیر او نقل کرده که گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

یک درهم در کوفه خرج نمودن معادل با دویست «۱» درهم در غیر آن بوده و دو رکعت نماز در آن مساوی با صد رکعت نماز در غیر آن می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳

حدیث سوّم ترجمه:

محمد بن حسن صفّار از احمد بن محمّد بن حسن بن علیّ بن فضّال از ابراهیم بن محمّد، از فضل بن زکریّا از نجم بن حطیم از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

اگر مردم به فضیلتی که در مسجد کوفه است واقف بودند از راه دور توشه برداشته و بر مرکب سوار شده و به آنجا می‌رفتند و سپس فرمودند:

یک فریضه در آن به جا آوردن مساوی با یک حج بوده و یک نافله در آن خواندن معادل با یک عمره می‌باشد حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش از کسی که برای او حدیث را نقل نموده از عبد الرّحمن بن ابی هاشم، از داود ابن فرقد، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

یک نماز واجب در مسجد کوفه معادل با یک حج مقبول بوده و یک نماز مستحبی در آن برابر با یک عمره قبول شده می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴

حدیث پنجم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد از پدرش، از حسن بن محبوب، از عبد اللّه بن جبله، از سلام بن ابی عمره، از سعد بن طریف، از اصبغ بن نباته از مولانا علی علیه السّلام نقل نموده که حضرت فرمودند:

نماز نافله در این مسجد معادل با انجام عمره در معیّت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بوده و ناز واجب در آن مساوی با انجام حجّ با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشد، در این مسجد هزار پیغمبر و هزار وصیّ پیامبر نماز خوانده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵

حدیث ششم ترجمه:

محمد بن حسن از محمّد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عمرو بن عثمان از کسی که برای او حدیث را نقل نموده از هارون بن خارجه، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

آیا تمام نمازهایت را در مسجد کوفه می‌خوانی؟

عرض کردم: خیر حضرت فرمودند:

من اگر در آنجا حاضر باشم امیدوارم که هیچ نمازی از من در آن مسجد فوت نشود و سپس فرمودند:

آیا فضیلت نماز در این مسجد را می‌دانی عرض کردم: خیر.

حضرت فرمودند:

هیچ بنده صالح و پیامبری نبوده مگر آنکه در مسجد کوفه نماز گزارده است

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶

حتّی رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم وقتی به معراج رفتند جبرئیل علیه السّلام به ایشان عرض نمود:

آیا نمی‌دانی در این ساعت به کجا آمده‌ای؟

حضرت فرمودند: خیر عرضه داشت: شما در مقابل مسجد کوفه قرار گرفته‌اید.

حضرت فرمودند: از پروردگارت اذن بگیر تا به آن فرود آمده و در آن نماز بگذارم. پس جبرئیل از حقتعالی استیذان نمود و حقتعالی هم به او اذن داد.

پس پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به مسجد فرود آمده و در آن دو رکعت نماز خواندند.

باید توجه داشت که یک نماز واجب در آن معادل با هزار نماز در جاهای دیگر است و یک نماز نافله در آن مساوی با پانصد نمازی است که در اماکن دیگر خوانده شود.

قبله این مسجد بستانی است از بساتین بهشت و نیز قسمت راست آن بستان دیگری است که از بساتین بهشت چنانچه طرف چپ آن نیز بستان دیگری محسوب می‌شود از بساتین بهشت نشستن در این مسجد بدون اینکه نماز بخوانند یا ذکری بگویند عبادت می‌باشد و اگر مردم فضیلتی را که در این مسجد است می‌دانستند مسلّما به آن حاضر گشته اگر چه به روش اطفال روی دست و شکم راه رفته و خود را روی زمین بکشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن علی بن مهزیار از پدرش، از جدّش علی بن مهزیار از حسن بن سعید، از ظریف بن ناصح، از خالد قلانسی، وی می‌گوید:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

یک نماز در مسجد کوفه معادل است با هزار نماز. حدیث هشتم ترجمه:

با همین اسنادی که گذشت از حضرت امام صادق علیه السّلام نقل شده که فرمودند:

مکّه حرم خدا و رسول او و مولانا علی بن ابی طالب علیه السّلام می‌باشد، یک نماز در آن معادل با صد هزار نماز بوده و یک درهم در آن انفاق کردن برابر با صد هزار درهم می‌باشد.

و مدینه منوّره حرم خدا و رسولش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حرم امیر المؤمنین علیه السّلام می‌باشد یک نماز در مسجد آن معادل با ده هزار نماز بوده و یک درهم انفاق

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸

کردن در آن برابر با ده هزار درهم می‌باشد.

و کوفه حرم خدا و رسولش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حرم امیر المؤمنین علی علیه السّلام می‌باشد، یک نماز در مسجد آن معادل با هزار نماز می‌باشد. حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن الحسین بن مت الجوهری، از محمّد بن احمد بن یحیی، از احمد بن محمّد، از ابی محمّد، از علی بن اسباط، از برخی اصحابمان، از مولانا ابی عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

حدّ مسجد سهله روحاء «۱» می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹

حدیث دهم ترجمه:

محمّد بن حسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن حسن صفّار، از محمّد بن حسین، از علی بن اسباط مثل روایت سابق را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰

حدیث یازدهم ترجمه:

برادرم علی بن محمّد بن قولویه، از احمد بن ادریس بن احمد، از عمران بن موسی، از حسن بن موسی الخشاب از علی بن حسان، از عمویش عبد الرّحمن بن کثیر، از ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید از امام صادق علیه السّلام شنیدم که به ابی حمزه ثمالی می‌فرمودند:

ای ابا حمزه آیا شاهد بودی عمویم شب خارج گردید؟

ابو حمزه گفت: بلی.

حضرت فرمودند:

آیا وی در مسجد سهیل نماز گذارد؟

ابو حمزه گفت: مسجد سهیل کجا است؟ شاهد مقصودتان مسجد سهله است حضرت فرمودند.

بلی، سپس فرمودند:

حقّا اگر وی (یعنی عموی امام صادق علیه السّلام که زید بن علی بن الحسین علیهما السّلام باشد) در آن مسجد دو رکعت نماز می‌خواند سپس از خداوند پناه می‌خواست حقتعالی او را برای یک سال پناه می‌داد.

ابو حمزه محضر مبارکش عرض کرد:

پدر و مادرم فدایت شوند، این مسجدی که توصیفاتش را بیان فرمودید آیا مسجد سهله است؟ حضرت فرمودند:

بلی، در آن مسکن و منزل جناب ابراهیم علیه السّلام بوده که از آن بطرف عمالقه می‌رفت و ایشان را ارشاد می‌فرمود و نیز در آن منزل ادریس علیه السّلام است که در آن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱

به خیاطت و دوزندگی اشتغال داشت و همچنین در آن استراحت‌گاه سواران و سنگ سبزی که در آن صورت و شمایل انبیاء نقش بسته شده می‌باشد و در زیر این سنگ گلی هست که خداوند عزّ و جل انبیاء را از آن آفریده و از این مکان و بمنزل معراج صورت گرفته و آن مکان به فاروق اعظم نامیده شده و آن محلّ عبور و مرور مردم به طرف محشر بوده و از کوفه محسوب می‌شود و دمیدن در صور در همین مکان واقع می‌شود و از همین مکان به محشر راه پیدا شده و هفتاد هزار نفر محشور گشته و از همین مکان به طرف بهشت بدون حساب رهسپار گردیده و داخل آن می‌شوند، ایشان کسانی هستند که حقتعالی آنها را رستگار نموده و نعمتهایش بر ایشان را مضاعف کرده است، ایشان در ورود به بهشت بر یک دیگر سبقت و پیشی می‌گیرند، رستگاران و امیدواران به رحمت حق بوده، دوست دارند فخر و کبر را از خود دور کنند، ایشان کسانی هستند که عدل حق تعالی آنها را از ملاقات پروردگارشان ترسان و خائف نموده، دیگر از اوصاف ایشان آن است که در طاعت و فرمان برادری حق شتاب نموده و طریق عمل را پیش گرفته و می‌دانند که خداوند متعال به آنچه انجام می‌دهند بصیر و آگاه است، حسابی بر ایشان نبوده چنانچه عذاب و مؤاخذه‌ای متوجه ایشان نمی‌باشد.

این مکان کینه را از دل‌ها برده و مؤمنین را از هر گونه آلودگی پاک می‌نماید، و از وسط آن کوه اهواز (در برخی نسخ «اهوان» ضبط شده) رد شده و روزگاری بر آن گذشته که در طی آن این مکان معمور و آباد بوده است.

مترجم گوید:

همان طوری که مرحوم علامه مجلسی عطّر اللّه مرقده در بحار فرموده الفاظ این حدیث از غلط و سقم خالی نمی‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲

حدیث دوازدهم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از ابی عبد اللّه محمّد بن ابی عبد اللّه رازی جامورانی و او از حسین بن سیف بن عمیره و او از پدرش سیف و او از ابی بکر خضرمی و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام یا ابو جعفر علیه السّلام نقل نموده، می‌گوید:

محضر مبارکش عرضه داشتم: بعد از حرم خداوند عزّ و جل و حرم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم چه مکانی از زمین از امکنه دیگر برتر و اشرف می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

ای ابو بکر، آن زمین کوفه می‌باشد، این زمین پاک و پاکیزه بوده و در آن قبور انبیاء مرسل و غیر مرسل و اوصیاء انبیاء بوده و در آن مسجد سهیل قرار دارد، از خصوصیات این مسجد آن است که حق تعالی هیچ پیغمبری را مبعوث نفرموده مگر آنکه وی در آن نماز خوانده است و نیز از آن عدل الهی ظاهر و آشکار می‌گردد و در آن قائم حق تعالی قیام نموده و پس از آن عدالت را بر پای می‌فرماید، در این زمین منازل انبیاء و اوصیاء صالح می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳

حدیث سیزدهم ترجمه:

محمّد حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از جدّش، از حسن بن محبوب، از حنان بن سدیر نقل نموده، وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابی جعفر علیه السّلام بودم که شخصی داخل شد و به آن جناب سلام نمود و نشست حضرت به او فرمودند:

از کدام دیار هستی؟

عرض کرد: از اهل کوفه بوده و دوست دار شما می‌باشم.

راوی می‌گوید: حضرت به او فرمودند:

آیا تمام نمازهایت را در مسجد کوفه می‌خوانی؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

حقا که از خیر محروم هستی، سپس فرمودند:

آیا هر روز یک مرتبه از فرات غسل می‌کنی.

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

آیا در هر جمعه چه طور؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند: در هر ماه چطور، عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند: در هر سال چه طور؟

عرض کرد: خیر حضرت فرمودند: در هر ماه چطور؟

عرض کرد: خیر حضرت فرمودند:

حقا که از خیر محروم می‌باشی.

راوی می‌گوید: حضرت سپس به او فرمود:

آیا قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را در هر جمعه زیارت می‌نمائی؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

در هر ماه چه طور؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

در هر سال چه طور؟

عرض کرد: خیر.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵

حضرت فرمودند:

حقّا که از خیر محروم می‌باشی. حدیث چهاردهم ترجمه:

محمّد بن حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از جدّش علی بن مهزیار، از حسن بن محبوب، از علی بن رئاب از ابی عبیده حذّاء، وی می‌گوید:

حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

ای ابو عبیده نماز در مسجد کوفه را ترک مکن و حتما به آن مسجد برو و در آن اداء نماز کن اگر چه به روش اطفال روی دست و شکم حرکت کرده و خود را روی زمین بکشی چه آنکه یک نماز در آن معادل و مساوی با هفتاد نماز در مساجد دیگری می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶

حدیث پانزدهم ترجمه:

ابو عبد الرحمن محمّد بن احمد بن حسین عسکری از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از حسن بن سعید، از محمّد بن سنان نقل کرده که وی گفت:

از حضرت رضا علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

یک نماز فرادی در مسجد کوفه خواندن برتر و با فضیلت‌تر از هفتاد نماز بطور جماعت خواندن در غیر آن می‌باشد. حدیث شانزدهم ترجمه:

ابو عبد الرحمن محمّد بن احمد بن حسین عسکری از حسن بن علی، از پدرش علی بن مهزیار از پدرش، از حسن بن سعید، از ظریف بن ناصح، از خالد قلانسی نقل کرده که وی گفت:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

یک نماز در مسجد کوفه معادل با هزار نماز در غیر آن می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷

حدیث هفدهم ترجمه:

پدرم و محمّد بن عبد اللّه جمیعا از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابراهیم بن مهزیار، از برادرش علی، از حسن بن سعید از علی بن حکم، از فضیل اعور، از لیث بن ابی سلیم نقل کرده که وی می‌گفت:

نزد او رفتم در حالی که مردم نماز عصر را خوانده بودند، وی فرمود:

من هنوز نماز ظهر را نخوانده‌ام پس مرا معطّل مکن و از خواندن نماز باز مدار و برو ان شاء اللّه موفّق باشی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸

راوی می‌گوید:

عرض کردم چرا نمازتان را به تأخیر انداخته و تا این ساعت نخوانده‌اید؟

فرمود:

در بازار کاری داشتم لذا خواندن نماز را به تأخیر انداخته تا آن را در این مسجد نخوانم زیرا فضیلتی که راجع به خواندن نماز در این مسجدت به سمعم رسیده بود مرا بر این داشت.

راوی می‌گوید:

دو مرتبه به سؤال و پرسش برگشته و عرض کردم:

چه روایتی در این زمینه به شما رسیده؟

فرمود:

فلانی از فلانی از عائشه به من خبر داد که وی گفت:

از رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم شنیدم که می‌فرمودند.

زمانی که من را به آسمان عروج می‌دادند بناشد به زمین فرود آیم پس من به مسجد ابی نوح علیه السّلام و ابی ابراهیم که همان مسجد کوفه است نزول نموده و در آن دو رکعت نماز خواندم ...

سپس راوی می‌گوید عائشه گفت:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

یک نماز واجب در آن مسجد خواندن معادل با حج مقبول بوده و یک نافله خواندن در آن مساوی با یک عمره قبول شده می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹

حیث هیجدهم ترجمه:

محمّد بن حسن بن مهزیار از پدرش از جدّش علیّ بن مهزیار، از عثمان بن عیسی، از محمّد بن عجلان، از مالک بن ضمره رواسی (عنبری نسخه بدل) نقل نموده که وی گفت:

امیر المؤمنین علیه السّلام به من فرمودند:

آیا به مسجدی که پشت خانهات هست می‌روی و نماز در آن می‌خوانی؟

محضر مبارک عرض کردم:

یا امیر المؤمنین در آن مسجد زنان نماز می‌گذارند.

حضرت فرمودند:

ای مالک محزون و غمگینی هرگز به این مسجد داخل نشده که در آن نماز خوانده و برای رفع حزن و غمش دعاء نموده باشد مگر آنکه حق تعالی حزنش

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰

را بر طرف و غمش را زائل کرده و خواستهاش را به او عطا فرموده.

مالک می‌گوید: به خدا قسم به آن مسجد نرفته و در آن نماز نخواندم تا شبی که گرفتار ناراحتی شده و بخاطر آن غم و اندوه مرا فرا گرفت پس فرموده امیر المؤمنین علیه السّلام بیادم آمد لا جرم در همان وقت شب بر خواسته و نعلینی به پا کرده و وضوء ساخته و از منزل خارج گشتم ناگهان درب منزل چراغی دیدم روشن که جلو من در حرکت است و من نیز در روشنائی آن گام برداشته تا به مسجد رسیدم در این هنگام چراغ از حرکت ایستاد و در جلو من متوقف گردید من به مسجد داخل شده و در آن نماز گزاردم و پس از فراغت از آن نعلین‌ها را به پاکرده و به منزل برگشتم در مراجعت همچنان چراغ را روشن و جلو خود در حرکت دیدم در پرتو آن قدم برداشته تا به درب منزل رسیدم و چون داخل خانه شدم چراغ از نظرم محو گشت و از آن شب به بعد هر شبی که به مسجد می‌رفتم چراغ را در منزل روشن می‌دیدم و حق تعالی حاجت و خواسته من را بر آورده فرمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱

حدیث نوزدهم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی نقل نموده، وی گفت:

ابو یوسف یعقوب بن عبد اللّه که از فرزندان ابی فاطمه است برایم نقل نمود از اسماعیل بن زید که مولای عبد اللّه بن یحیی کاهلی است و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام روایت کرد که آن جناب فرمودند:

شخصی محضر مبارک امیر المؤمنین علیه السّلام رسید در حالی که آن حضرت در مسجد کوفه نزول اجلال داشتند بر حضرتش سلام کرد و گفت:

السّلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمة الله و برکاته.

حضرت جواب سلامش را دادند.

وی عرض کرد: فدایت شوم عازم مسجد اقصی بودم گفتم ابتداء خدمت شما آمده سلام عرض کرده و با شما وداع نمایم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲

حضرت فرمودند:

قصدت از رفتن به آن مسجد چیست؟

عرضه داشت: فدایت شوم درک فضیلت آن مسجد.

حضرت فرمودند:

مرکبت را بفروش و توشه‌ات را تناول کن و در همین مسجد نماز بگذار و نیازی به آن مسجد نیست زیرا یک نماز واجب در اینجا خواندن معادل با یک حجّ قبول شده بوده و یک نماز نافله گزاردن مساوی و برابر است با یک عمره مقبول، برکتی که از این مسجد ناشی می‌باشد تا فاصله دوازده میلی آن منتشر می‌باشند، جانب راست آن نیک بختی و برکت بوده و طرف چپش تزویر و فریب و در وسطش چشمه‌ای از روغن و چشمه‌ای از شیر و چشمه‌ای از آبی که شراب است برای مؤمنین و چشمه‌ای است از آب که برای اهل ایمان طهور و پاکیزه می‌باشد از همین مکان کشتی نوح علیه السّلام حرکت نمود و در همین مسجد بت‌های سه‌گانه یعنی: نسر و یغوث و یعوق بودند و در همین مسجد هفتاد و پیغمبر و هفتاد وصیّ که یکی از آنها من هستم نماز خوانده‌اند.

سپس در حالی که با دست مبارک اشاره می‌نمودند فرمودند:

در این مسجد هیچ محزون و مکروبی برای حاجتی از حوائجش دعاء نکرده مگر آنکه حق تعالی حزنش را بر طرف و غمش را زائل و حاجتش را روا ساخته است.

مترجم گوید:

اینکه حضرت فرمودند: بت‌های سه‌گانه یعنی: نسر و یغوث و یعوق در این مسجد بودند نه به ملاحظه شرافت مسجد از این رهگذر باشد بلکه اشاره به قدمت آن است که خود فضیلت و اعتباری محسوب می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳

باب نهم روشن نمودن و تعیین کردن مکان قبر امیر المؤمنین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدر و برادرم و علی بن حسین و محمد بن حسن رحمهٔ الله علیهم جملگی از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف نقل نموده‌اند و او از احمد بن محمد بن عیسی و او از علی بن حکم و او از صفوان جمال حکایت کرده که وی گفت: من و عامر بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴

عبد اللّه بن جذاعه ازدی محضر امام صادق علیه السّلام بودیم، ناقل می‌گوید:

عامر به امام عرض نمود: مردم گمان دارند که امیر المؤمنین علیه السّلام در «رحبه» «۱» مدفون هستند حضرت فرمودند: خیر، این طور نیست.

راوی می‌گوید: عرضه داشتم پس آن حضرت در کجا مدفون می‌باشند؟

حضرت فرمودند:

وقتی امیر المؤمنین علیه السّلام رحلت فرمودند امام حسن علیه السّلام ایشان را به پشت کوفه در مکانی که نزدیک نجف و در چپ غری و راست حیره بود انتقال داده سپس بین ریگهای سفید و روشن آن حضرت را دفن نمودند.

راوی می‌گوید:

بعد از این به مکانی رفته و پنداشتم آن مکان مدفن حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام است و سپس که محضر مبارک امام صادق علیه السّلام مشرّف شدم از پندار خود به آن جناب خبر داده و از صحّت و سقم آن جویا شدم، حضرت سه مرتبه فرمودند:

خداوند تو را رحمت کند در پندارت به صواب رفتی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵

حدیث دوم ترجمه:

محمّد بن حسن، از محمّد بن حسن صفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن ابی عمیر، از حسین خلّال از جدّش نقل نموده، وی گفت:

محضر حسین بن علی صلوات الله علیهما عرض کردم: امیر المؤمنین علیه السّلام را در کجا دفن نمودید؟

حضرت فرمودند:

پیکر مطهّر آن جناب را شب بیرون برده تا به مسجد اشعث رسیده و از آن گذشته تا به پشت ناحیه غری منتقلش نمودیم.
حدیث سوم ترجمه:

گروهی از مشایخ من، از محمّد بن یحیی و او از احمد بن محمّد و او از ابن ابی عمیر و او از قاسم بن محمّد و او از عبد اللّه بن سنان نقل کرده که وی گفت:

عمرو بن یزید نزد من آمد و بمن گفت: سوار شو، من با او سوار شده و

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶

حرکت کردیم تا به منزل حفص کناسی رسیده و او را به بیرون خواندیم وقتی از منزل خارج شد با ما سوار گشته و هر سه حرکت کردیم تا به غری رسیده و از آنجا به حرکت خود ادامه دادیم تا منتهی به قبری شدیم عمرو بن یزید گفت فرود آئید این قبر، قبر امیر المؤمنین علیه السّلام است.

به او گفتیم: از کجا دانستی.

گفت: زمانی که حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در حیره بودند مکرّر با آن جناب به اینجا آمده و فرمودند: این قبر، قبر امیر المؤمنین علیه السّلام می‌باشد. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم و محمّد بن یعقوب از علی بن ابراهیم بن هاشم و او از پدرش و او از یحیی بن زکریّا و او از یزید بن عمر بن طلحه نقل کرده که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷

زمانی که امام صادق علیه السّلام در حیره بودند به من فرمودند:

آیا اراده آنچه به تو وعده داده بودم را نداری؟

روای می‌گوید: عرضه داشتم چرا (یعنی رفتن به زیارت قبر المؤمنین علیه السّلام).

سپس راوی می‌گوید: امام علیه السّلام سوار مرکب شده و فرزندشان اسماعیل نیز با آن جناب سوار گشته و من نیز با ایشان سوار شدم و حرکت کردیم تا از وادی ثویه گذشته و بین حیره و نجف جنب ریگ‌های سفید و روشن حضرت پیاده شدند و اسماعیل نیز از مرکب به زیر آمد و من هم از مرکب پائین آمدم، حضرت نماز گزاردند و اسماعیل نیز با آن حضرت نماز خواند من هم نماز گزاردم سپس حضرت به اسماعیل فرمودند:

بایست و بر جدّت حسین بن علی علیهما السّلام، سلام بده.

من عرض کردم: فدایت شوم: آیا حضرت حسین علیه السّلام در کربلاء نیستند؟

فرمودند:

بلی ولی هنگامی که سر مطهّر آن حضرت را به شام آوردند یکی از دوستان ما آن را ربود و در جنب امیر المؤمنین علیه السّلام دفن نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم و محمّد بن حسن جملگی از حسن بن متّیل، و او از سهل بن زیاد و او از ابراهیم بن عقبه و او از حسن خزّاز و شاء و او از ابو الفرج و او از ابان بن تغلب نقل کرده که وی گفت:

در معیّت حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام بودم که آن حضرت از پشت کوفه عبور فرموده و سپس از مرکب به زیر آمده و دو رکعت نماز خواندند و بعد اندکی جلو رفته و دو رکعت دیگر خوانده سپس کمی حرکت فرموده و باز پیاده شدند و دو رکعت نماز خوانده سپس فرمودند:

این جا، قبر امیر المؤمنین علیه السّلام است.

عرض کردم: فدایت شوم پس آن دو مکان که در آن نماز خواندید چه بود؟

حضرت فرمودند:

یکی مکان سر مطهّر حضرت حسین علیه السّلام بود و دیگری جای منبر قائم علیه السّلام می‌باشد. حدیث ششم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از حسن بن موسی الخشاب و او از علی بن اسباط به طور مرفوعه نقل نموده و گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

وقتی به غریّ وارد شده دو قبر می‌بینی: قبر بزرگ و قبر کوچک.

امّا قبر بزرگ آن قبر امیر المؤمنین علیه السّلام است.

و امّا قبر کوچک: آن محل دفن سرّ مطهر حضرت حسین بن علی علیه السّلام می‌باشد. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه، از محمّد بن ابی عبد اللّه کوفی و او از موسی بن عمران نخعی و او از حسین بن یزید نقل نموده که وی گفت:

صفوان بن مهران از حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام حدیثی را این طور نقل کرد:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۰

صفوان می‌گوید: امام علیه السّلام از سرزمین قادسیه حرکت کردند در حالی که من نیز همراه ایشان بودم تا به نجف رسیدیم، حضرت فرمودند:

این کوه همان کوهی است که فرزند جدّم نوح علیه السّلام به آن پناه برد و گفت:

سَآوِی إِلی جَبَلٍ یَعْصِمُنِی مِنَ الْماءِ.

خداوند تبارک و تعالی به کوه خطاب نمود:

آیا او از من به تو پناه می‌برد؟! پس از این خطاب کوه در زمین نهان گشت و رشته‌اش تا قبل از سرزمین شام بریده و منهدم گردید سپس به من فرمود:

به موازات من حرکت کن.

پس من به موازات حضرتش حرکت نمودم و پیوسته آن جناب مرکب می‌راندند تا به غریّ رسیده پس بالای قبری توقف فرمود و سپس شروع نمودند به سلام دادن به یک یک از انبیاء از حضرت آدم علیه السّلام آغاز نموده و نام هر کدام را جداگانه برده و به آنها سلام می‌کردند و من نیز به متابعت از آن حضرت به هر یک از انبیاء سلام می‌دادم تا رسیدند به سلام بر نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و پس از سلام به آن حضرت صورت مبارک را بر قبر مطهّر نهاده و بر صاحب قبر سلام نمودند و پس از آن صدا به گریه بلند نمودند و بعد از آن ایستاده و چهار رکعت نماز خواندند و من نیز با آن حضرت نماز گزاردم و پس از فراغ از نماز محضر مبارکش عرض کردم: ای پسر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم این قبر کیست؟

فرمودند: این قبر جدّم علی بن ابی طالب علیه السّلام می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۱

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن احمد بن علی بن یعقوب، از علی بن حسن بن علی بن فضّال و از پدرش و او از حسن بن جهم بن بکیر نقل نموده که وی گفت: محضر مبارک ابی الحسن علیه السّلام از یحیی بن موسی یاد کرده و عرضه داشتم که وی متعرض کسانی که به زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السّلام می‌آیند می‌شود و در مکانی که آن را ثویه می‌خوانند فرود آمده و آنجا را تفریح‌گاه خود قرار داده منتهی قبر امیر المؤمنین علیه السّلام اندکی بالاتر از آنجا است و آن همان موضعی است که صفوان جمّال از امام

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۲

صادق علیه السّلام روایت کرده و حضرت برایش آنجا را توصیف فرموده، حضرت در ضمن اوصافی که برای آن موضع ذکر فرمودند خاطر نشان نمودند:

وقتی به غری که پشت کوفه واقع شده منتهی گشتی آنجا را پشت خود قرار بده و رو به پشت نجف نما و کمی به طرف راست مایل شو و وقتی به ریگ‌های سفید و روشن منتهی گشتی و ثنیّه جلو آن واقع شد همان جا قبر امیر المؤمنین علیه السّلام می‌باشد.

راوی (حسن بن جهم) می‌گوید: من به این مکان بسیار آمده‌ام.

سپس محضر امام علیه السّلام (حضرت ابی الحسن) عرض کرد:

بعضی از اصحاب ما رأیشان غیر از این بوده و معتقدند که قبر در مسجد است و برخی دیگر آن را در قصر می‌دانند ولی من در ردّ ایشان می‌گویم:

خداوند متعال هرگز قبر امیر المؤمنین علیه السّلام را در قصر که منزل ظالمین است قرار نمی‌دهد چنانچه هیچ گاه نمی‌گذارد پیکر مطهّر آن جناب در مسجد دفن شود با اینکه قصد ظالمین پوشاندن و مخفی نگاه داشتن آن می‌باشد سپس محضر امام علیه السّلام عرض می‌کند:

کدام یک از ما در این اعتقاد به صواب هستیم؟

حضرت فرمودند:

اعتقاد تو صحیح است، زیرا که تو کلام جعفر بن محمد علیهما السّلام را اخذ نموده‌ای.

راوی می‌گوید:

سپس امام علیه السّلام به من فرمودند:

ای ابا محمّد احدی از اصحاب را نمی‌بینم که اعتقاد تو را داشته و به قول تو مایل باشد.

محضرش عرض کردم:

آیا این عنایت و لطفی از جانب حق تعالی می‌باشد؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۳

فرمودند:

بلی، خداوند به هر کس بخواهد توفیق داده و وی را امین قرار می‌دهد پس تو این عقیده را به توفیق حق تعالی بدان و او را در مقابل آن ستایش نما. حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن حسن و محمّد بن احمد بن حسین جمیعا از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش علی، از حسن بن علی بن فضّال، از حسن بن جهم بن بکیر نقل نموده که وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی الحسن علیه السّلام یادی نمودم از ... و همان حدیث قبلی را تماما نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۴

حدیث دهم ترجمه:

محمّد بن حسن و محمّد بن احمد بن حسین جمیعا از حسن بن علی بن مهزیار و او از پدرش علی بن مهزیار نقل نموده که وی می‌گفت:

علی بن احمد بن اشیم برایم نقل نمود از شخصی و او از یونس بن ظبیان حکایت کرد که وی گفت: در ایّامی که حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام در حیره بر ابی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۵

جعفر وارد شده بودند شبی که هوا صاف و خالی از ابر بود و ماه در آسمان می‌درخشید من محضر مبارک امام علیه السّلام بودم آن جناب به آسمان نظر نموده و فرمودند:

یونس، می‌بینی که این ستارگان چه قدر زیبا هستند!؟

توجّه داشته باش که این کرات نورانی امان برای اهل آسمان هستند همان طوری که ما امان برای اهل زمین می‌باشیم، سپس فرمودند:

ای یونس، قاطر و الاغی را زین کن و بیاور.

وقتی هر دو زین شده و آماده گشتند حضرت فرمودند:

ای یونس، کدام یک را دوست داری. قاطر یا الاغ را؟

یونس می‌گوید: گمان کردم آن جناب قاطر را به خاطر نیرو و قوّه‌ای که دارد بیشتر دوست دارند سوار شوند لذا در جواب آن حضرت عرض کردم: من الاغ را بیشتر دوست دارم. حضرت فرمودند:

دوست دارم الاغ را به من دهی.

عرض کردم: من الاغ را سوار شدم.

به هر صورت حضرت بر قاطر و من نیز بر الاغ سوار شده و حرکت کردیم و وقتی از حیره بیرون رفتیم حضرت به من فرمودند:

ای یونس: جلو برو یونس می‌گوید: جلو رفتم حضرت می‌فرمود: به سمت راست و به سمت چپ برو (یعنی پیوسته آن جناب من را راهنمائی نموده گاهی می‌فرمودند به سمت راست برو و زمانی دستور می‌دادند که به چپ برو) و وقتی به ریگ‌های سرخ رسیدیم فرمودند: این همان مکان است.

من نیز حضرت را تصدیق کردم سپس آن جناب به سمت راست آن مکان

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۶

رفته و مقصودشان جایی بود که در آن آب و چشمه باشد و وقتی به چنین موضعی رسیدند از چشمه وضوء گرفته سپس به مکانی که بلند به نظر می‌رسید نزدیک شدند و در آنجا نماز خواندند و پس از نماز روی آن مکان خم شده و زمانی گریستند و سپس به مکان بلند دیگری که نزدیک آن بود رفته و عینا اعمال سابق را بجا آوردند و بعد فرمودند:

ای یونس آنچه را من عمل کردم تو نیز به جای آور.

پس من آنچه حضرت انجام داده بودند را به جای آوردم و بعد از فراغت به من فرمودند:

ای یونس دانستی این چه مکانی است؟

عرض کردم: خیر.

فرمودند: جایی که اوّل نماز خواندم آن قبر امیر المؤمنین علیه السّلام است و مکان دوّم محل دفن سر مطهّر حضرت حسین بن علی بن ابی طالب علیهما السّلام می‌باشد، پس از آن اضافه نموده و فرمودند:

زمانی که عبید اللّه بن زیاد ملعون سر مبارک حضرت را به شام فرستاد از شام آن را به کوفه بر گرداندند وی به اصحابش گفت:

این سر را از این شهر بیرون ببرید و باعث فتنه و آشوب بین اهل این شهر نشوید و بدین ترتیب خداوند متعال سر مبارک آن جناب را نزد امیر المؤمنین قرار داد و از آن پس سر به جسد ملحق شد و بدن با سر متّصل گردید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۷

حدیث یازدهم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از محمّد بن حسین بن ابی خطاب زیات و او از حسن بن محبوب و او از اسحق بن جریر نقل کرده که وی گفت:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

هنگامی که در حیره نزد ابی العباس بودم شب‌ها به زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السّلام می‌رفتم، قبر آن حضرت در ناحیه نجف به جانب غری النّعمان می‌باشد به هر صورت نزد قبر نماز شب را خوانده و پیش از طلوع فجر از آنجا بر می‌گشتم. حدیث دوازدهم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن حسین و او از حجّال و او از صفوان بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۸

مهران و او از مولانا ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل می‌کند، وی می‌گوید:

راجع به مکان قبر امیر المؤمنین علیه السّلام از آن حضرت پرسیدم؟

حضرت وصف آن مکان را برایم بیان فرموده و اظهار داشتند:

موضعی است که ریگ‌ها به روی هم انباشته شده و پشته‌ای ساخته‌اند.

راوی می‌گوید:

به آن مکان رفته و در آنجا نماز خوانده سپس به محضر مبارک امام علیه السّلام بعدا مراجعت کرده و ایشان را از رفتن و نماز خواندنم در آنجا اطلاع دادم.

حضرت فرمودند: عمل صحیحی انجام دادی.

بعد از آن مدّت بیست سال در آنجا توقّف کرده و به خواندن نماز مشغول گردیدم. حدیث سیزدهم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از احمد بن محمّد بن ابی نصر نقل کرده که وی گفت:

از حضرت رضا علیه السّلام پرسیدم: جای قبر امیر المؤمنین علیه السّلام کجا است؟

حضرت فرمودند: غریّ.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۰۹

محضرش عرضه داشتم: فدایت شوم برخی می‌گویند آن حضرت در رحبه دفن شده‌اند؟

حضرت فرمودند: خیر ولی پاره‌ای معتقدند که آن جناب در مسجد دفن گردیده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱۰

باب دهم ثواب زیارت امیر المؤمنین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمّد بن یعقوب، از محمّد بن یحیی عطّار و او از حمدان بن سلیمان نیشابوری و او از عبد اللّه بن محمّد یمانی و او از منیع بن حجّاج و او از یونس و او از ابی وهب بصری نقل کرده که وی گفت:

داخل مدینه شده نزد حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام مشرّف شده محضرش عرضه داشتم:

فدایت شوم خدمت شما رسیدم ولی به زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السّلام نرفته‌ام.

حضرت فرمودند:

بد کاری کردی اگر از شیعیان ما نبودی به تو نگاه نمی‌کردم، چرا زیارت نکردی کسی را که خداوند با فرشتگانش زیارتش می‌کنند، انبیاء و مؤمنین زیارتش می‌نمایند؟

عرض کردم: فدایت شوم به این امر واقف نبودم.

حضرت فرمودند:

بدان که امیر المؤمنین علیه السّلام نزد حقتعالی از تمام ائمه علیهم السّلام افضل و برتر بوده و ثواب اعمال ایشان برای آن حضرت منظور می‌شود (یعنی غیر از اینکه در قبال اعمال خود آن جناب حق تعالی ثواب لحاظ می‌کند اعمال ائمه هدی علیهم السّلام نیز موجب حصول ثواب برای حضرتش می‌باشد) در حالی که حضرات ائمّه علیهم السّلام به مقدار اعمال صادره از خودشان فضیلت و برتری عائدشان می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱۲

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن یعقوب از ابو علی اشعری و او از کسی که نامش را برده و او از محمّد بن سنان.

و نیز محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش و او از محمّد بن حسین بن ابی الخطاب نقل کرده که وی گفت:

ابن سنان گفته است: مفضل بن عمر برایم چنین حکایت نمود:

گفت: محضر امام صادق علیه السّلام داخل شده عرض کردم: مایل و مشتاقم که به غریّ بروم حضرت فرمودند:

چه اشتیاقی به آن داری؟

عرض کردم: امیر المؤمنین علیه السّلام را دوست داشته و به زیارتش علاقمند هستم.

حضرت فرمودند:

آیا فضیلت زیارت آن حضرت را می‌دانی؟

عرضه داشتم: خیر ای فرزند رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم، من را از آن آگاه و مطّلع بفرمائید.

حضرت فرمودند:

هر گاه اراده زیارت امیر المؤمنین علیه السّلام را نمودی بدان که در واقع استخوان‌های حضرت آدم علیه السّلام و بدن نوح علیه السّلام و جسم امیر المؤمنین علیه السّلام را زیارت می‌کنی.

عرض کردم:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱۳

حضرت آدم در سرندیب محل طلوع آفتاب هبوط نمود و عموم معتقدند استخوانهایش در بیت اللّه الحرام دفن شده پس چطور می‌فرمائید در کوفه می‌باشد؟! حضرت فرمودند:

خداوند متعال به حضرت نوح علیه السّلام در حالی که در کشتی بود وحی فرمود که هفت بار طواف بیت نماید، آن جناب طبق آنچه به وی وحی شده بود طواف نمود سپس از کشتی بیرون آمد و تا زانوهایش در آب فرورفت، تابوتی که در آن استخوانهای حضرت آدم بود را از آب بیرون آورده و آن را به داخل کشتی حمل فرمود و بدنبال آن مطابق خواسته حق تعالی دور بیت طواف نمود و پس از آن وارد درب کوفه که در وسط مسجد کوفه هست گردید در این وقت بود که حق تعالی به زمین فرمود: آبی که در برداری فرو ببر، پس زمین آبش را از مسجد کوفه فرو برد همان طوری که قبلا از همین مسجد ظاهر ساخته بود و به هر صورت گروهی که با نوح در سفینه بودند متفرّق گشته سپس جناب نوح تابوت را در غری دفن کرد (غری قطعه‌ای از کوهی است که موسی علیه السّلام در آن با خدا تکلّم نمود و عیسی در آن تقدیس گردید و ابراهیم در آن به منصب خلیلی نصب گردید و حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در آن حبیب خدا خوانده شد و همین کوه بود که حق تعالی آن را مسکن انبیاء قرار داد).

سپس حضرت فرمودند:

به خدا قسم بعد از آباء طاهرین پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم یعنی حضرت آدم و نوح علیهما السّلام احدی کریم‌تر از امیر المؤمنین علیه السّلام در آن سکونت اختیار نکرده.

سپس فرمودند:

و بدین ترتیب هر گاه اراده کردی نجف را، پس استخوان‌های آدم و بدن نوح و جسم علی بن ابی طالب علیه السّلام را زیارت کن که زائر آباء اوّل و گذشته (آدم و نوح علیهما السّلام) و حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که خاتم انبیاء است و حضرت علیّ علیه السّلام که سید

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱۴

اوصیاء بوده می‌باشی و باید توجه داشته باشی که برای زائر آن حضرت درب‌های آسمان گشوده می‌شود پس از این خیر عظیم غافل مباش. حدیث سوّم ترجمه:

علی بن حسین از علی بن ابراهیم بن هاشم و او از عثمان بن عیسی و او از معلّی بن ابی شهاب و او از مولانا ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده، وی می‌گوید:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

حضرت امام حسن علیه السّلام محضر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم عرضه داشت:

ای پدر پاداش کسی که شما را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

فرزندم! کسی که من را زیارت کند در زمان حیات یا بعد از ممات یا پدر تو را زیارت کند بر خداوند عزّ و جلّ است که او را در روز قیامت زیارت کرده و از گناهانش برهاند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱۷

باب یازدهم زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السّلام و کیفیت زیارت و خواندن دعا در آنجا

حدیث اوّل ترجمه:

ابو علی احمد بن علی بن مهدی می‌گوید:

ابو علی بن صدقه رقّی برایم نقل نموده و گفت:

علی بن موسی علیه السّلام برایم نقل نموده و گفت:

پدرم حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام از پدر بزرگوارش حضرت جعفر علیه السّلام نقل فرمود که آن جناب فرمودند:

حضرت زین العابدین علیه السّلام قبر امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السّلام را به این کیفیّت زیارت کردند:

ابتداء بالای قبر توقّف نموده و فصلی گریسته و بعد از آن فرمودند:

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و رحمت و برکات خداوند بر تو باد، سلام بر تو ای امین خدا در روی زمین و حجّتش بر بنده‌گان، سلام بر تو ای امیر مؤمنان، شهادت می‌دهم که تو در راه خدا آن طور که شاید و باید جهاد نموده و به کتاب خدا عمل و سنن و احکام پیامبرش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را پیروی کردی تا حق تعالی تو را به جوار خودش خواند و به اختیار خویش قبض روحت فرمود و به واسطه کشتنت دشمنان را در حالی که حجّت‌ها و براهین بالغه الهی بر جمیع خلایق در دست تو بود حق تعالی بر دشمنان اتمام حجّت نمود، بار خدایا نفس من را به تقدیرات خود مطمئن و به قضائت راضی و خشنود و به یاد و خواندنت حریص و نسبت به برگزیده‌گان از دوستانت محب و علاقه‌مند قرار بده، خداوندا من را در زمین و آسمانت محبوب دیگران نما و بر نزول بلاء و گرفتاری‌ها شکیبا و در مقابل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱۸

نعمتهای بزرگت شاکر و نسبت به نعمتهای تامه و کاملهات ذاکر و متوجه و به سرور و شادی ملاقاتت مشتاق گردان.

خداوندا تقوی و پرهیزکاری را زاد و توشه‌ام قرار بده برای روز جزایت، و مؤدّبم کن به آداب دوستانت و بر حذرم دار از اخلاق و سجایای دشمنانت، خداوندا از تو می‌خواهم که بواسطه حمد و ستایشت از دنیا منصرفم نمائی.

سپس آن حضرت صورت مبارک بر قبر نهاده و عرضه داشت:

بار خدایا دل‌های خاشعین درگاهت واله تو است، و طرق و راه‌های مایلین به تو گشاده و باز و نشانه‌های قاصدین تو روشن و آشکار و دلهای عارفین از تو به فزع آمده، و صدای خوانندگانت بلند و درهای اجابت دعاهایشان گشوده و دعای کسانی که تو را می‌خوانند مستجاب و توبه بازگشت‌کنندگان به تو پذیرفته می‌باشد.

بار خدایا اشگ گریه‌کنندگان از خوفت مورد ترحم تو واقع شده و کمک تو نسبت به آنان که از تو طلب کمک کرده‌اند در خارج تحقق یافته و پناهت به پناهندگان به تو بذل و اعطاء گردیده و وعده‌هایت به بندگان تحقق پیدا کرده و لغزش کسانی که از تو طلب عفو کرده‌اند معفو قرار داده شده و اعمال عمل‌کنندگان نزد تو محفوظ بوده و ارزاق بندگان از نزد تو به ایشان نازل گشته، و احسان‌ها و نیکی‌های فراوان بر بندگان پشت سر هم بوده و گناهان استغفارکنندگان بخشیده شده و حاجتهای مخلوقات به تو برآورده شده و پاداش‌های درخواست‌کنندگان از تو فراوان و نیکی‌های زیاد به آنها رسیده و خوان‌های طالبین طعام آماده و گسترده و آب‌خورگاه تشنگان نزد تو مملو و پر می‌باشد.

بار خدایا دعای من را مستجاب فرما و ستایش من را قبول نما و به من امید ببخش و بین من و دوستانم جمع فرما به حق محمّد و علیّ و فاطمه و حسن و حسین علیهم السّلام، همانا تو ولی نعمت من و نهایت امیدم در برگشتن و درنگ نمودنم می‌باشی، توئی خدا و آقا و ولّی من، من و دوستان ما را ببخش و شرّ دشمنان را از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۱۹

ما بازدار و ایشان را از اذیّت به ما روی گردان، کلمه حق را آشکار و آن را مرتفع و افراشته نما و کلمه باطل را نابود و خوار گردان چه آنکه تو بر هر چیزی قادر و توانا هستی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۲۴

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن حسن بن ولید رحمهٔ الله علیه در کتابی که نامش را «کتاب الجامع» نهاده می‌گوید:

از حضرت ابی الحسن علیه السّلام روایت شده که آن جناب هنگام زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السّلام می‌فرمودند:

سلام بر تو ای ولی خدا، شهادت می‌دهم که تو اوّلین مظلوم و اوّلین کسی که حقّش غصب شده می‌باشی، صبر و تحمّل نمودی تا هنگامی که اجل تو را دریافت و شهادت می‌دهم که خدا را ملاقات نمودی در حالی که شهید بودی، عذاب کند

خداوند متعال کشنده تو را به انواع عذاب‌ها و تجدید نماید بر او، آن به آن، عذاب را، نزد تو آمدم در حالی که به حقّت عارف و به شأن و مقاومت مستبصر و نسبت به دشمنان و ظالمینت دشمن می‌باشم ان شاء الله، خداوند را با همین مرام و عقیده ملاقات خواهم نمود، بدرستی که گناهان زیادی بر عهده من است پس ای مولای من نزد پروردگارت شفیع من باش چه آنکه نزد خدا برای شما مقام و مرتبه‌ای معلوم و مشخصی بوده و جاه و جلال عظیمی ثابت می‌باشد و خود خداوند فرموده: وَ لا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضى.

و نیز حضرت هنگام زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السّلام می‌فرمودند:

حمد سزاوار خداوندی است که به واسطه معرفت پیدا کردن به او و به رسولش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و به کسانی که حق تعالی طاعتشان را واجب گرداند، بر من اکرام نمود و این رحمتی است از ناحیه حضرتش بر من و فضیلتی است که نصیبم فرموده و همچنین ستایش شایسته ذات مقدّسش بوده که به واسطه ایمان بر من منّت نهاد، حمد و ثناء خداوندی را سزد که من را در شهرهای روی زمینش سیر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۲۵

داد و بر پشت حیواناتش سوار نمود و راه‌های دور را برای من درهم پیچید و هر گونه گزند و ناراحتی را از من دور ساخت تا به حرم برادر رسول گرامیش داخلم نمود و آن را به من نشان داد در حالی که با عافیت و سلامتی می‌باشم، حمد سزاوار خداوندی است که من را از زائرین قبر وصیّ رسولش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم قرار داد، حمد شایسته ذاتی است که من را به این معنا هدایت فرمود و اگر او هدایتم نمی‌کرد ابدا به آن راه نمی‌یافتم.

شهادت می‌دهم که معبودی غیر از حق تعالی که تنها و بدون شریک است وجود ندارد و شهادت می‌دهم که حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بنده و فرستاده او است حق را از ناحیه خدا آورده است و شهادت می‌دهیم که حضرت علی علیه السّلام بنده خدا و برادر رسول او است.

بار خدایا، بنده‌ات و زائرت به واسطه زیارت قبر برادر پیغمبرت به سوی تو تقرّب می‌جوید در حالی که بر هر مزور و زیارت‌شده‌ای حقّی است که باید آن را نسبت به زائر اداء کند و تو بهترین و کریم‌ترین مزورها می‌باشی، و از تو در خواست می‌کنم ای اللّه و ای رحمان و ای رحیم و ای جواد و ای واحد و ای احد و ای فرد و ای صمد و ای کسی که نمی‌زاید و زائیده نشده و احدی همتایش نیست اینکه رحمتت را بر محمّد و آل محمد و اهل بیتش نصیب گردانی و اینکه پاداشی که در قبال این زیارت به من می‌دهی آزادی من از آتش جهنّم باشد، خداوندا من را از کسانی قرار بده که در کارهای خیر شتاب کرده و در حال خوف و رجاء تو را می‌خواند، خدایا من را از خاشعین درگاهت قرار بده، خداوندا تو با لسان پیامبرت به من بشارت داده و فرموده‌ای:

وَ بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ.

بار خدایا من به تو ایمان داشته و به تمام فرستادگانت یقین دارم از این رو انتظار دارم بعد از معرفت داشتن به ایشان من را در جایی نگه نداری که به طور علن و آشکار مقابل خلائق رسوایم نمائی بلکه تقاضایم این است که با این

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۲۶

ذوات محترم من را نگاه داشته و در حالی که آنها را تصدیق دارم از دنیا ببری چه آنکه انبیاء عظام بنده‌گان تو بوده و تو ایشان را به کرامت خود اختصاص داده و به من امر کرده‌ای که اطاعتشان کنم سپس به قبر نزدیک شو و بگو:

سلام از خدا به تو و سلام بر محمد بن عبد اللّه که امین خدا است بر وحی و امور لازمه او از قبیل احکام واجبه و محرّمه و مرکز وحی و نزل آیات و پایان دهنده گذشتگان و گشاینده آیندگان است، قائم بر تمام اینها و شاهد بر تمام خلق بوده و چراغی فروزان و فروزنده می‌باشد سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد.

بار خدایا رحمت واسعه‌ات را بر محمّد و اهل بیتش که مظلومین در این سرا هستند بفرست رحمتی برتر و کامل‌تر و بالاتر و گران‌قدرتر از هر رحمتی که بر انبیاء و فرستادگان و برگزیدگانت فرستادی.

خداوندا رحمت خود را بر حضرت علی امیر المؤمنین علیه السّلام بفرست، وجود مبارکی که بنده تو و بهترین مخلوقاتت بعد از نبی و برادر رسول گرامیت و جانشین آن حضرت است، آقا و سروری که بعد از پیامبرت از میان مخلوقات انتخاب نموده و حضرتش را دلیل و نشان بر کسی که مسئول رساندن پیام‌هایت به خلق است قرار دادی، رهبری که سیاست‌مدار دین با عدالت تو بوده و فرجام و پایان دهنده داوری تو است در بین خلق، سلام و رحمت و برکات حقتعالی بر او باد.

خداوندا رحمت واسعه خود را بر پیشوایانی که فرزندان امیر المؤمنین علیه السّلام هستند نصیب گردان، ایشان پس از حضرتش علیه السّلام متصدّی امر تو می‌باشند، آنان پاکیزه‌گانی هستند که تو به عنوان انصار دین و حافظین سرّ و شاهدین بر خلق و شاخص‌ها برای بنده‌گانت انتخابشان نمودی، بار خدایا به مقداری که قدرت و توان داری رحمتت را بر ایشان نازل گردان، سلام بر پیشوایانی که امین‌ها محسوب می‌گردند، سلام بر آنان که انتخاب‌شده‌گان خداوند متعال از میان خلق می‌باشند، سلام بر پیشوایانی که صاحبان فراست هستند، سلام بر مؤمنینی که به

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۲۷

امر تو قیام نموده و دوستان خدا را نصرت و کمک کرده و بواسطه خوف آنها ایشان نیز خائف هستند سلام بر فرشتگان مقرّب خداوند.

سپس بگو:

سلام و رحمت و برکات خدا بر تو ای امیر مؤمنان، سلام بر تو ای دوست خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا، سلام بر تو ای ولیّ خدا، سلام بر تو ای حجّت خدا، سلام بر تو ای ستون دین و وارث علم گذشتگان و آینده‌گان و دارنده وسیله گذاردن داغ و

نشان و صاحب راه مستقیم. شهادت می‌دهم که تو نماز را بپاداشته و زکات را اداء نموده و به معروف امر و از منکر نهی فرموده و رسول را متابعت کرده و کتاب خدا را آن طور که شایسته است تلاوت و در راه خدا به جهاد برخاسته و حق آن را اداء کرده و برای رضاء خدا و رسولش نصیحت نموده‌ای.

شهادت می‌دهم که نفس شریف و جان عزیزت را در راه خدا ایثار کرده در حالی که بر بلایا و سختی‌ها صابر و فرازها را آزموده و رسول خدا را حافظ و نگهدار و خواستار آنچه رضاء خدا است بوده و در آنچه باری تعالی وعده داده خود را مایل و راغب قرار داده و در طریق حقّ و صوابی که بودی گام برداشتی و در این راه شهید گشته در حالی که بر آنچه از امّت صادر گردیده شاهد و ناظر بوده و حقتعالی و رسول گرامیش و فرشتگان نیز شهادت می‌دهند که راه تو حق بوده و آنچه می‌باید اداء می‌کردی، اداء نمودی پس خداوند منّان به خاطر رسول عزیزش و اسلام و اهل آن را به تو جزاء دهد آن هم برترین جزاها را.

خداوند متعال لعنت کند کسی را که تو را کشت و آنکه مخالفت تو را نمود و همچنین لعنت کند کسی که بر تو بهتان بست و به تو ظلم و ستم نمود و نیز لعنت کند کسی را که حقّ تو را غضب نمود و آنکه وقتی این خبر به او رسید خشنود گردید، خدایا شاهد باش که من از ایشان متنفّر و بی‌زارم.

خداوند متعال لعنت کند امّت و گروهی را که با تو مخالفت کردند و طائفه‌ای

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۲۸

را که ولایت تو را منکر شدند و قومی را که بر علیه تو تظاهر نمودند و جماعتی را که تو را کشتند و دسته‌ای را که از تو روی برتافته و خوارت نمودند، حمد و سپاس خدا را که دوزخ را جای‌گاه ایشان قرار داد و محقّقا محل ورود ایشان به موضعی است و محل ورود واردین نیز بد مکانی بوده و درک که طبقه زیرین دوزخ است و جایگاه ایشان می‌باشد نیز جایگاه بسیار بدی است.

خداوندا قاتلین انبیاء و اوصیاء ایشان را با تمام انحاء لعن، لعنت کن و گرمای آتش دوزخ را به ایشان برسان، خداوندا جبت‌ها (بت‌ها و ساحرها و کاهن‌ها) و طاغوت‌ها (شیطان‌ها) و فرعون‌ها و لات و عزّی و جبت و هر رقیب و ضدّ خداوندی که به جای حق تعالی خوانده می‌شود و تمام آنان که بر خداوند افتراء بسته‌اند لعنت نما، خداوندا تمام ایشان و تابعین آنها و پیروان و دوستان و کمک‌کنندگان و علاقه‌مندان ایشان را لعنت فراوان نما و بگو:

خداوندا قاتلین امیر المؤمنین علیه السّلام را لعنت بفرما (سه بار).

خداوندا ایشان را عذابی دردناک نما که احدی را چنین عذابی نکرده باشی، و عذاب خود را بر ایشان دو چندان کن همان طوری که اولیاء امورت را به مشقّت و رنج انداختند و عذابی را که بر هیچ کس نکردی بر ایشان آماده نما.

خداوندا بر قاتلین انصار رسولت و کشندگان انصار امیر المؤمنین و قاتلین انصار امام حسن و امام حسین علیهم السّلام و کشندگان کسانی که در راه ولایت و دوستی آل محمد علیهم السّلام کشته شده‌اند عذابی وارد نما که برابر دو چندان عذاب دیگران بوده و آنها را در جایگاه زیرین جهنم قرار بده و هرگز در عذابشان تخفیف مده در حالی که به شدّت در حسرت بوده و از رحمتت به دور مانده و نزد پروردگارشان سر افکنده هستند، ایشان به واسطه کشتن عترت انبیاء و پیامبران و بندگان صالح ندامت و ذلّت طولانی را معاینهٔ حسّ خواهند نمود.

خداوندا ایشان را در اخفی الخفاء و اظهر الظهور، در زمینت و آسمانت لعنت نما.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۲۹

خداوندا نسبت به دوستانت برای من زبانی صادق و راستگو قرار بده و حب و دوستی زیارت مشاهدشان را نصیبم گردان تا اینکه به ایشان ملحقم نموده و در دنیا و آخرت تابع و دنباله رو آنها قرارم دهی ای مهربان‌تر از هر مهربانی.

سپس بالای سر آن حضرت بنشین و بگو:

سلام خدا و سلام فرشتگان و سلام آنان که با قلبشان تسلیم تو بوده و به فضل تو گویا و مقرّ بوده و شهادت می‌دهند که تو راست گو و بسیار راستگو می‌باشی، بر تو ای آقای من، سلام خدا بر تو و بر روح و جسم تو، شهادت می‌دهم که تو پاکیزگی و پاک و پاک شده می‌باشی.

شهادت می‌دهم ای ولیّ خدا و ولیّ رسولش که تو آنچه را مأمور به رساندنش بودی رساندی و امانتی که نزدت بود اداء کردی و شهادت می‌دهم که تو نزدیک‌ترین خلق به خدا بوده و باب اللّه (یعنی از راه تو باید به خدا نزدیک شد) هستی و وجه اللّه می‌باشی (یعنی اگر کسی بخواهد روی به خدا کند باید به تو روی نماید) و شهادت می‌دهم که تو دوست خالص خدا و بنده او و برادر رسولش می‌باشی.

همانا از راه دور به نزد تو آمده‌ام زیرا حال و منزلتت نزد خدا و رسولش بسیار عظیم و عالی است.

به نزدت آمده‌ام به حال زیارت در حالی که بواسطه این زیارت به حق تعالی تقرّب جسته و رهائی نفسم از زندان شهوات را طلب نموده و از آتش دوزخی که همچون من به واسطه جنایت بر نفس و ظلم بر خود استحقاقش را دارم به تو پناه می‌برم.

به نزدت آمده‌ام در حالی که از دیگران جدا و به تو و فرزندانت که در هدایت مردم و رفع شبهات و ازاله جهل از ایشان جانشینان بعد از تو هستند متّصل و مایلم لذا دل و قلبم تسلیم و افعال و اعمال تابع و کمک و نصرتم برای تو آماده می‌باشد و من بنده خدا و در طریق طاعت و فرمان برداری غلامت بوده و در کوچ

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۰

و سفر نمودن توجّهم به تو می‌باشد و بواسطه این معنا کمال منزلت و نهایت مرتبه را در نزد خدا طلب می‌کنم ای آقای من تو آن کسی هستی که حق تعالی فرمان به اطاعتش را به من داده و بر احسان به او وادارم کرده و بر فضل و شرافتش دلالت و به حبّ و دوستیش هدایتم نموده و در پیمودن راه به سویش و نیز به طلب حوائج نزدش ترغیبم کرده‌ای، شما خاندانی هستید که آن کس که شما را دوست بدارد سعادت‌مند گشته و آنکه نزدتان آید را ناامید نکرده و کسی که هوای شما را داشته باشد زیان ننموده و آنکه با شما دشمنی کند سعادت‌مند نمی‌گردد، هرگز سراغ ندارم کسی را که خیر رساننده‌تر باشد از شما به من، شما خاندان رحمت و ستون‌های دین و رکن‌های زمین و شجره طیبه می‌باشید.

خداوندا امیدی که از ناحیه توجّهم به تو به واسطه رسول و آل او می‌باشد را به ناامیدی مبدّل مکن.

خداوندا به واسطه زیارت آقایم و دوستی و معرفتش بر من منّت نهاده‌ای پس من را از کسانی قرار بده که او را کمک کرده‌ای.

خداوندا با کمک نمودنت دین خود را بر من در دنیا و آخرت منّت بگذار.

خداوندا من را زنده بدار بر آنچه علی بن ابی طالب علیه السّلام بر آن زنده بود و بمیران بر آنچه علی بن ابی طالب علیه السّلام بر آن از دنیا رحلت فرمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۱

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن یعقوب از کسی که برایش نقل کرده و او از سهل بن زیاد و او از محمّد بن اورمه و نیز پدرم از حسین بن حسن بن ابان و او از محمّد بن اورمه و او از کسی که برایش نقل نموده و او از امام صادق علیه السّلام یا از حضرت ابی الحسن الثالث علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

نزد قبر امیر المؤمنین علیه السّلام بگو:

سلام بر تو ای ولیّ خدا، تو اوّل مظلوم و اوّل کسی هستی که حقّش غصب شده، صبر نموده و تحمّل کردی تا موت تو را دریافت و شهادت می‌دهم که خدا را ملاقات نمودی در حالی که شهید بودی، خدا قاتل و کشنده تو را به انواع عذاب‌ها معذّب نموده و آن را بر او تجدید نماید، به نزدت آمده در حالی که به حقّت آگاه و به شأن و مرتبه‌ات مطّلع و نسبت به دوستانت دوست و دشمنان و

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۲

آنان که به تو ظلم کرده‌اند دشمن می‌باشم، خدا را با همین حال ملاقات خواهم نمود ان شاء اللّه تعالی.

همانا گناهان زیادی در عهده من بوده پس نزد پروردگارت من را شفاعت فرما زیرا برای تو نزد او مقام و مرتبه‌ای معلوم بوده و در درگاهش شوکتی عظیم و حق شفاعت داری و خداوند خود در قرآن کریمش فرموده:

وَ لا یَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضی وَ هُمْ مِنْ خَشْیَتِهِ مُشْفِقُونَ.

محمّد بن جعفر رزّاز قرشی از محمّد بن عیسی بن عبید و او از برخی اصحاب و او از حضرت ابی الحسن ثالث علیه السّلام مثل همین زیارت را نقل نموده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۴

باب دوازدهم وداع قبر امیر المؤمنین علیه السّلام

حدیث اول ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید در کتاب جامع از حضرت ابو الحسن علیه السّلام روایت نموده که آن جناب فرمودند: هنگامی که خواستی قبر امیر المؤمنین علیه السّلام را وداع کنی بگو:

سلام و رحمت و برکات خداوند بر تو باد، تو را به خدا سپرده و از او خواستار نگاهبانی توام سلام بر تو می‌نمایم، به خدا و به رسولانش و به آنچه آورده و مردم را به آن دعوت کرده‌اند ایمان دارم پس ما را در زمره گواهان به این حقائق بنویس.

خدایا این زیارت را آخرین زیارتم قرار مده پس اگر مرا قبل از آن (زیارت دیگر) میراندی محققا در حال مردنم به آنچه در حال حیات شهادت دادم، شهادت می‌دهم. شهادت می‌دهم که شما ائمه و پیشوایان من هستید (در اینجا نام ائمه طاهرین سلام اللّه علیهم را یکی پس از دیگری ببر).

و شهادت می‌دهم کسانی که ایشان را کشته و با آنها به حرب برخاسته‌اند مشرک می‌باشند و شهادت می‌دهم به اینکه هر کس ایشان را ردّ کرده جای‌گاه‌اش در پست‌ترین طبقات دوزخ می‌باشد.

و شهادت می‌دهم به اینکه هر کس با ایشان به حرب برخاست دشمن ما است و ما از او تنفّر و دوری می‌جوئیم و قطعا در زمره حزب شیطان می‌باشد و بر کسانی که از ایشان را کشتند، لعنت خدا و فرشتگان و جمیع مردم باد و نیز لعنت خدا و فرشتگان و جمیع خلائق بر کسانی که در خون ایشان شریک شده و همچنین بر کسانی که از کشته شدن آنان مسرور و خوشحال شدند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۵

بار خدایا پس از درود قلبی و زبانی از تو می‌خواهم که بر محمّد و آل محمّد رحمت فرستی و این زیارت را آخرین زیارتم قرار ندهی و اگر آن را آخر زیارت من قرار دادی پس مرا با این امامان نامبرده محشور نما.

بار خدایا دلهای ما را رام ایشان و برای اطاعتشان و خیر خواهی و محبّت و نیکو پشتیبانی نمودن قابل گردان.

باب سیزدهم فضیلت آب فرات و نوشیدن و غسل نمودن در آن

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از عیسی بن عبد اللّه بن محمّد بن عمر بن علی بن ابی طالب علیه السّلام و او از پدرش و او

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۶

از جدّش و او از حضرت علی علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

آب سرور مایعات دنیا و آخرت می‌باشد و چهار نهر در دنیا هستند که از بهشت می‌باشند و آنها عبارتند از:

فرات، نیل، سیحان و جیحان.

فرات آب بوده و نیل عسل و سیحان خمر و جیحان شیر می‌باشند. حدیث دوّم ترجمه:

سعد بن عبد اللّه، از ابو جمیله و او از سلیمان بن هارون نقل کرده که وی از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنید که آن حضرت می‌فرمودند:

کسی که از آب فرات بنوشد و با آن تحنیک کند دوستدار ما خاندان خواهد بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۷

حدیث سوّم ترجمه:

سعد بن عبد اللّه به اسنادش از احمد بن محمّد، از عثمان بن عیسی، از ابی الجارود، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام آن حضرت فرمودند:

اگر فاصله بین ما و بین فرات فلان و فلان مقدار میل می‌بود همانا این راه را طی می‌کرده و به آن آب خود را می‌رسانده و بواسطه‌اش استشفاء می‌جستیم. حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن حسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن حسن صفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسن بن علیّ بن فضّال، از ثعلبهٔ بن میمون، از سلیمان بن هارون عجلی، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

گمان نمی‌کنم کسی با آب فرات تحنیک کند مگر آنکه دوست‌دار ما اهل بیت می‌باشد، سپس فرمود: فاصله بین تو و آب فرات چه مقدار می‌باشد؟

پس محضرش خبر داده و فاصله مزبور را بیان کردم.

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۸

اگر من در این فاصله می‌بودم دوست می‌داشتم دو طرف روز (صبح و غروب) به فرات بروم. حدیث پنجم ترجمه:

علی بن حسین بن موسی از علی بن ابراهیم بن هاشم از پدرش، از علی بن حکم از سلیمان بن نهیک، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت در ذیل فرموده خداوند عزّ و جلّ:

وَ آوَيْناهُما إِلى رَبْوَةٍ ذاتِ قَرارٍ وَ مَعِينٍ.

فرمودند:

مقصود از «ربوه» نجف کوفه و از «معین» فرات می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۳۹

حدیث ششم ترجمه:

علی بن حسین رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمد بن عیسی و او از عیسی بن عبد اللّه بن محمّد بن عمر و او از پدرش از جدّ وی و او از حضرت علی علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند: فرات در دنیا و آخرت سرور آب‌ها است. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه از پدرش عبد اللّه بن جعفر حمیری، از احمد بن ابی عبد اللّه، از پدرش، از کسی که برای او حدیث گفته، از حنان بن سدیر، از پدرش، از حکیم بن جبیر، وی می‌گوید:

از حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام شنیدم که می‌فرمود:

فرشته‌ای در هر شب به زمین فرود می‌آید در حالی که با سه مثقال مشک از مشک‌های بهشتی است پس آن را در فرات می‌ریزد و هیچ نهری در شرق و غرب نیست که برکتش بیشتر از آن باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۰

حدیث هشتم ترجمه:

علی بن محمّد بن قولویه، از احمد بن ادریس، از احمد بن محمّد بن عیسی، از ابن فضّال، از ابن ابی عمیر، از حسین بن عثمان از کسی که یادش نموده، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هر روز در فرات قطراتی از بهشت می‌ریزد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۱

حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن حسن بن علی بن مهزیار از پدرش، از جدّش علی بن مهزیار از حسن بن سعید، از علی بن حکم، از ربیع بن محمّد مسلیّ، از عبد اللّه بن سلیمان، وی می‌گوید:

در زمان ابی العبّاس وقتی حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام به کوفه تشریف آوردند سوار مرکب بوده در حالی که لباسهای سفر به تن داشتند، حضرت روی پل کوفه توقف فرموده سپس به غلام فرمودند:

به من آب بده.

غلام کوزه کشتیبانی را گرفت و در آن آب ریخت و سپس به حضرت آب داد.

آن جناب آب را نوشیدند در حالی که آب از دو گوشه دهانشان جاری بود و بر محاسن شریف و لباسهای آن حضرت می‌ریخت سپس دو باره آب طلبیدند و غلام به حضرتش آب داد حضرت حمد و ستایش حقتعالی به جای آورده سپس فرمودند:

فرات نهر آبی است و چقدر برکتش زیاد می‌باشد در این آب هر روز هفت قطره از بهشت می‌ریزد و اگر مردم به برکتی که در این آب هست واقف بودند مسلّما در اطراف آن خیمه می‌زدند و از آن توشه برمی‌داشتند.

سپس حضرت فرمودند:

اگر گناه‌کاران در آن داخل نشده بودند به طور قطع و جزم هر مریض و آفت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۲

زده‌ای که داخلش می‌شد و در آن فرو می‌رفت مرضش بهبود می‌یافت و آفتش برطرف می‌گشت. حدیث دهم ترجمه:

محمّد بن حسن بن علی بن مهزیار از پدرش و او از جدّ وی یعنی علی بن مهزیار و او از حسن بن سعید و او از علی بن حکم و او از عرفه و او از ربعی، وی می‌گوید:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

کنار وادی ایمن که حق تعالی در قرآن فرموده همان فرات بوده و مقصود از «بقعه مبارکه» کربلا و از «شجره» وجود مقدّس حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشد. «۱»

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۳

حدیث یازدهم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از ابراهیم بن مهزیار و او از برادرش علی بن مهزیار و او از ابن ابی عمیر و او از حسین بن عثمان و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده ....

و محمّد بن ابی حمزه از کسی که یادش نموده و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند: گمان نمی‌کنم احدی به آب فرات تحنیک کند مگر آنکه شیعه و تابع ما خواهد شد.

راوی می‌گوید: ابن ابی عمیر گفته است این روایت را ابن سنان برایم نقل نموده.

و نیز ابن ابی عمیر از برخی اصحاب نقل کرده که گفته است. دو ناودان از بهشت در آب فرات جاری می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۴

حدیث دوازدهم ترجمه:

محمّد بن حسن از محمّد بن حسن صفّار، از عباس بن معروف، از علی بن مهزیار، از محمّد بن اسماعیل، از حنان بن سدیر از حکیم بن جبیر اسدی، وی می‌گوید:

از حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام شنیدم که می‌فرمود:

خداوند متعال در هر شب فرشته‌ای نازل می‌کند که با او سه مثال از مشک بهشتی است پس آن فرشته مشک را در فرات (همین فرات) می‌ریزد و هیچ نهری در شرق و غرب زمین با برکت‌تر از فرات نمی‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۵

حدیث سیزدهم ترجمه:

علی بن حسین بن موسی بن بابویه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از ابن فضّال، از ثعلبه بن میمون، از سلیمان بن هارون، می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

گمان نمی‌کنم احدی با آب فرات تحنیک کند مگر آنکه ما اهل بیت پیامبر را دوست می‌دارد. حدیث چهاردهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از احمد بن محمّد برقی از عبد الرحمن بن حمّاد کوفی، وی می‌گوید: عبد اللّه بن محمّد حجّال، از غالب بن عثمان و او از عقبهٔ بن خالد نقل کرده، وی می‌گوید: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام نامی از فرات بردند سپس فرمودند:

فرات در زمره شیعیان علی علیه السّلام بوده و احدی با آن تحنیک نمی‌کند مگر آنکه ما اهل بیت را دوست دارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۶

حدیث پانزدهم ترجمه:

پدرم، از حسن بن متّیل، از عمران بن موسی، از عبد اللّه جامورانی رازی، از حسن بن علی بن ابی حمزه، از سیف بن عمیره، از صندل از هارون من خارجه، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

احدی نیست که هنگامی تولّد از آب فرات بنوشد و با آن تحنیک نماید مگر آنکه ما را دوست می‌دارد زیرا فرات نهر مؤمن می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۷

حدیث شانزدهم ترجمه:

ترجمه: پدرم به اسنادش از حسن بن علی بن ابی حمزه، از پدرش، ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام. نقل کرده که آن جناب فرمودند:

دو نهر مؤمن و دو نهر کافر می‌باشند.

دو نهر کافر عبارتند از: نهر بلخ و نهر دجله.

دو نهر مؤمن عبارتند از: رود نیل و رود فرات.

پس فرزندانتان را، با آب فرات تحنیک نمائید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۸

باب چهاردهم در بیان محبّت حضرت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السّلام و امر نمودن حضرت به محبّت داشتن و ثواب محبّت به آن دو بزرگوار

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف و عبد اللّه بن جعفر حمیری و محمّد بن یحیی عطّار جملگی از احمد بن محمّد بن عیسی و او از علی بن حکم و غیر محمّد بن یحیی عطّار از جمیل بن درّاج و او از برادرش نوح و از اجلح و او از سلمهٔ بن کهیل و او از عبد العزیز و او از حضرت علی علیه السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند: رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

ای علی (علیه السّلام) این دو کودک یعنی حسن و حسین علیهما السّلام من را منصرف کرده‌اند از اینکه کسی بعد از ایشان را دوست داشته باشیم، پروردگارم مرا امر فرمود که ایشان و کسی ایشان را دوست دارد، دوست داشته باشم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۴۹

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن احمد بن ابراهیم از حسین بن علی زیدیّ و او از پدرش و او از علی بن عباس و عبد السّلام بن حرب جمیعا نقل کرده، عبد السّلام بن حرب می‌گوید:

کسی که حدیث را از بکر بن عبد اللّه مزنی شنیده برایم از عمران بن حصین نقل نموده که وی گفت: رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به من فرمودند:

ای عمران:

هر چیزی در قلب جایگاهی دارد ولی جای‌گاه این دو کودک از قلب من هرگز مکان خاصّی نیست.

عمران می‌گوید: عرض کردم ای رسول خدا تمام قلب شما جای‌گاه این دو است؟

حضرت فرمودند:

ای عمران: آنچه بر تو مخفی مانده بیش از آن است که دانسته‌ای، خداوند متعال من را به محبّت ایشان امر فرموده است.

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از محمّد بن حسین بن ابی الخطاب و او از کسی که برایش حدیث کرده و او از سفیان جریر و او از پدرش و او از ابی رافع و او از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۰

پدرش و او از جدّ وی و او از ابو ذر غفاری نقل کرده که فرمود:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم من را به محبّت امام حسن و امام حسین علیهما السّلام امر فرمود پس من ایشان و کسی که آنها را دوست داشته باشد دوست دارم زیرا رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ایشان را دوست دارد. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم از عبد اللّه بن جعفر حمیری نقل نموده که وی گفت:

مردی که نامش را فراموش کرده‌ام و از اصحاب ما بود از عبید اللّه بن موسی و او از مهلهل عبدی و او از ابی هارون عبدی و او از ربیعهٔ السّعدی و او از ابی ذر غفاری نقل کرد که وی فرمود: رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را دیدم که حسن و حسین علیهما السّلام را می‌بوسید و می‌فرمود:

کسی که حسن و حسین علیهما السّلام و ذریّه این دو را دوست داشته و ایشان را خالصانه بخواهد آتش دوزخ هرگز صورتشان را نسوزاند اگر چه گناهان آنها به مقدار ریگ‌های بیابان باشد مگر آنکه گناهانشان ایشان را از ایمان خارج کرده باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۱

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز قرشی می‌گوید:

محمّد بن حسین بن خطاب از حسن بن محبوب از کسی که نامش را برده، از علی بن عابس، از حجّال، از عمرو بن مرّهٔ از عبد اللّه بن سلمهٔ از عبیده سلمانی، از عبد اللّه بن مسعود نقل کرده که وی گفت:

از رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که مرا دوست دارد باید این دو کودک (امام حسن و امام حسین) را هم دوست باشد چه آنکه خداوند من را به دوست داشتن این دو امر فرموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۲

حدیث ششم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمد بن عیسی و او از پدرش و او از محمّد بن عیسی و او از عبد اللّه بن مغیره و او از محمّد بن سلیمان بزّاز و او از عمرو بن شمر و او از جابر و او از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که می‌خواهد به ریسمان محکم خدا که حضرتش در قرآن از آن یاد کرده چنگ بزند باید علی بن ابی طالب علیه السّلام و حسن و حسین علیهما السّلام را دوست بدارد چه آنکه خداوند متعال از فوق عرش این دو را دوست دارد. حدیث هفتم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمّد و او از پدرش و نیز عبد الرحمن بن ابی نجران از شخصی و او از عبّاس بن ولید و او از پدرش و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که حضرت فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که نسبت به امام حسن و امام حسین علیهما السّلام بغض داشته باشد روز قیامت خواهد آمد در حالی که گوشت در صورت نداشته و شفاعت من شاملش نمی‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۳

حدیث هشتم ترجمه:

ترجمه: محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل از ابی المغری، از ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌فرمودند:

نور چشمم زنان بوده و گل خوش‌بوی من حسن و حسین علیهما السّلام می‌باشند. حدیث نهم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی از پدرش و او از حسن بن محبوب و او از کسی که نامش را برده و او از علی بن عبّاس و او از منهال بن عمرو، و او از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۴

اصبغ و او از زاذان نقل کرده که وی گفت:

شنیدم حضرت صادق علیه السّلام در قریه رحبه می‌فرمودند:

حسن و حسین علیهما السّلام دو ریحانه (گل خوش‌بو) رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشند. حدیث دهم ترجمه:

دسته‌ای از مشایخ و اساتیدم از جمله: پدرم و محمّد بن حسن و علی بن حسین جمیعا از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف از محمّد بن عیسی بن عبید یقطینی و او از ابی عبد اللّه زکریا مؤمن و او از ابی مسکان و او را از زید مولای ابن هبیره نقل کرده که گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۵

حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

بگیرید میان (جایی که کمر بسته می‌شود) این مرد انزع (به کسی گویند که موی‌های دو طرف پیشانی او ریخته باشد) را زیرا او صدیق اکبر بوده و تابعین خود را هدایت می‌کند و کسی که بر او سبقت گیرد از دین خدا خارج شود و آن کس که او را مخذول و ذلیل نماید خداوند نابودش می‌نماید و کسی که به او متوصل شود به خدا متوصل شده و آن کس که به ولایتش اخذ نماید خدا هدایتش نموده و هر کس که ولایت او را ترک نماید خداوند گمراهش کند و دو سبط امّت من یعنی حسن و حسین علیهما السّلام که دو فرزندان من هستند از ایشان می‌باشند و امام و پیشوایان که هادیان خلقند و همچنین حضرت قائم مهدی علیه السّلام از فرزندان حسین علیه السّلام هستند، بنا بر این ایشان را دوست بدارند و با دشمنانشان دوستی نکنید که در این صورت غضب پروردگار متوجّه شما شده و در زندگانی دنیا ذلیل و خوار خواهید شد. حدیث یازدهم ترجمه:

حسین بن علی زعفرانی در ری برایم نقل نمود، وی گفت:

یحیی بن سلیمان، از عبد اللّه بن خثیم و او از سعید بن ابی راشد و او از یعلی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۶

بن مرّه نقل کرده، وی گفت:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

حسین از من و من از حسین هستم، کسی که حسین را دوست بدارد خدا او را دوست دارد، حسین سبطی است از اسباط (یعنی همان طوری که حضرت یعقوب ۱۲ اسباط داشت و هر کدام سبطی از اسباط بودند، پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نیز ۱۲ اسباط داشت که حضرت سید الشهداء علیه السّلام سبطی از این اسباط بودند). حدیث دوازدهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابی سعید حسن بن علیّ بن زکریا عدوی بصری نقل کرده، وی گفت: عبد الاعلی بن حماد البرسی برایم نقل نمود که وهب از عبد اللّه بن عثمان، از سعید بن ابی راشد از یعلی العامری، وی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۷

می‌گوید:

از محضر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بیرون آمده و به صرف طعامی که مدعوّ بودم حاضر شدم در آن مجلس حضرت حسین علیه السّلام را دیدم که با اطفال بازی می‌کردند، پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم دو دست مبارک را باز کرده و او را به پیش خواندند، طفل (حضرت حسین علیه السّلام) شروع به پریدن به این طرف و آن طرف نمود و پیامبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم از این حرکات می‌خندیدند تا بالاخره او را گرفتند سپس یک دست مبارک را زیر چانه‌اش و دست دیگر را پشت سرش قرار داد و دهان مبارک را روی دهانش گذارد و او را بوسید و سپس فرمود:

حسین از من و من از حسینم، خداوند دوست دارد کسی را که حسین را دوست دارد، حسین سبطی است از اسباط. حدیث سیزدهم ترجمه:

از محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابی سعید منقول است که گفت:

نصر بن علیّ گفت: علی بن جعفر از برادرش حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم دست حسن و حسین را گرفته سپس فرمودند:

کسی که این دو طفل و پدر و مادرشان را دوست بدارد در روز قیامت با من هم درجه خواهد بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۸

باب پانزدهم زیارت حضرت حسن بن علی علیهما السّلام و قبور ائمه معصومین علیهم السّلام در قبرستان بقیع

حدیث اوّل ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم می‌گوید:

سلمهٔ بن خطّاب، از عمر بن علی و او از عمویش و او از عمر بن یزید که

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۵۹

جامه‌های نیکو می‌فروخت نقل کرده و وی حدیث را به طور مرفوعه بیان نموده می‌گوید:

محمّد بن علی بن حنفیّه به سر قبر حضرت حسن بن علی علیهما السّلام حاضر می‌شد و می‌گفت:

سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان و فرزند اوّلین نفر از مسلمین، و چگونه این طور نباشد و حال آنکه تو فرزند هدایت و هم قسم با تقوی و پنجمین نفر از اصحاب کساء می‌باشی، دست رحمت خدا تو را پرورش داده، و در دامان اسلام رشد نموده‌ای و از پستان ایمان شیر خورده‌ای، پس در حال حیات و ممات خوشا به حالت، منتهی نفس از فراق و جدائی تو خشنود نبوده و تردیدی در حیات و زنده بودن تو ندارد.

سپس توجّه به امام حسین علیه السّلام نمود و گفت:

ای ابا عبد اللّه بر ابو محمد علیه السّلام رحمت و سلام باد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۱

حدیث دوّم ترجمه:

از حکیم بن داود بن حکیم از سلمه، از عبد اللّه بن احمد، از بکر بن صالح از عمرو بن هشام از برخی اصحاب، از احد الصّادقین علیهما السّلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

هر گاه در بقیع به قبور ائمه علیهم السّلام حاضر شدی بایست و قبله را پشت سر و قبر را در مقابل قرار بده سپس بگو:

سلام بر شما پیشوایان هدایت، سلام بر شما اهل نیکی و پرهیزکاری، سلام بر شما که حجّت‌های خدا هستید بر اهل دنیا، سلام بر شما که در زمین به عدالت حکم می‌فرمائید، سلام بر شما که برای برگزیده شدن لایق و شایسته هستید، سلام بر شما ای دودمان رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سلام بر شما ای اهل راز و سرّ، شهادت می‌دهم که شما احکام خدا را تبلیغ کرده و به مردم اندرز گفته و به خاطر خداوند متحمّل مصائب و مشکلات گردیده و مورد تکذیب دیگران واقع شده و به شما بدی کرده‌اند پس آنها را بخشیده و خلافشان را نادیده فرض نمودید، و شهادت می‌دهم که شما پیشوایان هدایت‌کننده و هدایت شده ما بوده و اطاعت شما بر ما واجب و کلامتان راست و مطابق با واقع است، مردم را خواندید ولی شما را اجابت نکردند. آنها را به معروف امر کردید ولی اطاعتتان را نکردند و شهادت می‌دهم که شما اسطوانه‌های دین و رکن‌های روی زمین هستید، پیوسته خداوند شما را در صلب‌های پاکیزه منتقل فرموده و از ارحام پاک نقلتان داده و هرگز نادانی نادانان شما را آلوده نکرده و شریک و همتای شما نشده است فتنه‌هائی که از خواهش‌های نفس پیدا می‌شود، پاکیزه‌اید و محلّ نشو و نمای شما نیز پاک و پاکیزه می‌باشد، خداوند قهّار بواسطه شما بر ما منّت نهاده پس شما را در منازلی قرار داده که اذن داده است در آن منازل اسمش با صدای بلند برده شود و صلوات ما بر شما را رحمت برای ما و کفّاره گناهانمان قرار داده زیرا حقتعالی شما را برای ما برگزیده و خلقت و آفرینش ما را با آنچه بر ما منّت نهاد یعنی ولایت و

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۲

دوستی شما پاک و طاهر نمود و ما نزد او علم و آگاهی شما را یاد کرده در حالی که اعتراف می‌کنیم شما را تصدیق داریم و اینجا که ایستاده‌ام مکان و محل کسی است که در گناه زیاده روی کرده و مرتکب خطاء و اشتباه شده و خوار و ذلیل گشته و به آنچه جنایت نموده اقرار کرده و امید دارد به برکت این مکان شریف از تبعات گناهانش خلاص و رها گشته و به کمک شما حقتعالی او را نجات داده نظیر نجات دادن هلاک‌شوندگان را از هلاک و مرگ، پس درخواست من این است که شفیع من باشید، چه آنکه من به سوی شما پناه آورده زمانی که اهل دنیا از شما روی تافته و آیات الهی را به استهزاء گرفته و از آنها سر باز زدند، ای کسی که سر پا بوده و اشتباه نمی‌کنی و دائم و همیشگی بوده و به لهو و باطل نمی‌پردازی و به هر چیز احاطه داری به واسطه توفیقی که به من داده و پیشوایانم را به من شناساندی بر من منّت نهادی، و به آنچه من را بر آن به پا داشتی در هنگامی که بندگانت از آن روی گردانده و به آن جاهل شده و حقّش را سبک شمردند و به غیر آن میل ورزیدند منّت تو بر من با جماعتی که ایشان را به آن چه من را به آن اختصاص دادی، مختصّ ساختی پس حمد و ستایشم اختصاص به تو دارد زمانی که در مقام و مکانی یاد گشته و ثبت شده نزد تو می‌باشم پس از آنچه امیدوارم من را ناامید مکن و از آنچه در این مقام من را به آن دعوت فرموده‌ای محروم مساز به حق حرمت و عظمت محمد و آل طاهرین آن حضرت.

و سپس برای خودت به آنچه دوست داری دعاء کن.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۳

حدیث سوّم ترجمه:

علی بن الحسین و غیر او از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از عبد الرّحمن بن ابی نجران، از یزید بن إسحاق اشعری از حسن بن عطیّه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

در مقابل قبر علی بن الحسین علیهما السّلام هر چه خواستی بگو.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۴

باب شانزدهم در بیان خبر دادن جبرئیل علیه السّلام از شهادت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز قرشی کوفی می‌گوید:

محمّد بن الحسین بن أبی الخطّاب از محمّد بن سنان، از سعید بن یسار یا غیر او نقل کرده، وی گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

هنگامی که جبرئیل علیه السّلام خبر شهادت حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام را به پیامبر خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رساند آن جناب دست امیر المؤمنین علی علیه السّلام را گرفته و مقدار زیادی از روز را با هم خلوت کرده و هر دو گریستند، و از یک دیگر جدا نشدند مگر آنکه جبرئیل علیه السّلام بر ایشان نازل شد و عرضه داشت:

پروردگارتان سلامتان می‌رساند و می‌فرماید: صبر نمودن را بر شما واجب و لازم نمودم.

سپس حضرت فرمودند: هر دو صبر کرده و بی‌تابی نکردند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۵

ترجمه:

محمد بن حسن بن ولید، از محمّد بن حسن صفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن سنان، از سعید بن یسار نقل نموده که گفت:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که مثل نقل قبلی را فرمودند:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه و او از یعقوب بن یزید و او از محمّد بن سنان و او از سعد بن یسار نیز مثل روایت قبلی را نقل نموده. حدیث دوّم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمّد عیسی و او از حسین بن علی الوشاء و او از احمد بن عائذ و او از أبی سلمه سالم بن مکرم و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۶

زمانی که حضرت فاطمه علیها السّلام به حضرت سیّد الشهداء سلام اللّه علیه باردار شدند جبرئیل علیه السّلام به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نازل شد و عرضه داشت:

حضرت فاطمه سلام اللّه علیهما عنقریب فرزندی بیاورد که بعد از شما امّتت او را می‌کشند، پس هنگامی که حضرت فاطمه علیها السّلام به حضرت سیّد الشّهداء علیه السّلام باردار شد از حملشان کراهت داشته و زمانی که حمل را وضع نمودند از وضع آن نیز کراهت داشتند، سپس امام صادق علیه السّلام می‌فرماید:

آیا در دنیا مادری را دیده‌اید که فرزندی بزاید و از آن کراهت داشته باشد، البته این کراهت به خاطر این بود که حضرت می‌دانستند که این مولود عنقریب کشته خواهد شد و در همین مورد آیه شریفه «وَ وَصَّیْنَا الْإِنْسانَ بِوالِدَیْهِ إِحْساناً حَمَلَتْهُ أُمُّهُ کُرْهاً وَ وَضَعَتْهُ کُرْهاً وَ حَمْلُهُ وَ فِصالُهُ ثَلاثُونَ شَهْراً»

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۷

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه و او از محمّد بن حمّاد و او از برادرش احمد بن حمّاد و از محمّد بن عبد اللّه از پدرش نقل نموده که گفت:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که فرمودند:

جبرئیل علیه السّلام محضر مبارک رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مشرّف شد و عرضه داشت:

ای محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سلام بر تو، آیا تو را به فرزندی که امّتت بعد از تو او را می‌کشند بشارت ندهم؟! حضرت فرمودند: من را به آن نیازی نیست.

امام صادق علیه السّلام فرمودند: جبرئیل به آسمان رفت سپس برای بار دوّم نازل شد و نزد حضرت آمد و به آن جناب همان گفتار اوّلی را عرض نمود.

حضرت فرمودند: من را به آن نیازی نیست.

پس جبرئیل به آسمان عروج کرد و بعد برای بار سوّم محضر حضرتش مشرّف شد و همان گفتار را تکرار کرد.

حضرت فرمودند: من را به آن نیازی نیست.

جبرئیل عرض کرد: پروردگارت اوصیاء را در نسل او قرار می‌دهد.

حضرت فرمودند: بسیار خوب پذیرفتم.

یا پس از آنکه جبرئیل گفتار مزبور را ایراد کرد سپس پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ایستادند و تشریف بردند تا بر حضرت فاطمه علیها السّلام وارد شدند و فرمودند:

جبرئیل علیه السّلام نزد من آمد و مرا به فرزندی که پس از من امّتم او را می‌کشند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۸

بشارت داد.

حضرت فاطمه علیها السّلام عرض کردند: من را به او نیازی نیست.

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند: پروردگارم اوصیاء را در نسل او قرار می‌دهد.

حضرت فاطمه علیها السّلام عرضه داشتند: بسیار خوب پذیرفتم.

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

در این هنگام حق تعالی این آیه را نازل کرد: حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهاً وَ وَضَعَتْهُ كُرْهاً (زیرا جبرئیل اعلام به کشتن آن فرزند نمود) فحملته کرها (یعنی کراهت داشت از اینکه کشته می‌شود) و وضعته کرها (زیرا جبرئیل خبر داد که او کشته می‌شود)

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۶۹

حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز می‌گوید: محمّد بن الحسین بن الخطّاب از محمّد بن عمرو بن سعید زیّات نقل کرده که گفت:

شخصی از اصحاب برایم نقل نمود که امام صادق علیه السّلام فرمودند:

جبرئیل علیه السّلام بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نازل شد پس عرض کرد:

یا محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم خداوند سلام می‌رساند و بشارت می‌دهد شما را به فرزندی که از حضرت فاطمه علیهما السّلام متولّد شده و امّت پس از شما او را می‌کشند.

حضرت فرمودند:

ای جبرئیل به پروردگار سلام من را برسان و عرض کن احتیاجی به چنین فرزندی که از فاطمه سلام اللّه علیها متولّد شود و بعد از من امّتم او را بکشند ندارم.

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

جبرئیل علیه السّلام به آسمان بالا رفت و سپس به زمین فرود آمد و محضر رسول

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۰

خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مشرّف شد و همان گفتار را تکرار کرد.

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

ای جبرئیل به پروردگارم سلام من را برسان و عرض کن احتیاجی به چنین فرزندی که از فاطمه سلام اللّه علیها متولّد شود و بعد از من امّتم او را بکشند ندارم.

پس جبرئیل علیه السّلام به آسمان بالا رفت و سپس به زمین فرود آمد و محضر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مشرّف شد و عرض کرد.

ای محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم: پروردگارت به تو سلام می‌رساند و بشارت می‌دهد که امامت و ولایت و وصایت را در نسل این مولود قرار می‌دهد.

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمود: راضی و خشنود شدم.

سپس حضرت برای فاطمه سلام اللّه علیها خبر فرستاد .. و اظهار نمودند که:

خداوند به من بشارت داده که فرزندی از شما متولّد گشته و پس از من امّتم او را می‌کشند.

حضرت فاطمه سلام اللّه علیها برای پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم خبر فرستاده و اظهار کردند که:

به فرزندی که امّت بعد از شما او را بکشند نیازی ندارم.

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم خبر فرستادند که:

خداوند امامت و ولایت و وصایت را در نسل این فرزند قرار داده.

حضرت فاطمه سلام الله علیها برای رسول خدا خبر فرستادند که راضی شدم.

پس در حالی که از مقتول واقع شدن آن فرزند کراهت داشت به او باردار گردید و سپس در حالی که از اخبار جبرئیل به مقتول واقع شدن آن مولد کراهت داشت بار حمل را بر زمین نهاد و مجموع دوران حمل و شیرخوارگی آن طفل سی ماه بود تا آنکه به سن بلوغ و سپس به چهل سالگی رسید و به درگاه الهی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۱

عرضه داشت: بار خدایا من را بر نعمتی که به من و پدر و مادرم عطاء فرمودی شکر، بیامرز، و به کار شایسته‌ای که خشنودی تو در آن است موفق نما و فرزندان من را صالح گردان.

قابل توجّه آنکه: اگر جناب سیّد الشهداء به جای «اصلح فی ذرّیّتی» عبارت «اصلح لی ذرّیّتی» را ایراد می‌کردند به طور قطع و حتم تمام ذرّیه آن جناب از پیشوایان می‌شدند.

لازم به تذکّر است که آن حضرت نه از حضرت فاطمه سلام اللّه علیها شیر خوردند و نه از خانم دیگری بلکه حضرتش را نزد نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌آوردند و آن جناب انگشت ابهامشان را در دهان او می‌گذاردند و سیّد الشهداء علیه السّلام به مقدار غذای دو و سه روزشان را از انگشت حضرت می‌مکیدند پس گوشت حضرت امام حسین علیه السّلام از گوشت

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و خونشان از خون حضرت تکوین یافت و هیچ مولودی در شش ماهگی متولد نگشته مگر حضرت عیسی بن مریم و حضرت امام حسین علیهما السّلام. ترجمه:

پدرم رحمه اللّه از سعد بن عبد اللّه و او از اسماعیل بن عیسی و او از محمّد بن عمرو بن سعید زیّات به اسنادش مثل همین خبر را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۲

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن جملگی از محمّد بن الحسن الصّفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از ابن فضّال، از عبد اللّه بن بکیر از بعضی اصحاب از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که ایشان فرمودند:

حضرت فاطمه سلام اللّه علیها بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم داخل شده در حالی که چشمان آن جناب اشک بار بود.

حضرت فاطمه سلام اللّه علیها از آن جناب پرسیدند: شما را چه می‌شود؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند: جبرئیل علیه السّلام به من خبر داده که امّتم عنقریب حسین را می‌کشند.

پس فاطمه علیها السّلام به جزع آمده و جامه خود را پاره کرده.

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که حال را مشاهده نمودند به آن حضرت خبر دادند که یکی از فرزندان این مولود مالک امور گشته و انتقام از قاتلین خواهد گرفت.

پس از این خبر حضرت فاطمه سلام اللّه علیها خشنود گشته و نفس مبارکش آرام گشت.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۳

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن حسن بن احمد بن ولید، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی، از صفوان بن یحیی، از حسین بن ابی غندر، از عمرو بن شمر، از جابر، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام فرمودند:

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به زیارت ما آمدند و قبلا امّ أیمن برای ما شیر و سر شیر و خرما هدیه داده بود لذا به منظور پذیرائی از حضرت، آنها را مقابلش نهادیم، حضرت میل فرموده سپس ایستادند و به گوشه‌ای از خانه تشریف برده و چند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۴

رکعت نماز خواندند و در آخرین سجده به شدّت گریستند و احدی از ما به منظور اجلال و تعظیم از آن وجود مبارک سؤال نکرد که سبب گریستن شما چیست ولی حضرت حسین علیه السّلام ایستاد و سپس در دامن رسول خدا نشست عرض نمود:

ای پدر به منزل ما وارد شدی و هیچ چیز ما را این مقدار مسرور ننمود سپس گریستی بطوری که ما را مغموم و محزون کردی، سبب گریستن شما چیست؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمود: پسرم هم اکنون جبرئیل علیه السّلام نزد من آمد و به من خبر داد که شما را می‌کشند و قبور شما متفرق و پراکنده است.

حضرت سیّد الشهداء سلام اللّه علیه عرض کرد: ای پدر چه ثوابی است برای کسی که این قبور متفرق و پراکنده را زیارت کند؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند: پسرم زائرین شما گروهی از امّت من بوده که درخواستشان از زیارت شما حصول برکت می‌باشد و سزاوار است که من روز قیامت به نزدشان رفته و آنها را از هول و وحشت قیامت رهانیده و از گناهانی که کرده‌اند خلاصشان بنمایم و سپس حقتعالی آنها را در بهشت جای می‌دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۵

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن حسن بن احمد بن ولید می‌گوید:

محمّد بن ابی القاسم ماجیلویه، از محمّد بن علیّ القرشی، از عبید بن یحیی ثوری، از محمّد بن حسین بن علی بن الحسین از پدر بزرگوارشان، از جدّشان، از علی بن ابی طالب علیهم السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم روزی به زیارت ما آمدند پس طعامی نزد آن جناب نهادیم و کاسه خرما و ظرف شیر و سر شیری که ام ایمن برای‌مان هدیه آورده بود را نیز در مقابل حضرت نهادیم، آن جناب تناول فرموده و پس از فراغت ایشان از طعام ایستادم و آب روی دو دست مبارک ایشان ریخته و پس از آنکه حضرت دو دست خویش را شستند، دست‌های مرطوبی خود را به صورت و محاسن شریف کشیده سپس ایستادند و به مسجدی که در یک طرف خانه بود تشریف

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۶

برده و نماز گزارده و در آخر به سجده رفته پس در آن گریه طولانی نموده سپس سر از آن برداشتند و از ما اهل بیت احدی جرأت نکرد سبب گریه آن حضرت را بپرسد، پس حضرت امام حسین علیه السّلام ایستاده و آهسته آهسته جلو رفت تا خود را به آن جناب رساند و از حضرتش بالا رفت تا به روی ران‌های حضرت قرار گرفت پس سر به سینه رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم، چانه را روی سر آن جناب نهاد سپس عرضه داشت:

ای پدر چرا گریستی؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند: امروز به شما نگریستم بسیار مسرور و خوشحال شدم به طوری که پیش از آن چنین سرور و نشاطی در من پیدا نشده بود، پس جبرئیل بر من نازل شد و خبر داد که شما کشته خواهید شد و قبورتان پراکنده خواهد بود پس خدا را حمد و ستایش کرده و از خدا خیر شما را درخواست نمودم.

حضرت سیّد الشهداء علیه السّلام عرض کرد: ای پدر چه کسی قبور ما را زیارت می‌کند و با اینکه از هم جدا و متفرقند به سر آنها خواهد آمد؟

حضرت فرمودند: جماعتی از امّتم، و قصدشان از زیارت این قبور احسان به من می‌باشد و من نیز در قیامت به نزدشان حاضر شده و بازوهایشان را گرفته و آنها را از هول و وحشت و گرفتاری آن روز می‌رهانم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۸

باب هفدهم سخن جبرئیل با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و اینکه امّت بعد از شما حسین علیه السّلام را می‌کشند و نشان دادن سرزمینی را که امام مظلوم علیه السّلام در آن کشته می‌شود به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه می‌گوید:

سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از نضر بن سوید، از یحیی حلبی، از هارون بن خارجه، از ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند جبرئیل علیه السّلام نزد پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم آمد در حالی که امام حسین علیه السّلام در مقابل آن حضرت بازی می‌کرد پس به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم خبر داد که عنقریب امّت شما حسین را خواهند کشند.

امام صادق علیه السّلام می‌فرمایند:

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم از این خبر به جزع و ناله آمدند.

جبرئیل علیه السّلام محضر مبارکش عرضه داشت:

مایل هستید سرزمینی که حسین علیه السّلام در آن کشته می‌شود به شما نشان دهم؟

امام صادق علیه السّلام می‌فرماید:

در این هنگام فاصله بین مکان رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و جایی که حضرت سیّد الشّهداء علیه السّلام در آن کشته شدند فرو رفته بطوری که دو مکان مزبور با هم ملاقات کرده سپس حضرت مقداری از تربت و خاک آن مکان را برداشتند و سریع‌تر از چشم به هم زدن زمین گسترده شد پس جناب رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم از آن مکان خارج شده در حالی که می‌فرمودند:

خوشا به تو از خاکی که دارای، خوشا به حال کسی که در اطراف و حوالی تو

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۷۹

کشته می‌شود.

امام صادق علیه السّلام می‌فرمایند:

صاحب و وزیر سلیمان نیز چنین کرد یعنی به کمک اسم اعظم باری تعالی در زمین خسف پدید آورد و بین تخت سلیمان علیه السّلام و عرش فرو رفت و تمام پستی و بلندی‌های آن پائین رفت به طوری که این دو قطع از زمین (جای تخت و عرش) با هم ملاقی شدند پس عرش چنان کشیده شد که تصوّر نمودم از زیر تخت من خارج گشت.

امام صادق علیه السّلام می‌فرمایند:

سریع‌تر از چشم به هم زدن زمین گسترده شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۰

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عبد الحمید عطّار، از ابی جمیلهٔ مفضّل بن صالح، از ابی اسامه زید شحّام، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که حضرت فرمودند:

جبرئیل علیه السّلام در خانه‌ام سلمه خبر شهادت حضرت امام حسین علیه السّلام را به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم داد و شرح آن چنین است:

حضرت امام حسین علیه السّلام در خانه‌ام سلمه بر پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم وارد شد در حالی که جبرئیل علیه السّلام در محضر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بود، جبرئیل عرضه داشت:

امّت شما این (امام حسین علیه السّلام) را خواهند کشت.

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

از آن خاکی که خون او در آن می‌ریزد مقداری را به من نشان بده.

جبرئیل علیه السّلام یک مشت از آن را برداشت و وقتی به آن حضرت خواست نشان دهد خاک قرمز گردید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۱

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد از علی بن اسماعیل بن عیسی و محمّد بن الحسین بن ابی الخطاب و ابراهیم بن هاشم، از عثمان بن عیسی، از سماعهٔ بن مهران، از مولانا ابی عبد اللّه علیه السّلام حدیثی مثل حدیث گذشته را نقل کرده منتهی در آن این فقره را افزوده:

این تربت پیوسته نزد ام سلمه بود تا از دنیا رفت رحمهٔ اللّه علیها.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۲

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه و او از محمّد بن ولید خزّاز و او از حمّاد بن عثمان و او از عبد الملک بن اعین نقل کرده که گفت:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در خانه‌ام سلمه بودند و جبرئیل علیه السّلام در محضر آن حضرت حضور داشت پس حضرت حسین علیه السّلام داخل شد، جبرئیل علیه السّلام عرضه داشت:

امّت شما فرزندت حسین را خواهند کشت، آیا از خاک زمینی که او را روی آن می‌کشند به شما مقداری را نشان بدهم.

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند: بلی.

پس جبرئیل دستش را دراز نمود و مشتی از آن خاک را برداشت و سپس به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نشانش داد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۳

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن جعفر قریشی رزّاز از محمّد بن حسین، از محمّد بن سنان، از هارون بن خارجه، از ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی می‌گوید:

شنیدم از حضرت امام صادق علیه السّلام که می‌فرمودند:

هنگامی که حضرت حسین بن علی علیهم السّلام نزد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بودند جبرئیل بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم داخل گشت و عرضه داشت:

ای محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم آیا وی را دوست می‌داری.

حضرت فرمودند: بلی.

عرض کرد: این حتمی است که امّت شما عنقریب او را خواهند کشت.

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم شدیدا محزون و غمگین شدند.

پس جبرئیل علیه السّلام عرضه داشت: یا رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم آیا می‌خواهی تربت و خاکی که وی روی آن کشته می‌شود را ببینی؟

حضرت فرمودند: بلی.

پس فاصله بین مجلس رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و کربلا فرو رفت به طوری که این قطعه با هم متصل شد به این نحو (سپس امام صادق علیه السّلام برای تصویر کردن اتصال دو قطعه زمین دو انگشت سبابه دست‌ها را به هم متّصل فرمودند).

پس از آن جبرئیل با بالش مقداری از تربت کربلا را برداشت و رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم آن را از وی گرفتند سپس جبرئیل به کمتر از چشم به هم زدن برگشت.

و بعد از آن رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

چه خوش تربتی هستی و چه خوش کسی است که در تو کشته می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۴

حدیث ششم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه و او از احمد بن محمّد بن عیسی و او از حسن بن علی وشاء و او از احمد بن عائذ و او از ابی خدیجهٔ بن مکرم جمّال و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

زمانی که حضرت حسین علیه السّلام از فاطمه سلام اللّه علیها متولّد شد جبرئیل علیه السّلام محضر مبارک رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مشرّف شد و عرض کرد:

امّت شما حسین علیه السّلام را بعد از شما می‌کشند سپس اظهار داشت:

آیا تربت او را به شما نشان دهم؟! پس بال زد و مقداری از خاک کربلا را برداشت و آن را به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نشان داده سپس گفت:

این تربتی است که حسین علیه السّلام روی آن کشته می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۵

حدیث هفتم ترجمه:

پدرم از حسین بن علی زعفرانی نقل نمود که وی گفت:

محمّد بن عمرو اسلمی برایم نقل کرده که عمرو بن عبد اللّه بن عنبسه، از محمّد بن عبد اللّه بن عمرو از پدرش، از ابن عبّاس نقل نمود که وی گفت:

فرشته‌ای که محضر مبارک رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مشرّف شد و به آن جناب از شهادت حضرت امام حسین علیه السّلام خبر داد جبرئیل روح الامین بود در حالی که بال‌هایش را باز کرده و می‌گریست و فریاد می‌نمود مقداری از تربت حضرت سید الشّهداء علیه السّلام را که همچون مشک بویش منتشر بود با خود حمل می‌کرد.

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

آیا امّتی که جوجه من را می‌کشند رستگار خواهند شد؟

یا فرمودند:

آیا امتی که جوجه دختر من را می‌کشند رستگار می‌گردند؟

جبرئیل عرض کرد:

خداوند متعال آنها را از هم پراکنده نموده و سپس دل‌هایشان نیز با هم نبوده و همواره بینشان اختلاف می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۶

حدیث هشتم ترجمه:

ناقد ابو الحسین احمد بن عبد اللّه بن علی می‌گوید:

جعفر بن سلیمان، از پدرش و او از عبد الرحمن غنوی و او از سلیمان نقل کرده که وی گفت:

آیا در آسمان‌ها فرشته‌ای ماند که به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نازل نشود و به آن جناب راجع به شهادت فرزندش حضرت امام حسین علیه السّلام تسلیت نگوید و از ثواب دادن حقتعالی به او وی را با خبر نکند و از تربت آن شهید در حالی که آن جناب به روی آن با سر بریده و کشته شده و با بدنی پر از جراحت و بدون یار و یاور

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۷

افتاده به نزد رسول خدا حمل ننماید؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

بار خدایا کسانی که او را یاری نکردند یاری مکن و آنان که او را کشتند بکش و آنها که او را سر بریدند سرشان را ببر و از آنچه طالب هستند بهره‌مند مساز.

عبد الرحمن می‌گوید:

به خدا قسم یزید ملعون مهلت نیافت و پس از کشتن آن جناب آنچه را که طالب بود نیافت و از آن بهره‌مند نشد، شب با حالتی مست و خارج از حال طبیعی خوابید و صبح کرد در حالی که مرده‌ای بود متغیر گویا او را قیر اندود کرده‌اند، با حالتی غمگین و حسرت و حزن مرد و احدی از آنان که در کشتن سید الشهداء سلام اللّه علیه از او تبعیّت کرده یا در محاربه و جنگ با آن سرور مقابل شدند باقی نماندند مگر آنکه یا مبتلا به دیوانگی و یا جذام و یا برص گردیدند و این امراض در نسل ایشان به ارث باقی ماند خداوند همه آنها را لعن و از رحمت واسعه‌اش دور نماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۸

حدیث نهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از احمد بن محمّد بن ابی نصر، از عبد الکریم بن عمرو، از معلی بن خنیس نقل کرده که وی گفت:

در صبح روزی حضرت فاطمه علیها السّلام رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را گریان و محزون دیده پس عرضه داشت: ای رسول خدا شما را چه می‌شود؟

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم از خبر دادن به ایشان امتناع نمودند.

حضرت فاطمه علیها السّلام عرض کرد: نه غذا خورده و نه آب می‌آشامم تا به من خبر دهید.

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمود: جبرئیل خاکی را برایم آورده که بر روی آن جوانی که هنوز مادرش به او باردار نشده کشته خواهد شد و این همان تربت و خاک است (این واقعه زمانی بود که هنوز حضرت فاطمه علیها السّلام به حسین علیه السّلام باردار نشده بودند).

عبید اللّه بن فضل بن محمّد بن هلال می‌گوید:

محمّد بن عمیره اسلمی برایم نقل نمود، وی گفت: عمرو بن عبد اللّه بن عنبسه، از محمّد بن عبد اللّه بن عمرو، از پدرش و او از ابن عباس نقل کرده که وی حدیث را نظیر حدیث ابی عبد اللّه زعفرانی (حدیث هفتم همین باب) نقل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۸۹

نموده:

و عبید اللّه بن فضل برایم نقل نمود، وی گفت: جعفر بن سلیمان، از پدرش، از عبد الرّحمن غنوی، از سلیمان نقل کرد که وی حدیث را نظیر حدیث ابی الحسین الناقد (حدیث هشتم) حکایت نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۰

باب هیجدهم آیاتی که در باره شهادت حضرت امام حسین علیه السّلام نازل شده و بیان انتقام حق تعالی از قاتلین اگر چه در زمانی بس متأخّر باشد

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز می‌گوید:

محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب، از موسی بن سعدان حنّاط، از عبد اللّه بن قاسم حضرمی، از صالح بن سهل از ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت در ذیل آیه شریفه:

وَ قَضَیْنا إِلی بَنِی إِسْرائِیلَ فِی الْکِتابِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْأَرْضِ مَرَّتَیْنِ، فرمودند:

مقصود از مرّتین یکی قتل و شهید نمودن امیر المؤمنین علیه السّلام بوده و دیگری طعن و زخم زبان‌هائی بود که به حسن بن علی علیهما السّلام زده شد.

و مراد از «لَتَعْلُنَّ عُلُوًّا کَبِیراً» شهادت حسین بن علی علیهما السّلام است.

و منظور از «فاذا جاء و عدا اولیهما» اینست که وقتی فرا رسید زمان خون خواهی حضرت امام حسین علیه السّلام و یاری کردن آن جناب.

و تفسیر «بَعَثْنا عَلَیْکُمْ عِباداً لَنا أُولِی بَأْسٍ شَدِیدٍ فَجاسُوا خِلالَ الدِّیارِ» اینست که:

خداوند متعال قبل از قیام قائم علیه السّلام گروهی را بر انگیزد که آنها احدی را بر آل محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم واگذارند مگر آنکه او را آتش می‌زنند و این وعده خدا حتما بوقوع می‌پیوندد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۱

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن سنان، از علی بن ابی حمزه، از ابی بصیر، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت آیه:

«إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنا وَ الَّذِینَ آمَنُوا فِی الْحَیاةِ الدُّنْیا وَ یَوْمَ یَقُومُ الْأَشْهادُ» را تلاوت نموده سپس فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهم السّلام از جمله این دسته بود و مورد کمک و نصرت قرار نگرفت پس از آن فرمود:

به خدا سوگند کشندگان حسین بن علی علیهما السّلام جملگی کشته شدند در حالی که کسی خون آن حضرت را از ایشان طلب نکرد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۲

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از یعقوب بن یزید و ابراهیم بن هاشم، از محمّد بن ابی عمیر، از برخی رجالش از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در ذیل فرموده خداوند عزّ و جل:

وَ إِذَا الْمَوْؤُدَةُ سُئِلَتْ، بِأَیِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ.

فرمودند:

این آیه در شأن حسین بن علی علیهما السّلام نازل شده. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبّاس بن معروف، از صفوان بن یحیی، از حکم حنّاط، از ضریس، از ابی خالد کابلی، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نموده که گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۳

از آن جناب شنیدم که در ذیل فرموده حق عزّ و جلّ:

أُذِنَ لِلَّذِینَ یُقاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَ إِنَّ اللَّهَ عَلی نَصْرِهِمْ لَقَدِیرٌ.

فرمودند:

ایشان علی و حسن و حسین علیهم السّلام می‌باشند. حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد، از محمّد بن الحسن الصفّار، از عباس بن معروف، از محمّد بن سنان، از شخصی نقل نموده که وی گفت:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام از تفسیر آیه شریفه:

وَ مَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنا لِوَلِیِّهِ سُلْطاناً فَلا یُسْرِفْ فِی الْقَتْلِ إِنَّهُ کانَ مَنْصُوراً.

پرسیدم، حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۴

مقصود از «ولی» قائم آل محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بوده که خروج نموده پس به خون خواهی حضرت سیّد الشهداء علیه السّلام شروع به کشتن می‌نماید بطوری که اگر اهل زمین را بکشد اسراف نکرده است.

و در ذیل این فقره از آیه «فلا یُسْرِفْ فِی الْقَتْلِ» می‌فرماید:

حضرت قائم علیه السّلام اقدام به چیزی که اسراف محسوب شود نمی‌کنند.

سپس امام صادق علیه السّلام فرمودند:

به خدا قسم حضرت قائم علیه السّلام اعقاب کشندگان سیّد الشّهداء علیه السّلام را بواسطه عمل آباء و اجدادشان را خواهد کشت. حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از عثمان بن عیسی، از سماعة بن مهران، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در ذیل فرموده حق تبارک و تعالی:

فَلا عُدْوانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ.

فرمودند:

مقصود از «ظالمین» فرزندان کشندگان امام حسین علیه السّلام می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۵

ترجمه:

پدرم رحمة اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از ابراهیم بن هاشم و محمّد بن الحسین، از عثمان بن عیسی از سماعة بن مهران مثل حدیث قبل را نقل نموده. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن جعفر کوفی رزّاز، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از موسی بن سعدان، از عبد اللّه بن القاسم الحضرمی از صالح بن سهل، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در ذیل فرموده حق تبارک و تعالی: وَ قَضَيْنا إِلى بَنِي إِسْرائِيلَ فِي الْكِتابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ.

نقل نموده که آن جناب فرمودند:

مقصود از «مرتین» یکی کشتن حضرت علی علیه السّلام بوده و دیگری زخم زبان زدن به امام حسن علیه السّلام می‌باشد.

و مراد از «وَ لَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيراً» کشتن حضرت امام حسین علیه السّلام می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۶

باب نوزدهم آگاه بودن انبیاء از شهادت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمة اللّه علیه فرمود:

سعد بن عبد اللّٰه بن ابی خلف از احمد بن محمّد بن عیسی و محمّد بن حسین بن ابی الخطاب و یعقوب بن یزید، جملگی از محمّد بن سنان، از کسی که یادش

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۷

نموده از حضرت ابی عبد اللّٰه علیه السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند:

اسماعیلی که حق تعالی در کتاب عزیزش در باره او فرموده:

وَ اذْکُرْ فِی الْکِتابِ إِسْماعِیلَ إِنَّهُ کانَ صادِقَ الْوَعْدِ وَ کانَ رَسُولًا.

اسماعیل بن ابراهیم علیهما السّلام نبوده بلکه مقصود از وی پیامبری از پیامبران عظام بوده که حق تعالی وی را به طرف قومش مبعوث داشت قومش او را گرفته و پوست سر و صورتش را کندند پس فرشته‌ای از جانب حق تبارک و تعالی نزدش آمد، عرضه داشت:

خداوند متعال من را به سوی تو فرستاده و امر کرده که به تو عرض کنم هر چه می‌خواهی از او بخواه.

او فرمود:

من خواستارم که آنچه به حضرت حسین علیه السّلام از بلا و محنت می‌رسد پیرو آن حضرت بوده و به من نیز آنها متوجه گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۸

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّٰه علیه از سعد بن عبد اللّٰه، از احمد بن محمّد بن عیسی و ابن ابی الخطاب و ابن یزید، جملگی از محمّد بن سنان، از عمّار بن مروان، از سماعهٔ بن مهران از حضرت ابی عبد اللّٰه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

خداوند متعال رسول و پیامبری داشت که قومش بر او مسلّط شده و پوست صورت و سر او را کندند رسولی از رسولان پروردگار عالمیان نزد او آمد و گفت:

پروردگارت به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید:

آنچه به تو وارد شد را دیدم و به من امر فرمود که تو را اطاعت نمایم حال آنچه می‌خواهی به من بفرما.

وی فرمود: من خواستارم که آنچه به حضرت حسین علیه السّلام از بلا و محنت رسید پیرو آن حضرت باشم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۱۹۹

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب و احمد بن حسن بن علی بن فضّال از پدرش از مروان بن مسلم از برید بن معاویهٔ العجلی نقل کرده که گفت: محضر امام صادق علیه السّلام عرض کردم:

ای پسر رسول خدا: خبر دهید به من از اسماعیل که حق تعالی در کتاب خودش از او یاد کرده و فرموده:

وَ اذْکُرْ فِی الْکِتابِ إِسْماعِیلَ إِنَّهُ کانَ صادِقَ الْوَعْدِ وَ کانَ رَسُولًا نَبِیًّا.

آیا مقصود از او اسماعیل بن ابراهیم علیهما السّلام است چه آنکه مردم این طور می‌پندارند که وی اسماعیل بن ابراهیم می‌باشد.

امام علیه السّلام فرمودند:

اسماعیل پیش از حضرت ابراهیم از دنیا رفت و جناب ابراهیم علیه السّلام حجّت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۰

قائم حق تعالی و صاحب شریعت بود و مع ذلک اسماعیل با چنین موقعیتی به جانب چه کسانی می‌توانست مبعوث باشد؟!

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم:

پس اسماعیل در آیه مذکور چه کسی است؟

حضرت فرمودند:

وی اسماعیل بن حزقیل پیغمبر می‌باشد که خداوند متعال او را به جانب قومش مبعوث نمود و آنها وی را تکذیب کرده و کشتند و سپس پوست صورتش را کندند پس خداوند به ایشان غضب نمود و سطاطائیل را که فرشته عذاب است بر او نازل کرد، فرشته عرضه داشت:

ای اسماعیل من سطاطائیل بوده که فرشته عذاب می‌باشم پروردگار متعال من را نزد شما فرستاده تا قوم شما را به انواع عذاب‌ها معذّب نمایم و در صورتی که نخواهی ایشان را به بلاها و گرفتاری‌ها مبتلا سازم.

اسماعیل به او فرمود:

به این امر نیاز و احتیاجی ندارم.

پس حق تعالی وحی فرستاد: ای اسماعیل حاجت تو چیست؟

عرض کرد: پروردگارا از بندگانت عهد و میثاق گرفتی که تو را ربّ و پروردگار دانسته و حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را پیغمبر و اوصیاء کرامش را ولیّ بدانند و به بهترین مخلوقاتت خبر دادی که امّتش با حسین بن علی علیهما السّلام بعد از پیامبر چه خواهند نمود و به حسین علیه السّلام وعده دادی که به دنیا برگردانده می‌شود تا خودش از آن قوم جفا کار انتقام بگیرد و حاجت من به تو ای پروردگارم آن است که من را نیز به دنیا برگردانی تا انتقام خود را از ظالمین بگیرم همان طوری که حسین علیه السّلام را به دنیا بازگردانیدی، پس حق تعالی به اسماعیل بن حزقیل وعده داد او را با حسین بن علی سلام اللّه علیهما به دنیا برگرداند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۱

حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن علی بن مهزیار از پدرش از جدّش علی بن مهزیار، از محمّد بن سنان از کسی که ذکرش نموده نقل کرد که گفت امام صادق علیه السّلام فرمودند:

اسماعیلی که حق تعالی در کتاب عزیزش از او یاد کرده و فرموده:

وَ اذْکُرْ فِی الْکِتابِ إِسْماعِیلَ إِنَّهُ کانَ صادِقَ الْوَعْدِ.

گرفتار قومش شد و او را گرفته پوست صورت و سرش را کندند پس فرشته‌ای نزد او آمد عرضه داشت:

خداوند متعال من را نزد تو فرستاده اکنون آنچه می‌خواهی به من دستور بده.

اسماعیل فرمود:

من پیرو حسین بن علی علیهما السّلام می‌باشم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۳

باب بیستم آگاهی فرشتگان از شهادت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر قریشی رزّاز کوفی می‌گوید:

از دائی‌ام محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب گفت:

موسی بن سعدان حنّاط از عبد اللّه بن قاسم حضرمی، از ابراهیم بن شعیب میثمی نقل کرد که گفت:

شنیدم امام صادق علیه السّلام فرمودند:

هنگامی که حسین بن علی علیهما السّلام متولّد شدند حق تعالی به جبرئیل امر فرمود که در ضمن هزار فرشته دیگر به زمین فرود آید و از طرف خدا و خودش به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم تهنیت بگوید.

حضرت فرمودند:

محل فرود آمدن جبرئیل جزیره‌ای بود در میان دریائی و در آن جزیره فرشته‌ای می‌زیست بنام فطرس که از جمله عرش محسوب می‌شد و حق تعالی او را بر انجام کاری مبعوث نمود و چون وی در بجا آوردن آن سستی نمود بالش شکسته شد و او در آن جزیره افتاد و مدت ششصد سال خداوند را عبادت می‌کرد تا حضرت حسین بن علی علیهما السّلام متولد شدند به هر صورت فطرس به

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۴

جبرئیل عرضه داشت:

اراده کجا داری؟

جبرئیل فرمود: خداوند متعال بر حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نعمتی عنایت فرموده و من را برای گفتن تهنیت از جانب خودش و خودم به نزد آن جناب فرستاده اکنون محضر مبارک آن حضرت می‌روم.

فطرس عرضه داشت: ای جبرئیل من را با خودت ببر شاید حضرت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برای من دعاء فرماید.

حضرت فرمودند:

جبرئیل فطرس را با خود برد و هنگامی که به مکان رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رسید فطرس را بیرون گذارد و خودش محضر مبارک آن جناب مشرّف گردید و از ناحیه خدا و خود به حضرتش تهنیت گفت و سپس حال فطرس را گزارش داد.

حضرت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

ای جبرئیل او را داخل کن.

جبرئیل او را داخل نمود و وی حال خود را برای آن جناب بازگو نمود.

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برایش دعاء نموده و فرمودند:

بال شکسته خودت را به این مولود بکش و به جای خودت برگردد.

حضرت فرمودند:

فطرس بال شکسته‌اش را به حضرت امام حسین علیه السّلام کشید و سالم شد و به هوا پرواز کرد و گفت: ای رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم: این حتمی است که امّت شما عنقریب این مولود را خواهند کشت و در مقابل حقّی که این مولود بر من دارد ملتزم هستم هر زائری که او را زیارت کند، زیارتش را به آن حضرت رسانده و هر سلام‌کننده‌ای که به حضرتش سلام کند، سلامش را به محضرش ابلاغ نموده و هر کسی که به جنابش تهنیت گوید آن را به حضورش عرضه نمایم این بگفت و به آسمان پرواز کرد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۵

باب بیست و یکم در بیان لعنت نمودن حق تبارک و تعالی و انبیاء عظام در حق قاتلین حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی بن عبید یقطینی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۶

از محمّد بن سنان از ابی سعید قماط از ابن ابی یعفور از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند:

روزی رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در منزل حضرت فاطمه سلام اللّه علیها تشریف داشته در حالی که حضرت امام حسین علیه السّلام در دامن آن جناب بودند، حضرت گریسته و به سجده رفته سپس فرمودند:

ای فاطمه، ای دختر محمّد! در این ساعت و در همین مکان خداوند علیّ اعلی «۱» در بهترین صورت و زیباترین شکل خود را به من نشان داد و گفت:

ای محمّد آیا حسین را دوست داری؟

گفتم: بلی، نور دیده و گل خوشبو و میوه دل و پرده ما بین دیده‌گان من است.

در حالی که دست بر سر حسین علیه السّلام نهاده بود «۲» به من فرمود:

ای محمّد: برکت حاصل می‌شود از مولودی که بر او برکات و رحمت و رضوان من می‌باشد و لعنت و غضب و عذاب و ذلّت و عقوبت من بر کسی که او را کشته و نصب عداوتش نموده و با او دشمنی کرده و با وی به حرب برخاسته است.

بطور حتم و قطع او سرور شهداء است از اوّلین و آخرین در دنیا و آخرت ....

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۷

حدیث دوّم ترجمه:

ابو الحسین محمّد بن عبد اللّه بن علیّ الناقد می‌گوید:

ابو هرون عیسی، از ابی الاشهب جعفر بن حیّان از خالد ربعی نقل نمود و گفت:

کسی که از کعب شنیده بود گفت: اوّلین کسی که قاتل حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را لعن نمود حضرت ابراهیم خلیل الرحمن بود، آن جناب قاتل حضرت سیّد الشهداء را لعن نمود و به فرزندانشان نیز امر فرمودند که چنین نمایند و از آنها عهد و پیمان گرفت بر آن و سپس حضرت موسی بن عمران قاتل آن جناب را لعن کرد و امّتش را به آن مأمور ساخت پس از ایشان حضرت داود قاتل آن حضرت را لعن کرده و به بنی اسرائیل امر نمود که ایشان نیز لعن کنند و سپس حضرت عیسی به آن مبادرت نمود و بیشترین گفتار آن حضرت این بود که ای بنی اسرائیل قاتل حسین بن علی علیهما السّلام را لعنت کنید و اگر زمان آن حضرت را درک نمودید مبادا او را تنها گذارده و در رکابش حاضر نشوید زیرا کسی که با آن جناب شهید شود همچون شهید با انبیاء است، او روی آورنده است نه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۸

پشت‌کننده، گویا به جایگاه او نظر کرده و آن را می‌بینم، و نیست پیغمبری مگر آنکه کربلاء را زیارت کرده و بر آن ایستاده و گفته است:

تو جایگاهی پرخیر بوده، در تو ماه درخشنده و نور افشان دفن می‌گردد. حدیث سوّم ترجمه:

حسین بن علی زعفرانی در ری برایم نقل نمود وی گفت:

محمّد بن عمر نصیبی از هشام بن سعد حکایت کرد و گفت:

اساتید و شیوخ ما به من خبر دادند فرشته‌ای که نزد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم آمد و خبر شهادت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را گزارش داد فرشته دریاها بود و شرح آن این است که:

فرشته‌ای از فرشته‌های بهشت بر دریا نازل شد و بال‌هایش را روی سطح آب گسترانید سپس فریادی بلند زد و گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۰۹

ای اهل دریا لباس‌های حزن و اندوه بپوشید زیرا فرزند رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را سر بریده‌اند سپس از تربت آن حضرت در بالهایش نهاد و به آسمان‌ها پرواز کرد و فرشته‌ای نبود در آسمان‌ها مگر آن را بوئید و در وی اثر گذارد و کشنده‌گان آن حضرت و تابعین آنها را لعنت نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۰

باب بیست و دوّم در بیان کلام رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بعد از من امّت من حسین علیه السّلام را می‌کشند

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن بن ولید، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی بن عبید، از صفوان بن یحیی و جعفر بن عیسی بن عبید اللّه گفتند:

برای ما حدیث گفت ابو عبد اللّه الحسین بن ابی غندر از کسی که برایش از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نمود وی گفت:

روزی حسین بن علی علیهما السّلام در دامن نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نشسته بود و با آن حضرت بازی می‌کرد و هر دو می‌خندیدند.

عایشه گفت: یا رسول اللّه، چه قدر علاقه و محبّت شما به این طفل زیاد است!؟

حضرت فرمودند: وای بر تو! چه گونه او را دوست نداشته و به او محبت نداشته باشم در حالی که میوه دل من و نور چشمم می‌باشد، این امر قطعی است که عنقریب امّت من او را خواهند کشت و کسی که بعد از شهادتش او را زیارت کند خداوند برای او ثواب یک حج از حجّهای من را می‌نویسد.

عایشه عرض کرد: یا رسول اللّه حجی از حجّهای شما!؟

حضرت فرمودند: بلی، دو حج از حجهای من.

عایشه عرضه داشت: یا رسول اللّه دو حج از حجهای شما!؟

حضرت فرمودند: بلی، چهار حج از حجهای من.

راوی می‌گوید: پیوسته حضرت به تعداد حجها اضافه کردند و آن را بالا بردند تا به نود حج با عمره از حجها و عمره‌های خودشان صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رساندند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۲

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد از عبد اللّه بن حماد بصری از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم از مسمع بن عبد الملک از ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

حضرت امام حسین علیه السّلام را مادر گرامیشان حمل می‌کردند، رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم او را گرفته و فرمودند:

خداوند متعال کشندگان تو را لعنت کند، حقتعالی کسانی که جامه از تن تو بیرون می‌آورند را لعنت نماید، خدا بکشد آنان را که یک دیگر را بر علیه تو کمک می‌کنند، و بین من و آنان حکم بنماید.

حضرت فاطمه سلام اللّه علیها عرض کردند:

ای پدر چه می‌فرمائید؟

حضرت فرمودند:

دخترم مصیبت‌هائی که بعد از من و تو به او می‌رسد و اذیّت‌ها و ظلم‌ها و مکرها و تعدّی‌هائی که متوجهش می‌گردد را به یاد آوردم، او در آن روز در میان جمعی مردان که جملگی همچون ستارگان درخشانند بوده و همگی به طرف مرگ و کشتن حرکت می‌کنند، گویا اکنون لشکرگاه آنها را دیده و به جایگاه و محلّ دفن ایشان می‌نگرم.

حضرت فاطمه سلام اللّه علیها عرض کردند:

ای پدر جایی را که توصیف می‌فرمائید کجا است؟

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۳

مکانی است که به آن کربلاء می‌گویند و آن زمین برای ما و امّت موجب اندوه و بلاء است، بدترین افراد امّت من بر ایشان خروج می‌نمایند، اگر تمام اهل آسمان‌ها و زمین شفیع یک نفر از این گروه شرور باشند شفاعتشان پذیرفته نشود و بطور قطع تمام آنها در جهنم جاوید خواهند بود.

حضرت فاطمه سلام اللّه علیها عرض کردند:

پدر، این طفل کشته خواهد شد؟! حضرت فرمودند:

بله، دخترم، پیش از او کسی این طور کشته نشده که آسمان‌ها و زمین و فرشتگان و حیوانات وحشی و ماهی‌های دریا و کوهها برایش گریه کنند.

اگر این موجودات مأذون بودند پس از شهادت این طفل هیچ نفس کشی روی زمین باقی نمی‌ماند و گروهی از دوستان ما خواهند آمد که در روی زمین کسی از آنها اعلم به خدا نبوده و کوشاتر در اقامه حقّ ما از آنها نمی‌توان یافت و روی زمین احدی غیر از ایشان نیست که مورد التفات و توجه باشد، ایشان چراغ‌های فروزانی بوده که در ظلمات جور و ستم می‌درخشند ایشان شفعاء دیگران بوده و در فردای قیامت بر حوض من وارد خواهند شد، هنگامی که بر من وارد شوند بوسیله سیما و چهره‌اشان می‌شناسمشان و اهل هر دینی پیشوایان خود را طلب نموده و ایشان ما را طالب بوده و غیر ما را طلب نمی‌کنند، ایشان باعث قوام و استوار بودن زمین می‌باشند، به برکت آنها باران بر زمین می‌بارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۴

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن الولید، از محمّد بن الحسن الصفّار، از محمّد بن عیسی بن عبید، از ابی عبد اللّه زکریّا المؤمن از ایّوب بن عبد الرحمن و زید بن الحسن ابی الحسن و عباد جملگی از سعد الاسکاف نقل نموده و گفت:

حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که دوست دارد حیاتش حیات من و مماتش ممات من بوده و به بهشت جاودان داخل گردد و ملازم درختی باشد که حق تعالی به دست قدرتش آن را کاشته پس باید علی علیه السّلام و جانشینان بعد از او را دوست داشته و فضیلت ایشان را قبول نموده باشد زیرا ایشان راهنمایان پسندیده خدا بوده و جناب اقدس الهی به ایشان فهم و علم من را اعطاء فرموده است و ایشان اهل بیت من بوده که از گوشت و خون من می‌باشند شکایت دشمنان ایشان از امّتم را به خدا خواهم نمود، دشمنانی که منکر فضیلت ایشان بوده و به جای اینکه صله رحم من را نموده آن را قطع کرده‌اند، به خدا قسم فرزندم را خواهند کشت، خداوند متعال شفاعت من را هرگز نصیب ایشان نخواهند نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۵

حدیث چهارم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی از پدرش، از حسن بن محبوب، از علیّ بن شجرهٔ، از سلام جعفی، از عبد اللّه بن محمّد صنعانی، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

هر گاه حضرت حسین بن علی علیهما السّلام بر پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم داخل می‌شدند حضرت او را به خود می‌چسباندند و سپس به امیر المؤمنین علیه السّلام می‌فرمودند: او را نگاه دار و پس از آن او را بوسیده و می‌گریستند.

حسین علیه السّلام عرض می‌کرد: ای پدر چرا گریه می‌کنی؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌فرمود: فرزندم جاهای شمشیر را بوسیده و می‌گریم.

حسین علیه السّلام عرضه می‌داشت: ای پدر من کشته خواهم شد؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌فرمود: بلی به خدا قسم تو و پدرت و برادرت جملگی کشته خواهید شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۶

عرض می‌نمود: پدر، قبور ما از هم متفرق و پراکنده می‌باشد؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌فرمود: بلی پسرم.

عرض می‌کرد: از امّت شما چه کسانی به زیارت ما می‌آیند؟

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌فرمود: من و پدرت و برادرت و تو را زیارت نخواهد نمود مگر راست گویان از امّت من. حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابی سعید حسن بن علی بن زکریّا عدوی بصری نقل نموده که وی گفت:

عمرو بن مختار گفت: اسحق بن بشر از قوّام که مولای قریش بود نقل کرد که وی گفت:

از آقای خود عمر بن هبیره شنیدم که گفت: رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را دیدم که حسن و حسین علیهما السّلام در دامن آن حضرت بوده و آن جناب گاهی او و زمانی این را می‌بوسیده و به حسین علیه السّلام می‌فرمودند:

وای بر کسی که تو را می‌کشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۷

حدیث ششم ترجمه:

ترجمه: پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی، از محمّد بن سنان، از ابی سعید قمّاط، از ابن ابی یعفور، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

روزی رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در منزل حضرت فاطمه سلام اللّه علیها تشریف داشته در حالی که حضرت امام حسین علیه السّلام در دامن آن جناب بودند، حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۸

گریسته و به سجده رفته، سپس فرمودند:

ای فاطمه، ای دختر محمّد! در این ساعت و در همین مکان خداوند علیّ اعلی در بهترین صورت و زیباترین شکل خود را به من نشان داد و گفت:

ای محمّد آیا حسین را دوست داری؟

گفتم: بلی، نور دیده و گل خوشبو و میوه دل و پرده ما بین دیده‌گان من است.

در حالی که دست بر سر حسین علیه السّلام نهاده بود به من فرمود:

ای محمّد: برکت حاصل می‌شود از مولودی که بر او برکات و رحمت و رضوان من می‌باشد و لعنت و غضب و عذاب و ذلّت و عقوبت من بر کسی که او را کشته و نصب عداوتش نموده و با او دشمنی کرده و با وی به حرب برخاسته است.

به طور حتم و قطع او سرور شهداء است از اوّلین و آخرین در دنیا و آخرت و آقای جوانان اهل بهشت است از جملگی خلائق و پدرش از او برتر و بهتر است پس سلام من را به او برسان و بشارتش بده که او علامت هدایت و نشانه است برای دوستان من و نگهبان و شاهد من بر خلق و خزانه‌دار علم من و حجتم بر اهل آسمان‌ها و زمین و جن و انس می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۱۹

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از محمّد بن حسین بن ابی الخطاب، از محمّد بن حمّاد کوفی، از ابراهیم بن موسی انصاری نقل کرده که وی گفت مصعب از جابر و او از حضرت محمّد بن علی علیهما السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

کسی که دوست دارد حیاتش حیات من و مماتش ممات من بوده و به بهشت جاودانی که حقتعالی درختانش را به دست قدرتش کاشته داخل گردد باید علی علیه السّلام را دوست داشته و به فضل آن حضرت و جانشینانش آگاه بوده و از دشمن من تبری و دوری بجوید، خداوند متعال فهم و دانش من را به ایشان (حضرت علی و اوصیایش علیهم السّلام) اعطاء فرموده، ایشان اهل بیت من بوده که از گوشت و خون من می‌باشند شکایت دشمنان ایشان از امّتم را به خدا خواهم نمود، دشمنانی که منکر فضیلت ایشان بوده و به جای اینکه صله رحم من را نموده آن را قطع کرده‌اند به خدا قسم فرزندم را خواهند کشت و بدنبالش شفاعت من به ایشان نخواهد رسید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۰

باب بیست و سوّم گفتار امیر المؤمنین علیه السّلام راجع به شهادت امام حسین علیه السّلام و مقاله امام حسین علیه السّلام و جواب آن حضرت

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز قرشی می‌گوید:

دائی من محمّد بن حسین بن ابی الخطاب، از علی بن نعمان و او از عبد الرّحمن بن سیابه و او از ابی داود سبعی و او از ابی عبد اللّه جدلی نقل کرده که وی گفت:

بر امیر المؤمنین علیه السّلام داخل شدم در حالی که حضرت حسین علیه السّلام در کنار آن حضرت نشسته بودند امیر المؤمنین علیه السّلام دست بر شانه حسین علیه السّلام زد و سپس

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۱

فرمود:

این کشته خواهد شد و احدی یاری او را نخواهد نمود.

راوی می‌گوید:

عرضه داشتم یا امیر المؤمنین به خدا قسم این زندگی بدی است.

حضرت فرمودند:

این حادثه حتما به وقوع می‌پیوندد. ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه و عبد اللّه بن جعفر حمیری و محمّد بن یحیی عطّار، از محمّد بن حسین باسنادش مثل حدیث مذکور نقل کرده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۲

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از دائی خود محمّد بن حسین بن ابی الخطاب، از نضر بن مزاحم، از عمر بن سعد از علی بن حمّاد، از عمرو بن شمر، از جابر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

حضرت علی علیه السّلام به حضرت امام حسین علیه السّلام فرمودند:

ای ابا عبد اللّه از قدیم ثابت و مسلّم شده که تواسوه و مقتدای خلق می‌باشی.

حسین علیه السّلام عرضه داشت: فدایت شوم حالم چیست؟

حضرت علی علیه السّلام فرمودند: می‌دانی آنچه را که خلق نمی‌دانند و عنقریب عالم به آنچه می‌داند منتفع خواهد شد، فرزندم بشنو و ببین پیش از آنکه مبتلا گردی، قسم به کسی که جانم در دست او است بنو امیه خون تو را خواهند ریخت ولی نمی‌توانند تو را از دینت جدا کرده و قادر نیستند یاد پروردگارت را از خاطرت ببرند.

حسین علیه السّلام عرض کرد: قسم به کسی که جانم در دست او است همین قدر مرا کافی است به آنچه خدا نازل فرموده اقرار داشته و گفتار پیامبر خدا را تصدیق داشته و کلام پدرم را تکذیب نمی‌کنم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۳

ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی، از سعد بن عبد اللّه و محمّد بن یحیی، از محمّد بن حسین به اسنادش مثل روایت مذکور را نقل نموده است. حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از دائی خود محمّد بن الحسین، از نصر بن مزاحم، از عمر بن سعد، از یزید بن اسحق، از هانی بن هانی، از حضرت علی علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

حسین علیه السّلام کشته خواهد شد کشته‌شدنی و من به زمینی که او روی آن کشته خواهد شد آگاه بوده و می‌دانم که آن زمین بین دو نهر آب قرار گرفته است. ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین باسنادش حدیثی مثل حدیث سابق را نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۴

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین جملگی از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن ابی الصّهبان، از عبد الرحمن بن ابی نجران، از عاصم بن حمید، از فضیل رسّان، از ابو سعید عقیصا نقل کرده که گفت:

از حضرت حسین بن علی علیهما السّلام در حالی که در خلوت عبد اللّه بن زبیر با آن جناب بود مناجات طولانی با خداوند را شنیدم سپس حضرتش روی مبارک به مردم نموده و فرمودند:

این شخص (یعنی عبد اللّه بن زبیر) به من می‌گوید: کبوتری از کبوتران حرم باش، ولی بدانید اگر من کشته شوم در حالی که فاصله من و حرم به مقدار باع (فاصله بین سر دو انگشت وسطی از دست چپ و راست هنگامی که دست‌ها را کاملا باز نمایند) بوده بهتر است از اینکه فاصله به مقدار یک وجب باشد و نیز اگر در سرزمین طف خونم ریخته شود بهتر است از اینکه در حرم کشته شوم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۵

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین (رحمهٔ اللّه علیهما)، از سعد، از محمّد بن الحسین، از صفوان بن یحیی، از داود بن فرقد از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

عبد اللّه بن زبیر به حضرت حسین بن علی علیهما السّلام عرض کرد:

کاش به مکّه آمده و در حرم بمانید.

حضرت فرمودند:

نه ما آمدن در حرم را روا داشته و نه شما آنجا را برای ما روا دارید و محقّقا این طور است که اگر بر تپّه ریگ سرخ و روی آن کشته شوم نزد من بهتر است تا در حرم کشته شوم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۶

حدیث ششم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از علی بن حکم، از پدرش، از ابی الجارود، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهما السّلام یک روز قبل از ترویه از مکّه خارج شدند و عبد اللّه بن زبیر آن جناب را تشییع کرده و به حضرتش عرض نمود:

یا ابا عبد اللّه وقت انجام اعمال حجّ رسیده شما مکّه را ترک کرده و به عراق تشریف می‌برید؟

حضرت فرمودند:

ای ابن زبیر: اگر در کنار فرات دفن شوم بهتر است تا در اطراف مکّه مدفون گردم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۷

حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از علی بن اسماعیل بن عیسی، از صفوان بن یحیی از حسین بن ابی العلاء از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

حضرت حسین بن علی سلام اللّه علیهما روزی که خود و یارانشان به مصیبت گرفتار شدند به ایشان فرمودند:

شهادت می‌دهم که از جانب پروردگار اذن داده شد که جانتان را قربان کنید پس تقوا اختیار کرده و صبر نمائید. ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطاب و او از علی بن نعمان و او از حسین بن ابی العلاء مثل حدیث سابق را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۸

حدیث هشتم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از علی بن رئاب، از حلبی نقل نموده که گفت: شنیدم حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام می‌فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهما السّلام در صبح عاشوراء با یارانشان نماز خوانده سپس به ایشان توجه نموده و فرمودند:

خداوند متعال اذن داد که شما جانتان را قربان کنید پس بر شما باد که صبر نمائید. حدیث نهم ترجمه:

حسن از پدرش، از محمّد بن عیسی، از صفوان بن یحیی، از یعقوب بن شعیب، از حسین بن ابی العلاء نقل نموده که وی گفت: قسم به کسی که عرش را بپاداشته پدرت راجع به یاران امام حسین علیه السّلام برایم نقل نمود که ایشان عددشان

ثابت بود نه یکی کم و نه یکی زیاد، این امّت به ایشان ستم و تعدّی نمودند همان طوری که بنی اسرائیل روز شنبه ستم کردند و شهادت آن حضرت روز شنبه دهم محرّم الحرام واقع شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۲۹

حدیث دهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و مشایخم از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از نصر بن سوید، از یحیی بن عمران حلبی، از حسین بن ابی العلاء، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهما السّلام در آن روزی که با اصحاب و یارانشان به بلاء و مصیبت گرفتار شدند پس از آنکه با ایشان نماز خواندند فرمودند:

شهادت می‌دهم که خداوند متعال به شما اذن داد جانتان را نثارش کنید، ای گروه از خداوند بترسید و تقوی اختیار کرده و صبر و شکیبائی داشته باشید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۰

حدیث یازدهم ترجمه:

ابو الحسین محمّد بن عبد اللّه بن علی ناقد می‌گوید:

عبد الرحمن اسلمی از عبد اللّه بن الحسین، از عروهٔ بن زبیر برایم نقل نمود که وی گفت:

در روزی که عثمان ابا ذر را به ربذه تبعید کرد از وی در پاسخ مردم که به او گفتند:

بشارت باد تو را، این مصیبت در راه خدا اندک است.

شنیدم که فرمود: این بلا سهل و آسان است ولی در چه حالی هستید هنگامی که حسین بن علی علیهما السّلام شهید شود شهیدشدنی.

یا فرمود:

چه حالی دارید وقتی حسین بن علی علیهما السّلام ذبح شود ذبح‌شدنی.

به خدا قسم در اسلام بعد از قتل حسین بن علی علیهما السّلام قتلی بزرگ‌تر از آن واقع نخواهد شد و خداوند عنقریب شمشیر انتقامش را بر این امت از نیام بیرون خواهد آورد و هرگز در غلاف نخواهد برد و از ذریّه آن حضرت خون خواهی را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۱

بر انگیزد که از مردم انتقام خون آن جناب را بگیرد و شما اگر بدانید که از ناحیه قتل آن حضرت چه بر اهل دریا و ساکنین کوهها در جنگل‌ها و تپه‌ها خواهد آمد بخدا قسم آن قدر گریه می‌کنید تا از بین بروید و آسمانی نیست که روح سیّد الشّهداء به آن عبور کند مگر آنکه هفتاد هزار ملک به فزع در می‌آیند، این ملائک و فرشتگان می‌ایستند به طوری که مفاصل آنها تا روز قیامت بانک و فریاد می‌کنند و هیچ ابری نیست که حرکت کرده و بغرّد و برق زند مگر آنکه کشنده آن حضرت را لعنت می‌کند و هیچ روزی نیست مگر آنکه روح مطهّر آن حضرت را بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم عرضه داشته پس آن دو با هم ملاقات می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۲

حدیث دوازدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عبد الجبّار، از عبد الرحمن بن ابی نجران، از جعفر بن محمّد بن حکیم، از عبد السّمین بطور مرفوعه از حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام نقل کرده وی می‌گوید:

جناب امیر المؤمنین علیه السّلام برای مردم خطبه خوانده و سپس فرمودند:

پیش از آنکه من را از دست دهید از من سؤال کنید، به خدا قسم از چیزی که گذشته و چیزی که خواهد آمد سؤال نمی‌کنید مگر آنکه جوابتان را خواهم داد.

راوی می‌گوید:

سعد بن ابی وقاص ایستاد و عرض کرد: یا امیر المؤمنین به من خبر ده چند تار مو در سر و محاسن من می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

به خدا قسم از مسأله‌ای سؤال کردی که دوست من رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم قبلا به من فرموده بود که تو عنقریب از آن سؤال می‌کنی، در سر و محاسن تو هیچ تار موئی نیست مگر آن که در بیخ آن شیطانی نشسته و نیز در خانه تو بزغاله‌ای است که حسین فرزندم را می‌کشد.

راوی می‌گوید:

در آن روز عمر (یعنی عمر بن سعد) مقابل پدرش راه می‌رفت.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۳

حدیث سیزدهم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطاب، از محمّد بن یحیی خثعمی، از طلحهٔ بن زید، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده و آن جناب از پدر بزرگوارشان و آن حضرت از جدّ آن جناب و آن حضرت از حسین بن علی علیهما السّلام نقل نمودند:

حضرت فرمودند:

قسم به کسی که جان حسین در دست او است سلطنت بنی امیه به پایان نمی‌رسد تا من را بکشند و ایشان کشنده من هستند، پس از گر من را بکشند هر گز موفّق نخواهند شد نمازشان را با امام عادلی جماعهٔ خوانده و نه اخذ کنند عطاء و مالی را که در راه خدا می‌دهند (نظیر زکات)، من و اهل بیت من و اوّلین کشته این امّت هستیم و قسم به کسی که جان حسین در دست او است قیامت بپا نخواهد شد در حالی که یک هاشمی در روی زمین چشم برهم می‌زند. ترجمه:

پدرم علیه الرحمهٔ از سعد، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن یحیی خزّاز از طلحهٔ، از امام جعفر صادق علیه السّلام مثل حدیث مذکور را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۴

حدیث چهاردهم ترجمه:

جماعتی از مشایخ و اساتیدم که از جمله آنها علی بن حسین و محمّد بن حسین باشند از سعد و او از احمد بن محمّد و محمّد بن حسین و ابراهیم بن هاشم نقل کرده و همگی ایشان از حسن بن علی بن فضال و او از ابی جمیله مفضّل بن صالح و او از شهاب بن عبد ربّه و او از مولانا ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

هنگامی که حسین بن علی علیهما السّلام بالای عقبه بطن رفتند به اصحاب و یارانشان فرمودند:

نمی‌بینم خودم را مگر کشته شده.

اصحاب عرضه داشتند:

یا ابا عبد اللّه این چه سخنی است که می‌فرمائید؟

حضرت فرمودند:

خوابی است که دیده‌ام.

عرض کردند: شرح آن چیست؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۵

فرمودند:

سگ‌هائی را دیدم که من را نیش می‌زند و موذی‌ترین ایشان نسبت به من سگی پیس بود. حدیث پانزدهم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از علی بن اسماعیل بن عیسی و محمّد بن حسین بن ابی الخطاب از محمّد بن عمرو بن سعید زیّات از عبد اللّه بن بکیر، از زراره از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

حضرت حسین بن علی سلام اللّه علیهما نامه‌ای از مکّه به محمّد بن علی علیه السّلام به این شرح مرقوم فرمودند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ از طرف حسین بن علی علیهما السّلام به محمّد بن علی علیه السّلام (یعنی محمّد بن حنفیّهٔ)

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۶

و بنی هاشمی که او را قبول داشته و با وی می‌باشند:

امّا بعد: هر کس با من همراه شود شهید خواهد شد و آنان که همراهی نکرده و با من نباشند فتح و گشایش به خود نخواهند دید و السّلام. حدیث شانزدهم ترجمه:

محمّد بن عمرو می‌گوید:

کرام عبد الکریم بن عمرو از میسر بن عبد العزیز از حضرت ابی جعفر برایم نقل نمود که آن حضرت فرمودند: حضرت حسین بن علی علیهما السّلام از کربلاء برای محمّد بن علی علیه السّلام نوشتند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ از حسین بن علی به محمّد بن علی و بنی هاشمی که او را پذیرفته‌اند:

امّا بعد:

گویا دنیا نبوده و پیوسته آخرت بوده است. و السّلام.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۸

باب بیست و چهارم نشانه‌ها و علامت‌هائی که در بلاد وجود داشته و به آنها بر شهادت حسین بن علی علیهما السّلام استدلال شده

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم علیه الرحمه و گروهی از از اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی از حسین بن سعید از شخصی از یحیی بن بشیر نقل کرده که وی گفت:

از ابو بصیر شنیدم که می‌گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

هشام بن عبد الملک پی پدرم فرستاد و ایشان را به شام دعوت نمود، هنگامی که پدرم بر وی داخل شد او محضر پدرم عرضه داشت: ای ابو جعفر من شما را به اینجا دعوت کرده و آوردم تا مسأله‌ای را از شما بپرسم چه آنکه صلاح نیست

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۳۹

دیگری آن را از شما جویا شود و اساسا روی زمین کسی را سراغ ندارم که شایسته دانستن این مسأله بوده یا کاملا از آن اطّلاع داشته باشد و تنها شخصی که از آن آگاه است یک نفر بوده و آن شما می‌باشید.

پدرم فرمودند:

آنچه را امیر المؤمنین می‌خواهد سؤال کند اگر بدانم جواب داده و اگر ندانم می‌گویم نمی‌دانم و راست گفتن سزاوارتر است به من.

هشام عرض کرد: خبر دهید به من از شبی که در آن علیّ بن ابی طالب علیه السّلام کشته شدند و بفرمائید غائبی که در آن شهر نبوده و هنگام شهادت آن حضرت حضور نداشته به چه دلیلی بر قتل آن جناب استدلال کند و اصلا برای مردم چه علامتی دال بر شهادت آن حضرت وجود داشته اگر از آن آگاه هستید و جواب می‌دهید در ضمن به من خبر دهید آیا آن علامت برای شهادت و قتل غیر علی بن ابی طالب علیه السّلام نیز بوده یا نه؟

پدرم به او فرمود:

ای امیر المؤمنین در آن شبی که امیر مؤمنان علیه السّلام کشته شد هر سنگی را که از زمین بلند می‌کردند زیر آن خون تازه بود چنانچه در شبی که هارون برادر موسی علیه السّلام کشته شد و شبی که در آن یوشع بن نون مقتول واقع شد و شبی که در آن حضرت عیسی بن مریم به آسمان رفت و شبی که در آن شمعون بن حمون صفا به قتل رسید چنین بود و همچنین شبی که در آن حسین بن علی علیهما السّلام شهید گردید زیر هر سنگی که برداشته می‌شد خون تازه دیده می‌شد.

امام صادق علیه السّلام سپس فرمودند:

رنگ صورت هشام از غضب تغییر کرد و حمله کرد به پدرم که ایشان را بگیرد.

پدرم به وی فرمود:

ای امیر المؤمنین بر بندگان لازم است از امامشان اطاعت کرده و در مقام

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۰

نصیحت و خیر خواهی او باشند و تنها چیزی که من را بر این داشت در خواست امیر را اجابت کرده و در اینجا حاضر شدم علم به این نکته است که بر من اطاعت امیر لازم است از این رو انتظار دارم که امیر المؤمنین به من حسن ظن داشته باشد.

هشام به ایشان گفت:

اگر می‌خواهی به نزد اهل خود برگرد.

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

پدرم از نزد او خارج شد و هشام هنگام خروج به ایشان عرض کرد:

با خدا عهد و میثاق کنید که این حدیث را تا من زنده‌ام با کسی باز گو نکنید.

پدرم به وی قول مساعد داد و او را از این رهگذر خشنود نمودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۱

حدیث دوّم ترجمه:

ابو الحسین احمد بن عبد اللّه بن علی ناقد می‌گوید:

عبد الرّحمن بلخی برایم نقل نمود و ابو الحسین برایم گفت و عمویم از پدرش برایم خبر داد، از ابی نضره و او از شخصی از اهل بیت المقدس که وی گفت:

به خدا قسم ما اهل بیت المقدس و حوالی آن به عصری که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام در آن شهید شدند آگاه و مطّلع هستیم.

به او گفتم: چه طور؟

گفت: هیچ ریگ و کلوخ و سنگی را بر نداشتیم مگر زیر آن خون تازه‌ای دیدیم که می‌جوشید، دیوارها قرمز گشت همچون خون بسیار سرخ، باران تا سه روز بصورت خون تازه می‌بارید و در دل شب منادی نداء می‌کرد:

أ ترجوا امهٔ قتلت حسینا شفاعهٔ حدّه یوم الحساب

آیا امّتی که حسین علیه السّلام را کشتند امید دارند در روز حساب جدّش ایشان را شفاعت کند؟

معاذ اللّه! لانلتم یقینا شفاعهٔ احمد و أبی تراب

پناه بر خدا! بطور قطع و یقین به شفاعت احمد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرت ابو تراب علیه السّلام نخواهید رسید.

قتلتم خیر من رکب المطایا و خیر الشّیب طرّا و الشباب

کشتید بهترین کسی را که بر اسبان می‌نشست و بهترین تمام سالمندان

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۲

و جوانان بود.

تا سه روز خورشید در نظر ما به حالت کسوف دیده می‌شد و پس از سه روز باز مشاهده گردید در شب ستارگان از کثرت و تراکم به طور خاصی دیده شدند پس فردای آن روز از قتل و شهادت آن حضرت پی‌گیری نموده چیزی عائد ما نشد تا خبر شهادت و قتل آن جناب علیه السّلام به ما رسید. حدیث سوّم ترجمه:

ابو الحسین احمد بن عبد اللّه بن علیّ ناقد به اسنادش می‌گوید:

عمر بن سعد گفت: ابو معشر برایم از زهیر نقل کرد که وی گفت:

هنگامی که حسین بن علی علیهما السّلام شهید شد در بیت المقدّس ریگی باقی نماند مگر زیر آن خون تازه بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۳

باب بیست و پنجم آنچه در باره کشنده امام حسین و یحیی بن زکریا علیهم السّلام وارد شده

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و گروهی از مشایخ و اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی و محمّد بن حسین بن ابی الخطاب، از جعفر بن بشیر، از حماد از کلیب بن معاویهٔ، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کشنده یحیی بن زکریا ولد الزنا بوده و کشنده حضرت امام حسین علیه السّلام نیز ولد الزنا است و آسمان نگریسته مگر بر این دو.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۴

ترجمه:

محمّد بن حسن و محمّد بن احمد بن حسین جملگی از حسن بن علی بن مهزیار از پدرش از حسن، از فضالة بن ایوب از کلیب بن معاویة اسدی از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل حدیث مذکور را نقل کرده‌اند. حدیث دوّم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه از ابراهیم بن هاشم از عثمان بن عیسی از عمرو بن شمر از جابر، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نموده که آن جناب فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

در جهنّم جایگاهی است که احدی از مردم استحقاق آن را نداشته مگر کشنده حضرت حسین بن علی و یحیی بن زکریا علیهم السّلام

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۵

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه و علی بن حسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از محمّد بن سنان، از اسماعیل بن جابر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

شنیدم امام صادق علیه السّلام می‌فرمودند:

به خدا قسم فرزندان کشندگان حضرت حسین بن علی علیهما السّلام به واسطه افعال پدرانشان کشته خواهند شد. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه و محمّد بن الحسن، از محمّد بن حسن صفّار، از احمد بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۶

محمّد بن عیسی از ابن فضّال، از ابن بکیر از زراره، از عبد الخالق از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

کشنده حضرت حسین بن علی علیهما السّلام و یحیی بن زکریا ولد زنا بودند. حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز از دائی خودش محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب از علی بن نعمان از مثنّی از سدیر نقل کرده که وی گفت:

از حضرت ابا جعفر علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

خداوند متعال قتل فرزندان پیامبران امّت‌های گذشته را در دست زنازادگان قرار داده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۷

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی، از محمّد بن حسین، از صفوان بن یحیی، از داود بن فرقد، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کسی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام و نیز شخصی که حضرت یحیی بن زکریا را کشت زنازاده بود. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی از محمّد بن حسین، از علی بن اسباط از اسماعیل بن ابی زیاد از برخی رجالش از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که در ذیل کلام فرعون که گفت:

ذَرُونِی أَقْتُلْ مُوسی (واگذارید من را تا موسی را بکشم) به حضرت عرض شد: چه کسی او را از قتل موسی منع می‌کرد؟

حضرت فرمودند:

افراد حلال زاده چه آنکه انبیاء و حجت‌های خدا را تنها زنازادگان و حرامزاده‌ها می‌کشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۸

ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و گروهی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف، از محمّد بن حسین این حدیث را برایم نقل نموده‌اند. حدیث هشتم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه، از ابراهیم بن هاشم، از ابن ابی عمیر، از برخی اصحابش از ابن مسکان از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند:

کشنده حسین بن علی علیهما السّلام زنازاده بوده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۴۹

حدیث نهم ترجمه:

ترجمه: پدرم علیه الرحمه و محمّد بن حسن از سعد بن عبد اللّه، از ابراهیم بن هاشم، از عثمان بن عیسی از عمرو بن شمر از جابر از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

انبیاء و اولاد انبیاء را تنها زنازادگان می‌کشند. حدیث دهم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه و عبد اللّه بن جعفر حمیری از احمد بن ابی عبد اللّه برقی از پدرش محمّد بن خالد از عبد العظیم بن عبد اللّه بن علی الحسنی از حسن بن حسین عمری از حسین بن شدّاد جعفی از جابر از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرد که آن حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۰

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

انبیاء و فرزندان ایشان را نمی‌کشد مگر زنا زاده. حدیث یازدهم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید از محمّد بن الحسن الصّفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی از حسن بن علی بن فضّال از مروان بن مسلم از اسماعیل بن کثیر نقل نموده که وی گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

قاتل حضرت حسین بن علی سلام اللّه علیهما و کشنده حضرت یحیی بن زکریّا علیهما السّلام زنا زاده بوده و آسمان و زمین نگریسته مگر بر این دو ....

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۱

باب بیست و ششم گریستن تمام مخلوقات بر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز قرشی می‌گوید:

دائی من محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از ابی اسماعیل سرّاج، از یحیی بن معمّر عطّار، از ابی بصیر، از حضرت ابو جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

انس و جن، پرنده و وحوش بر حسین بن علی علیهما السّلام گریستند حتّی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۲

اشگ‌هایشان جاری گشت.

و پدرم علیه الرحمه و جماعتی از اساتیدم از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف و محمّد بن یحیی عطار جملگی از محمّد بن حسین به اسنادش مثل همین خبر را نقل کرده‌اند. حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از احمد بن ابی داود، از سعد بن ابی عمر جلّاب، از حارث اعور نقل کرده که گفت:

حضرت علی علیه السّلام که پدر و مادرم فدایش باد فرمودند:

حسین در پشت کوفه کشته خواهد شد، به خدا قسم گویا می‌بینم که وحوش گردن‌های خود را بر قبرش کشیده و بر او می‌گریند و از شب تا صبح بر او مرثیه می‌خوانند و وقتی حال وحوش چنین باشد پس شما انسان‌ها از جفاء به او حذر کنید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۳

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز از محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب از حسن بن علیّ بن ابی عثمان از عبد الجبّار نهاوندی از ابی سعید، از حسین بن ثویر بن أبی فاخته و یونس بن ظبیان و ابی سلمه سرّاج و مفضّل بن عمر جملگی گفتند:

شنیدیم حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام می‌فرمودند:

هنگامی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام به شهادت رسیدند آسمان‌های هفتگانه و طبقات هفت‌گانه زمین و آنچه در آنها و بین آنها بود و تمام موجودات و جنبنده‌گان بر روی آنها و بهشت و دوزخ و بالأخره کلیّه اشیائی که پروردگار ما آنها را آفریده و موجودات مرئی و نامرئی کلّا بر آن حضرت گریستند.

و پدرم علیه الرّحمه از سعد بن عبد اللّه و او از محمّد بن الحسین و او از حسن بن علی بن ابی عثمان با اسنادش برایم مثل حدیث مذکور را نقل نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۴

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه، از حسین بن عبید اللّه، از حسن بن علی بن ابی عثمان از عبد الجبّار نهاوندی از ابو سعید از حسین بن ثویر و یونس و ابی سلمه سرّاج و مفضّل بن عمر جملگی گفتند:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام شنیدیم که فرمود:

هنگامی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام شهید شدند تمام مخلوقات خدا بر آن حضرت گریستند مگر سه چیز: بصره و دمشق و آل عثمان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۵

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از قاسم بن یحیی، از حسن بن راشد از حسین بن ثویر نقل کرده که وی گفت:

من و یونس بن ظبیان و مفضّل بن عمر و ابو سلمه سرّاج محضر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نشسته بودیم و یونس که از همه ما مسن‌تر بود سخن می‌گفت و حدیث طولانی را ذکر کرد سپس امام صادق علیه السّلام فرمودند:

هنگامی که حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام شهید شدند آسمان‌ها و طبقات هفت‌گانه زمین و آنچه در آنها و بین آنها بود و تمام جنبنده‌گان در بهشت و دوزخ و کلیّه موجودات مرئی و نامرئی بر آن حضرت گریستند مگر سه چیز که بر آن مظلوم گریه نکردند.

عرض کردم: فدایت شوم آن سه چیز کدام بودند؟

حضرت فرمودند:

بصره و دمشق و آل عثمان بن عفّان بودند که به آن سرور نگریستند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۸

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن الاصمّ، از أبی یعقوب از أبان بن عثمان، از زراره نقل نموده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای زراره آسمان تا چهل روز بر حسین بن علی علیهما السّلام خون بارید و زمین تا چهل روز تار و تاریک بود و خورشید تا چهل روز گرفته و نورش سرخ بود و کوهها تکه تکه شده و پراکنده گشتند و دریاها روان گردیده و فرشتگان تا چهل روز بر آن حضرت گریستند و هیچ زنی از ما اهل بیت خضاب نکرد و روغن به خود نمالید و سرمه نکشید و موهایش را شانه نزد تا وقتی که سر عبید اللّه بن زیاد را به نزد ما فرستادند و پیوسته بعد از شهادت آن حضرت چشمان، اشک آلود بود و هر گاه

جدّم یاد آن حضرت را می‌نمود محاسنش از اشک خیس می‌گشت بطوری که هر کس آن جناب را می‌دید به حالش ترحّم نموده و از گریه‌اش به گریه می‌افتاد و فرشتگانی که نزد قبر آن حضرت هستند جملگی می‌گریند و از گریه ایشان تمام فرشتگان در آسمان و زمین گریه می‌کنند، هنگامی که روح مطهّر آن حضرت از کالبد شریفش خارج شد دوزخ فریاد و بانگی زد که نزدیک بود از صدای آن زمین منشق شود و زمانی که روح خبیث عبید اللّه بن زیاد و یزید بن معاویه از بدن کثیفشان خارج گردید جهنّم جیغی کشید که اگر حق تعالی بوسیله فرشتگان حافظ دوزخ آن را کنترل و حبس نمی‌نمود تمام موجودات روی زمین از هیبت آن می‌سوختند و اگر آتش جهنّم از حق تعالی اذن می‌داشت هیچ جنبنده‌ای را روی زمین باقی نمی‌گذارد بلکه تمام را می‌بلعید منتهی مأمور و اسیر فرمان او است و بدون أمر حق جلّت عظمته حرکتی از آن صادر نمی‌شود و مع ذلک چند مرتبه بر نگهبانان طغیان کرده تا بالأخره جبرئیل در آنجا حاضر شد و بالش را بر آن زد تا ساکت گردید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۵۹

ولی در عین حال از آن تاریخ به بعد بر حضرتش گریه و ندبه کرده و پیوسته بر قاتلین او زبانه می‌کشد و اگر حجّت‌های خدا روی زمین نمی‌بودند آن را واژگون مکرد و لرزش‌های زمین و زلزله‌ها زیاد نمی‌شود مگر صرفا در وقت قیامت.

و هیچ چشم و اشکی نزد خدا محبوب‌تر از چشم و اشگی نیست که بگرید و بر آن حضرت جاری گردد و هیچ گریه‌کننده‌ای نیست که بر آن جناب بگرید مگر آنکه گریه‌اش به حضرت فاطمه علیها السّلام رسیده و آن بانو را یاری می‌کند و نیز گریه‌اش به حضرت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رسیده و بدین وسیله حقّ ما را ادا کرده.

و هیچ بنده‌ای نیست که روز قیامت محشور شود مگر آنکه چشمانش گریان است غیر از گریه‌کنندگان بر جدّم حضرت حسین بن علی علیهما السّلام چه آنکه ایشان در حالی که چشمانی روشن و باز دارند محشور می‌گردند و آثار سرور و شادی در صورتشان نمایان می‌باشد، مردم در فزع و ناراحتی بوده ولی ایشان از هر غم و محنتی در امان هستند، مردم متفرق و پراکنده و مضطرب بوده ولی ایشان در زیر عرش و سایه آن به یاد حسین علیه السّلام بوده و در باره آن جناب به گفتن حدیث مشغولند، از ناملایمات و ناراحتیهای روز حساب هیچ خوف و هراسی ندارند.

به ایشان گفته می‌شود: داخل بهشت شوید ولی آنها از ورود به بهشت امتناع نموده و مجلس ذکر حسین علیه السّلام را اختیار می‌کنند، فرشتگان و حور العین به آنها پیغام می‌دهند که ما با ولدان مخلّد مشتاق شما هستیم ولی ایشان از فرط سرور و نشاطی که در مجلسشان دارند سرشان را بالا نکرده و به آنها نمی‌نگرند.

دشمنان ایشان در آخرت دو گروه هستند:

الف: کسانی که موی جلو سر ایشان را فرشتگان عذاب گرفته و آنها را روی زمین کشان کشان به طرف جهنم می‌برند.

ب: آنان که از روی حسرت می‌گویند: فَما لَنا مِنْ شافِعِینَ وَ لا صَدِیقٍ حَمِیمٍ.

نه شفیعی داریم و نه دوستی که از ما حمایت کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۰

دشمنان ایشان مقام و منزل آنها را دیده ولی نمی‌توانند نزدیک ایشان شوند.

فرشتگان از طرف همسرهای ایشان در بهشت و نگهبانان بر ایشان پیغام آورده که چه کرامت و عطایائی به آنها اعطاء شده.

ایشان در جواب می‌گویند: ان شاء اللّه نزد شما خواهیم آمد و پس از این گفتار به نزد آنها بازگشته و وقتی همسرانشان به آنها خبر می‌دهند که در نزدیکی حضرت حسین علیه السّلام می‌باشند شوقشان زیاد گشته و از شعف دل می‌گویند:

حمد می‌کنیم حق تعالی را که ما را از فزع اکبر و وحشت‌های قیامت در امان داشت و از آنچه هراس داشتیم نجات داد.

خداوند متعال به ایشان مرکب‌ها و اسب‌های نیکوئی که بر پشت آنها زین نهاده شده اعطاء فرمود و ایشان بر آنها سوار شده و در حالی که خدای منّان را ستوده و حمد و ثناء گفته و صلوات بر محمّد و آل محمّد می‌فرستند حرکت نموده تا به منازل و جایگاه خویش می‌رسند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۲

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از عبد اللّه بن مسکان، از ابو بصیر نقل کرده که وی گفت:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام بوده و برای آن جناب سخن می‌گفتم در این هنگام یکی از فرزندان حضرت داخل شد.

امام علیه السّلام به او فرمودند: بارک اللّه و او را به سینه خود چسبانده و وی را بوسیده و فرمودند:

خدا ذلیل کند کسانی را که شما را ذلیل کنند و انتقام کشد از آنان که به شما ظلم کنند، و خوار کند افرادی را که شما را خوار کنند، و لعنت کند اشخاصی را که شما را می‌کشند و خدا ولی و حافظ و ناصر شما باشد، زنان و انبیاء و صدیقین و شهداء و فرشتگان آسمان بسیار بر شما گریستند، سپس آن حضرت گریسته و فرمودند:

ای ابو بصیر هر گاه به بچه‌های حضرت حسین علیه السّلام می‌نگرم به واسطه مصیبت و ظلمی که به پدرشان و خودشان شده حالتی به من دست می‌دهد که قابل کنترل نیست.

ای ابو بصیر: فاطمه علیها السّلام بر آن حضرت گریست و زجّه زده و به دنبال آن جهنّم فریادی کشید و جیغی زد که فرشتگان حافظ و نگهبان بر آن، صدای گریه دوزخ را شنیدند و سریع آماده شدند آن را کنترل کنند زیرا خوف آن بود که از

درون دوزخ آتش زبانه کشد یا دود آن بیرون رفته و اهل زمین را بسوزاند لذا تا مادامی که دوزخ گریان و نالان است فرشتگان حافظ آن را مهار کرده و به جهت خوف و هراسی که بر اهل زمین دارند آن را محافظت نموده و درب‌های آن را محکم بسته‌اند ولی در عین حال دوزخ ساکت و آرام نمی‌شود مگر صدای فاطمه علیها السّلام آرام گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۳

ای ابو بصیر دریاها نزدیک بود شکاف برداشته در نتیجه برخی در بعضی دیگر داخل شوند و قطره‌ای از آب دریاها نیست مگر آنکه فرشته‌ای بر آن موکّل است، لذا هر گاه فرشته موکّل بانک دریا و خروش آن را بشنود با زدن بالش خروش و طغیان را خاموش و ساکت می‌کند و آنها را حبس و نگاه داشته تا بر یک دیگر داخل و وارد شوند و این نیست مگر بخاطر خوف و هراس بر دنیا و آنچه در آن و کسانی که بر روی زمین می‌باشند و پیوسته فرشتگان از روی شفقت و ترحّم به واسطه گریستن دریاها می‌گریند و خدا را خوانده و به جانبش تضرّع و زاری نموده و اهل عرش و اطراف آن نیز جملگی در تضرّع و ناله می‌باشند.

صداهای فرشتگان بلند است که به خاطر خوف و هراس بر اهل زمین همواره حق تعالی را تقدیس و تنزیه می‌نمایند و اگر احیانا صدای آنها به زمین برسد اهل زمین به فریاد آمده و کوهها قطعه قطعه شده و زمین اهلش را می‌لرزاند.

ابو بصیر می‌گوید: محضر مبارک امام علیه السّلام عرضه داشتم:

فدایت شوم این امر بسیار عظیم و بزرگ است! حضرت فرمودند: از این عظیم‌تر غیر آن، یعنی خبری که نشنیده‌ای می‌باشد.

سپس فرمودند: ای ابو بصیر! دوست نداری در زمره کسانی باشی که حضرت فاطمه علیها السّلام را کمک می‌کنند؟

ابو بصیر می‌گوید: وقتی امام علیه السّلام این کلام را فرمودند بطوری که گریه به من دست داد که قادر بر سخن گفتن نبودم و چنان بغض گلویم را می‌فشرد که توانایی بر تکلّم نداشتم.

سپس حضرت بپا خواسته و به نمازخانه تشریف برده و به خواندن دعا پرداختند.

پس از مجلس حضرت با چنین حالی بر خاسته و بیرون آمدم پس نه طعام خوردم و نه خوابیدم و صبح روز بعد را با حالی ترسان روزه گرفته تا آنکه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۴

محضر مبارکش دوباره مشرّف شدم پس وقتی آن جناب را ساکن و آرام دیدم من نیز آرام گرفتم و از اینکه عقوبت و بلائی بر من نازل نشده حق تعالی را حمد و ستایش نمودم.

باب بیست و هفتم گریستن فرشتگان بر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از حمّاد بن عیسی، از ربعی بن عبد اللّه، از فضیل بن یسار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمودند:

شما را چه می‌شود که به آنجا نمی‌روید (یعنی به قبر حضرت حسین علیه السّلام) چه آنکه چهار هزار فرشته تا روز قیامت بر سر قبر آن جناب حاضر بوده و بر آن حضرت می‌گریند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۵

حدیث دوّم ترجمه:

و محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن حسین بن أبی الخطّاب، از موسی بن سعدان، از عبد اللّه بن القاسم، از عمر بن أبان الکلبی، از أبان بن تغلب نقل کرده که گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

چهار هزار فرشته به زمین فرود آمدند و خواستند همراه حضرت امام حسین علیه السّلام به قتال بپردازند ولی آن جناب به ایشان اذن ندادند، پس بار دیگر که به زمین فرود آمده برای اذن گرفتن آن حضرت شهید شده بودند لذا ایشان بر سر قبر آن حضرت به حالتی ژولیده و گرفته باقی مانده و تا روز قیامت می‌گریند، رئیس ایشان فرشته‌ای است که به او منصور می‌گویند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۶

حدیث سوّم ترجمه:

و پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از علی بن اسماعیل، از حمّاد بن عیسی، از ربعی، از فضیل بن یسار نقل کرده‌اند که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

شما را چه می‌شود که به آنجا نمی‌روید (یعنی به قبر حضرت حسین علیه السّلام) چه آنکه چهار هزار فرشته تا روز قیامت بر سر قبر آن جناب حاضر بوده و بر آن حضرت می‌گریند. حدیث چهارم ترجمه:

و محمّد بن جعفر رزّاز از محمّد بن حسین از محمّد بن اسماعیل، از أبی اسماعیل سرّاج، از یحیی بن معمّر عطّار، از أبی بصیر، از حضرت أبی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

چهار هزار فرشته ژولیده و گرفته تا قیامت بر آن حضرت گریه می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۷

حدیث پنجم ترجمه:

و پدرم علیه الرحمهٔ و علی بن الحسین، جملگی از سعد بن عبد اللّه، از احمد ابن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم، از علی بن أبی حمزه، از أبی بصیر، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن جناب فرمودند:

از روزی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام شهید شده‌اند تا زمانی که خدا بخواهد یعنی تا قیام قائم علیه السّلام خداوند هفتاد هزار فرشته را مبعوث فرموده که با حالی ژولیده و گرفته هر روز بر حضرتش صلوات فرستاده و طلب رحمت می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۸

حدیث ششم ترجمه:

پدرم علیه الرحمهٔ و علی بن الحسین جملگی از سعد، از ابراهیم بن هاشم، از ابن فضال از ثعلبه، از مبارک عطّار، از محمّد بن قیس نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

چهار هزار فرشته ژولیده و گرفته نزد قبر حضرت حسین علیه السّلام بوده که تا روز قیامت بر آن جناب می‌گریند. حدیث هفتم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه و محمّد بن الحسن و علیّ بن الحسین، جملگی از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از قاسم بن محمّد، از اسحاق بن ابراهیم، از هارون، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

خداوند منّان چهار هزار فرشته بر قبر حضرت سیّد الشّهداء علیه السّلام موکّل نموده که همگی ژولیده و گرفته بوده و تا روز قیامت گریه می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۶۹

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن حسن الصفّار، از محمّد بن حسین بن أبی الخطّاب علیهما السّلام از صفوان بن یحیی، از حریز، از فضیل بن یسار، از امام باقر یا امام صادق علیهما السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

چهار هزار فرشته ژولیده و غمگین و گرفته بر قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام موکّل بوده که تا روز قیامت گریه می‌کنند.

محمّد بن مسلم می‌گوید: این چهار هزار فرشته قبر را حراست و نگهبانی می‌نمایند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۰

حدیث نهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبّاس بن معروف، از حمّاد بن عیسی، از ربعی نقل کرده که وی گفت:

در مدینه محضر امام صادق علیه السّلام بودم به ایشان عرض کردم:

قبور شهداء در کجا است؟

حضرت فرمودند:

مگر افضل و برترین شهداء نزد شما نیست؟! قسم به آن کسی که جانم در دست او است اطراف قبر آن حضرت چهار هزار فرشته که جملگی ژولیده و غمگین و گرفته هستند بوده و تا روز قیامت بر آن جناب می‌گریند.

و محمّد بن الحسن، از محمّد بن حسن الصفّار، از عبّاس بن معروف نظیر این حدیث را نقل کرده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۱

حدیث دهم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز می‌گوید:

محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب برایم نقل نمود از محمّد بن اسماعیل بن بزیع و او از اسماعیل سرّاج و او از یحیی بن معمّر عطّار و او از أبی بصیر و او از حضرت ابو جعفر علیه السّلام نقل کرد که آن حضرت فرمودند:

چهار هزار فرشته که جملگی ژولیده و غمگین و گرفته هستند برای حضرت امام حسین علیه السّلام تا روز قیامت می‌گریند. پس احدی از مردم به زیارت آن حضرت نمی‌آیند مگر آنکه این فرشتگان به استقبالش آمده و احدی از مردم مریض و بیمار نشده مگر که ایشان به عیادتش رفته و کسی از مردم نیست که بمیرد مگر آنکه این فرشتگان بالای سرش حاضر می‌شوند.

و پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن حسین به اسنادش نظیر همین حدیث را نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۲

حدیث یازدهم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن مغیره از عبّاس بن عامر، از ابان، از ابو حمزهٔ ثمالی از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

خداوند متعال چهار هزار فرشته را بر قبر حضرت حسین بن علی علیه السّلام موکّل قرار داده که جملگی ژولیده و غمگین و گرفته بوده و از طلوع صبح تا زوال آفتاب (وقت ظهر) بر آن جناب می‌گریند و وقتی ظهر می‌شود چهار هزار فرشته دیگر به زمین فرود آمده و این چهار هزار نفر به آسمان می‌روند و فرشتگان به زمین آمده پیوسته می‌گریند تا صبح طلوع کند ....

حدیث دوازدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن عبد اللّه، از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابراهیم بن مهزیار، از برادرش علی بن مهزیار، از ابو القاسم، از قاسم بن محمّد، از اسحاق بن ابراهیم، از هارون نقل کرده که وی گفت: شخصی از حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۳

ابو عبد اللّه علیه السّلام سؤال نمود و من نیز آنجا حاضر بودم.

وی عرضه داشت: برای کسی که قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را زیارت کند چه ثوابی است؟

حضرت فرمودند:

زمانی که حضرت حسین علیه السّلام به بلا و مصیبت گرفتار شد تمام موجودات حتّی بلاد و شهرها بر آن حضرت گریستند، پس خداوند منّان چهار هزار فرشته بر او موکّل ساخت که جملگی ژولیده و غمگین و گرفته بوده و تا روز قیامت بر آن جناب گریه می‌کنند .....

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۴

حدیث سیزدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین، از حسن بن محبوب، از صباح حذّاء، از محمّد بن مروان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده، وی گفت:

شنیدم که آن حضرت می‌فرمودند:

حسین علیه السّلام را زیارت کنید اگر چه در هر سال باشد زیرا کسانی که او را در حالی که به حقّش عارف بوده و آن را انکار ندارند زیارت کنند عوض و پاداشی ندارند مگر بهشت و روزی آنها واسع و فراخ بوده و خداوند منّان در دنیا فرج نصیبشان می‌کند، حق تبارک و تعالی چهار هزار فرشته را موکّل قبر حسین بن علی علیهما السّلام فرموده که تمام بر او می‌گریند و زائرین حضرت را مشایعت کرده تا به اهل خود برسند و اگر مریض شوند آنها را عیادت کرده و هنگامی که از دنیا روند بر سر جنازه آنها حاضر شده و بر ایشان طلب آمرزش و رحمت می‌نمایند.

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب به اسنادش نظیر همین روایت را نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۵

حدیث چهاردهم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از سیف بن عمیره، از بکر بن محمّد، از حضرت ابی عبد اللّه علیهما السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر حضرت حسین بن علی علیه السّلام موکّل ساخته که تمام ژولیده و غمگین و گرفته بوده و تا روز قیامت بر آن حضرت گریسته و نزد قبر آن جناب نماز می‌گذارند یک نماز ایشان معادل هزار نماز انسان‌ها می‌باشد و جالب اینکه ثواب نماز آنها برای کسی است که قبر آن حضرت را زیارت کند. حدیث پانزدهم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب، از صفوان بن یحیی، از حنان بن سدیر، از مالک جهنیّ از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

خداوند متعال فرشته‌ای را در میان چهار هزار فرشته دیگر بر حسین علیه السّلام موکّل قرار داد، این فرشتگان جملگی بر آن حضرت گریسته و برای زائرین آن جناب طلب آمرزش کرده و دعاء می‌نمایند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۷

حدیث شانزدهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علیّ بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصریّ، از عبد اللّه بن عبد الرّحمن اصم نقل کرده که وی گفت:

هیثم بن واقد، از عبد الملک بن مقرّن از امام صادق علیه السّلام برای ما نقل کرد که آن حضرت فرمودند:

وقتی به زیارت حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام رفتید در آنجا سکوت اختیار کرده و کلامی نگوئید مگر سخن نیک و خیر، زیرا فرشتگان شب و روز که از نگهبانان و حافظین هستند نزد فرشتگانی که در حائر حسینی می‌باشند آمده و با ایشان مصافحه

کرده ولی ایشان از شدّت گریه و ناراحتی که دارند جواب آنها را نداده بناچار آنها صبر می‌کنند تا ظهر فردا برسد و صبح طلوع نماید سپس آنان با ایشان سخن گفته و راجع به امور آسمانی سؤالاتی را مطرح می‌نمایند ولی بین این دو

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۸

وقت (صبح و ظهر) ابدا صحبت نکرده و از گریستن و دعاء نمودن کوتاهی نمی‌کنند و در این دو وقت آن فرشتگان نیز ایشان را از یارانشان منصرف و مشغول نمی‌کنند تنها وقتی شما سخن گفته و تکلم می‌نمائید ایشان مشغول و منصرف می‌گردند.

راوی می‌گوید: محضر امام علیه السّلام عرض کردم:

فدایت شوم، چه چیزی را سؤال می‌کنند و کدامیک از دیگری می‌پرسد آیا فرشتگان نگهبان و حافظ از فرشتگان حائر سؤال می‌کنند یا بالعکس؟

حضرت فرمودند:

فرشتگان اهل حائر از حافظین و نگهبانان می‌پرسند، زیرا فرشتگان حائر از آنجا دور نشده و به جایی دیگر نمی‌روند ولی حافظین، و نگهبانان به زمین نزول کرده و از آن به آسمان صعود می‌کنند.

عرض کردم: نظر شما راجع به سؤال آنها چه بوده و می‌فرمائید از چه چیز سؤال می‌کنند؟

حضرت فرمودند: حافظین وقتی به آسمان عروج می‌کنند عبورشان به اسماعیل یعنی صاحب هواء می‌افتد و بسا با نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ملاقات کرده در حالی که نزد آن جناب حضرات فاطمه و حسن و حسین و ائمه علیهم السّلام (مقصود حضرات ائمّه ماضی بوده نه امام حاضر علیه السّلام) حضور دارند پس فرشتگان از ایشان راجع به اشیائی چند و در باره آنان که از شما در حائر حاضر می‌شوند سؤالاتی می‌کنند؟

حضرات معصومین علیهم السّلام در پاسخ سؤالاتشان می‌فرمایند:

زائرین را بشارت دهید و به دعائی که برای ایشان می‌نمائید مژده دهید.

فرشتگان حافظ عرض می‌کنند: چگونه به ایشان بشارت دهیم در حالی که صدای ما را نمی‌شنوند؟

حضرات معصومین علیهم السّلام به ایشان می‌فرمایند:

برای ایشان دعاء کنید که برکات حقتعالی بر ایشان مداوم باشد و نیز از جانب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۷۹

ما ایشان را دعاء نمایند و این خود بشارتی است از ما به ایشان و وقتی از زیارت برگشتند با بال‌هایتان ایشان را نوازش کنید، بطوری که شما را حسّ و درک نمایند و ما ایشان را به امانت نزد شما می‌سپاریم و امید است که این ودائع ضایع و تباه نشوند.

و اگر خیر و برکتی که در زیارت آن جناب است مردم می‌دانستند قطعا و به طور حتم در نائل شدن به زیارت آن حضرت با شمشیر با یک دیگر به مقاتله پرداخته و مال‌های خود را فروخته و به زیارت آن جناب می‌رفتند.

و حضرت فاطمه علیها السّلام هر گاه به ایشان (زائرین) نظر نمایند در حالی که با وی هزار پیغمبر و هزار صدّیق و هزار شهید از کروبین می‌باشند هزار هزار (یک میلیون) نفر آن حضرت را بر گریستن یاری و همراهی می‌کنند و آن حضرت چنان فریاد می‌زنند که هیچ فرشته‌ای در آسمان‌ها باقی نمی‌ماند مگر آنکه از صدای ایشان بگریه می‌افتد، و آن حضرت آرام نمی‌گیرند تا وقتی که پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به نزد ایشان آمده و می‌فرمایند:

دخترم، اهل آسمان‌ها را به گریه انداختی و ایشان را از تسبیح و تقدیس حق تعالی بازداشتی، پس خودداری کن تا ایشان به تقدیس حقّ بپردازند چه آنکه امر و فرمان خدا بر همه چیز نافذ و روان می‌باشد.

سپس امام علیه السّلام فرمودند:

حضرت فاطمه علیها السّلام به کسانی که از شما به زیارت سیّد الشّهداء روند نظر فرموده و از خداوند منّان برای ایشان هر خیر و خوبی را مسألت می‌نمایند، مبادا در رفتن، به زیارت آن جناب بی‌رغبت باشید چه آنکه خیری که در زیارت آن حضرت است بیشتر از آنست که بتوان احصاء و شمارش نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۰

حدیث هفدهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم نقل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۱

کرده که وی گفت:

ابو عبیده بزّاز از حریز برای ما نقل کرد که وی به حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام عرض نمود:

فدایت شوم چقدر ماندن شما اهل بیت در این دار فانی کم بوده و چقدر اجل شما نزدیک است با اینکه تمام این خلائق به شما احتیاج دارند! حضرت فرمودند:

هر کدام از ما صحیفه‌ای داریم که در طول مدّت عمر به آنچه نیازمندیم عمل کنیم در آن ثبت و ضبط شده است پس هر گاه آنچه در صحیفه نوشته شده منقضی گشت معلوم می‌شود اجل صاحب صحیفه فرا رسیده و در این هنگام پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نزد وی آمده و خبر ارتحالش را اعلام نموده و از آنچه برای او نزد خداست خبر می‌دهند و حضرت امام حسین علیه السّلام نیز صحیفه‌ای را که داده شده بودند قرائت فرموده و برای آن جناب اموری که باقی مانده منقضی نمی‌گردید تفسیر گردیده بود لذا آنچه می‌باید واقع شود واقع گردید و باقی ماندن اشیائی که بوقوع نپیوست لذا حضرتش به قتال شتافت پس آن اموری که باقی مانده بودند این بود که فرشتگان از حقتعالی طلب نصرت آن حضرت را کردند و به ایشان اذن یاری داده شد پس ایشان درنگ نموده و خود را آماده برای قتال و کارزار کردند تا آن حضرت به شهادت رسیدند و پس از این واقعه فرشتگان به زمین فرود آمدند یعنی پس از انقطاع مدّت عمر آن حضرت و به شهادت رسیدن آن جناب و وقتی ملائکه این واقعه را دیدند به درگاه الهی عرض کردند:

خداوندا به ما اذن هبوط و فرود آمدن به زمین را دادی و اجازه نصرت و یاری آن حضرت را اعطاء فرمودی پس وقتی ما به زمین آمدیم که حضرتش را قبض روح کرده‌ای؟

خداوند متعال به ایشان وحی نمود که ملازم قبر آن حضرت بوده تا آن جناب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۲

را ببینید و وقتی آن حضرت از قبر خارج گشت نصرتش نمائید و نیز بر او و بر آنچه از شما نسبت به یاری آن حضرت فوت گردیده گریه کنید و تنها شما گروه فرشتگان هستید که مختص به این خصیصه گردیده‌اید که آن جناب را یاری کرده و بر مصیبتش گریه نمائید، پس فرشتگان بخاطر آنچه از دستشان رفته بود و نتوانسته بودند به آن حضرت کمک کنند محزون گشته و از روی جزع و حزن بر آن جناب به گریه در آمدند و هنگامی که حضرت سیّد الشّهداء از قبر خارج گردیدند این فرشتگان انصار و یارانش می‌باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۳

باب بیست و هشتم گریستن آسمان و زمین بر شهادت حضرت حسین علیه السّلام و یحیی بن زکریا علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم (علی بن الحسین و محمّد بن الحسن) از سعد بن عبد اللّه، از یعقوب بن یزید، از احمد بن الحسن المیثمی، از علی ارزق، از حسن بن حکم نخعی، از شخصی نقل کرده‌اند که وی گفت:

در سرزمین رحبه از امیر المؤمنین علیه السّلام شنیدم که این آیه شریفه را تلاوت می‌فرمودند:

فَما بَکَتْ عَلَیْهِمُ السَّماءُ وَ الْأَرْضُ وَ ما کانُوا مُنْظَرِینَ.

در این هنگام حضرت حسین علیه السّلام از یکی از درب‌های مسجد داخل شد، حضرت فرمودند: بدانید این (یعنی حضرت حسین علیه السّلام) عنقریب کشته خواهد شد و آسمان و زمین بر او می‌گریند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۴

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از حکم بن مسکین، از داود بن عیسی انصاری، از محمّد بن عبد الرّحمن بن ابی لیلی، از ابراهیم نخعی نقل کرده که وی گفت:

امیر المؤمنین علیه السّلام بیرون آمده و در مسجد نزول اجلال فرموده و اصحاب و یاران دور آن حضرت حلقه زدند در این هنگام حضرت حسین علیه السّلام تشریف آوردند تا رسیدند مقابل امیر المؤمنین علیه السّلام و آنجا ایستادند، امیر المؤمنین علیه السّلام دست مبارک بر سر ایشان نهاده و فرمودند:

پسرم، خداوند متعال اقوام و طوائفی را بوسیله قرآن تقبیح نموده و مورد سرزنش و ملامت قرار داده و حضرت فرموده است:

فَما بَکَتْ عَلَیْهِمُ السَّماءُ وَ الْأَرْضُ وَ ما کانُوا مُنْظَرِینَ به خدا قسم حتما پس از من تو را خواهند کشت سپس آسمان و زمین بر تو گریه خواهند نمود. ترجمه:

پدرم، از سعد بن عبد اللّه از محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب به اسنادش مثل و نظیر همین حدیث را نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۵

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از وهیب بن حفص نحّاس، از ابو بصیر، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند:

همانا آسمان و زمین برای شهادت حضرت حسین علیه السّلام گریسته و سرخ شدند و بر احدی هرگز نگریسته مگر بر حضرت یحیی بن زکریا و حسین بن علی علیهم السّلام.

و پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین به اسنادش نظیر همین حدیث را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۶

حدیث چهارم ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی بن بابویه و غیر او، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عبد الجبّار، از حسن بن علی بن فضّال، از حمّاد بن عثمان، از عبد اللّه بن هلال نقل کرده که وی گفت:

شنیدم حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام می‌فرمودند:

آسمان بر حضرت حسین بن علی و یحیی بن زکریّا علیهم السّلام گریست و بر احدی غیر این دو گریه نکرد.

عرض کردم: گریه آسمان چیست و چگونه بوده؟

حضرت فرمودند:

چهل روز آسمان درنگ و توقّف نمود، خورشید با رنگی قرمز طلوع نموده و با رنگی سرخ غروب می‌کرد.

عرضه داشتیم: این گریه آسمان بود؟

حضرت فرمودند: بلی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۷

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از عبد اللّه بن احمد، از عمر بن سهل، از علی بن مسهر قرشی نقل کرده که وی گفت:

جدّه من برایم نقل کرد که هنگام شهادت حسین بن علی علیهما السّلام را درک نموده وی گفت:

یک سال و نه ماه پس از این واقعه پیوسته آسمان مانند لخته خونی بود و خورشید اصلا دیده نشد. حدیث ششم ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از ابن فضّال، از ابی جمیله، از محمّد بن علی الحلبی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده که آن حضرت در ذیل آیه شریفه: فَما بَکَتْ عَلَیْهِمُ السَّماءُ وَ الْأَرْضُ وَ ما کانُوا مُنْظَرِینَ.

فرمودند:

از زمانی که حضرت یحیی بن زکریا علیهما السّلام کشته شد آسمان بر احدی نگریست تا هنگامی که حضرت حسین علیه السّلام شهید شدند که در این هنگام باز یک بار دیگر آسمان گریست.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۸

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز قرشی می‌گوید:

محمّد بن الحسین بن أبی الخطّاب برایم نقل نمود از صفوان بن یحیی، از داود بن فرقد، از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام که آن حضرت فرمودند:

هنگامی که حضرت حسین علیه السّلام شهید شدند و یحیی بن زکریا را کشتند آسمان تا یک سال سرخ بود و این سرخی گریستن آسمان به حساب آمده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۸۹

حدیث هشتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن علی بن فضّال، از ابن بکیر، از زراره، از عبد الخالق بن عبد ربّه نقل کرده که وی گفت:

شنیدم که حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام در ذیل آیه شریفه:

لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا.

می‌فرمودند:

حسین بن علی علیه السّلام پیش‌تر همنامی نداشتند و یحیی بن زکریّا علیهما السّلام نیز قبلا همنامی نداشتند.

و آسمان بر احدی نگریست مگر بر این دو که چهل صباح گریه کرد.

راوی می‌گوید: محضر مبارک امام علیه السّلام عرض کردم: گریه آسمان چه بود؟

حضرت فرمودند: هنگام طلوع و غروب آسمان سرخ بود. حدیث نهم ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی، از علی بن ابراهیم و سعد بن عبد اللّه، جملگی از ابراهیم بن هاشم، از علی بن فضّال، از ابی جمیله، از جابر، از حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۰

ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمودند:

بعد از حضرت یحیی بن زکریّا علیهما السّلام آسمان بر احدی نگریست مگر بر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام چه آنکه چهل روز آسمان بر آن حضرت گریه می‌کرد. حدیث دهم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز کوفی از محمّد بن الحسین بن أبی الخطّاب، از جعفر بن بشیر، از کلیب بن معاویه اسدی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

آسمان بر احدی نگریسته است مگر بر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام و یحیی بن زکریا علیهم السّلام.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۱

حدیث یازدهم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز کوفی از محمّد بن الحسین بن أبی الخطّاب، از محمّد ابن الحسین، از نصر بن مزاحم، از عمر بن سعد، از محمّد بن سلمه از کسی که برایش نقل نموده، وی گفت:

هنگامی که حسین بن علی علیهما السّلام کشته شدند از آسمان خاک سرخ می‌بارید. حدیث دوازدهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمهٔ بن خطّاب، از محمّد بن ابی عمیر، از حسین بن عیسی، از اسلم بن قاسم، وی می‌گوید:

عمر بن وهب به ما خبر داد از پدرش، از علی بن الحسین علیهما السّلام که آن جناب فرمودند:

از زمانی که آسمان تعبیه شده و وضع گردیده تا بحال بر احدی نگریسته مگر بر یحیی بن زکریا و حسین بن علی علیهم السّلام.

عرض کردم: گریه آسمان چه بوده؟

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۲

وقتی لباسی را در مقابل آن قرار می‌دادی روی آن اثری شبیه به خون پشه واقع می‌گشت. حدیث سیزدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن عیسی، از موسی بن فضل از حنان نقل کرد که وی گفت:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرض کردم: چه می‌فرمائید راجع به زیارت قبر حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام زیرا از بعضی شما نقل شده که زیارت آن حضرت معادل یک حج و یک عمره می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

چه قدر ضعیف است این حدیث، زیارت آن حضرت معادل کلّ این ثواب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۳

نیست ولی در عین حال شما آن حضرت را زیارت کرده و به او جفاء نکنید زیرا آن جناب سید شهداء و سید جوانان اهل بهشت و شبیه یحیی بن زکریا است و بر این دو آسمان و زمین گریسته‌اند. ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن بن ولید، از محمّد بن الحسن الصفّار، از عبد الصمد ابن محمّد، از حنان بن سدیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده‌اند:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع از حنان بن سدیر از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نظیر این حدیث را نقل کرده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۴

حدیث چهاردهم ترجمه:

و با همین اسناد مذکور از احمد بن محمّد بن عیسی، از جماعتی، از جعفر بن بشیر، از حمّاد، از عامر بن معقل، از حسن بن زیاد، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

قاتل یحیی بن زکریا و حسین بن علی علیهم السّلام زنا زاده بوده و آسمان بر احدی نگریست مگر بر این دو.

راوی می‌گوید: عرض کردم: چگونه آسمان گریست؟

حضرت فرمودند:

طلوع خورشید و غروبش در سرخی بود.

محمّد بن جعفر قرشی، از محمّد بن الحسین، از جعفر بن بشیر به اسنادش مثل همین حدیث را نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۵

حدیث پانزدهم ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین رحمهٔ اللّه علیهما جملگی از سعد بن عبد اللّه، از احمد ابن محمّد بن عیسی، از حسن بن علی الوشّاء، از حمّاد بن عثمان، از عبد اللّه بن هلال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب می‌فرمودند:

آسمان بر حسین بن علی و یحیی بن زکریا علیهم السّلام گریسته و بر احدی غیر این دو گریه نکرده است.

عرض کردم: چگونه آسمان گریسته است؟

حضرت فرمودند:

تا چهل روز طلوع و غروبش در سرخی بود.

عرض کردم: گریه آسمان این گونه بوده است؟

حضرت فرمودند: بلی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۶

حدیث شانزدهم ترجمه:

از پدرم و علی بن الحسین از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از برقی (محمّد بن خالد)، از عبد العظیم بن عبد اللّه الحسنی، از حسن بن الحکم النخعی، از کثیر بن شهاب حارثی، وی گفت:

هنگامی که محضر مبارک امیر المؤمنین علیه السّلام در رحبه نشسته بودیم، در این وقت حضرت حسین علیه السّلام بر آن جناب وارد گشت، امیر المؤمنین چنان خندیدند که دندان‌های عقل آن جناب ظاهر گردید سپس فرمودند:

خداوند متعال در قرآن کریم قومی را یاد کرده و می‌فرماید:

فَما بَکَتْ عَلَیْهِمُ السَّماءُ وَ الْأَرْضُ وَ ما کانُوا مُنْظَرِینَ قسم به کسی که حبّه را شکافت و بنده را آفرید این (یعنی حضرت حسین علیه السّلام) را البته خواهند کشت و قطعا آسمان و زمین بر او می‌گریند. حدیث هفدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از برقی، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۷

عبد العظیم، از حسن، از ابی سلمه نقل کرده که گفت:

حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام فرمودند:

آسمان و زمین بر احدی نگریسته مگر بر یحیی بن زکریّا و حسین بن علی علیهما السّلام. حدیث هجدهم ترجمه:

پدر و برادرم رحمهٔ اللّه علیهما، از احمد بن ادریس و محمّد بن یحیی، جملگی از عمرکی بن علی بوفکی نقل کرده که وی گفت:

یحیی که در خدمت حضرت ابی جعفر ثانی علیه السّلام بود از علی و او از صفوان جمّال و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرد که وی گفت:

در راه مدینه بودیم ولی قصدمان مکّه بود بهر صورت در راه مدینه از حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۸

ابی عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرده و محضر مبارکش عرض کردم:

ای پسر رسول خدا (ص): شما را چه می‌شود که غمگین و ناراحت و شکسته حال می‌بینم؟

حضرت فرمودند:

اگر می‌شنیدی آنچه را که من می‌شنوم دیگر از من چنین سؤالی نمی‌کردی.

عرض کردم: چه چیز می‌شنوید؟

حضرت فرمودند: تضرّع ملائکه به درگاه الهی و نفرینشان نسبت به کشندگان امیر المؤمنین و حضرت حسین بن علی علیهما السّلام و نیز نوحه و زاری جن و گریستن فرشتگانی که در اطراف قبر آن حضرت هستند بنا بر این کیست که با شنیدن چنین صداهائی غذا و شراب یا خواب بر او گوارا باشد؟!!

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۲۹۹

حدیث نوزدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه و عبد اللّه بن جعفر حمیری، از احمد ابن محمّد بن عیسی، از محمّد بن خالد برقی از عبد العظیم بن عبد اللّه الحسینی العلوی، از حسن بن حکم النخعی از کثیر بن شهاب حارثی نقل کرده که وی گفت: در رحبه محضر مبارک امیر المؤمنین علیه السّلام نشسته بودیم در این هنگام حضرت حسین علیه السّلام ظاهر شدند، پس امیر المؤمنین علیه السّلام چنان خندیدند که دندان‌های عقلشان پیدا شد سپس فرمودند:

خداوند متعال در قرآن کریمش قومی را یاد کرده و فرموده:

فَما بَکَتْ عَلَیْهِمُ السَّماءُ وَ الْأَرْضُ وَ ما کانُوا مُنْظَرِینَ.

قسم به کسی که حبّه را شکافته و بنده را آفریده البته این (حضرت حسین علیه السّلام) را خواهند کشت. و آسمان و زمین بر او می‌گردید. حدیث بیستم ترجمه:

پدرم علیه الرحمهٔ، از سعد بن عبد اللّه، از نصر بن مزاحم، از عمر بن سعد نقل کرده که وی گفت:

ابو معشر از زهری نقل نمود که وی گفت:

هنگامی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام شهید شدند آسمان خون بارید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۰

و عمر بن سعد گفت:

ابو معشر، از زهری برایم نقل نمود که وقتی حسین بن علی علیهما السّلام شهید شد در بیت المقدس سنگریزه‌ای باقی نماند مگر وقتی آن را بر می‌داشتیم خون تازه زیرش بود. حدیث بیست و یکم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از محمّد بن الحسن بن مهزیار، از پدرش، از علی بن مهزیار، از حسن بن سعید، از فضالهٔ بن ایوب، از داود بن فرقد نقل کرده که وی گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که فرمود:

کشنده حضرت حسین بن علی علیهما السّلام زنازاده بود و آن کس که یحیی بن زکریّا را نیز کشت ولد زنا بود، سپس حضرت فرمودند:

هنگامی که حسین بن علی علیهما السّلام کشته شد تا یک سال آسمان سرخ بود، پس از آن فرمودند:

آسمان و زمین بر حسین بن علی علیهما السّلام و یحیی بن زکریا علیهما السّلام گریست و همین سرخی آن گریه وی می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۱

باب بیست و نهم نوحه‌سرائی طائفه جنّ بر حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از نصر بن مزاحم، از عمر بن سعد، از عمرو بن ثابت، از حبیب بن ابی ثابت، از ام سلمه همسر نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم وی گفت:

از زمانی که خداوند منّان روح نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را قبض فرمود نوحه‌سرائی طائفه جنّ را نشنیدم مگر همان شب (شب رحلت نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) و ندیدم ایشان را مگر وقتی که به مصیبت فرزندم حسین علیه السّلام مبتلا شدم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۲

ام سلمه می‌فرماید:

در همان زمان جنّیه از طائفه جن آمد در حالی که می‌گفت:

ای دو چشم من با شدّت و زاری گریه کنید، زیرا بعد از من چه کسی بر شهداء بگرید.

زاری کنید بر گروهی که مرگ آنها را به سوی ستمگری از نسل بنده و غلام می‌برد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۳

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از یعقوب بن یزید، از ابراهیم بن عقبه، از احمد بن عمرو بن مسلم، از میثمی نقل کرده که وی گفت:

پنج تن از اهل کوفه به قصد یاری حسین بن علی علیهما السّلام حرکت کردند و به قریه‌ای رسیدند که به آن شاهی می‌گفتند پس دو نفر یکی پیر و دیگری جوان جلوی آنها آمده و به ایشان سلام کردند پیرمرد گفت:

من مردی از طائفه جن هستم و این جوان برادرزاده من بوده و ما قصدمان یاری نمودن به این مظلوم (یعنی حسین بن علی علیهما السّلام) می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۴

پیرمرد جنّی سپس به ایشان گفت: من پیشنهادی دارم.

جوانی از این پنج نفر در جوابش گفت: پیشنهاد چیست؟

پیرمرد جنّی گفت: پیشنهادم این است که من پرواز کرده بروم و سپس خبر این گروه را بیاورم تا شما با بصیرت به طرف مقصدتان بروید.

ایشان در جوابش گفتند: خوب پیشنهادی است.

راوی می‌گوید:

پیرمرد جنّی یک روز و یک شب از نظر ایشان غائب بود پس فردای آن روز ایشان صدائی شنیدند بدون اینکه صاحب آن را ببینند، صدا این بود:

به خدا قسم نیامدم نزد شما مگر آنکه خود دیدم، در زمین طف که سری بریده و دو گونه‌هایش به خاک آلوده بود.

و اطرافش جوانانی افتاده که از حلقومشان خون جاری بود نظیر چراغ‌هائی که تاریکی و ظلمت را بر طرف کرده‌اند.

پیوسته ناقه خود را دواندم تا قبل از آنکه ایشان با حوریه‌های باکره ملاقات کنند مصادف گردم.

حسین علیه السّلام چراغی فروزان بود و خدا می‌داند که من در این گفتار دروغ نمی‌گویم.

حسین علیه السّلام در غرفه‌های بهشت مجاور رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و بتول علیها السّلام و جعفر طیّار بوده در حالی که شادمان و مسرور می‌باشد.

بعضی از جوانان در جواب آن صدا گفتند:

برو پس پاینده و جاوید باد قبری که تو ساکن آن هستی تا قیامت باران بر آن ببارد.

پیمودم راهی را که تو نیز راهرو آن بودی و نوشیدم با کاسه‌ای که بسیار فراخ بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۵

و نیز پیمودم راهی را که جوانانی در این راه جان خودشان را تسلیم خدا نموده و از مال و دوستان و خانه‌هایشان جدا گردیدند. حدیث سوّم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از ام سلمهٔ بن خطّاب نقل کرده که وی گفت:

عمر بن سعد و عمرو بن ثابت از ابی زیاد قندی برایم نقل نمود، وی گفت:

زمانی که حضرت امام حسین علیه السّلام شهید شدند گچ‌کارها در وقت سحر نوحه‌سرائی‌های طائفه جنّ را در قبرستان می‌شنیدند، ایشان می‌گفتند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم پیشانی او را دست کشید پس در رخش نوری ساطع است.

پدر و مادرش از برترین افراد قریش بوده، جدّ بزرگوارش بهترین جدّها است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۶

حدیث چهارم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمهٔ بن خطّاب نقل کرده که وی گفت:

عمر بن سعد گفت: ولید بن غسّان از کسی که برایش نقل نمود برایم حدیثی چنین نقل کرد وی گفت:

طائفه جن بر حسین بن علی علیهما السّلام نوحه‌سرائی کرده و می‌گفتند:

این اشعار و ابیات که در سرزمین طفّ در ترسیم بلاهای وارده بر فرزندانش سروده شده از کیست؟

این ابیات حسین علیه السّلام را صداهای حزین و همراه با گریه پاسخ خواهند داد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۷

حدیث پنجم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمهٔ نقل کرده که وی گفت:

ایّوب بن سلیمان بن ایّوب الفزاری، از علی بن حزوّر برایم نقل کرد از لیلی شنید که وی گفت:

نوحه‌سرائی طائفه جنّ بر حسین بن علی علیهما السّلام را شنیدم که می‌گفتند:

ای چشم اشک بریز، زیرا می‌گرید شخص حزین با سوز و دلتنگی.

ای چشم مردم به واسطه خوشی و خوش‌گذرانی تو را از یاد آل محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و هم دردی با ایشان بازداشته و غافل کرده‌اند.

سه شب را آل محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به روز آورده در حالی که ابدان طاهره آنها روی خاک بین حیوانات وحشی بوده و جملگی در قتلگاه افتاده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۸

حدیث ششم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین، از نصر بن مزاحم، از عبد الرحمن بن أبی حماد، از ابی لیلی واسطی، از عبد اللّه بن حسان کنانی نقل کرده که وی گفت:

طائفه جن بر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام گریسته و گفتند:

چه خواهید گفت زمانی که نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به شما بفرماید:

شما که آخرین امّت‌ها می‌باشید چه کردید با اهل بیت و برادران و خویشان من، برخی را اسیر و بعضی را کشته و آلوده به خون خود کردید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۰۹

حدیث هفتم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم می‌گوید:

سلمه برایم نقل نمود و گفت:

علی بن حسن، از معمّر بن خلّاد، از ابی الحسن الرّضا علیه السّلام نقل نمود که آن حضرت فرمودند:

هنگامی که حضرت امام حسین علیه السّلام در دل شب حرکت کرده و بطرف عراق متوجّه شدند در راه به شخصی برخوردند که رجز می‌خواند و می‌گفت: و پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از معمّر بن خلّاد نقل کرد که وی از حضرت رضا علیه السّلام عین الفاظ سلمه را حکایت نمود، وی گفت آن مردی که رجز می‌خواند می‌گفت:

ای شتر خوف و هراس مکن از زجر و نهی من و سرعت کن و بشتاب پیش از آنکه صبح طلوع کند.

تا برسانی من را به بهترین سوار و بهترین سفر و به کسی که اصل و نسبش کریم و جدّش بزرگ و سینه‌اش فراخ و با ظرفیّت است، خداوند بواسطه بهترین اعمال او را اجر و ثواب دهد و سپس تا مادامی که روزگار باقی است خداوند او

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۰

را باقی بدارد.

سپس حضرت حسین بن علی علیهما السّلام فرمودند:

عنقریب از این روزگار و دنیا می‌گذرم و مرگ بر جوانمرد ننگ و عار نیست زمانی که عزم و نیّتش حقّ بوده و در حالی که مسلمان است جهاد کند.

مرگ بر جوانمرد عار نیست زمانی که با مردان صالح و نیکوکار به مواسات رفتار کرده و از شخص معذّب و هلاک شده فاصله گرفته و با مجرم و ستمکار به مخالفت برخیزد.

بنا بر این اگر زنده ماندم پشیمان نیستم و اگر مرگ مرا دریافت ملامت زده نخواهم بود ولی همین خواری و ذلّت برای تو کافی است که زندگانی می‌کنی و مرتکب اعمال ناپسند می‌گردی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۱

حدیث هشتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف، از محمّد بن یحیی معاذی نقل کرده‌اند که وی گفت:

حسین بن موسی اصم از عمرو، از جابر، از حضرت محمّد بن علی علیهما السّلام نقل کرد که آن حضرت فرمودند:

هنگامی که حضرت حسین علیه السّلام با افراد و نفرات از مدینه آهنگ خروج نمودند زنان بنی عبد المطّلب پیش آمده پس برای نوحه‌سرائی و گریستن اجتماع نمودند، امام حسین علیه السّلام در میان ایشان راه می‌رفتند و می‌فرمودند:

شما را به خدا سوگند می‌دهم که معصیت خدا و رسولش را نکرده و نوحه سر نداده و آشکارا نگریید.

زنان بنی عبد المطلب محضر مبارکش عرضه داشتند: پس برای چه کسی نوحه و گریه را ذخیره نمائیم امروز مانند روزی است که در آن رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۲

از دنیا رفتند و همانند روزی است که حضرت علی و فاطمه علیهما السّلام از دنیا رحلت نمودند و همچون روزی است که رقیه و زینب و ام کلثوم (دختران رسول خدا (ص)) ارتحال نمودند؟!! فدایت شویم تو را به خدا سوگند که از مرگ کناره بگیر ای دوست خوبان از اهل قبور و سپس برخی از عمّه‌های آن حضرت جلو آمده در حالی که می‌گریست عرض کرد:

ای حسین شاهد باش شنیدم صدای جنّیان را که برای شما نوحه‌سرائی کرده و می‌گویند:

همانا مقتول و کشته شده در سرزمین طف از آل هاشم است که پست‌ترین و ذلیل‌ترین مردم از قریش او را مقتول ساخته است.

حبیب رسول خدا بد نبود، مصیبت تو بینی‌ها را بریده و حقیر نموده است.

و زنان بنی عبد المطلب نیز گفتند:

برای حسین که سرور و آقای همه است گریه کنید و بخاطر شهادتش موی‌ها سفید شد.

بخاطر شهادتش به زلزله مبتلا شدید، بخاطر شهادتش ماه گرفته شد.

بخاطر شهادتش افق آسمان در غروب و سحر سرخ گردید.

بخاطر شهادتش خورشید شهرها و نور آن کدر شد و مساکن و منازل تار و ظلمانی گردید او فرزند فاطمه‌ایست که از خلائق و بشر به مصیبت گرفتار گردید.

بواسطه شهادت و قتل آن جناب خواری به ما رسیده و به سبب آن بینی‌ها قطع و به هلاکت افتاده‌ایم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۳

حدیث نهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن یحیی معاذی، از عبّاد بن یعقوب، از عمرو بن ثابت، از عمرو بن عکرمه نقل کرده‌اند که وی گفت:

بامداد روزی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام شهید شدند ما در مدینه صبح نمودیم در این هنگام غلامی که داشتیم گفت: شب گذشته شنیدیم منادی نداء می‌کرد و می‌گفت:

ای کسانی که حسین را از روی ستم و جور کشتید بشارت باد شما را به عذاب و عقوبتی سخت.

تمام اهل آسمان شما را نفرین می‌کنند، چه انبیاء و چه فرشته‌گان و چه کارگذاران.

بر زبان ابن داود و عیسی بن مریم که صاحب روح و حامل انجیل بوده لعن شده‌اید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۴

حدیث دهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمهٔ بن خطاب نقل کرده که وی گفت:

عبد اللّه بن محمّد بن سنان، از عبد اللّه بن قاسم بن حارث، از داود رقّی برایم نقل کرد و گفت:

جدّه‌ام حکایت نمود که وقتی حضرت حسین علیه السّلام شهید شدند طائفه جنّ بر آن حضرت گریسته و این ابیات را می‌خواند:

ای چشم اشک بریز و گریه کن پس محقّقا خبر شهادت حضرت حسین علیه السّلام حق و راست می‌باشد.

گریه کن برای فرزند فاطمه که به فرات داخل شد و از آن برنگشت.

جنّ برای حزن و غم فاطمه می‌گرید زمانی که از حسین علیه السّلام خبر شهادتش

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۵

برسد.

حسین علیه السّلام و یارانش کشته شدند، افسوس از چنین خبری.

صبح و شام البتّه البتّه برایت اشک سوزان می‌ریزم.

البته البته آن قدر برایت اشک بریزم که ریشه‌ها را روان و درختان را ببرد.

باب سی‌ام نفرین و لعنت نمودن کبوتران در حق قاتلین حضرت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از حسین بن یزید نوفلی، از اسماعیل بن ابی زیاد سکونی از حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۶

ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کبوتر خوانا را در خانه‌هایتان نگهداری کنید زیرا این حیوان قاتلین امام حسین علیه السّلام را لعنت می‌کند. حدیث دوّم ترجمه:

پدر و برادرم و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن جملگی از احمد بن ادریس بن احمد، از ابی عبد اللّه جامورانی از حسن بن علیّ بن ابی حمزه از صندل (صفوان نسخه ب) از داود بن فرقد نقل کرده‌اند وی گفت:

در خانه امام صادق علیه السّلام نشسته بودم، چشمم به کبوتر خوانا افتاد که مشغول خواندن بود و زیاد می‌خواند، امام علیه السّلام به من نگاه نموده و فرمودند:

ای داود می‌دانی این حیوان چه می‌گوید؟

عرض کردم: خیر فدایت شوم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۷

حضرت فرمودند: قاتلین حسین بن علی علیهما السّلام را نفرین می‌کند از این حیوان تهیه کنید و در منازلتان نگهداری کنید.

و پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از ابی عبد اللّه جامورانی به اسنادش مثل همین حدیث را نقل کرده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۸

باب سی و یکم نوحه‌سرائی و ذکر مصیبت نمودن جغد بر حضرت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن الحسین بن احمد بن ولید و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی بن عبید، از صفوان بن یحیی، از حسین بن ابی غندر، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

شنیدم امام صادق علیه السّلام در باره جغد فرمودند:

آیا احدی از شما آن را در روز دیده است؟

محضر مبارکش عرض شد: خیر ابدا در روز ظاهر نشده و تنها در شب پیدا می‌گردد.

حضرت فرمودند:

امّا اینکه این حیوان پیوسته در خرابه‌ها مسکن گرفته و در آبادی نمی‌آید جهتش آنست که:

وقتی حضرت امام حسین علیه السّلام شهید شدند این حیوان بواسطه قسم بر خود حتم نمود که ابدا در آبادی سکنا نکرده و منزلش تنها در خرابه‌ها باشد پس پیوسته در روز صائم و حزین است تا شب فرا برسد و وقتی شب در آمد از ابتداء آن تا صبح بر مصیبت حضرت امام حسین علیه السّلام زمزمه و نوحه‌سرائی و مرثیه‌خوانی می‌کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۱۹

حدیث دوّم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمهٔ بن ابی الخطّاب از حسین بن علی صاعد بربری که قیّم و متصدّی قبر حضرت امام رضا علیه السّلام بود نقل کرده که وی گفت:

پدرم برای من نقل نمود و گفت: بر حضرت رضا علیه السّلام وارد شدم، آن جناب به من فرمود:

این جغد را می‌بینی؟ مردم چه می‌گویند؟

عرض کردم: فدایت شوم آمده‌ایم که از شما بپرسیم.

حضرت فرمودند: این جغد در عصر جدّم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در منازل و قصرها و خانه‌ها سکنی داشت و هر وقت مردم مشغول خوردن طعام بودند این حیوان پر می‌زد و در مقابل ایشان خود را می‌رساند و مردم طعام و غذا جلویش می‌ریختند و این حیوان طعام خورده و از آب خود را سیراب می‌کرد و سپس به منزلش بر می‌گشت ولی هنگامی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام شهید شدند از شهر و آبادی خارج گشت و در خرابه‌ها و کوهها و بیابان‌ها مکان گرفت و گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۰

بد امّتی شما می‌باشید! پسر دختر پیامبر خود را کشتید و من به نسبت به نفس خود از شما در امان نیستم. حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از حسن بن علیّ بن فضّال از شخصی از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرد، وی گفت:

امام علیه السّلام فرمودند:

جغد در روز صائم بوده و وقتی افطار نمود قلبش در مصائب حضرت حسین بن علی علیهما السّلام محزون و افسرده شده تا صبح فرا برسد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۱

حدیث چهارم ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی، از سعد بن عبد اللّه، از موسی بن عمر، از حسن بن علی، از میثمی نقل کرده، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای یعقوب آیا تا به حال دیده‌ای که جغدی در روز آواز بخواند؟

وی گفت: خیر.

حضرت فرمودند: می‌دانی چرا؟

عرض کرد: خیر.

امام علیه السّلام فرمودند: برای اینکه طول روز را این حیوان صائم بوده و وقتی شب فرا رسید افطار کرده و از آنچه خداوند منّان روزی او کرده استفاده نموده سپس پیوسته تا صبح بدمد بر مصائب حضرت حسین بن علی علیهما السّلام زمزمه نموده و نوحه‌سرائی می‌کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۲

باب سی و دوّم ثواب کسی که بر حضرت حسین بن علیّ علیهما السّلام گریه کند

حدیث اوّل ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از علاء بن رزین، از محمّد بن مسلم، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۳

جناب فرمودند:

حضرت علیّ بن ابی الحسن علیهما السّلام می‌فرمودند:

هر مؤمنی که بخاطر شهادت حسن بن علیّ علیهما السّلام گریه کند تا اشگش بر گونه‌هایش جاری گردد خداوند منّان غرفه‌ای در بهشت به او دهد که مدّت‌ها در آن ساکن گردد و هر مؤمنی بخاطر ایذاء و آزاری که از دشمنان ما در دنیا به ما رسیده گریه کند تا اشگش بر گونه‌هایش جاری شود خداوند متعال در بهشت به او جایگاه شایسته‌ای دهد و هر مؤمنی در راه ما اذیت و آزاری به او رسد پس بگرید تا اشگش بر گونه‌هایش جاری گردد خداوند متعال آزار و ناراحتی را از او بگرداند و در روز قیامت از غضب و آتش دوزخ در امانش قرار دهد. حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از ابی عبد اللّه جامورانی از حسن بن علیّ بن ابی حمزه، از پدرش از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

از حضرت امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

برای بنده جزع نمودن و گریستن در تمام امور مکروه و ناپسند است مگر گریستن و جزع کردن بر حسین بن علیّ علیهما السّلام زیرا شخص در این گریستن مأمور و مثاب می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۴

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از دائی خود محمّد بن الحسین زیّات، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از ابو هارون مکفوف نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام در ضمن حدیث طولانی فرمودند:

کسی که یادی از حضرت حسین بن علی علیهما السّلام نزدش بشود و از چشمش به مقدار بال مگس اشک خارج شود اجر او بر خدا است و حقتعالی به کمتر از بهشت برای او راضی نیست.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۵

حدیث چهارم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم از سلمهٔ بن خطاب نقل کرده که وی گفت:

بکّار بن احمد قسّام و حسن بن عبد الواحد، از مخوّل بن ابراهیم، از ربیع بن منذر از پدرش نقل نموده، وی گفت:

از حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که از دو چشمش قطره‌ای اشگ در راه ما بیاید خداوند متعال در بهشت غرفه‌ای به او عطاء فرماید که روزگارها در آن سکنا گزینند. ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از حمزهٔ بن علی اشعری، از حسن بن معاویهٔ بن وهب از کسی که برایش حدیث نقل نموده از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام می‌فرمودند: ... و حدیثی مانند حدیث محمّد بن جعفر رزّاز را عینا فرمودند (مقصود حدیث سوم می‌باشد).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۶

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی از محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب، از حسن بن علی، از ابن ابی عمیر، از علی بن غیره، از ابی عماره منشد نقل کرده که وی گفت:

هرگز ذکر نشد حسین بن علی علیهما السّلام نزد ابی عبد اللّه جعفر بن محمّد علیهما السّلام در روزی که در آن روز آن جناب تا شب متبسّم و خندان دیده شوند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۲۹

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از مسمع بن عبد الملک کردین بصری نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

ای مسمع تو از اهل عراق هستی، آیا به زیارت قبر حسین علیه السّلام می‌روی؟

عرض کردم: خیر، من نزد اهل بصره مردی مشهور هستم و نزد ما کسانی هستند که خواسته این خلیفه را طالب بوده و دشمنان ما از گروه ناصبی‌ها و غیر ایشان بسیار بوده و من در امان نیستم از اینکه حال من را نزد پسر سلیمان گزارش کنند.

در نتیجه او با من کاری کند که عبرت دیگران گردد لذا احتیاط کرده و به زیارت آن حضرت نمی‌روم.

حضرت به من فرمودند:

آیا یاد می‌کنی مصائبی را که برای آن جناب فراهم کرده و آزار و اذیت‌هائی که به حضرتش روا داشتند؟

عرض کردم: بلی.

حضرت فرمودند:

آیا به جزع و فزع می‌آئی؟

عرض کردم: بلی به خدا قسم و بخاطر یاد کردن مصائب آن بزرگوار چنان غمگین و حزین می‌شوم که اهل و عیالم اثر آن را در من مشاهده می‌کنند و چنان حالم دگرگون می‌شود که از خوردن طعام و غذا امتناع نموده و بوضوح علائم حزن و اندوه در صورتم نمایان می‌گردد.

حضرت فرمودند:

خدا رحمت کند اشک‌های تو را (یعنی خدا بواسطه این اشک‌ها تو را رحمت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۰

نماید)، بدان قطعا تو از کسانی محسوب می‌شوی که به خاطر ما جزع نموده و به واسطه سرور و فرح ما مسرور گشته و بخاطر حزن ما محزون گردیده و بجهت خوف ما خائف بوده و هنگام مأمون بودن ما در امان هستند، توجه داشته باش حتما و عنقریب هنگام مرگ اجدادم را بالای سرت خواهی دید که ملک الموت سفارش تو را خواهند نمود و بشارتی که به تو خواهند داد برتر و بالاتر از هر چیزی است و خواهی دید که ملک الموت از مادر مهربان به فرزندش به تو مهربان‌تر و رحیم‌تر خواهد بود.

مسمع می‌گوید:

سپس حضرت گریستند و اشکهای مبارکشان جاری شد و من نیز با آن جناب اشک ریختم، پس از آن حضرت فرمودند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی فَضَّلَنا عَلی خلقه بالرّحمهٔ و خصّنا اهل البیت بالرّحمهٔ.

ای مسمع از هنگامی که امیر المؤمنین علیه السّلام شهید شدند زمین و آسمان بر ما ترحم نموده و می‌گریند و موجودی بیشتر از فرشتگان بر ما گریه نکرده است، ایشان اشک‌هایشان لا ینقطع جاری بوده و هرگز قطع نمی‌شود.

توجّه داشته باش احدی بخاطر ترحم بما و بجهت مصائبی که بر ما وارد شده گریه نمی‌کند مگر آنکه قبل از آمدن اشک از چشمش حقتعالی او را رحمت خواهد نمود و وقتی اشک‌ها بر گونه‌هایش جاری گشت در صورتی که یک قطره از آنها در جهنّم بیفتد حرارت و آتش آن را خاموش و آرام می‌کند که دیگر برای آن حرارتی پیدا نمی‌شود.

دانسته باش کسی که به خاطر ما قلبش دردناک شود در روزی که موت و مرگش فرا برسد و ما را مشاهده نماید سرور و نشاطی برایش پیدا شود که پیوسته این سرور در او بوده تا در کنار حوض بر ما وارد گردد و هنگامی که محبّ و دوستدار ما اهل بیت بر حوض کوثر وارد شود سرور و فرح خاصّی در کوثر پیدا شود به حدّی که انواع و اقسام اطعمه‌ای را به او چشانده که وی مایل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۱

نیست طعم آن غذاها زائد گردد. ای مسمع: کسی که از آن حوض یک جرعه بیاشامد هرگز بعد از آن تشنه نشده و ابدا طلب آب نکند.

صفات آب کوثر

سپس حضرت اوصاف آب کوثر را چنین توصیف فرمودند:

الف: طبع آن در سردی و خنکی مانند کافور بوده.

ب: بوی آن همچون بوی مشک بوده.

ج: طعمش نظیر طعم زنجبیل می‌باشد.

د: شیرین‌تر از عسل.

ه: نرم‌تر و لطیف‌تر از سر شیر.

و: صاف‌تر از اشک چشم.

ز: پاک‌تر از عنبر.

ح: از تسنیم که چاهی است در بهشت خارج می‌گردد.

ط: در جوی‌های بهشت عبور می‌کند.

ی: از روی ریگ‌های بهشتی که درّ و یاقوت هستند جاری می‌باشد.

ل: کاسه‌هائی در آن است که عدد آنها از ستارگان آسمان بیشتر می‌باشد.

ل: بوی خوش آن از مسافتی که باید آن را ظرف هزار سال پیمود به مشام می‌آید.

م: کاسه‌های درون آن از زر و سیم و انواع و اقسام جواهر قیمتی است.

ن: از آن هر بوی خوش و نسیم معطّری به صورت شارب می‌وزد تا جایی که شارب می‌گوید: کاش من را در همین جا به حال خود بگذارند، حاضر نیستم اینجا را به جای دیگری تبدیل کرده و آن را تغییر دهم.

پس از آن حضرت به مسمع بن عبد الملک کردین بصیری فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۲

ای کردین توجّه داشته باش تو از کسانی هستی که از آب آن حوض می‌آشامی. و نیست چشمی که برای ما بگرید مگر آنکه از نعمت نظر نمودن به آب کوثر بهره‌مند شده و از آن سیراب می‌گردد.

دوستداران ما که از آب کوثر می‌آشامند پس از نوشیدن از آن لذّتی که برده و طعمی که چشیده و شهوتی که در آن‌ها پدید آمده به مراتب بیشتر از لذّت و طعم و شهوتی است که به دیگران یعنی کسانی که در مرتبه پائین‌تر از حبّ ما هستند اعطاء می‌گردد.

بر بالای حوض کوثر امیر المؤمنین علیه السّلام ایستاده و در دست مبارکشان عصائی از گیاه عوسج بوده که با آن دشمنان ما را منکوب و مضروب می‌سازند، یکی از آن دشمنان محضر مبارکش عرض می‌کند: من شهادتین می‌گویم.

حضرت می‌فرماید: نزد امام خود «فلانی» برو پس از او بخواه که تو را شفاعت کند.

آن شخص می‌گوید:

امام من که نامش را بردید از من تبرّی می‌جوید.

حضرت می‌فرمایند:

به پشت خود بر گردد و از کسی که دوستش می‌داشتی و بر خلائق مقدّمش می‌نمودی طلب شفاعت کن زیرا بهترین خلق نزد تو باید شفاعت را بکند چه آنکه بهترین مخلوقات کسی است که شفیع دیگران باشد.

آن شخص می‌گوید: از تشنگی مردم.

حضرت به او می‌فرمایند:

خداوند تو را تشنه‌تر کرده و عطشت را زیاد کند.

راوی یعنی مسمع می‌گوید:

به امام صادق علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم این شخص چگونه نزدیک حوض می‌رود در حالی که غیر از امیر المؤمنین علیه السّلام احدی بر آن قادر نیست؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۳

حضرت فرمودند:

این شخص از اعمال زشتی چند اجتناب نموده و وقتی ما را نام می‌برد از ناسزا گفتن و فحش دادن خودداری می‌کرد و کارهائی را که دیگران جرات نموده و انجام می‌دادند وی آنها را ترک می‌کرد ولی این نه بخاطر حبّ و دوستی با ما بوده بلکه منشأ آن زیاد عبادت نمودن و تدیّن و منصرف بودنش از ذکر مردم می‌باشد ولی در قلبش نفاق بوده و دین و آئینش مذهب نصب و تبعیّت از اهل آن بوده و ولایت و دوستی خلفاء ماضی را داشته و آن دو نفر را بر هر کسی مقدّم می‌کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۴

حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از حسین بن حسن بن ابان، از حسین بن سعید، از عبد اللّه بن مغیره، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از عبد اللّه بن بکیر ارجانی.

و پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن عبد اللّه زراره، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از عبد اللّه بن بکیر نقل کرده که گفت: با حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حجّ به جا آوردم ... حدیث طولانی است و در یکی از فقرات آن راوی می‌گوید:

محضر امام علیه السّلام عرض کردم: ای پسر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم اگر قبر حضرت حسین ابن علی علیهما السّلام را نبش کنند در قبر به چیزی برخورد و اصابت می‌کنند یا نه؟

حضرت در جواب فرمودند:

چقدر سؤال بزرگی کردی، حضرت حسین علیه السّلام با پدر و مادر و برادر بزرگوارشان در منزل رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بوده و جملگی با آن حضرت از روزی خدا بهره‌مند می‌شوند و در خصوص آن جناب باید بگویم که حضرتش بر سمت راست عرش چنگ زده و به درگاه الهی عرض می‌کند:

یا ربّ أنجز لی ما وعدتنی (آنچه را به من وعده دادی روانما).

و آن حضرت به زوّار خود نگریسته و به آنها و به اسماء ایشان و اسماء پدرانشان و آنچه در خورجین و بارشان می‌باشد اعرف و آگاه‌تر از ایشان به فرزندشان می‌باشد و نیز آن جناب به گریه‌کننده‌گانش نظر فرموده و برای آنها طلب آمرزش نموده و از پدر بزرگوارش درخواست استغفار برای ایشان می‌نماید و خطاب به کسانی که برایش گریه می‌کنند کرده و می‌فرماید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۵

ای کسی که گریه می‌کنی اگر بدانی چه خدا برایت آماده نموده مسلّما سرور و شادی تو بیشتر از حزن و اندوهت می‌گردد و این حتمی است که حقتعالی تمام گناهان و لغزشهای تو را بواسطه این اشگی که ریخته‌ای می‌آمرزد. حدیث هشتم ترجمه:

حکیم بن داود، از سلمه، از یعقوب بن یزید، از ابن ابی عمیر، از بکر بن محمّد، از فضیل بن یسار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کسی که نام ما نزد او برده شود و از چشمانش اشگ بیاید اگر چه به قدر بال پشه باشد گناهانش آمرزیده شود و لو به اندازه روی دریاها باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۶

ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه از پدرش، از احمد بن ابی عبد اللّه برقی، از پدرش از بکر بن محمّد، از حضرت ابی عبد اللّه مثل همین حدیث را نقل کرده است. حدیث نهم ترجمه:

حکیم بن داود از سلمهٔ بن خطّاب، از حسن بن علیّ، از علاء بن رزین القلّاء، از محمّد بن مسلم، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

هر مؤمنی که بخاطر شهادت حضرت حسین علیه السّلام چشمانش اشگ ریخته بطوری که اشگها بر گونه‌هایش جاری گردد خداوند منّان در بهشت غرفه‌هائی به او عنایت فرماید که وی برای روزگارها در آن سکنا گزینند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۷

حدیث دهم ترجمه:

حکیم بن داود از سلمهٔ، از علی بن سیف، از بکر بن محمّد، از فضیل بن فضّالهٔ، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرد که آن جناب فرمودند:

کسی که ما را نزد او یاد کنند پس از چشمانش اشگ بیاید خداوند متعال صورتش را بر آتش حرام می‌نماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۸

باب سی و سوّم ثواب کسی که بواسطه گفتن شعر در مصیبت حضرت امام حسین علیه السّلام گریه کند و دیگران را بگریاند

حدیث اوّل ترجمه:

ابو العباس قرشی، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از ابی هارون مکفوف نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای ابا هارون آیا شعری در مصیبت امام حسین علیه السّلام برایم می‌خوانی؟

ابا هارون می‌گوید: پس برای آن حضرت شعری خواندم و آن جناب گریست.

سپس فرمودند:

همان طوری که پیش خود شعر و مرثیه می‌خوانید برایم بخوان یعنی با رقّت و لطافت، ابا هارون می‌گوید:

پس این بیت را برای آن جناب با رقّت و لطافت خواندم:

امرر علی جدث الحسین فقل لاعظمه الزّکیهٔ

یعنی: گذر کن بر قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام، پس به استخوانهای پاک و مطهّرش بگو.

ابا هارون می‌گوید: امام علیه السّلام گریست، سپس فرمود: بیشتر برایم بخوان.

پس قصیده دیگر برای حضرتش خواندم.

ابا هارون می‌گوید: امام علیه السّلام گریستند و صدای گریه اهل منزل را از پشت پرده شنیدم.

سپس ابا هارون می‌گوید: وقتی از خواندن فارغ شدم حضرت به من فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۳۹

ای ابا هارون کسی که در مرثیه حسین بن علی علیهما السّلام شعری خوانده و خود گریه کرده و ده نفر دیگر را بگریاند بهشت بر ایشان واجب می‌گردد.

و کسی که در مرثیه حسین علیه السّلام شعری خوانده و خود گریه کرده و یک نفر دیگر را بگریاند بهشت برای هر دو واجب می‌شود.

و کسی امام حسین را نزدش یاد کنند و از چشمش به مقدار بال مگس اشک بیاید ثواب و اجر او بر خداست و خداوند برای وی به کمتر از بهشت اجر و ثواب نمی‌دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۰

حدیث دوّم ترجمه:

ابو العبّاس از محمّد بن الحسین، از حسن بن علی بن ابی عثمان، از حسن بن علی بن ابی المغیره، از ابی عماره المنشد، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

ای ابو عماره شعری در مرثیه حسین علیه السّلام برایم بخوان.

ابو عماره می‌گوید:

برای آن حضرت شعر خواندم پس آن حضرت گریست سپس خواندم باز آن جناب گریه کرده و بعد از آن باز خواندم و آن حضرت گریستند.

ابو عماره می‌گوید: به خدا قسم پیوسته شعر می‌خواندم و آن جناب گریه می‌کردند تا جایی که صدای گریه از منزل و خانه بگوشم رسید، پس حضرت به من فرمودند:

ای ابو عماره کسی که در مصیبت حسین علیه السّلام شعری بخواند سپس پنجاه نفر را بگریاند بهشت برای او است.

و کسی که در مرثیه حسین علیه السّلام شعری خوانده و چهل نفر را بگریاند بهشت برای اوست.

و کسی که در مصیبت حسین علیه السّلام شعری خوانده و سی نفر را بگریاند بهشت برای او است.

و کسی که در مرثیه حسین علیه السّلام شعری خوانده و بیست نفر را بگریاند بهشت برای او است.

و کسی که در مصیبت حسین علیه السّلام شعری خوانده و ده نفر را بگریاند بهشت برای او است.

و کسی که در مصیبت حسین علیه السّلام شعری خوانده و خودش بگرید بهشت برای او است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۱

و کسی که در مرثیه حسین علیه السّلام شعری خوانده و یک نفر را بگریاند بهشت برای او است.

و کسی که در مرثیه حسین علیه السّلام شعری خوانده و به هیئت گریه کن در آورد بهشت برای او است. حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از ابن ابی عمیر، از عبد اللّه بن حسّان، از ابن أبی شعبهٔ، از عبد اللّه بن غالب نقل کرده که وی گفت:

بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شده پس شعری در مرثیه حضرت امام حسین علیه السّلام خواندم و وقتی به این بیت منتهی شدم:

لبلیّهٔ تسقو حسینا بمسقاهٔ الثّری غیر التّراب

به خدا قسم مصیبتی بود که آن مصیبت حسین علیه السّلام را در آب‌خورگاه زمینی مرطوب نه خشک سیراب نمود پس مخدّره‌ای که در پشت پرده می‌گریست با صدای بلند فریاد زد: وا أبتاه!!!

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۲

حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرد که آن جناب فرمودند:

کسی که در مرثیه حضرت امام حسین علیه السّلام یک بیت شعر خوانده پس گریه کند و ده نفر را بگریاند بهشت برای او و آن ده نفر می‌باشد.

و کسی که یک بیت شعر در مصیبت حضرت امام حسین علیه السّلام خوانده پس گریه کند و نه نفر را بگریاند بهشت برای او و آن نه نفر می‌باشد.

و پیوسته امام علیه السّلام این فقره را با کاهش دادن نفرات تکرار نموده تا بالأخره فرمودند:

و کسی که یک بیت شعر در مصیبت حضرت امام حسین علیه السّلام خوانده و خود بگرید (راوی می‌گوید گمان می‌کنم امام علیه السّلام فرمودند: یا تباکی کرده و خود را به صورت گریه کن درآورد).

بهشت برای او می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۳

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفّار، از محمّد بن الحسن، از محمّد ابن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از ابی هارون مکفوف، وی می‌گوید:

بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام وارد شدم، حضرت به من فرمودند:

برایم شعر بخوان، پس برای آن حضرت شعر خواندم.

حضرت فرمودند: نه، آن طور که در جمع خودتان می‌خوانی و به همان نحو که در کنار قبر آن حضرت (حضرت امام حسین علیه السّلام) مرثیه می‌خوانی، بخوان:

ابو هارون می‌گوید: پس شعر ذیل را برای آن حضرت خواندم:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۴

امرر علی جدث الحسین فقل لاعظمه الزّکیّهٔ

یعنی: گذر کن بر قبر حسین بن علی علیهما السّلام، پس به استخوان‌های پاک و مطهّرش بگو.

ابو هارون می‌گوید: وقتی حضرت گریستند، من خود داری کرده و خواندن را متوقف نمودم، پس حضرت فرمودند:

بگذر، پس من گذشتم، سپس فرمودند:

بیشتر برایم بخوان، بیشتر برایم بخوان.

ابو هارون می‌گوید: پس این بیت را خواندم:

یا مریم قومی فاندبی مولاک و علی الحسین فاسعدی ببکاک

ای مریم (مادر حضرت عیسی علیه السّلام) بایست و بر سرور خود ندبه و زاری نما، زاری کن بر حضرت حسین علیه السّلام و با این زاری و گریه خود او را نصرت و یاری نما.

ابو هارون می‌گوید: پس از خواندن این بیت، حضرت گریست و مخدّرات شیون و زاری کردند.

وی می‌گوید: وقتی بانوان آرام گرفتند حضرت به من فرمودند:

ای ابا هارون: کسی که در مرثیه حضرت امام حسین علیه السّلام شعر بخواند و ده نفر را بگریاند بهشت برای او است سپس حضرت نفرات گریه‌کننده‌گان را یکی یکی کاهش داده تا به «واحد» رسیده و فرمودند:

کسی که در رثاء حضرت حسین علیه السّلام شعر خوانده و یک نفر را بگریاند بهشت برای او است.

سپس فرمودند:

کسی که یاد امام حسین علیه السّلام نموده و برای آن حضرت بگرید بهشت برای او است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۵

حدیث ششم ترجمه:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مروی است که آن جناب فرمودند:

هر چیزی ثواب و اجری معیّن دارد مگر ریختن اشگ برای ما که ثوابش را احدی نمی‌داند. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن احمد بن حسین العسکری، از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از محمّد بن سنان، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کسی که در مصیبت حضرت امام حسین علیه السّلام یک بیت شعر بخواند پس خود گریسته و ده نفر را بگریاند بهشت برای او و آن ده نفر می‌باشد.

و کسی که در مصیبت حضرت امام حسین علیه السّلام یک بیت شعر بخواند پس خود گریسته و نه نفر را بگریاند بهشت برای او و آن نه نفر می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۶

پس پیوسته حضرت نفرات را یکی یکی کاهش داده تا فرمودند:

کسی که در مصیبت حضرت امام حسین علیه السّلام یک بیت شعر خوانده پس خود بگرید (راوی می‌گوید: گمان می‌کنم امام علیه السّلام فرمودند: یا تباکی کرده و خود را به صورت گریه کن درآورد) بهشت برای او می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۷

باب سی و چهارم ثواب کسی که آب نوشیده و یاد امام حسین علیه السّلام نموده و کشنده آن حضرت را لعنت کند

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از کوفی از محمّد بن الحسین، از خشاب، از علی بن حسّان، از عبد الرحمن بن کثیر، از داود رقّی، وی می‌گوید:

در محضر مبارک امام صادق علیه السّلام بودم، حضرت آب طلبیدند و زمانی که آب را نوشیدند دیدم در حضرت حالت گریه پیدا شد و دو چشم آن حضرت غرق اشک شد سپس به من فرمودند:

ای داود خدا قاتل حسین علیه السّلام را لعنت کند، بنده‌ای نیست که آب نوشیده و حسین علیه السّلام را یاد نموده و کشنده‌اش را لعنت کند مگر آنکه خداوند منّان صد هزار حسنه برای او منظور می‌کند و صد هزار گناه از او محو کرده و صد هزار درجه مقامش را بالا برده و گویا صد هزار بنده آزاد کرده و روز قیامت حق تعالی او را با قلبی آرام و مطمئن محشورش می‌کند.

محمّد بن یعقوب، از علیّ بن محمّد، از سهل بن زیاد، از جعفر بن ابراهیم حضرمی، از سعد بن سعد مثل همین حدیث را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۸

باب سی و پنجم گریستن حضرت علی بن حسین بر حسین بن علی سلام اللّه علیهم

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از جماعتی اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از أبی داود مسترق، از برخی اصحاب، از حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۴۹

ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمودند:

حضرت علی بن الحسین صلوات اللّه علیهما مدت بیست یا چهل سال بر پدرشان گریستند و طعام و غذائی نبود که در مقابل حضرت بگذارند مگر آنکه حضرتش بیاد امام حسین علیه السّلام گریه می‌کردند تا جایی که غلام حضرت محضر مبارکش عرض نمود:

فدایت شوم ای پسر رسول خدا می‌ترسم که شما هلاک شوید.

حضرت فرمودند:

قالَ إِنَّما أَشْكُوا بَثِّی وَ حُزْنِی إِلَی اللَّهِ وَ أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ ما لا تَعْلَمُونَ.

تنها درد دل و غم خود را با خدا گویم و از لطف و کرم بی‌اندازه او چیزی دانم که شما نمی‌دانید. سپس فرمودند:

هیچ گاه محل کشته شدن فرزندان فاطمه علیها السّلام را بیاد نمی‌آورم مگر آنکه حزن و غصه حلقوم من را می‌فشارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۰

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از دائی خود محمّد بن الحسین بن أبی الخطّاب زیّات، از علی بن اسباط، از اسماعیل بن منصور، از برخی اصحاب نقل کرده که او گفت:

غلام علی بن الحسین علیهما السّلام به صفّه سر پوشیده‌ای که تعلّق به امام سجّاد علیه السّلام داشت و آن جناب در آنجا پیوسته در حال سجود و گریه بودند نزدیک شد و به حضرت عرض نمود:

ای آقای من، ای علی بن الحسین آیا وقت تمام شدن حزن و غصّه شما هنوز نرسیده؟

حضرت سر مبارک از زمین برداشته و متوجّه او شده و فرمودند:

وای بر تو یا فرمودند: مادرت به عزایت بنشیند به خدا قسم حضرت یعقوب در حادثه‌ای بس کمتر و واقعه‌ای ناچیزتر از آنچه من دیدم شکایت به پروردگار نمود و اظهار کرد: یا أَسَفی عَلی یُوسُفَ (وا اسفا بر فراق یوسفم).

با اینکه ایشان تنها یک فرزندش را از دست داده بود ولی من دیدم که پدرم و جماعتی از اهل بیت من را در دور من سر بریدند.

راوی گفت:

حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام به فرزندان عقیل میل و توجّه خاصّی داشتند. به حضرت عرض شد: چه طور به این بنی اعمامتان (اولاد عقیل) توجّه و تمایل دارید نه به آل و فرزندان جعفر؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۱

حضرت فرمودند:

یادم می‌آید از روزی که ایشان همراه ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام به چه مصیبت‌هائی گرفتار شدند پس به حالشان رقّت می‌کنم.

باب سی و ششم حضرت امام حسین علیه السّلام کشته اشک بوده و هیچ مؤمنی او را یاد نمی‌کند مگر آنکه برایش می‌گرید

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی از سعید بن جناح از ابی یحیی حذّاء، از برخی اصحاب از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۲

امیر المؤمنین علیه السّلام به حضرت حسین علیه السّلام نظر نموده پس فرمودند:

ای اشک هر مؤمنی.

حضرت حسین علیه السّلام عرض نمود:

ای پدر من اشک هر مؤمنی هستم؟

امیر المؤمنین علیه السّلام فرمود:

بلی پسرم. حدیث دوّم ترجمه:

جماعتی از اساتیدم از محمّد بن یحیی عطّار، از حسین بن عبد اللّه، از حسن این علی بن ابی عثمان، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن مغیره، از أبی عماره منشد نقل کرده‌اند که وی گفت:

نام حضرت امام حسین علیه السّلام هرگز در روزی نزد امام صادق علیه السّلام برده نشد که در آن روز ایشان متبسّم و خندان باشند و می‌فرمودند:

حسین علیه السّلام اشک هر مؤمنی می‌باشد.

یعنی یاد امام حسین علیه السّلام سبب اشگ هر مؤمنی می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۳

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن موسی خشاب، از اسماعیل بن مهران، از علی بن ابی حمزه، از أبی بصیر نقل کرده که وی گفت:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

حضرت حسین بن علی فرمودند: من کشته اشگ هستم، هیچ مؤمنی من را یاد نمی‌کند مگر آنکه با یاد من طلب اشگ می‌کند. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن موسی، از محمّد بن سنان، از اسماعیل بن جابر، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

حضرت امام حسین علیه السّلام فرمودند:

من کشته اشگ هستم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۴

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از حکم بن مسکین، از أبی بصیر، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیه السّلام فرمودند:

من کشته اشگ هستم. حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصّفار، از احمد بن محمّد بن عیسی از محمّد بن خالد برقی، از ابان احمر، از محمّد بن الحسین الخزّاز، از هارون بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۵

خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده وی گفت:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام بودیم، پس نام امام حسین علیه السّلام و علی قاتله لعنهٔ اللّه را بردیم، حضرت گریستند و ما نیز گریستیم.

راوی می‌گوید: امام علیه السّلام سر مبارکشان را بلند کرده و فرمودند:

حضرت امام حسین علیه السّلام فرمودند:

من کشته اشک هستم، یاد نمی‌کند من را هیچ مؤمنی مگر آنکه می‌گرید ... حدیث هفتم ترجمه:

علی بن الحسین سعدآبادی می‌گوید:

احمد بن ابی عبد اللّه برقی از پدرش، از ابن مسکان، از هارون بن خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که حضرت فرمودند:

حضرت امام حسین علیه السّلام فرمودند:

من کشته اشگ هستم، من در حالی که غمگین و اندوهگین بودم کشته شدم و سزاوار است بر خدا که هر مکروب و اندوهگینی که به زیارت من می‌آید را با

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۶

قلبی مسرور و شاد به اهلش برگرداند.

حکیم بن داود، از سلمهٔ بن الخطّاب، از محمّد بن عمرو، از هارون بن خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده است.

باب سی و هفتم در بیان روایاتی که دلالت دارند بر اینکه حضرت امام حسین علیه السّلام سیّد الشّهداء می‌باشند

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از حنان نقل کرده که وی گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کرده و به آن جناب جفاء نکنید زیرا آن وجود مبارک سرور جوانان بهشت و آقا و سیّد الشّهداء می‌باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۷

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبّاس بن معروف، از حمّاد بن عیسی از ربعی بن عبد اللّه نقل کرده که وی گفت:

محضر ابو عبد اللّه علیه السّلام در مدینه عرض کردم: قبور شهداء کجاست؟

حضرت فرمودند:

آیا افضل و برترین شهداء نزد شما نیست؟ قسم به کسی که جانم در دست او است اطراف آن حضرت چهار هزار فرشته که جملگی ژولیده و اندوهگین و گرفته می‌باشند حضور داشته و پیوسته تا روز قیامت برای آن حضرت گریه می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۸

حدیث سوّم ترجمه:

ابو العباس رزّاز، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از ابی داود المسترق، از امّ سعید احمسیّه وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام بودم و کسی را فرستاده بودم که دراز گوشی را کرایه کند و من را به قبور شهداء ببرد.

امام علیه السّلام فرمودند:

چه چیز تو را باز داشت از زیارت حضرت سیّد الشهداء.

ام سعید می‌گوید: عرض کردم: سیّد الشهداء کیست؟

حضرت فرمودند:

سیّد الشهداء امام حسین علیه السّلام می‌باشد.

ام سعید عرض کرد: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

حجّ و عمره قبول شده و از اعمال خیر فلان و فلان و فلان (حضرت با دست مبارک سه مرتبه این عبارت را تفهیم فرمودند).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۵۹

حدیث چهارم ترجمه:

ابو العباس رزّاز، از محمّد بن الحسین، از حکم بن مسکین، از امّ سعید احمسیّه، وی می‌گوید:

رفتم محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام و بر آن جناب داخل شدم پس کنیزم آمد و اظهار کرد که اسب را برایت آورده و آماده کرده‌ام.

امام علیه السّلام به من فرمودند:

این اسب چیست کجا را اختیار کرده‌ای که بروی؟

عرض کردم: به زیارت قبور شهداء می‌روم.

حضرت فرمودند: امروز را به تأخیر بیانداز، از شما اهل عراق متعجّبم که راه دوری را طی کرده و به زیارت قبور شهداء می‌روید ولی سیّد الشّهداء می‌روید ولی سیّد الشّهداء را ترک کرده و به زیارتش نمی‌روید؟! عرض کردم: سیّد الشّهداء کیست؟

حضرت فرمودند: سیّد الشّهداء حضرت حسین بن علیّ علیهما السّلام می‌باشد.

عرض کردم: من زن هستم.

امام علیه السّلام فرمودند: کسی که مثل شما باشد اشکالی ندارد به آنجا رفته و آن حضرت را زیارت کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۰

عرض کردم: در زیارت ما چه ثواب و اجری هست؟

حضرت فرمودند: زیارت شما معادل با یک حجّ و یک عمره و اعتکاف دو ماه در مسجد الحرام و روزه آن بوده و بهتر از آن کذا و کذا.

ام سعید می‌گوید: حضرت سه مرتبه دست‌های مبارک را باز کرده و بستند. حدیث پنجم ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علیّ بن عبد اللّه بن مغیره از عبّاس بن عامر، از احمد بن رزق الغمشانی از امّ سعید احمسیّه نقل کرده‌اند که وی گفت:

داخل مدینه شدم و درازگوشی را کرایه کرده تا قبور شهداء را زیارت کنم، با

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۱

خود گفتم:

چاره‌ای نیست از اینکه ابتداء پسر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را زیارت کرده بعدا به زیارت اهل قبور بروم پس بر آن جناب داخل شدم و چون توقف و ماندنم نزد آن جناب اندکی طول کشید کمی مکاری معطّل شد لذا فریاد زد و من را صدا نمود.

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

ای ام سعید این شخص کیست؟

عرض کردم: فدایت شوم درازگوشی را کرایه کرده‌ام تا به زیارت قبور شهداء بروم.

حضرت فرمودند: آیا به تو از سیّد الشّهداء خبر ندهیم؟! عرض کردم: چرا.

فرمودند: سیّد الشّهداء حضرت حسین بن علیّ علیهما السّلام است.

عرض کردم: آن حضرت سیّد الشّهداء می‌باشند؟! حضرت فرمودند: بلی.

عرض کردم: ثواب و اجر کسی که حضرت را زیارت کند چیست؟

فرمود:

یک حج و یک عمره و از اعمال خیر هکذا و هکذا (فلان مقدار و فلان مقدار).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۲

حدیث ششم ترجمه:

پدرم و محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری جملگی از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از احمد بن ابی عبد اللّه برقی، از پدرش، از عبد اللّه بن قاسم حارثی، از عبد اللّه بن سنان از امّ سعید احمسیّه نقل کرده‌اند که وی گفت:

داخل مدینه شده پس قاطری کرایه کردم تا بر آن سوار شده و به زیارت قبور شهداء روم.

وی می‌گوید: پیش خود گفتم: احدی شایسته‌تر از جعفر بن محمّد علیهما السّلام به این نیست که ابتداء زیارتش کرده و سپس به زیارت اهل قبور بروم لذا بر آن جناب داخل شدم پس چون توقّف و ماندنم نزد آن حضرت طول کشید مکاری فریاد زد و گفت: خدا سلامتت بدارد، ما را اینجا حبس کردی و نگاه داشتی! حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۳

گویا ای امّ سعید کسی انتظار تو را می‌کشد؟

عرض کردم: بلی فدایت شوم، من قاطری را کرایه کرده تا بر آن سوار شده و به زیارت قبور شهداء روم منتهی به خودم گفتم: ابتداء نزد کسی شایسته‌تر از جعفر محمّد علیهما السّلام نمی‌رویم.

امّ سعید می‌گوید: امام علیه السّلام فرمودند:

ای امّ سعید: چه چیز تو را بازداشت از زیارت قبر حضرت سیّد الشّهداء؟! ام سعید می‌گوید: انتظار داشتم آن حضرت من را بر قبر علی بن ابی طالب علیه السّلام راهنمائی کنند، پس محضرشان عرض کردم: پدر و مادرم فدایت باد سیّد الشّهداء کیست؟

حضرت فرمودند:

حسین بن فاطمه علیهما السّلام، ای ام سعید کسی که با بصیرت و رغبت و میل به زیارتش رود برای او یک حج و یک عمره قبول شده منظور می‌کنند و فلان و فلان فضیلت برایش می‌باشد. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۴

محمّد بن اسماعیل، از کسی که برای او حدیث نقل کرده، از علی بن ابی حمزه، از حسین بن ابی العلاء و ابی المغرا و عاصم بن حمید حناط جملگی از ابی بصیر و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

نیست شهیدی مگر آنکه دوست دارد که با حضرت امام حسین علیه السّلام بوده تا در معیّت آن جناب داخل بهشت شوند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۵

باب سی و هشتم زیارت انبیاء علیه السّلام حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را

حدیث اوّل ترجمه:

حسن بن عبد اللّه، از پدرش، از حسن بن محبوب از اسحق بن عمّار وی می‌گوید:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

نیست پیغمبری در آسمان‌ها و زمین مگر آنکه از خداوند متعال درخواست دارند که به ایشان اذن داده شود تا حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را زیارت کنند پس فوجی از آسمان نازل شده و به زیارت آن جناب رفته و فوجی پس از زیارت به آسمان می‌روند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۶

حدیث دوّم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه، از پدرش، از حسن بن محبوب، از حسین بن بنت ابی حمزه الثّمالی، وی می‌گوید:

اواخر حکومت بنی مردان بود که من برای زیارت قبر حضرت حسین بن علیّ علیهما السّلام در حالی که از اهل شام پنهان می‌داشتم از شهر کوفه خارج شده تا به کربلاء رسیدم.

پس در جایی مخفی شدم تا نیمی از شب گذشت سپس از مکان خود بیرون آمده و به طرف قبر رفتم و وقتی نزدیک شدم مردی بطرف من آمد و گفت:

برگرد که مأجور و مثاب می‌باشی و تو به قبر دسترسی نداری.

پس نالان و با فزع و جزع برگشته تا نزدیک طلوع صبح شد سپس به طرف قبر بازگشته تا نزدیک آن شدم باز همان شخص به طرف من آمد و گفت:

ای شخص تو دسترسی به قبر نداری.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۷

به او گفتم: خدا سلامتت بدارد چرا من به قبر دست‌رسی ندارم؟ در حالی که من از کوفه به نیّت زیارت آن حضرت آمده‌ام بنا بر این تقاضا دارم بین من و بین قبر حائل نشوی تا زیارت کرده و سریع برگردم زیرا هراس دارم صبح شود و اهل شام من را در اینجا دیده و اقدام به کشتنم کنند.

راوی می‌گوید:

آن شخص به من گفت: کمی صبر کن زیرا حضرت موسی بن عمران علیه السّلام از خداوند متعال درخواست نموده که به او اذن زیارت قبر حسین بن علی علیهما السّلام را بدهد و حقتعالی به وی اذن داده لذا وی با هفتاد هزار فرشته از آسمان به زیر آمده و هم اکنون در محضر امام علیه السّلام بوده و آن جناب را زیارت کرده و انتظار می‌کشند صبح طلوع کرده تا به آسمان بروند.

راوی می‌گوید: به آن شخص گفتم:

خدا سلامتت بدارد کیستی؟

گفت: من از فرشتگانی هستم که مأمور حفاظت و حراست قبر حسین بن علیّ علیهما السّلام و طلب آمرزش برای زوّار آن جناب می‌باشند.

پس برگشتم و نزدیک بود بخاطر آنچه از او شنیده بودم عقلم بپرد.

وی می‌گوید:

هنگامی که صبح طلوع کرد جلو رفته کسی حائل و مانع نشد پس نزدیک به قبر شده و سلام نمودم و کشنده‌گان آن حضرت را نفرین کرده و در همان جا نماز صبح را بجا آورده و بجهت خوف و هراسی که از اهل شام داشتم سریع برگشتم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۸

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه حمیری از پدرش، از هارون بن مسلم، از عبد الرحمن بن عمرو اشعث، از عبد اللّه بن حماد الانصاری، از ابن سنان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی می‌گوید:

از آن حضرت شنیدم که می‌فرمودند:

مساحت قبر حسین بن علی صلوات اللّه علیهما بیست ذراع در بیت ذراع بوده و آن باغی است از باغ‌های بهشت و از آنجا فرشتگان به آسمان عروج می‌کنند و هیچ فرشته مقرّبی و نبیّ مرسلی نیست مگر آنکه از خدا طلب زیارت آن را می‌کند لذا فوجی از آسمان به زمین آمده تا آن زیارت کرده و فوجی پس از زیارت از زمین به آسمان می‌روند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۶۹

حدیث چهارم ترجمه:

پدر و برادر و جماعتی از اساتیدم، از محمّد بن یحیی و احمد بن ادریس، از حمدان بن سلیمان نیشابوری از عبد اللّه بن محمّد الیمانی، از منیع بن حجّاج، از یونس، از صفوان جمّال نقل کرده‌اند که وی گفت:

وقتی حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به حیره تشریف آوردند به من فرمودند:

آیا مایل به زیارت قبر حسین علیه السّلام هستی؟

عرض کردم: فدایت شوم آیا قبر آن حضرت را زیارت می‌کنی؟

حضرت فرمودند:

چگونه آن را زیارت نکنم و حال آنکه خداوند متعال در هر شب جمعه با فرشتگان و انبیاء و اوصیاء به زمین هبوط کرده و او را زیارت می‌کنند.

البتّه حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم افضل انبیاء و ما افضل اوصیاء هستیم.

(طبق فرموده مرحوم مجلسی مقصود از زیارت حق تعالی، انزال رحمت‌های خاصه‌اش بر آن حضرت و زوّار آن جناب می‌باشد).

سپس صفوان عرض کرد: فدایت شوم پس، هر شب جمعه قبر آن حضرت را زیارت کرده تا بدین وسیله زیارت پروردگار را نیز کرده باشیم؟

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۰

بلی، ای صفوان ملازم این باش برایت زیارت قبر حسین علیه السّلام را می‌نویسند و این تفضیلی است و این تفضیلی است (یعنی زیارت قبر حسین علیه السّلام این فضیلت را دارد که در آن زیارت پروردگار نیز می‌باشد). ترجمه:

قاسم بن محمّد بن علی بن ابراهیم همدانی از پدرش، از جدّش از عبد اللّه بن حمّاد انصاری از حسین بن ابی حمزه نقل کرده که وی گفت:

در اواخر حکومت بنی امیّه من از شهر خود خارج شدم و سپس مثل حدیثی را که قبلا نقل کردیم (حدیث دوّم از همین باب) نقل نموده:

و پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم از احمد بن ادریس از عمرکی بن علیّ بوفکی، از عدّه‌ای اصحاب از حسن بن محبوب، از حسین بن ابنهٔ ابی حمزهٔ الثمالی نقل کرده‌اند که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۱

در اواخر حکومت بنی مروان از شهر خود خارج شدم و سپس نظیر حدیثی را که قبلا نقل نمودیم (حدیث دوّم از همین باب) نقل کرده است.

باب سی و نهم زیارت فرشتگان حسین بن علی علیهما السّلام را

حدیث اوّل ترجمه:

حسین بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از اسحاق بن عمّار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام وی می‌گوید:

از آن حضرت شنیدم که می‌فرمودند:

هیچ فرشته‌ای در آسمان‌ها نیست مگر آنکه از خداوند عزّ و جلّ در خواست دارد که حق تعالی به او اذن دهد که قبر حضرت حسین علیه السّلام را زیارت کند لذا

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۲

فوجی از آسمان به زیر آمده و به زیارت حضرتش رفته و فوجی از زیارت برگشته و به آسمان عروج می‌کنند. حدیث دوّم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از داود رقّی نقل کرده، وی گفت:

از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

خداوند متعال مخلوقی زیادتر از فرشتگان نیافریده، در هر شب هفتاد هزار فرشته از آسمان نازل شده و از اوّل شب تا طلوع صبح بیت اللّه الحرام را طواف می‌کنند و پس از طلوع صبح به طرف قبر نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برگشته و به آنجا که

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۳

رسیدند به حضرتش سلام نموده و بعدا به نزد قبر امیر المؤمنین علیه السّلام رفته و به آن جناب سلام کرده و پس از آن به نزد قبر حسین علیه السّلام آمده و بر آن وجود مبارک سلام داده و قبل از طلوع آفتاب به آسمان عروج می‌کنند و پس از ایشان فرشتگان روز که آنها نیز هفتاد هزار نفر هستند به زمین آمده ابتداء بیت اللّه الحرام را طواف کرده و طول روز به آن اشتغال دارند و پس از غروب آفتاب به طرف قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رفته و بر آن جناب سلام داده و پس از آن نزد قبر امیر المؤمنین علیه السّلام می‌آیند و بر آن حضرت سلام کرده و بعد به نزد قبر حسین علیه السّلام حاضر شده و بر آن جناب سلام داده و سپس پیش از غروب آفتاب به آسمان می‌روند. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از حسین بن عبد اللّه، از حسن بن علیّ بن ابی عثمان از محمّد بن فضیل، از اسحاق بن عمار نقل کرده‌اند که وی گفت:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

بین قبر امام حسین علیه السّلام تا آسمان ملائکه و فرشتگان در آمد و شد و نزول و صعود می‌باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۴

حدیث چهارم ترجمه:

قاسم بن محمّد بن علی بن ابراهیم از پدرش، از جدّش، از عبد اللّه بن حمّاد انصاری، از عبد اللّه بن سنان وی می‌گوید:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

مساحت قبر حسین بن علیّ علیهما السّلام بیست ذراع در بیست ذراع می‌باشد، این محل باغی است از باغ‌های بهشت، از آنجا عروج به آسمان صورت می‌گیرد، و هیچ فرشته مقرّب و نبیّ مرسلی نیست مگر آنکه از حق تعالی درخواست می‌کند که به زیارت حسین علیه السّلام برود پس فوجی از آسمان به زمین فرود آمده و به زیارت آن حضرت رفته و فوجی پس از زیارت به آسمان می‌روند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۵

حدیث پنجم ترجمه:

و از قاسم بن محمّد بن علی بن ابراهیم، از پدرش، از جدّش، از عبد اللّه بن حمّاد، از اسحاق بن عمّار نقل کرده که وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: ای پسر رسول خدا فدایت شوم شب عرفه در حیره بودم، قریب سه، چهار هزار مردانی دیدم که صورت‌هایشان زیبا و بویشان خوش و لباس‌های بسیار سفید به تن داشتند و طول شب در آنجا به نماز خواندن مشغول بودند، اراده کردم به نزدیک قبر شریف رفته و آن را بوسیده و دعاهائی نزدیک قبر بخوانم ولی از کثرت خلق و ازدحام جمعیّت نتوانستم خود را به قبر برسانم و وقتی صبح طلوع نمود به سجده رفته و وقتی سر از سجده برداشتم احدی از آن مردان را ندیدم.

امام علیه السّلام به من فرمودند:

آیا دانستی آنها چه کسانی بودند؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۶

عرضه داشتم: فدایت شوم، خیر.

امام علیه السّلام فرمودند: پدرم از پدرشان به من خبر دادند که چهار هزار فرشته به حضرت امام حسین علیه السّلام مرور کردند در حالی که آن حضرت شهید شده بودند پس آن فرشتگان به آسمان عروج کردند و حقتعالی به ایشان وحی فرمود:

ای گروه فرشتگان به پسر حبیب و برگزیده‌ام حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مرور نمودید در حالی که او کشته و مقهور و مظلوم بود پس چرا او را کمک نکردید؟

پس به زمین فرود آئید و ملازم قبرش بوده و با حالی ژولیده و گرفته تا روز قیامت بر او بگریید، پس این فرشتگان نزد قبر بوده تا قیامت به پا شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۷

حدیث ششم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از برخی اصحابش، از احمد بن قتیبه همدانی، از اسحاق بن عمّار نقل کرده که وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم شب عرفه در حائر بوده و نماز می‌خواندم و در آنجا قریب پنجاه هزار نفر از مردمی دیدم زیبا روی و خوش‌بو که طول مدّت شب را در آنجا نماز می‌خواندند و هنگامی که صبح طلوع نمود به سجده رفتم و پس از برداشتن سر احدی از ایشان را ندیدم.

امام علیه السّلام به من فرمودند:

پنجاه هزار فرشته به حسین علیه السّلام عبور کرده و در حالی که آن حضرت کشته شده بودند پس به آسمان بالا رفتند و خداوند متعال به ایشان وحی فرستاد:

به پسر حبیبم مرور کردید در حالی که او کشته شده بود، پس چرا کمک و یاری او نکردید؟ حال به زمین فرو روید و نزد قبرش ساکن شوید و با هیئتی ژولیده و حالی غمگین باقی بمانید تا قیامت بپا شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۸

باب چهلم دعاء نمودن رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و امیر المؤمنین و فاطمه و ائمه علیهم السّلام در حق زائرین امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمّد بن عبد اللّه و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از موسی بن عمر، از حسّان بصری، از معاویهٔ بن وهب، از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

امام صادق علیه السّلام به من فرمودند:

ای معاویه به جهت ترس و وحشت زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را ترک مکن زیرا کسی که زیارت آن حضرت را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۷۹

نماید قبر آن حضرت نزد او باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود، آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرات علی و فاطمه و ائمه علیهم السّلام در حقشان دعاء فرموده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۰

حدیث دوّم ترجمه:

و پدرم و محمّد بن عبد اللّه و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از عبد اللّه بن جعفر حمیری از موسی بن عمر، از حسّان بصری، از معاویهٔ بن وهب نقل کرده‌اند که وی گفت:

اذن خواستم که بر امام صادق علیه السّلام داخل شوم، به من گفته شد که داخل شو، پس داخل شده آن جناب را در نمازخانه منزلشان یافتم پس نشستم تا حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۱

نمازشان را تمام کردند پس شنیدم که با پروردگارشان مناجات نموده و می‌گفتند:

بار خدایا، ای کسی که ما را اختصاص به کرامت داده و وعده شفاعت دادی و مختص به وصیّت نمودی (یعنی ما را وصی پیامبرت قرار دادی) و علم به گذشته و آینده را به ما اعطاء فرمودی، و قلوب مردم را مایل به طرف ما نمودی، من و برادران و زائرین قبر پدرم حسین علیه السّلام را بیامرز، آنان که اموالشان را انفاق کرده و ابدانشان را به تعب انداخته به جهت میل و رغبت در احسان به ما و به امید آنچه در نزد تست به خاطر صله و احسان به ما و به منظور ادخال سرور بر پیغمبرت و به جهت اجابت کردنشان فرمان ما را و به قصد وارد نمودن غیظ بر دشمنان ما.

اینان اراده و نیّتشان از این ایثار تحصیل رضا و خشنودی تو است پس تو هم از طرف ما این ایثار را جبران کن و بواسطه رضوان احسانشان را جواب گو باش و در شب و روز حافظ و نگاهدارشان بوده و اهل و اولادی که از ایشان باقی مانده‌اند را بهترین جانشینان قرار بده و مراقب و حافظشان باش و شر و بدی هر ستمگر عنود و منحرفی را از ایشان و از هر مخلوق ضعیف و قوی خود کفایت نما و ایشان را از شر شیاطین انسی و جنّی محفوظ فرما و اعطاء کن به ایشان برترین چیزی را که در دور بودنشان از اوطان خویش از تو آرزو کرده‌اند و نیز به ایشان ببخش برتر و بالاتر از آنچه را که بواسطه‌اش ما را بر فرزندان و اهل و نزدیکانشان اختیار کردند، بار خدایا دشمنان ما بواسطه خروج بر ایشان آنان را مورد ملامت و سرزنش قرار دادند ولی این حرکت اعداء ایشان را از تمایل به ما باز نداشت و این ثبات آنان از باب مخالفتشان است با مخالفین ما، پس تو این صورت‌هائی که حرارت آفتاب آنها را در راه محبّت ما تغییر داده مورد ترحّم خودت قرار بده و نیز صورت‌هائی را که روی

قبر ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌گذارند و بر می‌دارند مشمول لطف و رحمتت قرار بده و همچنین به چشم‌هائی که از باب ترحم بر ما اشک ریخته‌اند نظر عنایت فرما و دل‌هائی که

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۲

برای ما به جزع آمده و بخاطر ما سوخته‌اند را ترحم فرما، بار خدایا به فریادهائی که بخاطر ما بلند شده برس، خداوندا من این ابدان و این ارواح را نزد تو امانت قرار داده تا در روز عطش اکبر که بر حوض کوثر وارد می‌شوند آنها را سیراب نمائی.

و پیوسته امام علیه السّلام در سجده این دعاء را می‌خواندند و هنگامی که از آن فارغ شدند عرض کردم:

فدایت شوم این فقرات و مضامین ادعیه‌ای که من از شما شنیدم اگر شامل کسی شود که خداوند عزّ و جلّ را نمی‌شناسد گمانم این است که آتش دوزخ هرگز به آن فائق نیاید!!! به خدا سوگند آرزو دارم آن حضرت (حضرت امام حسین علیه السّلام) را زیارت کرده ولی به حج نروم.

امام علیه السّلام به من فرمودند:

چقدر تو به قبر آن جناب نزدیک هستی، پس چه چیز تو را از زیارتش باز می‌دارد؟

سپس فرمودند:

ای معاویه زیارت آن حضرت را ترک مکن.

عرض کردم: فدایت شوم نمی‌دانستم که امر چنین بوده و اجر و ثواب آن این مقدار است.

حضرت فرمودند:

ای معاویه کسانی که برای زائرین امام حسین علیه السّلام در آسمان دعاء می‌کنند به مراتب بیشتر هستند از آنان که در زمین برای ایشان دعاء و ثناء می‌نمایند.

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از عبد اللّه بن حمّاد بصریّ از عبد اللّه بن عبد الرّحمن اصم از معاویهٔ بن وهب نقل کرده که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۳

اذن گرفتم که بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شوم.

سپس مثل حدیث مذکور را نقل کرده است. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه از موسی بن عمر، از حسّان بصری، از معاویهٔ بن وهب از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

امام علیه السّلام به من فرمودند:

ای معاویهٔ به خاطر ترس و خوف زیارت امام حسین علیه السّلام را ترک مکن زیرا کسی که آن را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو کند قبر آن حضرت نزدش باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرات علی و فاطمه و ائمّه علیهم السّلام در حقشان دعاء فرموده‌اند؟!

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۴

آیا دوست داری از کسانی باشی که به واسطه آمرزش لغزشهای گذشته طومار اعمالت تغییر یابد و گناهان هفتاد سال از تو آمرزیده شود؟! آیا دوست داری از کسانی باشی که از دنیا رفته بدون اینکه گناه قابل مؤاخذه داشته باشی؟! آیا دوست داری از کسانی باشی که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم با آنها مصافحه می‌فرمایند؟! ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم، از سعد، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبد اللّه بن حمّاد از عبد اللّه اصمّ، از معاویهٔ بن وهب نقل کرده که وی گفت:

اذن خواستم که بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شوم ... و حدیث مذکور و دعاء برای زائرین قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را طبق آنچه قبلا ذکر گردید نقل نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۵

ترجمه:

محمّد بن الحسین بن متّ الجوهری، از محمّد بن احمد بن یحیی، از موسی بن عمر، از غسّان البصری، از معاویهٔ بن وهب.

محمّد بن یعقوب و علی بن الحسین، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از بعض اصحاب، از ابراهیم بن عقبه از معاویهٔ بن وهب نقل کرده که وی گفت:

اذن خواستم که بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شوم ... و نظیر حدیثی که مشتمل بود بر دعاء در حق زائرین امام حسین علیه السّلام را نقل نموده.

پدرم و علی بن الحسین و جماعتی از مشایخ و اساتید ما، از احمد بن ادریس و محمّد بن یحیی جملگی از عمرکی ابن علی بوفکی، از یحیی خادم حضرت ابی جعفر ثانی علیه السّلام، از ابن ابی عمیر، از معاویهٔ بن وهب نقل کرده که وی گفت:

اذن خواستم که بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شوم ... و حدیث سابق را نقل نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۶

حدیث چهارم ترجمه:

حکیم بن داود، از سلمهٔ بن الخطّاب، از حسن بن علی الوشاء از کسی که ذکرش نموده، از داود بن کثیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

حضرت فاطمه علیها السّلام دخت حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم برای زوّار قبر فرزندش حضرت حسین بن علی علیهما السّلام حاضر شده پس طلب آمرزش برای گناهان ایشان می‌نماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۷

باب چهل و یکم دعاء فرشتگان در حقّ زائرین قبر امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز کوفی از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از موسی بن سعدون، از عبد اللّه بن قاسم از عمر بن ابان الکلبی، از ابان بن تغلب نقل کرده که وی گفت:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

چهار هزار فرشته در اطراف قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام بوده که جملگی ژولیده و گرفته و حزین می‌باشند و تا روز قیامت بر آن جناب می‌گریند، رئیس ایشان فرشته‌ای است که به او منصور گفته می‌شود، هیچ زائری به زیارت آن حضرت نمی‌رود مگر آنکه این فرشتگان به استقبالش می‌روند و هیچ وداع‌کننده‌ای با قبر آن حضرت وداع نکرده مگر آنکه این فرشتگان مشایعتش می‌کنند و مریض نمی‌شود مگر آنکه عبادتش کرده و نمی‌میرد مگر آنکه ایشان بر جنازه‌اش نماز خوانده و از خدا طلب آمرزش برایش می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۸

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن و علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم، از علی بن ابی حمزه، از ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر حضرت امام حسین علیه السّلام موکّل ساخته که همگی ژولیده و غمگین بوده و هر روز بر آن حضرت صلوات فرستاده و زائرینش را دعاء کرده و می‌گویند:

پروردگارا، این جماعت زائرین حسین علیه السّلام هستند با ایشان چنین و چنان نما. حدیث سوّم ترجمه:

حکیم بن داود از سلمه، از موسی بن عمر، از حسّان بصری، از معاویهٔ بن وهب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام را ترک مکن، آیا دوست نداری در زمره کسانی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۸۹

باشی که فرشتگان برای آنها دعاء می‌کنند. حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن حسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن حسن صفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی از علی بن حکم، از علی بن ابی حمزه، از ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر حضرت حسین بن علی علیه السّلام موکّل ساخته که هر روز بر او صلوات فرستاده و از روزی که آن حضرت شهید شدند تا زمانی که خدا می‌خواهد یعنی زمان قیام قائم علیه السّلام ایشان ژولیده و غمگین می‌باشند، برای زائرین حضرت دعاء کرده و می‌گویند:

پروردگارا، ایشان زائرین حسین علیه السّلام بوده با ایشان چنین و چنان نما.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۱

حدیث پنجم ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از احمد بن اسحاق بن سعد، از سعدان بن مسلم، از عمر بن ابان، از ابان بن تغلب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

گویا می‌بینم حضرت قائم علیه السّلام را که بر بلندی شهر کوفه بوده و زره رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را به تن نموده، پس زرع را به تن خود حرکت داده تا بر بدن احاطه کرده و آن را بپوشاند، آن حضرت در زیر هودجی از استبرق قرار داشته و بر اسبی خاکستری که بین دو چشمانش سفیدی می‌باشد سوار می‌باشند، پس اسب حرکتی به خود داده و اهل هر شهری می‌بینند که راکب و مرکب با ایشان در شهرشان می‌باشد و بدین ترتیب پرچم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را در تمام بلاد منتشر می‌فرماید، عمود این پرچم از عمود عرش بوده و بر بقیه آن نقش نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ می‌باشد، آن پرچم بر چیزی فرود نمی‌آید مگر آنکه حق تعالی آن چیز را نابود می‌فرماید هنگامی که پرچم به اهتزاز و حرکت در می‌آید هیچ

مؤمنی باقی نمی‌ماند مگر آنکه قلبش همچون آهنی سخت می‌باشد، به هر مؤمنی نیروی چهل مرد داده می‌شود و نیز هیچ مؤمن مرده‌ای باقی نمی‌ماند مگر آنکه این فرح و سرور در قبرش داخل می‌شود و این در وقتی است که اهل قبور یک دیگر را در قبرها زیارت می‌کنند و به آنها بشارت به قیام قائم داده می‌شود، سیزده میلیون و سیصد و سیزده فرشته بدنبال آن حضرت بانگ برآورند.

راوی عرض می‌کند: تمام این جمعیت فرشتگانند؟

حضرت می‌فرمایند:

بلی، آنها عبارتند از:

الف: فرشتگانی که با حضرت نوح علیه السّلام در سفینه بودند.

ب: فرشتگانی که با حضرت إبراهیم علیه السّلام بودند وقتی آن حضرت را در آتش انداختند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۲

ج: فرشتگانی که با حضرت موسی علیه السّلام بودند زمانی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافت.

د: فرشتگانی که با حضرت عیسی علیه السّلام بودند وقتی که حقتعالی او را از زمین به آسمان برد.

ه: چهار هزار فرشته مسوّمین (نشانه گذارنده) و هزار فرشته مردفین (بعضی تابع برخی دیگر می‌باشند).

و: سیصد و سیزده فرشته که در جنگ بدر حاضر گشتند.

ز: چهار هزار فرشته که از آسمان به قصد قتال در رکاب همایون حضرت امام حسین علیه السّلام از آسمان نازل شده پس به آنها اذن قتال داده نشد پس کنار قبر آن حضرت با هیئتی ژولیده و حالی حزین و غمگین باقی مانده و از آن روز تا قیامت برای حضرت گریان می‌باشند، رئیس ایشان فرشته‌ای است که به آن منصور گفته می‌شود، زائری نیست که به زیارت آن حضرت رود مگر آنکه این فرشتگان به استقبالش رفته و آن جناب را وداع نمی‌کند مگر آنکه آنها به مشایعتش رفته و بیمار نشده مگر آنکه ایشان عیادتش می‌نمایند و میّتی از دنیا نرفته مگر آنکه بر جنازه‌اش نماز خوانده و پس از مرگش برای او طلب آمرزش می‌کنند و تمام این فرشتگان در زمین منتظر قیام قائم علیه السّلام بوده که در وقتش خروج فرماید صلوات اللّه علیه.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۳

باب چهل و دوّم فضیلت و اجر نماز فرشتگان برای زائرین قبر حضرت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از ابی المغرا، از عنبسه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده وی گفت:

شنیدم از امام صادق علیه السّلام که می‌فرمودند:

خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام موکّل ساخته که او را نزد قبر عبادت کنند، یک نماز از یک نفر آنها معادل با هزار نماز آدمیان می‌باشد و ثواب نمازشان برای زوار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام و وزر و وبال برای قاتل آن حضرت که لعنت خدا و ملائکه و مردم اجمعین بر او باد محسوب می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۴

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از سیف بن عمیره، از بکر بن محمّد ازدی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که حضرت فرمودند:

خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام موکل ساخته که جملگی ژولیده و غمگین بوده و تا روز قیامت بر آن جناب گریه می‌کنند، نزد قبر نماز می‌خوانند و یک نماز از یک نفر آنها معادل هزار نماز آدمیان بوده، ثواب نماز ایشان و اجر آن برای زوّار قبر آن حضرت علیه السّلام محسوب می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۵

باب چهل و سوّم وجوب زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام بر هر مرد و زن مسلمان و عهد و فرض بودنش برای آن جناب و جمیع ائمه صلوات اللّه و سلامه علیهم

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن، از حسن بن متّیل.

و محمّد بن الحسن می‌گوید:

محمّد بن الحسن الصفّار برایم نقل کرد که جملگی از احمد بن ابی عبد اللّه برقی این طور حکایت کرده‌اند که حسن بن علی بن فضّال گفت:

ابو ایّوب ابراهیم بن عثمان خزّاز، از محمّد بن مسلم از حضرت ابو جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

شیعیان ما را امر کنید که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام بروند زیرا زیارت آن حضرت بر هر مؤمنی که اقرار به امامتش از جانب خداوند عزّ و جلّ دارد فرض و واجب می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۶

حدیث دوّم ترجمه:

پدر و برادرم و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از احمد بن ادریس، از عبید اللّه بن موسی، از وشّاء نقل کرده‌اند که وی گفت: شنیدم از امام رضا علیه السّلام که می‌فرمودند:

هر امامی در گردن دوستان و شیعیانش عهدی دارد و زیارت قبورشان از مصادیق وفاء به عهد و حسن اداء وظیفه محسوب می‌شود، لذا کسی که از روی رغبت و میل به زیارتشان رود ایشان در روز قیامت شفیع او خواهند بود.

محمّد بن یعقوب کلینی از احمد بن ادریس باسنادش مثل همین حدیث را عینا نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۷

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز می‌گوید: محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب از داود مسترق از امّ سعید احمسیّه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی می‌گوید:

امام علیه السّلام به من فرمودند:

ای امّ سعید آیا قبر حسین علیه السّلام را زیارت می‌کنی؟

عرض کردم: بلی.

فرمودند: به زیارت آن قبر مطهّر برو زیرا زیارت قبر حسین علیه السّلام بر مردان و زنان واجب است. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از حسن بن متّیل از حسن بن علی کوفی، از علیّ بن حسّان الهاشمی از عبد الرحمن بن کثیر غلام ابی جعفر، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۸

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

اگر یکی از شما طول دهر و عمرش را به حجّ رفته ولی به زیارت حسین بن علی علیهما السّلام نرود حتما و محقّقا حقّی از حقوق خدا و حقوق رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را ترک کرده زیرا حق حسین علیه السّلام فرضیه و تکلیفی است از جانب خداوند که بر هر مسلمانی واجب می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۳۹۹

باب چهل و چهارم ثواب کسی که به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام رفته یا دیگری را به زیارت آن حضرت بفرستد

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حماد بصری از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصمّ از محمّد بصریّ، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده وی می‌گوید:

امام صادق علیه السّلام فرمودند: از پدرم شنیدم به یکی از دوستانشان که از زیارت (مقصود زیارت قبر امام حسین علیه السّلام است) سؤال کرده بود می‌فرمودند:

چه کسی را زیارت می‌کنی و چه کسی را با این زیارت اراده می‌نمائی؟ یعنی با این زیارت قصد تقرّب به چه کسی را داری؟ عرض کرد:

مراد و مقصودم خداوند تبارک و تعالی است، یعنی قصدم تقرّب به خدا می‌باشد.

حضرت فرمودند:

کسی که بدنبال زیارت یک نماز خوانده و با این نماز قصد تقرّب به خدا را داشته باشد در روزی که خدا را ملاقات می‌کند بر او نوری احاطه کرده باشد که تمام اشیائی که او را می‌بینند صرفا نور مشاهده نمایند و خداوند متعال زوّار قبر مطهّر امام حسین علیه السّلام را مورد اکرام قرار داده و آتش جهنّم را از رسیدن به آنها باز می‌دارد، و زائر در نزد حوض کوثر مقامی بسیار مرتفع و مرتبه‌ای لا یتناهی دارد و امیر المؤمنین علیه السّلام که در کنار حوض ایستاده‌اند با او مصافحه کرده و وی را از آب سیراب می‌فرماید و احدی در وارد شدن بر حوض بر وی سبقت نمی‌گیرد مگر پس از او و سیراب شدن او و پس از سیراب گشتن به جایگاهش در بهشت برگشته در حالی که فرشته‌ای از جانب امیر المؤمنین علیه السّلام با او بوده که به صراط امر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۰

می‌کند برای وی پائین بیاید و با او مدارا کرده تا از روی آن بگذرد و به آتش جهنّم فرمان می‌دهد که حرارت و سوزشش را به او نرساند تا وی از آن گذر کند و نیز با او فرستاده‌ای است که امیر المؤمنین علیه السّلام آن را فرستاده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۲

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری به استادش از اصم نقل نموده که وی گفت:

هشام بن سالم از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در حدیثی طولانی نقل کرده که شخصی نزد امام صادق علیه السّلام مشرّف شد و به آن جناب عرض کرد:

ای پسر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم: آیا پدر شما را می‌توان زیارت کرد؟

حضرت فرمودند:

بلی، علاوه بر زیارت نماز هم نزد قبر می‌توان خواند منتهی نماز را باید پشت قبر بجا آورد نه مقدّم و جلو آن.

آن شخص عرض کرد: کسی که آن حضرت را زیارت کند چه ثواب و اجری دارد؟

حضرت فرمودند:

اجر او بهشت است مشروط به اینکه به آن حضرت اقتداء کرده و از او تبعیّت کند.

عرض کرد: اگر کسی زیارت آن حضرت را از روی بی‌رغبتی و بی‌میلی ترک کند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۳

چه خواهد دید؟ حضرت فرمودند:

روز حسرت (روز قیامت) حسرت خواهد خورد.

عرض کرد: کسی نزد قبر آن جناب اقامت کند اجر و ثوابش چیست؟

حضرت فرمودند: هر یک روز آن معادل یک ماه می‌باشد.

عرض کرد: کسی که برای رفتن و زیارت نمودن آن حضرت متحمل هزینه و خرج شده و نیز نزد قبر مطهّر پول خرج کند چه اجری دارد؟

حضرت فرمودند:

در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده هزار درهم دریافت خواهد نمود.

عرض کرد: اجر کسی که در سفر به طرف آن حضرت فوت کرده چیست؟

حضرت فرمودند:

فرشتگان مشایعتش کرده و برای او حنوط و لباس از بهشت آورده و وقتی کفن شد بر او نماز خوانده و روی کفنی که بر او پوشانده‌اند فرشتگان نیز کفن دیگری قرار می‌دهند و زیر او را از ریحان فرش می‌نمایند و زمین را چنان رانده و جلو برده که از جلو فاصله سه میل طی شده و از پشت و جانب سر و طرف پا نیز مانند آن این مقدار مسافت و فاصله منهدم و ساقط می‌گردد و برای آن دربی از بهشت به طرف قبرش گشوده شده و نسیم و بوی خوش بهشتی به قبر او داخل گشته و تا قیام قیامت بدین منوال خواهد بود.

آن شخص می‌گوید: محضر مبارکش عرضه داشتم:

کسی که نزد قبر نماز بگذارد اجر و ثوابش چیست؟

حضرت فرمودند:

کسی که نزد قبر مطهّرش دو رکعت نماز بخواند از خداوند چیزی را درخواست نمی‌کند مگر آنکه حقّ جلّ و علی آن را به او اعطاء می‌فرماید.

عرض کردم: اجر کسی که از آب فرات غسل کرده و سپس به زیارت آن جناب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۴

رود چیست؟ حضرت فرمودند:

زمانی که شخص از فرات غسل کرده در حالی که اراده زیارت آن حضرت را داشته باشد تمام لغزش‌ها و گناهانش ساقط و محو شده و وی نظیر آن روزی می‌باشد که از مادر متولّد شده است.

آن شخص می‌گوید: عرض کردم:

اجر کسی که دیگری را مجهّز کرده و به زیارت قبر آن حضرت بفرستد ولی خودش بواسطه عارضه و علّتی که پیش آمده به زیارت نرود چیست؟

حضرت فرمودند:

به هر یک درهمی که خرج کرده و انفاق نموده همانند کوه احد حسنات حقتعالی برای او منظور می‌فرماید و باقی می‌گذارد و بر او چند برابر آنچه متحمّل شده و بلا و گرفتاری‌هائی که بطور قطع نازل شده تا به وی اصابت کرده را از او دفع می‌نماید و مال و دارائی او را حفظ و نگهداری می‌کند.

آن شخص می‌گوید: عرض کردم:

اجر و ثواب کسی که نزد آن حضرت کشته شود چیست، مثلا سلطان ظالمی بر وی ستم کرده و او را آنجا بکشد؟

حضرت فرمودند:

اولین قطره خونش که ریخته شود خداوند متعال تمام گناهانش را می‌آمرزد و طینتی را که از آن آفریده شده فرشتگان غسل داده تا از تمام آلودگی‌ها و تیره‌گی‌ها پاک و خالص شده همان طوری که انبیاء مخلص خالص و پاک می‌باشند و بدین ترتیب آنچه از اجناس طین اهل کفر با طینت وی آمیخته شده زدوده می‌گردد و نیز قلبش را شستشو داده و سینه‌اش را فراخ نموده و آن را مملو از ایمان کرده و بدین ترتیب خدا را ملاقات کرده در حالی که از هر چه ابدان و قلوب با آن مخلوط هستند پاک و منزه می‌باشد و برایش مقرّر می‌شود که

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۵

اهل بیت و هزار تن از برادران ایمانی خود را بتواند شفاعت کند و فرشتگان با همراهی جبرئیل و ملک الموت متولی خواندن نماز بر او می‌گردند و کفن و حنوطش را از بهشت آورده و در قبرش توسعه داده و چراغ‌هائی در آن می‌افروزند و دربی از آن بهشت باز می‌کنند و فرشتگان برایش اشیاء تازه و تحفه‌هائی بدیع از بهشت می‌آورند و پس از هیجده روز او را به خطیره القدس (بهشت) برده پس پیوسته در آنجا با اولیاء خدا خواهد بود تا نفخه‌ای که با دمیده‌شدنش هیچ چیز باقی نمی‌ماند دمیده شود و وقتی نفخه دوّمی دمیده شد و وی از قبر بیرون آمد اوّلین کسی که با او مصافحه می‌کند رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و امیر المؤمنین علیه السّلام و اوصیاء سلام اللّه علیهم بوده که به وی بشارت داده و می‌گویند:

با ما باش و سپس او را کنار حوض کوثر آورده و از آن به او می‌نوشانند و سپس به هر کسی که او بخواهد و دوست داشته باشد نیز می‌آشامانند.

آن شخص می‌گوید: عرض کردم:

اجر و ثواب کسی که به خاطر زیارت آن حضرت حبس شده چیست؟

حضرت فرمودند:

در مقابل هر روزی که حبس شده و غمگین می‌گردد سرور و شادی منظور شده که تا قیامت ادامه دارد و اگر پس از حبس او را زدند در قبال هر یک ضربه‌ای که به وی اصابت می‌کند یک حوریّه‌ای به او داده شده و به ازاء هر دردی که بر پیکرش وارد می‌شود هزار هزار حسنه ملاحظه گردیده و هزار هزار لغزش و گناه از او محو و زائل گشته و هزار هزار درجه ارتقاء داده می‌شود و از ندیمان رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم محسوب شده تا از حساب فارغ گردد و پس از آن فرشتگانی که حمله عرش هستند با او مصافحه کرده و به او می‌گویند: آنچه دوست داری بخواه.

و زننده وی را برای حساب حاضر می‌کنند پس هیچ سؤالی از او نکرده و با هیچ چیز اعمالش را نسنجیده و محاسبه نکرده بلکه دو بازویش را گرفته و او را برده و به فرشته‌ای تحویل داده و آن فرشته به او جرعه‌ای از حمیم (آب داغ جهنم)

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۶

و جرعه‌ای از غسلین (آب چرک که از پوست و گوشت دوزخیان جاری می‌باشد) می‌چشاند و سپس او را روی تکه‌ای سرخ از آتش قرار داده و به وی می‌گویند:

بچش چیزی را که دست‌هایت پیش پیش بواسطه زدن شخصی که او را زدی برای تو فرستاده‌اند، کسی را که زدی پیک و پیام آور خدا و رسول خدا بود و در این هنگام مضروب را آورده و نزدیک درب جهنّم نگاه داشته و به او می‌گویند:

به زننده خود بنگر و به آنچه به سرش آمده نظر نما آیا سینه‌ات شفاء می‌یابد؟ این عذابی که به او وارد شده بخاطر قصاص برای تو می‌باشد، پس می‌گوید:

حمد خدا را که من و فرزند رسول خود را یاری فرمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۷

حدیث سوم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری با همین اسناد از اصم، از عبد اللّه بن بکیر در ضمن حدیثی طولانی می‌گوید: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای ابن بکیر خداوند متعال از بقاع و اماکن روی زمین شش بقعه را اختیار فرموده:

بیت الحرام، حرم، مقابر انبیاء، مقابر اوصیاء، مقابر شهداء، و مساجدی که نام خدا در آنها برده می‌شود.

ای ابن بکیر، آیا می‌دانی اجر کسی که قبر حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام را زیارت کند چیست؟

هیچ صبح و بامدادی نیست مگر آنکه هاتفی از فرشتگان بالای قبر آن حضرت فریاد می‌کند: ای خواستاران خیر رو کنید به برگزیده خدا و کوچ کنید بطرف ارجمندی و بزرگی و بدین ترتیب از ندامت و حسرت در امان باشید.

اهل مشرق و مغرب نداء این هاتف را می‌شنوند مگر جنّ و انس و در زمین هیچ فرشته‌ای از فرشتگان حافظ و نگهبان در وقتی که بندگان خواب هستند باقی نمی‌ماند مگر آنکه به قبر مطهّر روی آورده و هجوم می‌کنند تا در آن مکان مقدّس حقتعالی را تسبیح نموده و از درگاه جلالش بخواهند تا از آنها راضی گردد و هیچ فرشته‌ای در هوا باقی نمی‌ماند که نداء هاتف را شنیده مگر آنکه در جواب آن حق تعالی را تقدیس می‌کند و بدین ترتیب اصوات و صداهای فرشتگان بلند و قوی شده پس اهل و سکنه آسمان دنیا به آنها جواب داده و در نتیجه اصوات و صدای فرشتگان و سکنه آسمان دنیا تشدید یافته به حدّی که طنین آن به اهل و سکنه آسمان هفتم رسیده و بدین ترتیب انبیاء عظام صداهای ایشان را استماع

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۸

کرده پس رحمت و صلوات بر حضرت امام حسین علیه السّلام فرستاده و زائرین آن حضرت را دعاء می‌کنند.

باب چهل و پنجم ثواب کسی که با ترس و هراس به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصمّ، از حمّاد ذی النّاب، از رومیّ، از زراره نقل کرده که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۰۹

محضر مبارک حضرت ابی جعفر علیه السّلام عرضه داشتم: چه می‌فرمائید در باره کسی که با خوف و هراس پدر شما را زیارت کند؟

حضرت فرمودند:

در روزی که فزع اکبر است حقتعالی او را أمان دهد و فرشتگان به وی بشارت داده و به او می‌گویند: مترس و محزون مباش امروز روزی است که تو در آن رستگار می‌شوی. حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر به اسنادش از اصم، از ابن بکیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت: محضر مبارک امام علیه السّلام عرضه داشتم: من به شهر ارجان وارد شده و در آنجا نازل شدم ولی قلب و دلم آرزوی زیارت قبر مطهّر پدر بزرگوارتان را داشت لذا از شهر به قصد زیارت آن جناب خارج شدم امّا دلم ترسان و لرزان بود و از خوف و ترس سلطان و ساعیان و عمّال وی و مرزبانان تا زمان مراجعت در وحشت و دهشت بودم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۰

حضرت فرمودند:

ای پسر بکیر آیا دوست نداری که خداوند تو را از کسانی که در راه ما ترسان و خائف می‌باشند محسوب فرماید؟

آیا می‌دانی کسی که به خاطر خوف ما خائف باشد حقتعالی او را در سایه عرش مکان دهد و هم صحبتش حضرت امام حسین علیه السّلام در زیر عرش می‌باشد و حق تعالی او را از فزع‌های روز قیامت در امان می‌دارد، مردم به فزع و جزع آمده ولی او فزع نمی‌کند، پس اگر فزع کند فرشتگان آرامش کرده و بواسطه بشارت دادن قلبش را ساکت و ساکن می‌نمایند. حدیث سوّم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم سرّاج از سلمهٔ بن الخطّاب، از موسی بن عمر، از حسّان البصری از معاویهٔ بن وهب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۱

حضرت امام صادق علیه السّلام فرمودند:

ای معاویه، بخاطر خوف و هراس زیارت قبر امام حسین علیه السّلام را ترک مکن زیرا کسی که زیارت آن حضرت را ترک کند چنان حسرتی ببیند که تمنّا و آرزو کند قبر آن جناب نزدش باشد، آیا دوست نداری که خداوند متعال تو را در زمره کسانی محسوب کند که رسولش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرات علی و فاطمه و ائمه علیهم السّلام برایش دعا می‌کنند؟

آیا دوست نداری از کسانی باشی که گناهان گذشته‌ات آمرزیده شده و برای گناهان هفتاد سال بعد طلب غفران برایت کنند؟

آیا دوست داری از کسانی باشی که از دنیا خارج می‌شوند در حالی که در گناهی قابل مواخذه ندارند؟

آیا دوست داری فردای قیامت از کسانی باشی که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم با آنها مصافحه می‌کند؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۲

حدیث چهارم ترجمه:

علی بن الحسین رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از خیبری، از یونس بن ظبیان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده وی گفت: محضر مبارکش عرض کردم: فدایت شوم: زیارت قبر امام حسین علیه السّلام در حال تقیه به چه گونه است؟

حضرت فرمودند:

وقتی به فرات رسیدی غسل کن و لباسهای پاک و طاهر خود را بپوش سپس عبور کن تا به ازاء و مقابل قبر برسی و بگو:

صلّی اللّه علیک یا ابا عبد اللّه: صلوات و رحمت خدا بر شما ای ابا عبد اللّه صلّی اللّه علیک یا ابا عبد اللّه: صلوات و رحمت خدا بر شما ای ابا عبد اللّه صلّی اللّه علیک یا ابا عبد اللّه: صلوات و رحمت خدا بر شما ای ابا عبد اللّه پس زیارتت صحیح و تمام می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۳

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد البصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم نقل کرده، وی گفت:

حدیث گفت برای ما مدلج، از محمّد بن مسلم در ضمن حدیث طولانی، وی گفت:

حضرت ابو جعفر محمّد بن علی علیهما السّلام به من فرمودند:

آیا به زیارت قبر حسین علیه السّلام می‌روی؟

عرض کردم: بلی ولی با خوف و هراس.

فرمودند: هر قدر در زیارتت خوف بیشتر باشد ثواب در آن به مقدار خوف و هراس تو می‌باشد و کسی که در زیارتش خائف و بیمناک باشد در روزی که مردم برای حساب پروردگار عالمیان به پا می‌خیزند حقتعالی او را در امان قرار داده و خوف و وحشت او را برطرف می‌کند و با آمرزش گناهان برگشته و فرشتگان بر او سلام نموده و نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به زیارتش آمده و برای او دعاء می‌فرمایند و بواسطه نعمت الهی حالش دگرگون شده و فضلی که هیچ مکروه و بدی با آن همراه نیست شاملش شده و بدنبال آن رضوان خدا نصیبش می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۴

باب چهل و ششم اجر و ثواب آنچه شخص در زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام انفاق می‌کند

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد البصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم نقل کرده که وی گفت:

حدیث گفت برای ما معاذ، از ابان، وی گفت:

از او شنیدم که می‌گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۵

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام رود محققا به رسول خدا و به ما اهل بیت احسان نموده و غیبتش جایز نبوده و گوشتش بر آتش حرام است و در مقابل هر یک درهمی که انفاق کرده خداوند متعال انفاق اهالی و سکنه ده هزار شهرهائی که در کتابش مضبوط و معلوم است را به او اعطاء می‌فرماید و بدنبال آن حوائج و نیازمندی‌هایش را روا می‌فرماید و آنچه را که از خود باقی گذارد حقتعالی حافظ آنها است و در خواست و سؤال چیزی از خدا نمی‌کند مگر آنکه باری تعالی اجابتش می‌فرماید اعم از آنکه سریع و بدون مهلت حاجتش را روا کرده یا با تأخیر و مهلت آن را برآورده نماید.

و محمّد بن همام بن سهیل رحمهٔ اللّه علیه، از جعفر بن محمّد بن مالک، از محمّد ابن إسماعیل، از عبد اللّه بن حمّاد، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصمّ، از معاذ، از ابان برایم مثل همین حدیث را از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۶

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد البصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن الاصم، از حسین، از حلبی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در ضمن حدیث طویلی نقل کرده، وی گفت:

محضر مبارک امام علیه السّلام عرضه داشتم: فدایت شوم چه می‌فرمائید در باره کسی که با داشتن قدرت زیارت آن حضرت را ترک می‌کند؟

حضرت می‌فرمایند: می‌گویم:

این شخص عاق رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و عاق ما اهل بیت می‌باشد و امری که به نفع او است را سبک شمرده است.

و کسی که آن حضرت را زیارت کند:

خداوند متعال حوائجش را برآورده نماید و آنچه از دنیا مقصود او است را کفایت فرماید.

و نیز زیارت آن حضرت موجب جلب رزق برای زائر می‌باشد.

و آنچه در این راه انفاق کرده بر او باقی مانده و جانشین و یادگارش خواهد بود و همچنین زیارت آن حضرت موجب می‌شود:

گناهان پنجاه ساله او آمرزیده شده و وی به اهلش بازگردد در حالی که بر عهده‌اش نه وزر و وبالی بوده و نه لغزشی و آنچه از گناه در صحیفه اعمالش ثبت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۷

شده جملگی محو و پاک می‌گردد.

اگر زائر در سفر زیارت فوت شود فرشتگان نازل گشته و او را غسل می‌دهند و نیز درب‌هائی از بهشت به روی او گشوده می‌شود و نسیم خوش آن در قبر بر او وزیده و در قبر پراکنده و منتشر می‌گردد.

و اگر وی در سفر زیارت سالم و از گزند مرگ در امان ماند دربی به روی او گشوده می‌شود که رزق و روزی وی از آن نازل می‌گردد و در مقابل هر درهمی که انفاق کرده ده هزار درهم قرار داده می‌شود و آن را برای وی ذخیره کرده و هنگامی که محشور شد و از قبر بیرون آمد به او گفته می‌شود:

در مقابل هر درهمی که در سفر زیارتت خرج کردی ده هزار درهم مال تو است و خداوند به تو نظر نموده و آنها را نزد خودش برای او ذخیره کرد. حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری باسنادش از اصم، از هشام بن سالم از حضرت ابی عبد اللّه نقل کرده است، وی می‌گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۸

مردی محضر مبارک امام علیه السّلام مشرف شد و به آن جناب عرض کرد:

ای پسر رسول خدا! آیا پدر بزرگوار شما زیارت بشود؟

حضرت فرمودند:

بلی و علاوه بر آن نزد آن جناب نماز نیز خوانده شود ولی باید توجه داشت که نماز را پشت قبر بخوانند و بر آن مقدّم نشوند.

راوی می‌گوید:

چه اجری است برای کسی که آن حضرت را زیارت کند.

حضرت فرمودند:

بهشت، مشروط به اینکه از آن جناب پیروی کرده و به حضرتش اقتداء نماید.

راوی می‌گوید:

کسی که از روی بی‌میلی و عدم رغبت زیارت آن حضرت را ترک کند چه برای او می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

در روز حسرت، حسرت خواهد خورد.

عرض کرد: چه اجر و ثوابی است برای کسی که نزد قبر آن جناب اقامه کند؟

حضرت فرمودند:

در مقابل هر روز هزار ماه منظور می‌گردد.

عرض کرد:

کسی که در راه سفر متحمّل هزینه شده و در نزد قبر مطهّر انفاقاتی نماید چه اجر و ثوابی دارد؟

حضرت فرمودند:

در مقابل هر درهمی که انفاق و خرج کرده هزار درهم برایش منظور می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۱۹

حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری باسنادش از اصم، از ابن سنان نقل کرده که وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم پدر بزرگوارتان راجع به حجّ می‌فرمودند:

در مقابل هر درهمی که شخص انفاق می‌کند هزار درهم منظور می‌شود.

اکنون بفرمائید: چه اجر و ثوابی است برای کسی که در سفر زیارت پدرتان حضرت امام حسین علیه السّلام انفاق نماید؟

حضرت فرمودند:

ای ابن سنان در مقابل هر درهمی که شخص انفاق کند هزار و هزار ... و همین طور شمردند تا به ده هزار رسید، منظور می‌گردد و به همین مقدار درجه‌اش را بالا می‌برند و رضایت و خشنودی حق تعالی از وی و دعاء حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و امیر المؤمنین و حضرات ائمه علیهم السّلام برای او بهتر از آن می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۰

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از محمّد بن إدریس و محمّد بن یحیی عطّار از عمرکی بن علیّ نقل کرده که وی گفت: حدیث کرد برای ما یحیی که در خدمت حضرت ابی جعفر ثانی علیه السّلام بود از علی و او از صفوان جمّال و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حدیثی طولانی را نقل کرده و در ضمن آن می‌گوید:

محضر مبارک امام علیه السّلام عرضه داشتم: چه اجر و ثوابی است برای کسی که نزد قبر مطهّر آن حضرت (حضرت امام حسین علیه السّلام) نماز بخواند؟

حضرت فرمودند:

کسی که نزد قبر آن جناب دو رکعت نماز بخواند چیزی را از خدا نخواسته مگر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۱

آنکه حق تعالی آن را به وی اعطاء می‌فرماید.

عرض کردم: چه اجر و ثوابی است برای کسی که از آب فرات غسل کرده و سپس به زیارت آن حضرت رود؟

امام علیه السّلام فرمودند:

هنگامی که با اراده زیارت آن حضرت از فرات غسل می‌کند تمام گناهانش ریخته شده و پاک می‌گردد مثل اینکه تازه از مادر متولد گردیده.

عرض کردم: ثواب و اجر کسی که خودش بخاطر جهتی نمی‌تواند به زیارت رود ولی دیگری را مجهّز ساخته و به زیارت فرستاده چه می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده خداوند متعال به قدر کوه احد از حسنات به وی داده و چند برابر هزینه‌ای را که متحمل شده برایش باقی می‌گذارد و نیز بلاهائی که نازل شده را از وی دور می‌گرداند و همچنین مال و دارائی وی را حفظ و نگهداری می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۲

باب چهل و هفتم در بیان آنچه مکروه است اتخاذ و همراه بردنش برای زیارت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین و جماعتی از مشایخ و اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم، از برخی اصحاب ما نقل کرد که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

به من گزارش شده گروهی به قصد زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام حرکت کرده و با خود سفره‌هائی را برداشته‌اند که در آنها شیرینی‌جات و حلواها و امثال اینها را گذاشته‌اند، ایشان اگر به زیارت قبور محبوب‌هایشان روند امثال این گونه از اشیاء را با خود حمل نمی‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۳

حدیث دوّم ترجمه:

و محمّد بن الحسن بن احمد و غیرش از سعد بن عبد اللّه، از موسی بن عمر، از صالح بن سندی جمّال، از مردی که اهل رقّه بود و به وی ابو المضا می‌گفتند نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

آیا به زیارت قبر حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌روید؟

عرض کردم: بلی.

فرمودند:

آیا با خود سفره‌ها را برداشته و می‌برید؟

عرض کردم: بلی.

فرمودند:

قطعی است که اگر به زیارت قبور پدران و مادران خود بروید چنین کاری نمی‌کنید.

وی می‌گوید: عرض کردم:

پس چه چیز بخوریم؟

حضرت فرمودند:

نان و شیر.

وی می‌گوید: کرام (یعنی: عبد الکریم بن عمرو الخثعمی) به حضرت عرض کرد:

فدایت شوم گروهی به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام می‌روند و سفره‌هایشان را به انواع اطعمه مطبوع خوش‌بو و معطّر می‌نمایند؟

حضرت فرمودند:

قطعی و حتمی است که ایشان اگر به زیارت قبور پدرانشان روند چنین نمی‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۴

حدیث سوّم ترجمه:

حکیم بن داود از سلمهٔ بن الخطّاب، از احمد بن محمّد، از علی بن الحکم، از برخی اصحاب ما نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

به من گزارش شده گروهی هر گاه به زیارت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام می‌روند با خود سفره‌هائی که در آن شیرینی‌جات و حلواها و امثال اینها را گذاشته برمی‌دارند، ایشان اگر به زیارت قبور دوستان و محبوب‌هایشان روند این گونه از اشیاء را با خود حمل نمی‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۵

حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن احمد بن الحسین می‌گوید:

حسن بن علی بن مهزیار از پدرش، از حسین بن سعید، از زرعهٔ بن محمّد حضرمی، از مفضّل بن عمر نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

زیارت بروید بهتر است از اینکه به زیارت نروید و زیارت نروید بهتر است از اینکه به زیارت بروید.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم:

کمر من را شکستید با این کلام.

حضرت فرمودند:

به خدا قسم یکی از شما وقتی به زیارت قبر پدرش می‌رود غمگین و اندوهناک می‌رود ولی به زیارت قبر مطهّر آن حضرت می‌روید در حالی که با خود سفره‌ها می‌برید، نه، این طور نباید به زیارت آن جناب بروید بلکه زیارتش کنید با حالی افسرده و حزین و گرفته.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۶

باب چهل و هشتم در بیان اینکه واجب است زائر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام چه گونه باشد

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، وی می‌گوید:

مدلج از محمّد بن مسلم برای ما نقل کرد که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۷

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: هر گاه به زیارت پدر بزرگوارتان (حضرت امام حسین علیه السّلام) می‌رویم آیا بهمان هیئت و کیفیّتی که به حج می‌رویم باشیم؟

حضرت فرمودند: بلی.

عرض کردم: پس آنچه بر حاجی لازم است بر ما نیز است؟

حضرت فرمودند: چه چیزهائی را گفتی؟

عرض کردم: اشیائی را که بر حاجی لازم می‌باشد.

حضرت فرمودند:

بر تو لازم است که با همراهانت خوش رفتار باشی، سخن اندک بگوئی و حتی الامکان تکلّم نکنی مگر به خیر.

بر تو لازم است زیاد بیاد خدا باشی.

و بر و لازم است جامه و لباس‌هایت را نظیف و پاکیزه نگاه داری.

و بر تو لازم است پیش از اینکه به حائر برسی غسل نمائی.

لازم است بر تو که خاشع بوده و زیاد نماز خوانده و بسیار بر محمّد و آل محمّد صلوات بفرستی و به آنچه از تو نیست و مال دیگری است احترام گذارده و بر نداری.

لازم است به آنچه حلال نیست نگاه نکرده و چشم خود را از آن فروببندی.

لازم است وقتی برادر ایمانی خود را نیازمند دیده و ملاحظه کردی که بواسطه نداشتن نفقه از ادامه عمل عاجز است به دیدنش رفته او را کمک کرده و به مواسات با او رفتار نمائی.

بر تو لازم است تقیه که دین تو به آن قائم است را رعایت کنی.

واجب است از آنچه منهی هستی و از خصومت و دشمنی و زیاد قسم خوردن و از جدال کردنی که در اثناء آن به خوردن قسم مبادرت می‌ورزی اجتناب و دوری کنی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۸

و وقتی به این دستورها عمل کردی البتّه حجّ و عمره تو تمام و کامل بوده و به واسطه صرف نفقه و دور شدن از اهل و عیالت و روی تافتن از آنچه به آن مایل هستی از کسی که آنچه نزدش بوده و تو آن را طلب کردی استحقاق پیدا می‌کنی که از سفرت مراجعه کرده در حالی که مغفرت و رحمت و رضوانش شامل تو شده باشد. حدیث دوّم ترجمه:

مترجم گوید:

این حدیث عینا با ترجمه‌اش در باب چهل و هفتم «حدیث چهارم» قبلا گذشت.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۲۹

حدیث سوّم ترجمه:

پدر و برادرم و علی بن الحسین و دیگران رحمهٔ اللّه علیهم از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف، از احمد بن محمّد بن عیسی الاشعری، از علی بن الحکم، از بعض اصحاب ما، از ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده وی گفت: حضرت امام صادق علیه السّلام فرمودند:

هنگامی که اراده زیارت حضرت حسین علیه السّلام را نمودی پس آن حضرت را با حالی غمگین و اندوهناک و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه زیارت نما زیرا حضرتش کشته شدند در حالی که غمگین و ناراحت و ژولیده و گرفته و

گرسنه و تشنه بودند و از آن جناب حوائج و خواسته‌های خود را بخواه و سپس از آنجا برگرد و آن مکان شریف را وطن برای خود قرار مده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۰

حدیث چهارم ترجمه:

و با اسناد حدیث قبل از سعد بن عبد اللّه، از موسی بن عمر، از صالح بن سندی جمّال از کسی که ذکرش نموده از کرام بن عمرو، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای کرام! هر گاه اراده نمودی قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را زیارت کنی پس آن حضرت را با حالی غمگین و حزین و هیئتی ژولیده و گرفته زیارت نما، زیرا حضرتش کشته شد در حالی که محزون و غمگین و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه بودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۱

باب چهل و نهم ثواب کسی که سواره یا پیاده به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود و خواندن و مناجات حق تعالی زائر قبر مطهّر را

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه و محمّد ابن یحیی و عبد اللّه بن جعفر حمیری و احمد بن ادریس جملگی از حسین بن عبید اللّه، از حسن بن علی بن ابی عثمان، از عبد الجبّار نهاوندی از ابو سعید، از حسین بن ثویر بن أبی فاخته، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای حسین! کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت حسین ابن علی علیهما السّلام باشد اگر پیاده رود خداوند منّان به هر قدمی که برمی‌دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می‌فرماید تا زمانی که به حائر برسد و پس از رسیدن به آن مکان شریف حق تبارک و تعالی او را از رستگاران قرار می‌دهد تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان برساند که در این هنگام او را از فائزین محسوب می‌فرماید تا زمانی که اراده مراجعت نماید در این وقت فرشته‌ای نزد او آمده و می‌گوید:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سلام رسانده و به تو می‌فرماید:

از ابتداء عمل را شروع کن، تمام گناهان گذشته‌ات آمرزیده شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۲

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه و محمّد بن یحیی، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از بشیر دهّان، وی می‌گوید:

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

شخصی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام می‌رود، زمانی که از اهلش جدا شد با اولین گامی که برمی‌دارد تمام گناهانش آمرزیده می‌شود سپس با هر قدمی که برمی‌دارد پیوسته تقدیس و تنزیه شده تا به قبر برسد و هنگامی که به آنجا رسید حق تعالی او را خوانده و با وی مناجات نموده و می‌فرماید:

بنده من! از من بخواه تا به تو اعطاء نمایم، من را بخوان اجابتت نمایم، از من طلب کن به تو بدهم، حاجتت را از من بخواه تا برایت روا سازم.

راوی می‌گوید، امام علیه السّلام فرمودند:

و بر خداوند متعال حق و ثابت است آنچه را که بذل نموده اعطاء فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۳

حدیث سوّم ترجمه:

و با اسناد حدیث قبلی از صالح، از حارث بن مغیره، وی می‌گوید:

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

خداوند متعال فرشتگانی دارد که موکّل قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌باشند هنگامی که شخص قصد زیارت آن حضرت را می‌نماید حق تعالی گناهان او را در اختیار این فرشتگان قرار می‌دهد و زمانی که وی قدم برداشت فرشتگان تمام گناهانش را محو می‌کنند و سپس قدم دوّم را که برداشت حسناتش مضاعف و دو چندان می‌کنند و پیوسته با قدم‌هائی که برمی‌دارد حسناتش مضاعف می‌گردد تا به حدّی می‌رسد که بهشت برایش واجب و ثابت می‌گردد، سپس اطرافش را گرفته و تقدیسش می‌کنند و فرشتگان آسمان نداء داده و می‌گویند:

زوّار دوست دوست خدا را تقدیس نمائید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۴

و وقتی زوّار غسل کردند حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ایشان را مورد نداء قرار داده و می‌فرماید:

ای مسافران خدا! بشارت باد بر شما که در بهشت با من هستید.

سپس امیر المؤمنین علیه السّلام به ایشان نداء نموده و می‌فرماید: من ضامنم که حوائج شما را بر آورده نموده و بلاء را در دنیا و آخرت از شما دفع کنم، سپس پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم با ایشان از طرف راست و چپ ملاقات فرموده تا بالأخره به اهل خود بازگردند. حدیث چهارم ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی بن بابویه و جماعتی رحمهٔ اللّه علیهم، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علیّ بن عبد اللّه بن مغیره، از عبّاس بن عامر، از جابر مکفوف، از أبی الصّامت، وی می‌گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۵

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که پیاده به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود خداوند متعال به هر قدمی که بر می‌دارد هزار حسنه برایش ثبت و هزار گناه از وی محو می‌فرماید و هزار درجه مرتبه‌اش را بالا می‌برد سپس فرمودند:

وقتی به فرات وارد شدی ابتداء غسل کن و کفش‌هایت را آویزان نما و پای برهنه راه برو و مانند بنده ذلیل راه برو و وقتی به درب حائر رسیدی چهار مرتبه تکبیر بگو سپس اندکی حرکت کن باز چهار بار تکبیر گفته بعد به طرف بالای سر حضرت برو و در آنجا بایست و سپس چهار مرتبه تکبیر بگو و نزد قبر نماز بخوان و از خداوند متعال حاجت خود را بخواه. حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از صالح بن عقبه، از عبد اللّه بن هلال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

محضر امام علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم کمترین ثواب و اجری که برای زائر قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌باشد چیست؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۶

حضرت فرمودند:

ای عبد اللّه! کمترین پاداشی که برای او است اینکه: خداوند متعال خود و اهلش را حفظ کرده تا به خویشانش باز گردد و وقتی روز قیامت شد خداوند متعال حافظ او خواهد بود. حدیث ششم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از حسین بن حسن بن ابان، از محمّد بن اورمه از کسی که برایش حدیث گفته، از علی بن میمون صائغ، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

ای علی! قبر حسین علیه السّلام را زیارت کن و ترک مکن.

عرض کردم: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۷

حضرت فرمودند:

کسی که پیاده زیارت کند خداوند بهر قدمی که برمی‌دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می‌فرماید و یک درجه مرتبه‌اش را بالا می‌برد و وقتی به زیارت رفت حق تعالی دو فرشته را موکّل او می‌فرماید که آنچه خیر از دهان او خارج می‌شود را نوشته و آنچه شر و بد می‌باشد را ننویسند و وقتی برگشت با او وداع کرده و به وی می‌گویند:

ای ولیّ خدا گناهانت آمرزیده شد و تو از افراد حزب خدا و حزب رسول او و حزب اهل بیت رسولش می‌باشی و خداوند هرگز چشمانت را به آتش جهنم بینا نمی‌کند و آتش نیز تو را ابدا نخواهد دید و تو را طعمه خود نخواهد نمود. حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه و عبد اللّه بن جعفر حمیری، از احمد بن محمّد بن خالد برقی، از پدرش از عبد العظیم بن عبد اللّه بن الحسن، از حسن بن حکیم النخعی، از ابی حمّاد اعرابی، از سدیر صیرفی، وی می‌گوید:

محضر ابی جعفر علیه السّلام بودیم پس جوانی قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را متذکر شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۸

حضرت ابو جعفر علیه السّلام بوی فرمود:

بنده‌ای به زیارت حضرت نرفته و قدمی برنداشته مگر آنکه حقتعالی برای او یک حسنه نوشته و یک گناه از او پاک می‌کند. حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد الرحمن بن حماد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم از عبد اللّه بن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، نقل کرد که آن حضرت فرمودند:

کسی که از شیعیان ما بوده و حسین علیه السّلام را زیارت کند از زیارت برنگشته مگر آنکه تمام گناهانش آمرزیده می‌شود و برای هر قدمی که برمی‌دارد و هر دستی که بالا می‌رود و اسبش را حرکت داده و می‌راند هزار حسنه ثبت شده و هزار گناه محو گشته و هزار درجه مرتبه‌اش بالا می‌رود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۳۹

حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از احمد بن بشیر سرّاج، از ابو سعید قاضی، وی گفت:

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در غرفه کوچکی که داشتند نزول اجلال داشتند و مرازم نیز در خدمت آن جناب بود من بر ایشان داخل شدم، شنیدم حضرت می‌فرمودند:

کسی که پیاده به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود خداوند متعال به هر گامی که برداشته و به هر قدمی که از زمین بلند نموده و بر آن نهاده ثواب آزاد کردن بنده‌ای از اولاد حضرت اسماعیل را می‌دهد.

و کسی که با کشتی به زیارت آن حضرت رود و در اثناء کشتی چپ شده و سرنشینانش را در آب بریزد منادی از آسمان نداء می‌کند:

خوشا به حال شما و گوارا باد بر شما بهشت.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۰

حدیث دهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن احمد بن حمدان قلانسی، از محمّد بن الحسین المحاربی، از احمد بن میثم، از محمّد بن عاصم، از عبد اللّه بن نجّار نقل کرده، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

آیا به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام می‌روید؟ و آیا بر کشتی سوار می‌شوید و به زیارت آن حضرت می‌روید؟

عرض کردم: بلی.

حضرت فرمودند:

آیا می‌دانی هر گاه کشتی شما را در دریا واژگون کند منادی ندا می‌کند:

آگاه باشید! خوشا بحال شما، بهشت بر شما گوارا باد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۱

باب پنجاهم کرامت خداوند تبارک و تعالی در حق زوّار حضرت حسین بن علی صلوات اللّه علیهما

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن الحسن الصّفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از اسماعیل بن زید، از عبد اللّه طحّان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام وی گفت:

شنیدم از امام علیه السّلام که می‌فرمودند:

احدی نیست در روز قیامت مگر آنکه آرزو می‌کند از زوّار امام حسین علیه السّلام باشد زیرا مشاهده می‌کند با ایشان چه معامله‌ای شده و چه کرامتی حق تبارک و تعالی در باره آنها منظور می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۲

حدیث دوّم ترجمه:

صالح صیرفی از عمران میثمی و او از صالح بن میثم و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام روایت کرده که آن حضرت فرمودند:

کسی که دوست دارد بر سفره‌های نور بنشیند در روز قیامت، پس باید از زوّار حضرت حسین بن علی علیهما السّلام باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۳

حدیث سوّم ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از معلّی بن محمّد بصری، وی می‌گوید:

ابو الفضل، از ابن صدقه، از مفضّل بن عمر نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

گویا می‌بینم که فرشتگان با مؤمنین بر سر قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام ازدحام کرده‌اند.

راوی می‌گوید: عرضه داشتم:

آیا مؤمنین فرشته را می‌بینند؟

حضرت فرمودند:

هرگز، هرگز، آنها به خدا قسم ملازم و همراه مؤمنین بودند حتّی با دست‌هایشان به صورت‌های آنها مسح می‌کشند.

سپس امام علیه السّلام فرمودند:

خداوند منّان هر صبح و شام از طعام بهشت بر زوّار امام حسین علیه السّلام نازل می‌فرماید و خدمتکاران ایشان فرشتگانند.

هیچ بنده‌ای از بندگان خداوند حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را از خداوند متعال در خواست نمی‌کنند مگر آنکه خدا به او عطاء می‌فرماید.

راوی می‌گوید: عرض کردم: به خدا قسم این کرامت می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۴

امام علیه السّلام به من فرمودند:

ای مفضّل: برایت بیشتر بگویم؟

عرضه کردم: بلی سرور من.

حضرت فرمودند:

گویا می‌بینم تختی از نور را که گذارده‌اند و بر روی آن قبّه‌ای از یاقوت سرخ زده شده که با جواهرات آن را زینت نموده‌اند و حضرت امام حسین علیه السّلام بر روی آن تخت نشسته‌اند و اطراف آن حضرت نود هزار قبه سبز زده‌اند و مؤمنین آن حضرت را زیارت کرده و بر آن جناب سلام می‌دهند، پس خداوند متعال به ایشان می‌فرماید:

ای دوستانم از من سؤال کنید و بخواهید، پس زیاد اذیّت شدید و خوار و مقهور گردیدید امروز، روزی است که حاجتی از حاجات دنیا و آخرتتان را از من در خواست نکرده مگر آن را روا می‌نمایم، پس خوردن و آشامیدنشان در بهشت می‌باشد، پس به خدا قسم کرامت و احسانی که زوال نداشته و انتهاء آن را نمی‌توان درک کرد همین است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۵

باب پنجاه و یکم ایّام زیارت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام جزء عمر زائر شمرده نمی‌شود

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری می‌گوید:

ابو سعید حسن بن علی بن زکریّا عدوی بصری، از هیثم بن عبد اللّه رمّانی از حضرت ابی الحسن الرضا علیه السّلام نقل نموده و آن جناب از پدر بزرگوارشان حکایت کرده‌اند که ابو عبد اللّه جعفر بن محمّد الصادق علیهما السّلام فرمودند:

ایّام زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام جزء عمر زائر شمرده نشده و از اجلشان محسوب نمی‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۶

باب پنجاه و دوّم زائرین امام حسین علیه السّلام همسایه رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرت علی و فاطمه علیهما السّلام می‌باشند

حدیث اوّل ترجمه:

علی بن الحسین و علی بن محمّد بن قولویه، از محمّد بن یحیی عطّار و علی بن ابراهیم بن هاشم، از محمّد بن عیسی بن عبید بن یقطین یقطینی، از کسی که برایش نقل نموده از ابو خالد ذی الشامّة، وی می‌گوید:

ابو اسامه برایم حدیث گفت، وی اظهار داشت:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

کسی که می‌خواهد در همسایگی رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرت علی و فاطمه علیهما السّلام باشد زیارت حسین بن علی علیهما السّلام را ترک نکند. حدیث دوّم ترجمه:

علی بن الحسین باسنادش، از ابی بصیر، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام یا ابا جعفر علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۷

کسی که دوست دارد محل سکنا و منزلش بهشت باشد پس زیارت مظلوم (مظلوم کربلاء) را ترک نکند.

عرض کردم: مظلوم کیست؟

حضرت فرمودند:

مظلوم حسین بن علی علیهما السّلام که صاحب کربلاء است می‌باشد، کسی که بخاطر شوق به آن حضرت و محبّت به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و فاطمه سلام اللّه علیها و حبّ به امیر المؤمنین صلوات اللّه و سلامه علیهم اجمعین حضرتش را زیارت کند خداوند او را بر سر سفره‌های بهشتی نشانده که با آن سروران هم غذا باشد در حالی که مردم در حساب می‌باشند. حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن همام بن سهیل، از جعفر بن محمّد بن مالک نقل کرده که وی گفت:

محمّد بن عمران گفت: حسن بن حسین لؤلؤی از محمّد بن اسماعیل، از محمّد ابن ایّوب، از حارث بن مغیره نصیری برایم نقل کرد که حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۸

خداوند تبارک و تعالی فرشتگانی را موکّل قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام قرار داده، هر گاه شخصی قصد زیارت آن جناب را نموده و غسل می‌نماید حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم وی را نداء کرده و می‌فرماید:

ای مسافرین خدا بشارت باد شما را به اینکه در بهشت همراه من هستید ...

و حدیث سابق الذکر را نقل کرده.

باب پنجاه و سوّم زائرین امام حسین علیه السّلام قبل از همه مردم وارد بهشت می‌شوند

حدیث اوّل ترجمه:

پدر و برادر و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از محمّد بن یحیی عطّار، از عمرکی بن علی بوفکی، از صندل، از عبد اللّه بن بکیر،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۴۹

از عبد اللّه بن زراره، وی می‌گوید:

از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

در روز قیامت برای زوّار حسین بن علی علیهما السّلام بر سایر مردم فضیلت و برتری می‌باشد.

عرض کردم: فضیلتشان چیست؟

حضرت فرمودند:

پیش از دیگران و چهل سال قبل از آنها به بهشت داخل می‌شوند در حالی که مردم در حساب و موقف می‌باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۰

باب پنجاه و چهارم ثواب کسی که زیارت امام حسین علیه السّلام را نموده در حالی که عارف به حق آن بزرگوار باشد

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از عبد اللّه بن جعفر حمیری و محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش عبد اللّه، از علی بن اسماعیل قمی از محمّد بن عمرو زیّات، از فائد حناط از حضرت ابی الحسن ماضی (امام کاظم) علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کسی که امام حسین علیه السّلام را زیارت نموده و به حقّش عارف و آگاه باشد خداوند گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد.

حدیث دوّم ترجمه:

ابو العبّاس کوفی می‌گوید:

محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از حسن بن علی بن فضّال، از محمّد بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۱

الحسن بن کثیر، از هارون بن ابی خارجه، وی می‌گوید:

محضر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: مردم روایت نقل می‌کنند که اگر کسی حسین علیه السّلام را زیارت کند ثواب یک حج و یک عمره برای او منظور می‌شود، شما در این باره چه می‌فرمائید؟

حضرت فرمودند:

به خدا قسم کسی که آن حضرت را زیارت کند و عارف به حقّش باشد تمام گناهان گذشته و آینده‌اش آمرزیده می‌شود.

ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتید، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد ابن الحسین باسنادش مثل همین حدیث را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۲

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از خیبری، از حسین بن محمّد قمّی، وی گفت:

حضرت ابو الحسین موسی بن جعفر علیهما السّلام فرمودند:

کمترین ثوابی که به زائر امام حسین علیه السّلام در شطّ فرات می‌دهند بشرطی که عارف به حقّ و حرمت و ولایت آن جناب باشد این است که گناهان گذشته و آینده‌اش را حقتعالی می‌آمرزد. حدیث چهارم ترجمه:

ابو العبّاس، از محمّد بن الحسن، از صفوان بن یحیی، از ابن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید: حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام رود در حالی که به حقّ آن جناب عارف باشد خداوند متعال گناهان گذشته و آینده او را می‌آمرزد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۳

حدیث پنجم ترجمه:

از ابو العباس، از محمّد بن الحسین، از ابی داود سلیمان بن سفیان مسترق، از برخی اصحاب ما، از مثنی حنّاط، از حضرت ابی الحسن موسی بن جعفر علیهما السّلام، وی گفت:

از حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حسین علیه السّلام رود در حالی که به حق آن حضرت عارف باشد خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد. حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از حکم بن مسکین، از فائد حنّاط نقل کرده که گفت: محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از حکم بن مسکین، از هند حنّاط (در بعضی نسخ فائد حنّاط ضبط شده)، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که حسین علیه السّلام را زیارت کند در حالی که عارف بحقّش بوده و به آن حضرت اقتداء کند خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌بخشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۴

حدیث هفتم ترجمه:

قاسم بن محمّد بن علی از پدرش، از جدّش، از عبد اللّه بن حماد انصاری، از عبد اللّه بن سنان از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید:

امام علیه السّلام فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حسین علیه السّلام برود در حالی که به حق آن حضرت عارف باشد خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌بخشد. حدیث هشتم ترجمه:

پدرم، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن المغیره، از عباس بن عامر، وی می‌گوید: یوسف انباری از فائد حنّاط به من خبر داد که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۵

محضر حضرت ابی الحسن علیه السّلام عرض کردم: مردم با توجّه و گریه به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام رفته و طعام و غذای خود را نیز می‌آورند شما در باره زیارت آن حضرت چه می‌فرمائید؟

راوی می‌گوید: شنیدم که حضرت فرمودند:

ای فائد: کسی که به زیارت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام برود در حالی که به حقّ آن جناب عارف باشد گناهان گذشته و آینده‌اش را خداوند می‌بخشد. حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از فائد، از حضرت ابی الحسن الاوّل علیه السّلام، آن حضرت فرمودند: کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام رود و به حق آن جناب عارف باشد حقتعالی گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌بخشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۶

حدیث دهم ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن و علی بن الحسین و جماعتی از سعد بن عبد اللّه و محمّد بن یحیی از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از یحیی بن علی القمّی، وی می‌گوید:

مردی از عبید اللّه بن عبد اللّه و علی بن الحسین بن علی سلام اللّه علیهم به من خبر داد که آن جناب فرمودند: شنیدم از پدرم که می‌فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حسین علیه السّلام رود و به حق آن جناب عارف باشد خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد. حدیث یازدهم ترجمه:

محمّد بن یحیی به اسنادش از صالح بن عقبه، از یحیی بن علی از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حسین علیه السّلام رود و به حقّ آن حضرت عارف باشد خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۷

ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه وی نظیر و مانند دو حدیث گذشته را عینا از امام صادق علیه السّلام نقل کرده است. حدیث دوازدهم ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از معلّی بن محمّد بصری، از ابی داود مسترق از برخی اصحاب ما، از مثنّی حنّاط از حضرت ابی الحسن الاول علیه السّلام، وی گفت:

شنیدم که امام علیه السّلام می‌فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حسین علیه السّلام رود و به حقّ آن حضرت عارف باشد خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۸

حدیث سیزدهم ترجمه:

محمّد بن یعقوب، از احمد بن ادریس، از محمّد بن عبد الجبّار، از صفوان، از ابن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت امام حسین علیه السّلام برود و به حق آن حضرت عارف باشد خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد. حدیث چهاردهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از هارون بن مسلم، از حسن بن علی، از احمد بن عائذ، از ابی یعقوب ابزاری، از فائد، از حضرت عبد صالح علیه السّلام، وی می‌گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۵۹

بر آن حضرت داخل شده و سلام کرده و محضرش عرض کردم:

فدایت شوم: همه گروه از مردم حضرت حسین علیه السّلام را زیارت می‌کنند، چه کسانی که به این امر عرفان و شناخت دارند (امر ولایت) و چه آنان که منکر آن می‌باشند و نیز زنان سوار مراکب شده و به زیارت آن حضرت می‌روند و این زیارت‌ها در حالی واقع می‌شود که زیارت‌کنندگان مشهور و مشخص شده‌اند که از دوستان این خاندان هستند و من چون این شهرت را در خارج حسّ کرده و لمس نمودم از رفتن به زیارت خودداری نمودم، وظیفه در اینجا چیست؟

راوی می‌گوید:

امام علیه السّلام مکث طولانی نموده و جواب من را ندادند سپس روی مبارک به من نموده و فرمودند: ای عراقی اگر آنها خود را آشکار و مشهور نمودند تو خود را مشهور نساز به خدا قسم هیچ کسی به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام نمی‌آید در حالی که عارف به حق آن جناب باشد مگر آنکه حق تعالی گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد. حدیث پانزدهم ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از معلّی بن محمّد، از ابی داود و مسترق، از برخی اصحاب، از مثنی حنّاط، از ابی الحسن اول (حضرت موسی بن جعفر) علیهما السّلام، وی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۰

می‌گوید:

از آن حضرت شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام رود و به حق آن جناب عارف باشد حق تعالی گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد. حدیث شانزدهم ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی بن بابویه، از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن سنان، از محمّد بن صدقه، از صالح النّیلی، وی می‌گوید:

حضرت أبو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام برود و به حق آن حضرت عرفان و آگاهی داشته باشد مانند کسی است که سه حج با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم انجام داده باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۱

حدیث هفدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم از سعد بن عبد اللّه نقل کرده‌اند که وی گفت: احمد بن علی بن عبید جعفی گفت:

محمّد بن ابی جریر قمّی گفت:

از حضرت ابا الحسن الرضا علیه السّلام شنیدم که به پدرم می‌فرمودند:

کسی که حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را زیارت کند در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد از هم صحبت‌های حق تعالی بالای عرش می‌باشد، سپس این آیه را قرائت فرمودند: إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَهَرٍ، فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ.

(همانا اهل تقوی در باغ‌ها و کنار نهرها منزل گزینند، در منزل‌گاه صدق و حقیقت نزد خداوند عزّت و سلطنت جاودانی متنعّم می‌باشند).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۲

باب پنجاه و پنجم در بیان اجر کسی که بخاطر حبّ به رسول خدا و أمیر المؤمنین و فاطمه سلام اللّه علیهم أجمعین به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، و محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از برخی اصحاب، از جویریهٔ بن العلاء، از بعضی اصحابش، از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هنگامی که روز قیامت شود منادی نداء می‌کند:

کجا هستند زوّار حسین بن علی علیهما السّلام؟

گردن‌های تعدادی از مردم کشیده می‌شود که عدد آنها را غیر از خداوند متعال کس دیگری نمی‌داند پس به ایشان گفته می‌شود قصد شما از زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام چه بود؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۳

می‌گویند: پروردگارا آن حضرت را زیارت کردیم بجهت محبّتی که به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرت علی و فاطمه علیهما السّلام داشته و به منظور طلب رحمت برای صاحب قبر به ازاء آنچه از آن حضرت صادر گردید.

پس به آنها گفته می‌شود:

ایشان محمّد و علی و فاطمه و حسن و حسین سلام اللّه علیهم بوده، ملحق به آنها شوید شما با ایشان و در درجه و مرتبه آنها هستید، به لواء و پرچم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ملحق گردید پس بطرف لواء آن حضرت رهسپار شده و در سایه آن قرار می‌گیرند در حالی که لواء به دست امیر المؤمنین علی علیه السّلام می‌باشد و بدین ترتیب به بهشت وارد می‌شوند ایشان جلو پرچم و سمت راست و جانب چپ و پشت آن بوده و چهار طرف لواء را گرفته‌اند. حدیث دوّم ترجمه:

پدرم به اسنادش از ابی بصیر، وی می‌گوید:

از امام صادق علیه السّلام یا امام باقر علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

کسی که دوست دارد مسکن و جایگاهش در بهشت باشد نباید زیارت مظلوم را ترک کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۴

عرض کردم: مظلوم کیست؟

حضرت فرمودند:

مظلوم حضرت حسین بن علی علیهما السّلام بوده که صاحب کربلاء می‌باشد، کسی که از روی شوق به آن حضرت و بجهت محبّت به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و به امیر المؤمنین علیه السّلام و به فاطمه زهراء علیها السّلام به زیارت آن حضرت برود خداوند متعال او را بر سر سفره‌های بهشتی می‌نشاند که با رسول خدا و امیر المؤمنین و فاطمه زهرا علیهم السّلام هم غذا بوده در حالی که مردم در حال حساب می‌باشند. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف قمی، از محمّد بن عیسی یقطینی، از شخصی، از فضیل بن عثمان صیرفی، از کسی که برای او حدیث گفته، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که خداوند خیر را برای او اراده کرده باشد در قلبش محبّت امام حسین علیه السّلام را قرار داده و در دلش محبت زیارت آن جناب را می‌اندازد و کسی که خداوند سوء و بدی را برایش بخواهد در قلبش بغض امام حسین علیه السّلام قرار داده و در دلش بغض زیارت آن حضرت را می‌اندازد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۵

باب پنجاه و ششم ثواب کسی که از روی شوق به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از صفوان بن یحیی، از ابی اسامه، زید شحّام، وی می‌گوید:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت قبر حضرت حسین بن علی سلام اللّه علیهما برود روز قیامت خداوند متعال او را از جمله آمنین می‌نویسد و محسوب می‌فرماید و کتابش (نامه اعمال او) را به دست راستش دهد و در زیر پرچم حسین علیه السّلام بوده تا داخل بهشت شود پس حق تعالی او را در درجه و مرتبه خودش مکان داده بدرستی که خداوند متعال عزیز و حکیم می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۶

حدیث دوّم ترجمه:

از ابی بصیر روایت شده که وی از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نمود که آن جناب فرمودند: کسی که دوست دارد مسکن و مأوایش بهشت باشد نباید زیارت مظلوم را ترک کند.

ابو بصیر می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم: مظلوم کیست؟

حضرت فرمودند:

مظلوم حسین بن علی سلام اللّه علیهما یعنی صاحب کربلاء می‌باشد، کسی که از روی شوق و محبّت به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و به امیر المؤمنین علیه السّلام و به فاطمه علیها السّلام به زیارتش رود خداوند متعال او را بر سر سفره‌های بهشتی می‌نشاند و وی را با ذوات مقدّسه معصومین علیهم السّلام هم غذا فرموده در حالی که مردم در حساب می‌باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۷

حدیث سوّم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه، از پدرش، از حسن بن محبوب، از علاء بن رزین، از محمّد بن مسلم، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

اگر مردم می‌دانستند که در زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام چه فضل و ثوابی است حتما از شوق و ذوق قالب تهی می‌کردند و بخاطر حسرت‌ها نفس‌هایشان به شماره افتاده و قطع خواهد شد.

راوی می‌گوید: عرض کردم: در زیارت آن حضرت چه اجر و ثوابی می‌باشد.

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۸

کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت آن حضرت رود خداوند متعال هزار حجّ و هزار عمره قبول شده برایش می‌نویسد و اجر و ثواب هزار شهید از شهداء بدر و اجر هزار روزه‌دار و ثواب هزار صدقه قبول شده و ثواب آزاد نمودن هزار بنده که در راه خدا آزاد شده باشند برایش منظور می‌شود و پیوسته در طول ایام سال از هر آفتی که کمترین آن شیطان باشد محفوظ مانده و خداوند متعال فرشته کریمی را بر او موکّل کرده که وی را از جلو و پشت سر و راست و چپ و بالا و زیر قدم نگهدارش باشد و اگر در اثناء سال فوت کرد فرشتگان رحمت الهی بر سرش حاضر شده و او را غسل داده و کفن نموده و برایش استغفار و طلب آمرزش کرده و تا قبرش مشایعتش نموده و به مقدار طول شعاع چشم در قبرش وسعت و گشایش ایجاد کرده و از فشار قبر در امانش قرار داده و از خوف و ترس دو فرشته منکر و نکیر بر حذرش می‌دارند و برایش دربی به بهشت می‌گشایند و کتابش را به دست راستش می‌دهند و در روز قیامت نوری به وی اعطاء می‌شود که بین مغرب و مشرق از پرتو آن روشن می‌گردد و منادی نداء می‌کند:

این کسی است که از روی شوق و ذوق حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کرده و پس از این نداء احدی در قیامت باقی نمی‌ماند مگر آنکه تمنّا و آرزو می‌کند که کاش از زوّار حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۶۹

حدیث چهارم ترجمه:

از حسن بن عبد اللّه، از پدرش، از حسن بن محبوب، از ابی ایّوب ابراهیم بن عثمان خزّاز، از محمّد بن مسلم، وی می‌گوید:

محضر مبارک ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: چه اجر و ثوابی هست برای کسی که حسین علیه السّلام را زیارت کند؟

حضرت فرمودند:

کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام رود از بندگان مکرّم خداوند منّان محسوب می‌شود و در روز قیامت زیر لواء و پرچم حضرت حسین بن علی علیهما السّلام بوده تا وقتی که این دو بزرگوار داخل بهشت شوند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۰

حدیث ششم ترجمه:

از حسن بن عبد اللّه، از پدرش از حسن بن محبوب، از ابی المغرا، از ذریح محاربی، وی می‌گوید: محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: از خویشاوندان و فرزندانم کسی را ملاقات نکردم مگر وقتی به آنها خبر دادم به اجر و ثوابی که در زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام هست من را تکذیب نموده و گفتند: تو بر حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام دروغ بسته و این خبر را از پیش خودت می‌گوئی! حضرت فرمودند:

ای ذریح مردم را رها کن هر کجا که می‌خواهند بروند، بخدا قسم حق تعالی به زائرین امام حسین علیه السّلام مباهات کرده و افتخار می‌نماید و مسافر و زائر را فرشتگان مقرّب خدا و حاملین عرش رهبری می‌کنند حتی حق تعالی به فرشتگان می‌فرماید:

آیا زوّار حسین بن علی علیهما السّلام را می‌بینید که از روی شوق و محبّت به آن حضرت و علاقه به حضرت فاطمه علیها السّلام دخت رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به زیارت آمده‌اند؟ به عزّت و جلال و عظمت خود قسم کرامت خویش را بر ایشان واجب کرده‌ام و ایشان را حتما به بهشتی که برای دوستانم و برای انبیاء و رسل و فرستادگانم آماده کرده‌ام داخل می‌کنم.

ای فرشتگان من! ایشان زوّار قبر حسین حبیب محمّد رسول من بوده و محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم حبیب من است و کسی که من را دوست داشته باشد حبیب من را نیز دوست می‌دارد و کسی که حبیب من را دوست داشته باشد دوست‌دار حبیبم را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۱

نیز دوست دارد و کسی که نسبت به حبیب من بغض دارد به من نیز بغض می‌ورزد و کسی که به من بغض می‌ورزد بر من واجب است که به اشد عذاب، عذابش نموده و به آتش دوزخ او را بسوزانم و جهنم را مسکن و مکانش قرار داده و وی را چنان عذابی کنم که احدی از اهل عالم را آن طور عذاب نکرده باشم. ترجمه:

کسی که حدیث را مرفوعا تا ابی بصیر نقل کرده برایم بیان نمود که ابو بصیر گفت: از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام و حضرت ابا جعفر علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که دوست دارد مسکن و منزلش بهشت باشد ... تا آخر حدیث بهمان بیانی که در صدر باب گذشت.

مترجم گوید:

منظور حدیث دوم از ابواب پنجاه و دوم و پنجاه و پنجم، و پنجاه و ششم می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۲

باب پنجاه هفتم ثواب کسی که به امید اجر از خدا به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علیّ بن الحسین و محمّد بن الحسن جملگی از محمّد بن یحیی عطّار از حمدان بن سلیمان نیشابوری وی می‌گوید:

عبد اللّه بن محمّد یمانی از منیع بن حجّاج، از یونس بن عبد الرّحمن، از قدّامه بن مالک برای ما از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حدیث نقل نمود، وی گفت:

حضرت امام صادق علیه السّلام فرمودند: کسی که به امید ثواب و اجر به زیارت حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۳

امام حسین علیه السّلام برود نه از روی تکبّر و نخوت و نه ریاء و سمعه گناهانش پاک شده همان طور که جامه با آب پاک و طاهر می‌گردد، بنا بر این هیچ آلودگی و لغزش بر او باقی نمی‌ماند و بهر قدمی که برداشته ثواب یک حج به او داده و هر گاه گام و قدمش را از روی زمین بلند می‌کند ثواب یک عمره دارد. حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن خالد، از ابان احمری، از محمّد بن الحسین خزاز از هارون بن خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

محضر مبارکش عرضه داشتم: فدایت شوم ثواب کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند در حالی که عارف به حق آن حضرت بوده و زیارتش برای خدا و سرای آخرت باشد چیست؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۴

حضرت به او فرمودند:

ای هارون کسی که به زیارت آن حضرت رفته در حالی که به حق حضرتش عارف بوده و زیارتش برای خدا و سرای آخرت باشد به خدا سوگند حق تعالی گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد. راوی می‌گوید:

سپس حضرت سه مرتبه به من فرمودند:

آیا برای تو قسم نخوردم، آیا برای تو قسم نخوردم، آیا برای تو قسم نخوردم؟! حدیث سوّم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش محمّد بن عیسی بن عبد اللّه، از عبد اللّه بن مغیره، از عبد اللّه بن میمون قداح، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام وی می‌گوید:

محضر مبارک امام علیه السّلام عرض کردم: کسی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام برود در حالی که عارف به حق آن جناب بوده و زیارتش بدون تکبر و نخوت باشد ثوابش چیست؟

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۵

هزار حج مقبول و هزار عمره پذیرفته شده برایش می‌نویسند و اگر شخص شقی باشد او را سعید قلمداد می‌نمایند و پیوسته در رحمت خداوند عزّ و جلّ غوطه می‌خورد. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم از محمّد بن یحیی عطّار، از حمدان بن سلیمان نیشابوری، از عبد اللّه بن محمّد یمانی، از منیع بن حجّاج، از صفوان بن یحیی، از صفوان بن مهران جمّال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت: حضرت امام صادق علیه السّلام فرمودند:

کسی که امام حسین علیه السّلام را زیارت کرده و قصدش خداوند عزّ و جلّ باشد جبرئیل و میکائیل و اسرافیل او را مشایعت نموده تا به منزلش وارد گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۶

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علیّ بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از عبد اللّه بن مسکان، وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام بودم در حالی که گروهی از اهل خراسان محضرش مشرف بودند، آنان راجع به زیارت قبر حسین بن علیّ علیهما السّلام و فضل و ثواب آن از حضرت سؤال کردند؟

حضرت فرمودند:

پدرم از جدّم نقل فرمود که آن بزرگوار می‌فرمودند:

کسی که امام حسین علیه السّلام را زیارت کند و نیّتش فقط خدا باشد حق تعالی گناهانش را محو نموده و او را از ذنوب بیرون آورده همانند مولودی که مادرش او را زائیده باشد و فرشتگان او را در سیر و سفرش مشایعت می‌کنند یعنی بالای سرش بال زده و گاهی بالهایشان را بر سرش پهن نموده بدون اینکه حرکت دهند و بهمین کیفیّت او را مشایعت نموده تا وی به منزل و اهلش برسد.

فرشتگان از پروردگار متعال برای او طلب آمرزش نموده و از اطراف و اکناف

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۷

آسمان رحمت او را احاطه کرده و فرشتگان او را نداء داده و می‌گویند:

پاکی و پاک است آن کسی که تو زیارتش نمودی (یا: خوشا بر تو و خوشا بر کسی که زیارتش نموده‌ای) و او را در میان اهل و عیالش حفظ و نگهداری می‌کنند. حدیث ششم ترجمه:

عبید اللّه بن فضل بن محمّد بن هلال می‌گوید:

عبد الرحمن برای ما حدیث گفت، وی نقل نمود:

سعید بن خیثم از برادرش معمّر برای ما نقل کرد که وی گفت: از زید بن علی علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که قبر حسین بن علی علیهما السّلام را زیارت کرده و نیّتش تنها خداوند باشد حق تعالی تمام گناهانش را می‌آمرزد اگر چه به قدر روی دریاها باشد، پس زیاد به زیارت آن حضرت بروید تا خداوند گناهانتان را ببخشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۸

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر، از پدرش، از احمد بن ابی عبد اللّه برقی از پدرش، از محمّد بن سنان، از حذیفهٔ بن منصور، وی گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را قربهٔ الی اللّه و برای خدا زیارت کند حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد نموده و روز فزع اکبر او را در امان قرار می‌دهد و حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را از خداوند نخواسته مگر آنکه باری تعالی به وی اعطاء می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۷۹

باب پنجاه و هشتم زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام افضل اعمال می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اصحاب، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسن بن علیّ الوشاء، از احمد بن عائذ، از ابی خدیجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

از آن حضرت راجع به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

زیارت آن جناب افضل اعمال می‌باشد. حدیث دوّم ترجمه:

و از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از وشّاء، از احمد بن عائذ، از ابی خدیجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام راجع به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

زیارت حضرت افضل اعمال می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۰

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد، از وشاء، از احمد بن عائذ از ابی خدیجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

از آن حضرت راجع به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

زیارت آن جناب افضل اعمال است. حدیث چهارم ترجمه:

ابو العبّاس کوفی، از محمّد بن الحسین، از حسن بن محبوب، از مردی، از ابان ارزق، از مردی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۱

محبوب‌ترین اعمال نزد حق تعالی زیارت قبر حضرت حسین علیه السّلام بوده و برترین اعمال نزد او جلّ و علی ادخال سرور و شادی بر مؤمن است و نزدیک‌ترین بنده به خدا، بنده‌ای است که در حال سجود بدرگاه الهی گریان باشد. حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از احمد بن ابی عبد اللّه، از ابی جهم، از ابی خدیجه، وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: از زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام چه چیز به ما می‌رسد و عائدمان می‌گردد؟

حضرت فرمودند:

افضل و برترین اعمال.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۲

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از عبد الرحمن بن ابی هاشم رزّاز، وی گفت:

سالم بن سلمه یعنی ابو خدیجه برای از امام صادق علیه السّلام حدیثی به این شرح نقل نمود:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

زیارت امام حسین علیه السّلام افضل و برترین اعمال می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۳

باب پنجاه و نهم کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند مثل کسی است که در عرش خدا را زیارت کرده و او را در اعلی علیّین قرار می‌دهند

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین و جماعتی از مشایخ و اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از سعد ابن عبد اللّه، از احمد بن محمّد و محمّد بن الحسین از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از صالح بن عقبه، از زید بن شحام، وی گفت:

محضر ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند ثوابش چیست؟

حضرت فرمودند:

مثل کسی است که خدا را در عرش زیارت نموده.

راوی گفت: عرضه داشتم:

چه اجر و ثوابی است برای کسی که یکی از شما اهل بیت را زیارت کند؟

حضرت فرمودند:

مثل کسی است که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را زیارت نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۴

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل، از خیبری، از حسین بن محمّد قمی، از حضرت ابی الحسن الرضا علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

کسی که قبر حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام را در کنار فرات زیارت کند مثل کسی است که خدا را بالای عرش زیارت نموده است. حدیث سوّم ترجمه:

علی بن الحسین و جماعتی از مشایخ و اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از علیّ بن ابراهیم بن هاشم، از محمّد بن عمر، از عیینه بیاع القصب (نی‌فروش) از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السّلام رود در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد خداوند متعال او را در أعلی علّیّین قرار دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۵

حدیث چهارم ترجمه:

ابو العبّاس کوفی، از محمّد بن الحسین، از ابی داود مسترق، از عبد اللّه بن مسکان، از برخی اصحاب ما از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت: حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود. در حالی که به حق آن جناب عارف و آگاه باشد خداوند متعال او را در اعلی علّیّین قرار می‌دهد. حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم، از عبد اللّه بن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود در حالی که به حق آن حضرت عارف باشد حقتعالی او را در اعلی علّیّین قرار می‌دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۶

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن حسن صفّار؛ و سعد بن عبد اللّه جملگی از علیّ بن اسماعیل از محمّد بن عمرو زیّات از هارون بن خارجه، وی گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام برود در حالی که به حقّ آن جناب عارف و آگاه باشد حق تعالی او را در اعلی علّیّین قرار می‌دهد. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از خیبری، از حسین بن محمّد قمی، وی می‌گوید:

حضرت رضا علیه السّلام به من فرمودند:

کسی که قبر پدرم را در بغداد زیارت کند، مانند کسی است که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و امیر المؤمنین علیه السّلام را زیارت نموده منتهی زیارت رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات اللّه و سلامه علیهما فضیلت و برتری دارد سپس فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۷

کسی که قبر حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام را در کنار فرات زیارت کند مانند کسی است که خدا را بالای کرسی‌اش زیارت نموده. حدیث هشتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن مغیره، از عبّاس بن عامر، از ابان، از ابن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام رود خداوند متعال او را در أعلی علّیّین قرار می‌دهد. حدیث نهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از ابن فضّال، از عبد اللّه بن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام آن حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۸

کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام برود خداوند او را در علّیّین قرار می‌دهد. حدیث دهم ترجمه:

و پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علیّ الکوفی، از عبّاس بن عامر، از ربیع بن محمّد المسلّی، از عبد اللّه بن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود خداوند متعال او را در اعلی علّیّین قرار می‌دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۸۹

حدیث یازدهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش نقل کرده که وی گفت:

محمّد بن الحسن بن شمون بصری گفت: محمّد بن سنان از بشیر دهّان برایم نقل کرد و گفت:

در هر سال به حج مشرّف می‌شدم، یک سال تنبلی کرده و آن را ترک کردم و سال بعد که به حج رفته و محضر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مشرّف شدم به من فرمودند:

ای بشیر چه چیز تو را در سال گذشته از حج سست و تنبل نمود؟

می‌گوید: عرض کردم: فدایت شوم مالی داشتم که از مردم می‌خواستم و خوف داشتم تلف شود لذا به حج نیامده ولی در عوض روز عرفه به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام رفتم.

می‌گوید، حضرت به من فرمودند:

آنچه نصیب اهل موقف (حاجی‌ها) شد از تو فوت نگردید، ای بشیر کسی که قبر حسین علیه السّلام را زیارت کند در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد مانند کسی است که خدا را در عرش زیارت نموده.

و از محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از محمّد بن الحسن بن شمّون نقل شده که گفت: جعفر بن محمّد خزاعی، از بعض اصحابش، از جابر،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۰

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل حدیث مذکور را نقل کرده.

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از عمویش، از مردی، از جابر نظیر این حدیث را نقل کرده است. حدیث دوازدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن عبد اللّه علیه الرحمهٔ، از عبد اللّه بن جعفر حمیری، وی گفت:

عبد اللّه بن محمّد بن خالد طیالسی، از ربیع بن محمّد، از عبد اللّه بن مسکان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام آن حضرت فرمودند:

کسی که قبر امام حسین علیه السّلام را زیارت کند خداوند متعال او را در علّیّین قرار می‌دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۱

باب شصتم زیارت حضرت امام حسین و أئمه هدی سلام اللّه علیهم اجمعین معادل با زیارت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از جویریهٔ ابن العلاء، از بعضی اصحاب ما وی گفت: آن حضرت فرمودند:

کسی که دوست دارد در روز قیامت به حق تعالی نظر کند و سختی جان دادن (که همان هول مطّلع باشد) بر او آسان شود زیاد به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود زیرا زیارت حسین علیه السّلام همان زیارت رسول خدا می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۲

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن یعقوب کلینی از محمّد بن یحیی، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب و پدرم علیه الرحمه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از صالح بن عقبهٔ، از زید شحّام، وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: ثواب کسی که یکی از شما اهل بیت را زیارت کند چیست؟ حضرت فرمودند:

مثل این است که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را زیارت کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۳

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از حسن بن متّیل، از سهل بن زیاد آدمی، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از زید شحّام، وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: ثواب کسی که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حضرت علی علیه السّلام را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

وی مانند کسی است که خدا را در عرش زیارت کرده.

راوی گفت: محضرش عرضه داشتم: ثواب کسی که یکی از شما اهل بیت را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

وی مثل کسی است که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را زیارت کرده.

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از زید شحّام، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل این حدیث را نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۴

باب شصت و یکم زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام عمر را طولانی و روزی را فراخ نموده و ترک آن عمر را کوتاه و روزی را تنگ می‌کند

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتید من از سعد بن عبد اللّه و محمّد ابن یحیی عطّار و عبد اللّه بن جعفر حمیری جملگی، از احمد بن محمّد بن عیسی از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از ابی ایّوب، از محمّد بن مسلم، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام حضرت فرمودند:

امر کنید شیعیان ما را به زیارت قبر حضرت حسن بن علی علیهما السّلام چه آنکه زیارت آن حضرت رزق و روزی را زیاد و عمر را طولانی کرده و اموری که بدی و شر را جلب می‌کنند دفع می‌نماید.

و زیارت آن حضرت بر هر مؤمنی که اقرار به امامت حضرتش از طرف حق تعالی دارد واجب و لازم است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۵

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه حمیری، از پدرش، از محمّد بن عبد الحمید، از سیف بن عمیره، از منصور بن حازم، وی می‌گوید: از آن حضرت شنیدم که می‌فرمود:

کسی که سال بر او بگذارد و به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام نرود خداوند تبارک و تعالی یک سال از عمرش کسر می‌کند و اگر بگویم پاره‌ای از شماها سی سال قبل از اجل و عمر طبیعی از دنیا می‌روند هر آینه صادق می‌باشم زیرا زیارت حسین علیه السّلام را ترک می‌کنید، بنا بر این زیارت آن حضرت را رها نکنید تا حق تعالی عمر شما را زیاد نموده

و روزی‌تان را فراخ فرماید و بدانید هر گاه زیارت آن جناب را ترک کنید زیرا حضرت ابا عبد اللّه الحسین شاهد شما است در نزد خدا و رسولش و نزد حضرت فاطمه و امیر المؤمنین علیهم السّلام.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۶

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از محمّد بن اسماعیل، از کسی که برایش حدیث گفته، از عبد اللّه بن وضّاح، از داود حمّار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که قبر حسین علیه السّلام، را زیارت نکند پس از خیر کثیر محروم مانده و از عمرش یک سال کسر می‌شود. حدیث چهارم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد، از پدرش، از حسن بن محبوب، از صبّاح حذّاء، از محمّد بن مروان، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید:

از حضرت شنیدم که می‌فرمود:

حسین علیه السّلام را زیارت کنید اگر چه در هر سال باشد، زیرا هر کس به زیارتش رود در حالی که به حق آن حضرت عارف بوده و منکر آن نباشد غیر از بهشت هیچ عوض دیگری ندارد و روزی و رزقش وسعت پیدا می‌کند و در همین عالم خداوند متعال در ازای زیارتی که کرده به او در دنیا فرح و سرور قابل ملاحظه‌ای می‌دهند ... الخ.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۷

ترجمه:

جماعتی از اصحاب از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از حسن بن محبوب به اسنادش مثل همین حدیث را نقل کرده‌اند. حدیث پنجم ترجمه:

پدرم علیه الرحمه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از احمد بن محمّد بن ابی نصر، از برخی أصحاب ما از ابان، از عبد الملک خثعمی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

حضرت به من فرمودند:

ای عبد الملک زیارت حسین بن علی علیهما السّلام را ترک مکن و یاران و اصحاب را به آن امر فرما زیرا حق تعالی بواسطه آن عمر تو را طولانی کرده و روزی و رزقت را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۸

واسع می‌فرماید در حال حیات سعید و سعادتمندت نموده و نخواهی مرد مگر سعید و تو را در زمره سعداء می‌نویسد.

باب شصت و دوّم زیارت امام حسین علیه السّلام گناهان را محو می‌کند

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن الحسن بن الولید، از محمّد بن الحسن الصفار، از حسن بن موسی الخشّاب، از برخی رجالش، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

زائر حسین علیه السّلام گناهانش را پلی بر درب خانه‌اش قرار داده که از آن عبور می‌کند همان طوری که یکی از شما وقتی از پل عبور نمودید آن را عقب سر می‌گذارید.

یعنی زیارت سیّد الشهداء سلام اللّه علیه سبب می‌شود که گناهان محو و زائل گردند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۴۹۹

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین بن الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبهٔ، از بشیر دهّان، از ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت در باره کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام می‌رود فرمودند:

وی هنگامی که از اهلش جدا می‌شود به هر قدمی که برمی‌دارد گناهانش آمرزیده می‌شود و سپس پیوسته به هر قدمی تقدیس و تنزیه شده تا به قبر مطهر می‌رسد وقتی به آنجا رسید خداوند متعال او را خوانده و می‌فرماید:

بنده من از من سؤال کن تا به تو اعطاء کنم، من را بخوان تا اجابتت نمایم، از من طلب نما تا به تو بدهم، حاجتت را از من بخواه تا برآورده نمایم.

راوی گفت:

امام علیه السّلام فرمودند:

و حق است بر خدا که آنچه بذل نموده را اعطاء فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۰

حدیث سوّم ترجمه:

و از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از صالح بن عقبه، از حارث بن مغیره، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

خداوند متعال فرشتگانی دارد که موکّل قبر مطهّر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام می‌باشند، هنگامی که شخص قصد زیارت آن حضرت را می‌نماید خداوند گناهان او را به این فرشتگان اعطاء نموده و در اختیار آنها می‌گذارد وقتی وی قدم گذارد فرشتگان گناهان را محو می‌کنند سپس وقتی قدم بعدی را برداشت حسنات او را مضاعف می‌نمایند و پیوسته حسنات او را مضاعف کرده تا جایی که بهشت را برای وی واجب می‌گردانند سپس اطرافش را گرفته و تقدیس و تنزیهش می‌نمایند و سپس فرشتگان آسمان را نداء می‌دهند که زوّار حبیب حبیب خدا را تقدیس و تنزیه نمائید و وقتی زوّار غسل زیارت نمودند حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۱

محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ایشان را نداء داده و می‌فرماید:

ای مسافرین خدا بشارت باد شما را که با من در بهشت همراه خواهید بود.

سپس امیر المؤمنین علیه السّلام ایشان را نداء داده و می‌فرماید:

من ضامنم که حوائج شما را برآورده و در دنیا و آخرت بلاء و محنت را از شما دور نمایم.

پس از آن فرشتگان دور ایشان حلقه زده و از راست و چپ آنان را در بر گرفته تا به اهل و خویشاوندان خود بازگردند. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از ابی عبد اللّه الجامورانی رازی، از حسن بن علیّ بن ابی حمزه، از حسن بن محمّد بن عبد الکریم، از مفضّل بن عمر، از جابر جعفی، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام در ضمن حدیث طولانی فرمود:

هنگامی که از نزد قبر مطهّر حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام برگشتی منادی تو را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۲

می‌خواهند که اگر صدا و گفتارش را می‌شنیدی تمام عمر خود را حاضر بودی نزد قبر مطهّر صرف و طی نمائی.

منادی می‌گوید: ای بنده خوشا به حال تو، همانا غنیمت بردی و سالم برگشتی، تمام گناهان گذشته‌ات پاک گردید پس از ابتدا عمل نما .... حدیث پنجم ترجمه:

ابو العبّاس رزّاز می‌گوید:

محمّد بن الحسین بن أبی الخطاب، از محمّد بن اسماعیل، از خیبری، از حسین ابن محمّد القمی، وی می‌گوید: حضرت ابو الحسن موسی علیه السّلام فرمودند:

کمترین ثواب و اجر به کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را در کنار فرات زیارت می‌کند مشروط به اینکه حق و حرمت و ولایت آن جناب را بشناسد می‌دهند این است که گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۳

حدیث ششم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از حسین بن الحسن بن ابان، از محمّد بن اورمه، از زکریّا المؤمن ابی عبد اللّه، از عبد اللّه بن یحیی الکاهلی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که می‌خواهد روز قیامت در کرامت خداوند متعال باشد و شفاعت حضرت محمّد صلوات اللّه علیه و آله شاملش گردد پس باید حسین علیه السّلام را زیارت کند چه آنکه بالاترین کرامت حقتعالی به وی رسیده و ثواب و اجر نیک به او داده می‌شود و از گناهانی که در زندگانی دنیا مرتکب شده وی را مورد سؤال و بازخواست قرار نمی‌دهند اگر چه گناهانش به تعداد ریگ‌های بیابان و به بزرگی کوه‌های تهامه و به مقدار روی دریاها باشد، حسین بن علی سلام اللّه علیهما در حالی کشته شد که:

اوّلا: مظلوم بود.

ثانیا: نفس و جسمش مقهور و مورد ستم قرار گرفته بود.

ثالثا: خود و اهل بیت و اصحابش تشنه بودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۴

حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد ابن خالد برقی، از قاسم بن یحیی بن الحسن بن راشد، از جدّش حسن بن راشد، از حضرت ابی ابراهیم علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

کسی که از خانه‌اش خارج شده و قصدش زیارت قبر مطهّر حضرت ابا عبد اللّه الحسین بن علیّ سلام الله علیهما باشد خداوند متعال فرشته‌ای را بر او می‌گمارد پس آن فرشته انگشتش را در پشت او قرار داده و پیوسته آنکه از دهان این شخص خارج شود می‌نویسد تا به حائر وارد گردد و وقتی از درب حائر خارج شد کف دستش را وسط پشتش نهاده سپس به او می‌گوید:

آنچه گذشت تمام مورد غفران و آمرزش واقع شد اینک از ابتداء به عمل بپرداز و با همین اسناد، از حسن بن راشد، از ابراهیم بن ابی البلاد به اسنادش حدیثی مثل همین حدیث را نقل نموده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۵

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حماد انصاری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از عبد اللّه بن مسکان، وی می‌گوید:

حضور مبارک حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام رسیدم در حالی که گروهی از اهل خراسان خدمت آن جناب مشرّف شده بودند، ایشان از آن جناب راجع به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام و ثوابی که در آن است سؤال نمودند؟

حضرت فرمودند:

پدرم از جدّم نقل کردند که می‌فرمودند:

کسی که آن حضرت را صرفا برای خدا و به قصد قربت زیارت کند خداوند متعال

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۶

از گناهان رهایش نموده و او را همچون نوزادی که مادر زائیده قرار می‌دهد و در طول سفرش فرشتگان مشایعتش کرده و بالای سرش بال‌های خود را گشوده و با این حال او را همراهی کرده تا به اهلش باز گردد و نیز فرشتگان از خداوند می‌خواهند که او را بیامرزد و از اطراف و اکناف آسمان رحمت واسعه الهی او را فرا گرفته و فرشتگان نداء کرده و به وی می‌گویند:

پاک هستی و آن کس که زیارتش نمودی نیز پاک و مطهّر است و پیوسته وی را بین اهل و خویشانش حفظش می‌نمایند.

باب شصت و سوّم زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام معادل یک عمره می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین و محمّد بن یعقوب رحمهٔ اللّه علیهم جملگی، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از احمد بن محمّد بن ابی نصر نقل کرده‌اند که وی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۷

گفت:

برخی از اصحاب ما، از حضرت ابا الحسن الرّضا علیه السّلام سؤال کرد و پرسید:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود ثوابش چه مقدار است؟

حضرت فرمودند:

ثوابش معادل ثواب یک عمره می‌باشد. حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد الحسین، از حسن بن علی بن ابی عثمان، از اسماعیل ابن عبّاد، از حسن بن علی، از ابی سعید مدائنی وی گفت:

بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شدم و عرض کردم: فدایت شوم: آیا به زیارت قبر حضرت حسین علیه السّلام بروم؟

حضرت فرمودند:

بلی، ای ابا سعد به زیارت قبر پسر رسول خدا که پاکیزه‌ترین پاکان و نیکوکارترین نیکوکاران است برو و بدان هر گاه او را زیارت کردی ثواب بیست و دو عمره برایت نوشته می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۸

حدیث سوّم ترجمه:

و از محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن سنان، وی گفت:

از حضرت امام رضا علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام معادل یک عمره مقبول می‌باشد. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن، از سعد بن عبد اللّه، از احمد و عبد اللّه پسران محمّد بن عیسی، از موسی بن قاسم، از حسن بن الجهم، وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی الحسن علیه السّلام عرض کردم: چه می‌فرمائید در باره زیارت قبر امام حسین علیه السّلام؟

حضرت فرمودند:

تو در باره آن چه می‌گوئی؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۰۹

عرض کردم: بعضی از ما معتقدند که ثواب آن به مقدار ثواب یک حج بوده و برخی دیگر می‌گویند ثوابش به اندازه ثواب یک عمره می‌باشد.

حضرت فرمودند:

ثوابش به مقدار عمره مقبول می‌باشد. حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن علی، وی می‌گوید:

ابراهیم بن یحیی قطان از پدرش ابی البلاد برای ما حدیث گفت و اظهار نمود:

از حضرت ابا الحسن الرضا علیه السّلام راجع به زیارت قبر مطهّر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

شما در باره آن چه می‌گوئید؟

عرض کردم: ما می‌گوئیم: ثواب آن معادل ثواب حج و عمره است.

حضرت فرمودند:

ثواب آن معادل عمره مقبول می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۰

حدیث ششم ترجمه:

علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن احمد بن أشیم، از صفوان بن یحیی، وی می‌گوید:

از حضرت رضا علیه السّلام راجع به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام پرسیده و عرضه داشتم:

چه ثوابی در آن می‌باشد.

حضرت فرمودند:

ثواب آن معادل با یک عمره می‌باشد. حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن عبد اللّه جمیعا، بن جعفر حمیری، از ابراهیم بن مهزیار، از برادرش علی بن مهزیار، از محمّد بن سنان وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۱

از حضرت ابا الحسن علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

زیارت قبر امام حسین علیه السّلام معادل عمره قبول شده می‌باشد. حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از صفوان بن یحیی، از حضرت ابی الحسن علیه السّلام، وی گفت:

راجع به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام از آن جناب سؤال کرده و پرسیدم:

ثواب آن چه مقدار می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

ثواب آن معادل یک عمره می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۲

حدیث نهم ترجمه:

جماعتی از اصحاب ما، از احمد بن ادریس و محمّد بن یحیی عطّار، از عمرکی ابن علی، از برخی اصحابش، از بعضی از ائمه علیهم السّلام که فرمودند:

چهار تا عمره معادل یک حج است و زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین معادل یک عمره می‌باشد. حدیث دهم ترجمه:

و با همین اسناد، از عمرکی بوفکی، از کسی که برایش حدیث گفته، از محمّد بن فیض، از ابن رئاب، وی گفت از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام راجع به زیارت قبر مطهّر امام حسین علیه السّلام پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

بلی، زیارت آن جناب معادل یک عمره است و شایسته و سزاوار نیست که بیشتر از چهار سال از آن تخلّف شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۳

باب شصت و چهارم زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام معادل یک حج می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از جمیل ابن درّاج، از فضیل بن یسار، از حضرت أبی جعفر علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام و قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و قبور شهداء معادل یک حج قبول شده است که با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بجا آورده شده باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۴

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن سنان، وی می‌گوید:

از حضرت ابو الحسن الرضا علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام رود خداوند یک حجّ قبول شده برایش می‌نویسد. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن مغیرهٔ، از عبّاس بن عامر، وی می‌گوید:

عبد اللّه بن عبید انباری به من خبر داد و گفت:

محضر مبارک حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام عرضه داشتم: فدایت شوم هر سال آمادگی ندارم برای رفتن به حجّ چه باید کرد؟

حضرت فرمودند:

هر گاه اراده حج نموده ولی آمادگی برای آن را نداشتی به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام برو زیرا برای تو یک حجّ منظور می‌شود و هر وقت اراده

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۵

عمره نمودی و برای انجام آن مهیّا نبودی به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برو زیرا ثواب یک عمره برایت می‌نویسند. حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از ابن ابی عمیر، از هشام بن الحکم، از عبد الکریم بن حسان، وی می‌گوید:

محضر امام علیه السّلام عرض کردم:

این گفتار چیست که می‌گویند: زیارت قبر امام حسین علیه السّلام معادل یک حجّ و عمره است؟

حضرت فرمودند:

معادل بودن زیارت آن حضرت با حجّ و عمره تنها در وقتی است که شخص اراده حجّ کند ولی آمادگی برای آن را نداشته ولی به زیارت آن جناب بشتابد در اینجا حق تعالی ثواب یک حجّ برای او می‌نویسد چنانچه اگر اراده عمره نمود ولی برایش میسور نبود ولی به زیارت امام علیه السّلام رفت در اینجا نیز ثواب یک عمره برایش منظور می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۶

حدیث پنجم ترجمه:

و از محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن صفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسن بن علیّ بن فضّال، از حریز، از فضیل بن یسار، وی گفت:

امام علیه السّلام فرمودند:

زیارت قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و قبور شهداء و قبر حضرت امام حسین علیه السّلام معادل حجّی است که با پیغمبر خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بجا آورده شود. ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از صفوان بن یحیی، از حریز، از فضیل بن یسار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حدیثی مثل حدیث مذکور را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۷

حدیث ششم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از جمیل ابن صالح، از فضیل بن یسار، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، حضرت فرمودند:

زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام معادل حجّ مقبولی است که با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بجا آورده شود. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از علی بن مهزیار، از حسن بن سعید، از صفوان بن یحیی، از حریز و حسن بن محبوب، از جمیل بن صالح، از فضیل بن یسار، از امام باقر و امام صادق علیهما السّلام این دو امام بزرگوار فرمودند:

زیارت قبر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و قبور شهداء و قبر حسین بن علی علیهما السّلام معادل حجّی است که با پیغمبر خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بجا آورده شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۸

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفّار، از محمّد بن عیسی بن عبید، از ابی سعید قمّاط، از ابن ابی یعفور، وی گفت:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

اگر شخصی اراده حجّ کند ولی آماده نباشد و در این حال به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود پس در روز عرفه نزد حضرت بوده و آن جناب را زیارت کند این عمل مجزی از حجّ می‌باشد یعنی ثواب حجّ را دریافت نموده بدون اینکه عمل حجّ انجام داده باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۱۹

حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن سنان، از ابراهیم بن عقبهٔ، وی گفت:

نامه‌ای محضر مبارک عبد صالح علیه السّلام نوشته و در آن عرض کردم: اگر آقا و سرور ما مصلحت دیدند به ما خبر دهند از افضل و برترین ثوابی که در زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام وارد شده است و آیا ثواب آن معادل ثواب حجّ هست از کسی که نتوانسته عمل حجّ را بجا آورد؟

امام علیه السّلام در جوابش مرقوم فرمودند:

ثواب زیارت امام حسین علیه السّلام معادل ثواب حجّ است برای کسی که حجّ از دستش رفته است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۰

باب شصت و پنجم در بیان اینکه زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام معادل یک حجّ و یک عمره می‌باشند

حدیث اوّل ترجمه:

جعفر بن محمّد ابراهیم بن عبید اللّه بن موسی بن جعفر، از عبد اللّه بن احمد بن نهیک، از محمّد بن ابی عمیر، از حسن احمسی، از امّ سعید احمسیّه، وی گفت:

از حضرت أبا عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرده و از زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

زیارت آن حضرت معادل با یک حجّ و یک عمره می‌باشد و از اعمال خیر و پسندیده معادل و مساوی با چنان و چنان است. سپس با دست اشاره به عدد آن اعمال خیر فرمودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۱

حدیث دوّم ترجمه:

و از جعفر بن محمّد بن ابراهیم بن عبید اللّه بن موسی بن جعفر، از عبد اللّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر، از هشام بن حکم، از عبد الکریم بن حسان، وی گفت:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرض کردم: این کلام چیست که می‌گویند: زیارت قبر حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام معادل یک حج و عمره می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

معادل بودن با حجّ و عمره تنها در اینجا اینست که شخص اراده حجّ نموده و برایش میسور نباشد پس بجای آن به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام برود که در این فرض خداوند متعال ثواب یک حجّ برایش می‌نویسد و نیز اگر شخص بخواهد عمره رود ولی برایش میسور نباشد پس بجای آن به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود حق تعالی ثواب یک عمره برایش ضبط می‌کند. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن، از حسین بن حسن بن ابان، از حسین

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۲

ابن سعید، از قاسم بن محمّد، از اسحاق بن ابراهیم، از هارون بن خارجه، وی گفت:

مردی از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرد و من نیز آنجا حاضر بودم، سائل پرسید:

چه اجر و ثوابی است برای کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند؟

حضرت فرمودند:

خداوند متعال چهار هزار فرشته را به آن حضرت موکّل کرده که جملگی ژولیده و غبار آلود بوده و تا روز قیامت برای آن حضرت گریه می‌کنند.

عرض کردم: پدر و مادرم فدایت شوند، از پدر بزرگوارتان نقل شده که فرموده‌اند:

ثواب زیارت امام حسین علیه السّلام معادل حج و عمره است؟

حضرت فرمودند:

بلی، حجّ و عمره بعد تعداد حجّ و عمره را شمرده تا به ده حجّ و عمره رسید. حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۳

حسن بن علیّ و شاء، از احمد بن عائذ، از أبی خدیجه، از شخصی که از حضرت ابا جعفر علیه السّلام راجع بن زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام سؤال کرده بود:

امام علیه السّلام فرمودند:

زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام معادل یک حجّ و عمره است و با دست اشاره کردند که معادل این مقدار از اعمال خیر است (تمام انگشتان دو دست را نشان دادند). حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از محمّد بن یحیی، از حمدان بن سلیمان نیشابوری (ابو سعید) وی گفت:

عبد اللّه بن محمّد یمانی، از منیع بن حجّاج، از یونس، از هشام بن سالم، از حضرت ابی عبد اللّه نقل کرد: حضرت فرمودند:

زیارت قبر امام حسین علیه السّلام یک حجّ بوده و بعد از یک حجّ یعنی بعد از حجهٔ الاسلام) یک حجّ و یک عمره می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۴

حدیث ششم ترجمه:

و باسناد ابو سعید، از یونس، از حضرت رضا علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت بکند پس یک حجّ و یک عمره به جا آورده.

راوی می‌گوید: عرض کردم یعنی حجة الإسلام از او دیگر ساقط است؟

حضرت فرمودند: خیر مقصود این است که این زیارت حجّ افراد ضعیف محسوب شده تا قوی گردند و به بیت اللّه الحرام بروند، آیا نمی‌دانی که هر روز هفتاد هزار فرشته بیت اللّه را طواف کرده تا شب فرا برسد و پس از آمدن شب به آسمان رفته و فرشتگان دیگر نازل شده و تا صباح بیت را طواف می‌کنند و اما حضرت امام حسین علیه السّلام نزد خدا عزیزتر از بیت بوده و در هر وقت نماز هفتاد هزار فرشته که جملگی ژولیده و غبار آلوده و گرفته هستند نازل شده و قبر مطهّر را طواف می‌کنند و تا روز قیامت به ایشان دیگر نوبت نمی‌رسد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۵

حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمة اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد و محمّد بن عبد الحمید، از یونس بن یعقوب، از امّ سعید احمسیّه وی گفت: محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرض کردم:

چه فضیلتی را در زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام ذکر می‌فرمایید؟

حضرت فرمود:

ای امّ سعید فضیلت یک حجّ و عمره را در آن ذکر می‌کنیم و بهتر از آن چنین است و همزمان با گفتن این عبارت اخیر دو دستشان را باز کرده و انگشتانشان را برگرداندند به طوری که کف دست به طرف روی مبارک و روی دست به طرف مخاطب واقع شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۶

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن احمد بن ولید، از محمّد بن الحسین صفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از قاسم بن محمّد از حبیب، از فضیل بن یسار، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام، شنیدم که می‌فرمود:

خداوند متعال چهار هزار فرشته که جملگی ژولیده و غبار آلود و گرفته هستند را بر قبر حضرت امام حسین علیه السّلام، موکّل قرار داد و ایشان تا روز قیامت بر آن حضرت گریه می‌کنند و زیارت آن حضرت معادل یک حجّ و یک عمره بوده و زیارت قبور شهداء (مقصود شهداء احد می‌باشد) نیز همین فضیلت را دارد. حدیث نهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از حسن ابن علی کوفی، از عبّاس بن عامر، از ابان، از حسین بن عطیّهٔ «ابی الناب» بیّاع

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۷

السابری، وی گفت:

از حضرت أبا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام رود خداوند یک حجّ و عمره یا عمره و یک حجّ برایش می‌نویسد. حدیث دهم ترجمه:

و سعد بن عبد اللّه به اسنادش، از عباس بن عامر، از أبان بن عثمان وی می‌گوید:

ابو خلّان کندی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت حسین علیه السّلام رود خداوند یک حجّ و عمره برایش می‌نویسد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۸

حدیث یازدهم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن علی، از پدرش، از جدّش علی بن مهزیار، از ابی القاسم، از قاسم بن محمّد، از اسحاق بن ابراهیم، از هارون بن خارجه، وی گفت:

مردی در ضمن حدیث طولانی از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرد و در آخر آن محضر مبارک آن جناب عرضه داشت: پدر و مادرم فدایت شوند راویان از پدر بزرگوارتان روایت کرده‌اند که ثواب زیارت حضرت سیّد الشهداء علیه السّلام معادل یک حجّ است آیا این مضمون صحیح می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

بلی، بلکه یک حجّ و عمره و دو حجّ و دو عمره ... و همین طور بالا رفتند تا ده حجّ را ذکر نمودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۲۹

حدیث دوازدهم ترجمه:

پدرم و جماعتی از مشایخ و اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از محمّد بن یحیی عطّار، از عمرکی، از کسی که برایش حدیث گفته، از محمّد بن الحسن، از محمّد بن فضیل، از محمّد بن مصادف، وی می‌گوید:

مالک جهتی از حضرت أبی جعفر برایم نقل کرد که آن حضرت راجع به زیارت حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام فرمودند:

کسی که به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام رود در حالی که عارف و آگاه به حق آن جناب باشد خداوند یک حجّ برای او می‌نویسد و پیوسته محفوظ و برقرار هست تا به اهلش مراجعت کند.

راوی می‌گوید: مالک در همان سال فوت کرد و من به حجّ رفته و بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام وارد شدم و محضر مبارکش عرض کردم:

مالک حدیثی را از حضرت ابی جعفر علیه السّلام راجع به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برایم نقل نمود.

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

حدیث را بیان کن.

پس حدیث را نقل کرده و هنگامی که فارغ شدم، حضرت فرمودند:

بلی ثواب زیارت آن حضرت معادل یک حجّ و عمره می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۰

حدیث سیزدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی، از مشایخ و اساتیدم، از محمّد بن یحیی العطّار، و احمد بن ادریس، از عمرکی، از کسی که برای او حدیث گفته، از حماد بن عیسی، از حسین بن مختار، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام راجع به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام سؤال کردم؟

حضرت فرمودند:

اجر این زیارت به مقدار ثواب یک حجّ و عمره می‌باشد. حدیث چهارم ترجمه:

و پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی زیتونی، از هارون بن مسلم، از عیسی بن راشد وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرده و محضر مبارکش عرضه داشتم:

فدایت شوم: کسی که قبر امام حسین علیه السّلام را زیارت کرده و دو رکعت نماز آنجا بخواند ثواب آن چیست؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۱

حضرت در جواب فرمودند:

برای او یک حج و عمره نوشته می‌شود.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم: فدایت شوم و همچنین است ثواب هر کسی که به زیارت قبر امام مفترض الطّاعة برود؟

حضرت فرمودند:

و همین طور است هر کسی که به زیارت قبر امامی که طاعتش فرض و واجب است رود. حدیث پانزدهم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی کوفی رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل ابن بزیع، از صالح بن عقبه، از یزید بن عبد الملک وی می‌گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۲

در محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام بودم در این هنگام گروهی که بر دراز گوش‌ها سوار بودند عبور کردند، حضرت فرمودند:

ایشان اراده کجا دارند؟

عرض کردم: زیارت قبور شهداء.

فرمودند:

چه چیز ایشان را باز داشت از زیارت شهید غریب؟!! راوی می‌گوید: شخصی از اهل عراق به آن حضرت عرض کرد:

آیا زیارت او واجب است؟

حضرت فرمودند:

زیارت آن جناب بهتر از یک حجّ و یک عمره، از دو حج و دو عمره ... و پیوسته بر آن می‌افزودند تا فرمودند: بهتر از بیست حج و بیست عمره می‌باشد و سپس افزودند:

از بیست حجّ و عمره مقبول و پذیرفته شده بهتر است.

راوی می‌گوید: به خدا سوگند از محضر مبارکش برنخاستم تا اینکه شخصی خدمتش مشرّف شد و به آن حضرت عرض کرد: من نوزده حجّ به جا آورده‌ام تقاضا دارم از خدا بخواهید که یک حجّ دیگر روزی من کرده تا بیست حجّ برایم کامل باشد.

حضرت به وی فرمودند:

آیا قبر حضرت حسین علیه السّلام را زیارت کرده‌ای؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

زیارت آن حضرت از بیست حجّ بهتر است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۳

باب شصت و ششم زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام معادل چند حجّ می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد ابن سنان، از حسین بن مختار، از زید شحّام، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

زیارت امام حسین علیه السّلام:

معادل بیست حجّ بلکه برتر از بیست حجّ می‌باشد.

و محمّد بن یعقوب، از عدّه‌ای اصحاب، از احمد بن محمّد به اسنادش مثل همین حدیث را نقل نموده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۴

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از صالح بن عقبه، از سعید مدائنی، وی گفت:

بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شده عرض کردم: فدایت شوم به زیارت قبر حسین علیه السّلام بروم؟

حضرت فرمودند:

بلی، ای ابا سعید به زیارت قبر حضرت حسین بن علیّ علیهما السّلام که فرزند رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و پاکیزه‌ترین پاکان و نیکوکارترین نیکوکاران است برو زیرا وقتی آن حضرت را زیارت کردی خداوند متعال ثواب بیست و پنج حجّ برایت می‌نویسد.

محمّد بن یعقوب، از محمّد بن یحیی، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل باسنادش مثل همین خبر را نقل نموده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۵

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از احمد بن نضر، از شهاب بن عبد ربّه یا از مردی، از شهاب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، شهاب می‌گوید: امام علیه السّلام از من سؤال نموده و فرمودند:

ای شهاب چند بار به حجّ رفته‌ای؟

عرض کردم: نوزده مرتبه.

فرمودند:

آن را به بیست مرتبه تتمیم و تکمیل نما تا برایت آن‌ها را معادل یک زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام حساب کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۶

حدیث چهارم ترجمه:

ابو العبّاس می‌گوید:

محمّد بن الحسین، از ابن سنان، از حذیفهٔ بن منصور نقل کرده، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

چند مرتبه به حجّ رفته‌ای؟

عرض کردم: نوزده بار.

فرمودند:

بدان اگر آن را به بیست و یک بار برسانی مانند کسی هستی که زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام را نموده است. حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین بن أبی الخطّاب، از محمّد بن سنان، از محمّد بن صدقه، از صالح نیلی، وی گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام برود در حالی که به حقّ آن حضرت آگاه و مطّلع باشد مثل کسی است که صد مرتبه با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم حجّ بجا آورده باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۷

حدیث ششم ترجمه:

از پدرم، از سعد، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن صدقه، از مالک بن عطیّه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند خداوند متعال برایش هشتاد حجّ مقبول منظور می‌دارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۸

حدیث هفتم ترجمه:

ابو العبّاس کوفی، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از خیبری، از موسی بن قاسم حضرمی وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام در ابتداء حکومت ابو جعفر عباسی (منصور دوانیقی) وارد عراق شده و در نجف نزول اجلال فرمودند، به من فرمودند:

ای موسی، برو کنار جاده بزرگ بایست و منتظر باش که عنقریب مردی از طرف قادسیّه خواهد آمد، هر گاه نزدیک تو شد به وی بگو: یکی از فرزندان رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم تو را می‌خواند، او بزودی با تو خواهد آمد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۳۹

موسی می‌گوید: پس من به طرف جاده مزبور رفته و به آنجا رسیدم و کنار آن ایستاده و هوا بسیار گرم بود، پیوسته در آنجا ایستاده بودم بحدّی که نزدیک بود مخالفت کرده و برگشته و ملاقات با او را ترک کنم، در این هنگام چشمم به چیزی خورد که به جلو می‌آید و شبیه مردی است که روی شتری نشسته، پس چشم به آن دوخته تا نزدیک به من شد به او گفتم: ای مرد

در اینجا یکی از فرزندان رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بود، و شما را می‌خواند ایشان شما را به من معرفی کرده و پیام برایت فرستاده‌اند.

مرد گفت: با هم به خدمتش برویم.

موسی می‌گوید: او را بردم تا به نزدیک خیمه رسیدیم، وی شترش را خواباند و درب خیمه ایستاد منتظر اذن دخول بود، پس حضرت از درون خیمه او را خواندند، اعرابی داخل خیمه شد و من نیز نزدیک شده تا درب خیمه رسیده و سخن ایشان را می‌شنیدم ولی آنها را نمی‌دیدم.

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به وی فرمودند: از کجا آمدی؟

او گفت: از دورترین نواحی یمن.

حضرت فرمودند: تو از فلان و فلان مکان هستی؟

او عرض کرد: بلی من از فلان موضع می‌باشم.

حضرت فرمودند: برای چه به این صوب آمدی؟

عرض کرد: به قصد زیارت حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام آمدم.

حضرت فرمودند:

تنها برای زیارت آمده و هیچ حاجت دیگری نداشتی؟

عرض کرد: هیچ حاجتی نداشتم مگر آنکه به سر قبر مطهّر آن حضرت رفته و نماز آنجا خوانده و جنابش را زیارت کرده و سپس از حضرتش خداحافظی کرده و به اهل و خویشانم برگردم.

حضرت فرمودند: در زیارت آن حضرت چه می‌بینید؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۰

عرض کرد: در زیارتش برکت در عمر خود و اهل و اولاد و اموال و معایشمان بوده و حوائج و خواسته‌هایمان بر آورده شده و برطرف می‌گردد.

موسی می‌گوید: امام علیه السّلام به وی فرمودند:

ای برادر یمنی آیا از فضیلت زیارت آن حضرت بیشتر از این برایت نگویم؟

آن مرد عرض کرد: ای پسر رسول خدا زیادتر بفرمائید:

حضرت فرمودند:

زیارت امام حسین علیه السّلام معادل یک حجّ مقبول و پاکیزه‌ای است که با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم انجام شود.

آن مرد از این گفتار تعجب کرد.

حضرت فرمودند: آری، به خدا سوگند معادل دو حجّ مقبول و پاکیزه‌ای است که با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم انجام شود.

آن مرد بر تعجبش افزوده شد پس بدین ترتیب امام علیه السّلام بر تعداد حجهای مقبول می‌افزودند تا اینکه در آخر فرمودند:

زیارت آن حضرت معادل با سی حجّ مقبول و پاکیزه‌ای است که با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم انجام گیرد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۱

حدیث هشتم ترجمه:

علیّ بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از یزید بن عبد الملک وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام بودم پس گروهی که بر درازگوش‌ها سوار بودند بر ما گذشتند.

حضرت به من فرمودند: اینها قصد کجا را دارند؟

عرض کردم: به زیارت قبور شهداء می‌روند.

فرمودند: چه چیز ایشان را از زیارت غریب شهید باز داشت؟!! مردی از اهل عراق محضر مبارکش عرض کرد: آیا زیارت آن حضرت (امام حسین علیه السّلام) واجب است؟

حضرت فرمودند: زیارت آن جناب از یک حجّ و عمره و یک عمره و یک حجّ بهتر است سپس حضرت تعداد حجّ و عمره‌ها را زیاد کرده تا بیست حجّ و بیست عمره شمردند و بعد فرمودند:

البتّه تمام آنها مقبول و مبرور باشند.

راوی می‌گوید:

به خدا سوگند از محضرش مرخّص نشده بودم که مردی آمد و حضورش رسید و عرض کرد:

من نوزده حجّ انجام داده‌ام، از خداوند بخواهید که یک حجّ دیگر نصیبم شده

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۲

و بدین ترتیب تا عدد بیست کامل گردد.

حضرت فرمودند: آیا قبر امام حسین علیه السّلام را زیارت کرده‌ای؟

آن مرد عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

زیارت آن حضرت از بیست حجّ بهتر می‌باشد. حدیث نهم ترجمه:

پدرم و علیّ بن الحسین رحمهٔ اللّه علیهما، از سعد بن عبد اللّه، از ابی القاسم هارون بن مسلم بن سعدان، از مسعدهٔ بن صدقه، وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: برای کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند چه اجر و ثوابی است؟

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۳

ثواب یک حجّی که با رسول خدا بجا آورند می‌باشد.

راوی می‌گوید: محضرش عرضه داشتم: فدایت شوم، ثواب یک حجّ با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم؟!! حضرت فرمودند: بلی بلکه ثواب دو حجّ.

راوی می‌گوید: عرض کردم: فدایت شوم، ثواب دو حجّ؟

امام علیه السّلام فرمودند: بلی بلکه ثواب سه حجّ و پیوسته تعداد حجّها را حضرت اضافه می‌کردند تا به ده حجّ رسیدند.

عرض کردم: فدایت شوم، ثواب ده حجّ با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم!! امام علیه السّلام فرمودند: بلی بلکه ثواب بیست حجّ.

عرض کردم: فدایت شوم، ثواب بیست حجّ؟! پس پیوسته عدد حجّها را بالا می‌بردند تا به پنجاه تا رسید و دیگر سکوت اختیار فرمودند. حدیث دهم ترجمه:

و محمّد بن الحسن بن الولید، از محمّد بن الحسن الصّفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از عبد اللّه بن مغیره، از عبد اللّه بن میمون قدّاح، از حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۴

ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید: محضرش عرض کردم:

برای کسی که به زیارت امام حسین علیه السّلام رود در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه بوده و هیچ استکبار و استنکافی از زیارتش نداشته باشد چه اجر و ثوابی می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

برای او ثواب هزار حجّ و هزار عمره مقبول می‌نویسند و اگر شقی بوده سعید محسوبش می‌کنند و پیوسته در رحمت خدا غوطه‌ور است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۵

باب شصت و هفتم زیارت حضرت امام حسین معادل با آزاد کردن بندگان می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز کوفی، از محمّد بن الحسین زیّات، از محمّد بن سنان، از محمّد بن صدقه، از صالح نیلی، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت حسین علیه السّلام رفته در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد حق تعالی اجر و ثواب کسی که هزار بنده آزاد کرده است را به او داده و وی مانند کسی است که هزار اسب را زین نموده و لجام زده و در راه خدا با آنها جهاد کرده باشد.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن یعقوب، از محمّد بن یحیی عطّار، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب به اسنادش حدیثی نظیر حدیث گذشته را نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۶

حدیث دوّم ترجمه:

ابو العباس قرشی، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از ابو سعید مدائنی، وی می‌گوید:

محضر حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم، آیا به زیارت قبر فرزند رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بروم؟

حضرت فرمودند:

بلی، ای ابا سعید به زیارت قبر فرزند رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که پاکیزه‌ترین پاکیزه‌گان و نیکوکارترین نیکوکاران هست برو و وقتی آن حضرت را زیارت کردی خداوند متعال برای تو ثواب آزاد کردن بیست و پنج بنده را می‌نویسد.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از عدّه‌ای اصحاب، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمد بن عیسی، از محمد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از ابو سعید مدائنی نقل کرده که وی گفت:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرض کردم ... و نظیر همین حدیث را نقل کرده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۷

باب شصت و هشتم زوّار حضرت امام حسین علیه السّلام شفاعت دیگران را می‌کنند

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن الحسین بن متّ جوهری، از محمّد بن احمد بن یحیی بن عمران اشعری، از موسی بن عمر، از علیّ بن نعمان، از عبد اللّه بن مسکان وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

خداوند تبارک و تعالی برای زوّار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام قبل از اهل عرفات تجلّی کرده و حوائج آنها را برآورده و گناهانشان را آمرزیده و در مسائل و خواسته‌هایشان شفاعتشان را کرده و سپس توجّه به اهل عرفات نموده و آنچه در حق زوّار امام حسین علیه السّلام منظور نمود برای ایشان نیز ملحوظ می‌دارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۸

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن و علیّ بن الحسین جملگی، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی بن عبید، از صفوان بن یحیی، از مردی از سیف تمّار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

شنیدم حضرت امام صادق علیه السّلام می‌فرمودند:

زائر امام حسین علیه السّلام در روز قیامت صد نفر که همگی اهل دوزخ بوده و در دنیا از مسرفین بودند را شفاعت می‌کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۴۹

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن و علیّ بن الحسین و علیّ بن محمّد بن قولویه جملگی، از احمد بن ادریس و محمّد بن یحیی، از عمرکی بن علی بوفکی، وی می‌گوید:

یحیی که در خدمت ابو جعفر ثانی (از خلفاء عبّاسی) بود، از علی، از صفوان جمال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در ضمن حدیث طولانی نقل کرده ....

مترجم گوید:

این حدیث بطور تمام و مشروح در باب چهل و چهارم ذیل حدیث شماره (۲) نقل و ترجمه شده لذا از ترجمه مکرّر خودداری می‌نمائیم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۰

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از حسین بن حسن بن ابان، از محمّد بن اورمه، از ابی عبد اللّه مؤمن از ابن مسکان، از سلیمان بن خالد، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید:

از حضرت امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

خداوند عزّ و جلّ در هر روز و هر شب صد هزار بار نظر به سکنه زمین می‌فرماید و در هر نظر هر کس را که بخواهد آمرزیده و هر کس را که بخواهد عذاب نموده و زائرین قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را بالخصوص و نیز اهل بیت ایشان و کسانی را که زائرین در روز قیامت شفاعت آنها را می‌کنند خواهد آمرزید. ناگفته نماند اشخاص شفاعت شده هر کس و هر شخصی که باشد مشمول آمرزش حق تعالی قرار خواهد گرفت اگر چه کسی بوده که مستوجب آتش دوزخ باشد.

راوی می‌گوید: عرض کردم: اگر چه کسی بوده که مستحق آتش دوزخ باشد؟

حضرت فرمودند:

اگر چه این طور باشد مشروط به اینکه ناصبی محسوب نگردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۱

حدیث پنجم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش از عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از حسن بن محبوب، از عبد اللّه بن وضّاح، از عبد اللّه بن شعیب تیعی، از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

روز قیامت منادی ندا می‌کند: شیعیان آل محمّد در کجا هستند؟! پس از میان مردم گردنهائی کشیده شده و افرادی بپا می‌خیزند که عدد آنها را غیر از حقتعالی کس دیگر نمی‌داند. ایشان در قسمتی از مردم بپا خاسته‌اند، سپس منادی ندا می‌کند: زوّار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام در کجا هستند؟! خلق بسیاری به پا می‌خیزند.

پس به ایشان گفته می‌شود: دست هر کسی را که دوست دارید بگیرید و آنها را به بهشت ببرید، پس شخصی که جزء زائرین است هر کسی را که بخواهد گرفته و به بهشت می‌برد حتی بعضی از مردم به برخی دیگر می‌گویند: ای فلانی من را می‌شناسی؟ من کسی هستم که در فلان روز در فلان مجلس برای تو ایستاده و احترام از تو نمودم پس من را نیز دریاب، زائر او را نیز گرفته و به بهشت داخل نموده بدون اینکه دافع و مانعی در بین باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۲

باب شصت و نهم زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام غم و اندوه را بر طرف کرده و به واسطه‌اش حوائج بر آورده می‌شود

حدیث اوّل ترجمه:

ابو القاسم جعفر بن محمّد بن ابراهیم بن عبد اللّه موسوی علوی از عبید اللّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر از هشام بن حکم، از فضیل بن یسار، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

در طرف شما قبری است که هیچ حزین و اندوهگینی آن را زیارت نمی‌کند مگر آنکه حق تعالی حزن و اندوهش را برطرف کرده و حاجتش را روا می‌سازد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۳

حدیث دوّم ترجمه:

و از ابو القاسم، جعفر بن محمّد بن ابراهیم بن عبد اللّه موسوی علوی از عبد اللّه بن نهیک، از محمّد بن ابی عمیر، از سلمهٔ صاحب سابری، از ابی الصباح کنانی، وی می‌گوید:

از حضرت امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

در طرف شما قبری است که هیچ مکروب و اندوهگینی به زیارت آن نمی‌رود مگر آنکه خداوند متعال اندوهش را بر طرف کرده و حاجتش را روا می‌سازد و از روزی که آن حضرت شهید شدند چهار هزار فرشته که جملگی ژولیده و غبار آلود و گرفته هستند اطراف قبر مطهّرش بوده و تا روز قیامت بر آن جناب می‌گریند و کسی که او را زیارت کند فرشتگان تا وطن و مأوایش مشایعتش کرده و اگر مریض و بیمار شود عیادتش کنند و اگر بمیرد جنازه‌اش را تشییع نمایند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۴

حدیث سوم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از علی بن اسماعیل بن عیسی، از محمّد ابن عمرو زیّات، از کرام، از اسماعیل بن جابر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید:

از حضرت امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

حضرت امام حسین علیه السّلام با حالی حزین و اندوه کشته شدند و سزاوار است بر خدا که هیچ حزین و اندوهگینی به زیارت آن جناب نرود مگر آنکه حق تعالی وی را مسرور و شادمان به اهلش برگرداند. حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن حسن، از محمّد بن حسن صفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسن بن علی بن فضّال، از مفضل بن صالح، از محمّد بن علی حلبی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

خداوند متعال ولایت ما اهل بیت را بر شهرها عرضه کرد پس تنها اهل کوفه آن را پذیرفتند و بر جانب این شهر قبری است که هیچ اندوهگینی به زیارت آن نرود

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۵

و چهار رکعت نماز نزد آن نخواند مگر آنکه حق تعالی وی را مسرور و با حاجت روا به اهلش برگرداند. حدیث پنجم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از علاء بن رزین، از محمّد بن مسلم، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

حضرت حسین علیه السّلام که صاحب کربلاء است در حالی که مظلوم و اندوهگین و تشنه و غصه‌دار بود شهید شد و غصّه‌دار و اندوهگین و گناه‌کار و غمگین و تشنه و صاحب عیب و آفتی به زیارت آن حضرت نیاید و سپس نزد آن حضرت دعا کند و بواسطه آن جناب به خداوند تقرّب جوید مگر آنکه بر خداست که حزن و اندوهش را بر طرف کرده و خواسته‌اش را اعطاء نموده و گناهانش را آمرزیده و عمرش را طولانی نموده و روزی و رزقش را فراخ نماید پس ای صاحبان بصیرت عبرت بگیرید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۶

حدیث ششم ترجمه:

پدرم و جماعتی از مشایخ و اساتیدم و محمّد بن الحسن، از محمد بن یحیی و احمد بن ادریس، از عمرکی، از یحیی (وی در خدمت ابی جعفر عباسی بود) از برخی اصحاب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

در پشت کوفه قبری است که هیچ حزین و غمگینی به زیارت آن نمی‌رود مگر آنکه حق تعالی حزنش را برطرف می‌فرماید، مقصود از آن قبر، قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۷

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطاب، از محمّد بن ناحیه، از عامر بن کثیر، از ابی النّمیر، وی گفت:

حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

ولایت ما اهل بیت بر اهل شهرها عرضه شد هیچ کس آن را مانند اهل کوفه نپذیرفت زیرا در آن قبر علی بن ابی طالب علیه السّلام می‌باشد و معلوم باشد که در جانب آن، قبر دیگری است (مقصود قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌باشد) و هیچ زائری آن را زیارت نکرده و دو یا چهار رکعت نزد آن نماز نخوانده و سپس حاجتش را از خداوند بخواهد مگر آنکه حق تعالی حاجت او را برآورده نموده و باید توجّه داشت که در هر روز هزار فرشته بر آن قبر مطهّر احاطه داشته و طوافش می‌کنند.

حدیث هشتم ترجمه:

ابو العبّاس کوفی، از محمّد بن الحسین، از صفوان، از ولید بن حسّان، از ابن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۸

ابی یعفور، وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: شوق ملاقات شما من را بر آن داشت که مشقّت‌ها و مشکلات را تحمّل کرده تا محضر شما برسم.

حضرت به من فرمودند:

به پروردگارت شک مکن، آیا به زیارت کسی که حقّش بر تو از من بر تو بیشتر است رفته‌ای؟! ابن ابی یعفور می‌گوید:

عبارت (آیا به زیارت کسی که حقّش بر تو از من ....) بر من گران‌تر آمد از فرموده دیگر امام علیه السّلام که فرمودند (به پروردگارت شک مکن)، لذا محضرش عرضه داشتم:

چه کسی حقّش بر من از شما بیشتر است؟

حضرت فرمودند:

حضرت حسین بن علی علیهما السّلام، آیا به زیارت آن حضرت رفته‌ای؟ و خدا را در آنجا خوانده‌ای؟

و حوائج و نیازمندی‌های خود را در آنجا بر خدای متعال عرضه کرده‌ای یا نه؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۵۹

حدیث نهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم، از سلمهٔ بن الخطاب، از ابراهیم بن محمّد، از علی ابن معلّی، از اسحاق بن زیاد (اسحاق بن یزداد بدل) وی می‌گوید:

شخصی نزد حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام مشرف شد عرض کرد: آنچه طلا و نقره داشتم معامله کرده و املاک خود را نیز فروخته‌ام و همه را به صورت پول نقد درآورده‌ام که از شهر خود به جای دیگر بروم آیا کجا ساکن گردم؟

اسحاق می‌گوید من به وی گفتم: به مکه وارد شو و در آنجا منزل کن.

حضرت به آن مرد فرمودند:

این کار را مکن زیرا اهل مکّه کافر به خدا بوده و علنا به وی کفر می‌ورزند.

آن مرد عرضه داشت: پس به حرم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم (یعنی مدینه) بروم؟

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۰

اهل این شهر از اهل مکّه شرّتر و بدتر می‌باشند.

آن مرد عرض کرد: پس کجا منزل کنم؟

حضرت فرمودند:

بر تو باد به عراق و شهر کوفه زیرا برکت از آن شهر ناشی شده و تا شعاع دوازده میلی آن شهر پرتو افکنده و در یک جانب آن شهر قبری است (قبر مطهّر حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام) که هیچ اندوهگین و محزونی هرگز به زیارتش نمی‌رود مگر آنکه حق تعالی حزن و غم او را برطرف می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۱

باب هفتادم ثواب زیارت امام حسین علیه السّلام در روز عرفه

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز کوفی، از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از بشیر دهّان، وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: بسا زیارت حجّ از من فوت شده پس در روز عرفه به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌روم از نظر شما چه طور است؟

حضرت فرمودند:

ای بشیر عمل نیک و پسندیده‌ای انجام داده‌ای، هر مؤمن که در غیر روز عید به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السّلام برود در حالی که به حقّ آن حضرت عارف و آگاه باشد خداوند متعال ثواب بیست حجّ و بیست عمره قبول شده و اجر بیست بار جنگ با دشمنان خدا در معیّت نبی مرسل یا امام عادل برایش می‌نویسد.

و کسی که در روز عید به زیارت قبر مطهّرش برود حق تعالی ثواب صد حج و صد عمره و صد بار جنگ با دشمنان خدا در رکاب نبی مرسل یا امام عادل برای او منظور می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۲

و کسی که در روز عرفه با عرفان به حق آن حضرت به زیارت قبر مطهّرش برود خداوند منّان ثواب هزار حج و هزار عمره مقبول و هزار بار جنگ نمودن با دشمنان خدا در رکاب نبی مرسل یا امام عادل به او می‌دهد.

بشیر می‌گوید: محضرش عرض کردم: چگونه این اجر و ثواب‌ها برای من باشد در حالی که موقف را ترک کرده‌ام؟

بشیر می‌گوید: پس از ایراد این کلام حضرت نگاهی شبیه شخص غضبناک به من نموده سپس فرمودند:

ای بشیر، هنگامی که مؤمن به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السّلام در روز عرفه می‌رود و در فرات غسل کرده و سپس به طرف آن حضرت متوجّه می‌شود خداوند متعال به هر قدمی که وی برمی‌دارد ثواب یک حج با تمام مناسک و اعمال آن را برایش منظور می‌کند.

بشیر می‌گوید: بعد از این کلام، سخن دیگری نمی‌دانم امام علیه السّلام فرمودند مگر کلمه «و ثواب غزوة» را. حدیث دوّم ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمة اللّه علیهم جملگی از سعد ابن عبد اللّه، از علیّ بن اسماعیل بن عیسی، از محمّد بن عمرو بن سعید زیّات، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۳

داود رقّی، وی گفت:

از حضرت ابو عبد اللّه و ابو الحسن موسی بن جعفر و ابو الحسن علیّ بن موسی علیهم السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که در روز عرفه به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود خداوند متعال او را مطمئن القلب می‌گرداند. حدیث سوّم ترجمه:

و از پدرم و علی بن الحسین و محمّد بن الحسن رحمة اللّه علیهم جملگی از سعد، از هیثم بن ابی مسروق نهدی، از علی بن اسباط، از برخی اصحاب ما از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

خداوند تبارک و تعالی عصر روز عرفه ابتداء به زوار قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام نظر می‌کند.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم: قبل از نظر نمودن به اهل موقف (حاجی‌ها)؟ حضرت فرمودند: بلی.

عرض کردم: چرا این طور است؟

حضرت فرمودند: زیرا در بین حاجی‌ها زنازاده وجود داشته ولی در میان زائرین قبر مطهّر آن حضرت ابدا زنازاده نمی‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۴

حدیث چهارم ترجمه:

مترجم می‌گوید:

این حدیث با ترجمه‌اش قبلا در باب شصت و هشت ذیل رقم (۱) با سند دیگر نقل شد. حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از محمّد بن یحیی عطّار، از حمدان بن سلیمان نیشابوری ابی سعید، وی گفت: عبد اللّه بن محمّد

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۵

یمانی، از منیع بن حجّاج، از یونس بن یعقوب بن عمّار، از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که در عرفات روز عرفه را درک نکرد ولی آن را کنار قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام درک نماید، عرفه از او فوت نشده است و خداوند متعال ابتداء کسانی را که در کنار قبر آن جناب هستند مورد نظر و التفات قرار داده بعد به اهل عرفات نظر نموده و با ایشان انس می‌گیرد. حدیث ششم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن خالد برقی، از قاسم بن یحیی بن الحسن بن راشد، از جدّش حسن، از یونس بن ظبیان، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را در نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یک سال زیارت کند خداوند متعال ثواب هزار حجّ و هزار عمره مقبول به وی داده و هزار حاجت از حوائج دنیا و آخرتش را روا می‌سازد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۶

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن الولید، از محمّد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد ابن عیسی، از محمّد بن خالد برقی، از حنان بن سدیر، از پدرش، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

زمانی که روز عرفه فرا برسد خداوند متعال به زوّار قبر حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام توجّه نموده پس به ایشان می‌فرماید:

از ابتداء شروع به عمل نمائید زیرا شما را آمرزیدم سپس با اهل عرفات انس می‌گیرد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۷

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از کسی که نامش را برده، از عمر بن الحسن العزرمی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام وی می‌گوید: از آن حضرت شنیدم که می‌فرمودند:

هنگامی که روز عرفه می‌رسد خداوند متعال به زوّار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام نظر نموده و می‌فرماید: برگردید آنچه از افعال و گناهان گذشته شما است آمرزیدم و از روزی که مراجعت می‌کنند تا هفتاد روز هیچ گناهی از ایشان ثبت و ضبط نمی‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۸

حدیث نهم ترجمه:

پدرم و جماعتی، از اصحاب و یارانم رحمهٔ اللّه علیهم، از محمّد بن یحیی و احمد بن ادریس جملگی از عمرکی بن علی، از یحیی (یعنی خادم حضرت ابو جعفر ثانی علیه السّلام) از محمّد بن سنان، از بشیر دهان، وی می‌گوید:

از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام (هنگامی که در حیره نزول اجلال فرموده و جماعتی از شیعه محضر مبارکش بودند) گفتاری شنیدم که شرحش چنین است:

حضرت روی مبارکشان را به من نموده و فرمودند:

ای بشیر امسال به حجّ رفتی؟

عرض کردم: فدایت شوم، خیر، ولی در روز عرفه به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السّلام رفتم.

حضرت فرمودند:

ای بشیر به خدا قسم آنچه از اجر و ثواب برای اصحاب مکّه (حاجی‌ها) در مکّه می‌باشد از تو فوت نشده.

عرض کردم: یعنی در این زیارت من اجر و ثواب وقوف به عرفات بوده؟

برایم فرموده خود را تفسیر بفرمائید:

حضرت فرمودند:

ای بشیر وقتی یک نفر از شما کنار فرات غسل نمود و سپس به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام رفت در حالی که به حق آن حضرت عارف و مطّلع باشد البتّه خداوند متعال به هر قدمی که وی از زمین بلند می‌کند و سپس آن را بر زمین می‌نهد اجر صد حج و صد عمره قبول شده می‌دهد و اجر صد جنگ که وی در معیّت نبیّ مرسل با دشمنان خدا و رسول او نموده را برایش منظور می‌فرماید.

ای بشیر: بشنو و به کسانی که قلبشان ظرفیّت پذیریش آن را دارد برسان و بگو:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۶۹

کسی که امام حسین علیه السّلام را در روز عرفه زیارت کند مانند کسی است که خدا را در عرش زیارت نموده. حدیث دهم ترجمه:

محمّد بن عبد المؤمن رحمهٔ اللّه علیه، از محمّد بن یحیی، از محمّد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد الکوفی، از محمّد بن جعفر بن اسماعیل العبدی، از محمّد بن عبد اللّه بن مهران، از محمّد بن سنان، از یونس بن ظبیان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

کسی که در روز عرفه قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را زیارت کند خداوند متعال ثواب هزار هزار (یک میلیون) حج که با حضرت قائم علیه السّلام بجای آورند را برای وی منظور می‌فرماید و اجر هزار هزار عمره که با حضرت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۰

انجام گیرد را به وی داده و همچنین ثواب آزاد نمودن هزار هزار عبد را به او اعطاء کرده و اجر کسی که هزار هزار دو بار اسب را در راه خدا انفاق کرده است را به وی عنایت می‌فرماید و حق تعالی از وی به این عبارت نام می‌برد: عبدی الصّدیق آمن بوعدی و فرشتگان در باره‌اش چنین تعبیر می‌کنند: فلان صدّیق، زکّاه اللّه من فوق عرشه.

و در زمین کروب نامیده می‌شود. حدیث یازدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از صالح بن عقبه، از بشیر دهّان، وی می‌گوید:

حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام فرمودند:

کسی که در روز عرفه قبر مطهّر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را زیارت کند در حالی که به حق آن حضرت عارف و مطّلع باشد خداوند ثواب هزار حجّ و هزار عمره و هزار جنگی که در معیّت نبیّ مرسلی انجام داده را برایش می‌نویسد.

و کسی که روز اوّل ماه رجب آن جناب را زیارت کند خداوند منّان البته او را می‌آمرزد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۱

حدیث دوازدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی بن عبید، از محمّد بن سنان، از ابی سعید قمّاط، از بشّار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که متمکن و توانا نبوده لذا برای رفتن به حج و انجام حجّهٔ الاسلام مهیّا نباشد باید به زیارت قبر مطهّر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام برود و روز عرفه را در آنجا باشد، چنین زیارتی از حجهٔ الاسلامش مجزی است.

ناگفته نماند و باید توجّه داشت من نمی‌گویم این زیارت مطلقا از حجّهٔ الاسلام مجزی است بلکه تنها برای شخص غیر متمکن و معسر اجزاء

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۲

می‌باشد امّا کسی که موسر و متمکن می‌باشد:

وی وقتی حجهٔ الاسلام را بجا آورد اگر اراده نمود که حج یا عمره مستحبی انجام دهد و شغل دنیائی یا مانعی دیگر او را از آن باز داشت در صورتی که به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام در روز عرفه برود البته خداوند با این زیارت جزاء وی را از اداء حج یا عمره داده بلکه ثواب آن را چندین برابر می‌نماید.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم:

ثواب آن معادل چند حج و چند عمره می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

قابل شمارش و احصاء نیست.

راوی عرض کرد: آیا ثواب صد حج و صد عمره را به او می‌دهند؟

حضرت فرمودند: کیست بتواند ثوابش را احصاء نموده باشد.

راوی می‌گوید: عرضه داشتم: آیا ثواب هزار حج و هزار عمره را دارد؟

حضرت فرمودند: بیش از این است، سپس فرمودند:

اگر نعمتهای باری تعالی را بشمارید نمی‌توانید از عهده احصاء آنها برآئید خداوند متعال واسع بوده و بدون عوض می‌بخشاید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۳

باب هفتاد و یکم ثواب کسی که در روز عاشورا امام حسین علیه السّلام را زیارت کند

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و برادرم و جماعتی از مشایخ و اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از محمّد بن یحیی، از محمّد بن علی مدائنی نقل کرده‌اند که وی گفت:

محمّد بن سعید بجلی، از قبیصه از جابر جعفی برایم نقل کرد که جابر گفت:

در روز عاشوراء محضر مبارک حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام رسیدم، حضرت به من فرمودند:

این گروه (زائرین ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام) زوّار خدا بوده و بر مزور واجب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۴

است که زائر را اکرام نماید، کسی که نزد قبر مطهر حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام در شب عاشوراء بیتوته کند روز قیامت خدا را ملاقات می‌کند در حالی که به خون خودش آلوده بوده گویا در رکاب حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام در عرصه کربلا شهید گشته است.

و نیز فرمودند:

و کسی که قبر امام حسین علیه السّلام را روز عاشوراء زیارت کرده و بالای قبر بیتوته نماید مثل کسی است که در مقابل آن حضرت شهید شده باشد. حدیث دوّم ترجمه:

ابو علی محمّد بن همام می‌گوید:

جعفر بن محمّد بن مالک فزاری می‌گوید: احمد بن علی بن عبید جعفی گفت:

حسین بن سلیمان، از حسین بن راشد، از حماد بن عیسی، از حریز، از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام نقل کرد که آن حضرت فرمودند:

کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را روز عاشوراء زیارت کند بهشت بر او واجب می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۵

حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از یعقوب بن یزید انباری، از محمّد بن ابی عمیر، از زید شحّام، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام آن حضرت فرمودند:

کسی که قبر مطهّر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را در روز عاشوراء زیارت کند در حالی که عارف به حق آن حضرت باشد مثل کسی است که خدا را در عرش زیارت کرده است. حدیث چهارم ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از معلّی بن محمّد، از محمّد بن جمهور عمّی، از کسی که ذکرش نموده، از ائمه معصومین علیهم السّلام فرمودند:

کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را در روز عاشوراء زیارت کند، مانند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۶

کسی است که در مقابل آن حضرت به خون خودش آلوده شده باشد. حدیث پنجم ترجمه:

و محمّد بن ابی سیّار مدائنی به اسنادش روایت کرده که گوینده فرمود:

کسی که روز عاشوراء نزد قبر مطهّر امام حسین علیه السّلام کسی را آب دهد مانند کسی است که لشکریان امام حسین علیه السّلام را آب داده و در رکاب حضرت شهید شده باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۷

حدیث ششم ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم موسوی، از عبید اللّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر، از زید شحّام، از جعفر بن محمّد الصّادق علیهما السّلام حضرت فرمودند:

کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را شب نیمه شعبان زیارت کند خداوند متعال گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد، و کسی که آن حضرت را روز عرفه زیارت نماید خداوند منّان ثواب هزار حجّ و هزار عمره قبول شده را برایش می‌نویسد، و کسی که آن حضرت را روز عاشوراء زیارت نماید مانند کسی است که حق تعالی را بالای عرشش زیارت کرده باشد.

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر، از پدرش، از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از محمّد ابن الحسین، از حمدان بن معافا، از ابن ابی عمیر، از زید شحّام، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، و حدیثی مثل حدیث مذکور را ذکر نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۸

حدیث هفتم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم و غیرش، از محمّد بن موسی همدانی، از محمّد بن خالد طیالسی، از یوسف بن عمیره و صالح بن عقبه جملگی، از علقمهٔ بن محمّد حضرمی و محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از مالک جهنی، از حضرت ابی جعفر الباقر علیه السّلام، حضرت فرمودند: کسی در روز عاشوراء یعنی روز دهم محرّم الحرام حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند و روز را تا شب با حالتی گریان نزد آن حضرت بماند روز قیامت خدا را ملاقات کند در حالی که خداوند متعال ثواب دو میلیون حج و دو میلیون عمره و دو میلیون مرتبه جهاد را به وی بدهد.

شایان توجّه است که ثواب هر حج و عمره و جهادی همچون ثواب کسی است که حج و عمره و جهاد را در معیّت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و ائمه راشدین صلوات اللّه علیهم اجمعین بجا آورده باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۷۹

دنباله حدیث هفتم ترجمه:

علقمه می‌گوید: محضر مبارک امام پنجم علیه السّلام عرضه داشتم:

فدایت شوم، اجر و ثواب کسی که در شهرهای دوردست و بلاد غریب و بعید بوده به طوری که برایش امکان ندارد در چنین روزی (روز عاشوراء) به زیارت حضرت بشتابد؟

امام علیه السّلام فرمودند:

وی در چنین روزی به صحراء رفته یا به پشت بام بلندی در خانه‌اش برآید و با سلام به حضرت اشاره کرده سپس در نفرین بر قاتلان آن حضرت سعی و کوشش نموده و پس از آن دو رکعت نماز بخواند.

البتّه توجه داشته باشد که این زیارت را در روز قبل از ظهر انجام دهد، سپس برای امام حسین علیه السّلام ندبه و گریه نموده و به کسانی که در خانه می‌باشند نیز امر نماید که برای آن حضرت بگریند و با اظهار جزع و فزع بر آن جناب در خانه‌اش اقامه مصیبت نماید و مواظب باشند هر گاه اهل خانه یک دیگر را ملاقات کردند با گریه باشند و لازم است برخی از آنها بعضی دیگر را نسبت به مصیبت حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام تسلیت دهند و در صورتی که به این دستورهائی که داده شد عمل کنند من ضامن می‌شوم که حقتعالی تمام ثواب‌هائی که ذکر شد را به ایشان اعطاء فرماید.

محضر مبارکش عرض کردم: فدایت شوم شما برای ایشان ضامن این ثوابها می‌شوید؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۰

حضرت فرمودند:

در صورتی که به دستورهای داده شده عمل کنند البته من ضامن آن می‌باشم. دنبال حدیث هفتم ترجمه:

علقمه می‌گوید: محضر مبارک امام علیه السّلام عرض کردم: اگر بعضی خواهند برخی دیگر را تسلیت بدهند چگونه و چه بگویند:

حضرت فرمودند:

بگویند:

عظّم اللّه اجورنا بمصابنا بالحسین علیه السّلام، و جعلنا و إیّاکم من الطالبین بثاره مع ولیّه الإمام المهدی من آل محمّد صلوات اللّه علیهم (خداوند متعال اجرها و ثواب‌های عزادار بودن ما را برای امام حسین علیه السّلام زیاد گردانده و ما و شما را در

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۱

رکاب ظفر قرین ولیّ آن حضرت، حضرت امام مهدی قائم آل محمّد صلوات اللّه علیهم اجمعین از طلب‌کنندگان خون آن جناب قرار دهد).

و اگر قدرت و توانائی این را داشتی که آن روز (روز عاشوراء) را بدنبال نیازمندی‌هایت نروی البته مرو چه آنکه این روز، روز نحسی بوده و حاجت در آن روا نمی‌گردد و اگر هم حاجت برآورده شود برای شخص حاجت‌مند مبارک نبوده و وی خیر نخواهد دید.

توجّه داشته باشد در آن روز در منزلت آذوقه‌ای را ذخیره نکنی چه آنکه اگر کسی در آن روز در منزلش چیزی را ذخیره کند برایش میمون و مبارک نبوده و برای اهلش نیز برکت نخواهد داشت.

بنا بر این کسی که به این دستورها عمل کند ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که تمامی را در رکاب رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم انجام داده باشد برایش نوشته می‌شود و همچنین خداوند متعال ثواب هر مصیبتی که به انبیاء و رسل و صدّیقین و شهدائی که فوت کرده یا کشته شده‌اند رسیده است را از بدو خلقت دنیا تا انقراض عالم و قیام قیامت به او اعطاء می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۲

دنباله حدیث هفتم ترجمه:

صالح بن عقبه جهنی و سیف بن عمیره می‌گویند:

علقمهٔ بن محمّد حضرمی می‌گوید:

محضر مبارک ابی جعفر علیه السّلام عرض کردم:

دعائی به من تعلیم فرمائید که در آن روز وقتی از نزدیک به زیارت آن حضرت رفتم آن را خوانده و دعائی یادم دهید که هر گاه از نزدیک به زیارت آن جناب نرفته بلکه از شهرهای دور و پشت بام به آن حضرت اشارهٔ سلام دادم آن را بخوانم.

حضرت فرمودند:

ای علقمه: بعد از آنکه با اشاره به آن حضرت سلام دادی و پس از آن، دو رکعت نماز خواندی و هنگام اشاره و پس از خواندن دو رکعت اگر این دعاء و زیارت را که شرحش را برایت می‌گویم خواندی پس به آنچه فرشتگان زائر آن حضرت دعاء کرده‌اند تو نیز دعاء نموده‌ای و خداوند متعال برای تو هزار هزار حسنه نوشته و هزار هزار گناه محو می‌فرماید و صد هزار هزار درجه مقام و مرتبه تو را بالا برده و تو را از کسانی قرار می‌دهد که با حضرت حسین بن علی علیهما السّلام شهید شده‌اند و بدین ترتیب در درجه ایشان قرارت می‌دهد و شناخته نمی‌شوی مگر در زمره شهدائی که با آن حضرت شهید شده‌اند و ثواب تمام انبیاء و رسولان و کسانی که زیارت امام حسین علیه السّلام را از زمان شهادتش تا به الآن نموده‌اند را برایت می‌نویسد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۳

دنباله حدیث هفتم

و کیفیت خواندن زیارت عاشوراء

ترجمه:

حضرت سلام اللّه علیه به علقمه فرمودند:

در زیارت ابا عبد اللّه الحسین روز عاشوراء بگو:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۴

سلام بر تو ای ابا عبد اللّه، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا و فرزند برگزیده‌اش، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان و فرزند سرور جانشینان، سلام بر تو ای پسر فاطمه که سرور بانوان عالم می‌باشد، سلام بر تو ای خون خدا (یعنی خدا صاحب خون تو و طلب‌کننده آن است) و فرزند خون خدا و تنها مانده‌ای که خونخواهی نشده است، سلام بر تو و بر روح‌های مطهّری که در اطراف تو بوده و در مأوی و مکان تو فرود آمده و اقامت نموده‌اند، بر شما باد جملگی از طرف من سلام و رحمت خدا برای همیشه و تا مادامی که من باقی بوده و شب و روز باقی هستند، ای ابا عبد اللّه محقّقا عزای شما بزرگ بوده و مصیبت وارده بر شما بر ما و تمام اهل آسمانها و زمین گران می‌باشد، پس خداوند متعال گروهی را که اساس و پایه‌های ظلم و ستم بر شما اهل بیت پیغمبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را بنا نهاده لعنت کند و از رحمتش به دورشان دارد، و گروهی را که شما را از مقام و منزلتتان بازداشتند لعنت فرماید، و همچنین خدا لعنت کند کسانی را که شما را از مرتبه‌ای که حقّ شما است و خداوند متعال برای شما ترتیب داده بر کنار نمودند، و لعنت نماید جماعتی را که شما را کشتند و لعنت

نماید آنان را که برای قاتلین شما تمهید اسباب کرده و بدین وسیله ایشان را بر کشتن شما متمکّن ساختند، بسوی خدا و شما از این گروه و از پیروان و تابعین ایشان بیزاری می‌جویم، ای ابا عبد اللّه من با کسی که با شما در صلح بوده در صلح هستم و با آن کس که با شما در جنگ می‌باشد تا روز قیامت در جنگ و حرب خواهم بود، پس خدا لعنت کند دودمان زیاد و دودمان مروان را و لعنت کند تمام بنی امیّه را و لعنت نماید فرزند مرجانه را و لعنت کند عمر بن سعد را و لعنت نماید شمر را و لعنت کند جماعتی را که اسبها را زین کرده و لجام زده و خود را آماده برای کشتند نمودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۶

دنباله حدیث هفتم و بقیّه زیارت عاشوراء ترجمه:

ای ابا عبد اللّه پدر و مادرم فدایت شوند به خدا قسم مصیبت شما بر من گران و بزرگ است، پس از خدائی که مقام کرامت به تو داده درخواست می‌کنم به واسطه شما من را نیز مورد کرامتش قرار دهد و روزی من نماید که همراه امام کمک شده از آل محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم خون تو را طلب نمایم، بار خدایا به واسطه حسین علیه السّلام در دنیا و آخرت من را نزد خودت آبرومند قرار بده، ای آقای من، ای ابا عبد اللّه من به خدای تعالی و به رسولش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و به امیر المؤمنین علیه السّلام و به فاطمه سلام اللّه علیها و به حسن علیه السّلام به سوی تو بواسطه دوست داشتن و محبّتم به شما و بیزاری جستن از دشمنانت و از کسانی که تو را کشتند و جنگ با تو را به پا کردند و به واسطه تبرّی و بیزاری از کسانی که جور و ستم را پایه نهاده و ساختمان ظلم را بر آن بنا نهادند و بدنبالش بر شما و شیعیان شما ظلم و جور نمودند تقرّب می‌جویم، از ایشان بسوی خدا و تو تبری می‌جویم و بواسطه دوست داشتنم شما و دوستان شما را به سوی خدا و سپس به سوی شما تقرّب می‌جویم و به واسطه بیزاری از دشمنان شما و کسانی که جنگ با شما را به پا نمودند و نیز به واسطه بیزاری از شیعیان و تابعین اعداء به خدا تقرّب می‌جویم، من با کسانی که با شما در صلح هستند در صلح بوده و با آنان که با شما حرب و جنگ می‌کنند حرب می‌نمایم، کسی که شما را دوست دارد دوستش دارم، و با آنان که با شما دشمنی دارند دشمن می‌باشم، پس از خدائی که بواسطه معرفت به شما و معرفت به دوست شما من را مورد کرامت قرار داد و بیزاری از دشمنانتان را روزی من قرار داد درخواست می‌کنم که در دنیا و آخرت من را همراه شما قرار داده و در هر دو نشئه برای من قدم و گامی صدق نزد شما ثابت نماید، و از او می‌خواهم که من را به مقام محمود و پسندیده‌ای که شما نزد حضرتش دارید برساند و نیز روزی من کند که در رکاب ظفر قرین حضرت امام مهدی (ع) که

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۷

ناطق شما است خون شما را مطالبه کنم، و از ذات اقدسش می‌خواهم که به حقّانیّت شما و به شأن و مرتبه‌ای که نزد او دارید به واسطه عزاداری من برای شما برترین اجری را که به مصیبت دیدگان می‌دهد به من اعطاء بفرماید.

در مقام اظهار مصیبت می‌گویم: إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ، وای از این مصیبت، چقدر بزرگ است و چه قدر عزای آن در اسلام و بین جمیع اهل آسمانها و زمین گران و سنگین می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۸

دنباله حدیث هفتم و بقیّه زیارت عاشوراء ترجمه:

بار خدایا قرار بده من را در این مقام و مرتبه‌ای که دارم از کسانی که می‌رسد به آنان درودها و رحمت و آمرزشی از توبه ایشان، خداوندا زیستن من را همچون زیستن محمّد و آل محمّد و مردنم را مانند مردن محمّد و آل محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم قرار بده، بار خدایا بدرستی که امروز، روزی است که لعنت بر دودمان زیاد و امیّه و پسر خورنده جگرها یعنی ملعون بن ملعون بوسیله زبان پیامبرت فرود آمده در هر سرزمین و مکانی که پیامبرت صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در آن وقوف و درنگ داشته باشد، خداوندا لعنت خود را بر ایشان برای ابد چند برابر نما زیرا ایشان حسین علیه السّلام را کشتند، بار خدایا بدرستی که من در این روز و در این مکان و در طول مدّت زندگانیم بواسطه بی‌زاری از ایشان و درخواست لعنت بر ایشان و به واسطه دوست داشتن پیامبرت یعنی حضرت محمّد و دوست داشتن اهل بیت پیامبرت صلی اللّه علیه و علیهم اجمعین به تو تقرب می‌جویم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۸۹

دنباله حدیث هفتم و بقیّه زیارت عاشوراء ترجمه:

سپس صد مرتبه بگو:

بار خدایا لعنت نما اوّلین ستمگری را که با گرفتن حقّ محمّد و آل محمّد به ایشان ستم و ظلم نمود و آخرین کسی که از این ستمگران در گرفتن حق ایشان تبعیّت کرد، خداوندا لعنت نما گروهی را که حسین علیه السّلام را انکار کرده و آن جناب را نپذیرفته و دشمنان حضرت را تبعیّت کرده و با آنان بیعت نموده و بر قتل آن حضرت و کشتن یارانش با ایشان هم قسم شدند، خداوندا همگی آنان را لعنت نما و از رحمتت دورشان بگردان.

پس از آن صد مرتبه بگو:

سلام بر تو ای ابا عبد اللّه و بر ارواح طیّبه‌ای که اطرافت را گرفته و در مأوای و مکان تو فرود آمده و اقامت نموده‌اند، از جانب من سلام و تحیّت و رحمت خدا همیشه بر شما باد تا مادامی که من باقی بوده و شب و روز مستمر می‌باشند، و این زیارت را آخرین زیارت من قرار مده، سلام بر حسین و بر علی بن الحسین و بر یاران حسین صلوات و رحمت خدا بر ایشان همگی باد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۰

دنباله حدیث هفتم و بقیّه زیارت عاشوراء ترجمه:

سپس یک مرتبه بگو:

بار خدایا تو اختصاص بده به لعن نمودن اوّلین کسی را که به اهل بیت پیغمبرت ستم کرده سپس لعن نما دشمنان آل محمّد را از اوّلین و آخرین، خدایا یزید و پدرش را لعن فرما و عبید اللّه بن زیاد و دودمان مروان و همه بنی امیّه را تا روز قیامت لعن بکن.

سپس به سجده برو و در آن بگو:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۱

بار خدایا تو را ستایش می‌کنیم ستایش سپاس‌گزاران بر مصیبتی که بر آنان وارد می‌شود، حمد و ستایش خدا بر گرانی مصیبت و عزاداری من، خدایا شفاعت امام حسین علیه السّلام را در روز ورود به جهان آخرت نصیبم نما و قدم راستی را در نزد خودت همراه امام حسین علیه السّلام و اصحاب حضرتش برای من ثابت بگردان، آن اصحابی که جانشان را در برابر امام حسین علیه السّلام ایثار نمودند، صلوات و رحمت خدا بر همه آنها باد.

علقمه می‌گوید: حضرت ابو جعفر امام باقر علیه السّلام فرمودند:

ای علقمه اگر بتوانی هر روز با این زیارت امام حسین علیه السّلام را زیارت کنی البتّه این کار را انجام بده که ان شاء اللّه تمام ثواب‌هائی که ذکر شده برایت منظور گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۲

باب هفتاد و دوّم ثواب زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام در نیمه شعبان

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین و محمّد بن یعقوب رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از علی ابن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از برخی اصحابش، از هارون بن خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هنگامی که نیمه شعبان می‌شود از افق اعلی منادی نداء می‌کند: ای زائرین حسین علیه السّلام به اهل خود برگردید در حالی که آمرزیده شده‌اید، ثواب و اجر شما بر خدا است که پروردگار شما بوده و بر محمّد است که پیغمبر شما می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۳

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی زیتونی و غیرش، از احمد بن هلال، از محمّد بن ابی عمیر رحمهٔ اللّه علیه، از حمّاد بن عثمان، از ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام.

و حسن بن محبوب، از ابی حمزهٔ، از حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام.

این دو امام بزرگوار فرمودند:

کسی که دوست دارد صد و بیست و چهار هزار پیامبر با او مصافحه کنند باید قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام را در نیمه ماه شعبان زیارت کند چه آنکه ارواح انبیاء علیهم السّلام از خدا اذن گرفته تا آن جناب را زیارت کنند پس به ایشان اذن داده می‌شود، پنج تن از ایشان اولو العزم هستند.

عرض کردیم: ایشان چه کسانی هستند؟

امام علیه السّلام فرمودند: حضرات نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمّد صلی اللّه علیهم اجمعین.

محضر مبارکش عرضه داشتیم: معنای اولو العزم چیست؟

حضرت فرمودند:

یعنی مبعوث شده‌اند به شرق و غرب زمین، به جنّ و انس.

مترجم گوید:

از ذیل این حدیث این طور استفاده می‌شود که پیامبر اولو العزم یعنی پیامبری که رسالتش محدود و منحصر به گروهی دون گروهی دیگر و سرزمینی دون سرزمین دیگر نبوده بلکه عمومی و گسترده می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۴

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتید من، از محمّد بن یحیی عطّار، از محمّد بن الحسن، از ابراهیم بن هاشم، از صندل، از هارون بن خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هنگامی که نیمه شعبان شود از افق اعلی منادی نداء می‌کند ... تا آخر حدیث بشرحی که در حدیث اول گذشت. حدیث چهارم ترجمه:

صافی برقی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند: کسی که حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام را سه سال پشت سر هم که بینشان فاصله نباشد در نیمه شعبان زیارت کند گناهانش آمرزیده می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۵

حدیث پنجم ترجمه:

و پدرم به اسنادش، از داود بن کثیر رقی، وی گفت: حضرت امام باقر علیه السّلام فرمودند:

گناهان کسی که در نیمه شعبان امام حسین علیه السّلام را زیارت کند آمرزیده می‌شود و در آن سال گناه و لغزشی برایش نوشته نمی‌شود تا سال تمام گردد و اگر در سال آینده حضرت را زیارت کرد گناهانش آمرزیده می‌گردد. حدیث ششم ترجمه:

جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از محمّد بن یحیی عطّار، از حسین بن ابی سارهٔ المدائنی، از یعقوب بن یزید، از ابن ابی عمیر، از عبد الرحمن بن حجّاج یا غیر او که اسمش حسین می‌باشد، وی گفت حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را در یکی از سه شب زیارت کند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۶

خداوند منّان گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد.

راوی گفت: عرض کردم: فدایت شوم آن سه شب کدام می‌باشد:

حضرت فرمود: شب عید فطر، شب عید قربان، شب نیمه ماه شعبان. حدیث هفتم ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن خالد، از قاسم بن یحیی، از جدّش حسن بن راشد، از یونس بن ظبیان، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یک سال زیارت کند خداوند متعال ثواب هزار حج و هزار عمره قبول شده برایش می‌نویسد، و هزار حاجت از حوائج دنیا و آخرش روا می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۷

فصل در بیان اعمال نیمه ماه شعبان

حدیث هشتم ترجمه:

سالم بن عبد الرحمن، از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

کسی که شب نیمه شعبان به زمین کربلاء رفته و در آنجا هزار مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ خوانده و هزار مرتبه استغفار نموده و هزار مرتبه الحمد للّه بگوید سپس ایستاده و چهار رکعت نماز خوانده و در هر رکعت هزار مرتبه آیهٔ الکرسی قرائت نماید خداوند متعال دو فرشته را بر او موکّل کند که وی را از هر سوء و بدی و از شرّ هر شیطان و سلطانی حفظ کنند و حسنات او را نوشته ولی گناهانش را نمی‌نویسند و تا زمانی که با وی می‌باشند برای او طلب آموزش می‌نمایند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۸

حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از یعقوب بن زید از محمّد بن ابا عمیر، از زید شحّام، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام را در نیمه شعبان زیارت کند حقتعالی گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۵۹۹

فصل در بیان اعمال نیمه ماه شعبان

حدیث دهم ترجمه:

ابو عبد اللّه محمّد بن احمد بن یعقوب بن اسحاق بن عمّار، از علی بن الحسن ابن علی بن فضّال، از محمّد بن ولید، از یونس بن یعقوب، وی گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای یونس، در شب نیمه شعبان خداوند متعال گناهان گذشته و آینده هر مؤمنی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را در آن شب زیارت کند می‌آمرزد و به ایشان گفته می‌شود:

شروع به انجام عمل کنید.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم: این همه عنایت و لطف برای کسی است که امام حسین علیه السّلام را در نیمه شعبان زیارت کند؟

حضرت فرمودند:

ای یونس اگر مردم را خبر دهم به فضیلتی که در زیارت این شب است قطعا مردان بر چوب سوار شده و خود را به سر قبر مطهّرش می‌رسانند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۰

حدیث یازدهم ترجمه:

جعفر بن محمّد بن عبد اللَّه بن موسی، از عبد اللَّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر، از زید شحّام، از حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام آن حضرت فرمودند:

کسی که در شب نیمه شعبان قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند خداوند متعال گناهان گذشته و آینده او را می‌آمرزد و کسی که قبر مطهّرش را روز عرفه زیارت کند خداوند منّان ثواب هزار حج و هزار عمره مقبول را برایش می‌نویسد و کسی که در روز عاشوراء آن حضرت را زیارت کند مانند کسی است که حق تعالی را بالای عرشش زیارت کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۱

باب هفتاد و سوّم ثواب کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را در رجب زیارت کند

حدیث اوّل ترجمه:

ابو علی محمّد بن همام بن سهیل، از ابی عبد اللَّه جعفر بن محمّد بن مالک، از حسن بن محمّد ابزاری، از حسن بن محبوب، از احمد بن محمّد بن ابی نصر بزنطی، وی می‌گوید: از حضرت ابا الحسن الرّضا علیه السّلام پرسیدم:

در چه ماهی حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کنیم؟

حضرت فرمودند:

در نیمه ماه رجب و نیمه ماه شعبان.

و احمد بن هلال، از احمد بن ابی نصر، از ابی الحسن الرّضا علیه السّلام مثل همین روایت را نقل کرده است با این تفاوت که سائل در سؤال پرسیده است:

کدام یک از اوقات افضل است به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برویم؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۲

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل ابن بزیع، از صالح بن عقبه، از بشیر دهّان از حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را روز عرفه زیارت کرده در حالی که به حقّش عارف باشد خداوند منّان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهادی که در رکاب نبیّ مرسل نموده را برایش می‌نویسد و کسی که آن حضرت را روز اوّل رجب زیارت کند البتّه حق تعالی او را می‌آمرزد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۳

باب هفتاد و چهارم ثواب کسی که حضرت امام حسین علیه السّلام را در غیر روز عید و عرفه زیارت کند

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از بشیر دهّان، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

هر مؤمنی که امام حسین علیه السّلام را در غیر روز عید و عرفه زیارت کند در حالی که به حق آن حضرت آگاه و مطّلع باشد خداوند متعال ثواب بیست حج و بیست عمره مقبول و بیست جهاد در رکاب نبی مرسل یا امام عادل برایش می‌نویسد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۴

حدیث دوّم ترجمه:

مترجم گوید:

این حدیث با ترجمه‌اش با سند دیگر در باب چهل و نهم ذیل حدیث شماره پنجم قبلا ذکر شد. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی و از احمد بن ادریس، از عمرکی بن علی البوفکی، از صندل، از داود بن یزید، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را در هر جمعه زیارت کند البتّه حقتعالی او را می‌آمرزد و از دنیا خارج نمی‌شود در حالی که از دنیا حسرتی در خاطر داشته باشد و مکانش در بهشت با حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌باشد، سپس فرمودند:

ای داود چه کسی است که دوست نداشته باشد در بهشت همسایه حسین علیه السّلام

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۵

باشد؟

داود می‌گوید: عرض کردم: کسی که رستگار نباشد. حدیث چهارم ترجمه:

و از پدرم، از احمد بن ادریس، از عمرکی، از صندل، از داود بن فرقد، وی می‌گوید:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: ثواب کسی که در هر ماه حسین علیه السّلام را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

برای او ثواب صد هزار شهید مانند شهداء بدر می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۶

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم به اسنادش از صندل، از ابی الصباح کنانی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

هنگامی که شب قدر فرا برسد یعنی شبی که در آن کارهای مصلحت‌آمیز عباد توزیع و تفریق می‌گردد از طرف عرش منادی نداء می‌کند:

خداوند متعال در این شب گناهان کسی را که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام رفته می‌آمرزد. حدیث ششم ترجمه:

مترجم گوید: این حدیث با ترجمه‌اش با سند دیگر در باب هفتادم ذیل حدیث شماره یک قبلا ذکر شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۷

باب هفتاد و پنجم ثواب کسی که در فرات غسل کرده و به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از محمّد بن یحیی عطّار، از حمدان بن سلیمان نیشابوری، از عبد اللّه بن محمّد یمانی، از منیع بن حجّاج، از یونس، از صفوان جمّال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که در آب فرات غسل کند و قبر حسین علیه السّلام را زیارت نماید مانند روزی است که مادر او را خالی از گناهان زائیده اگر چه مرتکب گناهان کبیره هم شده

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۸

باشد و ما دوست داریم که شخص وقتی به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌رود غسل کرده و هنگام وداع غسل نکند بلکه دستش را بر صورتش بکشد. حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از صالح بن عقبه، از بشیر دهّان، وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم (در ضمن حدیث طولانی) ....

حضرت فرمودند:

وای بر تو، ای بشیر هر گاه مؤمن به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود و به حق آن جناب آگاه باشد پس در فرات غسل کند و از آن خارج گردد حق تعالی در مقابل هر قدمی که بر می‌دارد یک حج و یک عمره مقبول برایش می‌نویسد و نیز ثواب یک جهاد در رکاب نبی مرسل، یا امام عادل برای او منظور می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۰۹

حدیث سوّم ترجمه:

مترجم گوید: این حدیث با ترجمه‌اش در باب هفتادم ذیل حدیث شماره نه قبلا ذکر شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۰

حدیث چهارم ترجمه:

مترجم گوید:

این حدیث با ترجمه‌اش در باب چهل و چهارم ذیل حدیث شماره دو قبلا ذکر شد. حدیث پنجم ترجمه:

ابو محمّد هارون بن موسی تلعکبری، از ابی علی محمّد بن همّام بن سهیل، از احمد بن مابنداد، از احمد بن معافا تغلبی که از اهل شهر رأس العین بود، از علی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۱

بن جعفر همّانی، وی می‌گوید:

از حضرت علی بن محمّد العسکری علیهما السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که از خانه‌اش بیرون بیاید و قصدش زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام باشد پس به فرات برسد و از آن غسل کند خداوند متعال او را از رستگاران می‌نویسد و وقتی بر ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام سلام دهد او را از فائزین قلمداد می‌کند و وقتی از نمازش فارغ شود فرشته‌ای نزد او آمده و به او می‌گوید:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید:

امّا گناهانت تمام آمرزیده شد پس عمل را از ابتداء شروع کن. حدیث ششم ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از احمد بن علویهٔ الاصفهانی، از ابراهیم بن محمّد ثقفی بطور مرفوعه از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

حضرت امام صادق علیه السّلام هنگام فراغت از غسل زیارت می‌فرمودند:

بار خدایا این آب را برایم نور و طهور و حرز و تعویذ و پناهگاهم قرار بده، و

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۲

آن را کفایت‌کننده از هر دردی و عیبی گردان، و آن را شفا دهنده از هر آفت و آسیبی تقدیر نما، و به واسطه آن قلب و اعضاء و گوشت و خون و موی و پوست و مغز و استخوان و رگ من را پاکیزه گردان و آنچه را که زمین از من می‌کاهد و در خود پنهان می‌نماید را در روز قیامت یعنی روز حاجت و نیاز و تهی دستی من شاهدم قرار بده. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن همام بن سهیل اسکافی، از جعفر بن محمّد بن مالک فزاری، از حسن بن عبد الرحمن رواسی، از کسی که برایش حدیث گفته، از بشیر دهّان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت حسین بن علی علیهما السّلام برود و وضوء گرفته و در فرات غسل نماید قدمی از زمین برنداشته و روی آن قدمی نمی‌گذارد مگر آنکه حق تعالی ثواب یک حج و یک عمره برایش منظور می‌فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۳

حدیث هشتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن جمیعا، از حسین بن الحسن بن ابان، از حسین بن سعید، از فضّالهٔ بن ایّوب، از یوسف کناسی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هنگامی که به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السّلام رفتی پس ابتداء به فرات برو در مقابل قبر آن حضرت غسل نما.

حدیث نهم ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم بن عبد اللّه موسوی، از عبد اللّه بن نهیک، از محمّد بن الفراش، از ابراهیم بن محمّد طحّان، از بشیر دهّان، از رفاعهٔ بن موسی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۴

نخّاس، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام رفته و به حقّ آن حضرت عارف و آگاه باشد در صورتی که به فرات رسید و در آن غسل کرد و از آب خارج شد مثل کسی است که از گناهان خارج و پاک شود، و وقتی به طرف حائر قدم بردارد قدمی از زمین بر نداشته و قدمی بر روی زمین نمی‌گذارد مگر آنکه حق تعالی ده حسنه برایش نوشته و ده گناه از او محو می‌فرماید.

باب هفتاد و ششم جواز ترک غسل برای زیارت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدر و برادرم، از حسن بن متویه بن السّندی، از پدرش، وی گفت:

محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب در کوفه برایم حدیث گفت، از صفوان بن یحیی، از عیص بن القاسم البجلیّ، وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۵

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: بر کسی که زیارت حسین بن علی علیهما السّلام می‌رود غسل واجب است؟

راوی گفت: حضرت فرمودند: خیر. ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف، از محمّد بن الحسین ابن ابی الخطاب، از صفوان، از عیص بن القاسم، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده است. ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفّار، از محمّد بن عبد الجبار، از صفوان، از عیص، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۶

حدیث دوّم ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبّاس بن معروف، از عبد اللّه بن مغیره، از ابی الیسع، وی گفت: شخصی از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرد و من نیز می‌شنیدم، وی پرسید: زائر وقتی به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌رود باید غسل کند؟

حضرت فرمودند: خیر.

جماعتی از مشایخ و اساتیدم از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن الحسین، از ایّوب بن نوح و غیرش از عبد اللّه بن مغیره نقل کرده، وی گفت:

ابو الیسع برای ما حدیثی گفت و همین حدیث را عینا برای ما نقل کرد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۷

ترجمه:

محمّد بن احمد بن الحسین، از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش علی، از ایّوب بن نوح و غیرش، از عبد اللّه بن مغیره، از ابی الیسع، وی گفت:

شخصی از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرد ... و مثل همان سؤال و جواب در حدیث قبل را ذکر نمود. حدیث سوم ترجمه:

جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از محمّد بن یحیی عطّار، از احمد بن ابی زاهر، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از صفوان بن یحیی، از سیف بن عمیره، از عیص بن قاسم البجلیّ، وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: آیا بر کسی که به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام می‌رود غسل واجب است؟

حضرت فرمودند: خیر.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۸

حدیث چهارم ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم بن عبید اللّه بن موسی الکاظم بن جعفر الصادق علیهما السّلام، از عبید اللّه بن نهیک، از محمّد بن زیاد، از ابو حنیفهٔ سابق (یعنی سعید بن بیان)، از یونس بن عمّار، از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

وقتی نزدیک آن حضرت (یعنی حضرت امام حسین علیه السّلام) شدی اگر به آب دست یافتی و خواستی غسل کن و الا وضوء بگیر و سپس به زیارت حضرتش برو.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۱۹

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن احمد بن یعقوب، از علی بن الحسن بن فضّال، از عبّاس بن عامر، از حسن بن عطیّهٔ ابی ناب، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام پرسیدم:

هنگامی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌روم آیا بر من غسل لازم است؟

حضرت فرمودند: بر تو غسل نمی‌باشد. حدیث ششم ترجمه:

حسن بن زبرقان الطّبری باسنادش به طور مرفوعهٔ امام صادق علیه السّلام، وی می‌گوید:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرض کردم: بسا به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام می‌رویم و به جهت سرما یا غیر آن غسل زیارت بر ما مشکل می‌باشد چه کنیم؟

حضرت فرمودند:

کسی که در فرات غسل کرده و حسین علیه السّلام را زیارت نماید برایش به اندازه‌ای

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۰

فضیلت منظور می‌شود که قابل احصاء و شمارش نیست و زمانی که برگردد به آنجائی که غسل کرده و این بار وضوء گرفته و حضرت را زیارت کند همان ثواب و فضیلت برای او نوشته می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۱

باب هفتاد و هفتم در بیان اینکه زائرین حضرت امام حسین علیه السّلام که به حق آن حضرت عارف هستند فرشتگان به مشایعت و استقبالشان رفته و هنگام مرض عیادتشان نموده و در هنگام مرگ بر بالین آنها حاضر شده و برای ایشان تا روز قیامت طلب مغفرت می‌کنند

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن از حسین بن حسن بن ابان، از حسین بن سعید، از قاسم بن محمّد جوهری، از اسحاق بن ابراهیم، از هارون بن خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

شنیدم که حضرت می‌فرمودند:

خداوند متعال چهار هزار فرشته را موکّل قبر حضرت امام حسین علیه السّلام فرموده که جملگی ژولیده و غبار آلود و گرفته بوده و تا روز قیامت بر آن جناب گریه می‌کنند، پس کسی که حضرت را زیارت کند و به حق آن حضرت عارف باشد این فرشتگان او را مشایعت کرده تا وی را به منزلش برسانند و اگر بیمار شود صبح و شام عیادتش کرده و اگر فوت کند بر جنازه‌اش حاضر شده و تا روز قیامت برای او طلب آمرزش می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۲

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از ابی اسماعیل السّرّاج، از یحیی بن معمّر عطّار، از ابی بصیر، از مولانا ابی جعفر علیه السّلام، حضرت فرمودند:

چهار هزار فرشته ژولیده و غبار آلود و گرفته بر حضرت امام حسین علیه السّلام تا روز قیامت می‌گریند پس احدی به زیارت حضرت نمی‌آید مگر آنکه ایشان استقبالش می‌کنند و احدی از نزد آن جناب بر نمی‌گردد مگر آنکه این فرشتگان مشایعتش می‌نمایند، و احدی از زوّار آن حضرت بیمار نمی‌شود مگر آنکه این فرشتگان عیادتش می‌کنند و احدی از زائرین آن مظلوم فوت نمی‌کند مگر آنکه این فرشته‌ها بر جنازه‌اش حاضر می‌گردند.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع مثل همین حدیث را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۳

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد، از محمّد بن الحسین، از موسی بن سعدان، از عبد اللّه بن القاسم، از عمر بن ابان از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده است. حدیث سوّم ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم از عبد اللّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر، از سلمهٔ صاحب سابری، از ابی الصباح الکنانی وی می‌گوید: شنیدم امام صادق علیه السّلام می‌فرمودند:

در طرف و حوالی شما قبری است که هیچ غمگینی به زیارتش نرفته مگر خداوند متعال غم او را برطرف کرده و حاجتش را بر آورده می‌کند و در نزد آن قبر چهار هزار فرشته بوده که از زمان شهادت صاحب قبر این فرشتگان به هیئتی ژولیده و حالی

گرفته و غبار آلود تا روز قیامت بر او می‌گریند، پس هر کس او را زیارت کند فرشتگان او را مشایعت کرده و اگر مریض شود عیادتش نموده و اگر از دنیا برود جنازه‌اش را تشییع می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۴

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از محمّد بن یحیی العطّار، از حمدان بن سلیمان نیشابوری، از عبد اللّه بن محمّد یمانی، از منیع بن حجاج، از یونس عبد الرحمن، از صفوان جمّال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

هنگامی که شخص به قصد زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام از منزلش بیرون می‌رود هفتصد فرشته از بالای سر و زیر پا و دست راست و طرف چپ و از مقابل و از پشت سر او را مشایعت کرده تا وی را به قصدش برسانند و وقتی وی آن حضرت را زیارت کرد منادی نداء می‌دهد: گناهانت آمرزیده شد اعمال را از ابتدا شروع کن، سپس فرشتگان با او مراجعت کرده و وی را همچنان

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۵

مشایعت نموده تا او را به منزلش برسانند و وقتی به منزلش رسیدند می‌گویند:

ما تو را به خدا می‌سپاریم.

پس پیوسته او را زیارت کرده تا روز فوتش فرا برسد، و پس از فوت در هر روز قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کرده و ثواب آن برای آن شخص منظور می‌گردد. حدیث پنجم ترجمه:

از پدرم، از محمّد بن یحیی باسنادش تا منیع، از زیاد، از عبد اللّه بن مسکان، از محمّد حلبی، وی گفت: شنیدم حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام می‌فرمودند:

خداوند متعال چهار هزار فرشته را موکّل قبر مطهّر حضرت سیّد الشهداء قرار داده که همگی ژولیده و غبارآلود و گرفته هستند و تا قیامت اطراف آن قبر می‌باشند، وقتی کسی حضرت را زیارت کند این فرشتگان مشایعتش کرده و هنگامی که زائر بیمار شود او را عیادت نموده و زمانی که از دنیا برود بر سر جنازه‌اش حاضر می‌گردند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۶

حدیث ششم ترجمه:

مترجم گوید: این حدیث با ترجمه‌اش در باب بیست و هفتم ذیل شماره یازده قبلا نقل گردید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۷

حدیث هفتم ترجمه:

مترجم گوید:

این حدیث با ترجمه‌اش در باب شصت و دوّم ذیل شماره هفتم قبلا نقل گردید. ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از قاسم بن یحیی، از جدّش حسن بن راشد، از حضرت ابی ابراهیم علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که از خانه‌اش بیرون بیاید و قصدش زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام باشد ... سپس بقیه حدیث را مثل حدیث گذشته ذکر فرموده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۸

حدیث هشتم ترجمه:

پدرم و محمّد بن عبد اللّه رحمهٔ اللّه علیهما جملگی از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابراهیم بن مهزیار، از برادرش علی بن مهزیار، از ابی القاسم، از قاسم بن محمّد، از اسحاق بن ابراهیم، از هارون بن خارجه، وی می‌گوید:

شخصی از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرد و من نیز در آنجا حاضر بودم، سائل پرسید؟ ثواب کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

هنگامی که حضرت امام حسین علیه السّلام به مصیبت گرفتار شدند موجودات جملگی بر او گریستند حتی شهرها پس حق تعالی چهار هزار فرشته را بر قبر مطهّرش موکّل ساخت که جملگی ژولیده و غبار آلود و گرفته بوده و تا روز قیامت بر آن جناب می‌گریند، پس کسی که آن حضرت را زیارت کند و به حقّش آگاه و عارف باشد این فرشتگان مشایعتش کرده تا وی را به مقصدش برسانند و اگر بیمار گردد صبح و شام عیادتش کنند و اگر از دنیا رفت بر جنازه‌اش حاضر شده و تا روز قیامت برای او طلب آمرزش می‌کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۲۹

حدیث نهم ترجمه:

مترجم گوید:

این حدیث در ضمن حدیث طولانی با ترجمه‌اش قبلا در باب چهل و یکم ذیل شماره پنجم نقل شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۰

حدیث دهم ترجمه:

ابو العباس رزّاز، از ابن ابی الخطاب، وی می‌گوید: محمّد بن فضیل، از محمّد ابن مضارب، از مالک جهنی، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

ای مالک هنگامی که حق تعالی حضرت امام حسین علیه السّلام را قبض روح کرد چهار هزار فرشته بر سر قبرش گسیل داشت که جملگی ژولیده و غبار آلود و گرفته بوده و تا روز قیامت بر او می‌گریند، پس کسی که او را زیارت کند و به حقّش معرفت داشته باشد خداوند منّان گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد و برای او یک حج می‌نویسد و پیوسته محفوظش داشته تا به اهلش مراجعت کند.

محمّد بن مضارب می‌گوید:

وقتی مالک از دنیا رفت و حضرت ابو جعفر علیه السّلام نیز قبض روح شدند بر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شده و حدیث مذکور را محضر مبارکش بازگو کردم و وقتی به کلمه «کتب له حجّة» منتهی شدم، حضرت فرمودند: ای محمّد حجّة و عمرة.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۱

باب هفتاد و هشتم در باره کسانی که زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام را ترک می‌کنند

حدیث اوّل ترجمه:

حسن بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از عاصم بن حمید حنّاط، از محمّد بن مسلم، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، محمّد بن مسلم می‌گوید:

حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

هر کس از شیعیان ما که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام نرود ایمان و دینش ناقص بوده و اگر داخل بهشت شود در مقامی پائین‌تر از مؤمنین باشد. حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن الحسن الصّفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم، از ابی المغرا، از عنبسهٔ بن مصعب، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۲

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام نرود تا از دنیا برود دین و ایمانش ناقص بوده و اگر به بهشت داخل شود در مرتبه پائین‌تر از مؤمنین می‌باشد. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد ابن عیسی، از پدرش، از سیف بن عمیره، از شخصی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام نرود و گمانش این باشد که از شیعیان ما است و با این حال فوت کند او شیعه ما نیست و اگر از اهل بهشت هم باشد میهمان بهشتیان محسوب می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۳

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم به اسنادش از سیف بن عمیره، از ابی بکر حضرمی، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، ابی بکر حضرمی گوید:

شنیدم که حضرت ابو جعفر علیه السّلام می‌فرمودند:

کسی که می‌خواهد بداند آیا اهل بهشت هست یا نه، پس حبّ و دوستی ما را بر دلش عرضه کند اگر دلش آن را پذیرفت پس او مؤمن است و کسی که محبّ و دوستدار ما است باید در زیارت امام حسین علیه السّلام راغب باشد، بنا بر این شخصی که زائر امام حسین علیه السّلام باشد ما او را محبّ خود می‌دانیم و از اهل بهشت خواهد بود و کسی که زوار حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام نباشد ناقص الایمان است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۴

حدیث پنجم ترجمه:

از پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از احمد بن ادریس، از عمرکی بن علی بوفکی، از کسی که برایش حدیث گفته، از صندل، از هارون ابن خارجه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، هارون گوید:

از امام علیه السّلام راجع به کسی که بدون علّت زیارت حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام را ترک می‌کند سؤال کردم؟ حضرت فرمودند:

چنین کسی از اهل جهنّم می‌باشد. حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز کوفی قرشی، از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطاب، از کسی که برایش حدیث گفته، از علی بن میمون وی گفت: از حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

اگر یکی از شما هزار مرتبه به حج رود ولی به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام نرود مسلّما حقّی از حقوق خداوند تعالی را ترک کرده و قیامت از آن مورد سؤال و باز خواست واقع می‌شود، سپس حضرت فرمودند: حق امام حسین علیه السّلام بر هر مسلمانی واجب و لازم است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۵

حدیث هفتم ترجمه:

مترجم گوید: این حدیث با ترجمه‌اش در باب چهل و چهارم ذیل شماره دوّم نقل شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۶

باب هفتاد و نهم در نقل زیارات وارده برای حضرت حسین بن علیّ علیهما السّلام

زیارت اوّل

ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز کوفی، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از عبد الرحمن بن ابی نجران، از یزید بن إسحاق شعر، از حسن بن عطیّه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

وقتی داخل حائر شدی، بگو:

بار خدایا این مقام و موقعیتی است که به واسطه‌اش من را مورد کرامت و شرافت قرار دادی، خداوندا ببخشای به من و ایجاد کن در من رغبت و میل به این مقام را در حالی که بر حقیقت ایمان به تو و به فرستادگانت ثابت می‌باشم، سلام و درود خدا بر تو ای فرزند رسول خدا، و سلام و درود فرشتگان خوشبو و پاکیزه‌اش در شامگاه و بامداد برای تو و بر تو باد، و سلام و درود بر فرشتگان مقرّب خدا، و درود بر کسانی که با دل تو را پذیرفته و تسلیمت شدند، کسانی که

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۷

با زبانشان فضل تو را بیان کردند، شهادت می‌دهم که تو راستگو و درست می‌باشی، در آنچه به آن دعوت نمودی راست گفتی، و در آنچه انجام دادی و عمل کردی راست می‌گفتی، تو خون خدا در زمین هستی (یعنی طالب خون تو خدا می‌باشد) خونی که خون خواهی و طلب نمی‌شود مگر بوسیله اولیاء و دوستانت، خدایا مشاهد و شهادت ایشان را محبوب من نما (یعنی من را نیز شهید گردان همان طوری که ایشان را شهید قرار دادی) تا من را به آنها ملحق کرده و در دنیا و آخرت تابعشان قرار دهی. دنباله زیارت اوّل ترجمه:

سپس اندکی راه برو و هفت تکبیر گفته پس از آن در مقابل قبر مطهّر بایست و بگو:

منزّه است آن کسی که عالم مادّه و عقل او را تسبیح می‌گویند، و پاکیزه‌اند تمام

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۸

آفریده‌ها بواسطه اسمائش (مقصود از اسماء عالم خلق و ایجاد است)، منزّه است خداوندی که فرمان روای عالم هستی است و از کلّ نقائص و شئون ماده مبرّا بوده و پروردگار فرشتگان و روح می‌باشد، بار خدایا نام من را در زمره کسانی بنویس که به سوی بهترین اماکن زمین و والاترین مخلوقات سفر می‌کنند، خداوندا هر جبت (کسی که خیری در او نیست) و طاغوتی (هر معبودی که غیر خدا است) را از رحمتت به دور دار، و نیز دنباله رو و تابعین آنها را مورد لعن خود قرار بده، خداوندا من را در تمام مشاهد خیر با اهل بیت پیغمبرت حاضر و شاهد بگردان، بار خدایا من را مسلمان از این دنیا ببر، و قدم راست (شاید مراد اعمال خیر باشد.) برایم با آنان که زنده‌اند قرار بده، زنده‌هائی که بنده‌گان صالح تو بوده و وارث بهشت بوده و در آن جاودانه خواهند ماند. دنباله زیارت اوّل ترجمه:

سپس پنج تکبیر گفته و پس از آن اندکی راه برو و بگو:

بار خدایا من به تو ایمان داشته و به آنچه وعده داده‌ای یقین دارم، خدایا برای من ایمان را بنویس و نصیبم گردان و در قلبم ثابتش نما، بار خدایا آنچه را که با زبانم می‌گویم حقیقتش را در قلبم قرار بده و ظاهرش را در عملم جلوه‌گر نما، خداوندا من را از کسانی قرار بده که با حضرت امام حسین علیه السّلام ثابت قدم بودند،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۳۹

و من را در عداد آنان که با آن حضرت شهید شدند ثبت و ضبط بفرما. دنباله زیارت اوّل ترجمه:

سپس سه مرتبه تکبیر بگو و دو دستت را بلند کن به طوری که تمام دو دست را روی قبر بگذاری، پس از آن بگو:

شهادت می‌دهم که تو نفس پاکیزگی پاک بوده و از نفس پاکیزگی پاک ناشی‌شده‌ای، پاک هستی و بواسطه تو بلاد و شهرها پاک گشته‌اند، و پاک است سرزمینی که تو در آن می‌باشی، و پاک است حرم تو، شهادت می‌دهم که به میانه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۰

روی و عدالت امر فرمودی، و به سوی این دو دیگران را خواندی، و شهادت می‌دهم که تو خون خدا در روی زمین می‌باشی حتّی حضرت باری تعالی از جمیع خلقش (یعنی کسانی که در خون تو دست داشته و یا به آن راضی بوده‌اند) خون خواهی می‌کند.

سپس دو طرف صورت را بر قبر بگذار و پس از آن بنشین و هر ذکری که خواستی بگو و متوجّه به خدا بشو پس از آن بگرد و دو دست را پائین پا بگذار و بگو:

صلوات و رحمت خدا بر جان و جسمت باد، راست گفتی و تو راست گو و مورد تصدیق می‌باشی، و خدا بکشد آنان را که با دست و زبان تو را کشتند.

سپس رو به علی اکبر فرزند آن حضرت کن و آنچه خواستی بگو:

(یعنی طالب خون تو خدا می‌باشد) خونی که خونخواهی و طلب نمی‌شود مگر به وسیله اولیاء و دوستانت، خدایا محبوب من گردان مشاهد و شهادت ایشان را (یعنی شهادت را محبوب من گردان) تا من را به ایشان ملحق گردانی و نیز من را در دنیا و آخرت تابع ایشان نمائی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۱

دنباله زیارت اوّل ترجمه:

سپس راست بایست و قبور شهداء را قبله خود قرار بده و بگو:

سلام بر شما ای شهداء، شما جلو و ما به دنبال شما می‌باشیم، بشارت باد بر شما به وعده خدا که در آن تخلف نیست، خدا خون خواه شما خواهد بود، و بواسطه شما از دشمنانش انتقام خواهد گرفت، شما در دنیا و آخرت سروران شهداء می‌باشید.

سپس قبر را جلو خود قرار بده سپس هر نمازی که خواستی بخوان پس از آن بگو:

آمدم در حالی که به سوی تو کوچ کردم، در تمام حوائج و خواسته‌هایم از امور دنیائی و اخروی به واسطه تو به خدا متوسل می‌شوم، بواسطه تو تمام متوسلین به خدا در حوائج و نیازمندی‌هایشان توسّل می‌جویند، و اهل میراث بواسطه تو نزد خدا حقشان را مطالبه می‌کنند.

سپس یازده تکبیر پشت سر هم بگو بدون اینکه در گفتن آنها عجله و شتاب کنی و پس از آن اندکی راه برو پس رو به قبله بایست و بگو:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۲

دنباله زیارت اول ترجمه:

سپاس مختص ذات واحدی است که در تمام امور متفرّد و یکتا است، مخلوقات را آفرید پس هیچ امری از امور آنها مخفی از علم او نیست، پس با قدرت کاملهاش آن را می‌داند، زمین و کسانی که بر روی آن هستند خون تو را به عهده گرفته‌اند، ای فرزند رسول خدا صلوات و رحمت خدا بر تو باد، شهادت می‌دهم نصرت و فیروزی را که حقتعالی به تو وعده داده بود برایت منجّز و ثابت است، و برای تو است وعده راستی را که خداوند متعال به تو داده و ملتزم شده و دشمنانت را هلاک بکند، شهادت می‌دهم که تابعین تو صادقان و راستگویان هستند، آنان که حق تبارک و تعالی در باره ایشان فرموده:

أُولئِکَ هُمُ الصِّدِّیقُونَ وَ الشُّهَداءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَ نُورُهُمْ.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۳

دنباله زیارت اوّل ترجمه:

سپس هفت تکبیر بگو و پس از آن اندکی جلو برو و بعد رو به قبر کن و بگو:

سپاس مختص ذاتی است که فرزند نگرفت و برایش شریکی در سلطنت نمی‌باشد، و آفرید هر چیزی را پس مقدّر و معیّن نمود آن را، شهادت می‌دهم که تو مردم را به سوی خدا و رسولش دعوت نمودی و به عهدی که با خدا نموده بودی وفاء کردی، و همراه با کلمات و مخلوقاتش برای خدا قیام نمودی، و در راه او جهاد کرده تا مرگ تو را دریافت، خدا لعنت کند گروهی که تو را کشتند و لعنت کند جماعتی را که به تو ستم نمودند، و خدا لعنت کند آنان که تو را خوار کردند، و خدا لعنت کند امّتی را که با تو حیله نمودند، خدایا تو را شاهد قرار می‌دهم که ولیّ کسی است که تو او را ولیّ قرار دادی، و رسولانت او را ولی دانسته‌اند، و شهادت می‌دهم که از هر کس که تو و رسولانت بیزار هستید من نیز بیزارم، بار خدایا کسانی که رسولانت را تکذیب کردند لعن نما، و لعنت کن آنان که کعبه تو را منهدم و خراب کردند، و کتابت را سوزاندند، و خونهای اهل پیغمبرت را ریختند، و در شهرهای تو فساد کرده و بندگانت را ذلیل نمودند،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۴

خداوندا عذابت را بر ایشان در خشکی و دریا چند برابر نما، بار خدایا ایشان را در خفایا و علن و در زمین و آسمانت مورد لعن قرار بده.

و هر گاه در حائر داخل شدی سلام کن و دست را روی قبر قرار بده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۵

زیارت دوّم

بنام خداوند بخشنده مهربان ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از قاسم بن یحیی، از حسن بن راشد، از حسین بن ثویر بن ابی فاخته، وی گفت:

من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمهٔ سرّاج محضر حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام نشسته بودیم و متکلم و سخنگو یونس که از همه ما عمر بیشتری داشت بود، یونس محضر مبارک امام علیه السّلام عرض کرد: فدایت شوم من در مجلس این جماعت یعنی بنی عبّاس حاضر می‌شوم چه بگویم؟

حضرت فرمودند:

وقتی در مجلس ایشان حاضر شدی و آنها ما را یاد کردند تو بگو:

بار خدایا فراخی و سرور و شادی را به ما بنمایان، چه آنکه تو آنچه اراده بکنی را می‌دهی.

عرض کردم: فدایت شوم: بسیار می‌شود که من نام حضرت امام حسین علیه السّلام را می‌برم، در ارتباط به آن حضرت چه بگویم؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۶

حضرت فرمودند: بگو:

سلام و درود بر تو ای ابا عبد اللّه (این درود را سه بار بگو) چه آنکه درود به آن حضرت خواهد رسید چه از نزدیک بوده و چه از راه دور باشد.

سپس حضرت فرمودند:

هنگامی که حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام از این عالم ارتحال نمودند آسمانهای هفت‌گانه و هفت طبقه زمین و آنچه در آنها و بینشان بود بر آن حضرت گریستند چنان که کلّ موجودات در بهشت و جهنّم مرئی‌ها و نامرئی‌ها بر آن جناب گریه کردند مگر سه چیز که گریه نکردند.

عرض کردم: فدایت شوم آن سه چیز کدامند؟

حضرت فرمودند:

بصره و دمشق و آل عثمان بر آن حضرت گریه نکردند.

محضرش عرض کردم: فدایت شوم: قصد دارم آن حضرت را زیارت کنم، در زیارتش چه بگویم و چه کار بکنم؟

حضرت فرمودند: وقتی به زیارت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام رفتی، اوّل کنار فرات غسل کن، سپس لباسهای پاک خود را بپوش بعد پای برهنه بطرف قبر مطهّرش حرکت کن زیرا در آن مسافت داخل در حرمی از حرمهای خدا و حرم رسولش می‌باشی و بر تو است که تکبیر (اللّه اکبر) و تهلیل (لا إِلهَ إِلَّا اللّهُ) و تمجید و تعظیم خدا را زیاد بنمائی و نیز صلوات بر محمّد و اهل بیتش بفرستی تا به درب حائر برسی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۷

زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

سپس بگو:

سلام بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجّت خدا، سلام بر شما ای فرشتگان

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۸

خدا و زائرین قبر فرزند پیغمبر خدا، سپس ده قدم بردار و پس از آن بایست و سی تکبیر بگو و بعد از آن بطرف قبر حرکت کن تا به آن برسی و آنگاه رو به قبر بایست و قبله را بین دو کتف خود قرار بده و بگو:

سلام بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجت خدا، سلام و درود بر تو ای کشته شده در راه خدا و فرزند کشته شده در راه خدا، سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا، سلام بر تو ای کسی که در آسمانها و زمین خدا طلب می‌کند، شهادت می‌دهم که خون تو در بهشت ساکن و آرام گشت و موجودات فوق عرش را لرزاند و تمام خلائق بر آن گریستند، و آسمانهای هفت‌گانه و طبقات هفت‌گانه زمین و آنچه از موجودات در آنها و بین آنها هستند بر آن گریستند، و تمام مخلوقات پروردگار که در بهشت و جهنّم قرار دارند بر آن گریه کردند، آنچه از موجودات دیده شده و آنچه دیده نمی‌شود بر آن اشک ریختند، شهادت می‌دهم که تو حجّت خدا و فرزند حجّتش می‌باشی، شهادت می‌دهم که تو کشته شده در راه خدا و فرزند کشته شده در راه خدا می‌باشی، و شهادت می‌دهم که تو خون خدا و فرزند خون خدا هستی، و شهادت می‌دهم که تو در آسمانها و زمین کسی هستی که خدا طلب خون تو را می‌کند و شهادت می‌دهم که رسالت خود را ابلاغ کرده و مصلحت بندگان را بیان نموده و به عهد خود وفاء کرده و برای اعلاء کلمه حق در مقابل گروه مخالف و منکر از خود ایستادگی نشان دادی و در راه پروردگارت جهاد نمودی، و شهادت می‌دهم که تو گذشتی و عبور نمودی در طریق حق در حالی که عاقبت امر تو به شهادت منجر شد و خود به آن آگاه و عالم بودی و نیز شاهد آنچه از این امت صادر شد بوده و خدا و رسولش و فرشتگان و اهل ایمان شهادت

می‌دهند که تو بر حق و طریق مستقیم بودی، و من بنده خدا و عبد تو و در اطاعتت بوده و به سوی تو کوچ و سفر نموده‌ام، و بواسطه این هجرت بسوی تو از خدا التماس دارم که نزد خودش به من کمال منزلت و ثبات

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۴۹

قدم را عنایت فرماید و نیز بواسطه هجرت مزبور از خدا در خواست دارم که طریقی را که نزد تو اضطراب و لغزش نداشته باشد را به من عنایت کند زیرا من در کفالت تو داخل شده‌ام آن کفالتی که به آن امرشده‌ای قبولش نمائی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۰

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام ترجمه:

کسی که اراده کند خدا را، به شما آغاز می‌کند، کسی که اراده کند خدا را به شما آغاز می‌کند، کسی که اراده کند خدا را به شما آغاز می‌کند، بواسطه شما خداوند غیر واقعها را بر طرف می‌کند، و به توسط شما شدائد و سختی‌ها را خدا دور می‌نماید، بواسطه شما خداوند می‌گشاید و افتتاح می‌کند، و ختم و تمام می‌نماید، و بواسطه شما آنچه را که بخواهد محو کرده و ثابت می‌نماید، بواسطه شما ذلّت و خواری را از ما برمی‌دارد، بواسطه شما خداوند متعال خون خواهی هر خون مؤمنی را می‌کند که استحقاق خون خواهی را داشته باشد، بواسطه شما زمین درختانش را می‌رویاند، بواسطه شما درختان میوه می‌دهند، بواسطه شما آسمان باران می‌بارد، بواسطه شما غم و اندوه را خداوند بر طرف می‌کند، بواسطه شما خداوند باران رحمتش را می‌بارد، بواسطه شما زمینی که ابدان شما را در خود دارد مستقر می‌باشد، و بواسطه شما کوهها بر پایه‌های خود مستقر و مستحکم هستند، اراده حق تعالی در تقدیر امور بر شما فرود می‌آید، و از بیوت شما صادر می‌گردد، تفاصیل احکام عباد از بیوت شما صادر می‌گردد، امّت و گروهی که شما را کشتند ملعون هستند، و امّتی که با شما مخالفت نمودند از رحمت واسعه الهی به دور هستند، و امّتی که ولایت شما را انکار کردند مورد لعن قرار گرفتند، و امتی که علیه شما تظاهر نمودند به لعن الهی گرفتار شدند و امّتی که در معرکه قتال شما حاضر شده ولی شما را کمک نکرده و حاضر به شهادت در راه شما نشدند ملعون شدند، حمد سزاوار خداوندی است که آتش را (دوزخ) مأوی و مسکن این امّتها قرار داد، و آن بد جایگاهی است برای ایشان، حمد و سپاس مر خداوندی را است که پروردگار عالمیان می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۱

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

و سه مرتبه بگو: صلّی اللّه علیک یا أبا عبد اللّه و أنا إلی اللّه ممّن خالفک بریء.

یعنی درود و رحمت خدا بر تو ای ابا عبد اللّه و من به سوی خدا بیزاری می‌جویم از کسانی که با تو مخالفت کردند. سپس بایست و نزد فرزند حضرت یعنی علی بن الحسین علیهما السّلام که پائین پای حضرت دفن است برو و بگو:

سلام و درود خدا بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند امام حسن و امام حسین، سلام بر تو ای فرزند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۲

خدیجه کبری و فاطمه زهراء، رحمت خدا بر تو باد (سه مرتبه).

خدا لعنت کند کسی را که تو را کشت (سه مرتبه) من بسوی خداوند از ایشان بی‌زاری می‌جویم (سه مرتبه).

سپس بایست پس با دستت به شهداء اشاره کن و بگو:

سلام علیکم (سه مرتبه) رستگار شدید بخدا سوگند (سه مرتبه) کاش من نیز با شما می‌بودم پس می‌رسیدم به این رستگاری عظیم سپس دور بزن و قبر حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام را مقابل و جلو خود قرار بده و شش رکعت نماز بخوان و زیارت در اینجا به اتمام می‌رسد حال اگر خواستی بایست و اگر خواستی برگرد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۳

زیارت سوّم

بنام خداوند بخشنده مهربان پدرم و محمّد بن حسن، از حسین بن الحسن بن ابان، از حسین بن سعید، از فضّالهٔ بن ایّوب، از نعیم بن الولید از یوسف بن کناسی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

وقتی به زیارت قبر مطهّر امام حسین علیه السّلام می‌روی، ابتداء به فرات برو و در مقابل قبر آن حضرت غسل کن و سپس متوجّه قبر بشو و بر تو لازم است که آرام و با وقار حرکت کنی تا از جانب شرقی داخل حائر گردی و وقت داخل شدن بگو:

درود بر فرشتگان مقرّب خدا، درود بر فرشتگان خدا که از آسمان به زمین نازل می‌گردند، درود بر فرشتگان خدا که در ردیف هم به زمین نزول می‌کنند، درود بر فرشتگان زیبا منظر خدا، درود بر فرشتگان خدا که به اذن حق تعالی در این حائر اقامه کرده‌اند.

و هنگامی که مقابل قبر حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام قرار گرفتی بگو:

درود بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم، رحمت خدا بر محمّد که امین خدای رسولان و امور

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۴

لازمه او از قبیل احکام واجبه و محرّمه می‌باشد خاتمه دهنده انبیاء گذشته و بازکننده و گشاینده اوصیاء بعد از خود می‌باشند و شاهد و گواه است بر تمام اینها و درود بر او و رحمت و برکات خدا بر آن جناب باد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۵

دنباله زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس بگو:

درود بر امیر مؤمنان بنده تو و برادر رسولت، کسی که تو به علم خودت او را برگزیدی و برای هر کس از مخلوقاتت که خواستی هادی و راهنما قرار دادی، و نیز او را دلیل بر کسی که تو او را به رسالات خودت برانگیختی قرارش داده‌ای، سلام بر کسی که در دین با عدالت تو حکم می‌کند، و سلام بر کسی که از حکم تو بین خلائق به عنوان فیصله دهنده منازعات و جدا کردن حق از باطل استفاده می‌کند، و سلام بر کسی که گواه و شاهد بر تمام اینها است، سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد، بار خدایا رحمتت را بر حسین بن علی که بنده تو و فرزند رسول تو بوده و کسی است که تو با علم خودت او را برگزیدی ... تا آخر مضامینی که در سلام و تحیّت بر امیر المؤمنین علیه السّلام عنقریب گذشت.

سپس بر حضرت امام حسین و سائر ائمه علیهم السّلام سلام داده و درود بفرست همان طوری که بر حسن بن علی علیهما السّلام سلام داده و درود فرستادی سپس به نزد قبر مطهّر امام حسین علیه السّلام برو و بگو:

سلام بر تو ای ابا عبد اللّه، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، ای ابا عبد اللّه خدا

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۶

رحمتش را بر تو بفرستد، ای ابا عبد اللّه خدا تو را رحمت کند، شهادت می‌دهم که تو آنچه را که از جانب حق تعالی مأمور به ابلاغش بودی ابلاغ نمودی، و از احدی غیر خود وحشت و ترس نداشتی و در راهش مجاهدت نمودی، و او را صادقانه و مخلصانه عبادت کردی تا هنگامی که اجل تو را دریافت، شهادت می‌دهم که کلمه تقوی تو هستی، و باب هدایت مردم تو می‌باشی و دستگیره محکم توئی، و حجت بر تمام موجودات هستی و حجت بر تمام موجودات تحت زمین می‌باشی، شهادت می‌دهم که این صفات و خصوصیات و فضائل برای ائمه قبل نیز حاصل و ثابت بوده، و آن سبب است برای گشودن ابواب در ما بین ائمه باقی، شهادت می‌دهم که ارواح و حقیقت شما حقیقی پاک می‌باشد، حقیقت و خمیره شما پاک و پاکیزه بوده بعضی از برخی ایجاد شده و این منّتی است از جانب حق تعالی و ناشی از رحمت واسعه‌اش می‌باشد، خدا و شما را شاهد می‌گیرم که به شما ایمان داشته و به رجعت شما یقین دارم و پیرو شما می‌باشم در اموری که متعلق به نفسم و شرایع دینم و پایان کارم و بازگشتم به خدا و اقامتم در قبر می‌باشد، پس از خدای نیک رفتار و مهربان می‌خواهم که این امور را برایم حاصل کند، و شهادت می‌دهم که شما آنچه را خدا امرتان نمود به دیگران رساندید و از احدی غیر او خوف و هراس نداشتید، و در راهش مجاهدت کرده و او را پرستیدید تا هنگامی که اجل شما را دریافت، پس خدا لعنت کند کسانی را که شما را کشتند و لعنت کند کسانی را که فرمان به قتل شما را دادند، و خدا لعنت کند کسانی را که وقتی خبر کشتن شما را شنیدند راضی به آن

شدند، شهادت می‌دهم آنهائی که هتک حرمت شما نموده و خون شما را ریختند در زبان پیامبر امّی صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مورد لعن قرار گرفته‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۷

دنباله زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام ترجمه:

سپس بگو:

خدایا لعنت کن کسانی را که نعمت تو را تبدیل نمودند، و با ملّت و گروه طرفدار تو مخالفت کردند، و از امر و دستور تو روی بتافتند، و رسول تو را مورد اتّهام قرار دادند و راه به سوی تو را بستند، خدایا قبور ایشان را پر از آتش کن، و در بطون و دل‌هایشان آتش بریز، و ایشان و تابعین آنها را محشور کن و به جهنّم ببر در حالی که کور و نابینا هستند، خدایا ایشان را لعنت کن آنچنان لعنتی که هر فرشته مقرّب تو آنان را لعنت می‌کند، و هر نبیّ فرستاده شده زبان به لعنشان می‌گشاید و هر بنده با ایمانی که تو دلش را برای قبول ایمان آزموده‌ای، خداوندا ایشان را در پنهان‌ترین پنهانها و ظاهرترین ظاهرها لعنت نما، خداوندا

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۸

ستمگران این امت و باطلهای آن را لعنت کن و فرعونها را از رحمتت به دور دار، خدایا کشندگان امیر المؤمنین و کشندگان حسن و حسین را لعنت نما و آنها را به عذاب دردناکی که احدی از عالمیان را تا به حال به آن عذاب نکردی معذّب گردان، خدایا ما را از کسانی قرار بده که تو ایشان را یاری کرده و از آنها طلب یاری کرده‌ای و بر آنها منّت گذارده و برای دینت در دنیا و آخرت آنان را کمک کرده‌ای.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۵۹

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام ترجمه:

سپس نزد سر مبارک آن حضرت صلوات اللّه علیه بنشین و بگو:

درود و رحمت خدا بر تو، شهادت می‌دهم که تو بنده خدا و امین او هستی، مأموریت خود را ابلاغ کرده در حالی که ناصح و مصلحت اندیش بودی، و امانتی را که نزد تو بود اداء نمودی، کشته شدی در حالی که بسیار بسیار راستگو بودی و از این دنیا گذشتی در حالی که بر یقین بودی، انتخاب نکردی کوری را بر هدایت، از حق به باطل میل ننمودی، شهادت می‌دهم که تو نماز را به پا داشتی و زکات را اداء نمودی، و به معروف امر کرده و از منکر زشتی نهی کردی، و از رسول پیروی نمودی، و آن طور که باید و شاید قرآن را تلاوت کردی، و به راه پروردگارت دیگران را از طریق مصلحت و موعظه حسنه دعوت نمودی، درود خدا بر تو و تحیت او بسیار بر تو باد، شهادت می‌دهم که تو حجّت آشکار پروردگارت هستی، آنچه را مأمور به ابلاغش

بودی ابلاغ نمودی، و به حق پروردگارت قیام نمودی، و تمام حجّ و بیّنات پیش از خود را تصدیق کردی، در این مضمار نه سستی از خود نشان داده و نه ایجاد سستی کردی، درود خدا بر تو و تحیّت او بسیار بر تو باد، پس خداوند پاداش نیک از طرف رعیتش به تو عطاء فرماید، و شهادت می‌دهم که جهاد در همراه و در رکاب تو جهادی است عظیم و حق با تو و به سوی تو می‌باشد، و تو اهل حق و مرکز آن هستی، میراث نبوّت نزد تو و اهل بیت تو علیهم السّلام می‌باشد، شهادت می‌دهم که تو نزد خدا بسیار بسیار راستگو بوده، و حجّتش بر مخلوقات می‌باشی، شهادت می‌دهم که دعوتت مردم را حق و صواب بوده، و هر دعوت‌کننده نصب‌شده‌ای که غیر از تو باشد باطل و فاسد می‌باشد، و شهادت می‌دهم که خدا حق و آشکار می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۰

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام ترجمه:

سپس به پائین پا برو و هر دعائی را که خواستی بخوان و برای خود نیز دعاء کن، سپس به بالا سر حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام برو و بگو:

درود خدا و درود فرشتگان مقربین خدا و درود انبیاء فرستاده شده خدا بر تو ای سرور من و فرزند سرور من و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، تحیّت خدا بر تو و بر اهل بیت تو و بر دودمان نیک و خوب پدرت آن کسانی که خداوند متعال پلیدی را از آنها به دور داشت و پاک و منزّه داشت ایشان را.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۱

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس به نزد قبور شهداء برو و سلام بر ایشان بده و بگو:

درود بر شما ای راسخین در علم و دین، شما مقدم و سابق بر ما هستید و ما پیرو و یاور شما می‌باشیم، شهادت می‌دهم که شما یاوران خدا هستید همان طوری که حق تبارک و تعالی در کتابش فرموده:

وَ کَأَیِّنْ مِنْ نَبِیٍّ قاتَلَ مَعَهُ رِبِّیُّونَ کَثِیرٌ ...»

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۲

یعنی بسا اتّفاق افتاده که گروهی از پیروان و یاران پیامبری که از راسخین در علم و دین هستند در جنگ کشته شده و با این حال اهل ایمان سستی از خود نشان نداده و با سختی‌هائی که در راه خدا به آنها رسیده مقاومت کرده و هرگز ضعفی در آنها دیده نشده و در مقابل دشمن سر عجز فرود نیاورده‌اند.

پس شما نیز سست نشده و ضعف و ناتوانی در شما راه نیافت و هرگز در مقابل دشمن زبون و خوار سر تسلیم فرود نیاوردید تا خدا را در راه و هدف حقّی که داشتید ملاقات کردید و در طریق نصرت کلمه تامّه خدا یعنی حجّت کامله باری تعالی (وجود مقدّس حضرت سیّد الشهداء سلام اللّه تعالی علیه) جان سپردید، درود خدا بر ارواح طاهره و اجسام مطهّر شما و تحیّت خدا بر شما باد، بشارت باد شما را به وعده‌های پسندیده حق تعالی که خلافی در آنها نیست چه آنکه خدا وعده‌هائی که داده مخالفت نخواهد نمود، خداوند متعال طلب می‌کند برای شما خونی را که وعده‌اش را داده است، شما سرور شهداء هستید در دنیا و آخرت، شما سابقون و مهاجرون و انصار می‌باشید، شهادت می‌دهم که شما در راه خدا مجاهدت نمودید، و بر طریق رسول خدا و فرزندان آن حضرت مقاتله و منازعه نمودید، حمد و سپاس برای خدائی است که وعده‌اش را در حق شما صادق قرار داد و آنچه شما دوست دارید را به شما نشان داد.

سپس بگو:

به زیارتت آمدم ای دوست و محبوب رسول خدا و ای فرزند رسول خدا، من عارف هستم به شما، و به حق شما مقرّ می‌باشم، و به فضل شما بینا و مستبصر هستم، و به گمراهی کسی که با شما مخالفت نموده یقین دارم، به هدایت کسی که بر طریق شما است آگاهم، پدر و مادر و خودم فدای تو شویم، بار خدایا من بر او درود می‌فرستم همان طوری که تو و رسولانت و امیر المؤمنین علیه السّلام بر او درود می‌فرستید، درودهائی پشت سر هم و متّصل و ردیف هم، برخی تابع و به دنبال بعضی دیگر می‌باشند، این درودها انقطاع و ابتداء و انتها و زمان نداشته، در

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۳

مجلس و محضر ما بوده و زمانی که غائب شویم نیز بوده چنانچه بعد از غیبت ما و حاضرشدنمان هم می‌باشند، سلام و درود بر او و رحمت و برکات حق تعالی بر او باد.

زیارت چهارم زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

پدرم و محمّد بن عبد اللّه، از عبد اللّه بن جعفر حمیری، از عبد اللّه بن محمّد ابن خالد طیالسی، از حسن بن علی، از پدرش، از فضل بن عثمان صائغ، از معاویهٔ بن عمّار، وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کرد: هر گاه به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام رفتم در زیارت آن حضرت چه بگویم؟

امام صادق علیه السّلام فرمودند: بگو:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۴

سلام و درود بر تو ای ابا عبد اللّه، خدا درود بر تو فرستد ای ابا عبد اللّه، خدا رحمت فرستد بر تو ای ابا عبد اللّه، خدا لعنت کند کسانی را که تو را کشتند، و لعنت کند آنان را که در خون تو شریک شدند و لعنت کند آنهائی را که خبر قتل تو را شنیدند و به آن راضی شدند، من به سوی خدا از این امر بیزاری می‌جویم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۵

زیارت پنجم

بنام خداوند بخشنده مهربان ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد الله، از ابی عبد اللّه رازی، از حسن بن علیّ بن ابی حمزه از حسن بن محمّد بن عبد الکریم ابی علی از مفضّل بن عمر، از جابر جعفی، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام، به مفضّل فرمودند:

فاصله بین شما تا قبر مطهّر امام حسین علیه السّلام چه مقدار است؟

وی عرض کرد: پدر و مادرم فدایت شوند یک روز و مقداری از یک روز.

حضرت فرمودند:

آیا قبر آن حضرت را زیارت می‌کنی؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۶

عرض کردم: بلی.

فرمودند:

آیا بشارت بدهم تو را؟ آیا شاد و مسرور بنمایم تو را به واسطه پاره‌ای از ثواب‌های آن؟

عرض کردم: بلی فدایت شوم.

مفضّل گفت: حضرت به من فرمودند:

هر گاه یک نفر از شما اثاثیه سفرش را بر می‌داد و آماده می‌شود برای زیارت قبر امام حسین علیه السّلام اهل آسمان به او بشارت می‌دهند و وقتی از درب خانه‌اش بیرون رفت چه سواره و چه پیاده خداوند منّان چهار هزار فرشته را بر او موکّل می‌فرماید که بر وی تحیّت و درود فرستند تا به قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام برسد.

ای مفضّل: هنگامی که به قبر امام حسین علیه السّلام رسیدی، درب حرمش بایست و این کلمات را بگو، زیرا در مقابل هر یک کلمه‌ای که می‌گوئی نصیب و بهره‌ای از رحمت عائدت می‌شود.

عرض کردم: آن کلمات چیست؟

حضرت فرمودند: بگو:

سلام و درود بر تو ای وارث آدم که برگزیده خدا است، سلام و درود بر تو ای وارث نوح که پیامبر خدا است، سلام و درود بر تو ای وارث ابراهیم که خلیل خدا است، سلام و درود بر تو ای وارث موسی که کلیم خدا است، سلام و درود بر تو ای وارث عیسی که روح خدا است، سلام و درود بر تو ای وارث محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که حبیب خدا است، سلام و درود بر تو ای وارث علی علیه السّلام که جانشین رسول خدا است، سلام و درود بر تو ای وارث حسن علیه السّلام که رضی و پسندیده است، سلام و درود بر تو ای وارث فاطمه علیها السّلام که دختر رسول خدا است، سلام و درود بر تو ای شهیدی که بسیار بسیار راستگو بودی، سلام بر تو

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۷

ای وصیّ و جانشین پیغمبر که نیکوکار و پرهیزکار می‌باشی، سلام بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجت خدا، سلام بر ارواحی که گرداگرد تو فرود آمده و در مسکن و مکان تو قرار و آرام گرفته‌اند، سلام بر فرشتگان خدا که اطراف تو را گرفته‌اند، شهادت می‌دهم که تو نماز را به پا داشتی و زکات را اداء کردی و به معروف و اعمال پسندیده امر کردی و از افعال زشت و ناپسند نهی نمودی، و خدا را مخلصا پرستیدی تا اجل تو را دریافت، سلام بر تو و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

سپس از درب حرم حرکت کن و به طرف قبر برو که برای هر قدمی که از زمین برداشته و بر روی آن می‌گذاری ثوابی همچون ثواب کسی که در راه خدا به خون خود آغشته شده می‌باشد و وقتی بر قبر سلام دادی دست خود را به آن بکش و بگو:

سلام بر تو ای حجّت خدا در آسمان و زمین.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۸

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس به نماز بایست چه آنکه هر رکعتی از نماز نزد قبر آن حضرت ثواب هزار حجّ و عمره و هزار بنده‌ای که آزاد نموده باشند را داشته و گویا نمازگزار هزار مرتبه با پیغمبر فرستاده شده در راه خدا جهاد کرده است، به هر صورت وقتی از زیارت قبر برگشتی منادی تو را نداء می‌کند به طوری که اگر مقاله و سخن او را می‌شنیدی تمام عمرت را نزد قبر آن حضرت می‌ماندی، منادی می‌گوید:

ای بنده خوشا به حال تو! غنیمت بردی و سلام دادی، تمام گناهان گذشته‌ات آمرزیده شد، پس عمل را از ابتداء شروع کن، پس اگر وی در همان سال یا همان

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۶۹

شب یا همان روز زیارت فوت کند احدی قبض روحش را به عهده نگرفته مگر خداوند متعال، و فرشتگان با او پیش آمده و طلب آمرزش برایش می‌کنند و رحمت بر او می‌کنند تا وی به منزلش برسد، و فرشتگان می‌گویند:

ای پروردگار این بنده تو است و به زیارت فرزند پیغمبرت صلّی اللّه علیه و آله و سلّم آمده و اکنون برگشته و به منزلش رسیده حال ما به کجا برویم؟

پس از آسمان نداء آید:

ای فرشتگان من درب منزل بنده من بایستید و تسبیح و تقدیس نموده و آن را در نامه حسنات وی بنویسید تا زمانی که فوت کند.

امام علیه السّلام فرمودند:

پیوسته فرشتگان درب منزل او بوده تا روزی که وی فوت کند، طول این مدّت ایشان به تسبیح خداوند و تقدیسش مشغول بوده و تمام این تسبیحات و تقدیسات را در زمره حسنات وی قرار می‌دهند و وقتی وی فوت کند بر جنازه و مراسم تکفین و تغسیل و خواندن نماز بر او حاضر شده و می‌گویند:

پروردگارا ما را موکل نمودی که بر درب منزل بنده‌ات بایستیم، اکنون او فوت کرده حال کجا برویم؟

حق تعالی نداء داده و می‌فرماید:

ای فرشتگان من بایستید بر سر قبر بنده‌ام، پس تسبیح و تقدیس نمائید من را و آن را در زمره حسنات او تا روز قیامت ثبت و ضبط کنید.

حکیم بن داود بن حکیم، از سلمهٔ بن الخطاب، از ابی عبد اللّه رازی جامورانی از حسن بن علی بن ابی حمزه به اسنادش مثل حدیث مزبور را نقل کرده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۰

زیارت ششم

ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از جدّش محمّد بن عیسی ابن عبد اللّه، از ابراهیم بن ابی البلاد، وی گفت: محضر مبارک حضرت ابی الحسن علیه السّلام (امام هفتم علیه السّلام) عرض کردم: در زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام چه می‌فرمائید؟

حضرت به من فرمودند:

شما در باره زیارت آن حضرت چه می‌گوئید؟

عرضه داشتم: برخی از ما معتقدیم که زیارت آن جناب به منزله حج بوده

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۱

و بعضی دیگر می‌گوئیم ثواب عمره را دارد.

حضرت فرمودند:

در وقت زیارت آن حضرت چه می‌گوئید؟

عرض کردم: می‌گوئیم:

سلام و درود بر تو ای ابا عبد اللّه، سلام و درود بر تو ای پسر رسول خدا، شهادت می‌دهم که تو نماز را به پا داشتی و زکات را اداء نمودی، و به کار خیر امر و از عمل زشت نهی فرمودی، و با بیانی مشتمل بر حکمت و با موعظه‌ای پسندیده مردم را به راه پروردگارت دعوت نمودی، و شهادت می‌دهم کسانی که خون تو را ریختند و هتک حرمت تو را حلال دانستند با زبان حضرت داود و عیسی بن مریم علیهما السّلام مورد لعن و عذاب الهی واقع شده‌اند، و این به خاطر عصیان و تجاوز آن‌ها می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۲

زیارت هفتم

ترجمه:

پدرم از موسی بن جعفر بغدادی از کسی که برایش حدیث گفته، از ابراهیم ابن ابی البلاد، وی گفت:

حضرت ابو الحسن علیه السّلام (امام هفتم علیه السّلام) به من فرمودند:

چگونه بر حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام سلام می‌دهی؟

وی می‌گوید: عرضه داشتم: می‌گویم:

سلام و درود بر تو ای ابا عبد اللّه، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا ...

مترجم گوید:

فقرات این زیارت عینا همان زیارت ششم است با این فرق که پس از عرضه داشتن راوی امام علیه السّلام در این زیارت‌نامه فرموده‌اند:

بلی سلام بر آن حضرت چنین می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۳

زیارت هشتم

ترجمه:

حکیم بن داود، از سلمهٔ بن الخطاب، از علی بن محمّد، از برخی اصحابش، از سلیمان بن حفص مروزی، از آن مرد بزرگ، آن جناب فرمودند:

در نزد قبر حضرت امام حسین علیه السّلام بگو:

سلام و درود بر تو ای ابا عبد اللّه، سلام و درود بر تو ای حجّت خدا در زمین، و سلام بر تو ای شاهد خدا بر خلق او، سلام بر تو ای پسر رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی، سلام و درود بر تو ای فرزند فاطمه زهراء، شهادت می‌دهم که نماز را بپاداشته و زکات را اداء کرده‌ای، و به کار خیر امر و از عمل زشت نهی فرموده‌ای، و در راه خدا جهاد کردی تا مرگ تو را دریافت، و درود و رحمت خدا بر تو باد چه در حال حیات و چه در حال ممات.

سپس طرف راست صورت را بر قبر بگذار و بگو:

شهادت می‌دهم که تو حجت آشکار پروردگارت می‌باشی، به نزد تو آمده‌ام در حالی که به گناهانم اقرار دارم، نزد پروردگارت شفاعت من را بنما ای فرزند رسول خدا.

سپس ائمه علیهم السّلام را یکی یکی یاد کن و بگو:

شهادت می‌دهم که شما حجّت‌های خدا هستید.

سپس بگو:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۴

بنویس برای من که نزد شما میثاق و عهدی داشته و آمدم به محضرت در حالی که آن میثاق را تجدید می‌کنم پس شاهد من باش نزد پروردگارت که تو شاهد می‌باشی.

زیارت نهم

ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم، از سلمهٔ بن الخطاب، از حسین بن زکریا، از سلیمان ابن حفص مروزی، از مبارک، وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۵

در زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌گوئی:

سلام بر تو ای ابا عبد اللّه، سلام بر تو ای حجّت خدا در زمینش، و شاهد او بر خلقش، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء، شهادت می‌دهم که تو نماز را به پا داشتی، و زکات را اداء نمودی، و به کارهای نیک امر و از اعمال و افعال زشت نهی نمودی، و در راه خدا سخت کوشیدی تا اجل تو را دریافت، پس رحمت خدا بر تو باد در زنده و مرده بودن.

سپس طرف راست صورت را بر قبر بگذار و مضامین در زیارت قبل (زیارت هشتم) را که با ترجمه‌اش گذشت بگو.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۶

زیارت دهم

ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن الحسن بن الصّفّار، از محمّد ابن عبد الجبّار، از عبد الرحمن بن ابی نجران، از عامر بن جذاعه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هر گاه به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام رفتی بگو:

سپاس و حمد برای خدا است و درود و تحیّت خدا بر محمّد که نبی او است و بر آل و دودمانش، و سلام بر او و بر آلش و رحمت و برکات الهی بر این ذوات باد، درود خدا بر تو ای ابا عبد اللّه، خدا لعنت کند کسانی را که تو را کشتند، و کسانی را که در خون تو شرکت نمودند، و کسانی را که وقتی خبر کشته شدن تو به ایشان رسید راضی به آن شدند، من از ایشان به سوی خدا بیزاری می‌جویم، این عبارت را سه بار بگوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۷

زیارت یازدهم

ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از عبد الرحمن ابن ابی نجران، از محمّد بن ابی عمیر، از عامر بن جذاعه از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هر گاه به حائر رفتی پس بگو:

حمد و سپاس برای خداست و درود و تحیّت خدا بر محمّد و اهل بیت او ...

تا آخر مضامین زیارت قبل که با ترجمه ذکر شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۸

زیارت دوازدهم زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه و عبد اللّه بن جعفر حمیری، از احمد ابن الحسن بن علی بن فضّال، از عمرو بن سعید مدائنی، از مصدّق بن صدقه، از عمار بن موسی ساباطی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هر گاه به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام رفتی بگو:

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین، سلام بر تو ای ابا عبد اللّه، سلام بر تو ای سرور جوانان اهل بهشت و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، سلام بر تو ای کسی که رضایتت رضایت خدا است، و غضب و نارضایتیت غضب و نارضایتی خدا می‌باشد، سلام بر تو ای امین و حجّت و باب خدا و راهنما و نشان دهنده خدا و دعوت‌کننده بسوی خدا، شهادت می‌دهم که تو حلال خدا را بیان کرده و حرامش را روشن نموده و نماز

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۷۹

را به پا داشتی و زکات را پرداختی و به کارهای نیک امر و از اعمال زشت و قبیح نهی فرمودی، و با بیان مصلحت و پند و اندرز نیک دیگران را به راه خدا دعوت نمودی، و شهادت می‌دهم که تو و آنان که در رکاب ظفر قرینت شهید شده‌اید شهیدانی بوده که نزد خدا زنده بوده و روزی می‌خورید، و شهادت می‌دهم که کشنده تو در آتش جهنّم است، به واسطه بیزاری از کسانی که با تو محاربه نموده و آنان که تو را کشته و علیه تو با یک دیگر هم داستان شدند، و بیزاری می‌جویم از

کسانی که قصد سوء علیه تو نمودند و برائت و بیزاری می‌جویم از آنان که صدای تو را شنیده ولی اجابتت نکردند، کاش با تو بودم پس به رستگاری عظیمی نائل می‌شدم.

زیارت سیزدهم

علی بن الحسین، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از ابی نجران، از یزید بن اسحاق، از حسن بن عطیّه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

نزد قبر امام حسین علیه السّلام هر چه را که دوست داشتی می‌توانی به عنوان زیارت بخوانی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۰

زیارت چهاردهم زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از صالح بن عقبه، از ابی سعید مدائنی، وی می‌گوید محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مشرّف شده عرض کردم: فدایت شوم به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام بروم؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۱

حضرت فرمودند:

بلی، ای ابا سعید به زیارت قبر حسین علیه السّلام برو و به زیارت پاکیزه‌ترین پاکیزه‌ها و پاک‌ترین پاکان و نیک‌ترین نیکان.

ای ابا سعید هنگامی که آن حضرت را زیارت کردی بالای سر آن جناب تسبیح امیر المؤمنین علیه السّلام را هزار مرتبه بگو و پائین پای آن حضرت تسبیح حضرت زهراء علیها السّلام را هزار مرتبه بگو، سپس نزد قبر مطهّرش دو رکعت نماز بخوان و در آن دو رکعت سوره یس و الرّحمن را قرائت کن.

و وقتی چنین نمودی خداوند متعال ثواب زیارت حضرت را برای تو خواهد نوشت.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم: فدایت شوم تسبیح امیر المؤمنین علی علیه السّلام و تسبیح حضرت فاطمه سلام اللّه علیها را آیا به من تعلیم می‌فرمائید؟

حضرت فرمودند:

بلی یا ابا سعید، تسبیح امیر المؤمنین علیه السّلام عبارت است از ذکر این اذکار:

منزّه است کسی که خزائنش تمام‌شدنی نیست، منزّه است کسی که نشانه‌هایش کهنه و فرسوده نمی‌شوند، منزّه است کسی که آنچه نزد او است فانی نمی‌گردد، منزّه است کسی که احدی در حکم با او شریک نیست، منزّه است کسی که آنچه زوالی برای فخر و بزرگی او نمی‌باشد، منزّه است کسی که بر انقطاع و فنائی برای زمان سلطنتش نمی‌باشد، منزّه است کسی که معبودی غیر از او وجود ندارد.

و تسبیح حضرت فاطمه سلام اللّه علیها عبارتست از:

منزّه است صاحب جلالی که متکبّر و بزرگ می‌باشد، منزّه است صاحب عزّتی که بلند مرتبه و مرتفع الشأن می‌باشد، منزّه است صاحب سلطنتی که دارای

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۲

فخر و قدمت می‌باشد، منزّه است صاحب حسن و جمال، منزّه است کسی که به نور و سنگینی و وقار آراسته است، منزّه است کسی که اثر و نشانه‌های پای مورچه را روی سنگ صاف و شفّاف دیده و افتادن طیور و پرندگان را روی درختان و لانه‌ها می‌نگرد.

زیارت پانزدهم زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

پدرم و گروهی دیگر، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبّاس بن موسی ورّاق، از یونس، از عامر بن جذاعهٔ، وی می‌گوید: شنیدم حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام می‌فرمودند:

وقتی به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام رفتی بگو:

سلام و درود بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام و درود بر تو ای ابا عبد اللّه، خدا لعنت کند کسانی که تو را کشتند و خدا لعنت کند کسانی را که وقتی خبر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۳

شهادت تو را شنیدند خشنود و راضی شدند، من به سوی خدا از ایشان بیزاری می‌جویم.

زیارت شانزدهم زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از احمد بن اسحاق بن سعد، وی می‌گوید:

سعدان بن مسلم، از قائد ابی بصیر نقل نموده که وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۴

برخی از اصحاب ما از حضرت أبی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمودند:

وقتی به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام رفتی ابتداء بر خداوند عزّ و جلّ ثناء بگو و سپس بر پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم صلوات و درود بفرست و در فرستادن صلوات بر آن حضرت کوشش و مبالغه نما و پس از آن بگو:

درود خدا و درود فرشتگان در هر شام و بامداد برای تو و بر تو باد آن درودهائی که پاک و پاکیزه می‌باشند، و درود خدا و درود فرشتگان مقرّب و ملائکه‌ای که قلبا تسلیم تو هستند بر تو باد، درود فرشتگانی که فضل تو را بازگو می‌کنند بر تو باد، درود آنان که شهادت می‌دهند بر اینکه تو راستگو و راست هستی بر تو باد، در آنچه خبر دادی و بازگو نمودی راست گفتی و مردم را نصیحت کردی، تو خون خدا در زمین هستی، تو خونی هستی که احدی از اهل زمین نمی‌تواند آن را تقاص کند و کسی غیر از خداوند متعال قادر بر خونخواهی آن نیست، ای پسر رسول خدا به نزد تو آمده‌ام در حالی که از سرزمین خود به سوی تو کوچ کرده‌ام، و به واسطه تو در تمام نیازمندی‌هایم چه امور دنیائی و چه امور اخروی به خدا متوسل می‌شوم، و به واسطه تو تمام نیازمندان در نیازهایشان به خداوند منّان متوسّل می‌شوند، و به توسّط تو اولیاء دماء از بندگان خدا طلب خود را می‌گیرند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۵

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام ترجمه:

سپس اندکی قدم بردار و پس از آن قبر را مقابل خود و قبله را بین دو کتف قرار داده و بگو:

حمد و سپاس برای خداوند واحدی است که در تمام امور مستقل می‌باشد، آفریننده مخلوقات بوده پس هیچ امری از امور خلائق از او مخفی و پنهان نمی‌باشد، بدون اینکه تعلیم گرفته باشد به تمام اشیاء عالم و دانا است، ای فرزند رسول اللّه خداوند منّان زمین و تمام موجودات روی آن را تاوان خون تو قرار داده است، شهادت می‌دهم نصرت و فتحی را که خدا به تو وعده داده برایت منجّز و فراهم فرموده، و نیز شهادت می‌دهم وعده راست و حقّی را که خدا در ارتباط با هلاک نمودن دشمن تو داده و نیز تمام وعده‌هایش به تو به وقوع پیوسته است، شهادت می‌دهم که همراه تو جماعت بسیاری مقاتله و کارزار کردند چنانچه حق تعالی در قرآن فرموده:

و چه بسا پیامبر که گروه زیادی از پیروانش همراه او کارزار کرده و کشته شدند ولی هیچ سستی و رخنه‌ای از این رهگذر در آنها پیدا نشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۶

دنباله زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس هفت تا تکبیر بگو و پس از آن اندکی جلو برو و قبر را روبروی خود قرار داده و بگو:

حمد و سپاس مر خدائی را سزد که همراه و فرزند برای خود نگرفت و در سلطنت و پادشاهی برایش شریکی نمی‌باشد، تمام اشیاء را آفرید پس آنها را متناسب و معیّن نمود، شهادت می‌دهم که تو آنچه را مأمور به ابلاغش بودی ابلاغ نمودی و بعهدی که با خدا نموده بودی وفاء کردی، و به واسطه تو کلمات خدا و نعمت‌هایش تمامیّت و کمال پیدا می‌کنند، و شهادت می‌دهم که در راه او مجاهدت و کوشش نموده تا اجل تو را دریافت، خدا لعنت کند جماعتی را که تو را کشتند و گروهی را که یاری تو را ننمودند، و خدا لعنت کند آن دسته از مردمی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۷

را که دیگران را به ترک یاری تو واداشتند، خدایا من شهادت می‌دهم آنان را که تو و رسولانت را دوست دارند من دوست دارم، و شهادت می‌دهم که بی‌زارم از کسانی را که تو و رسولانت از آنها بیزار می‌باشید، بار خدایا لعنت کن کسانی را که پیغمبرت را تکذیب کرده، و کعبه تو را منهدم و خراب نموده، و کتابت را سوزانده، و خونهای اهل بیت پیغمبرت را ریخته، و بنده‌گانت را فساد کرده و خوار نمودند، خداوند لعنت ایشان را مضاعف و دو چندان نما در آنچه سنّت تو بر آن جاری شده در خشکی و دریا، خداوندا ایشان را در آسمان و زمینت لعنت نما، بار خدایا قرار بده برای من زبانی راست در دوستانت و محبوب من نما مشاهد ایشان را، تا به آنها ملحقم نمائی، و قرار بده ایشان را رهبران من و من را در دنیا و آخرت تابع ایشان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۸۸

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس اندکی جلو برو و هفت مرتبه تکبیر و هفت مرتبه لا إِلهَ إِلَّا اللَّهُ گفته و هفت بار حمد خدا را نموده و هفت مرتبه حق تعالی را تسبیح کرده و هفت مرتبه حق تعالی را اجابت نموده (یعنی بگو: لبیک) و بعدا بگو: اجابت می‌کنم تو را ای خواننده خدا، اجابت می‌کنم تو را ای خواننده خدا، اگر بدنم تو را اجابت نکند پس قطعا قلب و موی و پوست و فکر و خواست نفسم بر تسلیم شدن و اطاعت نمودن از فرزند نبیّ مرسل اجابت می‌کنند، و نیز اجابت دختر زاده پیامبر که برگزیده و راهنما و آگاه می‌باشد را می‌نمایند، و همچنین اجابت می‌کنند امین و خزینه‌دار و پسندیده و بلیغ و مظلوم و ستم کشیده را، آمدم به سوی تو و فرزند تو و فرزند فرزندت که بعد از تو جانشین تو می‌باشد، پس دلم تسلیم شما است و امر و کارم تابع شما بوده، و نصرت و یاری من آماده برای شما است، یا خدا حکم کند در حالی که او بهترین حکم‌کنندگان برای دین من بوده و شما را

برمی‌انگیزد، پس کسی که با شما باشد با شما است نه با دشمن شما، من از کسانی هستم که به رجعت شما ایمان و اعتقاد دارم، نه قدرت خدا و نه مشیت او را انکار می‌کنم، و گمان ندارم که آنچه را خدا بخواهد وجود پیدا نکند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۰

دنباله زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه حسین علیه السّلام ترجمه:

سپس به جلو برو تا به قبر منتهی شوی و پس از آن در حالی که ایستاده‌ای بگو:

منزّه است خدا، تمام مخلوقات و آفریده‌گان تسبیح خدا را می‌گویند آن خدائی که دارای ملک (عالم ماده) ملکوت (عالم معنا) می‌باشد و نیز تمام مخلوقات او را با اسمائش تقدیس می‌نمایند، منزه است خدائی که فرمان فرما و بسیار منزّه است، او پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح الامین می‌باشد، خداوندا من را در میان مسافرانت قرار بده بطرف بهترین سرزمینهایت و به سوی بهترین مخلوقاتت، خداوندا جبت (باطل) و طاغوت (ستم‌کار) را لعنت نما.

سپس دو دستت را بلند کن تا به حالت کشیده آنها را روی قبر بگذاری و سپس بگو:

شهادت می‌دهم که تو عین پاکی و پاک بوده و از عین پاکی و پاک متولّدشده‌ای، شهرها و سرزمینها بواسطه تو پاکیزه شده‌اند و شهادت می‌دهم زمینی که تو در آن هستی پاکیزه می‌باشد، شهادت می‌دهم که تو خون خدا در زمین می‌باشی تا حق تعالی برای تو از تمام مخلوقاتش خونخواهی نماید، سپس صورت و دست‌هایت را روی قبر بگذار و پس از آن بالای سر نشسته و هر ذکری که خواستی بگو و به آن حضرت توجّه نما و حوائج خود را سؤال نما.

سپس دو دست و صورت را پائین پای قبر بگذار و بگو:

خدا بر تو بر جان و بدنت درود بفرستد، پس همانا راست گفته و صبر نمودی، و تو راست‌گو و تصدیق شده می‌باشی، خدا بکشد کسانی را که تو را با دستها و زبانهایشان کشتند. سپس بالای قبر فرزندان آن حضرت بایست و بر ایشان ثناء گفته و هر چه خواستی بگو و بعدا از خداوند حوائج خود و آنچه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۱

می‌خواهی را طلب نما سپس در حالی که ایستاده‌ای رو به قبور شهدا کن و بگو:

سلام بر شما ای اهل اللّه، شما رهبران ما و ما تابعین و یاران شما هستیم، بشارت باد شما را به وعده‌هائی که حق تعالی راجع به شما داده و تخلّفی در آنها نمی‌باشد، و خداوند متعال خون خواهی شما را خواهد نمود، شما سروران شهداء هستید در دنیا و آخرت.

سپس قبر آن حضرت را در مقابل قرار داده و هر دعائی که خواستی بخوان.

و هر گاه داخل حائر شدی ابتداء سلام کن و سپس بطرف قبر به قدری حرکت کن که دو دست و دو گونه‌های خود را جمیعا بر روی قبر بتوانی گذارد و وقتی خواستی خارج شوی باز همین عمل را انجام بده (یعنی دو دست و دو طرف صورت خود را روی قبر بگذار) و از خواندن نماز نزد قبر تا زمانی که آنجا هستی کوتاهی مکن، و وقتی از محضر امام علیه السّلام مرخّص شدی پس آن جناب را وداع کرده و بگو:

درود خدا و درود فرشتگان مقرّبش و درود انبیاء مرسلش و درود بندگان صالحش بر تو ای فرزند رسول خدا و بر جان و جسمت و بر اولاد تو و بر تو و دوستدارانت که با تو حاضر گردیدند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۲

زیارت هفدهم زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

احمد بن محمّد بن الحسن بن سهل همین زیارت را برای من از پدرش و او از جدّ وی و او از موسی بن الحسن بن عامر و او از احمد بن هلال نقل نمود، وی گفت:

امیّة بن علی قیسی شامی، از سعدان بن مسلم و او از شخصی و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همین زیارت‌نامه را نقل نمود منتهی در آخر آن بعد از «من حضرک من اولائک» این عبارت را اضافه کرده:

پس هنگامی که شب فرارسید این کلام را از ابتداء تا آخر همان طوری که در وقت دخول حائر خواندی بخوان و وقتی به منزلت رسیده و وارد آن شدی بگو:

حمد و سپاس خدائی را که من را از آزار دیگران بر حذر داشت و دیگران را نیز از شرّ من محفوظ نمود، حمد در تمام امور و در هر حالی برای خدا است، حمد برای پروردگار عالمیان است، سپس بیست و یک بار پشت سر هم تکبیر بگو و با تأنّی و آهسته آنها را گفته و ان شاء اللّه در آن عجله نمی‌کنی، و باقی الفاظ این زیارت مثل همان زیارت مذکور می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۴

زیارت هیجدهم زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

پدرم رحمة اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن مغیرة، از عبّاس بن عامر، از ابان، از حسن بن عطیّه ابی ناب، از بیّاع سابری (عمر ابن یزید)، وی گفت:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام برود خداوند برایش ثواب یک حج و یک عمره (یا ثواب یک عمره و یک حج) منظور می‌کند.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرضه داشتم: فدایت شوم وقتی به زیارتش رفتم در زیارت آن حضرت چه بگویم؟

حضرت فرمودند: بگو:

درود بر تو ای ابا عبد اللّه، درود بر تو ای فرزند رسول خدا، درود بر تو در روزی که متولّد شدی و روزی که از این دنیا رحلت نمودی و روزی که زنده برانگیخته می‌شوی شهادت می‌دهم که تو زنده و شهید می‌باشی، نزد پروردگارت روزی می‌خوری، من دوستدار شما را دوست دارم، و از دشمنت بیزاری می‌جویم، و شهادت می‌دهم آنان که با تو کارزار کرده و حرمت تو را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۵

هتک نمودند به زبان پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ملعون می‌باشند، و شهادت می‌دهم که تو نماز را به پا داشتی و زکات را پرداختی، و به کار خیر امر و از عمل زشت و قبیح نهی فرمودی، و در راه خدا با بیان حکمت و دادن پند و موعظه پسندیده مجاهدت نمودی، از خدا که ولیّ تو و ولیّ ما است می‌خواهم که حظّ ما را از زیارت تو درود بر پیامبر و آمرزش گناهان ما قرار دهد، ای پسر رسول خدا شفاعت من را نزد پروردگارت بنما.

زیارت نوزدهم زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن مغیره، از عبّاس بن عامر، از جابر مکفوف، از ابی الصّامت، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، راوی گفت: شنیدم امام علیه السّلام می‌فرمودند:

کسی که پیاده به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام برود در مقابل هر قدمی که بر می‌دارد خدا اجر هزار حسنه برایش نوشته و هزار گناه از نامه عملش محو کرده و هزار درجه مقامش را بالا می‌برد.

و هر گاه به فرات رسیدی، غسل کن و کفش‌هایت را بدست گیر و پای برهنه همچون بنده ذلیل و خوار حرکت کن و وقتی به درب حائر رسیدی چهار مرتبه تکبیر بگو و صلوات بفرست و سپس حاجتت را از خدا بخواه.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۶

زیارت مختصر دیگر زیارت نامه نوزدهم حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام الحسین علیه السّلام

ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسن بن علی بن فضّال، از صفوان بن یحیی، از ابی الصّباح، از حضرت ابی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۷

عبد اللّه علیه السّلام، از ابو بصیر از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، راوی گفت: محضر امام علیه السّلام عرض کردم: سلام بر حسین بن علی علیه السّلام چگونه است؟

حضرت فرمودند:

بگو:

درود بر تو ای ابا عبد اللّه، درود بر تو ای پسر رسول خدا، خدا لعنت کند کسی که تو را کشت، و لعنت کند کسی را که دشمنانت را بر علیه تو کمک کرد، و کسی را که وقتی خبر قتل تو به او رسید راضی گشت، من به سوی خدا از ایشان بی‌زاری می‌جویم.

زیارت مختصر دیگر زیارت‌نامه بیستم حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

محمّد بن الحسن به اسنادش، از احمد بن محمّد، از محمّد بن اسماعیل، از ابان بن عثمان و از ابی همّام، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

هر گاه به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام رفتی بگو:

درود بر تو ای ابا عبد اللّه، خدا کسی را که تو را کشت لعنت کند، و کسی که در خون تو شریک گردید را لعنت نماید، و کسی که خبر قتل تو به او رسید و راضی گشت را لعنت کند و من بسوی خدا از ایشان بیزاری می‌جویم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۶۹۹

زیارت دیگر زیارت‌نامه بیست و یکم حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام

ترجمه:

ابو عبد الرّحمن محمّد بن احمد بن الحسین العسکری، و محمّد بن الحسن جمیعا، از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش علی بن مهزیار، از محمّد بن ابی عمیر، از محمّد بن مروان، از ابی حمزة ثمالی، وی گفت:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

هنگامی که خواستی به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام بروی روز چهار شنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیر سپس هنگام خروج همسر و فرزندانت را جمع کن و دعاء سفر را بخوان و پیش از خارج‌شدنت غسل کن و در وقت غسل بگو:

خدا یا من را پاکیزه گردان، قلب و دلم را طاهر نما، سینه‌ام را بگشا، ذکر خود و ثنائت را بر زبانم جاری کن، ثناء و دعاء بر تو باد، زیرا هیچ قوه و نیروئی وجود ندارد مگر بواسطه تو است، همانا دانستم که استحکام دینم به این است که تسلیم امر تو بوده، و از سنّت پیامبرت پیروی نموده، و شهادت دهم بر پیامبران و رسولانت بسوی تمام خلائق خداوندا قرار بده آن را (غسل را) نور و طهور (پاک و پاک‌کننده) و شفاء دهنده هر درد و مرض و بلا و عیبی و نگهدارنده از شرّ آنچه از آن خوف داشته و بر حذر می‌باشم.

و هر گاه از منزلت خارج شدی بگو:

بار خدایا من روی خود را به طرف تو متوجّه ساخته‌ام، و کارهایم را به تو واگذار نموده‌ام، و خود را به تو تسلیم کرده‌ام، و پشت و پناهم را تو قرار داده‌ام، و بر تو توکل کرده‌ام، هیچ پناهگاه و امید نجاتی نیست مگر توجه به تو، منزّه و بلند مرتبه‌ای، تضرّع و زاری برای تو کم و ثناء و ستودنت بسیار می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۱

دنباله زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس بگو:

ابتداء می‌کنم به اسم خدا و ذات او، و از او کمک خواسته و به سوی او توجّه نموده و در راه او گام برمی‌دارم، و بر شریعت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشم، بر خدا توکّل داشته و بسویش بازمی‌گردم، خدائی که آفریننده آسمانهای هفت‌گانه و طبقات هفت‌گانه زمین و پروردگار عرش عظیم می‌باشد، خداوندا درود بر محمّد و آل محمّد بفرست، و من را در این سفر حفظ نما، و در بین اهل و فرزندانم بهترین جانشین من باش، خداوندا به سوی تو توجّه داشته، و بسوی تو از خانه‌ام خارج گشته، و به سوی تو کوچ کرده‌ام و معترض خیر تو شده‌ام، و به واسطه زیارت حبیب حبیبت به تو تقرّب می‌جویم، بار خدایا خیری که نزد تو هست را به واسطه بدی آنچه نزد من است از من منع مکن، خداوندا گناهانم را بیامرز و لغزش‌ها و بدی‌هایم را ببخش و جبران نما، و خطاهایم را محو بفرما، و خوبی‌ها و نیکی‌هایم را از من قبول نما.

و بگو:

خداوندا من را در آن پوششی که از هر بلا و آفتی حفظ می‌کند و هر کسی را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۲

که بخواهی در آن قرار می‌دهی قرار بده، خداوندا بسوی تو بی‌زاری می‌جویم از هر حول و قوه‌ای مگر حول و قوّه تو (این فقره را سه مرتبه بخوان)، بعد سوره فاتحة الکتاب و معوّذتین (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و سوره إِنَّا أَنْزَلْناهُ و آیة الکرسی و سوره یس و این چند آیه آخر سوره حشر یعنی:

قرائت کن و روغن به خود نمال و سرمه مکش تا به فرات وارد شوی و سخن اندک بگو و مزاح و شوخی کمتر کن و ذکر خدای تعالی زیاد بگو و الحذر از جدال و خصومت.

و هنگامی که سواره یا پیاده بودی بگو:

خدایا به تو پناه می‌برم از قهر و صولت عقوبت‌هایت، و از عواقب اعمالی که منتهی به وبال و عذاب می‌شوند، و از فتنه گمراهی، و از اینکه من را ملاقات کنی در حالی ناپسند و زشت، و به تو پناه می‌برم از حبس و اشتباه، و از وسوسه شیطان، و از اتّفاقات سوء و بد، و از شرّ هر صاحب شرّی، و از شرّ شیاطین جنّی و انسی و از شرّ کسی که عداوت و دشمنی با دوستانت می‌ورزند و از شرّ آنان که در بدی و بر من اسراف کرده و طغیان و تجاوز می‌نمایند، و به تو پناه می‌برم از شرّ ستمکاران و از شرّ هر صاحب شرّی و از وسوسه ابلیس و شرّ کسی که با زبان و دست دیگران را از کار خیر باز می‌دارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۴

دنباله زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

پس هر گاه از چیزی خوف و هراس داشتی بگو: لا حول و لا قوّة الّا باللّه، به واسطه این ذکر خود را مستور و پوشیده نموده و به توسّط آن از گناه خود را کناره می‌گیرم، خداوندا من را از شرّ مخلوقاتت حفظ نما، من به تو متوسل شده و بنده تو می‌باشم.

و وقتی به فرات وارد شدی پیش از آنکه از آن عبور کنی بگو:

خدایا تو بهترین کسی هستی که مردان بسویش کوچ می‌کنند، و ای سرور من تو کریم‌ترین افرادی هستی که دیگران بر او وارد شده و زیارتش می‌نمایند، تو خود را برای هر زیارت‌کننده‌ای کرامتی و برای هر کوچ‌کننده‌ای تحفه‌ای قرار داده‌ای، من به نزد تو آمده‌ام در حالی که قبر مطهّر فرزند پیغمبرت که رحمت تو

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۵

بر او باد را زیارت می‌کنم، خدایا تحفه‌ای که به من می‌دهی این را قرار بده که من را از آتش دوزخ برهان، و عمل من را از من قبول فرما، و سعی و کوشش من را قبول کن و بپذیر، و این سیر و سفرم به سوی خودت را مورد ترحّم و تلطّف قرار بده بدون

اینکه از ناحیه من منّتی باشد، بلکه تو بر من منّتداری زیرا این راه را طریق برای زیارت آن حضرت قرار دادی، و فضیلت آن را به من شناساندی، و من را محفوظ نگاه داشتی تا به قبر فرزند ولیّ خودت رساندی من را، و من امیدوار به تو هستم پس درود بفرست بر محمّد و آل محمّد، و امید من را قطع مکن، همانا نزد تو آمده‌ام پس آرزوی من را به ناامیدی مبدّل مکن، و این زیارت را کفّاره و جبران گناهانی که قبلا مرتکب شده‌ام قرار بده، و من را از یاران آن حضرت قرار بده ای ارحم الرّاحمین.

سپس از فرات عبور کن و بگو:

خدایا بر محمّد و آل محمّد درود بفرست، و سعی و کوششم را مقبول و گناهم را آمرزیده و عملم را پذیرفته قرار بده، و پاک کن من را از لغزشها و گناهان، و دل من را از هر آفت و بلائی که دینم را زائل کرده یا عملم را باطل نموده پاک گردان ای ارحم الرّاحمین.

سپس به نینوی برو و اثاثیه و اسباب را در آنجا بگذار، روغن به خود نمال و سرمه نکش و تا زمانی که در آنجا مقیم هستی گوشت نخور، سپس به شط که در مقابل محلّ قبر است برو در حالی که لنگی به کمر بسته‌ای در آن غسل کن و در حال غسل بگو:

خداوندا من را پاک گردان و دل و قلبم را پاکیزه نما و سینه‌ام را بگشا، و بر زبانم محبّت و مدح و ثناء خود را جاری گردان، هیچ جنبش و نیروئی نمی‌باشد مگر بواسطه تو، همانا می‌دانم که قوام و پابرجائی دینم در سایه تسلیم امر تو و شهادت دادن بر جمیع انبیاء و فرستادگانت به وجود الفت بینشان می‌باشد، شهادت می‌دهم که ایشان انبیاء و فرستادگان تو به سوی تمام مخلوقاتت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۶

می‌باشند. خدایا این غسل را نور و مطهّر و حفظکننده و شفاء از هر مرض و درد و آفت و بلا قرار بده، و نیز آن را حافظ از هر بدی که نسبت به آن خوف داشته و در حذر می‌باشم قرار بده، بار خدایا به واسطه آن قلب و اعضاء و استخوان و گوشت و خون و موی و پوست و مغز و رگ و آنچه که زمین از من حمل می‌کند را پاک و طاهر قرار بده و آن را شاهد برای من در روز فقر و تهی‌دستیم قرار بده، سپس پاکیزه‌ترین لباسهایت را بپوش و وقتی آن را پوشیدی بگو:

اللّه اکبر (سی مرتبه) و بعد بگو:

حمد سزاوار خداوندی است که بسویش قصد نمودم، پس من را رساند، و او را اراده کردم پس من را پذیرفت و درمانده‌ام نگذاشت، در رحمتش را طلب کردم پس به من تسلیم نمود، خداوندا تو قلعه و پناهگاه و حافظ و امید و آرزوی من هستی، نیست معبودی غیر از تو ای پروردگار عالمیان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۷

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

و وقتی خواستی حرکت کنی بگو:

خدایا من تو را اراده کرده‌ام پس تو نیز من را اراده نما، و من به تو روی آورده‌ام پس رو از من مگردان، پس اگر بر من غضبناکی توبه‌ام را بپذیر، و این سیر و سفرم به سوی فرزند حبیبت را مورد ترحّم و تلطّف قرار بده، با این زیارت می‌خواهم که از من خشنود شوی پس راضی شو از من و ناامیدم مکن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۸

ای کسی که ارحم الراحمین هستی.

سپس پای برهنه حرکت کن در حالی که با وقار و آرامش می‌باشی و در این حال تکبیر (اللّه اکبر) و تهلیل (لا إِلهَ إِلَّا اللّهُ) و تمجید (خدا را با مجد و بزرگی یاد کردن نظیر گفتن لا حول و لا قوّة الّا باللّه گفتن) و تحمید (الحمد للّه) گفته و نیز عباراتی که بر تعظیم حق تعالی و رسول گرامیش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم دلالت دارند را بکار ببر و نیز بگو:

حمد سزاوار خداوند واحدی است که تمام امور مختص به او بوده و او در جمیع آنها مستقلّ است، آفریننده مخلوقات بوده و هیچ چیزی از او پنهان نیست، به تمام اشیاء آگاه و عالم بوده بدون اینکه تعلیم گرفته باشد، درود و رحمت خدا و درود فرشتگان مقرّب و انبیاء مرسلش و تحیّت تمام فرستادگانش بر محمّد و اهل بیت آن حضرت که جانشینانش می‌باشند، حمد و سپاس خدائی را که بر من نعمت داد و برتری و فضیلت محمّد و اهل بیتش صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را به من شناساند.

سپس اندکی حرکت کن و قدمهایت را کوتاه بردار و وقتی به تل و تپه رسیدی و قبر در مقابلت قرار گرفت بایست و بگو:

اللّه اکبر (سی مرتبه) و سپس بگو:

نیست معبودی مگر خداوند متعال آن طوری که خودش می‌داند، و نیست معبودی مگر خداوند متعال و این تهلیل در حالی است که حق تعالی می‌داند از من صادر شده و نهایت و انتهائی ندارد، و نیست معبودی مگر حق تعالی و این تهلیل مقرون با علم او است ازلا و ابدا و نهایت و انتهائی ندارد، و حمد و سپاس مختص به خداوند است آن طوری که خودش می‌داند و نهایت و انتهائی ندارد، و حمد و سپاس مختص به خداوند است و این تحمید در حالی است که حق تعالی می‌داند از من صادر شده و نهایت و انتهائی ندارد، و حمد و سپاس مختص به خداوند است و این تحمید مقرون با علم او است ازلا و ابدا و نهایت و انتهائی ندارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۰۹

و منزّه است خداوند متعال آن طوری که خودش می‌داند و نهایت و انتهائی ندارد، و منزّه است خداوند متعال و این تنزیه در حالی است که حق تعالی می‌داند از من صادر شده و انتهائی ندارد، و منزّه است خداوند متعال و این تنزیه مقرون با علم او است ازلا و ابدا و نهایت و انتهائی ندارد، و حمد و سپاس مختص به حقتعالی است با تمام ستایشها در مقابل جمیع نعمتهایش، و نیست معبودی غیر از حق تعالی و او بزرگتر از هر چیزی است، و این مقام حق او است، نیست معبودی غیر از حق تعالی که صاحب حلم و کرم می‌باشد، نیست معبودی غیر از حق تعالی که بلند مرتبه و بزرگ می‌باشد، نیست معبودی غیر از حق تعالی که نور آسمانهای هفت‌گانه و نور طبقات هفتگانه زمین و نور عرش بزرگ می‌باشد، و حمد و سپاس مختص به پروردگار عالمیان است، درود بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجّت خدا، درود بر شما ای فرشتگان خدا و زائران قبر مطهّر فرزند نبیّ و پیغمبر خدا.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱۱

دنباله زیارت‌نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس ده قدم بردار و سی مرتبه تکبیر گفته و در حالی که راه می‌روی بگو:

نیست معبودی مگر حق تعالی تهلیل می‌گویم تهلیلی که غیر از او احدی نمی‌تواند آن را بشمارد، او پیش از هر کسی و بعد از هر کسی و با هر کسی و عدد تمام کسان می‌باشد، و منزّه است خدا و حمد برای خدا است و نیست معبودی مگر خدا و خدا بزرگتر از هر چیز بوده، پیش از هر کسی و بعد از هر کسی و با هر کسی و عدد تمام کسان است برای همیشه، برای همیشه، برای همیشه، خداوندا من تو را شاهد می‌گیرم و تو برای شاهد بودن کافی هستی پس شهادت بده برای من که شهادت می‌دهم تو حق بودی و رسولت حق بوده و گفتارت حق، و حکمی که می‌کنی حق بوده و تقدیرت حق و فعلت حقّ و بهشتت حق می‌باشد، و شهادت می‌دهم که تو زنده‌ها را می‌میرانی و مردگان را زنده می‌کنی و مرده‌های در قبور را مبعوث می‌فرمائی، و شهادت می‌دهم که تو مردم را در روزی که شکی در آن نیست جمع می‌نمائی، و شهادت می‌دهم که وعده‌ای را که داده‌ای مخالفت نمی‌کنی، درود بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجّت خدا، درود بر شما ای فرشتگان خدا و ای زائرین قبر ابی عبد اللّه علیه السّلام.

سپس اندکی حرکت کن، در حالی که با آرامش و سنگینی راه می‌روی تکبیر و تهلیل گفته و حق تعالی را به مجد و بزرگی یاد نما و به تحمید و تعظیم حق تعالی و رسول اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم پرداز و قدمهایت را کوچک بردار و وقتی به درب شرقی حرم رسیدی بایست و بگو:

شهادت می‌دهم که معبودی غیر از خداوند متعال نبوده در حالی که تنها است و شریکی برای او نمی‌باشد، و شهادت می‌دهم که محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بنده و فرستاده او و این خدا بر مخلوقاتش می‌باشد، و شهادت می‌دهم که او سرور اوّلین

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱۲

و آخرین (گذشتگان و آیندگان) است، و شهادت می‌دهم که آن حضرت آقای انبیاء و فرستادگان حق تعالی است، درود بر رسول خدا، حمد و سپاس خدائی را که ما را به این امر هدایت نمود و اگر او ما را هدایت نمی‌کرد هرگز به آن راه نمی‌یافتیم، همانا فرستادگان پروردگار ما حق را آورده‌اند، خداوندا من شهادت می‌دهم که این قبر فرزند حبیب و فرزند اختیار شده از مخلوقاتت می‌باشد، و او است که به کرامت تو رسیده، تو او را بواسطه کتابت (قرآن) مورد اکرام خود قرار داده‌ای، و اختصاصش داده و بر وحی خود امینش نموده‌ای، و مواریث انبیاء را به او اعطاء فرموده‌ای و بر خلائق حجّت کرده‌ای، پس در دعوت خلائق به تو مبالغه نمود و جانش را در راه تو بذل و ایثار کرد تا بندگانت را از گمراهی و نادانی و تاریکی و شک و شبهه نجات داده و به طرف هدایت و رهائی از هلاکت بکشاند در حالی که تو می‌بینی در عین اینکه دیده نمی‌شوی و در حالی که در دیدگاهی بلند و مرتفع بوده و بر تمام اعمال و حرکات خلائق مشرف هستی بهر صورت آن حضرت برای نجات بشر قیام نمود ولی کسانی که مغرور دنیا واقع شده و آخرت را به بهاء اندکی فروختند بر آن جناب هجوم آورده و بدین ترتیب تو و رسولت را به غضب آورده و بندگانی را که اهل شقاق و نفاق و حاملین و زر و وبال و مستوجب و مستحق دوزخ هستند را اطاعت و پیروی کردند، خدا لعنت کند کشندگان فرزندان رسولت را و عذاب دردناک را بر ایشان مضاعف و دو چندان کند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱۴

دنباله زیارت‌نامه حضرت أبا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس اندکی نزدیک شو و بگو:

درود بر تو ای وارث حضرت آدم برگزیده خدا، سلام بر تو ای وارث حضرت نوح پیغمبر خدا، سلام بر تو ای وارث حضرت ابراهیم خلیل خدا، سلام بر تو ای وارث حضرت موسی، کلیم خدا، سلام بر تو ای وارث حضرت عیسی روح خدا، سلام بر تو ای وارث حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم حبیب خدا، سلام بر تو ای وارث حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السّلام وصی و جانشین رسول خدا، سلام بر تو ای وارث حضرت حسن بن علی پاک و پاکیزه، سلام بر تو ای وارث حضرت فاطمه زهرا سرور زنان عالمیان و صدیقه طاهره، سلام بر تو ای راستگو و ای شهید، سلام بر تو ای جانشین پیامبر که پسندیده و نیکوکار و پرهیزکار می‌باشی، درود بر تو ای وفاءکننده به عهد و پاکیزه، شهادت می‌دهم که تو نماز را به پا داشته و زکات را پرداخته و به کار نیک امر، از عمل زشت نهی فرمودی و عبادت خدا را مخلصا انجام داده تا وقتی که مرگ تو را دریافت، سلام بر تو ای ابا عبد اللّه و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، سلام بر تو و ارواحی که در اطرافت فرود آمده، و رحل اقامت افکنده‌اند، درود بر فرشتگان خدا که اطراف تو را گرفته‌اند، درود بر فرشتگان خدا و زائرین قبر مطهّر فرزند پیغمبر خدا.

سپس داخل حائر بشو و در وقت داخل شدن بگو:

درود بر فرشتگان مقرّب خدا، درود بر فرشتگان خدا که از آسمان به زمین نازل می‌شوند، درود بر فرشتگان معلوم و معیّن خدا، درود بر فرشتگان خدا،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱۵

آنان که به إذن پروردگارشان در این حائر مقیم شده‌اند، درود بر فرشتگان خدا آنان که در این حائر به عمل مشغول بوده و تسلیم امر خدا می‌باشند، درود بر تو ای فرزند رسول خدا و ای فرزند امین خدا و فرزند اختیار و برگزیده خدا، درود بر تو ای ابا عبد اللّه ما از آن خدا بوده و به سویش بر می‌گردیم، چه قدر مصیبت شما نزد جدّتان رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بزرگ است، و چه قدر مصیبت شما نزد کسی که خدا را می‌شناسند عظیم می‌باشد، و چه قدر مصیبت شما در ملاء اعلی با عظمت است، و چه قدر مصیبت شما نزد انبیاء خدا و فرستادگان او بزرگ می‌باشد، درود من به تو و تحیّت و تهنیت من در حالی که مصیبت شما عظیم است بر شما، شما نوری بودی در صلب‌های عالی مقام، و نور بودی در تاریکی‌های زمین و هواء، و نور بودی در آسمانهای مرتفع، شما در آسمانها نور درخشانی بودی که خاموش‌شدنی نبود و شما به هدایت و رشد مردم سخن می‌گوئید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱۷

سپس اندکی حرکت کن و بعد هر کدام از:

تکبیر و تهلیل و تسبیح و ذکر «لبّیک داعی اللّه»، را هفت مرتبه گفته و بعد بگو:

اگر در هنگام استغاثه و طلب پناه، بدن و جسمم تو را اجابت و زبانم هنگام طلب نصرت تو را یاری نکرده است پس همانا قلب و گوش و چشمم تو را اجابت می‌نمایند، و فکر و هوای من فرمان بردار و تسلیم فرزند نبیّ مرسل و سبط پیامبر برگزیده و مطیع راهنمای آگاه و امین نگاهدار و اداکننده رساننده و مظلوم مقهور می‌باشد، ای آقای من به نزد تو آمدم در حالی که از همه قطع و به تو و جدّ و پدر و فرزندانت که جانشینان بعد از تو هستند خود را وصل نموده‌ام، پس قلبم تسلیم تو و رأی و فکرم تابع تو، و کمکم برای تو آماده بوده تا زمانی که خدا حکم برای دینش نموده و شما را برانگیزد، و خدا را شاهد می‌گیرم که شما حجّت او هستید، و به سبب شما امید رحمت می‌باشد، پس کسی که با شما است با شما بوده نه با دشمنانتان، همانا من از کسانی هستم که به شما ایمان دارم، قدرت خدا را انکار نداشته و مشیّتش را تکذیب نمی‌کنم، سپس حرکت کن و قدمهایت را کوچک بردار، مقابل قبر برسی و قبله را بین دو شانه‌ات قرار بده و صورتت را مقابل و روبروی قبر نما و بگو:

درود از طرف خدا بر تو، درود خدا بر حضرت محمّد که امین او بر فرستادگان و بر احکام شریعتش بوده و پایان بخش انبیاء و گشاینده آیندگان

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱۸

(اوصیاء) می‌باشد، فرمان روا است بر تمام، و درود و رحمت خدا و برکاتش بر تو، خدایا درود فرست بر محمّد که صاحب پیمان تو بوده و خاتمه بخش فرستادگان و سرور بندگانت می‌باشد، امین تو است در شهرها، و بهترین مردمان بوده زیرا از

کتاب تو پیروی نمود، و با دشمنانت مبارزه نمود تا هنگامی که مرگ او را دریافت، بار خدایا درود بفرست بر امیر مؤمنان که بنده تو و برادر رسولت بوده و تو او را به علم خودت برگزیدی، و وی را راهنمای مخلوقاتت و دلیل و برهان بر کسی که به رسالت خود او را برانگیختی قرارش دادی وی را حاکمی قرار دادی که به عدالت حکم می‌نمود، و بین خلق تو با حکم تو اختلافات و منازعات را فیصله می‌داد، سیاستمدار و حکم فرما بود بر تمام این امور، درود و رحمت و برکات تو بر او باد، خداوندا وعده‌هائی را که در یاری نمودن دینت داده‌ای بواسطه آن حضرت عملی نما و به دست پرتوانش آنها را منجّز فرما، و دشمنانت را به وسیله آن حضرت هلاک نما و ما را در زمره دوست داران او محسوب نما، خدایا ما را شیعه و ناصر و مددکارش قرار بده تا در راه طاعت تو و رسولت و آنچه به او واگذارده‌ای و کسانی را که جانشینانش نموده‌ای گام برداریم ای پروردگار عالمیان، خدایا درود فرست بر فاطمه دختر پیامبرت، و همسر ولیّت، و مادر دو سبط رسول گرامی حضرت امام حسن و امام حسین، او که پاک و پاکیزه، بسیار راستگو و لایق و شایسته، سرور تمام زنان اهل بهشت است، درودی که غیر از تو کسی قادر بر احصاء و شمارش آن نباشد، خدایا درود فرست بر حسن بن علی بنده‌ات و فرزند برادر رسولت، که به علم خویش انتخابش نمودی، و وی را راهنمای مخلوقات و دلیل و برهان بر کسی که به رسالت خود او را برانگیختی قرار دادی، و او را حاکمی قرار دادی که به عدالت حکم می‌نمود، و بین خلق تو با حکم تو اختلافات و منازعات را فیصله می‌داد، سیاستمدار و حکم فرما بود بر تمام این امور، درود و رحمت و برکات تو بر او باد، خداوندا درود بر حسین بن علی که بنده تو و فرزند برادر رسولت که با علم

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۱۹

خودت او را انتخاب نموده بوده و وی را راهنمای مخلوقاتت و دلیل و برهان بر کسی که برسالت خود او را برانگیختی قرار دادی و او را حاکمی نصب کردی که به عدالت حکم می‌نمود و بین خلق تو با حکم تو اختلافات و منازعات را فیصله می‌داد، و سیاستمدار و حکم فرما بود بر تمام این امور، درود و رحمت و برکات تو بر او باد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۱

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

و سپس بر تمام أئمه علیهم السّلام درود بفرست به همان طوری که بر حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السّلام درود فرستادی و بعد از آن بگو:

بار خدایا وعده‌هائی را که در یاری نمودن دینت داده‌ای به واسطه این حضرات علیهم السّلام عملی نما و به دست پرتوانشان آنها را منجّز فرما، و دشمنان جنّی و انسی خود و ایشان را جملگی به واسطه این حضرات هلاک فرما، بار خدایا ایشان را از طرف ما جزاء بده، جزاء و پاداش نیکوئی که به ترساننده از طرف قومش می‌دهی، خدایا ما را شیعه و ناصر و مددکار ایشان قرار بده تا در راه طاعت تو و رسولت گام برداریم، خدایا ما را از کسانی قرار بده که از نوری که با ایشان قرار داده‌ای تبعیّت

کنیم، و حیاتی به ما ببخش همچون حیات ایشان، و مماتی نصیبمان گردان مانند ممات ایشان و در دنیا و آخرت ما را در مشاهد ایشان حاضر گردان، خدایا این مقام و مرتبه‌ای است که من را با آن مورد کرامت قرار داده، و شرافتم به آن داده‌ای و بواسطه‌اش در من به حقیقت ایمان به تو و به رسولت میل و رغبت ایجاد نموده‌ای.

سپس اندکی نزدیک به قبر شو و بگو:

سلام و درود بر تو ای فرزند رسول خدا، و درود خدا و درود فرشتگان مقرّب و انبیاء مرسلش بر تو باد هر زمانی که نسیم‌های پاک و خوش می‌وزند، و درود قلبی مؤمنان بر تو، آنان که زبانشان به فضل تو گویا است، شهادت می‌دهم که تو راستگو و بسیار درستکار بوده و در آنچه مردم را به آن دعوت نمودی راست می‌گفتی، و در آنچه انجام داده‌ای درستکار بوده‌ای، و شهادت می‌دهم که تو خون خدا در زمین هستی، بار خدایا من را در زمره دوستانت قرار بده، و در دنیا و آخرت شهادت و مشاهدشان را محبوب من گردان، همانا تو بر هر چیز

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۲

قادر هستی. و بگو:

درود بر تو ای ابا عبد اللّه، خدا رحمت کند تو را ای ابا عبد اللّه، درود خدا بر تو ای ابا عبد اللّه، درود بر تو ای پیشوای هدایت، درود بر تو ای نشانه تقوی و پرهیزکاری، درود بر تو ای حجت خدا بر اهل دنیا، درود بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجّت خدا، درود بر تو ای پیغمبر خدا، درود بر تو ای خون خدا و پسر خون خدا، درود بر تو ای خون تنها مانده خدا و پسر خون تنها مانده خدا، شهادت می‌دهم که تو مظلوم کشته شدی، و قاتل تو در دوزخ خواهد بود، و شهادت می‌دهم که تو در راه خدا آن طوری که شایسته است جهاد نمودی، و در راه خدا سرزنش هیچ سرزنش‌کننده‌ای متوجّه تو نگردیده، و محقّقا خدا را پرستیدی تا وقتی که مرگ تو را دریافت، شهادت می‌دهم که شما اهل بیت مظهر پرهیزکاری و باب هدایت مردم، و حجّت بر مخلوقات می‌باشید، شهادت می‌دهم که این مقام برای شما در گذشته سابقه داشته است، و در آینده گشاینده خواهد بود، و شهادت می‌دهم که ارواح و حقیقت شما پاک می‌باشد، پاک بوده و پاک می‌باشد در حالی که بعضی از برخی دیگر بوده ناشی از ذات اقدس الهی و از رحمت واسعه‌اش می‌باشد، شاهد می‌گیرم حق تبارک و تعالی را بر این گفتارم و او برای شاهد بودن کافی است، و شما را شاهد می‌گیرم که ایمان به شما داشته و در حقیقت نفسم و احکام دینم و پایان کارها و حرکات و منزل آخرم تابع و پیرو شما می‌باشم، پس از خداوند نیک رفتار و مهربان درخواست می‌کنم که این معنا را برایم فراهم و میسور فرماید، شهادت می‌دهم که شما تبلیغ رسالتهای خود را نموده و زبان به خیر خواهی مردم گشوده و در مشکلات صبر نموده و در پایان امر در راه خدا کشته شده‌اید، حقوق شما غصب شد، اذیّت‌ها و بدی‌ها متوجّه شما گردید ولی تحمل نمودید، خدا لعنت کند گروهی را که با شما مخالفت نمودند و جمعی را که ولایت شما را انکار کردند، و دسته‌ای را که

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۳

بر علیه شما تظاهر نمودند، و قومی را که در جنگ با شما حاضر شده و نخواستند که در راه شما شهید شوند، حمد و ستایش خدائی را که جهنّم را جایگاهایشان قرار داد و آن بد جایگاه و بد عطائی است که به ایشان اعطاء می‌گردد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۴

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

و سه مرتبه بگو:

درود و رحمت فرستد خدا بر تو ای ابا عبد اللّه.

بعد بگو:

و بر جان و بدنت، خدا کشندگان تو را لعنت کند، خدا لعنت کند آنان که جامه از بدنت بیرون آوردند، خدا لعنت کند کوبندگان تو را، خدا لعنت کند کسانی را که پی‌گیر کشتن تو بودند، و کسی که فرمان به کشتن تو داد، و در خونت شرکت کرد، و خدا لعنت کند کسی را که وقتی خبر کشتن تو را شنید راضی به آن شد یا در مقابلش تسلیم گشت و گردن نهاد، ما به سوی خدا پناه می‌بریم از دوست داشتن این جماعات و دوست داریم خدا و رسول و آل رسولش را، و شهادت می‌دهم آنان که حرمت تو را هتک کرده و خونت را ریختند ملعون و از رحمت واسعه حق به دور می‌باشند، و این لعنت بر زبان پیامبر امیّ صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در حق ایشان جاری شده است، خدایا کشندگان امیر المؤمنین علیه السّلام را لعنت کن، و عذاب دردناک را بر ایشان چندان نما، خدایا کشندگان حسین بن علی علیهما السّلام را لعنت کن، و نیز کشندگان یاران حسین بن علی علیهما السّلام را مورد لعن خود قرار بده، و حرارت آتش

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۵

جهنّم خود را به ایشان برسان، و عذابت را به آنها بچشان، و عذاب دردناک را بر آنها چندان نما، و لعنت کن ایشان را لعنتی سخت و شدید، خدایا نقمت و عقوبتت را بر ایشان فرود آور، و از جایی که گمان ندارند عقابت را نصیبشان گردان، و از جایی که شعور و درک آن را نمی‌کنند مورد مآخذه قرارشان بده، و ایشان را عذابی سخت بنما، و لعنت کن دشمنان پیغمبرت را، و دشمنان آل پیغمبرت را لعنتی سخت و شدید، خدایا جبت (باطل) و طاغوت (یاغی و سرکش) و متکبّران را لعنت نما، تو بر هر چیزی قدرت داری.

و بگو:

ای ابا عبد اللّه پدر و مادرم فدایت شوند، با اینکه طی طریق بطرف شما بسیار دور است مع ذلک مرکب من به سوی تو در حرکت است، و اشکهایم برای تو ریزان می‌باشند، و تأسّف و گریه شدید من بر تو است، فریاد و جیق و بغض نمودنم بخاطر تو می‌باشد، آمدنم به سوی تو است، به واسطه تو خواهان پوشیده شدن گناهان بزرگم می‌باشم، آمدم نزد تو در حالی که

زیارت‌کننده تو بوده و مسافری هستم که از بار گران سفر پشتم خمیده گشته، پدر و مادرم فدای تو، ای آقای من گریستم بر تو ای برگزیده خدا و فرزند برگزیده حق، و بر من است که بر تو بگریم، همانا آسمانها و زمینها و کوهها و دریاها بر تو گریسته‌اند، پس اگر بر تو گریه نکنم هیچ عذری ندارم، و حبیب پروردگارم بر تو گریه کرده و ائمه هدی که درود خداوند بر ایشان باد نیز بر تو گریسته‌اند، و تمام موجوداتی که در طبقه بین سدرة المنتهی و کره خاک می‌باشند بر تو گریسته و جزع و ناله نموده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۷

دنباله زیارت نامه حضرت أبا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس دست به قبر بکش و بگو:

درود بر تو ای ابا عبد اللّه، ای حسین بن علی، ای پسر رسول خدا، درود بر تو ای حجّت خدا و پسر حجّت خدا، شهادت می‌دهم که تو بنده خدا و امین او هستی، تبلیغ کردی در حالی که به دیگران اندرز دادی و اداء کردی در حالی که امین بودی، مطالب را گفتی در حالی که راست‌گو بودی، و کشته شدی در حالی که بسیار راست‌گو بودی، پس از این جهان عبور کردی و شهید گشتی، در حالی که صاحب یقین بودی، نابینائی را بر هدایت اختیار نکردی، از حقّ به باطل میل نکردی، اجابت نکردی مگر خداوند را به تنهائی، و شهادت می‌دهم که تو بر حجّیت از پروردگارت بودی، آنچه که مأمور به رساندنش شدی را تبلیغ فرمودی، و به حق آن قیام نمودی، و حجّت‌های پیش از خود را تصدیق نمودی در حالی که هیچ سستی از خود نشان نداده و ابدا آنها را توهین ننمودی، پس رحمت فرستاد خدا بر تو و سلام داد سلام دادنی، پاداش خیر دهد خدا به تو، شهادت می‌دهم که جهاد همراه تو جهاد می‌باشد، و حق با تو و به سوی تو می‌باشد، و تو اهل و مرکز آن می‌باشی، و میراث نبوّت نزد تو و اهل بیت تو می‌باشد، و شهادت می‌دهم که تو تبلیغ نموده و نصیحت کردی، و به عهدت وفاء نمودی و در راه خدا با بیان حکمت و موعظه حسنه‌ای که نمودی جهاد کردی، و شهادت می‌دهم که تو گذشتی و عبور نمودی بر آن طریق حقّی که داشتی در حالی که شاهد آنچه از این امت صادر شده بوده و خدا و رسول و فرشتگان شهادت می‌دهند که تو بر حق و طریق مستقیم بودی.

پس رحمت فرستاد خدا بر تو و سلام داد سلام دادنی، شهادت می‌دهم که تو نفس پاکی و پاک و پاکیزه‌شده‌ای، از نفس پاکی و پاک و پاکیزه شده می‌باشی،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۸

پاک می‌باشی و زمینی که تو در آن هستی نیز پاک می‌باشد، و حرم تو نیز پاک است، شهادت می‌دهم که تو به عدل و میانه‌روی امر نموده و مردم را به این دو دعوت کردی، و شهادت می‌دهم گروهی که تو را کشتند بدترین مخلوقات خدا و از

کافرین می‌باشد، و من جهت آمرزش تمام گناهانم تو را نزد خدایت و خدای خودم شفیع قرار می‌دهم، و به واسطه تو در تمام نیازمندی‌ها و خواستهایم در ارتباط به امر دنیا و آخرت به طرف خدا روی می‌نمایم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۲۹

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس گونه راست خود را روی قبر گذار و بگو:

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق این قبر و کسی که در آن است و به حق این قبور و کسانی که در آنها ساکنشان کردی، اینکه نام من را نزد خودت در اسماء ایشان ثبت و ضبط کرده تا واردم کنی به محل ورودشان و خارجم نمائی از محلّ خروجشان، همانا تو بر هر چیز قادر و توانائی.

و بگو:

بار خدایا من را در مقابل گناهانم مفحم و بلا جواب قرار داده و گفتارم را قطع کرده در نتیجه هیچ حجّتی و عذری برای من نبوده و به گناهانم اقرار دارم، به واسطه بلیّه‌ای که خود فراهم کرده‌ام اسیر بوده و در گرو عمل و کردار خویش می‌باشم، نهایت سعی و کوشش خود را گناهان و لغزش‌های خود نموده‌ام، از مقصود و طریق مستقیم وامانده و متحیّر می‌باشم، درمانده و راه به رویم بسته شده، پروردگارا خود را در جای اشقیاء گمراه و خطاکار قرار داده‌ام، آنان که بر تو جرات کرده و عصیانت را کرده، و به وعیدهای تو اعتناء نکرده و آنها را سبک تلقّی کرده‌اند، سبحان اللّه! چه جراتی بر تو از خود نشان داده، و چه ضرری به نفس خویش وارد کرده، و چه مستی من را هلاک نمود و چه غفلت و بی‌خبری من را نابود نمود، چقدر کریه و زشت است بد نظری من و چقدر وحشتناک

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۰

است کردار من، ای آقای من به خاطر رخسارم بر به روی افتادنم، و بر لغزش قدمم، و بر مالیدن صورتم را بر خاک و بر پیشانیم بر آنچه از من صادر شده، رحم فرما، و از گناهم درگذر، و بر فریاد و اشکهای گردان در چشمم ترحم نما، و عذر من را بپذیر، و در مقابل جهل و نادانی من به حلم و بردباری خود برگرد، و در قبال خطاء و اشتباهاتم به احسانت عمل نما، و به عفو و بخشش با من رفتار کن، پروردگارا از سنگ دلی و ضعف کردارم به تو شکایت می‌کنم پس در مقابل سؤال و درخواستم عطاء نما، من به گناهم اقرار دارم، به خطاء خویش معترفم، این دست من و پیشانی من است که در اختیار تو گذارده تا از من قصاص نمائی، پس توبه من را بپذیر و حزن و اندوهم را بر طرف کن، ای آقای من به خشوع و خضوع و جداشدنم از غیر و وصل‌شدنم به تو ترحّم نما، ای اسف و افسوس بر آنچه از من صادر شده و در تربت قبر پسر پیغمبرت در مقابل تو خود را غلطانده و به خاک آلوده نموده‌ام، تو امید و پشت و پناه و تکیه‌گاه من می‌باشی، نیست خدائی غیر از تو.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۱

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس سی و پنج مرتبه تکبیر گفته و پس از آن دو دستت را بلند کرده و بگو:

ای پروردگارم، از سرزمین خود بسوی تو قصد نمودم، و به سوی پسر پیغمبرت شهرها را پیمودم به امید اینکه گناهانم را بیامرزی، پس ای ولیّ خدا تکیه‌گاه و شفیع من بوده، و نسبت به من مهربان و در روزی که نزد حق تعالی شفاعت کسی غیر از پسندیدگان در دربارش پذیرفته نمی‌شود همان روزی که خود در قرآن به آن اشاره کرده و فرمود: یوم لا تنفع شفاعهٔ الشّافعین، و همان روز که اهل ضلال و گمراهی می‌گویند: فَما لَنا مِنْ شافِعِینَ وَ لا صَدِیقٍ حَمِیمٍ، نجات‌گاه و شفاعت‌کننده من باش، پس در این روز در مقابل پروردگارم برای من نجات دهنده باش چه آنکه وقتی گوشت‌های بدنم بلرزند و گوشم گرفته شود و بواسطه اعمال زشت که از من صادر شده سرافکنده باشم و جرم و گناه خود را بسیار بزرگ ببینم و در آن حال همچون روزی که مادر مرا زائیده لخت و برهنه باشم و پروردگارم من را طرف سؤال و عتاب قرار دهد تو در آن وقت شافع و نجات دهنده من باش، من تو را برای روز احتیاج و هنگام تهی دستی و نیازم برای خود ذخیره کرده‌ام.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۲

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس گونه چپ را روی قبر گزارده و بگو:

خدایا به تضرّع من در خاک قبر پسر پیغمبرت رحم فرما چه آنکه من در جای رحمت تو قرار گرفته‌ام ای پروردگار من.

و بعد بگو:

پدر و مادرم فدای تو ای پسر رسول خدا، من از کشنده تو و کسی که جامه از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۳

بدنت بدر آورده به سوی خدا بی‌زاری می‌جویم، کاش با تو می‌بودم پس به رستگاری عظیمی نائل می‌شدم و خون قلبم را در راه تو ایثار می‌کردم و با بذل نفس تو را نگه می‌داشتم و کاش در میان کسانی بودم که در مقابل تو به جهاد برخاسته و از تو حمایت نمودند تا خونم با تو به زمین می‌ریخت و بدین ترتیب با تو به سعادت و رسیدن به بهشت دست می‌یافتم.

و بگو:

خدا لعنت کند کسی که به تو تیر انداخت، خدا لعنت کند کسی را که به تو نیزه زده، خدا لعنت کند کسی را که سر تو را برید، خدا لعنت کند کسی که سر تو را با خود حمل نمود، خدا لعنت کند کسی را که با چوب به وسط دندان‌های ثنایای تو زد، خدا لعنت کند کسی را که زنان تو را گریاند، خدا لعنت کند کسی را که فرزندانت را یتیم نمود، خدا لعنت کند کسی را که دشمنان تو را کمک کرد، خدا لعنت کند کسی را که به منظور جنگ با تو سیر و سفر نمود، خدا لعنت کند کسی را که تو را از آب فرات منع کرد، خدا لعنت کند کسی را که به تو خیانت نمود و تنهایت گذارد، خدا لعنت کند کسی را که صدای تو را شنید و جوابت را نداد، خدا لعنت کند پسر خورنده جگرها را، و خدا لعنت کند فرزند و یاران و تابعین و مددکارانش و فرزند سمیّه را، و خدا لعنت کند تمام کشندگان تو و آنان را که بر کشتنت کمک کردند، و خدا درون و دل‌ها و قبرهای ایشان را پر از آتش کند، و ایشان را عذابی دردناک نماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۵

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس نزدیک سر مبارک آن جناب هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام را بگو، و اگر خواستی تسبیح حضرت را نگو تا پائین پاهای مبارک برسی و دعاء کن به آنچه بعدا برایت شرح خواهم داد (و محتمل است مراد دعاهائی باشد که قبلا حضرت برای ابو حمزه ثمالی بیان فرمودند) بهر صورت پس از رسیدن به پائین پا و خواندن دعا دور بزن و خود را به نزدیک سر مبارک برسان و پس از فراغت از نماز تسبیح بگو و مراد از تسبیح، تسبیح امیر المؤمنین علیه السّلام است که به آن اشاره شد و آن اینست که بگوئی: منزّه است کسی که معالم و نشانه‌های دالّه بر او کهنه‌شدنی نیست، منزّه است کسی که خزائنش کم‌شدنی نیست، منزّه است کسی که دوران سلطنتش منقرض شدنی نیست، منزّه است کسی که آنچه نزدش هست تمام‌شدنی نیست، منزّه است کسی که فخر و بزرگی او زایل‌شدنی نیست، منزّه است کسی که در کارهایش با کسی مشورت نمی‌کند، منزّه است کسی که معبودی غیر از او نمی‌باشد.

سپس به پائین پاهای مبارک منتقل شو و دست بر قبر بگذار و بگو:

درود و رحمت فرستد خدا بر تو ای ابا عبد اللّه (سه مرتبه) صبر کردی و تو

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۶

راستگو و تصدیق‌شده‌ای، خدا بکشد کسانی را که تو را با دست‌ها و زبانهایشان کشتند.

و بعد بگو:

خداوندا ای صاحب صاحب‌ها، و ای پناه دهنده خوب‌ها، من پناه می‌آورم پناه آوردنی، پس من را از آتش دوزخ برهان، آمدم نزد تو ای فرزند رسول خدا در حالی که به سویت سفر نمودم، در تمام نیازمندی‌هایم چه امور اخروی بوده و چه دنیوی به

خدا متوسّل می‌شوم، و تمام متوسّلین به خدا در جمیع نیازمندی‌هایشان تو را واسطه و وسیله قرار می‌دهند، و به واسطه تو بندگانی که اهل پاداش و اجر هستند مطلوب خود را درک می‌کنند، از ولیّ تو و ولیّ خود درخواست می‌کنم که بهره من از زیارت تو را صلوات بر محمّد و آل محمّد و آمرزش گناهان من قرار دهد، خداوندا، ما را از کسانی قرار بده که تو آنها را یاری می‌کنی و بواسطه ایشان دینت را در دنیا و آخرت مدد می‌نمائی.

سپس صورت بر قبر بگذار و بگو:

خداوندا، ای پروردگار حسین، شفا بده سینه حسین را، خدایا، ای پروردگار حسین! خون خواهی خون حسین نما، خداوندا ای پروردگار حسین! از کسی که به قتل حسین راضی شد انتقام بکش، خداوندا ای پروردگار حسین! از کسی که مخالفت حسین را نمود انتقام بگیر، خداوندا، ای پروردگار حسین از کسی که کشته شدن حسین او را شاد و مسرور نمود انتقام بگیر، و در لعن نمودن بر قاتلین امام حسین و امیر المؤمنین علیهما السّلام به خدا التماس و تضرّع نما و در پائین پا هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلّی اللّه علیها را بگو اگر نتوانستی آن را صد مرتبه بگو و آن تسبیح عبارتست از اینکه بگوئی:

منزّه است خدائی که صاحب عزّت بوده و مقامش رفیع و عالی است، و منزّه است خداوندی که صاحب جلال و بزرگی عظیم می‌باشد، منزّه است خداوندی که صاحب سلطنت عظیم و قدیم می‌باشد، منزّه است خداوندی که صاحب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۷

پادشاهی و بزرگ می‌باشد، منزّه است کسی که لباس عزّت و زیبائی پوشیده، منزّه است کسی که با نور و وقار و بردباری آراسته و مزیّن گردیده، منزّه است کسی که اثر پای مور روی سنگ صاف را می‌بیند، منزّه است کسی که بال زدن پرندگان را در هوا می‌بیند، منزّه است کسی که او این چنین بوده ولی غیرش چنین نمی‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۸

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس به طرف قبر علی بن الحسین بگرد، آن جناب پائین امام حسین علیه السّلام می‌باشد پس وقتی مقابل قبرش ایستادی بگو:

درود بر تو ای فرزند رسول خدا و رحمت و برکات خدا بر تو باد، درود بر تو ای جانشین رسول خدا و پسر دختر رسول خدا، و رحمت و برکات خدا چند برابر بر تو باد، مادامی که خورشید طلوع کرده یا غروب می‌نماید درود بر تو و بر روان و بدن تو باد، پدر و مادرم فدای سر بریده و کشته‌ای باد که بدون گناهی او را کشتند، پدر و مادرم فدایت، خون تو بالا رفت و به نظر حبیب خدا رسید، پدر و مادرم فدای تو که در مقابل پدر شهید شده و پدرت تسلیم رضای خدا گشت و بر تو گریست، در حالی که قلب او بر تو آتش گرفت، خونت را به کف گرفت و به آسمان پاشید و قطره‌ای از آن به زمین بر نگشت، و ناله و افغان در سوک

تو از پدرت قطع نشد و آن حضرت آنی آرام نگشت، به منظور جدائی با تو وداع نمود، پس جایگاه شما دو نفر نزد خدا با پدران و گذشتگانتان می‌باشد، و نیز همراه مادرانتان در بهشت به خوشگذرانی مشغولید، به سوی خدا بی‌زاری می‌جویم از کسی که تو را کشت و سر برید.

سپس تکیه بر قبر داده و دو دست را بر آن بگذار و بگو:

درود خدا و فرشتگان مقرّب و انبیاء فرستاده و بندگان صالح بر تو ای سرور

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۳۹

من و فرزند سرور من، و رحمت و برکات خدا بر تو باد، رحمت فرستد خدا بر تو و بر دودمان و خاندان و پدران و فرزندان و مادران نیک و خوب تو، آنان که خداوند رجس و آلودگی را از ایشان برکنار داشت و پاکشان نمود پاک نمودنی، درود بر تو ای فرزند رسول خدا و فرزند امیر المؤمنین و فرزند حسین بن علی، و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، خدا لعنت کند کشنده تو را، و خدا لعنت کند کسی که حق شما و کشتن شما را سبک شمرد، خدا لعنت کند باقی مانده و گذشتگان ایشان را، جانم فدای شما و فدای قبر شما باد، رحمت خدا و درود فراوانش بر شما باد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۰

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس صورت بر قبر بگذار و بگو:

خدا تو را رحمت کند ای ابا الحسن (سه مرتبه) پدر و مادرم فدایت، نزد تو آمدم در حالی که زائر و مسافر تو بوده و از جنایات و ستم‌هائی که بر خود کرده‌ام و پشتم را سنگین نموده‌ام به تو پناهنده شده‌ام، از خدا که ولیّ تو و ولیّ من است درخواست دارم که بهره من از زیارتت را آزادی من از آتش دوزخ قرار دهد.

بعد هر دعائی که خواستی بکن و سپس از پشت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۱

دور بزن و خود را به نزدیک سر مبارک آن حضرت برسان و دو رکعت نماز بالای سر خوانده، در رکعت اوّل حمد و یس و در رکعت دوّم حمد و الرّحمن قرائت کن و اگر خواستی نماز را پشت قبر بجا بیاور منتهی بالای سر افضل و بهتر است و پس از تمام شدن نماز هر نماز دیگری خواستی بخوان منتهی دو رکعت نماز زیارت را باید نزد هر قبری بخوانی و وقتی از خواندن نماز فارغ شدی دو دست را بلند کن و بگو:

خداوندا ما به نزد آن حضرت رسیدیم در حالی که به آن جناب ایمان داشته و تسلیمش هستیم، به ریسمان او چنگ زده‌ایم، و به حقّش آگاهیم، به فضلش اقرار داریم، به گمراه بودن آنان که مخالفتش را کردند اطّلاع داریم، به طریق هدایتی که او بر آن است علم داریم، خداوندا تو و فرشتگان حاضرت را شاهد می‌گیرم که من به ایشان ایمان دارم، و به قاتلین ایشان کفر ورزیده و انکارشان می‌کنم، خداوندا برای آنچه به زبان می‌رانم در دلم حقیقت و واقعیتی، و در عملم شریعتی قرار بده و ضبط کن من را در زمره آنان که با آن حضرت شهید شدند، خداوندا کسانی را که نعمت ایمان را به کفر تبدیل کردند لعنت کن، منزهی تو ای حلیم و بردبار از آنچه ستمکاران در زمین مرتکب می‌شوند، با برکت و بلند مرتبه‌ای ای بزرگ، بزرگ گناه را از بندگانت می‌بینی ولی در تأدیبشان شتاب نمی‌کنی، بلند مرتبه‌ای ای با کرامت، تو شاهدی غیر غائب، و آگاهی به آنچه نسبت به برگزیدگان و دوستانت انجام شده اعمال و افعالی که لطمات و صدمات ناشی از آنها را نه آسمان و نه زمین نمی‌توانند تحمّل کنند، و اگر بخواهی از ایشان (فاعلین و عاملین ظلم) انتقام خواهی گرفت، ولی تو مهلت دهنده‌ای، به کسانی که بر تو و بر رسول و حبیبت جرات نموده و ستم کرده‌اند مهلت داده‌ای، ایشان را در زمین خود ساکن گردانیده‌ای و بواسطه نعمت‌هایت پرورششان داده‌ای، و این مهلت هست تا زمانی که ایشان به آن رسیده، و تا هنگامی که به آن منتقل شده، تا بدین وسیله عملی را که تقدیر نموده‌ای کاملا انجام داده و زمانی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۲

را که معین کرده‌ای فرا برسد، آن گاه ایشان را در طبقات پائین و در زیر زنجیرهای آتشی در آتش دوزخ مخلّد نمائی، و نیز آنها را در آب داغ و مایعی متعفّن که از چرک و عرق اهل دوزخ جاری است غرقشان کنی، و نیز آنها در مکانی که ضریع (گیاهی است که دارای تیغ‌های بسیار بلند است) در آن روئیده و همراه آن دائم زبانه آتش شعله‌ور است گرفتار نمائی، و در زیر زنجیرها و ریسمانهای آتش محبوس کرده، و از عرق و زرد آبی که از گوشت بدن اهل دوزخ جریان دارد و نیز از زقّوم جهنّم به آنها بخورانی، در حالی که اقامتشان در دوزخ طولانی و همراه با شعله‌ور بودن آتش سخت جهنّم می‌باشد، در جهنّمی که شراره‌های آن از دوزخیان هیچ باقی نگذارده و تمام را سوزانده و محو نماید، و در آبی داغ و جهنّمی سوزان جایشان دهی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۳

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس تکیه بر قبر داده و بگو:

ای سرور من به نزد تو آمدم در حالی که زائر تو هستم و پشته باری از گناه را می‌کشم، سفر خود به سوی تو را وسیله قرار دادم که به پروردگارم نزدیک شوم، و نیز به واسطه گریستن بر تو و با صدای بلند زاری نمودن و حسرت و تأسف خوردن و گریه کردن بر حال خویش به خدا تقرّب می‌جویم، بر خود خوف و هراسی نداشته زیرا امیدوارم که تو برای من حجاب و تکیه‌گاه و پناهگاه،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۴

و جایگاه امن و نگاه دارنده از آتش دوزخ بوده و در فردای قیامت حافظ من از جهنّم باشی، و من از دوستان شما هستم آنان که با دشمنانتان دشمن و با دوستانتان دوست هستند، بر این طریق زنده بوده و بر آن خواهم مرد، و ان شاء اللّه بر آن مبعوث شده و پس از مردن زنده خواهم شد، همانا بدن و جسم خویش را به تعب انداخته و با اهل خود وداع نموده و سفرم به درازا کشیده، و در قرب و جوار شما آرزوی نجات دارم، و در آمدن به محضر شما امیدوارم که در زمان رجعت باز گردم و در نظر کردن بر شما و به مکانتان طمع دارم که در فردای قیامت با پدران و سلف گذشته شما در بهشت باشم.

و سپس بگو:

ای ابا عبد اللّه، ای حسین فرزند رسول خدا، نزد تو آمدم در حالی که شما را شفیع بین خود و خدا قرار دادم، بار خدایا من فرزند حبیبت را شفیع خود بسوی تو قرار دادم، و فرشتگان را نیز شفیع خویش نمودم، فرشتگانی که بر آن حضرت ضجّه زده و ناله نموده و گریسته و فریاد می‌کنند، و از زاری و گریستن سستی به آنها راه نیافته و از آن بدحال نشده و از ترس تو بیمناک و هراسان هستند، و از عذاب تو بر حذر می‌باشند، گذشت ایّام آنها را تغییر نداده، و در حالی که پیوسته جیق می‌زنند از اطراف حیر (حرم سیّد الشهداء علیه السّلام) دور نمی‌شوند، و سرور و آقای ایشان عمل و حرکت آنها را می‌بینند، لا ینقطع چشمهایشان اشک ریخته و خشک نمی‌گردد حزن ایشان شدّت پیدا کرده و سوزش و گرمی آن افزون شده و هرگز آرام و خاموش نمی‌شود.

سپس دو دست خود را بلند کن و بگو:

خدایا از تو درخواست می‌کنم درخواست شخص بی‌چیز و ذلیل را، درخواست شخص علیل و خواری را که با درخواستش غیر تو را قصد نمی‌کند، پس اگر رحمت تو شامل حالش نشود هلاک می‌گردد، از تو درخواست می‌کنم که لطف خود را شامل حالم بنمائی، تو کسی هستی که سائل را ناامید نمی‌کنی،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۵

مغفرت را شامل بندگان کرده و از گناهان می‌گذری، ای سرور من نیستم صبورترین و نرم‌ترین خلق تو بر تو، و نیستم نرم‌ترین کسی که پسر حبیبت را به درگاهت واسطه آورده باشم، من آرزو و امید دارم، طمع داشته و به زیارت آمده و وطن را ترک کرده‌ام، امید به تو دارم که در مقابل جبران می‌کنی زیرا من را از منزلم بیرون آورده، پس اذن دادی که به این مکان بیایم و این رحمتی است از تو، و تفضّلی است از جانب تو به من ای بخشنده مهربان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۷

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

و در خواندن دعاء بقدری که قدرت داری سعی کن و زیاد بخوان سپس از آن محوطه سر پوشیده بیرون بیا و در مقابل قبور شهداء بایست و در حالی که به تمامشان اشاره می‌کنی بگو:

درود بر شما و رحمت خدا و برکاتش بر شما، درود بر شما ای اهل گورها که از دیار اهل ایمان می‌باشید، درود بر شما بواسطه صبر و بردباری که نمودید پس خوشا به پایان زندگی دنیای شما، درود بر شما ای دوستان خدا، درود بر شما ای یاران خدا و یاران رسول خدا و یاران امیر المؤمنین، و یاران فرزند رسول خدا و یاران دین خدا، شهادت می‌دهم که شما یاران خدا هستید همان طوری که خداوند عزّ و جلّ فرمود:

وَ کَأَیِّنْ مِنْ نَبِیٍّ قاتَلَ مَعَهُ رِبِّیُّونَ کَثِیرٌ فَما وَهَنُوا لِما أَصابَهُمْ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَ ما ضَعُفُوا وَ مَا اسْتَکانُوا، پس شما ضعیف و ناتوان نشدید، تا خدا را بطریق حق که داشتید ملاقات نمودید، رحمت فرستد خدا بر شما و بر روان و بر بدن و جسدهای شما، بشارت باد شما را به وعده‌ای که خدا داده و تخلف و تبدیل در آن نمی‌باشد، چه آنکه حقتعالی خلف وعده نخواهد نمود، و خدا به سبب شما تقاص خونی را که وعده داده خواهد نمود، شما برگزیده‌های خدا هستید، که اختصاصتان داد به حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، شما شهیدان و سعادتمندانی هستید که نزد خدا به سعادت نائل شدید و رسیدید به درجات عالی بهشت «که اهل آن هرگز از آن کوچ نکرده و پیر و فرسوده نمی‌شوند، و خشنودند به اقامه نمودن در دار السّلام» در حالی که با کسی هستید که نصرتش نمودید، خدا به شما یاران و اعوان پاداش خیر دهد پاداش کسانی را که با رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم صبر نمودند، خداوند وفا کرد به آنچه وعده به شما نمود و کرامت در جوارش و سکونت در

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۴۸

خانه‌اش با انبیاء و مرسلین و امیر المؤمنین علیه السّلام را که رهبر گروه و امتی است که دست و پا و رویشان سفید و درخشان می‌باشد نصیب نمود، درخواست می‌کنم از خدائی که من را بسوی شما واداشت و رهسپار نمود و مصارع و مقتل شما را به من نشان داد اینکه نشان دهد به من شما را بر حوض کوثر در حالی که سیراب می‌باشید، و نشان دهد دشمنان شما را در پائین‌ترین درکات جهنّم، زیرا ایشان شما را ظالمانه کشتند و قصدشان از این فعل شنیع از بین بردن حق بود، و جامه‌های شما را از تن درآورده و برای فرزند سمیه و پسر خورنده جگرها بردند، پس از خدا درخواست می‌کنم اینکه ایشان را بمن نشان بدهد در حالی که سخت تشنه بوده و به زنجیر و غل کشیده شده باشند، و بطرف جهنّم آنها را بکشانند، درود بر شما دائما هنگامی که فانی و پوسیده شده باشم، حسرت و افسوس می‌خورم بر شما، چه مصیبتی بر هر یک از نزدیکان و خویشان محمّد و آل محمّد وارد شد! هر آینه بزرگ و اختصاص و گسترده می‌باشد مصیبت شما، من برای شما جزع و ناله می‌کنم، و بخاطر شما دردمند و محزونم، و بواسطه مصیبت‌های وارده بر شما مصیبت زده و در حیرتم، گوارا باد شما را آنچه داده شده‌اید، و گوارا باد بر شما آنچه به آن تحیّت گفته شده‌اید، همانا فرشتگان بر شما گریسته و اطراف شما را گرفته و در لشکرگاه شما سکونت اختیار کرده، و در قتلگاه شما فرود آمده، و تقدیستان نموده و بالهایشان را بر شما گسترده‌اند، ایشان تا روز قیامت از شما جدا نخواهند شد، و در روز حشر و نشر بر گرد شما طواف کرده و دور می‌زنند و این رحمتی است از جانب

حق تعالی، و شما به واسطه این رحمت به شرف دنیا و آخرت رسیده‌اید، نزد شما آمدم با شوق و زیارت‌تان کردم با خوف و هراس، از خدا می‌خواهم که شما را در حوض کوثر به من نشان دهد و در بهشت با انبیاء و مرسلین و شهداء، و صالحین باشید، و نیک رفیقانی هستند ایشان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۰

دنباله زیارت نامه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

سپس به دور حائر بگرد در حالی که می‌گوئی:

ای کسی که به سویش سفر کرده‌ام و به جانبش از شهر خود خارج گشته‌ام و به او پناه آورده‌ام و به طرفش عزم نموده‌ام، و به سویش به واسطه پسر پیامبرش تقرّب جسته‌ام، درود بفرست بر محمّد و آل محمّد با داخل نمودن من به بهشت منّت بر من بگذار و از آتش جهنّم رهایم نما، بار خدایا به غربت و دور بودن منزلم ترحّم فرما، و به واسطه سیر و سفر کردنم به سوی تو و پسر حبیبت من را مورد مهربانی و ترحّم خویش قرار بده، من را رستگار و سعادتمند بگردان، عذر من را پذیرفتی و تواضع و فروتنی من نزد امام و سرور و آقایم را مورد قبول قرار بده، به فریاد و گریه و حزن و افغان و تضرّع و اندوهم رحم کن، و نیز به جزع و بی‌تابی قلبم ترحّم فرما، من به واسطه نعمتی که نصیبم نموده و لطفی که در حقّم روا داشتی به سوی تو از منزلم خارج شده‌ام، و نیز سفرم به سوی تو مرهون تقویتی است که تو من را نموده و به من قدرت داده‌ای، و موانع و مشکلات را از من دور کرده‌ای و در شب و روز حفظم کرده‌ای و مورد کرامتت قرارم داده‌ای، و هر دیاری را که طی کرده و هر بیابان و خشکی را که پیمودم و هر منزلی را که فرود آمده‌ام به واسطه عنایت و لطف تو بوده، تو من را در خشکی و بیابان و آب و دریا رهبری کردی، و تو من را به مقصد رسانده و توفیق داده و اسباب را در اختیارم نهادی و کفایتم کردی و به واسطه فضل تو و حفاظت از من به مقصد

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۱

خود رسیدم و در تمام این عنایات و الطاف منّت تو بر من ثابت است و فعل و اسم و شخص من نزد تو مکتوب و مضبوط می‌باشد، پس حمد و سپاس تو را است بر نعمتهائی که به من داده و بدین ترتیب من را آزمودی و مورد احسان و کرامت قرار دادی، بار خدایا به دوری من از تو و مرتبه‌ام نزدت و چرب زبانیم رحم فرما، متوسّل‌شدنم را به خود به واسطه فرزند حبیب و اختیار شده و برگزیده‌ات از خلق بپذیر، خداوندا روی نمودن و توجّهم به خودت را قبول نما، خدایا لغزش‌هایم را عفو نما، گناهان بزرگ را که در گذشته از من سرزده ببخش، و عیوب و گناهان و ستم‌هائی که به خود کرده‌ام و تو از آنها آگاهی مانع آمرزش تو نشوند، و اگر از قبایح من در غضب هستی از من راضی شو، و اگر بر من خشمگین هستی توبه‌ام را قبول کن و از من درگذر، همانا تو بر هر چیز قادر هستی، خداوندا من و پدر و مادرم را بیامرز، و به ایشان ترحّم فرما همان طوری که ایشان در طفولیت و کودکی به من ترحم کرده و تربیتم نمودند و از طرف من به ایشان پاداش نیک عطاء فرما، خداوندا بواسطه

احسانشان به من، تو نیز به ایشان پاداش بده و به آنها احسان نما در مقابل بدی‌هایشان آنها را بیامرز، خداوندا به واسطه رحمت واسعه‌ات ایشان را به بهشت داخل کن و صورتشان را از مقابل شدن با عذابت بر حذر دار و خنک و خوش نما خوابگاهشان را و در قبرشان وسعت بده و به من نشان بده که ایشان را در رحمتت مستقر فرموده‌ای و در جوار حبیبت حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم قرار داده‌ای.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۲

باب هشتادم کیفیّت خواندن نماز نزدیک قبر حضرت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن خالد برقی و محمّد بن عبد اللّه، از پدرش عبد اللّه بن جعفر حمیری، از ابی عبد اللّه برقی، از جعفر بن ناجیه، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

نزد سر قبر حضرت امام حسین علیه السّلام نماز بگذار.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۳

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسن، و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از موسی بن عمر و ایّوب بن نوح از عبد اللّه بن مغیره، از ابی الیسع وی می‌گوید:

شخصی از حضرت أبا عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرد و من می‌شنیدم، وی عرض کرد:

هر گاه به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام رفتم هنگام نماز آیا قبر را قبله و مقابل خود قرار بدهم؟

حضرت فرمودند:

از قبر فاصله بگیر و دور شو. حدیث سوّم ترجمه:

علی بن الحسین رحمهٔ اللّه علیه، از علی بن ابراهیم، از پدرش، از ابن ابی نجران، از یزید بن اسحاق، از حسن بن عطیّهٔ، از ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۴

فرمودند:

هر گاه از سلام دادن به شهداء فارغ شدی به نزد قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برو و آن را در مقابل خود قرار بده سپس هر چه خواستی نماز بخوان. حدیث چهارم ترجمه:

علی بن الحسین، از علی بن ابراهیم، از پدرش، از ابن فضّال، از علی بن عقبه، از عبید اللّه بن علی حلبی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، و می‌گوید: محضر امام علیه السّلام عرض کردم:

ما به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام می‌رویم چگونه در آنجا نماز بخوانیم؟

حضرت فرمودند:

پشت قبر نزد دو کتف و شانه‌های آن حضرت بایست سپس بر پیامبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و امام حسین علیه السّلام نماز بگذار.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۵

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از ایّوب بن نوح، و غیرش از عبد اللّه بن مغیره، وی گفت:

ابو الیسع برای ما نقل نمود و گفت:

من می‌شنیدم که شخصی از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام راجع به غسل زیارت حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام پرسید و بعد عرضه داشت:

وقتی نماز می‌گذارم آیا قبر آن حضرت را قبله قرار بدهم؟

حضرت فرمودند:

از قبر دور شو و در ناحیه دیگر نماز بخوان.

عرض کرد: از گل قبر بردارم و به عنوان برکت نگه دارم؟

حضرت فرمودند:

بلی یا فرمودند: اشکالی ندارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۶

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر از پدرش، از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حماد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم وی گفت:

هشام بن سالم برایم نقل کرد که شخصی محضر مبارک امام صادق علیه السّلام مشرّف شد و به آن جناب عرض کرد:

ای پسر رسول خدا آیا پدر شما زیارت شود؟

حضرت فرمودند:

بلی و نزد قبرش نماز نیز خوانده شود.

و حضرت افزودند:

نماز پشت قبر خوانده شود و نباید بر آن تقدم جویند.

مترجم گوید:

مقصود اینست که جلو قبر و مقدم بر امام علیه السّلام نباید نماز خواند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۷

باب هشتاد و یکم قصر شدن نماز واجب و رخصت در خواندن نماز مستحبی در حائر و تمام مشاهد مشرّفه

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن، از حسین بن الحسن بن ابان، از حسین بن سعید، از قاسم بن محمّد جوهری، از علی بن ابی حمزة نقل کرده که وی گفت: راجع به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام از عبد صالح علیه السّلام پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

دوست ندارم آن را ترک کنی.

عرض کردم: چه می‌فرمائید راجع به نماز خواندنم در آنجا و حال آنکه نمازم شکسته و قصر می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

در مسجد الحرام و در مسجد الرّسول و نزد قبر حضرت امام حسین علیه السّلام آنچه نماز مستحبی خواستی بخوان و من آن را دوست می‌دارم.

وی می‌گوید: از آن حضرت پرسیدم: آیا نزد قبر حضرت امام حسین علیه السّلام در روز نماز مستحبی بخوانم؟

حضرت فرمودند: بلی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۸

حدیث دوّم ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم موسوی، از عبید اللّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر، از حضرت ابی الحسن علیه السّلام، وی می‌گوید: از آن جناب پرسیدم: در وقتی که مسافر بوده و نمازهایم را شکسته می‌خوانم آیا در جوار قبر امام حسین علیه السّلام و مکّه و مدینه می‌توانم نماز مستحبی بخوانم؟

حضرت فرمودند:

در جوار قبر امام حسین علیه السّلام و در مسجد الحرام و مسجد الرّسول و در مشاهد النبی صلّی اللّه علیه و آله و سلّم آنچه نماز مستحبی خواستی بخوان زیرا آن عمل خیر و پسندیده‌ای می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۵۹

ترجمه:

علی بن الحسین، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از ابن ابی عمیر و ابراهیم بن عبد الحمید جملگی از حضرت ابی الحسن علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده‌اند.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن موسی الخشّاب، از جعفر بن محمّد بن حکیم خثعمی، از ابراهیم بن عبد الحمید، از حضرت ابی الحسن علیه السّلام مثل همین حدیث را روایت کرده‌اند. حدیث سوّم ترجمه:

علی بن محمّد بن یعقوب کسائی می‌گوید:

علی بن الحسن بن فضّال، از عمرو بن سعید، از مصدّق بن صدقه، از عمّار بن موسی ساباطی نقل کرده که وی گفت: از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام راجع به خواندن نماز در حائر سؤال کردم؟

حضرت فرمودند:

نماز فریضه را باید صرفا در آنجا شکسته بخوانی و نوافل را هم بجا نیاوری.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۰

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن اسماعیل، از صفوان بن یحیی، از اسحاق بن عمّار، از حضرت ابی الحسن علیه السّلام، نقل کرده، وی گفت:

از امام علیه السّلام راجع به خواندن نماز مستحبی کنار قبر حضرت امام حسین و مشاهد نبی صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حرمین در حالی که مسافر بوده و نمازهای واجب را شکسته می‌خوانیم! سؤال کردم؟

حضرت فرمودند:

بلی، نماز مستحبی آنچه قدرت داری بخوان زیرا آن عمل نیک و پسندیده می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۱

حدیث پنجم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن الحسن الصّفار، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطاب، از صفوان بن یحیی، از اسحاق بن عمّار نقل کرده که گفت:

محضر ابی الحسن علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم در وقتی که مسافر بوده و نماز را شکسته می‌خوانم آیا می‌توانم در حرمین (مسجد الحرام و مسجد النبی) و در کنار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام نماز نافله بخوانم؟

حضرت فرمودند:

بلی، تا آنجا که قدرت داری نافله بخوان. حدیث ششم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن، از حسین بن الحسن بن ابان، از حسین بن سعید، از قاسم بن محمّد جوهری، از علی بن ابی حمزه از حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۲

ابی ابراهیم علیه السّلام نقل کرده، وی می‌گوید:

از حضرت پرسیدم: در وقتی که مسافر بوده و نمازهایمان را شکسته می‌خوانیم آیا می‌توانیم در کنار قبر امام حسین و مشاهد النبی صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و حرمین (مسجد الحرام و مسجد النّبی صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) نماز مستحبی بخوانیم؟

حضرت فرمودند:

بلی، نماز مستحبی بخوان تا آنجا که قدرت داری. حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه نقل کرده که وی گفت:

از ایّوب بن نوح پرسیدم، آیا در این مشاهد چهارگانه: مکّه و مدینه و کوفه و قبر حضرت امام حسین علیه السّلام نماز قصر می‌شود؟ و روایتی که در آن وارد شده چیست؟

وی گفت: من و صفوان و ابن ابی عمیر و تمام اصحاب نمازهایمان را قصر می‌خوانیم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۳

باب هشتاد و دوّم تمام خواندن نماز کنار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام و تمام مشاهد مشرّفه

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن، از حسن بن متّیل، از سهل بن زیاد آدمی، از محمّد ابن عبد اللّه، از صالح بن عقبه، از ابی شبل، وی گفت:

محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرض کردم: آیا به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین علیه السّلام بروم؟

حضرت فرمودند:

زیارت کن قبر پاک و طیّب را و نمازت را آنجا تمام بخوان.

وی عرض کرد: آیا نمازم را آنجا تمام بخوانم؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۴

حضرت فرمودند: تمام بخوان.

وی می‌گوید: عرضه داشتم: برخی از اصحاب ما روایت کرده‌اند که نماز را باید شکسته خواند؟

حضرت فرمودند:

ضعفاء نمازشان را شکسته می‌خوانند.

مترجم گوید:

مقصود از «ضعفاء» شاید کسانی باشند که قادر بر تمام خواندن نبوده یا این فعل بر آنها مشقّت داشته باشد و محتمل است مقصود از آنان، جاهلین به احکام شرع باشد. ترجمه:

محمّد بن یعقوب رحمهٔ اللّه علیه از جماعتی از اساتیدش، از سهل بن زیاد باسنادش مثل همین روایت را نقل کرده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۵

حدیث دوّم ترجمه:

ابو عبد الرحمن محمّد بن احمد عسکری، از حسن بن علیّ بن مهزیار، از پدرش علی، از حسین بن سعید، از ابراهیم بن ابی البلاد، از شخصی از اصحابمان که به او حسین گفته می‌شد، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

در سه مکان نماز تمام خوانده می‌شود:

مسجد الحرام، مسجد الرّسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و کنار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام. حدیث سوّم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و برادرم و علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد ابن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از عبد الملک قمّی از اسماعیل بن جابر، از عبد الحمید خادم اسماعیل بن جعفر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۶

در چهار مکان نماز تمام خوانده می‌شود:

مسجد الحرام، مسجد الرسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم، مسجد الکوفهٔ و حرم حضرت امام حسین علیه السّلام. حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش از احمد بن ابی عبد اللّه برقی، از پدرش از حمّاد بن عیسی، از برخی از اصحاب ما، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

این امر از اسرار و امور نهانی است که، نماز را در چهار مکان تمام بخوانند:

در مکه، مدینه، مسجد کوفه، و حائر حسینی علیه السّلام. ابن قولویه گوید:

حسین بن أحمد بن مغیره بدنبال این حدیث در این باب مضمونی را افزوده که حیدر بن محمّد بن نعیم سمرقندی از طریق اجازه به خط خودش به وی خبر داده و گفته:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۷

در مکّه زمانی نماز را تمام می‌توان خواند که عبور از آن برای حج باشد. حدیث پنجم ترجمه:

از ابی النّضر محمّد بن مسعود عیّاشی، از علی بن محمّد، وی گفت:

محمّد بن احمد از حسین بن علی بن النّعمان، از ابی عبد اللّه برقی؛ و علیّ بن مهزیار؛ و ابی علی بن راشد، جملگی، از حمّاد بن عیسی، از ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمودند:

از علوم نهانی حقتعالی و اسرار مخفیه است که در چهار مکان نماز را تمام می‌خوانند:

حرم خدا (مسجد الحرام) حرم رسول خدا (مسجد النبی صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) و حرم امیر المؤمنین علیه السّلام و حرم حضرت امام حسین صلوات اللّه علیهم اجمعین.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۸

حدیث ششم ترجمه:

محمّد بن همّام بن سهیل، از جعفر بن محمّد بن مالک فزاری، وی گفت:

محمّد بن حمدان مدائنی، از زیاد قندی نقل کرد که وی گفت:

دوست دارم برای تو آنچه را که برای خودم دوست دارم و کراهت دارم برای تو آنچه را که برای خودم کراهت دارم نمازت را در حرمین (حرم خدا و حرم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) و کوفه و کنار قبر امام حسین علیه السّلام تمام بخوان.

حدیث هفتم ترجمه:

علی بن حاتم قزوینی گفت:

محمّد بن ابی عبد اللّه اسدی به ما خبر داد و گفت: قاسم بن ربیع صحّاف از عمرو بن عثمان، از عمرو بن مرزوق نقل نمود که وی گفت: از حضرت ابا الحسن علیه السّلام راجع به خواندن نماز در حرمین (حرم اللّه و حرم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) و در کوفه کنار قبر حضرت امام حسین علیه السّلام پرسیدم؟ حضرت فرمودند:

نماز را در این اماکن تمام بخوان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۶۹

حدیث هشتم ترجمه:

محمّد بن یعقوب و جماعتی از اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از محمّد بن یحیی عطّار، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن سنان از حذیفهٔ بن منصور، وی گفت:

کسی که حدیث را از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیده برایم نقل کرد که آن حضرت فرمودند: نماز را در مسجد الحرام و مسجد الرّسول صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و مسجد کوفه و حرم حضرت امام حسین علیه السّلام تمام بخوان. حدیث نهم ترجمه:

مضمونی را حسین بن احمد بن مغیر در حدیث احمد بن ادریس بن احمد بن زکریا القمی اضافه کرده و گفته است: محمّد بن عبد الجبار، از علی بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۰

اسماعیل، از محمّد بن عمرو، از قائد حناط، از حضرت ابی الحسن ماضی علیه السّلام (حضرت امام موسی کاظم علیه السّلام)، وی می‌گوید:

از آن حضرت پرسیدم: نماز را در حرمین (حرم خدا و حرم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) چگونه بخوانم؟

حضرت فرمودند:

نماز را تمام بخوان اگر چه از حرم مرور و عبور کرده و در آن اقامت نکنی. حدیث دهم ترجمه:

احمد بن ادریس می‌گوید:

احمد بن ابی زاهر، از محمّد بن حسین زیّات، از حسین بن عمران، از عمران نقل کرده وی گفت: محضر مبارک حضرت ابی الحسن علیه السّلام عرض کردم: در مسجد الحرام نمازم را قصر خوانده یا تمام بجا آوردم؟

حضرت فرمودند:

اگر قصر خواندی می‌توانی و اگر تمام هم به جا آوردی خیر است و زیاد نمودن در خیر، خیر می‌باشد.

مترجم گوید:

مقصود آن است که نماز خیر بوده و نماز قصر را تمام خواندن زیاد نمودن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۱

خیر محسوب شده از این رو نفس این زیادی نیز عملی نیک و کاری پسندیده به حساب می‌آید.

باب هشتاد و سوّم نماز فریضه در حرم امام حسین علیه السّلام معادل حج و نماز نافله معادل عمره محسوب می‌شود

حدیث اوّل ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم موسوی، از عبید اللّه بن نهیک، از ابن ابی عمیر، از شخصی از حضرت ابی الحسن علیه السّلام، راوی گفت: حضرت به مردی فرمودند:

فلانی چه تو را باز می‌دارد از اینکه وقتی حاجتی داری به سر قبر مبارک حضرت حسین علیه السّلام بروی و چهار رکعت نماز بجا آورده سپس حاجت خود را از خدا بخواهی؟ نماز فریضه در کنار قبر آن حضرت معادل حج و نافله مساوی با عمره می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۲

حدیث دوّم ترجمه:

پدرم و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از ابی عبد اللّه جامورانی رازی، از حسن بن علی بن ابی حمزة از حسن بن محمّد بن عبد الکریم ابی علی، از مفضّل بن عمر، از جابر جعفی، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به مفضّل در ضمن حدیث طولانی راجع به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام فرمودند:

سپس به سراغ نماز برو آن را بخوان که در مقابل هر رکعتی که کنار قبر آن حضرت بجا آوردی گویا ثواب کسی را که هزار حج و هزار عمره انجام داده و هزار بنده آزاد کرده برده‌ای و مانند کسی هستی که هزار مرتبه با نبی مرسل در راه خدا قیام کرده‌ای ...

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۳

حدیث سوّم ترجمه:

علی بن الحسین، از محمّد بن یحیی عطّار، از محمّد بن احمد، و محمّد بن حسین بن متّ الجوهری، از محمّد بن احمد، از هارون بن مسلم، از ابی علیّ حرّانی، وی گفت: محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم:

ثواب کسی که قبر حضرت امام حسین را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

کسی که به نزد قبر آن حضرت رفته و زیارتش کرده و دو یا چهار رکعت نماز آنجا بخواند خداوند متعال برای او یک حج و عمره می‌نویسد.

راوی می‌گوید: عرض داشتم: فدایت شوم: هر کسی که به زیارت قبر هر امام مفترض الطاعۀ برود این اجر و ثواب را دارد؟

حضرت فرمودند:

همچنین است هر کسی که به زیارت قبر هر امام که اطاعتش واجب است برود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۴

ترجمه:

پدرم رحمۀ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از ابی القاسم، از ابی علی خزاعی نقل کرده که وی گفت: محضر مبارک امام صادق علیه السّلام عرضه داشتم و مثل همین حدیث را ذکر نموده. حدیث چهارم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از علاء بن رزین، از شعیب عقرقوفی از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت:

محضرت مبارک آن حضرت عرضه داشتم: فدایت شوم ثواب و اجر کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام برود چیست؟

حضرت فرمودند:

ای شعیب احدی کنار قبر آن حضرت نمازی نمی‌خواند مگر آنکه حق تعالی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۵

از او می‌پذیرد، و احدی در آنجا دعاء نمی‌کند مگر آنکه خداوند متعال خواسته‌اش را در دنیا و آخرت برآورده می‌نماید.

عرض کردم: فدایت شوم: بیشتر بفرمائید.

حضرت فرمودند:

ای شعیب کمترین چیزی که در باره زائر حسین بن علی علیهما السّلام گفته می‌شود این است که به وی خطاب کرده و می‌گویند:

ای بنده خدا، حق تعالی تو را آمرزیده، پس امروز عمل جدید تازه‌ای را آغاز نما.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۶

باب هشتاد و چهارم وداع با قبر حضرت حسین بن علی صلوات اللّه علیهما

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمّد بن الحسن، از حسین بن حسن بن ابان، از حسین بن سعید.

و پدرم و علی بن الحسن و محمّد بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، و محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصّفار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از فضالة بن ایّوب، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۷

نعیم بن ولید، از یوسف کناسی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هر گاه خواستی با حضرت حسین بن علی علیهما السّلام وداع کنی بگو:

درود بر تو و رحمت و برکات خدا بر تو، تو را به خدا می‌سپارم، و می‌گویم:

خدا حافظ، به خدا و رسولش و به آنچه تو آورده و بر آن دلالت کردی ایمان آوردم، و از رسول تبعیّت و پیروی کردم، پس ما را با شاهدین بنویس، خدایا قرار مده این زیارت را آخرین عهد و پیمان، با او، خدایا از تو می‌خواهیم که بواسطه حبّ و دوستی او به ما نفع دهی، خدایا او را به مقام پسندیده گسیل دار و بواسطه‌اش دین خود را یاری فرما، و به سبب او دشمنت را نابود نما، و به سببش کسانی را که طرح جنگ با آل محمّد را طرّاحی کردند هلاک فرما، زیرا خودت چنین وعده‌ای داده‌ای و هرگز خلف وعده نمی‌کنی، درود بر تو و رحمت و برکات خدا بر تو، شهادت می‌دهم که شما شهداء و نیک‌نژادان می‌باشید، در راه خدا جهاد کرده و بر طریق رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مقاتله نمودید، شما پیشی‌گیرندگان و هجرت‌کنندگان و یاری نمایندگان هستید، شهادت می‌دهم که شما یاران خدا و یاران رسولش می‌باشید، پس حمد و سپاس خدائی را که به شما وعده راست داد و نشان داد به شما آنچه را که دوست می‌دارید و درود و رحمت و برکات خدا بر محمّد و آل محمّد، خداوندا من را در دنیا از یاد نعمتهایت غافل منما، البتّه نه آنکه مشغولم کنی به نعمتهای زیادی که شگفتی‌های خوبی و زیبائی آنها من را از تو باز داشته و جلاء و درخشندگی زینت آنها مفتونم نماید، و نه اینکه مبتلایم کنی به قلّت و کمی نعمتها که رنج و تعب کم بود آنها مضرّ به عملم بوده و حزن ناشی از آن سینه‌ام را پر نماید، از نعمتهایت آن قدر به من اعطاء فرما که از مخلوقاتت بی‌نیاز و از بدی آنها در امان باشم، خداوندا به مقدار کفاف به من اعطاء نما تا بواسطه آن به رضایت و خشنودی تو دست یابم، ای مهربان‌تر از هر مهربانی، و خدا درود و رحمت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۸

فرستد بر رسولش حضرت محمّد بن عبد اللّه و بر اهل بیت پاکش که جملگی نیکان و خوبان می‌باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۷۹

[زیارت وداع امام حسین علیه السلام]

حدیث دوّم ترجمه:

أبو عبد الرحمن محمّد بن أحمد بن الحسین العسکری در شهر عسکر مکرم از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از محمّد بن ابی عمیر، از محمّد بن مروان، از ابی حمزة الثمالی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

هر گاه خواستی بعد از فراغت از زیارات وداع نمائی آنچه در قدرت تو است از زیارات را بجا آور، البتّه مقام و مکانت در نینوی و غاضریه باشد و از آنجا به زیارت برو، وقتی قصد زیارت کردی غسل کن و سپس زیارت وداع نما و وقتی از زیارت فارغ شدی رو به صورت قبر کن و از قبر خواهش نموده و بگو:

سلام بر تو ای ولیّ خدا، سلام بر تو ای ابا عبد اللّه، تو برای من سپری از عذاب می‌باشی، این زمان هنگام وداع من با شما و مراجعتم از خدمت شما بوده، در حالی که رو گردان از شما نبوده، و بجای شما به دیگری رو نمی‌نمایم، و غیر شما را بر شما اختیار نخواهم نمود، و بی‌رغبت نیستم از قرب و در جوار شما بودن، نفس و جانم را در معرض خطر حوادث قرار داده، و اهل و وطن خود را ترک نمودم، پس در روز حاجت و نیاز و احتیاجم کمک می‌باشی، در آن روزی که پدر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۰

و فرزند و خویشاوندان و نزدیکانم نفعی به حالم ندارند، از خدائی که تقدیر و خلق نموده می‌خواهم که بواسطه شما حزن و اندوه من را برطرف کند، و از خدائی که فراق و جدا شدن از مکان تو را مقدّر من ساخته در خواست می‌نمایم که این را زیارت آخر من قرار ندهد، و از خدائی که چشم من را بر تو گریاند می‌خواهم که این اشک را سند و تکیه‌گاه من قرار دهد و از خدائی که من را از خانه و اهلم به سوی تو آورد می‌خواهم که این زیارت را ذخیره آخرتم قرار دهد، و از خدائی که مکان تو را به من نشان داد و هدایتم نمود که تسلیم و فرمانبردار تو بوده و زیارت کنم تو را درخواست می‌کنم که من را بر حوض شما وارد نماید، و رفاقت با شما در بهشت را همراه با آباء و پدران صالح و نیکوکار شما صلی اللّه علیهم اجمعین روزی من فرماید، درود بر تو ای برگزیده خدا و فرزند برگزیده‌اش، درود بر رسول خدا حضرت محمّد بن عبد اللّه، حبیب و برگزیده خدا، و امین و فرستاده او، و سرور انبیاء، درود بر امیر المؤمنان و وصی رسول پروردگار عالمیان، و رهبر دست و روی سفیدان، درود بر ائمه راشدین و مهدیّین، درود بر کسی که از شما در حائر می‌باشد، درود بر فرشتگان خدا که کنار قبر باقی مانده و اقامه گزیده‌اند،

آنان که به امر پروردگارشان قیام کرده‌اند، درود بر ما و بر بندگان نیکوکار خدا، و حمد و سپاس مر خدائی را که پروردگار عالمیان می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۲

دنباله زیارت وداع حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام ترجمه:

و می‌گوئی:

درود خدا و فرشتگان مقرّب و انبیاء مرسل، و بندگان نیکوکارش بر تو ای پسر رسول خدا و بر جان و جسم تو و بر فرزندانت و بر کسانی که از اولیاء تو بوده و نزدت حاضر شدند، با تو وداع کرده و تو را به خدا می‌سپارم و درود و خداحافظی با تو می‌گویم، به خدا و به رسولش به آنچه از نزد خدا رسولش آورده ایمان دارم، خداوندا ما را شاهدین و کسانی که در رکاب فرزند رسول خدا حاضر شدند بنویس و نام ما را در طومار ایشان ثبت و ضبط بفرما.

و بگو:

خداوندا بر محمّد و آل محمّد درود و رحمت فرست و این زیارت را آخرین زیارت من از پسر رسول خودت قرار مده، خداوندا زیارت او را برای همیشه تا مادامی که من زنده هستم نصیبم فرما، خداوندا بواسطه حب و دوستی او من را منتفع گردان ای پروردگار عالمیان، خداوندا او را به مقامی پسندیده مبعوث گردان، تو بر هر چیزی قادر و توانا هستی، خداوندا من بعد از نماز و سلام از تو می‌خواهم که بر محمّد و آل محمّد رحمتت را فرستاده و آن را شامل ایشان گردانی و نیز این زیارت را آخرین زیارت من نسبت به فرزند رسول قرار ندهی و اگر آخرین زیارتم مقدّر کرده‌ای پس ای پروردگارم من را به او و آباء و دوستانش محشور فرما و اگر من را باقی گذارده و عمرم را طولانی نمودی پس روزی کن دوباره به زیارتش عود کرده و بعد از آن دوباره به زیارتش برگردم به رحمت واسعه‌ات ای مهربان‌تر از هر مهربانی امیدوار می‌باشم، خداوندا برای من زبانی راست را میان دوستانت قرار بده و مشاهد و اماکنی که ایشان حیّا و میتا حضور دارند را محسوب من نما، خداوندا بر محمّد و آل محمّد درود و رحمت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۳

بفرست، خداوندا بواسطه نعمتهای زیادی دنیا که شگفتی‌های خوبی و زیبائی آنها من را از تو باز داشته و جلاء و درخشندگی زینت آنها مفتونم می‌نماید من را از یاد خودت غافل مکن و نیز من را به قلّت و کمی امکانات دنیوی که رنج و تعب کم بود آنها مضرّ به عملم بوده و حزن ناشی از آن سینه‌ام را پر می‌نماید مبتلا نفرما از دنیا آن قدر به من اعطاء فرما که از مخلوقاتت بی‌نیاز و از بدی آنها در امان باشم، خداوندا به مقدار کفاف از دنیا به من اعطاء نما تا بواسطه آن به رضایت و خشنودی تو دست یابم ای خالق مهربان، و درود بر شما ای فرشتگان خدا و ای زائرین قبر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام. سپس طرف

راست صورت خود را یک بار و جانب چپ را بار دیگر بر قبر مطهّرش بگذار و در دعاء و درخواست حاجتت مبالغه کن و هنگامی که از حرم خارج می‌شوی روی خود را از قبر بر مگردان بلکه همچنان مواجه با آن باش تا از آنجا بیرون روی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۵

باب هشتاد و پنجم زیارت قبر حضرت عباس بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

ابو عبد الرحمن محمد بن احمد بن الحسن العسکری در عسکر از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش علی بن مهزیار از محمّد بن ابی عمیر از محمّد بن مروان، از ابی حمزه ثمالی، وی می‌گوید: امام صادق علیه السّلام فرمودند: هر گاه خواستی زیارت کنی قبر حضرت عبّاس بن علی علیه السّلام را که در کنار شط فرات و در مقابل جابر قرار دارد پس بر در سقیفه بایست و بگو: درود خدا و درود فرشتگان مقرب و انبیاء مرسلش و درود بندگان صالح و نیکوکارش و درود تمام شهداء و صدیقین و پاکان و پاکیزگان در صبح و شام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین، شهادت می‌دهم که تو تسلیم فرزند نبی مرسل و سبط برگزیده پیامبر و راهنما و عالم و جانشین مبلّغ و مظلوم ستم دیده بوده و او را تصدیق داشته و در مقام وفاء و خیر خواهی او بودی پس خدا از طرف رسولش و امیر المؤمنین و حسن و حسین صلوات اللّه علیهم اجمعین بالاترین پاداش‌ها را به تو داده و به واسطه صبر و بردباری که در این راه نمودی و آزمایش و امتحانی که دادی و رنج و مشقتی را که متحمل شدی عالی‌ترین اجرها را نصیب، تو نماید پس خوشا به زندگانی آخرت تو، خدا لعنت کند کسی را که تو را کشت، و لعنت کند کسی را که به حق تو جاهل و ناآگاه بود و لعنت نماید کسی را که حرمت تو را نگاه نداشت و در مقام استخفاف تو برآمد و خدا لعنت کند کسی را که بین تو و بین آب فرات فاصله شد، شهادت می‌دهم که تو مظلوم کشته شدی و شهادت می‌دهم که خدا آنچه به شما وعده کرده است را عملی می‌سازد ای پسر امیر المؤمنین به نزدت آمده‌ام در حالی که از سفر آمده‌ام، دلم تسلیم شما است، و خودم تابع و پیرو شما

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۶

بوده، آماده‌ام برای یاری شما تا خدا حکم کند و او بهترین حکم‌کنندگان است، پس آن کس که با شما است حتما با شما بوده نه با دشمنانتان، من به شما و رجعت شما ایمان دارم و به کسی که مخالفتتان را می‌نماید و شما را کشته است کافر هستم، خدا بکشد گروهی را که با دست‌ها، و زبان‌هایشان شما را کشتند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۷

دنباله زیارت نامه حضرت عباس بن علی علیهما السّلام ترجمه:

سپس داخل شو و بر قبر تکیه داده و بگو:

درود بر تو ای بنده نیکوکار، بنده‌ای که فرمان بردار خدا و رسولش و امیر المؤمنین و حسن و حسین علیهم السّلام بودی، درود و رحمت و برکات و بهشت خدا برای تو باد، و بر جان و جسد تو باشد، و خدا را شاهد می‌گیرم که تو همان راهی را رفتی که اصحاب بدر رفتند همان کسانی که در راه خدا جهاد کرده، و در جهاد با دشمنان خدا زبان به پند و نصیحت گشوده و خالص آن را بجا آوردند، در نصرت دوستان خدا سعی بلیغ نموده، و از دوستان و محبّین حق تعالی دشمنان را دفع کردند، پس خدا برترین و با فضیلت‌ترین و بیشترین جزاءها و پاداش‌ها را به تو عطاء فرماید، و نیز وافر و وافرترین پاداش کسی که به بیعتش وفاء نموده و خدا دعایش را مستجاب کرده و همچنین نیک‌ترین پاداش کسی که از والیان امر اطاعت نموده است را به تو عنایت فرماید، شهادت می‌دهم که تو در نصیحت و خیرخواهی مبالغه کرده و نهایت کوشش و جهد خود را نمودی، پس خدا تو را در شهداء بر انگیزد، و روحت را با ارواح شهداء قرین گرداند، و از بهشتش وسیع‌ترین منزل و با فضیلت‌ترین غرفه را اعطاء نماید، و ذکر تو را در علّیین بالا ببرد، و با انبیاء و صدّیقین و شهداء، و صلحاء محشورت کند، و ایشان نیکو رفقائی هستند، شهادت می‌دهم که تو از خود سستی نشان نداده و عقب‌گرد نکردی، و نیز شهادت می‌دهم که تو بر بصیرت مشی نموده و به صالحین اقتداء کرده و از انبیاء پیروی نمودی، پس حق تعالی بین ما و بین شما و بین رسول و اولیائش در منازل اشخاص متواضع و فروتن جمع کند زیرا او ارحم الراحمین می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۸

باب هشتاد و ششم وداع با قبر حضرت عباس بن علی علیهما السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

ابو عبد الرحمن محمّد بن احمد بن الحسن العسکری در عسکر از حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش علی بن مهزیار، از محمّد بن ابی عمیر، از محمّد بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۸۹

مروان، از ابی حمزة الثمالی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند: هر گاه خواستی با حضرت عباس علیه السّلام وداع کنی پس به نزدش برو و بگو:

تو را به خدا می‌سپارم و از او می‌خواهم که از تو نگاهبانی نماید و سلام خداحافظی به تو می‌دهم، به خدا و رسول و کتابش و به آنچه رسولش از جانب خدا آورده ایمان آورده‌ایم، خدایا ما را با شاهدین بنویس، خدایا این زیارت را آخرین زیارت ما نسبت به قبر پسر برادر پیغمبرت قرار مده، و تا مادامی که من زنده هستم زیارتش را نصیبم نما، و من را با او و با آباء گرامش در بهشت محشور نما، و بین من و بین او و رسول و دوستانت آشنائی بیانداز، خدایا بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست، و من را در حالی که به تو ایمان داشته و رسولت را تصدیق کرده، و علی بن ابی طالب و ائمه بعد از آن حضرت که جملگی

فرزندان او هستند را دوست داشته و از دشمنانشان بی‌زاری می‌جویم بمیران و از این دنیا ببر، زیرا پروردگار، من به این معنا راضی و خشنود می‌باشم.

و سپس برای خود و پدر و مادرت و مؤمنین و مسلمین دعاء کن و هر دعائی را که خواستی اختیار نما.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۰

باب هشتاد و هفتم وداع با قبور شهداء علیهم السّلام

ترجمه:

بگو:

خدایا این زیارت را آخرین زیارت من نسبت به شهداء قرار مده، و من را با ایشان در آنچه به آنها در قبال یاری پسر دختر پیغمبرت و جهادشان با حجّت تو بر خلق اعطاء فرموده‌ای شریک گردان، خدایا، ما و ایشان را در بهشت خود با شهداء و صالحین جمع فرما، ایشان نیکو رفقائی هستند، شما را به خدا می‌سپارم و سلام خداحافظی به شما می‌دهم، خدایا روزی من کن که دوباره به ایشان برگردم و من را با ایشان محشور فرما ای مهربان‌تر از هر مهربانی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۱

باب هشتاد و هشتم فضیلت کربلاء و زیارت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

حسین بن احمد بن مغیره در باره فضل کربلاء و زیارت امام حسین علیه السّلام حدیثی دارد، این حدیث را استادش ابو القاسم علیه الرحمه مصنّف این کتاب روایت کرده و حسین بن احمد از او و وی از زائده و او از مولانا علی بن الحسین علیهما السّلام نقل نموده.

استاد ما رحمهٔ اللّه علیه فراموش کرد که این حدیث را به کتابش ضمیمه کند در حالی که سزاوار بود در این باب نقل شود، حدیث مزبور چون بر معانی پسندیده و بسیاری مشتمل بوده و الفاظش تام و زیباست دوست داشتم آن را در این باب بگنجانم.

قابل ذکر است که تمام احادیث این باب و احادیث دیگر که با اینها در مضمون مشترک هستند به آنها بر بودن قبر امام حسین علیه السّلام در کربلا استدلال

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۲

شده است زیرا بسیاری از مخالفین انکار دارند که قبر آن حضرت در کربلاء است چنانچه وجود قبر امیر المؤمنین علیه السّلام را در نجف منکر می‌باشند.

این حدیث را در مصر از استادم ابی القاسم علی بن محمّد بن عبدوسی کوفی رحمهٔ اللّه علیه استفاده کرده‌ام، و وی آن را از مزاحم بن عبد الوارث بصری، به اسنادش از قدامهٔ بن زائده، از پدرش زائده، از علی بن الحسین علیهما السّلام نقل کرده.

پس از آنکه استاد ما ابن قولویه از تصنیف این کتاب (کامل الزیارهٔ) فارغ گردید با وی راجع به این حدیث مذاکره کرده و به ایشان پیشنهاد نمودم آن را در این کتاب داخل نماید ولی پیش از آنکه ایشان به این کار مبادرت ورزند اجل او را دریافت و او را به موالی او علیهم السّلام ملحق کرد خدا از او خوشنود و راضی باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۴

دنباله حدیث اوّل مشتمل بر فضیلت کربلاء و زیارت امام حسین علیه السّلام ترجمه:

این حدیث در آنچه استادم رحمهٔ اللّه علیه به من اجازه آن‌ها را داده است داخل بوده منتهی در مقام نقل بین دو روایت را جمع کرده، برخی الفاظ را اضافه و بعضی را حذف نموده، پاره‌ای را مقدّم و شطری را مؤخر کرده‌ام و بدین ترتیب صحیح است بگویم:

این حدیث را با تمام الفاظ و عباراتش از کسی نقل می‌کنم که وی آن را برایم اولا و سپس الان حدیث نموده چه آنکه نه من آن را بر استادم رحمهٔ اللّه علیه قرائت کرده و نه او بر من قرائت نموده است فقط من آن را از کسی که برایم نقل کرده حکایت می‌کنم و آن حدیث چنین است: ابو عبد اللّه احمد بن محمّد بن عیّاش می‌گوید: ابو القاسم جعفر بن محمّد بن قولویه برایم نقل کرد و گفت: ابو عیسی عبید اللّه بن فضل بن محمّد بن هلال الطائی البصری برایم نقل نمود و گفت: ابو عثمان سعید بن محمّد برایم نقل کرد و گفت: محمد بن سلام بن یسار کوفی برای ما نقل کرد و گفت: احمد بن محمد واسطی برایم نقل نمود و گفت: عیسی بن ابی شیبهٔ القاضی برایم نقل کرد و گفت: نوح بن دراج برایم نقل کرد و گفت: قدامهٔ بن زائده برایم حدیث کرد و از پدرش نقل کرد، پدرش گفت:

حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام فرمودند:

ای زائده خبر به من رسیده که گاهی به زیارت قبر ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌روی؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۵

عرض کردم: همان طور است که خبر به سمع شما رسیده.

حضرت فرمودند:

برای چه مبادرت به چنین فعلی می‌ورزی در حالی که تو نزد سلطان مکانت و منزلتی داشته و وی کسی است که توان این را ندارد ببیند شخصی به ما محبّت داشته و ما را بر دیگران برتری می‌دهد و فضائل ما را ذکر می‌کند و حقّی که از ما بر این امّت واجب است را رعایت می‌نماید؟

محضر مبارکش عرض کردم: به خدا سوگند قصدم از این فعل فقط رضایت خدا و رسول خدا بوده و از غضب و سخط کسی که بر من غضب نماید ترس و وحشتی ندارم و امر مکروهی که از ناحیه این فعل به من برسد هرگز در سینه‌ام گران و سنگین نیست و بر من قابل تحمّل می‌باشد.

حضرت فرمودند:

تو را به خدا سوگند امر چنین است؟

عرض کردم: به خدا سوگند امر چنین است.

حضرت سؤالشان را سه بار تکرار فرموده و من نیز جوابم را سه بار بازگو نمودم.

سپس حضرت فرمودند:

بشارت باد ترا، بشارت باد ترا، بشارت باد تو را، لازم شد خبر دهم تو را به حدیثی که نزد من بوده و از احادیث نخبه و برگزیده‌ای است که جزء اسرار مخزونه می‌باشد و آن این است: زمانی که در طف (کربلا) آن مصیبت به ما وارد گشت و پدرم علیه السّلام و تمام فرزندان و برادران و جمیع اهلش که با او بودند کشته شدند و حرم و زنان آن حضرت را بر روی شتران بی‌جهاز نشانده و ما را به کوفه برگرداندند پس به قتلگاه ایشان چشم دوختم و ابدان طاهره ایشان را برهنه و عریان دیدم که روی خاک افتاده و دفن نشده‌اند، این معنا بر من گران آمد و در سینه‌ام اثرش را یافته و هنگامی که از ایشان چنین منظره‌ای را مشاهده کردم

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۶

اضطراب و بی‌آرامی در من شدت یافت به حدّی که نزدیک بود روح از کالبدم خارج شود، این هیئت و حالت را وقتی عمّه‌ام زینب کبری دختر علی بن ابی طالب علیها السّلام از من مشاهده نمود فرمود:

این چه حالی است از تو می‌بینم، ای یادگار جدّ و پدر و برادرم چرا با جان خود بازی می‌کنی؟!! من گفتم:

چگونه جزع و بیتابی نکنم در حالی که می‌بینم سرور و برادران و عموها و پسر عموها و اهل خود را در خون خویش طپیده، عریان و برهنه بوده، جامه‌هایشان را از بدن بیرون آورده‌اند، بدون اینکه کفن شده یا دفن گردیده باشند، احدی بالای سرشان نبوده و بشری نزدیکشان نمی‌شود گویا ایشان از خاندان دیلم و خزر می‌باشند؟!! عمّه‌ام فرمود:

آنچه می‌بینی تو را به جزع نیاورد، به خدا سوگند این عهد و پیمانی بوده که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم با جدّ (امیر المؤمنین علیه السّلام) و پدر (سیّد الشهداء علیه السّلام) و عمویت (حضرت مجتبی علیه السّلام) نموده و خداوند متعال نیز از گروهی از این امت که در عداد ستمکاران و سرکشان نمی‌باشند پیمان گرفته است ایشان در بین اهل آسمان‌ها معروف و مشهورند که این اعضاء قلم شده را جمع کرده و دفن نموده و این ابدان و اجسام خون آلود را به خاک سپرده و در این سرزمین برای قبر پدرت سید الشهداء نشانه‌ای نصب کرده که اثرش هیچ گاه کهنه و مندرس نشده و گذشت شب و روز آن را محو نمی‌کند، و بسیاری از رهبران کفر و الحاد و ابناء ضلالت و گمراهی سعی در نابود کردن آن می‌نمایند ولی به جای اینکه رسم و نشانه آن از بین رود ظاهرتر و آشکارتر می‌گردد.

من پرسیدم:

این چه عهد و میثاقی بوده و این چه حدیث و خبری می‌باشد؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۸

نقل حدیث امّ ایمن به روایت علیا مخدّره حضرت زینب کبری بنت امیر المؤمنین علیها السّلام

ترجمه:

پس عمّه‌ام فرمود:

بلی، امّ ایمن برایم نقل نمود که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم روزی از روزها به منزل حضرت فاطمه علیها السّلام نزول اجلال فرمود و حضرت فاطمه علیها السّلام برای آن جناب حریره درست کردند و حضرت علی علیه السّلام طبقی نزد حضرت آوردند که در آن خرما بود، سپس امّ ایمن گفت:

من نیز قدحی که در آن شیر و سر شیر بود را خدمتشان آوردم، رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و امیر المؤمنین و فاطمه و حسنین علیهم السّلام از آن حریره میل کرده و سپس همگی آن شیر را آشامیدند و پس از آن رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و به دنبال آن حضرت ایشان از آن خرما و سر شیر تناول نمودند و بعد رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم دست‌های مبارکشان را شستند در حالی که امیر المؤمنین علیه السّلام آب به روی دست‌های آن حضرت می‌ریختند و پس از آنکه آن جناب از شستن دست‌ها فارغ شدند دست

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۷۹۹

به پیشانی کشیده آنگاه به طرف علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السّلام نظری که حاکی از سرور و نشاط بود نموده سپس با گوشه چشم به جانب آسمان نگریست بعد صورت مبارک به طرف قبله کرده و دست‌ها را گشاد و دعا نمود و پس از آن به حال گریه به سجده رفته و با صدای بلند می‌گریستند و اشک‌هایشان جاری بود.

سپس سر از سجده برداشته و به راه افتادند در حالی که اشک‌های آن حضرت قطره قطره می‌ریخت گویا باران در حال باریدن بود، از این صحنه حضرت فاطمه و علی و حسن و حسین علیهم السّلام محزون شده و من نیز متأثر گشته و اندوهگین شدم ولی همگی از سؤال نمودن پرهیز کرده و از آن حضرت نه پرسیدیم که سبب این گریه چیست تا گریستن آن جناب به درازا کشید در این هنگام علی و فاطمه علیهما السّلام پرسیدند:

چه چیز شما را گریانده یا رسول اللّه خدا هرگز چشمان شما را نگریاند قلب ما از این حال شما جریحه دار گردیده؟! حضرت فرمودند:

ای برادر من، بواسطه شما مسرور گشتم ...

مزاحم بن عبد الوارث در حدیث خود به اینجا که می‌رسد می‌گوید:

نقل است که پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در جواب امیر المؤمنین علیه السّلام فرمودند:

ای حبیب من به واسطه شما چنان مسرور و شادمان شدم که تا کنون این طور خوشحال نشده بودم و به شما نگریستم و خدا را بر نعمت شما که به من داده حمد و سپاس نمودم، در این هنگام جبرئیل علیه السّلام بر من فرود آمد و گفت:

ای محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم خداوند متعال بر آنچه در نهان تو است اطّلاع داشته و می‌داند که سرور و شادی تو به واسطه برادر و دختر و دو سبط تو می‌باشد پس نعمتش را بر تو کامل کرده و عطیّه‌اش را بر تو گوارا نمود یعنی ایشان و ذرّیه آنها و دوستداران و شیعیانشان را در بهشت با تو همسایه نمود، بین تو و ایشان تفرقه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۰

و جدائی نمی‌اندازد، ایشان از عطاء بدون منّت او منتفع شده همان طوری که تو از آن بهره‌مند می‌شوی و به آنها اعطاء می‌شود همان طوری که به تو اعطاء می‌گردد تا آنجائی که راضی و خشنود شده بلکه فوق رضایت ایشان و تو حق تعالی عنایت می‌فرماید و این لطف و عنایت در مقابل آزمایش و ابتلائات بسیاری است که در دنیا متوجه ایشان شده و ناملایماتی که وسیله مردم و آنهائی که از ملت و کیش تو می‌باشند و خود را از امّت تو پنداشته در حالی که از خدا و از تو بسیار دور هستند به ایشان می‌رسد، گاهی ضربه‌های شدید و غیر قابل تحمّل از ناحیه این گروه متوجه ایشان شده و زمانی با قتل و کشتار ایشان مواجه می‌گردند.

قتلگاه‌ها ایشان مختلف و پراکنده و قبورشان از یک دیگر دور می‌باشد، خیرجوئی نما از خدا برای ایشان و برای خودت، حمد و سپاس خدای عزّ و جلّ و آنها بر خیرش و راضی شو به قضای او پس حمد خدای بجا آورده و راضی شدم به قضایش به آنچه برای شما اختیار فرموده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۲

دنباله حدیث شریف امّ ایمن ترجمه:

سپس جبرئیل به من گفت:

ای محمّد برادرت پس از تو منکوب و مغلوب امّتت قرار گرفته و از دشمنانت در تعب و رنج واقع می‌شود، و بعد از تو او را بدترین مخلوقات

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۳

و شقی‌ترین مردم می‌کشد، قاتل آن حضرت نظیر پی‌کننده ناقه صالح است، وی به منظور انجام این کار به شهری هجرت می‌کند که آن شهر محلّ نشو و نمای شیعه و پیروان آن حضرت و فرزندش می‌باشد، در آن شهر ابتلائات ایشان (اهل بیت علیهم السّلام) بسیار مصیبت به ایشان عظیم می‌باشد، و این سبط شما (جبرئیل با دست اشاره به حضرت حسین علیه السّلام نمود) با جماعتی از فرزندان و اهل بیت شما و نیکانی از امّتت در کنار فرات واقع در سرزمینی که به آن «کربلا» می‌گویند کشته می‌شود.

کربلاء را از این جهت کربلاء گویند که حزن و بلاهائی که از دشمنان شما و دشمنان فرزندان شما در روزی که حزن و اندوهش تمام‌شدنی نبوده و حسرت آن زوال پذیر نیست به عمل می‌آید بسیار و زیاد می‌باشد.

این زمین پاکیزه‌ترین اماکن واقع روی زمین بوده و احترامش از تمام بقاع بیشتر است، در آن سبط تو و اهل بیتش کشته می‌شوند.

کربلاء از زمین‌های بهشت است، هر گاه روزی که در آن سبط تو و اهل بیتش کشته می‌شوند فرا برسد و لشکر اهل کفر و لعنت او را احاطه نمایند به جهت غضب به خاطر تو و فرزندانت ای محمّد و به منظور بزرگ شمردن هتک حرمتت و تقبیح نمودن کرداری که نسبت به ذرّیه و عترتت انجام شده زمین بلرزد و کوهها کشیده و اضطراب و جنبششان زیاد شود و امواج دریاها متلاطم گردد و آسمانها اهلشان را به هم بریزند، و از زمین و کوهها و دریاها و آسمانها چیزی باقی نمی‌ماند مگر آنکه از حق تعالی اذن می‌خواهند که اهل تو را که مستضعفین و مظلومین بوده و حجّت‌های خدا بعد از تو بر خلایق هستند را نصرت و یاری کنند پس خداوند به آنها و موجودات در آنها وحی کرده و می‌گوید:

منم خداوند متعال، سلطانی که قادر است و کسی نتواند از او بگریزد در توان هیچ خصم و دشمنی نیست که او را عاجز و ناتوان کند، من بر یاری کردن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۴

دوستانم قادر و بر انتقام گرفتن از دشمنان متمکن هستم، به عزّت و جلال خود قسم آنان را که رسولم را تنها گذارده و برگزیده‌ام را رها کرده و حرمتش را هتک نموده و فرزندانش را کشته و عهدش را نقض و زیر پای نهاده و به اهل بیتش ستم کرده‌اند عذابی کنم که احدی از عالمیان را چنین عذابی نکرده باشم.

در این هنگام تمام موجودات سماوی و ارضی به ضجّه در آمده و آنان که به عترتت ستم کرده و هتک حرمتت را روا داشته‌اند را لعن و نفرین می‌کنند.

و هنگامی که آن جماعت (فرزندان و اهل بیت و نیکان از امّتت) به طرف گورها و قبرهایشان نمایان می‌شوند حق تعالی خودش متولی قبض ارواح آنها به ید قدرتش شده و فرشتگان را از آسمان هفتم به زمین فرو فرستاده در حالی که با ایشان:

۱- ظروفی از یاقوت و زمرّد بوده که مملوّ از آب حیات می‌باشند.

۲- حلّه‌هائی از حلّه‌های بهشتی.

۳- عطری از عطرهای بهشتی.

می‌باشد، پس فرشتگان بدن‌های ایشان را با آن آبها شستشو داده و حلّه‌ها را به تن آنها کرده و با آن عطرها حنوطشان نموده و دسته دسته بر ایشان نماز می‌خواند و پس از اتمام نماز حق تعالی گروهی از امّتت را که کفار ایشان را نمی‌شناسند و در خون شهداء نه با گفتار و نه با کردار و نه با قصد شرکت کرده‌اند را گسیل داشته تا اجسام و ابدان آنها را دفن کنند و برای قبر سیّد الشّهداء در آن سرزمین اثری نصب کرده تا برای اهل حق نشانه‌ای بوده و برای اهل ایمان سببی برای رستگاری باشد و در هر روز و شب از هر آسمانی صد هزار فرشته گرداگرد آن طواف کرده و بر آن حضرت صلوات فرستاده و نزد قبرش تسبیح خدا گفته و برای زائرین آن جناب طلب آمرزش کرده و اسامی زائرین از امّتت را که قربهً الی اللّه آن حضرت را زیارت می‌کنند و نیز اسماء پدران و خویشاوندان و شهرهای ایشان را می‌نویسند و در صورتهای ایشان بامدادی که از نور عرش

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۵

الهی است این عبارت را نقش می‌بندند: این شخص زائر قبر بهترین شهداء و زائر قبر فرزند بهترین انبیاء می‌باشد.

در روز قیامت از اثر این مداد نوری ساطع شده که از پرتوش چشم‌ها تار می‌گردد و با این نور ایشان شناخته می‌شوند، و گویا تو ای محمّد بین من و میکائیل قرار گرفته و علی جلو ما بوده و همراهمان فرشتگانی حرکت می‌کند که از کثرت عدد ایشان

معلوم نیست و بوسیله همین نوری که در صورت‌های ایشان هست، آنها را از بین خلائق دریافته و جدا می‌کنیم و بدین ترتیب حق تعالی ایشان را از هول و وحشت آن روز و سختی‌های آن نجات می‌دهد و این حکم خدا است در حق کسانی که قبر تو را ای محمّد یا قبر برادرت یا قبر دو سبط تو را زیارت کرده و قصدی غیر از خدای عز و جلّ را نداشته باشند و البته گروهی از مردم که مستحق لعنت و سخط و غضب الهی هستند خواهند آمد که در محو کردن رسم و نشانه این قبر سعی کرده و می‌کوشند آن را از بین ببرند ولی خداوند قادر به ایشان چنین توانی را نخواهد داد.

سپس رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

این خبر من را گریاند و اندوهگین نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۷

دنباله حدیث به نقل علیا مخدّره حضرت زینب کبری بنت امیر المؤمنین علیهما السّلام ترجمه:

حضرت زینب سلام اللّه علیها فرمود:

زمانی که ابن ملجم لعنه اللّه علیه پدرم را ضربت زد و من اثر مرگ را در آن حضرت مشاهده کردم محضرش عرضه داشتم:

ای پدر امّ ایمن برایم حدیثی چنین و چنان نقل نمود، دوست دارم حدیث را از شما بشنوم.

پدرم فرمودند:

دخترم، حدیث همان طوری است که امّ ایمن نقل کرده، گویا می‌بینم که تو و دختران اهل تو در این شهر به صورت اسیران در آمده، خوار و منکوب می‌گردید، هر لحظه هراس دارید که شما را مردم بربایند، بر شما باد به صبر و شکیبائی، سوگند به کسی که حبّه را شکافته و انسان را آفریده روی زمین کسی غیر از شما و غیر از دوستان و پیروانتان نیست که ولّی خدا باشد و هنگامی که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم این خبر را برای ما نقل می‌نمودند و فرمودند.

ابلیس لعنه اللّه علیه در آن روز از خوشحالی به پرواز درمی‌آید پس در تمام نقاط دستیاران و عفریت‌هایش را فرا خوانده و به آنها می‌گوید:

ای جماعت شیاطین، طلب و تقاص خود را از فرزند آدم گرفته و در هلاکت ایشان به نهایت آرزوی خود رسیده و آتش دوزخ را نصیب ایشان نمودیم مگر کسانی که به این جماعت مقصود اهل بیت پیغمبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بپیوندند از این رو سعی کنید نسبت به ایشان در مردم تشکیک ایجاد کرده و آنها را بر دشمنی ایشان وادارید تا بدین وسیله گمراهی مردم و کفرشان مسلّم و محقق شده و نجات دهنده‌ای بر ایشان بهم نرسد، ابلیس با اینکه بسیار دروغ‌گو و کاذب است این

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۸

کلام را به ایشان راست گفت، وی به آنها اطّلاع داد.

اگر کسی با این جماعت (اهل بیت صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) عداوت داشته باشد هیچ عمل صالحی برایش نافع نیست چنانچه اگر با ایشان محبت داشته باشد هیچ گناهی غیر از معاصی کبیره ضرری به او نمی‌رساند.

زائده می‌گوید: سپس حضرت علی بن الحسین (علیهما السّلام) پس از نقل این حدیث برایم فرمودند:

این حدیث را بگیر و ضبط کن، اگر در طلب آن یک سال شتر می‌دواندی و در کوه و کمر به دنبال آن تفحص می‌کردی محققا کم و اندک بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۰۹

ترجمه:

[کلام مترجم]

مترجم گوید:

روایتی که قبلا نقل شد از اصل این کتاب نبوده و آن را برخی از شاگردان مصنّف در آن گنجانده‌اند لذا پس از نقل این حدیث به اصل کتاب رجوع می‌کنیم

رجوع به اصل کتاب

[ادامه فضیلت کربلاء و زیارت امام حسین (ع)]

حدیث اوّل ابو القاسم جعفر بن محمّد بن قولویه القمی رحمه اللّه علیه به ما خبر داد و گفت:

پدرم، و علی بن الحسین و جماعتی از اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم از سعد بن عبد اللّه بن ابی خلف، از احمد بن محمّد بن عیسی از محمّد بن سنان، از ابی سعید قماط، وی می‌گوید:

عبد اللّه ابی یعفور گفت: از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که به شخصی از دوستانش فرمودند.

فلانی به زیارت قبر ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌روی؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۰

آن شخص گفت: بلی من هر سه سال یا دو سال یک مرتبه به زیارتش می‌روم.

حضرت در حالی که صورتشان زرد شده بود فرمودند:

به خدائی که معبودی غیر از او نیست، اگر او را زیارت کنی برتر است برای تو از آنچه در آن هستی! آن شخص عرض کرد: فدایت شوم آیا تمام این فضل برای من هست؟

حضرت فرمودند:

بلی به خدا سوگند، اگر من فضیلت زیارت آن حضرت و فضیلت قبرش را برای شما باز گو کنم به طوری کلّی حجّ را ترک کرده و احدی از شما دیگر به حج نمی‌رود، وای بر تو آیا نمی‌دانی خداوند متعال بواسطه فضیلت قبر آن حضرت کربلا را حرم امن و مبارک قرار داد پیش از آنکه مکّه را حرم امن نماید؟

ابن ابی الیعفور می‌گوید: محضرش عرضه داشتم: خداوند متعال حج و زیارت بیت اللّه را بر مردم واجب کرده ولی زیارت قبر امام حسین علیه السّلام را بر مردم واجب نکرده است پس چطور شما چنین می‌فرمائید؟

حضرت فرمودند:

اگر چه همین طور است ولی در عین حال خداوند متعال فضیلت زیارت آن حضرت را این گونه قرار داده است.

مگر نشنیده‌ای کلام امیر المؤمنین علیه السّلام را که فرمودند:

کف پا سزاوارتر است به مسخ نمودن از ظاهر و روی پا ولی در عین حال حق تعالی مسح روی پا را بر بندگان واجب کرده است؟! و نیز مگر نمی‌دانی اگر حق تعالی موقف (محلّ محرم شدن) به خاطر شرافتی که در حرم هست افضل و برتر بود ولی خداوند متعال آن را در غیر حرم قرار داده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۱

حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر قرشی رزّاز، از محمّد بن الحسین، از محمد بن سنان، از ابی سعید قمّاط، از عمر بن یزید بیّاع سابری از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

زمین کعبه در مقام مفاخرت گفت: کدام زمین مثل من است، و حال آنکه خداوند خانه‌اش را بر پشت من بنا کرده و مردم از هر راه دوری متوجه من می‌شوند، و حرم خدا و مأمن قرار داده شده‌ام؟!! خداوند متعال به سویش وحی کرد و فرمود:

بس کن و آرام بگیر، به عزّت و جلال خودم قسم آنچه را که تو برای خود فضیلت می‌دانی در قیاس با فضیلتی که به زمین کربلاء اعطاء نموده‌ام همچون

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۲

قطره‌ای است نسبت به آب دریا که سوزنی را در آن فرو برند و آن قطره را با خود بر دارد، و اساسا اگر خاک کربلاء نبود این فضیلت برای تو نبود و نیز اگر نبود آنچه که این خاک آن را در بر دارد تو را نمی‌آفریدم و بیتی را که تو به آن افتخار می‌کنی خلق نمی‌کردم بنا بر این آرام بگیر و ساکت باش و متواضع و خوار و نرم باش و نسبت به زمین کربلا استنکاف و استکبار و طغیانی از خود نشان مده و الّا تو را فرو برده و در آتش جهنّم قرارت می‌دهم. ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش، از محمد بن علی نقل کرده‌اند که وی گفت: عبّاد ابو سعید عصفری، از عمر بن یزید که فروشنده جامه‌های سابری بود از حضرت جعفر بن محمد علیه السّلام نقل کرده و حدیثی مثل حدیث مذکور را روایت نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۳

حدیث سوّم ترجمه:

ابو العبّاس کوفی، از محمد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از ابی سعید عصفری، از عمرو بن ثابت، از پدرش، از حضرت ابو جعفر علیه السّلام، حضرت فرمودند:

خداوند تبارک و تعالی بیست و چهار هزار سال پیش از خلقت کعبه زمین کربلاء را آفرید و آن را مقدس و مبارک قرار داد و پیوسته قبل از خلقت مخلوقات مقدس و مبارک بود تا آن را برترین زمین در بهشت نمود و برترین منزل و مسکنی قرارش داد که اولیاء و دوستانش در بهشت در آن سکنا می‌گزینند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۴

حدیث چهارم ترجمه:

محمد بن جعفر قرشی رزّاز، از محمّد بن حسین بن ابی الخطّاب، از ابو سعید، از برخی رجالش، از ابی الجارود وی می‌گوید: حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام فرمودند:

خداوند متعال بیست و چهار هزار سال قبل از اینکه زمین کعبه را خلق کند و آن را حرم قرار دهد زمین کربلاء را آفرید و آن را حرم امن و مبارک گرداند، و هر گاه حق تعالی بخواهد کره زمین را لرزانده و حرکتش دهد (شاید کنایه از قیامت باشد) زمین کربلاء را همراه تربتش در حالی که نورانی و شفّاف هست بالا برده و آن را در برترین باغ‌های بهشت قرار داده و بهترین مسکن در آنجا می‌گردانش و ساکن نمی‌شود در آن مگر انبیاء و مرسلین (یا بجای این فقره فرمودند: و ساکن نمی‌شود در آن مگر رسولان اولو العزم) این زمین بین باغ‌های بهشت می‌درخشد همان طوری که ستاره درخشنده بین ستارگان نورفشانی می‌نماید، نور این زمین چشم‌های اهل بهشت را تار می‌کند و با صدائی بلند می‌گوید:

من زمین مقدّس و طیّب و پاکیزه و مبارکی هستم که سید الشهداء و سرور جوانان اهل بهشت را در خود دارم.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین و جماعتی از مشایخ و اساتیدم از علی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۵

بن ابراهیم، از پدرش، از محمّد بن علی از عبّاد ابی سعید عصفری، از شخصی از ابی الجارود نقل کرده که وی گفت: علی بن الحسین علیهما السّلام فرمودند:

... و حدیثی مثل حدیث مذکور را ذکر نمودند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۶

حدیث پنجم ترجمه:

در روایتی آمده است که حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

غاضریه مکانی است که خداوند متعال در آنجا با موسی بن عمران علیه السّلام تکلّم نمود و با حضرت نوح مناجات کرد، این زمین کریم‌ترین و شریف‌ترین بقاع روی زمین بوده و اگر این معنا نبود هرگز خداوند متعال اولیاء و انبیائش را در آن به ودیعه نمی‌گذارد، پس بر شما است که قبور ما را در غاضریه زیارت کنید. حدیث ششم حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

غاضریّه تربتی است از بیت المقدس حدیث هفتم از پدرم و علی بن الحسین بن بابویه با همان اسناد (اسناد حدیث قبل از شماره (۵)، از ابی سعید عصفری از حمّاد بن ایوب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، از پدران گرامش، از امیر المؤمنین علیه السّلام:

حضرت فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم فرمودند:

فرزندم در زمینی دفن می‌شود که به آن «کربلاء» می‌گویند:

کربلاء بقعه و مکانی است که در آن قبهٔ الاسلام (مراد بصره است) بوده و این همان مکانی است که حق تعالی در طوفان نوح مؤمنینی را که به آن حضرت ایمان داشتند همراه، آن جناب نجات داد و از آن مهلکه رهانید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۷

حدیث هشتم پدرم به اسنادش از ابن میثم تمّار، از حضرت باقر علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمود:

کسی که شب عرفه در کربلاء بیتوته کرده و آن شب را به عبادت بپادارد تا وقتی که مراجعت کند خداوند منّان او را از شرّ آن سال حفظ می‌نماید. حدیث نهم پدرم با همین سند از علی بن حرب از فضل بن یحیی از پدرش از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

کربلاء را زیارت کنید و آن را ترک نکنید زیرا این سرزمین بهترین فرزندان آدم علیه السّلام را در خود گرفته، بدانید و آگاه باشید هزار سال قبل از اینکه جدّم حسین علیه السّلام در آن ساکن گردد فرشتگان این سرزمین را زیارت کرده‌اند و شبی منقضی نمی‌شود مگر آنکه جبرئیل و میکائیل این مکان را زیارت می‌کنند، بنا بر این ای یحیی (مقصود «یحیی» پدر «فضل» می‌باشد) سعی کن این مکان از تو فوت نشود و از دستت نرود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۸

حدیث دهم ترجمه:

پدرم و جماعتی از اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از سعید بن عبد اللّه، از احمد ابن محمّد بن عیسی، از جعفر بن محمّد بن عبید اللّه، از عبد اللّه میمون قدّاح، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام آن حضرت فرمودند:

وقتی امیر المؤمنین علیه السّلام در بین گروهی از اصحابشان به کربلاء عبور نمودند چشمهای مبارکشان غرق در اشک شد و سخت گریستند سپس فرمودند:

اینجا محل خواباندن مرکب‌هایشان بوده، و اینجا محل گذاردن اثاثشان می‌باشد و اینجا خون‌هایشان می‌ریزد، سپس به زمین خطاب کرده و فرمودند:

خوشا به حالت ای زمین که بر روی تو خون‌های دوستان خدا می‌ریزد. حدیث یازدهم ترجمه:

پدرم و محمد بن الحسن، از حسن بن متیل، از سهیل بن زیاد، از علی بن اسباط، از محمد بن سنان از کسی که برایش نقل نموده، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۱۹

آن حضرت فرمودند:

امیر المؤمنین علی علیه السّلام با جماعتی از مردم از شهر خارج شده تا به یک یا دو میلی کربلاء و به محل افتادن شهداء رسیدند سپس فرمودند:

در این مکان دویست پیغمبر و دویست وصی پیغمبر و دویست سبط پیغمبر قبض روح شده که تمام آنها شهید هستند، پس از این کلام پای مبارک از رکاب بیرون آورده و در حالی که روی قاطر بودند آن مکان را طواف کرده و در حین طواف می‌فرمودند:

محل خواباندن مرکبها، و محل افتادن شهداء، شهداء قبل از ایشان بر آنها سبقت نگرفته‌اند و کسانی هم که بعد از آنها خواهند آمد به ایشان ملحق نخواهند شد.

مترجم می‌گوید:

این عبارت کنایه است از اینکه از بد و خلقت تا انقراض عالم هیچ یک از شهداء مقام و منزلت شهداء کربلاء را ندارند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۰

حدیث دوازدهم ترجمه:

پدرم و جماعتی از اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از محمد بن یحیی العطار، از محمد بن الحسین، از محمّد بن سنان، از عمرو بن ثابت از پدرش از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

خداوند متعال کربلاء را بیست و چهار هزار سال قبل از کعبه آفرید و آن را مقدس و مبارک قرار داد و پیوسته قبل از خلقت مخلوقات مقدس و مبارک بود و بعد از آفرینش آنها نیز چنین می‌باشد.

حق تبارک و تعالی آن را با فضیلت‌ترین زمین‌های در بهشت قرار داده است. حدیث سیزدهم این حدیث را گروهی از اساتید ما رحمهٔ اللّه علیهم نقل کرده‌اند، ایشان پدرم و برادرم و غیر آنها بوده که از احمد بن ادریس و او از محمّد بن احمد و او از محمّد بن الحسین و او از محمد بن علی و او از ابو سعید عصفری و او از عمرو بن ثابت ابی المقدام و او از پدرش و او از حضرت ابی جعفر علیه السّلام مثل آن را نقل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۱

کرده منتهی فقره ذیل را به آن افزوده است:

و برترین منزل و مسکنی است که خداوند متعال دوستانش را در بهشت در آن اسکان می‌دهد.

پدرم و برادرم و علی بن الحسین، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش محمّد بن علیّ، وی می‌گوید: عبّاد ابو سعید عصفری برایم از عمرو بن ثابت ابی المقداد و او از پدرش و او از حضرت ابو جعفر علیه السّلام نقل کرده و مثل حدیث گذشته (حدیث دوازدهم) را با زیادی (یعنی همان فقره زائد که بعدا نقل کردیم) ذکر نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۲

حدیث چهاردهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش از محمّد بن علی، وی می‌گوید: عباد ابو سعید عصفری از صفوان جمال برای ما نقل کرد که او گفت:

شنیدم حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام می‌فرمودند:

خداوند تبارک و تعالی برخی از زمین، و آب‌ها را بر بعضی دیگر تفضیل و برتری داد، پاره‌ای تفاخر و تکبّر نموده و تعدادی از آنها ستم و تعدی نمودند از این رو آب و زمین نماند مگر آنکه مورد عقاب الهی قرار گرفت زیرا تواضع و فروتنی در مقابل خدا را ترک کردند حتّی خداوند متعال مشرکین را بر کعبه مسلّط کرد و به زمزم آبی شور وارد نمود تا طعمش فاسد گردید.

ولی زمین کربلاء و آب فرات اولین زمین و اولین آبی هستند که خداوند متعال مقدّس و پاکیزه‌شان نمود و برکت به آنها داد و سپس به آن زمین فرمود:

سخن گو به آنچه خدا تو را به آن فضیلت داده مگر نبوده که زمین‌ها و آب‌ها بعضی بر برخی دیگر تفاخر و تکبّر نمودند؟! زمین کربلاء عرضه داشت: من زمین خدا بوده که من را مقدّس و مبارک آفرید، شفاء را در تربت و آب من قرار داد، هیچ فخری نکرده بلکه در مقابل آن کس که این فضیلت را به من داده فروتن و ذلیل می‌باشم، چنانچه بر زمین‌های دون خود نیز فخر نمی‌کنم بلکه خدا را شکر و سپاس می‌کنم پس خداوند متعال بواسطه حسین علیه السّلام و اصحابش آن سرزمین را مورد اکرام قرار داد و در تواضع و فروتنی و شکرش افزود سپس حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کسی که برای خدا تواضع و فروتنی کند حق تعالی او را بلند کند و کسی که تکبّر نماید وی را پست و ذلیل خواهد نمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۳

باب هشتاد و نهم فضیلت حائر حسینی علیه السّلام و حرمت آن

حدیث اوّل ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از حسن بن محبوب، از اسحق بن عمّار وی گفت: شنیدم حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۴

می‌فرمودند:

محل قبر حسین بن علی علیهما السّلام روزی که در آن دفن شدند باغی بود از باغهای بهشت و فرمود:

موضع قبر حسین علیه السّلام باغی مرتفع بود از باغهای مرتفع بهشت. حدیث دوّم پدرم و جماعتی از اساتیدم، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی بن عبید یقطینی، از محمّد بن اسماعیل بصری، از کسی که برایش روایت نموده، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

حرم قبر حسین علیه السّلام یک فرسخ در یک فرسخ از چهار طرف می‌باشد. حدیث سوّم حکیم بن داود بن حکیم رحمهٔ اللّه علیه، از سلمهٔ بن خطاب، از منصور بن عبّاس حدیث را تا حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مرفوعه نقل کرده و گفته است:

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

حریم قبر حسین علیه السّلام پنج فرسخ از چهار جانب قبر می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۵

حدیث چهارم ترجمه:

محمد بن جعفر رزّاز، از محمد بن الحسین بن الخطّاب، از حسن بن محبوب، از اسحق بن عمّار، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

برای جای قبر حسین بن علی علیهما السّلام حریم معلومی می‌باشد، کسی که آن را بداند و پناهنده به آن شود پناه داده می‌شود.

محضرش عرضه داشتم: فدایت شوم مکان حریم قبر را برای من بیان فرمائید:

حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۶

از مکانی که امروز قبر آن است این طور ارزیابی کن:

از هر یک جوانب چهارگانه یعنی: جانب پا و جلو و پشت و سر بیست و پنج ذراع اندازه بگیر و مساحتی که از ملاحظه آن بدست می‌آید حریم قبر می‌باشد.

و مکان قبر روزی که حضرت در آن دفن شدند باغی از باغهای بهشت بوده، و در همان جا نردبانی نصب شده و اعمال زوّار آن جناب را بوسیله آن به آسمان می‌برند و هیچ فرشته و پیامبری در آسمان نیست مگر از خدا در خواست می‌کند که به او اذن

زیارت قبر حسین علیه السّلام داده شود پس دسته‌ای برای زیارت به پائین آمده و گروهی پس از زیارت به بالا می‌روند.

حدیث پنجم پدرم و جماعتی از اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم، از سعد بن عبد اللّه، از هارون بن مسلم، از عبد الرحمن اشعث از عبد اللّه بن حمّاد انصاری، از عبد اللّه بن سنان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت: شنیدم که حضرت می‌فرمودند:

قبر حسین علیه السّلام به مساحت بیست ذراع در بیست ذراع باغی است از باغ‌های بهشت و به دنبال آن همان حدیث گذشته را ذکر فرمودند.

و از پدرم، از سعد، از احمد بن محمّد، از حسن بن علی و شاء از اسحق بن عمّار، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همان حدیث مذکور نقل شده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۷

باب نودم حائر حسینی علیه السّلام از مواضعی است که دعاء در آن محبوب خدا می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و محمد بن الحسن، از حسن بن متّیل، از سهل بن زیاد، از ابی هاشم جعفری، وی می‌گوید: حضرت ابو الحسن علیه السّلام در حال بیماری، من و محمّد بن حمزه را فرا خواندند، محمّد بن حمزه بر من سبقت گرفت و زودتر از من به

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۸

خدمتش شتافت و بعدا به من خبر داد که آن جناب پیوسته می‌فرمودند:

شخصی را به حائر حسینی بفرستید تا برای من دعاء کند.

من به محمد گفتم: آیا محضرش عرض نکردی، من به حائر می‌روم؟! سپس بر آن حضرت وارد شده و عرضه داشتم: فدایت شوم من به حائر می‌روم.

حضرت فرمودند:

در این عمل دقّت و احتیاط کنید کسی مطّلع نشود، سپس فرمودند:

محمّد (ابن حمزه) سرّ زید بن علی را نگاه نداشت بلکه فاش کرد در حالی که من کراهت داشتم به سمع دیگران برسد.

ابو هاشم جعفری می‌گوید: این فرموده امام علیه السّلام را به علی بن بلال گفتم و به وی رساندم که حضرت می‌فرمودند کسی را به حائر فرستاده تا برای من دعاء کند.

علی بن بلال گفت: حضرت چه کاری با حائر داشتند، خودشان حائر هستند! من به عسکر رفته و بر آن جناب داخل گشته و مقداری که خدمتش بودم خواستم بلند شده و بروم. حضرت به من فرمودند:

بنشین، پس چون عنایت و لطف حضرت را به خود دیدم نشسته و کلام علی بن بلال را محضرش باز گو نمودم.

حضرت فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در اطراف خانه خدا طواف می‌کردند و حجر الاسود را می‌بوسیدند در حالی که حرمت پیامبر و مؤمن بالاتر از حرمت بیت اللّه می‌باشد نیز خداوند متعال به حضرتش امر فرمود در عرفه وقوف کنند با اینکه حرمت پیامبر از عرفه بیشتر و بالاتر است و سرّ آن این است که:

این گونه مواضع، مواطن و اماکنی هستند که خدا دوست دارد در آنها یاد شود، پس من نیز دوست دارم برای من در جایی دعا شود که خدا دعا در آنجا را

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۲۹

دوست دارد و حائر حسینی علیه السّلام نیز از همین گونه مواضع می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۰

حدیث دوّم ترجمه:

علی بن الحسین و جماعتی از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی، از ابی هاشم جعفری، وی می‌گوید:

من و محمّد بن حمزه بر حضرت عسکری علیه السّلام وارد شده و عیادتش کردیم در حالی که آن حضرت بیمار بودند، حضرت به ما فرمودند:

از مال من گروهی را به حائر گسیل دارید.

ما وقتی از خدمتش مرخص شده و بیرون آمدیم، محمّد بن حمزه به من گفت:

حضرت ما را به حائر سوق دادند در حالی که خود ایشان به منزله همان کسی است که در حائر می‌باشد (یعنی حضرت سید الشهداء).

ابو هاشم می‌گوید: دوباره نزد حضرتش رفته مقاله محمّد بن حمزه را محضرش گفتم، حضرت فرمودند.

این طور نیست که او می‌گوید، خداوند متعال مواضعی دارد که می‌خواهد در آنها عبادت شود و حائر حسینی از آنها است.

حدیث سوّم حسین بن احمد بن مغیره می‌گوید:

ابو محمّد حسن بن احمد بن علیّ رازی معروف به «و هوردی» در نیشابور این حدیث را برایم نقل کرد و در پایان آن فقره‌ای غیر از آنچه در دو حدیث اوّل

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۱

و دوّم گذشت را ذکر نموده که دوست داشتم در این باب شرحش دهم زیرا جزء این باب و توضیح آن چنین است:

ابو محمد و هوردی می‌گوید:

ابو علی محمّد بن همام رحمهٔ اللّه علیه گفت: محمّد حمیری برایم نقل کرد که ابو هاشم جعفری گفت: بر حضرت ابی الحسن علی بن محمّد سلام اللّه علیهما وارد شدم در حال که حضرت تب‌دار و بیمار بودند به من فرمودند:

ای ابا هاشم شخصی از دوستان ما را به حائر بفرست تا برایم دعاء کند، از نزد آن حضرت بیرون آمدم در این هنگام با علی بن بلال مواجه شدم فرموده حضرت را برایش بازگو نموده و از وی راجع به شخصی که حضرت فرموده‌اند درخواست کرده و جویا شدم.

علی بن بلال گفت: شنیدم و اطاعت می‌کنم ولی می‌گویم: حضرت خودشان از حائر افضل و برتر هستند زیرا ایشان به منزله کسی است که در حائر می‌باشد (یعنی حضرت سید الشهداء) و دعاء آن جناب برای خودشان افضل و برتر است از دعاء من برای ایشان در حائر.

من محضر امام علیه السّلام مشرف شده و مقاله علی بن بلال را خدمتش عرض کردم، حضرت به من فرمودند: به او بگو: رسول خدا از بیت و حجر الاسود افضل بودند ولی در عین حال دور بیت طواف می‌کرده و حجر را استلام می‌فرمودند، خداوند متعال بقاع و مواضعی دارد که می‌خواهد در آن جاها خوانده شود تا دعاء، دعاکننده را مستجاب فرماید و حائر از جمله این مواضع می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۲

باب نود و یکم شفاء بودن تربت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام و مقدار مستحب بودن آن

حدیث اوّل ترجمه:

محمد بن الحسن از محمد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسن بن علیّ بن فضال، از کرام، از ابن ابی یعفور، وی می‌گوید: محضر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرضه داشتم:

آیا این طور است که شخص تربت قبر امام حسین علیه السّلام را وقتی اخذ نمود از آن انتقاع برده ولی تربت غیر آن حضرت را وقتی اخذ کرد نمی‌تواند از آن نفع ببرد؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۳

حضرت فرمودند:

نه این طور نیست که مجرّد اخذ نمودن تربت این اثر را داشته باشد، به خدائی که معبودی غیر از او وجود ندارد اخذ نمی‌کند احدی تربت قبر آن حضرت را در حالی که معتقد است خداوند با آن نفع به او می‌رساند مگر آنکه حتما از آن منتفع می‌شود.

مترجم گوید:

آنچه از این حدیث استفاده می‌شود آن است که اثر تربت زمانی است که شخص معتقد به آن باشد و الّا صرف اخذ تربت بدون اعتقاد تاثیر البته مؤثر نمی‌باشد. حدیث دوّم ترجمه:

محمد بن عبد اللّه، از پدرش از ابی عبد اللّه برقی، از برخی اصحاب، وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۴

زنی پشم ریسیده‌ای را به من داد و گفت آن را به پرده داران کعبه بده تا با آن برای کعبه پرده درست نمایند، وی گفت: چون پرده داران را می‌شناختم کراهت داشتم آن را به ایشان بدهم پس وقتی به مدینه رسیدم محضر مبارک حضرت ابی جعفر علیه السّلام رسیده به ایشان عرض کردم: فدایت شوم زنی پشمی ریسیده به من داده و گفته که آن را به پرده داران کعبه دهم تا پرده‌ای از آن برای کعبه درست کنند، من از دادن پشم به ایشان کراهت دارم تکلیف چیست؟

حضرت فرمودند:

با آن عسل و زعفران خریده و از قبر حسین علیه السّلام مقداری تربت بردار و آن را با آب باران عجین نما و در آن عسل و زعفران را بریز و سپس معجون بدست آمده را بین شیعیان تقسیم نما تا با آن مریض‌های خود را مداوا کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۵

حدیث سوّم ترجمه:

پدرم از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بصری که لقبش فهد می‌باشد از برخی رجالش از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

تربت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام شفاء هر دردی می‌باشد. حدیث چهارم و از پدرم، سعد بن عبد اللّه، از احمد بن الحسین بن سعید، از پدرش، از محمد بن سلیمان بصری، از پدرش، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل شده که آن حضرت فرمودند: در تربت قبر امام حسین علیه السّلام شفاء هر دردی بوده و آن دواء اکبر می‌باشد. حدیث پنجم محمد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از بزرگی از اصحاب ما، از ابی الصبّاح کنانیّ، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

تربت قبر امام حسین علیه السّلام در آن شفاء بوده اگر چه به قدر سر میل (میلی که با آن سرمه می‌کشند) باشد. حدیث ششم از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مروی است که فرمودند:

کسی که مرض و بیماری بر او عارض شده اگر قبل از خوردن هر داروئی تربت قبر امام حسین علیه السّلام را بخورد خداوند منّان او را از آن مرض شفا می‌دهد مگر از مرگ.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۷

حدیث هفتم ترجمه:

محمد بن عبد اللّه جعفر حمیری، از پدرش، از علیّ بن محمد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری، از عبد اللّه بن عبد الرحمن الاصم، وی گفت:

مدلج برای ما از محمّد بن مسلم حدیثی نقل کرد که وی گفت: من به مدینه رفتم در حالی که دردمند بودم محضر امام رساندند که محمد بن مسلم دردمند است، حضرت ابو جعفر علیه السّلام شربتی برایم فرستادند آورنده غلامی بود که دستاری به سر بسته بود، بهر صورت غلام شربت را به من داد و گفت:

این را بیاشام زیرا حضرت به من امر فرموده‌اند تا تو این را نیاشامیده‌ای من از نزدت نروم، پس شربت را گرفتم، بوی مشک از آن می‌آمد، شربتی پاکیزه، طعمی خنک داشت وقتی آن را نوشیدم، غلام به من گفت:

آقایت فرموده: وقتی شربت را خوردی به نزدش حاضر شو.

من در این گفتار می‌اندیشدم که پیش از نوشیدن شربت قادر نبودم روی پاهایم بایستم حال چطور حرکت کرده و به محضرش بروم، بهر صورت وقتی شربت در جوف من قرار گرفت گویا از بند رها شدم پس درب منزل حضرت آمده از آن جناب اذن خواستم، حضرت با صدای بلند فرمودند:

جسمت بهبودی یافت داخل شو! پس داخل شده در حالی که می‌گریستم، سلام بر آن حضرت کرده و دست و سر آن سرور را می‌بوسیدم.

حضرت به من فرمودند:

ای محمّد، چرا گریه می‌کنی؟

عرض کردم: فدایت شوم گریه‌ام بخاطر این چند چیز است:

الف: غریبم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۳۸

ب: از شما دور هستم.

ج: قدرتم کم و ضعیف می‌باشم د: قادر نیستم نزد شما رحل اقامت انداخته و به شما بنگرم.

حضرت فرمودند:

امّا کم بودن قدرت، البته همین طور است، خداوند دوستان ما را این چنین قرار داده و سریعا بلاء را بر ایشان نازل می‌کند.

و امّا اینکه گفتی: غریب هستی، مؤمن در دنیا و بین این خلق نگونسار غریب می‌باشد تا از این دار فانی به رحمت باری منتقل شود.

و امّا اینکه گفتی مکانت دور است و از ما فاصله داری، بر تو باد به پیروی نمودن از ابی عبد اللّه علیه السّلام (منظور از ابی عبد اللّه خود آن حضرت می‌باشد) زیرا ما نیز از زمینی که محبوب و مطلوبمان است (مراد کربلاء می‌باشد) دور بوده و بواسطه فرات بین ما و آن زمین فاصله افتاده است.

و امّا اینکه گفتی دوست داری نزدیک ما بوده و بما نظر افکنی و بر این معنا قادر نیستی، خداوند متعال بر آنچه در قلب تو است آگاه بوده و تو را بر همان پاداش و جزا می‌دهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۰

دنباله حدیث هفتم ترجمه:

سپس حضرت به من فرمودند:

آیا به زیارت قبر حسین علیه السّلام می‌روی؟

عرض کردم: بلی، منتهی با خوف و هراس.

حضرت فرمودند:

هر چه در این زیارت شدت و سختی به بینی و خوف و هراس تو بیشتر باشد، ثواب و اجرت بهمان قدر افزون می‌گردد، و کسی که در زیارت آن حضرت خوف داشته و با این حال آن جناب را زیارت کند حق تعالی او را از وحشت روزی که مردم برای حساب در مقابل پروردگار عالمیان می‌ایستند (یعنی روز قیامت) در امان نگه می‌دارد و این شخص از زیارت بر می‌گردد در حالی که حق تعالی گناهانش را آمرزیده و فرشتگان بر او درود و سلام می‌دهند و پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم او و آنچه را بجا آورده دیده و برایش دعاء می‌فرمایند، و وی به نعمت و فضل خدا روی آورده و هیچ رنج و تعبی به او متوجه نشده و رضایت و خشنودی خدا را پی‌گیری می‌نماید.

سپس حضرت به من فرمودند:

شربت را چگونه یافتی؟

عرض کردم: شهادت می‌دهم شما اهل بیت رحمت بوده و شما جانشین جانشینان پیامبر هستید غلامی نزد من آمد و آنچه عنایت کرده بودید به من

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۱

رساند، قبل از آن قادر نبودم مستقلا روی پا خود بایستم و از خود مایوس شده بودم، وی شربت را که به من داد و من آن را نوشیدم بوئی به آن خوشی تا بحال استشمام نکرده و مزه‌ای تا بحال به آن پاکیزگی نچشیده و طعمی به آن مطبوعی تاکنون حس ننموده و بگواراتر از آن هرگز برنخورده بودم، و هنگامی که آن را نوشیدم، غلام به من گفت:

حضرت به من امر فرموده‌اند به تو بگویم: وقتی نوشیدی نزد من بیا.

من به وخامت حال و شدّت درد خود واقف بودم، لذا حدیث نفس نموده و به خود گفتم.

حتما خدمتش مشرّف خواهم شد اگر چه جانم را از دست بدهم، پس به سوی شما روی آوردم ولی گویا از بند رها گشتم، پس حمد و سپاس خدائی را که شما را رحمت برای شیعیانتان و رحمت برای من نیز قرار داده است.

حضرت فرمودند:

ای محمّد، شربتی که نوشیدی در آن تربت قبر حسین علیه السّلام بود و آن بهترین داروئی است که به منظور استشفاء مصرف می‌کنند و با آن هیچ دوائی را برابر و مساوی ندان، ما به اطفال و زنان خود آن را می‌خورانیم و در آن هر خیر و خوبی را دیده‌ایم.

خدمتش عرضه داشتم: فدایت شوم از آن برداشته و استشفاء به آن بجوئیم؟

حضرت فرمودند:

بسا شخصی آن را اخذ کرده و با خود از حائر بیرون می‌برد و بر دیگران اظهار نموده و مخفی نمی‌کند پس مرور به جنّی می‌کند که در او مرض و بیماری بوده یا به حیوان و موجودی که دارای آفت است می‌گذرد پس آن را می‌بویند و برکتش زائل گشته و بدین ترتیب برکت آن برای غیر مصرف می‌شود امّا تربتی را که ما با آن دردها را معالجه می‌کنیم این طور نیست، و اگر دیگران نیز رعایت کنند و آنچه را که برایت گفتم منظور داشته و تربت مأخوذ را از مرای و منظر دیگران بر حذر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۲

داشته و در معرض قرار ندهند مسلما با هیچ شیئی تماس پیدا نکرده و هیچ کسی از آن تناول ننموده مگر در همان ساعت از مرض و بیماری که دارد افاقه پیدا می کند، و سرگذشت این تربت نظیر سرگذشت حجر الاسود است که صاحب آفات و امراض و کفر و جاهلیّت با آن تماس پیدا می‌کردند و پس از تماس مرض و عیب و نقصی که داشتند برطرف می‌شد.

این سنگ در بدو امر همچون یاقوت سفید و شفافی بود که پس از این تماس‌ها و اصابت این اشیاء آلوده با آن رفته رفته رنگش تیره و سیاه شد و به این صورتی که اکنون می‌بینی درآمد.

این تربت نیز به واسطه تماس با اشیاء آلوده و افراد ناصالح خاصیت و اثرش زائل گردد و آن تاثیری را که باید داشته باشد ندارد لذا تو نمی‌توانی اثر مطلوب را از آن بهره برداری کنی.

محضر مبارکش عرض کردم: مگر بآن چه می‌کنم؟

حضرت فرمودند:

وقتی آن را اظهار کرده و در معرض قرار دادی با آن همان عملی را کرده که دیگران می‌کنند، یعنی آن را مورد استخفاف قرار داده و سبک می‌شماری از این رو بسا آن را در خورجین انداخته و در بین اشیاء آلوده می‌گذاری در نتیجه اثری را که از آن انتظار داری نخواهی دید و آن از تربت زائل گردیده. خدمتش عرضه داشتم: فدایت شوم واقع امر همین است و صحیح می‌فرمائید.

سپس حضرت فرمودند: احدی آن را اخذ نکرده مگر آنکه جاهل است به کیفیّت اخذ و رعایت آداب آن لذا بر ایشان سالم نمی‌ماند.

محضرش عرض کردم: فدایت شوم چگونه آن را بردارم تا اخذ من نظیر اخذ شما باشد؟

حضرت فرمودند:

آیا مقداری از آن را به تو بدهم؟

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۳

عرض کردم: بلی.

فرمودند:

وقتی از من گرفتی با آن چه می‌کنی؟

عرض کردم: با خود می‌برم.

فرمودند:

در چه چیز آن را قرار می‌دهی؟

عرض کردم: در لباس‌های خود آن را می‌گذارم.

حضرت فرمودند:

باز این عمل مثل عمل سابق شد و به آنچه قبلا رفتاری کردی برگشتی، این کار را مکن بلکه، وقتی آن را از من گرفتی تا نزد من هستی تناولش کن که حاجتت روا می‌شود و هرگز با خودت حمل مکن زیرا در این صورت اثری نداشته و برایت سالم نمی‌ماند.

سپس محمّد بن مسلم می‌گوید:

حضرت از آن دو بار به من خورانیدند و پس از آن درد و الم و بیماری که داشتم در خود نیافته و به کلّی برایم بهبودی حاصل شد و پس از آن به وطن خویش برگشتم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۴

حدیث هشتم ترجمه:

محمد بن الحسین بن مت الجوهری از محمد بن احمد بن یحیی، از محمد ابن الحسین، از محمد بن اسماعیل، از خیبریی، از ابی ولّاد از ابی بکر حضرمی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

اگر مریضی از اهل ایمان که به حق حضرت ابی عبد اللّه (حضرت سیّد الشهداء علیه السّلام) سلام اللّه علیه آگاه و عارف است و به حرمت و ولایت آن جناب آشنا است از تربت قبرش به مقدار سر بند انگشت بردارد همان برای او دواء می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۵

باب نود و دوّم تربت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام شفاء و امان می‌باشند

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم و جماعتی رحمهٔ اللّه علیهم، از سعد بن عبد اللّه، از محمّد بن عیسی از شخصی نقل کرده‌اند که وی گفت: حضرت ابو الحسن الرضا علیه السّلام از خراسان بقچه‌ای برایم فرستادند که در بین آن تربتی بود، به آورنده بقچه گفتم این تربت چیست؟

گفت: تربت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام است، حضرت ابو الحسن الرضا علیه السّلام جامه یا غیر آن را وقتی به جایی می‌فرستند حتما همراه آن تربت سیّد الشهداء علیه السّلام را قرار داده و می‌فرمایند: این تربت به اذن خدا امان و موجب حفظ مال می‌باشد. حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از موسی بن سعدان، از عبد اللّه بن القاسم، از حسین بن ابی العلاء، وی می‌گوید:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

فرزندانتان را با تربت حسین علیه السّلام تحنیک کنید (یعنی تربت را به سقف دهانشان بمالید) زیرا تربت موجب امان و حفظ آنها است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۶

حدیث سوّم پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از ایوب بن نوح، از عبد اللّه بن مغیره نقل کرده که وی گفت: ابو السیع برای ما، حدیثی نقل کرد و گفت:

شخصی از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام سؤال کرد و من می‌شنیدم، وی پرسید: آیا از تربت قبر امام حسین علیه السّلام بردارم و با آن طلب برکت کنم؟

حضرت فرمودند: هیچ باکی نیست.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۷

حدیث چهارم ترجمه:

از پدرم، از سعد، از احمد بن محمّد بن عیسی از عبّاس بن موسی ورّاق، از یونس، از عیسی بن سلیمان از محمّد بن زیاد، از عمّه‌اش منقول است که وی گفت:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

تربت حائری که حضرت امام حسین علیه السّلام در آن هستند شفاء از هر دردی بوده و امان است از هر خوف و هراسی.
حدیث پنجم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از احمد بن ادریس، و محمّد بن یحیی، از عمرکی بن علی بوفکی، از یحیی که در خدمت ابی جعفر ثانی بود، از عیسی بن سلیمان، از محمّد بن مارد، از عمّه‌اش روی گفت:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

بطور قطع و حتم در تربت حائری که در آن حضرت امام حسین علیه السّلام می‌باشد شفاء است از هر دردی و امان است از هر خوف و هراسی. حدیث ششم محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین، از محمّد بن اسماعیل، از خیبری، از ابی ولّاد، از ابی بکر حضرمی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

اگر مریضی از اهل ایمان که به حق حضرت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام عارف و آگاه بوده و با حرمت و ولایتش آشنا است.

از تربت قبر حضرتش به مقدار سر میل (میل کحّالی یا میل جرّاحی) بردارد و همان برایش دواء و شفاء می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۴۹

باب نود و سوّم مکان و کیفیّت اخذ تربت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از یعقوب بن یزید، از حسن بن علیّ، از یونس بن ربیع، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

نزد سر مبارک حسین بن علی علیهما السّلام تربت قرمزی است که در آن شفاء هر دردی غیر از مرگ می‌باشد یونس بن ربیع می‌گوید: بعد از اینکه، این حدیث را شنیدم نزد قبر حاضر شده و طرف سر قبر را حفر کردیم و چون به قدر یک ذراع کندیم از راس قبر خاک‌هائی مثل ریگ‌های ریزی که آب آنها را با خود می‌آورد بر ما ریخت، رنگ آنها قرمز و اندازه‌شان قدر یک درهم بود، آنها را با خود به کوفه آورده پس ممزوج و عجینشان کرده و پنهانشان نمودیم و بعد به تدریج از آن به مردم می‌داده تا با آن مریض‌های خود را مداوا کنند. حدیث دوّم پدرم و محمد بن الحسن و علی بن الحسین، از سعد، از احمد بن محمد بن عیسی، از رزق اللّه بن علاء، از سلیمان بن عمرو سرّاج، از برخی اصحابمان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

تربت قبر حسین علیه السّلام را از نزدیک قبر تا فاصله هفتاد باع اخذ می‌کنند.

مترجم گوید:

«باع» عبارت است از فاصله بین سر انگشت دست راست و سر انگشت دست چپ زمانی که دو دست را افقی به طرفین باز کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۰

حدیث سوّم علی بن الحسین، از علی بن ابراهیم، از ابراهیم بن اسحاق نهاوندی، از عبد اللّه بن حمّاد انصاری، از عبد اللّه بن سنان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

هر گاه کسی از شما تربت قبر حسین علیه السّلام را تناول کرد بگوید:

بار خدایا از تو سؤال می‌کنم به حق فرشته‌ای که آن را اخذ نموده و رسولی که آن را جای داده و وصیّ که در آن پنهان شده آن را شفاء از هر دردی قرار بده (نام دردهای مورد نظر را ببرند). حدیث چهارم ترجمه:

حکیم بن داود، از سلمه، از علی بن ریّان بن صلت، از حسین بن اسد، از احمد بن مصقله، از عمویش، از ابی جعفر موصلی، وی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۱

حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

هر گاه تربت قبر حسین علیه السّلام را اخذ کردی بگو:

خدایا به حق این تربت و بحق فرشته‌ای که موکّل بر آن است، و به حق فرشته‌ای که آن را حفر نموده و به حق وصیّ که در درون آن است، درود بفرست بر محمّد و آل محمّد و قرار بده این تربت را شفاء از هر دردی و امان از هر خوف و هراسی.

سپس حضرت فرمودند:

اگر شخصی چنین کند حتما تربت شفاء از هر دردی خواهد بود و از هر خوفی امان برایش می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۲

حدیث پنجم ترجمه:

محمد بن الحسن بن علیّ بن مهزیار، از پدرش، از جدّش علی بن مهزیار، از حسن بن سعید، از عبد اللّه بن عبد الرّحمن اصمّ، وی می‌گوید:

ابو عمرو که شیخی از اهل کوفه بود برای ما حدیث گفت، وی از ابو حمزه ثمالی و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت: من در مکّه بودم (... در اثناء حدیثش گفت):

فدایت شوم می‌بینم اصحابمان را که تربت حائر را برای استشفاء اخذ می‌کنند، آیا اینکه می‌گویند در این تربت شفاء هست درست است؟

وی گفت: امام علیه السّلام فرمودند:

استشفاء می‌جویند به تربتی که از قبر تا رأس چهار میلی قرار گرفته و شفاء

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۳

حاصل می‌شود و همچنین است قبر جدّم رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و نیز همین طور است تربت قبر حضرات امام حسن و علی بن الحسین و محمّد بن علی علیهم السّلام، پس از تربت این قبور مطهّره اخذ کن که شفاء است برای هر دردی و حافظ است از آنچه خوف و هراسی داری و هیچ داروئی معادل آن نبوده مگر دعاء. و باید توجّه داشت اگر فسادی در این تربت دیده می‌شود و احیانا تاثیری ندارد این فساد ناشی از سه چیز است:

الف: آنچه با آنها مخلوط می‌گردد (مراد ظروفی است که تربت‌ها را در آنها می‌ریزند) ب: کسانی که با این تربت استشفاء می‌جویند اعتقاد و یقینشان به حصول شفاء اندک می‌باشد.

ولی آنان که یقین کامل دارند که در صورت معالجه با آن شفاء بر ایشان حاصل می‌شود و آن را بکار بردند به اذن خدا معالجه شده و این تربت آنها را از داروهای دیگر مستغنی می‌نماید.

ج: شیاطین و جن‌هائی هستند از اهل کفر که تربت را مسح نموده و بدین ترتیب آن را فاسد می‌کنند این موجودات به چیزی مرور نکرده مگر آنکه آن را می‌بویند و بواسطه استشمام اثر تربت را می‌برند.

شیاطین و جن‌های اهل کفر بر بنی آدم حسد برده و این تربت را مسح نموده و بوی آن را از بین می‌برند و اساسا تربت از حائر خارج نمی‌شود مگر آنکه جماعتی از این شیاطین و جن‌ها که تعدادشان قابل احصاء نیست آماده‌اند برای اینکه تربت را اگر چه در دست صاحبش هست مسح نموده و اثرش را زائل کنند و اینکه بیرون حائر هستند و نمی‌توانند به درون آن نفوذ کنند بخاطر وجود فرشتگان در حائر می‌باشد.

و اگر تربتی سالم بوده و از تماس شیاطین و جن‌ها در امان مانده باشد مسلما احدی با آن معالجه نکرده مگر آنکه در ساعت بهبودی برایش حاصل می‌شود،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۴

بنا بر این اگر می‌خواهی تربت سالم بماند وقتی اخذش نمودی پنهانش کن و زیاد اسم خداوند متعال را بر آن بخوان و بدم.

خبر رسیده که برخی از کسانی که تربت را اخذ نموده‌اند آن را مورد استحفاف قرار داده حتی پاره‌ای از ایشان آن را در توبره و علف‌دان شتر و قاطر و درازگوش یا در ظرف طعام انداخته و یا با دست‌های آلوده به طعام و غذا آن را مسح نموده و یا آن را در خورجین می‌نهند و با این حال چگونه با آن شفاء حاصل شود؟! چنانچه قلبی که در آن یقین و اعتقاد به تاثیر تربت نیست و صاحبش به آنچه مصلحت و صلاح خودش در آن است استحفاف می‌ورزد اثر و عمل تربت را قطعا فاسد می‌نماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۵

حدیث ششم ترجمه:

محمد بن الحسن، از محمد بن الحسن الصفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از رزق اللّه بن العلاء، از سلیمان بن عمرو سرّاج از برخی اصحابمان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

تربت قبر حسین علیه السّلام را از اطراف قبر به مساحت هفتاد باع در هفتاد باع می‌توان اخذ نمود. حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن یعقوب، از علیّ بن محمّد، وی حدیث را بطور مرفوعه نقل کرده و گفته است:

ختم بر تربت قبر حسین علیه السّلام و متمّم فائده آن این است که سوره إِنَّا أَنْزَلْناهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ را بر آن خوانده و به آن بدمند. حدیث هشتم مروی است هر گاه تربت را اخذ نمودید بگوئید:

خدایا، بحقّ این تربت پاک و به حق این بقعه پاکیزه و به حق وصیّ که این تربت پنهانش نموده و به حق جدّ و پدرش، و مادر و برادرش، و فرشتگانی که دورش طواف می‌کنند و به حق فرشتگانی که بر سر قبر ولیّ تو درنگ و توقف نموده و انتظار کمکش را می‌کشند صلوات اللّه علیهم اجمعین.

برای من در این تربت شفاء از هر دردی و امان از هر خوف و هراسی و بی‌نیازی از هر فقری و عزّت از هر ذلّتی را قرار بده و به واسطه‌اش روزی را بر من فراخ و واسع نما، و جسمم را به سببش صحیح و سالم گردان.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۶

حدیث نهم ترجمه:

محمد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش، از علی بن محمد بن سالم، از محمد بن خالد، از عبد اللّه بن حماد بصری از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از مردی از اهل کوفه، وی گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند: حریم قبر حسین علیه السّلام از چهار جانب محوطه‌ای است به مساحت یک فرسخ در یک فرسخ یعنی مربعی که هر ضلعش یک فرسخ می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۷

حدیث دهم ترجمه:

جعفر بن محمد بن ابراهیم موسوی، از عبید اللّه بن نهیک، از سعد بن صالح، از حسن بن علی بن ابی المغیره، از برخی اصحابمان، وی گفت: محضر مبارک ابی عبد اللّه علیه السّلام عرضه داشتم:

من مردی هستم مبتلا به بیماری‌های فراوان و هیچ دوائی نیست مگر آن را مصرف کرده و به منظور مداوا خورده‌ام ولی بهبودی برایم حاصل نشده چه باید بکنم؟

حضرت به من فرمودند:

کجائی، و چرا از تربت حسین علیه السّلام غافل هستی، در آن شفاء از هر دردی بوده

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۸

و امن است از هر خوف و هراسی، البته وقتی آن را اخذ می‌کنی بگو:

خدایا از تو می‌خواهم به حق این تربت و به حق فرشته‌ای که آن را اخذ نموده و به حق پیامبری که آن را قبض کرده و به حق وصیّ که در آن حلول نموده، درود فرست بر محمد و اهل بیتش و قرار بده برای من در آن شفاء از هر دردی و امان از هر خوف و هراسی.

راوی می‌گوید: سپس حضرت فرمودند:

فرشته‌ای که تربت را اخذ کرد جبرئیل علیه السّلام بود و آن را به پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نشان داده و گفت:

این تربت فرزندت حسین است، بعد از تو امّتت او را می‌کشند.

و پیامبری که آن را قبض نمود وجود مبارک حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشد.

و اما وصیی که در آن حلول کرده عبارت است از حضرت حسین بن علی علیهما السّلام که سرور و آقای شهداء است.

محضر مبارکش عرض کردم: شفاء از هر درد را دانستم اما چگونه امان از هر خوف و هراسی است؟

حضرت فرمودند:

هر گاه از سلطانی خوف داشتی یا خوفی دیگر در تو پیدا شد از منزلت بیرون میا مگر آنکه با تو از تربت قبر حسین علیه السّلام باشد و هنگامی که می‌خواهی آن را اخذ کرده و برداری بگو:

خدایا این تربت قبر حسین ولی و فرزند ولی تو است، آن را به منظور حفظ از آنچه خوف و از آنچه خوف ندارم برداشته‌ام.

البته این فقره یعنی «از آنچه خوف ندارم» را نیز بگو زیرا گاهی ابتلائات و حوادثی برای تو پیش می‌آید که از آنها خوف و هراسی نداشتی و احتمال پیش آمدنش را نمی‌دادی.

راوی می‌گوید: پس تربت را به همان طوری که حضرت دستور فرموده بودند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۵۹

برداشتم، بخدا سوگند بدنم صحت و بهبودی یافت و برایم امان شد از تمام خوفها و هراسها به او از آنچه خوف و هراسش را نداشتم عینا همان طوری که حضرت فرمودند و پس از آن به حمد لله هیچ امر مکروه و ناگواری برایم پیش نیامد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۰

حدیث یازدهم ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم، از سلمه، از احمد بن اسحق قزوینی، از ابی بکار، وی گفت:

از تربتی که بالای سر قبر حضرت حسین بن علی علیهما السّلام بود مقداری برداشتم، این تربت سرخ رنگ بود، پس بر حضرت رضا علیه السّلام وارد شده و آن را به حضرت عرضه داشتم.

آن جناب تربت را در کف دستشان نهاده و بوئیدند، سپس چنان گریستند که اشک‌های مبارک‌شان جاری شد، سپس فرمودند.

این تربت جدم می‌باشد. حدیث دوازدهم ابو عبد الرحمن محمد بن احمد بن الحسن العسکری در عسکر گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۱

حسن بن علی بن مهزیار، از پدرش، از محمد بن ابی عمیر، از محمد بن مروان، از ابی حمزه ثمالی نقل کرده که وی گفت: حضرت صادق علیه السّلام فرمودند:

هر گاه خواستی تربت از قبر حسین علیه السّلام برداری و با خود ببری ابتداء فاتحهٔ الکتاب و معوّذتین (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و إِنَّا أَنْزَلْناهُ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ و یس و آیهٔ الکرسی را بخوان و سپس بگو:

بار خدایا به حق محمد که بنده و رسول و حبیب و نبی و امین توست و به حق امیر المؤمنین علی بن ابی طالب که بنده و برادر رسول تو است و به حق فاطمه که دختر نبی و همسر ولی تو است و به حق حسن و حسین و به حق پیشوایان که هادیان و راهنمایان هستند و به حق این تربت و به حق فرشته‌ای که موکل بر آن است و به حق وصیّ که در آن حلول کرده و

به حق جسم و کالبدی که این تربت آن را در خود گرفته و به حق سبط پیامبر که درون این تربت است و به حق تمام فرشتگان و انبیاء و فرستادگانت، درود فرست بر محمد و آل محمد، و این تربت را برای من و برای هر کس که با آن استشفاء می‌جوید شفاء از هر درد و مرض و امان از هر خوف و هراسی قرار بده، خدایا، به حق محمد و اهل بیتش آن را شاخصی نافع و رزقی واسع و شفاء از هر درد و مرض و آفت و عیب و سبب بهبودی تمام دردها قرار بده، به درستی که تو بر هر چیزی قادر و توانا می‌باشی.

و بعد بگو:

خدایا ای پروردگار این تربت مبارک و میمون و ای پروردگار فرشته‌ای که آن را فرود آورده و ای پروردگار وصیّ که در آن می‌باشد، درود فرست بر محمد و آل محمد و من را بوسیله آن منتفع گردان، تو بر هر چیزی قادر و توانا می‌باشی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۳

باب نود و چهارم آنچه شخص هنگام تناول نمودن تربت می‌گوید

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه از محمّد بن عیسی بن عبید، از محمد بن اسماعیل بصری، از برخی رجالش، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

تربت قبر حسین علیه السّلام شفاء هر دردی است و هر گاه آن را تناول می‌کنی بگو: به نام خدا و به کمک او، خدایا آن را روزی فراخ و شاخصی نافع و شفاء هر دردی قرار بده همانا تو بر هر چیزی قادر و توانا هستی. حدیث دوّم سعد بن عبد اللّه می‌گوید: برخی از اصحاب، که مراد محمد بن عیسی است برایم روایت نمود و گفت:

اسناد این حدیث را فراموش نموده‌ام، حضرت فرمودند:

هر گاه تربت را تناول می‌کنی بگو:

خدایا ای پروردگار این تربت مبارک، و ای پروردگار این وصیی که تربت او را پنهان نموده، درود فرست بر محمد و آل محمد، و قرار بده این تربت را شاخصی نافع و روزی فراخ و شفاء از هر دردی. حدیث سوم حسن بن عبد اللّه بن محمد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از مالک بن عطیه، از پدرش، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۴

هر گاه از تربت آن مظلوم برداشتی و در دهانت نهادی بگو:

خدایا از تو سؤال می‌کنم به حق این تربت، و به حق فرشته‌ای که آن را قبض نموده، و به حق پیامبری که آن را حفظ و محکم کرده و به حق امامی که در آن حلول نموده، درود فرست بر محمد و آل محمد و قراب بده برای من در آن شفائی نافع و روزی فراخ و امان از هر خوف و هراس و درد.

هر گاه شخص این فقرات را بگوید خداوند متعال عافیت و شفا را به وی ارزانی می‌دارد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۵

باب نود و پنجم حرمت خوردن تمام تربت‌ها مگر تربت قبر امام حسین علیه السّلام زیرا شفاء هر دردی می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

محمد بن یعقوب، و جماعتی از اساتیدم، از محمّد بن یحیی، از احمد بن محمد بن عیسی، از ابی یحیی واسطی از مردی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

خوردن تمام تربت‌ها حرام است همچون خوردن گوشت خوک و کسی که آن را بخورد و سپس از ناحیه آن بمیرد من بر او نماز نمی‌خوانم مگر تربت قبر

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۶

حسین علیه السّلام چه آنکه در آن شفاء از هر دردی است و کسی که آن را با میل بخورد نه به عنوان استشفاء البتّه در آن شفاء نمی‌باشد. حدیث دوّم محمد بن الحسن، از محمد بن الحسن الصّفّار، از عباد بن سلیمان، از سعد ابن سعد، وی گفت: از حضرت ابی الحسن علیه السّلام راجع به خوردن تربت پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

خوردن تربت حرام است همان طوری که خوردن میته و خون و گوشت خوک حرام است مگر تربت قبر امام حسین علیه السّلام زیرا در آن شفاء از هر دردی و امان از هر خوف و هراسی است. حدیث سوّم ابو عبد اللّه محمّد بن احمد بن یعقوب، از علی بن الحسن بن علی بن فضّال، از پدرش، از برخی اصحاب، از احد الصادقین علیهما السّلام، حضرت فرمودند:

خداوند تبارک و تعالی آدم علیه السّلام از تربت آفریده پس خوردن تربت را بر فرزندان آدم حرام فرمود.

راوی می‌گوید: محضر مبارکش عرض کردم: چه می‌فرمائید راجع به تربت قبر امام حسین علیه السّلام؟

حضرت فرمودند:

بر مردم خوردن گوشت‌های خودشان حرام است ولی خوردن گوشت ما بر ایشان حلال است منتهی قدر کمی اندازه نخود. حدیث چهارم سماعهٔ بن مهران روایت کرده از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام که آن جناب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۷

فرمودند:

خوردن تمام تربت‌ها بر بنی آدم حرام است مگر تربت قبر امام حسین علیه السّلام، زیرا کسی که درد دارد اگر آن را بخورد خداوند متعال او را شفاء می‌دهد. حدیث پنجم در حدیث حسین بن مهران فارسی یافتم از محمّد بن سیّار، از یعقوب بن یزید که حدیث را بطور مرفوعه از حضرت صادق نقل کرده، حضرت فرمودند:

کسی که تربت قبر امام حسین علیه السّلام را بفروشد پس گوشت آن حضرت را فروخته و خریده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۸

باب نود و ششم کیفیت زیارت نمودن کسی که منزل و وطنش از قبر حضرت سیّد الشهداء دور می‌باشد

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد، و محمّد بن یحیی، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن ابی عمیر، از کسی که روایت نموده، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

هر گاه منزل و وطن یکی از شما به ما دور بود بالاترین مکان منزل را انتخاب کند و در آنجا دو رکعت نماز خوانده و با اشاره به قبور ما سلام دهد، سلام وی حتما به ما خواهد رسید. حدیث دوّم علی بن الحسین و علی بن محمّد بن قولویه جمیعا، از محمّد بن یحیی عطار،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۶۹

از حمران بن سلیمان نیشابوری، از عبد اللّه بن محمّد یمانی از منیع ابن حجّاج، از یونس بن عبد الرحمن از حنّان بن سدیر، از پدرش در ضمن حدیث طویل می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای سدیر، این حق بر تو نیست که قبر حسین علیه السّلام را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روز یک بار زیارت کنی عرض کردم: فدایت شوم بین ما و بین آن حضرت فرسخهای بسیار فاصله است.

حضرت فرمودند:

بر بام منزل برو سپس بطرف راست و جانب چپ خود توجه کن بعد سر به آسمان بلند کن، سپس سر را بطرف قبر امام حسین علیه السّلام برگردان و بعد بگو:

درود بر تو ای ابا عبد اللّه، درود بر تو و رحمت و برکات خدا بر تو.

هر گاه چنین نمودی ثواب یک زوره برایت منظور می‌شود.

زوره یعنی یک حج و یک عمره.

سدیر می‌گوید: بسی روزها بیش از بیست مرتبه حضرت را این طور زیارت می‌کردم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۰

حدیث سوّم ترجمه:

حکیم بن داود، از سلمهٔ بن خطّاب، از عبد اللّه بن محمّد سنان، از منیع، از یونس بن عبد الرّحمن از حنان بن سدیر، از پدرش، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای سدیر آیا در هر روز قبر امام حسین علیه السّلام را زیارت می‌کنی:

عرض کردم: فدایت شوم، خیر حضرت فرمودند:

چقدر جفا می‌کنی! آیا در هر ماه زیارت می‌کنی:

عرض کردم: خیر.

فرمودند:

آیا در هر سال زیارت می‌کنی:

عرض کردم: این طور است.

حضرت فرمودند:

ای سدیر چقدر به حسین علیه السّلام جفا می‌کنید، آیا نمی‌دانی خداوند متعال یک

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۱

میلیون فرشته دارد که جملگی ژولیده و غبار آلود و گریان هستند و با این حال و هیئت حضرت سید الشهداء را زیارت کرده و از آن خسته و سست نمی‌شوند:

ای سدیر این حق بر تو نیست که قبر حسین علیه السّلام را در هر جمعه پنج بار زیارت کنی. و مانند فقرات حدیث اوّل را ذکر فرمودند. حدیث چهارم سلیمان بن عیسی از پدرش روایت کرده، وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: وقتی قادر بر زیارت شما نباشم چگونه زیارتتان کنم:

حضرت به من فرمودند:

ای عیسی، وقتی بر آمدن نزد ما قادر نبودی صبر کن تا روز جمعه شود پس غسل کن یا وضوء بگیر و سپس به پشت بام برو و دو رکعت نماز بخوان و سپس به طرف من توجّه کن، کسی که من را در حیاتم زیارت کند محققا در ممات من نیز زیارتم کرده و کسی که در مماتم زیارتم کند محققا در حیاتم من را زیارت کرده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۲

حدیث پنجم ترجمه:

محمد بن جعفر رزّاز، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از عبد اللّه بن محمّد الدّهقان، از منیع بن الحجّاج، از حنان بن سدیر، از پدرش، وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

ای سدیر، آیا زیاد به زیارت قبر ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌روی؟

مراد این است که چرا زیاد به زیارت آن حضرت نمی‌روی؟

محضر مبارکش عرض کردم: این زیاد به زیارت نرفتن ناشی از اشتغالات و گرفتاری‌هایم می‌باشد.

حضرت فرمودند:

آیا چیزی به تو تعلیم بکنم که وقتی انجامش دادی خدا بواسطه آن ثواب زیارت را به تو بدهد؟

عرض کردم: فدایت شوم آری.

حضرت فرمودند:

در منزلت غسل کن و به پشت بام برو و با اشاره به آن حضرت سلام کن، با همین عمل خداوند متعال ثواب زیارت به تو خواهد داد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۳

حدیث ششم ترجمه:

محمد بن الحسن، از محمد بن حسن الصفار، از احمد بن محمد بن عیسی، از اسماعیل بن سهل، از ابو احمد (محمد بن ابی عمیر) از کسی که این حدیث را نقل نموده می‌گوید:

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

وقتی که خانه و منزلت دور بود بر بالای بام منزل برو دو رکعت نماز بگذار و با اشاره به قبور و مزار ما سلام بده که سلام تو به ما خواهد رسید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۵

حدیث هفتم ترجمه:

محمد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش حدیث را مرفوعا از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

حنان بن سدیر صیرفی بر ابی عبد اللّه علیه السّلام داخل شد در حالی که گروهی از اصحاب آن حضرت محضرش بودند، حضرت فرمودند:

ای حنان بن سدیر، آیا ماهی یک مرتبه به زیارت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام می‌روی؟

وی عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

آیا در هر دو ماه یک بار آن حضرت را زیارت می‌کنی؟

عرض کرد: خیر حضرت فرمودند:

آیا در هر سال یک بار به زیارت آن جناب می‌روی؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند: چقدر به سرور خود جفا می‌کنید.

عرض کرد: ای پسر رسول خدا هم توشه‌ای کم و اندک است و هم مسافت دور می‌باشد.

حضرت فرمودند:

آیا شما را راهنمائی بکنم بر زیارت مقبولی اگر چه فاصله شما با آن حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۶

خیلی زیاد باشد؟ عرض کرد: ای پسر رسول خدا چگونه آن حضرت را زیارت کنم؟

حضرت فرمودند:

روز جمعه یا هر روزی که خواستی غسل کن و پاکیزه‌ترین لباسهایت را بپوش و به مرتفع‌ترین مواضع خانه‌ات یا به صحراء برو، پس رو به قبله کن به شرطی احراز کنی قبر مطهر، آن طرف می‌باشد، خداوند تبارک در قرآن می‌فرماید: فَأَيْنَما تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ.

سپس بگو:

درود بر تو ای آقای من و ای فرزند آقایم و ای سیّد و سرور من و فرزند سرورم، درود بر تو ای مولای من که شهید و فرزند شهید می‌باشی، مقتول و فرزند مقتول می‌باشی، درود بر تو و رحمت و برکات خدا بر تو باد، ای فرزند رسول خدا من با قلب و زبان و جوارحم تو را زیارت می‌کنم اگر چه خودم نزدت نبوده تا قبر و بارگاهت را مشاهده کنم، پس درود بر تو ای وارث حضرت آدم که برگزیده خداست، و ای وارث حضرت نوح که پیامبر خداست، و ای وارث ابراهیم که خلیل خداست، و ای وارث حضرت موسی که کلیم خداست، و ای وارث حضرت عیسی که روح خدا است، و ای وارث حضرت محمد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم که حبیب و پیامبر و فرستاده خداست، و ای وارث حضرت علی علیه السّلام که امیر مؤمنان و جانشین رسول و خلیفه خدا است و ای وارث حضرت حسن بن علی علیهما السّلام که جانشین امیر المؤمنین است، خدا قاتلین تو را لعنت کرده و عذاب را بر ایشان در این ساعت، و در هر ساعتی تجدید کرده و نو به نو نماید، ای سرورم من به سوی خداوند عزّ و جلّ، و به جدّت رسول خدا و به پدرت امیر مؤمنان و به برادرت حضرت امام حسن و به سوی تو ای آقای من با این زیارتم که با قلب و زبان و جمیع جوارحم انجام میدهم تقرب می‌جویم پس بر تو باد درود و رحمت و برکات، خدا و ای مولای من شفیعم باش تا حق تعالی زیارت را از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۷

من قبول کند، من از دشمنان تو بیزاری جسته و با این بیزاری و در خواست لعنت بر ایشان به خدا و شما جملگی تقرب می‌جویم، پس بر تو باد صلوات خدا و رضوان و رحمتش.

سپس اندکی به طرف چپ برگرد و صورت را به جانب قبر علی بن الحسین علیهما السّلام که پائین پای مبارک واقع شده بگردان و بر او سلام بده بهمان نحوی که بر پدر بزرگوارش سلام دادی سپس برای آنچه از امر دنیا و آخرت که محبوب و مطلوبت هست دعا کن و از خدا درخواست نما، پس از آن چهار رکعت نماز بخوان چه آنکه نماز زیارت یا هشت و یا شش و یا چهار و یا دو رکعت است منتهی افضل آنها هشت رکعت می‌باشد و پس از فارغ شدن از نماز رو به جانب قبر ابی عبد اللّه علیه السّلام کن و بگو:

من با تو وداع می‌کنم ای مولای من و پسر مولایم، و ای سیّد و سرور من و پسر سیّد و سرورم، و با تو نیز ای سرور من و فرزند سرورم ای علی بن الحسین، وداع می‌نمایم، و با شما نیز ای سادات و سرورانم ای گروه شهداء وداع مینمایم، پس بر شما باد درود خدا و رحمت و رضوان و برکاتش.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۸

باب نود و هفتم مکروه بودن جفاء نسبت به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم، از برخی اصحابش از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

بین شما و بین قبر حضرت امام حسین علیه السّلام چه قدر مسافت است؟

راوی می‌گوید: عرض کردم: شانزده فرسخ.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۷۹

حضرت فرمودند:

آیا به زیارت آن حضرت نمی‌روی؟

عرض کردم: خیر.

حضرت فرمودند:

چه قدر جفا می‌کنید! حدیث دوّم از پدرم، از سعد، از احمد بن محمّد بن عیسی، از موسی بن فضل، از علی بن الحکم، از کسی که برایش حدیث گفته، از حنان بن سدیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام راوی می‌گوید:

محضر مبارکش عرض کردم: در باره زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام چه می‌فرمائید؟

حضرت فرمودند:

زیارتش کن و به آن حضرت جفا مکن، زیرا آن وجود مبارک سرور شهداء و سیّد جوانان اهل بهشت و شبیه حضرت یحیی بن زکریا بوده و بر این دو (امام حسین و حضرت یحیی علیهما السّلام) آسمان و زمین گریسته‌اند. حدیث سوّم محمد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصّفار، از احمد بن محمد بن عیسی، از احمد بن ابی داود، از سعد بن ابی عمرو الجلّاب، از حارث اعور نقل کرده که وی گفت:

حضرت علی علیه السّلام فرمودند:

پدر و مادرم فدای حسین که در پشت کوفه کشته می‌شود، به خدا سوگند گویا می‌بینم حیوانات وحشی را که گردن به طرف قبرش کشیده و گریه می‌کنند و شب

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۰

تا صبح برایش مرثیه می‌خوانند و وقتی حال چنین است پس از جفا حذر کنید و زیارت آن حضرت را ترک مکنید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۱

حدیث چهارم ترجمه:

پدر و برادرم و علی بن الحسین و محمد بن الحسن، از ابن یحیی العطّار، از حمدان بن سلیمان نیشابوری، از عبد اللّه بن محمّد یمانی، از منیع بن حجّاج، از یونس بن عبد الرحمن، از حنان بن سدیر، از پدرش سدیر، نقل کرده‌اند که وی گفت:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای سدیر آیا قبر حسین علیه السّلام را هر روز زیارت می‌کنی؟

عرض کردم: خیر.

فرمودند: چه قدر جفا می‌کنید! حضرت فرمودند:

آیا در هر جمعه زیارتش می‌کنی؟

عرض کردم: خیر.

حضرت فرمودند:

پس در هر ماه زیارتش می‌کنی؟

عرض کردم: خیر.

حضرت فرمودند:

پس در هر سال زیارتش می‌کنی؟

عرض کردم: گاهی این طور است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۲

حضرت فرمودند:

ای سدیر چه قدر به حسین علیه السّلام جفا می‌کنید! آیا نمی‌دانی که هزار فرشته برای خداست که جملگی ژولیده و غبار آلود هستند و برای آن حضرت گریه کرده و مرثیه می‌خوانند و از زیارت قبر امام حسین علیه السّلام خسته و سست نمی‌شوند و ثواب زیارتشان برای زائرین می‌باشد ... حدیث پنجم حسن بن عبد الرّحمن بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از حنان بن سدیر، وی می‌گوید:

خدمت حضرت ابی جعفر علیه السّلام بودم که شخصی وارد شد و سلام کرد و نشست، حضرت ابو جعفر فرمودند از کدام شهر هستی؟

عرض کرد: مردی از اهل کوفه بوده، دوست دار شما می‌باشم.

حضرت فرمودند:

آیا قبر حسین علیه السّلام را در هر جمعه زیارت می‌کنی؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

در هر ماه چطور؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

در هر سال چطور؟

عرض کرد: خیر.

حضرت فرمودند:

تو از خیر محروم هستی، و حدیث را ذکر فرمود (مقصود حدیث شماره ۱۲ از باب هشتم می‌باشد.)

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۳

حدیث ششم محمد بن جعفر می‌گوید:

محمد بن الحسین، از جعفر بن بشیر، از حمّاد بن عیسی، از ربعی بن عبد اللّه، از فضل بن یسار وی می‌گوید: حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای فضیل چه قدر جفا کار هستید، حسین علیه السّلام را زیارت نمی‌کنید، آیا نمی‌دانی چهار هزار فرشته که جملگی ژولیده و غبار آلود هستند تا روز قیامت بر آن حضرت گریه می‌کنند؟!

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۴

حدیث هفتم ترجمه:

از محمد بن جعفر، از محمد بن الحسین، از جعفر بن بشیر، از حمّاد، از محمّد بن مسلم، از زراره، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام.

حضرت فرمودند:

بین شما و بین قبر حسین علیه السّلام چه قدر مسافت است؟

راوی می‌گوید: عرض کردم: شانزده یا هفده فرسخ.

حضرت فرمودند:

آیا به زیارتش می‌روی؟

عرض کردم: خیر.

حضرت فرمودند:

چه قدر جفا کار هستی. حدیث هشتم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از حسین بن حسن بن ابان، از محمّد بن اورمه، از ابی عبد اللّه مؤمن، از ابن مسکان، از سلیمان بن خالد، وی می‌گوید:

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۵

تعجّب است از گروهی که می‌پندارند شیعه هستند ولی گفته می‌شود روزگار بر ایشان می‌گذرد و احدی از ایشان به زیارت قبر حسین علیه السّلام نمی‌روند، چه از روی جفا بوده و چه تنبلی و سستی کرده و چه عاجز و ناتوان باشند و چه کسلی و بی‌حالی منشأ آن باشند، به خدا سوگند اگر می‌دانستند در زیارت آن حضرت چیست هرگز تنبلی و کسلی را به خود راه نمی‌دادند.

عرض کردم: فدایت شوم: چه فضیلتی در آن می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

فضل و خیر بسیاری در آن می‌باشد، اولین خیری که به زائر می‌رسد آن است که گناهان گذشته‌اش را خداوند آمرزیده و به او خطاب می‌شود: از ابتداء شروع به عمل بکن. حدیث نهم حکیم بن داود بن حکیم، از سلمهٔ بن خطّاب، از عبد اللّه بن خطّاب، از عبد اللّه بن محمّد بن سنان، از منیع بن حجّاج، از یونس بن عبد الرّحمن، از حنان، از پدرش، وی می‌گوید:

حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

ای سدیر، در هر روز قبر حسین علیه السّلام را زیارت می‌کنی؟

عرض کردم: فدایت شوم: خیر.

حضرت فرمودند:

چه قدر جفاکار هستید! پس در هر جمعه زیارتش می‌کنی؟

عرض کردم: خیر حضرت فرمودند:

در هر ماه آیا زیارتش می‌کنی؟

عرض کردم: خیر.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۶

حضرت فرمودند:

در هر سال آیا به زیارتش می‌روی؟

عرض کردم: گاهی این طور است.

حضرت فرمودند:

ای سدیر چه قدر به حسین علیه السّلام جفا کرده‌اید و حدیث را ذکر فرمودند:

(مقصود حدیث شماره (۳) از باب نود و ششم می‌باشد). حدیث دهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از اساتیدم، از سعد، از محمّد بن عیسی بن عبید، از محمّد بن ناجیه، از محمّد بن علی، از عامر بن کثیر السرّاج النهدی، از ابی الجارود، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، وی می‌گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۷

حضرت به من فرمودند:

بین شما و قبر حضرت امام حسین علیه السّلام چه قدر مسافت است؟

عرض کردم: اگر کسی سواره رود یک روز و در صورتی که پیاده رود یک روز و مقداری از روز.

فرمودند:

آیا هر جمعه به زیارتش می‌روی؟

عرض کردم: خیر، به زیارتش گاهی می‌روم.

حضرت فرمودند:

چه قدر جفا کرده‌اید! اگر قبر آن حضرت نزدیک ما می‌بود حتما به سویش هجرت می‌کردیم.

جماعتی از اساتیدم، از احمد بن ادریس، از محمد بن احمد، از محمّد بن ناجیه، از محمد بن علیّ، از عامر بن کثیر النّهدی السّراج، از ابی الجارود، از حضرت ابی جعفر علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده‌اند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۸

باب نود و هشتم کمترین مدّتی که در آن حضرت امام حسین علیه السّلام را می‌باید زیارت کرد و حدّ اکثری که زیارت آن جناب را غنی و فقیر می‌توانند تاخیر بیاندازند

حدیث اوّل ترجمه:

جعفر بن محمّد بن ابراهیم بن عبد اللّه الموسوی، از عبید اللّه بن نهیک، از محمد بن ابی عمیر، از ابو ایّوب از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، آن حضرت فرمودند:

بر عهده غنی است که در سال دو مرتبه و بر فقیر است که در سال یک مرتبه به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام بروند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۸۹

حدیث دوم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم، از عامر بن عمیر، و سعید اعرج، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام: حضرت فرمودند:

در هر سال یک مرتبه به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام بروید. حدیث سوّم ابو العبّاس، از محمّد بن الحسین، از جعفر بن بشیر، از مسلم، از عامر بن عمیر، و سعید اعرج، جملگی از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمودند:

در هر سال یک مرتبه به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام بروید. حدیث چهارم جعفر بن محمد بن عبد اللّه الموسوی، از عبید اللّه نهیک، از ابن ابی عمیر، از حمّاد، از حلبی، وی می‌گوید: از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام راجع به زیارت قبر حسین صلوات اللّه علیه پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

در سال یک مرتبه، زیرا از مشهور شدن کراهت دارم.

مترجم گوید:

شاید مراد این باشد که اگر بیش از یک مرتبه در سال به زیارت آن حضرت روند این امر موجب اشتهار شخص به این عمل می‌شود و آن مکروه است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۱

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از یعقوب بن یزید، از ابن ابی عمیر، از برخی اصحاب، از ابن رئاب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

این حق بر عهده فقیر است که سالی یک مرتبه و بر غنی است که سالی دو مرتبه به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام بروند. حدیث ششم پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن، از حسین بن حسن بن ابان، از حسین بن سعید، از ابن ابی عمیر، از حمّاد بن عثمان، از حلبی، نقل کرده‌اند، که وی از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام راجع به زیارت قبر امام حسین علیه السّلام روایت کرده که آن جناب فرمودند:

در سال یک مرتبه قبر آن حضرت زیارت شود زیرا از شهرت کراهت دارم. حدیث هفتم پدر رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از حسن بن علی بن عبد اللّه مغیره، از عباس بن عامر نقل کرده که وی گفت:

علی بن حمزه گفت: حضرت ابو الحسن علیه السّلام فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۲

جفاء به آن حضرت نکنید، شخص موسر و غنی هر چهار ماه یک بار به زیارتش رود و فقیر را حق تعالی مکلّف نکرده مگر به قدر توان و قدرتش.

عباس می‌گوید: نمی‌دانم حضرت این کلام و مقاله را برای علی (علی بن ابی حمزه) فرمودند یا ابی ناب (حسن بن عطیّه). حدیث هشتم محمد بن الحسن، از محمد بن الحسن الصّفار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسین بن سعید، از ابن ابی عمیر، از حمّاد بن عثمان، از حلبی، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید:

راجع به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام از آن حضرت پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

سالی یک مرتبه به زیارتش روند زیرا، در بیشتر از آن خوف شهرت دارم. حدیث نهم ابو العبّاس، از زیّات، از جعفر بن بشیر، از حمّاد، از ابن مسلم، از عامر بن عمیر، و سعید الاعرج از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام آن حضرت فرمودند:

در سال یک مرتبه به زیارت قبر حسین علیه السّلام بروید. حدیث دهم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد، از علی بن اسماعیل بن عیسی، از صفوان بن یحیی، از عیص بن قاسم، وی می‌گوید: از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام پرسیدم:

آیا برای زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السّلام نماز واجبی هست؟

حضرت فرمودند:

برای آن نماز واجب و معیّنی نمی‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۳

راوی می‌گوید: پرسیدم: در هر چند روز باید به زیارتش رفت؟

حضرت فرمودند: هر چه خواستی. حدیث یازدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از عبد اللّه بن جعفر حمیری به اسنادش که تا علی بن میمون الصّائغ مرفوعه است از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۴

فرمودند:

ای علی خبر به من رسیده که یک سال یا دو سال بر جماعتی از شیعیان ما می‌گذرد و ایشان به زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام نمی‌روند؟

عرض کردم: فدایت شوم: مردم زیادی را سراغ دارم که این صفت دارند.

حضرت فرمودند:

به خدا سوگند از حظّ و بهره‌شان بر کنار و از ثواب و اجر خدا محروم و از جوار حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم به دور مانده‌اند.

محضر مبارکش عرض کردم: فدایت شوم: در چه فاصله‌ای از مدّت به زیارت آن حضرت برویم؟

حضرت فرمودند:

ای علی اگر قدرت داری که آن جناب را در هر ماه زیارت کنی، پس این کار را بکن.

عرض کردم: نمی‌توانم به این امر دست یابم زیرا با دست‌هایم کار کرده و امور مردم نیز در دست من است و اساسا قادر نیستم یک روز از محل کارم غیبت نمایم.

حضرت فرمودند:

تو معذور هستی و کسانی هم که مثل تو کار دستی دارند در عذر می‌باشند و مراد من کسانی هستند که این گونه اشتغال نداشته بطوری که اگر در هر جمعه از منزل خارج شده و به زیارت بروند بر ایشان سهل و آسان باشد چه آنکه ایشان در روز قیامت نزد خدا و رسولش عذری ندارند.

محضرش عرض کردم: حال اگر این شخص خود به زیارت نرود ولی کسی را از طرف خود به آنجا بفرستد آیا جایز است؟

حضرت فرمودند:

بلی، جائز است ولی اگر خودش برود اجرش عظیم‌تر بوده و نزد

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۵

پروردگارش بهتر و مطلوب‌تر است چه آنکه وقتی حق تعالی ببیند که او شب‌ها را به بیداری و روزها را به تعب و رنج بسر می‌برد به او نظر نموده آنچنان نظری که برایش فردوس اعلی و بهشت جاودان را نصیب کرده و او را با محمّد و اهل بیتش صلوات اللّه علیهم اجمعین همراه و هم جوار و قرین می‌گرداند پس تمایل نشان دهید در این امر و از اهل آن گردید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۶

حدیث دوازدهم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از حسن بن محبوب، از صبّاح الحذّاء، از محمد بن مروان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی گفت: از آن حضرت شنیدم که می‌فرمودند:

قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت کنید اگر چه سالی یک بار باشد ... حدیث سیزدهم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از احمد بن ادریس و محمد بن یحیی، از عمرکی بن علی بوفکی، وی گفت: یحیی که از خادمین ابو جعفر ثانی بود برای ما نقل کرد از علی و او از صفوان بن مهران جمّال و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام در ضمن حدیثی طولانی چنین نقل کرده:

محضر مبارکش عرض کردم: کسی که به زیارت حضرت سید الشهداء برود و سپس برگردد چند وقت بعد دو مرتبه به زیارت عود کند؟ و در چند روزی دیگر به زیارت رود و مردم تا چه مدّت می‌توانند زیارت حضرت را ترک کنند؟

حضرت فرمودند:

بیش از یک ماه نمی‌توانند آن را ترک کنند و امّا کسانی که منزلشان دور است در هر سه سال یک مرتبه باید به زیارتش بروند و اگر سه سال تجاوز نمود و به زیارت آن حضرت نروند عاق رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم واقع شده و حرمت آن جناب را قطع و هتک نموده مگر علت و سببی داشته باشد. حدیث چهاردهم علی بن الحسین بن موسی رحمهٔ اللّه علیه، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۷

پدرش، از ابن فضّال، از علی بن عقبه از عبید اللّه الحلبی، از ابی عبد اللّه علیه السّلام وی می‌گوید:

محضرش عرض کردم: ما در سال دو یا سه مرتبه قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را زیارت می‌کنیم آیا این عمل چطور است؟

حضرت فرمودند:

من کراهت دارم زیاد آن قبر مطهّر را قصد کنید، در سال یک مرتبه به زیارت آن بروید.

عرض کردم: چگونه صلوات بر آن حضرت بفرستم؟

حضرت فرمودند:

پشت قبر در جنب کتفین و شانه‌های آن حضرت بایست، سپس صلوات بر پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بفرست و بعد از آن بر حسین علیه السّلام صلوات و رحمت بفرست. حدیث پانزدهم عمرکی به اسنادش نقل کرده و می‌گوید: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۸۹۸

چهار هزار فرشته از طلوع صبح تا غروب آفتاب نزدیک قبر حضرت امام حسین علیه السّلام دعاء و طلب رحمت کرده و سپس بالا رفته و چهار هزار فرشته دیگر بجای ایشان قرار گرفته و تا طلوع صبح دعاء و طلب رحمت می‌کنند.

پس بر مسلمان سزاوار نیست که بیش از چهار سال به زیارت قبر آن حضرت نرفته و از آن تخلّف کند. حدیث شانزدهم عمرکی به اسنادش از محمد بن فضل، از ابی ناب، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، وی می‌گوید: راجع به زیارت قبر امام حسین صلوات اللّه علیه از آن حضرت پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

بلی، زیارت آن جناب معادل و مساوی با یک عمره است و شایسته نیست بیش از چهار سال به زیارت قبر آن حضرت نرفته و از آن تخلف کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۰

حدیث هفدهم ترجمه:

محمد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش از علی بن محمّد بن سالم، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری از عبد اللّه بن عبد الرحمن الاصمّ، از صفوان جمّال، وی گفت: در راه مدینه قصد مکّه داشتیم.

از حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام پرسیدم: ای فرزند رسول خدا چیست که شما را اندوهگین و محزون و شکسته خاطر می‌بینم؟

حضرت فرمودند:

آنچه را من می‌شنوم اگر تو می‌شنیدی این سؤال را از من نمی‌کردی.

عرض کردم: چه چیز می‌شنوید؟

حضرت فرمودند:

زاری کردن فرشتگان به درگاه خداوند عزّ و جلّ و اظهار بغض نمودن از کشندگان امیر المؤمنین و حضرت امام حسین علیهما السّلام و توجه نمودن جن و گریستن فرشتگانی که در اطراف قبر آن حضرت هستند و شدّت حزن ایشان، پس بر چه کسی با این حال طعام یا شراب یا خواب گوارا خواهد بود؟!! عرضه داشتم: کسی که به زیارت آن حضرت بیاید و بعد برگردد چه زمانی باز برای زیارت برگردد؟ و ظرف چند روز بعد دوباره محضر امام علیه السّلام برگردد و اساسا مردم تا چند وقت می‌توانند زیارت حضرتش را ترک کنند؟

حضرت فرمودند:

امّا کسانی که قریب و نزدیک قبر مطهّر هستند لا اقل ماهی یک بار به زیارت روند و آنان که دور می‌باشند در هر سه سال یک مرتبه و اگر سه سال گذشت و به زیارت آن جناب نرفتند عاق رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم شده و قطع رحم آن حضرت را نموده‌اند مگر علّت و سببی داشته باشد.

و اساسا زائر حسین علیه السّلام اگر بداند که با زیارتش چه سرور و فرحی به رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و امیر المؤمنین علیه السّلام و فاطمه سلام اللّه علیها و ائمه علیهم السّلام و شهداء از ما

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۱

اهل بیت وارد شده و او نیز مطّلع باشد که از ناحیه دعاء ایشان برایش چه حاصل شده و همچنین واقف باشد از اجر و ثواب دنیوی و اخروی و آنچه برای وی نزد خدا ذخیره گشته هر آینه دوست می‌دارد که منزلش نزد آن جناب بوده و از آنجا هیچ گاه مفارقت نکرده و پیوسته در حال زیارت حضرتش باشد.

و زائر حسین علیه السّلام وقتی به قصد زیارت از خانه‌اش خارج شد سایه‌اش به چیزی نمی‌افتد مگر آن چیز برایش دعا می‌نماید، و هنگامی که آفتاب بر او تابید گناهانش را می‌خورد همان طوری که آتش هیزم را می‌خورد، و آفتاب هیچ گناهی را بر او باقی نمی‌گذارد، بنا بر این از زیارت بر می‌گردد در حالی که هیچ گناهی بر او نیست و حق تعالی درجه‌اش را آن قدر مرتفع و عالی می‌گرداند که آنان که در راه خدا به خون خویش آغشته شده‌اند به آن دسترسی نداشته و مقام و منزلتشان در حدّ او نمی‌باشد و خداوند منّان فرشته‌ای را قائم مقام وی نموده که تا بار دیگر وی به زیارت حضرت می‌آید برایش طلب آمرزش کند یا سه سال از این زیارت بگذرد یا فوت شود.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از احمد بن ادریس و محمّد بن یحیی جمیعا از عمرکی بن علی بوفکی، وی می‌گوید:

یحیی که در خدمت ابی جعفر ثانی بود از علی و او از صفوان بن مهران جمّال و او از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده، وی گفت:

در طریق مدینه از حضرت سؤال کردم ... و حدیث را با طول و تفصیل نقل نموده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۳

باب نود و نهم ثواب زیارت قبر حضرت ابی الحسن موسی بن جعفر و محمّد بن علی الجواد علیه السّلام در بغداد

حدیث اوّل ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی بن بابویه رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از حسن بن علی الوشاء وی گفت: از حضرت رضا علیه السّلام راجع به زیارت قبر ابا الحسن (موسی بن جعفر) علیهما السّلام سؤال کرده و عرض کردم: آیا مثل زیارت قبر حسین علیه السّلام است؟

حضرت فرمودند: بلی.

و محمد بن یعقوب، از محمّد بن یحیی، از احمد بن محمّد بن عیسی به اسنادش مثل همین حدیث را نقل کرده است. حدیث دوّم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از ابی علی، از حسین بن بشّار واسطی نقل کرده وی گفت:

محضر مبارک حضرت رضا علیه السّلام، عرض کردم: آیا قبر حضرت ابی الحسن در بغداد را زیارت بکنم؟

حضرت فرمودند:

اگر چاره‌ای از آن نداشتی پس از پشت حجاب زیارتش بکن.

مترجم گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۴

مرحوم مجلسی در بحار فرموده: امر به زیارت از پشت حجاب بخاطر تقیه از مخالفین می‌باشد. حدیث سوّم علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن ابی عبد اللّه البرقی، از حسن بن علی الوشاء نقل کرده، وی گفت: محضر مبارک حضرت رضا علیه السّلام عرض کردم:

ثواب کسی که قبر پدر بزرگوارتان حضرت ابی الحسن علیه السّلام را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

آن را زیارت کن.

عرض کردم: فضیلت آن چه قدر است؟

حضرت فرمودند:

ثواب و فضیلت کسی که او را زیارت کند مثل ثواب کسی است که قبر حسین علیه السّلام را زیارت نماید. حدیث چهارم محمّد بن عبد اللّه بن جعفر، از پدرش، از هارون بن مسلم، از علی بن حسّان واسطی، از برخی اصحاب ما، از حضرت رضا علیه السّلام راجع به رفتن و زیارت کردن قبر حضرت ابی الحسن علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

در مساجدی که اطراف آن قبر مطهّر است نماز بگذارید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۶

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم و علی بن الحسین، و محمد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهم جملگی از سعد بن عبد اللّه، از یعقوب بن یزید، از حسین بشّار واسطی، نقل کرده‌اند که وی گفت:

از حضرت ابا الحسن الرضا علیه السّلام پرسیدند: ثواب کسی که قبر پدر بزرگوارتان را زیارت کند چیست؟

راوی گفت: حضرت فرمودند:

به زیارت ایشان بروید.

عرض کردم: چه فضیلتی در آن می‌باشد؟

حضرت فرمودند:

فضیلت زیارت او همچون فضیلت زیارت پدرش یعنی رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم می‌باشد.

عرض کردم: اگر خوف و هراسی داشته و برایم ممکن نبود که داخل شوم چه کار بکنم؟

حضرت فرمودند:

از پشت حجاب سلام بده. حدیث ششم ابو العباس محمد بن جعفر قرشی، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از خیبری، از حسین بن محمّد اشعری قمّی نقل کرده که وی گفت:

حضرت رضا علیه السّلام به من فرمودند:

کسی که قبر پدرم را در بغداد زیارت کند مثل کسی است که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و قبر امیر المؤمنین علیه السّلام را زیارت کرده منتهی زیارت رسول خدا و امیر المؤمنین

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۷

سلام اللّه علیهما افضل می‌باشند.

محمد بن یعقوب، از محمد بن یحیی، از محمد بن الحسین به اسنادش متن همین حدیث را نقل کرده‌اند. حدیث هفتم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از عبد الرّحمن بن ابی نجران نقل کرده که وی گفت:

از حضرت ابو جعفر علیه السّلام راجع به کسی که رسول خدا را زیارت کند پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

بهشت برای او است و کسی که قبر ابی الحسن علیه السّلام (امام کاظم علیه السّلام) را زیارت کند بهشت برای او می‌باشد. حدیث هشتم محمّد بن الحسن بن احمد ولید، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد، از حسن بن علی الوشاء، از حضرت رضا علیه السّلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

زیارت قبر پدرم مثل زیارت قبر حسین علیه السّلام می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۸

حدیث نهم ترجمه:

از محمّد بن الحسن، از سعد، از احمد بن محمّد، از احمد بن عبدوس خلنجی، از پدرش رحیم، وی می‌گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۰۹

محضر مبارک حضرت رضا علیه السّلام عرض کردم:

فدایت شوم زیارت قبر حضرت ابی الحسن علیه السّلام در بغداد، بر ما مشقت دارد لذا خدمتش رفته و از پشت دیوارها به او سلام می‌دهیم، ثواب کسی که او را زیارت کند چیست؟

حضرت به او فرمودند:

به خدا سوگند ثواب او مثل ثواب کسی است که رسول خدا را زیارت کرده است. حدیث دهم محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصّفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علی بن الحکم از رحیم، وی گفت: محضر امام رضا علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم زیارت قبر حضرت ابی الحسن علیه السّلام در بغداد بر ما مشقت دارد، ثواب کسی که ایشان را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

ثوابش مثل ثواب کسی است که قبر حسین علیه السّلام را زیارت کند.

راوی می‌گوید:

شخصی داخل شد و به آن حضرت سلام داد و نشست و متذکّر بغداد و پست بودن مردم آن شد و خاطر نشان کرد که امید می‌رود عذاب خسف (فرو رفتن در زمین) و صیحه آسمانی و صاعقه ... و نام چند عذاب دیگر را برد ...، ایشان را بگیرد.

سپس می‌گوید: وقتی بلند شدم از محضرش مرخص شوم شنید که آن جناب فرمودند:

امّا ابو الحسن این طور نیست.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۰

مترجم گوید:

طبق فرموده مرحوم مجلسی مقصود این است که: امّا ابو الحسن علیه السّلام: دعاء مکن به اهل بغداد این عذاب‌ها، نازل شود زیرا ایشان بواسطه وجود قبر مطهّر حضرت ابو الحسن علیه السّلام از آن محفوظ و مصمون می‌باشند. حدیث یازدهم محمد بن یعقوب، از محمّد بن یحیی، از حمدان قلانسی، از علی بن محمد الحضینی، از علی بن عبد اللّه بن مروان از ابراهیم بن عقبه، وی گفت:

محضرت ابی الحسن الثالث علیه السّلام نامه‌ای نوشته و در آن از زیارت قبر ابی عبد اللّه و قبر ابی الحسن و قبر ابی جعفر علیهم السّلام پرسیدم؟

حضرت در جواب فرمودند:

زیارت ابی عبد اللّه الحسین علیه السّلام را مقدّم بجا آور و بعد زیارت این دو امام همام علیهما السّلام را به آن ضمیمه کن که زیارتت جامع‌تر و اجرت عظیم‌تر خواهد بود. حدیث دوازدهم علی بن الحسین، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمد بن عیسی، از عبد الرّحمن بن ابی نجران، وی گفت:

از حضرت ابی جعفر علیه السّلام راجع به زیارت رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله و سلّم پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

بهشت برای او می‌باشد و کسی که قبر ابی الحسن علیه السّلام را نیز زیارت کند بهشت برای او خواهد بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۲

باب صدم در بیان زیارت‌نامه حضرت ابی الحسن موسی بن جعفر و ابی جعفر حضرت محمّد بن علی الجواد علیهم السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن جعفر رزّاز کوفی، از محمّد بن عیسی بن عبید از کسی که ذکرش نموده، از حضرت ابی الحسن علیه السّلام، حضرت فرمودند:

در زیارت نامه حضرت ابی الحسن علیه السّلام در بغداد می‌گوئی:

سلام بر تو ای ولیّ خدا، سلام بر تو ای حجّت خدا، سلام بر تو ای نور خدا در تاریکی‌های زمین، سلام بر تو ای کسی که در شأنش بدا برای حق تعالی حاصل شده، به زیارتت آمده‌ام در حالی که عارف به حقّت بوده، دشمن دشمنانت هستم، پس ای مولای من نزد پروردگارت شفیع من باش سپس حضرت فرمودند:

خدا را بخوان و از او حاجتت را در خواست نما.

حضرت فرمودند:

و با همین عبارات بر حضرت ابی جعفر محمّد بن علی علیهما السّلام، سلام بده.

و فرمودند:

هر گاه اراده زیارت حضرت موسی بن جعفر و محمد بن علی علیهم السّلام را نمودی، غسل کن و خود را نظیف و پاکیزه کن و دو جامه طاهر و پاک خود را بپوش و قبر ابی الحسن موسی بن جعفر و محمّد بن علی بن موسی الرضا علیهم السّلام را زیارت کرده و هنگامی که نزدیک قبر موسی بن جعفر علیهما السّلام رسیدی بگو:

سلام بر تو ای ولیّ خدا، سلام و درود بر تو ای حجّت خدا، درود بر تو ای

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۳

نور خدا در تاریکی‌های زمین، سلام بر تو ای کسی که در شأنش بدا برای حق تعالی حاصل شده، آمدم به نزدت در حالی که زائر تو هستم عارف به حق تو و دشمن دشمنانت و دوست دار دوستانت می‌باشم، ای مولای من نزد پروردگارت شفیع من باش.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۴

دنباله زیارت نامه حضرت ابی الحسن موسی بن جعفر و ابی جعفر حضرت محمّد بن علی الجواد علیهم السّلام ترجمه:

سپس حاجتت را از خدا بخواه و بعد بر حضرت ابی جعفر محمّد بن علی الجواد علیهما السّلام سلام بده و با همین عبارات به محضرش درود و تهنیت بفرست.

و ابتداء کن به غسل و بعد بگو:

خدایا درود و رحمت بفرست بر محمّد بن علی که پیشوائی است پرهیزکار، پاکیزه، راضی و خشنود، پسندیده، حجّت تو است بر آنچه روی و زیر زمین می‌باشند، درود و رحمت‌هائی فراوان و تمام و پاک و مبارک و متّصل و دنبال

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۵

و ردیف هم، همچون برترین رحمت‌هائی که بر یکی از اولیاء و دوستانت فرستادی، سلام بر تو ای ولیّ خدا، سلام بر تو ای نور خدا، سلام بر تو ای حجّت خدا، سلام بر تو ای پیشوای اهل ایمان، سلام بر تو ای جانشین انبیاء و فرزند اوصیاء، سلام بر تو ای نور خدا در تاریکی‌های زمین، آمدم نزدت در حالی که زائر تو و عارف به حقّت و دشمن دشمنانت و دوست دار دوستانت می‌باشم، پس ای مولای من نزد پروردگارت شفیع من باش.

پس از آن حاجتت را از خدا بخواه که ان شاء اللّه بر آورده خواهد شد.

حضرت فرمودند:

و در مقابل قبر حضرت ابی الحسن علیه السّلام در بغداد و همچنین در تمام مواطن بگو:

درود بر اولیاء خدا و برگزیدگانش، درود بر امین‌های خدا و محبوبانش، درود بر یاران خدا و جانشینانش درود بر محل‌ها و مراکز خداشناسی، درود بر مسکن‌های ذکر و یاد خدا، درود بر مظاهر و نمونه‌های امر و نهی خدا، درود بر داعیان و دعوت‌کنندگان به سوی خدا، درود بر آرام‌گیرندگان در امور پسندیده شده خدا، درود بر کسانی که اخلاص دارند در مقام طاعت خدا، درود بر دلالت‌کنندگان بر خدا، درود بر آنان که هر کس ایشان را دوست بدارد خدا را دوست دارد و آن کس که ایشان را دشمن بدارد خدا را دشمن دارد، و هر کس ایشان را بشناسد خدا را شناخته و کسی که ایشان را نشناسد خدا را نشناخته و هر کس چنگ به ایشان زده و متوسل به آنان شود به خدا چنگ زده و به او متوسل گردیده و هر کس از ایشان

کناره گیرد از خدا کناره گرفته است، خدا را شاهد می‌گیرم که من تسلیم شما هستم، صلح دارم با کسی که با شما صلح دارد و ستیز می‌کنم با کسی که با شما ستیز می‌کند، به سرّ و امر نهانی و آشکار شما ایمان و اعتقاد دارم، تمام امور را به شما تفویض و واگذار می‌کنم، خدا لعنت کند دشمنان دودمان آل محمّد را چه از جن و چه از انس، و به سوی خدا بیزاری از ایشان می‌جویم

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۶

و رحمت فرستد خدا بر محمّد و آل محمّد.

این فقره از زیارت را در تمام مشاهد مشرّفه می‌توان خواند و سعی کنند صلوات بر محمّد و آل محمّد زیاد بفرستند.

و نام یک یک از ذوات مقدّسه ائمه طاهرین سلام اللّه علیهم اجمعین را ببرند و از دشمنانشان تبری و بیزاری بجویند و برای خود و مؤمنین و مؤمنات دعاء خیر کنند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۸

باب صد و یکم ثواب زیارت حضرت ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السّلام در طوس

حدیث اوّل ترجمه:

جماعتی از مشایخ و اساتیدم، از سعد، از احمد بن محمّد بن عیسی، از داود الصّرامیّ، از حضرت ابی جعفر ثانی علیه السّلام، وی گفت:

از آن حضرت شنیدم که می‌فرمود:

کسی که قبر پدرم را زیارت کند بهشت مال او است. حدیث دوّم حسن بن عبد اللّه، از پدرش عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از داود الصّرمیّ، از حضرت ابی جعفر ثانی علیه السّلام، وی گفت:

از آن حضرت شنیدم که می‌فرمود:

کسی که قبر پدرم را زیارت کند بهشت از آن او است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۱۹

حدیث سوّم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه نقل کرده که وی گفت:

علی بن ابراهیم الجعفری، از حمدان دیوانی نقل نموده که وی گفت:

داخل شدم بر حضرت ابو جعفر ثانی علیه السّلام و محضرش عرض کردم: اجر کسی که پدر شما را در طوس زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

کسی که قبر پدرم را در طوس زیارت کند خداوند گناهان سابق و لاحقش را بیامرزد.

حمدان می‌گوید: پس از آن با ایّوب بن نوح بن درّاج ملاقات کردم و به او گفتم:

ای ابا حسین من از مولای خود حضرت ابا جعفر علیه السّلام شنیدم که می‌فرمود:

کسی که قبر پدرم را در طوس زیارت کند خداوند گناهان سابق و لاحقش را می‌آمرزد.

ایّوب گفت: می‌خواهی اضافه‌تر از این را برایت بگویم؟

گفتم: آری.

ایّوب گفت: شنیدم از آن حضرت که این فقره را می‌فرمودند و اضافه کرده و می‌گفتند: هنگامی که روز قیامت شود منبری برای او (زائر پدرم) در مقابل منبر رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله و سلّم نصب می‌شود تا مردم از حساب فارغ شوند. حدیث چهارم پدرم رحمهٔ اللّه علیه گفت:

سعد گفت: علی بن الحسین النیشابوری دقّاق گفت:

ابو صالح شعیب بن عیسی برایم حدیث گفت و نقل کرد که صالح بن محمّد همدانی گفت:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۰

ابراهیم بن اسحق نهاوندی گفت که حضرت ابو الحسن الرّضا علیه السّلام فرمودند:

کسی که من را زیارت کند در حالی که خانه‌ام دور و مزارم بعید است من روز قیامت در سه موطن به نزدش آمده تا او را از ترس‌ها و هولهای قیامت برهانم:

الف: هنگامی که کتاب‌ها (نامه‌های اعمال) به دست‌های راست و چپ داده می‌شوند.

ب: در هنگام عبور از صراط.

ج: در وقت نهادن اعمال را در میزان.

سعد می‌گوید: این حدیث را بعدا از صالح بن محمّد همدانی شنیدم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۱

حدیث پنجم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد، از ابراهیم بن ریّان، وی گفت:

یحیی بن حسن حسینی گفت: علی بن عبد اللّه بن قطرب برایم حدیث گفت از حضرت ابی الحسن موسی علیه السّلام وی گفت: فرزند آن حضرت در حالی که جوان و کم سن بود به آن جناب مرور کرد و تمام فرزندانش نزدش جمع بودند، آن حضرت فرمودند:

این پسرم (یعنی حضرت رضا) علیه السّلام در سرزمینی به حالت غربت از دنیا می‌رود پس کسی که او را زیارت کند و تسلیم امرش بوده و به حقّش عارف و آگاه باشد نزد خدا مقامش همچون مقام شهداء بدر باشد. حدیث ششم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، و محمّد بن یعقوب، از علی بن ابراهیم، از حمدان بن اسحاق، وی گفت:

از حضرت ابا جعفر علیه السّلام شنیدم یا برایم از شخصی و او از حضرت ابی جعفر علیه السّلام نقل نمود (تردید از علی بن ابراهیم می‌باشد) به هر صورت وی گفت:

حضرت ابو جعفر علیه السّلام فرمودند:

کسی که قبر پدرم را در طوس زیارت کند خداوند متعال گناهان سابق و لاحقش را می‌آمرزد، پس بعد از زیارت به حج رفتم و ایوب بن نوع را ملاقات کردم و به من گفت: حضرت ابو جعفر ثانی فرمودند: کسی که قبر پدرم را در طوس زیارت کند، خداوند گناهان سابق و لاحقش را بیامرزد و برایش منبری در

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۲

مقابل منبر رسول خدا و حضرت علی علیهما السّلام بنا می‌شود تا خلائق از حساب فارغ شوند.

بعد از آن ایّوب بن نوح را دیدم که آن حضرت را زیارت می‌کرد و می‌گفت:

آمده‌ام به طلب منبر!

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۳

حدیث هفتم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن الحسن و علی بن الحسین جملگی از سعد ابن عبد اللّه بن ابی خلف، از حسن بن علی بن عبد اللّه بن مغیره، از حسین بن سیف بن عمیره، از محمّد بن اسلم الجبلّی، از محمّد بن سلیمان، وی می‌گوید:

از حضرت ابا جعفر علیه السّلام راجع به مردی که حجّة الاسلام بجا می‌آورد پرسیدم:

وی برای انجام حج تمتّع داخل مکّه شد و خداوند بر انجام حج و عمره کمکش کرد، سپس به مدینه رفت و بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سلام داد و آن جناب را زیارت کرد پس از آن به زیارت شما آمد در حالی که به حق شما عارف بوده و می‌داند که شما حجت خدا بر خلائق هستید.

و توجّه دارد که شما همان بابی هستید که شخص برای توجّه الی اللّه باید از آن باب وارد شود و به شما سلام داده و زیارتتان می‌کند، سپس به زیارت حضرت ابا عبد اللّه الحسین سلام اللّه علیه رفته و به آن حضرت سلام می‌دهد آن گاه به بغداد رفته و بر حضرت ابی الحسن موسی بن جعفر علیهما السّلام سلام می‌دهد و بعد به شهر خودش مراجعت می‌کند، و پس از رسیدن موسم حج خداوند متعال حج را روزی او می‌کند حال بفرمائید کدامیک از این دو افضل و برتر هستند؟

حجة الاسلامی که بجا آورد و برگشت و دوباره حجّ روزی او شده یا به خراسان رود و پدر بزرگوارتان حضرت علی بن موسی علیه السّلام را سلام داده و زیارت کند؟

حضرت در جواب فرمودند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۴

بلکه افضل آن است که به خراسان رود و بر پدرم حضرت ابی الحسن سلام داده و آن جناب را زیارت کند و شایسته است که این زیارت را در رجب انجام دهد ولی در این روز به آن مبادرت نکند زیرا هم بر ما و هم بر شما از ناحیه سلطان خوف بوده و ممکن است در معرض تشنیع و بدگوئی واقع شویم. حدیث هشتم محمّد بن الحسن بن احمد، از محمّد بن الحسن الصّفّار، از عبّاس بن معروف، از علی بن مهزیار، وی گفت:

محضر حضرت ابی جعفر علیه السّلام عرض کردم: اجر کسی که قبر حضرت رضا را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند:

به خدا سوگند بهشت برای او است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۵

حدیث نهم ترجمه:

محمّد بن الحسن، از محمّد بن الحسن الصّفّار، از احمد بن محمّد بن عیسی، از احمد بن محمّد بن ابی نصر بزنطی وی گفت:

در کتاب حضرت ابی الحسن الرضا علیه السّلام خواندم که آن حضرت مرقوم فرموده بودند: برسان به شیعیانم که زیارت من نزد خدا معادل با هزار حجّ است.

می‌گوید: به حضرت ابی جعفر علیه السّلام عرض کردم: معادل با هزار حج است؟! حضرت فرمودند:

بلی به خدا قسم بلکه کسی که ایشان را زیارت کند در حالی که عارف به حقّش باشد ثواب یک میلیون حج به او داده می‌شود. حدیث دهم پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین و علی بن محمّد بن قولویه، از علی

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۶

ابن ابراهیم بن هاشم، از پدرش از ابن ابی عمیر، از زید النرّسی، از حضرت ابی الحسن موسی بن جعفر علیه السّلام آن حضرت فرمودند:

کسی که این فرزندم (اشاره به حضرت رضا کردند) علیه السّلام را زیارت کند بهشت از آن او است. حدیث یازدهم محمّد بن یعقوب و علی بن الحسین، و غیر این دو از علی بن ابراهیم، از پدرش، از علی بن مهزیار وی گفت: محضر ابی جعفر علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم زیارت حضرت رضا علیه السّلام افضل است یا زیارت ابی عبد اللّه حسین بن علی علیه السّلام؟

حضرت فرمودند:

زیارت پدرم افضل است زیرا حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام را هر گروهی از مردم زیارت می‌کنند ولی پدرم را زیارت نمی‌کند مگر شیعیان خاص و خالص ما. و از محمّد بن یعقوب و علی بن الحسین و غیر این دو رحمهٔ اللّه علیهم از علی بن ابراهیم، از حمدان بن اسحق نقل شده که وی گفت: از حضرت ابو جعفر علیه السّلام شنیدم یا شخصی از حضرت ابی جعفر علیه السّلام برایم نقل کرد (شک و تردید از علی بن ابراهیم است) که آن حضرت فرمودند:

... و حدیثی مانند حدیث ایّوب بن نوح که به حدیث منبر مشهور است را ذکر فرمود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۸

حدیث دوازدهم ترجمه:

محمّد بن یعقوب، از محمّد بن یحیی العطّار، از علیّ بن حسین نیشابوری، از ابراهیم بن محمّد، از عبد الرحمن بن سعید المکّی، از یحیی بن سلیمان مازنی، از ابی الحسن موسی بن جعفر علیه السّلام، حضرت فرمودند:

کسی که قبر فرزندم را زیارت کند برای او نزد خدا ثواب هفتاد حجّ مقبول می‌باشد.

راوی می‌گوید: محضرش عرضه داشتم: ثواب هفتاد حج؟! حضرت فرمودند:

بلی، بلکه ثواب هفتصد حج؟! عرض کردم: هفتصد حج؟! فرمودند: بلی، بلکه ثواب هفتاد هزار حج.

عرض کردم: هفتاد هزار حج؟! فرمودند: بلی، از این گذشته بسا حج مقبول واقع نمی‌شود، کسی که آن حضرت را زیارت کند و شب را نزد آن جناب بیتوته کند مثل کسی که است که خدا را در عرش زیارت کرده.

عرض کردم: مثل کسی که خدا را در عرش زیارت کرده؟! حضرت فرمودند:

بلی، هنگامی که قیامت به پا شود چهار تن از اولین و چهار تن از آخرین روی عرش خدا هستند.

امّا چهار تن از اوّلین عبارتند از:

حضرت نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السّلام.

و امّا چهار تن از متأخرین عبارتند از:

حضرت محمّد و علی و حسن و حسین صلوات اللّه علیهم اجمعین.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۲۹

سپس مجلس کشیده شده و در آن توسعه داده می‌شود و کسانی که قبور ائمه را زیارت کرده‌اند با ما روی عرش می‌نشینند.

توجه داشته باش کسی که قبر فرزندم علی علیه السّلام را زیارت کرده باشد درجه‌اش از دیگران اعلی و عطیه اهدائی او بهتر از سایرین می‌باشد.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه نقل کرده که وی گفت:

علی بن الحسین النیشابوری گفت: ابراهیم بن رئاب حدیثی مثل این حدیث را با همین اسناد نقل نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۱

باب صد و دوم زیارت قبر حضرت ابی الحسن الرّضا علیه السّلام

حدیث اوّل ترجمه:

حکیم بن داود بن حکیم، از سلمهٔ بن خطّاب، از عبد اللّه بن احمد، از بکر بن صالح، از عمرو بن هاشم، از شخصی از اصحاب ما، وی گفت: هر گاه به زیارت علی بن موسی الرّضا علیه السّلام رفتی بگو:

خدایا درود و رحمت فرست بر علی بن موسی الرّضا که:

پسندیده و پیشوائی پرهیزکار و پاک بوده، حجّت تو است بر آنچه فوق و تحت زمین هستند، بسیار راستگو و شهید می‌باشد، درود و رحمت‌های بسیار و عظیم و پاکیزه و متصل و دنبال و ردیف هم همچون برترین رحمت‌هائی که بر یکی از اولیاء و دوستانت فرستادی. و از بعضی روایت شده که فرموده:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۲

هر گاه به زیارت قبر علی بن موسی الرّضا در طوس رفتی هنگام خروج از منزلت غسل کن و در وقت غسل بگو: خدایا من را پاک و دلم را پاکیزه نما، سینه‌ام را فراخ کن، و مدح و ستایش خودت را بر زبانم جاری کن، زیرا هیچ قوّه و نیروئی وجود ندارد مگر به واسطه تو، خدایا این غسل را برای من پاک‌کننده و شفاء و نور قرار بده.

و در هنگام خروج از منزل بگو:

به کمک اسم «اللّه» و به کمک «اللّه» و به سوی «اللّه» و به سوی فرزند رسول خدا، کفایت می‌کند من را خدا، توکل می‌کنم بر خدا، خدایا به سوی تو توجه نمودم و تو را قصد کرده‌ام و آنچه را نزد تو است اراده نموده‌ام.

و هنگامی که از منزل خارج شدی جنب درب بایست و بگو:

خدایا صورتم را به سوی تو متوجه نمودم، و اهل و مالم و آنچه را که به من عطاء کردی پیش تو گذاردم و به تو اطمینان کرده پس من را ناامید مکن ای کسی که هر که را تو اراده کنی او ناامید نمی‌شود و آن کس را که حفظ کنی ضایع نمی‌گردد، درود و رحمت فرست بر محمّد و آل محمّد، حفظ کن من را به حفظ خودت زیرا شخصی را که تو حفظ کردی ضایع نمی‌شود.

و هنگامی که به مقصود سالما رسیدی غسل کن و در وقت غسل بگو:

خدایا من را پاک نما، و دلم را پاکیزه کن، سینه‌ام را فراخ کرده و مدح و محبّت خودت را بر زبانم جاری گردان، زیرا هیچ نیروئی وجود ندارد مگر به واسطه تو، و محققا دانسته‌ام که قوت دینم به این است که تسلیم امر تو بوده و از سنّت و شریعت پیغمبرت پیروی کنم و بر جمیع خلق تو شاهد و ناظر باشم، خدایا این غسل را برایم شفاء و نور قرار بده، تو بر هر چیزی قادر و توانا هستی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۳

دنباله زیارت نامه حضرت ابو الحسن الرّضا علیه السّلام ترجمه:

سپس جامه‌ات را بپوش و پای برهنه در حالی که با وقار و آرامش حرکت می‌کنی گام بردار و در حال حرکت تکبیر (اللّه اکبر) و تهلیل (لا إِلهَ إِلَّا اللّهُ) و تسبیح (سبحان اللّه) و تحمید (الحمد للّه) گفته و خدا را به مجد و بزرگی یاد کن.

سعی کن قدم‌هایت را کوتاه برداری و در موقع داخل شدن به روضه منوّره آن حضرت بگو:

کمک می‌جویم به نام خدا و ذات اقدسش و شهادت می‌دهم که بر شریعت و ملّت رسول خدا، هستم، شهادت می‌دهم که معبودی غیر از خدا نبوده، تنها است و شریک و انبازی ندارد، و شهادت می‌دهم که محمّد بنده و فرستاده‌اش می‌باشد و شهادت می‌دهم که علی ولّی خدا است.

سپس به طرف قبر مطهّرش اشاره کن و رو به صورت قبر کن و قبله را پشت

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۴

سر بگیر و بگو:

شهادت می‌دهم که معبودی غیر از خدا نبوده و او تنها است و انبازی ندارد، و شهادت می‌دهم که محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بنده و فرستاده‌اش بوده و سرور اوّلین و آخرین است، شهادت می‌دهم که او آقای انبیاء و فرستاده‌شدگان است، خدایا رحمتت را بر محمّد که بنده و رسول و نبیّ تو و سرور تمام خلائق می‌باشد بفرست، رحمتی که غیر از تو دیگری بر احصاء و تعیین اندازه‌اش قادر نیست.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۶

ترجمه:

خدایا رحمتت را بر امیر مؤمنان علی بن ابی طالب که بنده و برادر رسولت بوده و کسی است که او را برگزیدی و راهنما برای هر کس از مخلوقات که بخواهی و دلیل و نشانه بر کسی که او را به رسالت بر انگیخته‌ای قرارش دادی بفرست، او در روز قیامت به عدل تو حکم کرده و منازعات بین مخلوقات را فیصله می‌دهد، نگاهبان بر تمام امور است، و درود و رحمت و برکات خدا بر او باد.

خدایا رحمتت را بر فاطمه که دختر پیغمبر و همسر ولی تو و مادر دو سبط پیامبرت یعنی حسن و حسین که دو سرور جوانان اهل بهشت هستند می‌باشد بفرست، خدایا رحمتت را بر فاطمه که نفس پاکی و پاک و پاکیزه و غیر آورده به آلودگیها است، پسندیده خدا و تزکیه شده و بانوی بانوان عالم و سرور زنان اهل بهشت است بفرست، رحمتی که غیر از تو دیگری بر احصاء و تعیین مقدارش قادر نیست.

دنباله زیارت نامه حضرت ابو الحسن الرّضا علیه السّلام ترجمه:

خدایا رحمتت را بر حسن و حسین که دو سبط پیغمبرت بوده و دو سرور جوانان اهل بهشت هستند بفرست ایشان به پا خاسته‌اند بین خلق تو، نشانه و دلیل هستند بر کسی که او را به رسالت و پیغمبری برانگیخته‌ای به عدل تو در روز قیامت حکم می‌کنند، و منازعات بین مردم را فیصله می‌دهند.

خدایا رحمتت را بر علی بن الحسین که سرور عابدین و بنده تو بوده بفرست، بین خلق تو به پا خاسته و جانشین تو بر خلق است، نشانه و دلیل است بر کسی که او را به رسالت و پیغمبری برانگیخته‌ای به عدل تو در روز قیامت حکم می‌کند، و منازعات بین مردم را فیصله می‌دهد.

خدایا رحمتت را بر محمّد بن علی که بنده و ولیّ دینت و جانشین تو در

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۷

زمین هست بفرست، شکافنده و تشریع‌کننده علم انبیاء است، عدل تو را به پا نموده، و به دینت و دین پدران صادق و راستگویش مردم را دعوت کرده است، خدایا رحمتی بر او بفرست که غیر از تو دیگری بر احصاء و تعیین مقدارش قادر نباشد.

خدایا رحمتت را بر جعفر بن محمّد که صادق و عبد و ولی دین و حجت تو بر تمام خلائق است بفرست، راستگو و نیکوکار می‌باشد.

خدایا رحمتت را بر موسی بن جعفر که کاظم (مسلّط بر خشم) و بنده نیکوکار تو است بفرست زبان تو در بین مخلوقاتت بوده، به علم تو سخن گفته و حجت تو بر مردمان است خدایا رحمتی بر او بفرست که غیر از تو دیگری بر احصاء و تعیین مقدارش قادر نباشد.

خدایا رحمتت را بر علی بن موسی که رضا و خشنود و پسندیده تو است بفرست، بنده تو و ولیّ دینت می‌باشد، عدل تو را به پا کرده و مردم را به دین تو و دین پدران صادق و راستگویش دعوت کرده خدایا رحمتی بر او بفرست که غیر از تو دیگری بر احصاء و تعیین مقدارش قادر نباشد.

خدایا رحمتت را بر محمّد بن علی و علی بن محمّد که به امر تو به پا خاسته و از طرف تو اداء وظیفه نمودند بفرست، آن دو شاهد و ناظر بر خلق بوده و ستونهای دین و قوام بخش آن هستند خدایا رحمتی بر آنها بفرست که غیر از تو دیگری بر احصاء و تعیین مقدارش قادر نباشد.

خدایا رحمتت را بر حسن بن علیّ که به امر تو عمل نمود و در بین خلق تو بپاخاست بفرست حجّت تو است و از طرف پیغمبرت اداء وظیفه نمود و شاهد و ناظر تو است بر خلائق، به کرامت تو اختصاص داده شده و به طاعت تو و طاعت رسولت مردم را دعوت نموده.

خدایا رحمت خود را بر تمام ایشان شامل گردان، رحمتی که غیر از تو دیگری بر احصاء و تعیین مقدارش قادر نباشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۸

خدایا رحمتت را بر حجّت و ولی خود که قائم در بین مردم است بفرست، رحمتی فراوان و غیر قابل زوال، خدایا در فرج حجّتت شتاب کن و او را یاری فرما، خدایا در دنیا و آخرت ما را با او قرار بده.

خدایا به واسطه زیارت و محبّت ایشان به تو تقرّب می‌جویم، دوستدارانشان را دوست و دشمنانشان را دشمن دارم، خیر دنیا و آخرت را بواسطه ایشان نصیب من گردان، در دنیا و آخرت غم و اندوهم را به واسطه ایشان برطرف فرما، به واسطه ایشان هول و وحشت‌های قیامت را از من بر کنار بدار.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۳۹

دنباله زیارت نامه حضرت ابی الحسن الرّضا علیه السّلام ترجمه:

سپس بالای سر مبارک بنشین و بگو:

درود بر تو ای حجّت خدا، درود بر تو ای ولّی خدا، درود بر تو ای نور خدا در تاریکی‌های زمین، درود بر تو ای ستون دین، درود بر تو ای وارث آدم برگزیده، درود بر تو ای وارث نوح پیغمبر خدا، درود بر تو ای وارث ابراهیم خلیل خدا، درود بر تو ای وارث موسی کلیم و سخن‌گوی با خدا درود بر تو ای وارث عیسی خدا، درود بر تو ای وارث حضرت محمّد صلّی اللّه علیه و آله و سلّم محبوب خدا، درود بر تو ای وارث حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السّلام ولیّ خدا، درود بر تو ای وارث حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السّلام دو سرور جوانان اهل بهشت، درود بر تو ای وارث حضرت علی بن الحسین علیه السّلام سرور عابدین، درود بر تو ای وارث حضرت محمّد بن علی علیه السّلام شکافنده و تشریح‌کننده علوم اولین و آخرین، درود بر تو ای وارث حضرت جعفر بن محمّد علیه السّلام صادق و نیکوکار و پرهیزکار و پاکیزه، درود بر تو ای وارث حضرت موسی بن جعفر علیه السّلام مسلط بر خشم و غضب خود، درود بر تو ای راستگو و ای شهید، درود بر تو ای وصیّ و نیکوکار و پرهیزکار، شهادت می‌دهم که تو نماز را بپاداشتی و زکات را داده و به معروف امر و از منکر و قبیح نهی فرمودی و خدا را مخلصا پرستیدی تا وقتی که اجل تو را دریافت.

درود بر تو ای ابا الحسن و رحمت و برکات خدا نیز بر تو باد، خدا پسندیده و بزرگ می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴۱

دنباله زیارت نامه حضرت ابا الحسن الرّضا صلوات اللّه و سلامه علیه سپس تکیه بر قبر کن و بگو:

خدایا از سرزمین خود که حرکت کردم تو را قصد نموده و شهرها را که طی کرده و پشت سر نهاده‌ام به نیّت تو حرکت کرده‌ام به امید اینکه رحمتت شامل حالم شود پس من را ناامید مکن و بدون اینکه حاجتم را روا کنی به وطنم برمگردان، خدایا به غلطیدن و آمدنم بر قبر پسر برادر پیامبر و رسولت صلّی اللّه علیه و آله و سلّم رحم نما و من را مورد عنایت قرار بده، ای علی بن موسی الرضا پدر و مادرم فدایت به نزدت آمده در حالی که زائر و مسافر بوده و از جنایت‌هائی که بر نفس خویش کرده و

بار سنگینی که به پشت گرفته‌ام به تو پناهنده شده‌ام پس در روز حاجت و نیازمندیم شفیع من نزد پروردگار باش چه آنکه تو نزد خدا مقامی پسندیده داشته و در دنیا و آخرت پیش حق تعالی وجیه و آبرومند می‌باشی.

سپس دست راست را بلند و دست چپ را بر روی قبر پهن کن و بگو:

بار خدایا من بواسطه حبّ و دوستی ایشان به تو تقرّب می‌جویم، خدایا من آخرین نفر ایشان را دوست دارم همان طوری که اوّلین نفرشان را دوست دار هستم، و بی‌زاری می‌جویم از هر بیگانه‌ای نسبت به آنها، خدایا آنان که نعمت تو را تبدیل کرده و پیامبرت را مورد اتّهام قرار داده و آیات تو را انکار نموده و امام و پیشوایت را مورد استهزاء و سخریه قرار داده و مردم را بر شانه‌های آل محمّد سوار کرده و آنها را بر این ذوات مقدسه مسلّط کرده‌اند لعنت نما، خدایا من به

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴۲

واسطه لعنت بر ایشان و بی‌زاری از آنها در دنیا و آخرت به تو تقرّب می‌جویم ای مهربان و ای صاحب رحم.

سپس به پائین پای مبارک برو و بگو:

یا ابا الحسن رحمت خدا بر تو، رحمت خدا بر تو و بر روح و بر جسم تو، صبر نموده و در مشکلات و ناملایمات شکیبا بودی، تو راستگو و مورد تصدیق می‌باشی، خدا بکشد کسانی را که تو را با دست‌ها و زبان‌ها کشتند.

سپس در لعنت بر قاتلان امیر المؤمنین و امام حسین سلام اللّه علیهما و تمام قاتلین اهل بیت رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم مبالغه نما.

سپس از پشت قبر به بالا سر برگرد و در آنجا دو رکعت نماز به این کیفیت بخوان:

در رکعت اول سوره حمد و یس و در رکعت دوّم بعد از حمد سوره الرحمن را قرائت کن.

و پس از فراغت از آن برای خود بسیار دعاء کن و در تضرع و زاری مبالغه نما و برای پدر و مادر و برادران ایمانی خود تا می‌توانی دعاء کن و هر مقداری که خواستی در آنجا اقامت کن.

قابل توجّه آنکه دو رکعت نماز را نزدیک قبر مطهّر بجا بیاور.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴۴

باب صد و سوّم زیارت نامه حضرت ابی الحسن علی بن محمّد الهادی و حضرت ابی محمّد الحسن بن علی العسکری علیهم السّلام در سامرّاء

ترجمه:

از بعضی ائمه علیهم السّلام مروی است که فرمودند:

هر گاه خواستی حضرت ابی الحسن الثالث علی بن محمّد الحسن بن علی علیهم السّلام را زیارت کنی ابتداء غسل کن و بعد اگر توانستی به نزدیک قبر ایشان رفته و به آن دو برسی «۱» و در غیر این صورت مقابل پنجره‌ای که باز می‌شود بسوی قبر با اشاره سلام بده و بگو:

درود بر شما ای دو ولّی خدا، درود بر شما ای دو حجّت خدا، درود بر شما

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴۵

ای دو نور خدا در تاریکی‌های زمین، درود بر شما ای کسانی که خدا در باره شما اراده‌اش را ظاهر ساخت، درود بر شما ای دو محبوب خدا، درود بر شما ای دو پیشوای هدایت، به زیارتتان آمده‌ام در حالی که به حق شما عارف بوده و دشمن دشمنانتان و دوست دار دوستانتان می‌باشم، ایمان دارم به آنچه شما ایمان به آن داشته و منکر هستم آنچه را که شما آن را انکار دارید حق می‌دانم آنچه را که شما حق می‌دانید، و باطل می‌دانم آنچه را که شما باطل می‌دانید، از خدا که پروردگار من و پروردگار شما است می‌خواهم که بهره من از زیارت شما را رحمت بر محمّد و آل محمّد و نیز رفاقت با شما در بهشت همراه آباء نیکوکارتان قرار دهد، و از او می‌خواهم که من را از آتش دوزخ برهاند و شفاعت شما و مصاحبتتان را نصیبم نماید و نیز از حضرتش می‌خواهم که بین من و شما آشنائی بر قرار کند، و از من نگیرد دوستی شما و دوستی پدران نیکوکار شما را و همچنین از حضرتش می‌خواهم که این عهد و آشنائی را آخرین بار زیارت شما برایم قرار ندهد، و نیز از او می‌خواهم که به واسطه رحمت واسطه‌اش من را با شما در بهشت محشور گرداند.

خداوندا، حبّ این دو امام همان را روزی من گردان و من را بر کیش و آئین ایشان از دنیا ببر، خداوندا، ستم‌کنندگان به آل محمّد و آنان که حق ایشان را ندادند لعنت فرما و از آنها انتقام بگیر، خداوندا، اوّلین و آخرین این گروه ستمگر را لعنت نما و عذابشان را مضاعف کن و برسان ایشان و شیعیان و پیروان و دوستداران و تبعیّت‌کنندگانشان را به پائین‌ترین درک (ته) از آتش دوزخ، تو بر هر چیز قادر و توانائی، خداوندا، در فرج و برپا کردن حکومت ولیّ خود و فرزند ولیّ خویش شتاب نما، و قرار بده فرج و توسعه ما را با فرج و فراخی ایشان ای بارحم‌تر از هر صاحب رحمی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴۶

و پس از آن در دعاء برای خود و پدر و مادر خویش جدّ و جهد نما و هر دعائی که خواستی بکن.

و در صورتی که توانستی به نزد قبر ایشان روی و دست‌رسی به آن پیدا کردی نزد قبر ایشان دو رکعت نماز بخوان.

و هر گاه داخل مسجد شدی (مسجد مزبور پهلوی خانه ایشان بوده و این دو امام همام در آن نماز می‌خواندند) و نماز گزاردی هر دعائی که دوست داشتی بکن که ان شاء اللّه خداوند متعال عنقریب اجابت فرماید.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴۸

باب صد و چهارم زیارت نامه جمیع ائمه علیهم السّلام

زیارت جامعه

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن الحسین بن متّ الجوهری، از محمّد بن احمد بن یحیی بن عمران، از هارون بن مسلم از علی بن حسّان، وی گفت:

از حضرت امام رضا علیه السّلام راجع به زیارت قبر حضرت ابی الحسن علیه السّلام (حضرت موسی بن جعفر سلام اللّه علیها) سؤال شد:

حضرت فرمودند:

ابتداء در مساجد نزدیک آن نماز خوانده و در تمام اماکن مجزی است بگوئید (یعنی در زیارت تمام حضرات ائمه معصومین علیهم السّلام می‌توان این زیارت را خواند):

درود بر اولیاء خدا و برگزیدگانش، درود بر امین‌های او و محبوبانش، درود بر یاران خدا و جانشینانش، درود بر محل‌های شناخت خدا و مراکز آن، درود بر مواضع ذکر و یاد خدا، درود بر نمونه‌های امر و نهی خدا، درود بر دعوت‌کنندگان بسوی خدا، درود بر قرارگیرندگان در مواضع و امور مورد رضای خدا، درود بر کسانی که اطاعت خدا را خالصانه انجام می‌دهند، درود بر آنان که هر کس ایشان را دوست داشته باشد خدا را دوست داشته و کسی که با آنان دشمنی کند با خدا دشمنی کرده است، درود بر آنان که هر کس ایشان را شناخت خدا را شناخته و کسی که ایشان را نشناسد پس خدا را نشناخته، درود بر کسانی که هر کس به دامن ایشان چنگ زند به خدا چنگ زده و به او متوسّل شده و هر کس از ایشان کناره گیرد از خدا کناره‌گیری کرده است، خدا را شاهد می‌گیرم که من در

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۴۹

صلح هستم با هر کس که با شما در صلح بوده و نزاع و حرب دارم با هر کس که با شما حرب دارد، خدا را شاهد می‌گیرم که من به باطن و ظاهر شما ایمان و اعتقاد دارم، تمام امور را به شما واگذار می‌کنم، خدا لعنت کند دشمنان آل محمّد را چه از جن و چه از انس، و به سوی خدا بی‌زاری می‌جویم از تمام دشمنان ایشان، و خدا رحمت فرستد بر محمّد و دودمان محمّد صلوات اللّه علیهم اجمعین.

این زیارت نامه را در تمام زیارات حضرات معصومین علیهم السّلام می‌توان خواند.

و حتی الامکان صلوات بر محمّد و آل محمّد زیاد بفرست و نام هر یک از ائمه علیهم السّلام را یک یک برده و از دشمنانشان بی‌زاری بجوی و برای خود و مؤمنین و مؤمنات هر دعائی را که خواستی بکن.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۰

زیارت جامعه دوّم

ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و جماعتی از مشایخ و اساتیدم از محمّد بن یحیی العطّار.

و محمّد بن الحسین بن متّ الجوهری جمیعا، از محمّد بن احمد بن یحیی بن عمران، از علی بن حسّان از عروهٔ بن اسحق (پسر برادر شعیب عقرقوفی) از کسی که ذکرش نموده، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هر گاه به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السّلام رفتی این زیارت را بخوان، البته در زیارت قبر هر امامی می‌توان آن را خواند:

درود از خدا بر تو، درود بر محمّد بن عبد اللّه که امین خدا بر وحی او و وسیله حتمی امر او است خاتم انبیاء گذشته و گشاینده سرفصل اوصیاء آینده می‌باشد، خدایا درود فرست بر محمّد که بنده و رسولت هست او را با علم خودت نجیب و راهنمای هر کسی که بخواهی قرار دادی، دلیل و نشان بر کسی قرارش دادی که با پیام‌ها و کتابهایت او را برانگیختی، او را سیاستمدار دین و حکم‌کننده به عدلت نمودی، فیصله دهنده منازعات بین مخلوقات می‌باشد، او را مسلّط بر تمام امور نمودی درود و رحمت و برکات خدا بر او باد.

و در زیارت امیر المؤمنین علیه السّلام بگو:

خدایا رحمتت را بر امیر المؤمنین که بنده و برادر رسولت هست بفرست ...

سپس بقیه زیارت را بهمان نحوی که ذکر شد بخوان.

و اگر حضرت فاطمه علیها السّلام را زیارت می‌کنی در زیارت آن حضرت نیز همان فقرات مذکور را بخوان منتهی بجای «عبدک و رسولک» بگو:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۲

دنباله زیارت جامعه دوّم ترجمه:

و در زیارت سائر ائمه علیهم السّلام بجای «رسولک» که در زیارت پیامبر اکرم می‌گفتی و به جای «اخی رسولک» که در زیارت امیر المؤمنین و عوض «بنت رسولک» که در زیارت حضرت فاطمه علیها السّلام می‌آوردی بگو: ابناء رسولک.

مترجم گوید:

یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السّلام عین همان زیارت پیغمبر اکرم را بخوان منتهی بجای: اللّهم صل علی محمّد، بگو اللهم صلّ علی ... نام امام مورد زیارت را بگو و بعد بجای عبدک و رسولک بگو عبدک و ابن رسولک، پس در زیارت یک یک ائمه علیهم السّلام بهمین کیفیت زیارت کن تا در آخر منتهی شوی به وجود حضرت صاحب العصر عجّل اللّه تعالی فرجه الشریف و آن حضرت را نیز بهمین کیفیت زیارت کن و پس از اتمام زیارت جامعه به کیفیتی که ذکر شد بگو:

شهادت می‌دهم که شما کلمه و نمونه تقوی و باب هدایت و ریسمان محکم خدا و حجّت بالغه او بر آنچه روی و زیر زمین قرار گرفته می‌باشید، و خدا و شما را شاهد می‌گیرم که به ذات خود و در عمل به شرایع دین و فرجام کار پیرو و تابع

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۳

شما هستم، خدایا بواسطه رحمتت برایم آن را حاصل گردان ای مهربان‌تر از هر مهربانی، درود بر تو ای ابا عبد اللّه، شهادت می‌دهم که تو آنچه را که مأمور بوده از طرف خدا تبلیغش کردی و حقّش را اقامه کردی بدون اینکه خسته شده یا اظهار خستگی نمائی، پس خدا از طرف رعیّتت جزاء خیر به تو دهد، شهادت می‌دهم که جهاد در معیّت شما جهادی است که عظیم و حق با تو و برای تو است و تو معدن و مرکز آن هستی، و شهادت می‌دهم که میراث نبوّت نزد تو و نزد اهل بیت تو است، شهادت می‌دهم که تو نماز را به‌پاداشتی و زکات را اداء کرده و به معروف امر و از منکر نهی کرده‌ای، و با حکمت و پند دادن نیکو، مردم را به راه پروردگارت دعوت نموده‌ای، و پروردگارت را پرستیدی تا وقتی که مرگ تو را دریافت.

سپس بگو:

درود بر فرشتگان معیّن و مشخّص حق تعالی، درود بر فرشتگانی که بر زمین نازل شدند درود بر ملائکه و فرشتگان خدا که ردیف هم قرار دارند، درود بر فرشتگان خدا که در این حرم به اذن خدا اقامت کرده‌اند.

سپس بگو:

خدایا لعنت کن آن دو نفری را که نعمتت را تبدیل و با کتابت مخالفت و آیاتت را انکار نموده و رسولت را متّهم ساختند، خدایا گور ایشان و باطنشان را از آتش پر نما و آماده کن برای ایشان عذابی دردناک و ایشان و دوستان و پیروانشان را در دوزخ محشور نما و ایشان و دوستان و پیروانشان را روز قیامت کور و کر و لال محشور کن.

مسکنشان را دوزخ قرار بده دوزخی که هر گاه آتشش خاموش شود باز آن را شدیدتر سوزان و شعله‌ور می‌نمائی، خدایا این زیارت را آخرین عهد و زیارت من نسبت به قبر پسر پیغمبرت قرار مده، خدایا او را مقامی محمود و شایسته عنایت بفرما که به واسطه‌اش دینت را یاری کرده و به توسطش دشمنانت را نابود

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۴

نمائی چه آنکه خودت این وعده را داده‌ای و تو خدائی هستی که خلف وعده نمی‌نمائی.

و در زیارت قبور هر یک از ائمه علیهم السّلام همین زیارت نامه را می‌توانی بخوانی.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۵

دنباله زیارت جامعه دوّم ترجمه:

و به زیارت هر یک از ائمه علیهم السّلام که رفته باشی بخوان:

درود بر تو ای ولیّ خدا، درود بر تو ای حجّت خدا، درود بر تو ای نور خدا در تاریکی‌های زمین، درود بر تو ای امام اهل ایمان و وارث علم انبیاء و فرزند اوصیاء و شهید و حاضر روز قیامت، شهادت می‌دهم که تو و پدرانت که پیش از تو بوده و فرزندانت که بعد از تو هستند سروران و اولیاء و پیشوایان من هستند، شهادت می‌دهم که شما برگزیدگان خدا و نگهبانان او و حجت‌های بالغه او بوده که با علمش شما را یاوران دین خودش قرار داد، به امر او قائم هستید و نگهبانان علم او می‌باشید و حافظ اسرارش بوده و بازگوکننده وحی او و معدن و مرکز کلمات و ارکان و ستون‌های توحیدش و شاهدها بر بندگانش می‌باشید، خداوند مخلوقاتش را به شما سپرده و کتابش را به میراث به شما داده، و اختصاص داد شما را به آیات کریمه و تأویل آنها را به شما اعطاء فرمود، قرار داد شما را صندوق حکمتش و علامت هدایت در شهرهای خودش، برای نورش مثل به شما زده، از علمش در شما جاری نموده، شما را از هر لغزشی باز داشت و از هر آلودگی پاک نمود، رجس و پلیدی را از شما برکنار داشت، بواسطه شما نعمت‌های خود را تحقّق داد، بواسطه شما جدائی‌ها را به صورت اجتماع در آورد و به توسط شما بین کلمات تألیف و جمع نمود، و به وساطت شما طاعت واجب لازم شده و مودّت و محبّت لازم تحقیق یافته، پس شما اولیاء و

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۶

برگزیدگان او و بندگان با کرمش می‌باشید، ای پسر رسول خدا به زیارتت آمده‌ام در حالی که به حقّت عارف و به شأن و مقامت مستبصر هستم، دشمنانتان را دشمن داشته و دوستانتان را دوست می‌دارم، پدر و مادرم فدایت باد، رحمت خدا و درودش بر تو باد، به نزدت آمده‌ام در حالی که مسافر و زائرم، از جنایت‌هائی که بخود کرده و کوله‌بار سنگینی که برای خویش فراهم نموده‌ام به تو پناه آورده‌ام پس شافع من باش زیرا تو نزد خدا مقامی معلوم و مشخص داری و تو نزد خدا وجیه و

آبرومند هستی، به خدا و به آنچه نازل بر شما شده ایمان دارم، آخرین نفر شما را دوست دارم همان طوری که اوّلین نفرتان را دوست می‌دارم و بی‌زاری می‌جویم از هر برگزیده‌ای که غیر شما باشد و به هر باطل و بیهوده و لات و عزّی کفر ورزیده و آنها را انکار دارم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۸

باب صد و پنجم فضیلت زیارت مؤمنین و کیفیت آن

حدیث اوّل ترجمه:

ابو العباس بن محمّد بن جعفر رزّاز قرشی کوفی، از دائی خود محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از عمرو بن عثمان الرّازی وی گفت: از ابا الحسن الاوّل علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که نمی‌تواند ما را زیارت کند پس دوستان صالح و شایسته ما را زیارت کند که ثواب زیارت ما برایش نوشته می‌شود و کسی که بر احسان به ما قادر نباشد پس به دوستان شایسته و صالح ما احسان کند که ثواب احسان به ما برایش نوشته می‌شود حدیث دوّم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن الولید، از حسن بن متیل، از محمّد بن عبد اللّه بن مهران، از عمرو بن عثمان، وی می‌گوید: از حضرت رضا علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که بر احسان به ما قادر نیست پس به دوستان شایسته و صالح ما احسان کند که ثواب احسان به ما برایش نوشته می‌شود و کسی که بر زیارت ما قادر نیست، دوستان صالح و شایسته ما را زیارت کند که ثواب زیارت ما برایش نوشته می‌شود. حدیث سوّم پدرم، و محمّد بن یعقوب، و جماعتی از اساتیدم رحمهٔ اللّه علیهم از محمّد بن

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۵۹

یحیی، از محمّد بن احمد بن یحیی نقل کرده‌اند که وی گفت: من در «فید» (شهرکی است بین کوفه و مکّه) بودم پس با علی بن بلال به طرف قبر محمّد بن اسماعیل بن بزیع می‌رفتیم، علی بن بلال به من گفت:

صاحب این قبر از حضرت رضا علیه السّلام برایم نقل کرد که آن جناب فرمودند:

کسی که بالای قبر برادر مؤمنش رفته و دست روی آن گذارده و سوره «انّا انزلناه» را هفت مرتبه بخواند از روز فزع اکبر در امان می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۰

حدیث چهارم ترجمه:

محمّد بن الحسین بن متّ الجوهری، از محمّد بن احمد بن یحیی بن عمران، وی گفت:

من در «فید» بودم، محمّد بن علی بن بلال گفت: ما را به طرف قبر محمّد بن اسماعیل بن بزیع مرور دادند پس به قبر رسیدیم، محمّد بن علیّ گفت: صاحب این قبر از حضرت رضا علیه السّلام برایم نقل کرد که آن جناب فرمودند:

کسی که قبر برادر مؤمنش را زیارت کند پس رو به قبله کرده و دستش را روی قبر گذارد و سوره «إِنَّا أَنْزَلْناهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ» را هفت مرتبه بخواند از فزع اکبر سالم بماند. حدیث پنجم محمّد بن الحسین بن متّ الجوهری، از محمّد بن احمد، از علی بن اسماعیل، از محمّد بن عمرو، از ابان، از عبد الرحمن بن ابی عبد اللّه، وی می‌گوید: از حضرت ابی عبد اللّه پرسیدم:

چگونه دستم را بر قبور مؤمنین بگذارم؟

حضرت با دست مبارکشان به زمین اشاره کرده پس آن را بر زمین نهادند در حالی که مقابل قبله قرار داشتند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۱

حدیث ششم از محمّد بن الحسین، از محمّد بن احمد، از موسی بن عمران، از عبد اللّه الحجّال، از صفوان الجمّال، وی می‌گوید:

از امام صادق علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در هر شب جمعه با گروهی از اصحابشان به قبرستان بقیع در مدینه تشریف می‌بردند و در آنجا سه مرتبه می‌فرمودند:

السّلام علیکم یا اهل الدّیار (سلام و درود بر شما ای اهل شهرها).

و سه مرتبه می‌فرمودند: رحمکم اللّه (خدا شما را رحمت کند).

سپس به اصحابشان توجّه نموده و می‌فرمودند:

این اهل قبور از شما بهتر هستند.

اصحاب عرض می‌کردند: ای رسول خدا برای چه؟ ایشان ایمان آورده، ما نیز ایمان آورده‌ایم، ایشان جهاد کرده‌اند، ما نیز جهاد کرده‌ایم؟

حضرت فرمودند:

ایشان ایمان آورده ولی ایمانشان را به ظلم و ستم آلوده نکردند و با همین حال از دنیا رفتند و من بر این امر شهادت می‌دهم و شما پس از من در این دنیا باقی می‌مانید و نمی‌دانم پس از من چه خواهید کرد.

مترجم گوید:

این کلام حضرت اشاره است به ارتداد و ستم‌های اصحاب پس از رحلت آن وجود مبارک پس کلمه «لا ادری» نه به معنای نفی علم باشد بلکه کنایه است از حوادث واقعه بعد از آن جناب چنانچه در عرف این نحو تعبیر معمول می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۳

حدیث هفتم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری از پدرش از هارون بن مسلم از مسعدة بن زیاد از حضرت جعفر بن محمّد از پدران بزرگوارشان علیهم السّلام حضرت فرمودند:

حضرت امیر المؤمنین علی علیه السّلام در حالی که اصحابشان همراه بودند وارد قبرستانی شده و با صدای بلند فرمودند:

ای اهل خاک، و ای اهل غربت و ای اهل خموشی، و ای مردگان، امّا خبرهائی که نزد ما است عبارتند از:

اموال شما قسمت شد، زنانتان ازدواج کردند، خانه‌هایتان را دیگران ساکن شدند.

حال بگوئید اخبار نزد شما چیست؟!! سپس به اصحابشان توجّه نموده و فرمودند:

به خدا سوگند اگر اذن به ایشان داده شود که سخن بگویند خواهند گفت:

هیچ توشه‌ای برای این جا مثل تقوی و پرهیزکاری نیست (بهترین توشه تقوا است). حدیث هشتم پدرم رحمة اللّه علیه و محمّد بن الحسن، از حسن بن متّیل، از سهل بن زیاد، از محمّد بن سنان، از اسحق بن عمّار، از حضرت ابی الحسن علیه السّلام، اسحق می‌گوید:

محضر مبارکش عرضه داشتم.

آیا مؤمن آگاه است از کسی که قبر او را زیارت می‌کند؟

حضرت فرمودند:

بلی، پیوسته تا مادامی که زائر بر سر قبرش هست با او مأنوس می‌باشد و وقتی زائر بلند شده و او سر قبر او بر می‌گردد از برگشتن وی وحشتی در مؤمن میّت پیدا می‌شود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۴

حدیث نهم حسن بن عبد اللّه بن محمّد بن عیسی، از پدرش، از جدّش، از عبد اللّه بن مغیره، از عبد اللّه بن سنان، وی می‌گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: بر اهل قبور چگونه سلام دهم؟

حضرت فرمودند:

آری، بگو:

السّلام علی اهل الدّیار من المؤمنین و المسلمین (درود بر مؤمنین و مسلمین که اهل شهرها می‌باشند).

انتم لنا فرط (شما بر ما سبقت گرفتید) و نحن ان شاء اللّه بکم لاحقون (ما نیز ان شاء اللّه پشت سر شما خواهیم آمد.) پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از حسین بن حسن بن ابان، از محمّد بن اورمه، از عبد اللّه بن سنان نقل کرده که وی گفت:

محضر مبارک حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم ... عین حدیث گذشته را ذکر نموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۵

حدیث دهم ترجمه:

حسن بن عبد اللّه، از پدرش، از حسن بن محبوب، از عمرو بن ابی المقدام، از پدرش، وی گفت: در خدمت حضرت ابی جعفر علیه السّلام به قبرستان بقیع عبور کردیم،

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۶

به قبر مردی از شیعیان که اهل کوفه بود رسیدیم، به حضرت عرض کردم: این قبر یکی از شیعیان است فدایت شوم.

راوی می‌گوید: حضرت درنگ نمود و فرمودند:

بار خدایا به غربتش رحم فرما، وحدت و تنهائیش را به پیوند مبدّل کن، در حال وحشتش انس بر قرار فرما، هراس او را بر طرف کن، از رحمتت آن قدر نصیبش نما که از رحمت غیر تو بی‌نیاز گردد، و ملحقش کن به آنان که وی ایشان را دوست دارد. حدیث یازدهم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از حسین بن حسن بن ابان، از حسین بن سعید، از نضر بن سوید، از قاسم بن سلیمان، از جرّاح مدائنی، وی می‌گوید:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام پرسیدم: سلام دادن به اهل قبور چگونه است؟

حضرت فرمودند: بگو:

السّلام علی اهل الدّیار من المؤمنین و المسلمین (درود بر اهل شهرها که عبارتند از مؤمنین و مسلمین) رحم اللّه المستقدمین منکم و المستأخرین (خدا رحمت کند سابقین و لاحقین ایشان را).

و انا ان شاء اللّه بکم لاحقون (ان شاء اللّه ما نیز به شما ملحق خواهیم شد).

برقی از پدرش، از نضر بن سوید، از قاسم بن سلیمان، از جرّاح مدائنی نقل کرده که وی گفت:

از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام پرسیدم ... و مثل همان حدیث قبلی را ذکر نموده است. حدیث دوازدهم در برخی از کتب چنین یافتم:

محمّد بن سنان، از مفضل نقل کرده، وی گفت: فرمود:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۷

کسی که «انا انزلناه» را هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی بخواند خداوند متعال فرشته‌ای را به آنجا فرستاده تا خدا را در همان مکان عبادت کند و برای خواننده و میّت ثواب عبادت آن فرشته منظور می‌شود.

و وقتی خداوند میّت را از قبر بیرون آورد بواسطه آن فرشته موکّل هول و هراس را از او بر طرف می‌کند تا داخل بهشتش نماید.

بعد از حمد سوره «إِنَّا أَنْزَلْناهُ» را هفت بار بخوان سپس «معوّذتین» یعنی قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و «آیهٔ الکرسی» هر کدام را سه بار قرائت نما.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۸

حدیث سیزدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از حسین بن حسن بن ابان، از محمّد بن اورمه، از نضر بن سوید، از عاصم بن حمید، از محمّد بن مسلم از حضرت ابی جعفر علیه السّلام، وی گفت: شنیدم آن حضرت می‌فرمودند:

رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم هر گاه به قبور دسته‌ای از مؤمنین عبور می‌کردند می‌فرمودند:

السلام علیکم من دیار قوم مؤمنین (سلام بر شما که از شهرهای قوم اهل ایمان هستید).

و انا ان شاء اللّه بکم لاحقون (ما نیز ان شاء اللّه به شما ملحق خواهیم شد).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۶۹

حدیث چهاردهم و پدرم از حسین بن حسن بن ابان، از محمّد بن ارومه، از علی بن الحکم، از ابن عجلان نقل کرده که وی گفت:

حضرت ابو جعفر علیه السّلام بر سر قبر مردی ایستاده و فرمودند:

اللّهم صل وحدته (خدایا وحدت و تنهائی او را به پیوند مبدّل کن).

و آنس وحشته (در حال وحشتش انس برقرار کن).

و اسکن الیه من رحمتک، یستغنی به عن رحمهٔ من سواک (از رحمتت آن قدر نصیبش نما که از رحمت و عنایت غیر تو بی‌نیاز گردد). حدیث پانزدهم و محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از احمد بن محمّد ابی عبد اللّه برقی، از حسن بن علی الوشّاء از علی بن ابی حمزه، وی گفت: از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام پرسیدم: بر اهل قبور چگونه سلام دهیم؟

حضرت فرمودند:

آری، بگو:

السّلام علی اهل الدیار من المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات، انتم لنا فرط و إنا بکم ان شاء اللّه لاحقون.

(درود بر اهل شهرها که مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات باشند، شما بر ما سبقت گرفتید و ما نیز به شما ان شاء اللّه ملحق خواهیم شد).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۱

حدیث شانزدهم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و علی بن الحسین و غیر این دو، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن خالد، از پدرش، از هارون بن جهم، از مفضّل بن صالح، از سعد بن طریف، از اصبغ بن نباته، وی گفت:

حضرت امیر المؤمنین علی علیه السّلام بر قبور عبور کردند، پس در وسط راه ایستاده سپس به طرف راست توجّه کرده و فرمودند:

السلام علیکم یا اهل القبور من اهل القصور (درود بر شما ای کسانی که در قصرها بوده و اکنون در قبرها خفته‌اید).

انتم لنا فرط و نحن لکم تبع و انا ان شاء اللّه بکم لاحقون (شما بر ما سبقت گرفتید و ما بدنبال شما بوده و ان شاء اللّه به شما ملحق خواهیم شد).

سپس به طرف چپ توجّه نموده و فرمودند:

السلام علی اهل القبور ... تا آخر کلمات زیارت. حدیث هفدهم محمّد بن الحسن بن الولید از کسی که ذکرش نموده، از احمد بن ابی عبد اللّه برقی، از پدرش، از سعد بن مسلم، از علی بن ابی حمزه از ابی بصیر، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هر گاه یکی از شما به قبرستان رفتید، و ابتداء به اهل قبور سلام کرده و سپس بگوئید:

درود بر اهل قبور، درود بر مؤمنین و مسلمین که در قبور می‌باشند، شما بر ما سبقت گرفتید و ما تابع شما بوده و ان شاء اللّه به شما ملحق خواهیم شد، ما برای خدا بوده و به سوی او برمی‌گردیم، ای کسانی که در قبرها خفته‌اید بعد از آنکه در قصرها بودید، ای کسانی که در قبرها خوابیده‌اید بعد از آنکه اهل نعمت و سرور و شادی بودید، به قبور داخل شدید، ای اهل قبور: مزه مرگ را چگونه

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۲

یافتید؟! سپس بگوئید:

وای بر کسی که پس از این وادی به دوزخ داخل شود.

سپس اشکهای آن حضرت ریخت و از قبرستان باز گشتند. حدیث هیجدهم محمّد بن الحسن الولید باسنادش از برقی، وی گفت:

برخی اصحاب از عبّاس بن عامر قصبانی، از یقطین، گفت:

ربیع بن محمّد مسلیّ به ما خبر داد و گفت:

حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام هر گاه به قبرستان داخل می‌شدند می‌فرمودند:

درود بر اهل بهشت.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۳

باب صد و ششم فضیلت زیارت حضرت فاطمه دختر موسی بن جعفر صلوات اللّه علیه در شهر قم

حدیث اوّل ترجمه:

علی بن الحسن بن بابویه، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدرش از سعد بن سعد، از حضرت ابی الحسن الرضا علیه السّلام، وی گفت: از آن حضرت راجع به زیارت حضرت فاطمه دختر موسی بن جعفر سلام اللّه علیه پرسیدم؟

حضرت فرمودند:

کسی که او را زیارت کند بهشت برایش خواهد بود.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۴

حدیث دوّم پدرم رحمهٔ اللّه علیه و برادرم و جماعتی، از احمد بن ادریس، و غیر او، از عمرکی بن علی البوفکی، از کسی که ذکرش نموده از حضرت ابن الرضا سلام اللّه علیهما، حضرت فرمودند:

کسی که قبر عمّه‌ام را در قم زیارت کند بهشت برایش می‌باشد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۵

باب صد و هفتم فضیلت زیارت قبر حضرت عبد العظیم بن عبد اللّه الحسنی در ری

ترجمه:

علی بن الحسین بن موسی بن بابویه، از محمّد بن یحیی العطّار، از بعضی اهل ری، وی گفت:

بر حضرت ابی الحسن العسکری علیه السّلام داخل شدم، حضرت فرمودند:

کجا بودی؟

عرض کردم: به زیارت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام رفته بودم.

حضرت فرمودند:

آیا نمی‌دانی، اگر قبر عبد العظیم را که نزدتان هست زیارت کنی مثل آن است که حسین علیه السّلام را زیارت کرده‌ای.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۷

باب صد و هشتم زیارت نادره

حدیث اوّل ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سلیمان، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد البصری، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام می‌گوید: حضرت به من فرمودند:

بدرستی که نزد شما است یا فرمودند: بدرستی که در نزدیکی شما است

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۸

فضیلتی که به احدی مثل آن اعطاء نشده و گمان نمی‌کنم که به حقیقت آن پی برده باشید، شما نگهدار آن نبوده و بر آن قیام نمی‌کنید برای آن افراد خاصّی بوده که اهلش هستند و این فضیلت به آنها اعطاء شده بدون اینکه از ایشان حرکت و فعالیتی سرزده باشد بلکه صرفا از ناحیه حق تعالی ایشان مورد رحمت و رأفت قرار گرفته و این عطیّه الهی به آنها عنایت شده است.

عرض کردم: فدایت شوم این فضیلتی که توصیف فرموده و نامش را نبردید چیست؟

حضرت فرمودند:

زیارت جدّم حسین بن علی علیهما السّلام، چه آنکه او در سرزمین دور دست غریب می‌باشد هر کس به زیارتش رود بر او می‌گرید و اندوهگین می‌شود و آن کس که بر سر مزارش حاضر نشود می‌سوزد و آن کس که به پائین پای آن حضرت به قبر فرزندش بنگرد و ملاحظه کند که در آن زمین فلات دفن شده است بر آن حضرت ترحّم می‌کند، نه خویشی در نزدیکی آن جناب بوده و نه اقربایش آن جا می‌باشند، او را از حقّ مسلّمش منع نموده و اهل ظلم و ستم و گروه مرتد با هم توافق کرده و بر علیه آن حضرت قیام کرده تا جایی که او را کشته و بدن مبارکش را در آن بیابان انداخته و در معرض درندگان گذاردند، از نوشیدن آب فرات که سگ‌ها از آن می‌آشامیدند او را منع کردند و بدین ترتیب حق رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را ضایع نموده و عمل به وصیّت و سفارشی که آن وجود مبارک راجع به حضرتش به سایر افراد اهل بیتش نموده بود را ترک نمودند، عصر آن روزی که حضرت شهید شدند در حالی که ستمها به آن جناب شده بود در بین اقرباء و پیروانش در گودال روی خاک‌ها افتاده بودند، اهل بیتش در آن بیابان تنها و دور از جدّ و منزل و کاشانه‌شان به حالتی غمگین و اندوه بودند، این آزمایش برای احدی اتفاق نمی‌افتد مگر آنان که خداوند امتحانشان کرده و قلبی مالامال از ایمان داشته و به حقّ ما عارف و آگاه می‌باشند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۷۹

محضرش عرض کردم: فدایت شوم قبلا من به زیارت آن حضرت می‌رفتم تا وقتی که مبتلا به سلطان شده و من را مستحفظ اموالشان قرار دادند و چون من نزد ایشان مشهور و معروف بودم از این رو زیارت آن جناب را تقیّه ترک کردم در حالی که به ثواب و اجر زیارت آن حضرت کاملا واقف و آگاه هستم.

حضرت فرمودند:

آیا فضل و برتری کسی که به زیارت آن حضرت رود را می‌دانی؟ و آیا خیر عظیم و جزیلی که برای او نزد ما هست را آگاهی؟

عرضه داشتم: خیر.

حضرت فرمودند:

امّا فضل او: تمام فرشتگان آسمان به او مباهات می‌کنند.

و امّا خیر عظیمی که برای او نزد ما است: هر صبح و شام بر او رحمت می‌شود.

سپس مصنّف کتاب رحمهٔ اللّه می‌فرماید:

پدرم برایم نقل نمود که از زمان شهادت آن حضرت آن مکان یک آن از نمازگزار خالی نمانده بلکه از آن تاریخ تا حال یا فرشتگان و یا جنّ و یا انس و یا وحوش در آن مکان مقدّس به عبادت و نماز اشتغال داشته‌اند، و هیچ موجودی نیست مگر آنکه به حال زائر آن حضرت غبطه می‌خورد و او را مسح کرده و به او نظر کرده و در این نظر امید خیر دارد زیرا شخصی که وی به او نگریسته به قبر آن حضرت نظر افکنده است.

سپس حضرت فرمودند:

خبر به من داده‌اند که از نواحی کوفه گروهی از غیر اهل کوفه و زمانی به زیارتش رفته و بر آن حضرت ندبه و زاری نموده‌اند و این زیارت در نیمه شعبان صورت گرفته، از این گروه بعضی به قرائت قرآن مشغول بوده و برخی قضایا و حوادث واقعه کربلاء را برای دیگران بازگو کرده و جماعتی به ندبه و زاری

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۰

سرگم شده و پاره‌ای به خواندن مراثی مبادرت نموده‌اند.

عرض کردم: بلی فدایت شوم من شاهد برخی از این توصیفاتی که می‌فرمائید بوده‌ام.

حضرت فرمودند:

حمد و سپاس خدائی را که در میان مردم کسانی را گذارده که بطرف ما کوچ و سفر کرده و مدح و مراثی ما را می‌گویند و در مقابل دشمن ما را کسانی قرار داده که از اقرباء ما بوده و آن گروه اوّل را مورد طعن قرار می‌دهند ولی دیگران ایشان را هلاک کرده و کار و عملشان را تقبیح می‌نمایند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۱

حدیث دوّم ترجمه:

و با همین اسناد از عبد اللّه اصم، از عبد اللّه بن بکیر ارجانیّ نقل شده، وی گفت:

با حضرت ابا عبد اللّه علیه السّلام در راه مکه از مدینه همراه بودم، پس به جایی که «عسفان» نامیده می‌شد فرود آمدیم و سپس از کنار کوهی سیاه که در سمت چپ جاده بود و کوهی وحشت‌ناک به نظر می‌آمد عبور کردیم، محضر آن حضرت عرض کردم:

ای پسر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم، چقدر این کوه وحشت‌ناک است! در این راه کوهی مثل این ندیده‌ام.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۲

حضرت فرمودند:

ای پسر بکیر، می‌دانی این چه کوهی است؟

عرض کردم: خیر.

فرمودند:

این کوهی است بنام «کمد» و آن در وادی از وادی‌های دوزخ بوده و در آن قاتلین پدرم امام حسین علیه السّلام نگه داشته شده‌اند، در این کوه از زیر قاتلین آب‌های جهنّمی جاری می‌باشند، این آب‌ها عبارتند از:

غسلین (آبی که از پوست و گوشت دوزخیان جاری است)، صدید (آبی که ناشی از چرک و زرد آب باشد) حمیم (عرق دوزخیان را گویند) آبی که از چاه جوّی خارج می‌شود و آن آبی است گندیده و متعفّن، آبی که از چاه فلق در دوزخ خارج می‌شود و آن آبی است حاصل از چرک و خون مجرمین، آبی که از خبال یعنی چرک بدن دوزخیان جاری است، آبی که از جهنم روان است، آبی که از لظی (وادی از وادی‌های جهنم) بیرون می‌آید، آبی که از حطمه (وادی از وادی‌های جهنم) خارج می‌شود، آبی که از سقر (وادی از وادی‌های جهنّم) بیرون می‌آید آبی که از حمیم (وادی از وادی‌های دوزخ) خارج می‌شود، آبی که از هاویه (وادی از وادی‌های دوزخ) بیرون می‌آید، آبی که از سعیر (وادی از وادی‌های دوزخ) خارج می‌شود.

و من در هیچ یک از سفرهایم به این کوه مرور نکرده و نه ایستادم مگر آنکه آن دو را دیدم که به من استغاثه و التماس می‌کردند و نیز قاتلین پدرم را مشاهده نمودم، به آن دو گفته و می‌گویم:

این قاتلین آنچه را که شما تأسیس کرده‌اید انجام داده‌اند، چرا وقتی زمام امور به دستتان بود به ما رحم نکرده و ما را کشتید و از حقوق خود محروممان نمودید و بر قتل و کشتن ما اقدام کرده و استبداد محض و کامل را به اجراء گذاردید خدا رحم نکند به کسی که به شما دو نفر رحم کند بچشید وزر و وبالی را که خود

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۳

فراهمش نموده‌اید، و خدا نسبت به بندگانش ظالم و ستمکار نیست. البتّه دوّمی تضرّع و اضطرابش شدیدتر از اوّلی است و بسا ایستاده و حالشان را مشاهده کرده تا اندکی از بغض و کینه و ناراحتی که از ایشان در قلب دارم کاهش یافته و کمی تسلّی و آرامش خاطر پیدا کنم، و بسا کوهی که آن دو در آن محبوس هستند را طی کرده و از آن بالا رفته‌ام و آن کوه «کمد» می‌باشد.

راوی گفت: محضرش عرض کردم: فدایت شوم وقتی از کوه بالا رفتید و آن را طی نمودید چه صدائی شنیدید:

حضرت فرمودند:

صدای آن دو را شنیدم که فریاد می‌زدند: ما را بالا بیاور تا با تو صحبت کنیم، ما توبه کرده‌ایم و می‌شنیدم از کوه که فریاد می‌زد و به من می‌گفت: جواب این دو را بده و به ایشان بگو:

پائین روید و صحبت نکنید! راوی می‌گوید: عرضه داشتم: فدایت شوم چه کسانی با این دو می‌باشند؟

حضرت فرمودند:

هر فرعون و متکبّری که بر خدا طغیان کرده و خداوند کردارش را بازگو فرموده است و نیز هر کسی که به بندگان کفر تعلیم کرده است.

عرض کردم: ایشان چه کسانی هستند.

حضرت فرمودند:

نظیر «بولس» که به یهود یاد داد که دست خدا بسته است و مثل «نسطور» که به نصاری یاد داد که حضرت عیسی مسیح فرزند خدا است و ایشان سه تا هستند (یعنی معبود سه تا است: اب، ابن و روح القدس).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۵

دنباله حدیث دوّم ترجمه:

و مانند: فرعون معاصر با حضرت موسی علیه السّلام که گفت: أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلی و بدین ترتیب ادّعای خدائی کرد و همچون: نمرودی که گفت: اهل زمین را مورد قهر خود داده و آنچه در آسمان هست را کشتم و نیز نظیر: قاتل امیر المؤمنین علیه السّلام و قاتل فاطمه علیها السّلام و محسن و قاتل امام حسن و امام حسین علیهما السّلام و امّا معاویه و عمرو بن عاص ابدا طمع و درخواست خلاص شدن از عذاب را نمی‌کنند.

و نیز تمام کسانی که نصب عداوت ما اهل بیت پیغمبر صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را نموده‌اند با ایشان هستند و همچنین کسانی که با زبان و دست و مالشان بر علیه ما اقدام کردند، با ایشان می‌باشند.

عرض کردم: فدایت شوم شما تمام این صداها را می‌شنوید و به فزع نمی‌آئید؟

حضرت فرمودند:

ای پسر بکیر، قلوب و دل‌های ما غیر از دلهای مردم است، ما مطیع کامل حق تعالی و خالص از هر آلودگی بوده و برگزیده باری تعالی می‌باشیم، می‌بینیم آنچه را که مردم نمی‌بینند، می‌شنویم آنچه را که دیگران نمی‌شنوند فرشتگان در منازل ما فرود می‌آیند و در روی فرش‌های ما حرکت کرده در کنار سفره ما حاضر و شاهد هستند بر مردگان ما حاضر می‌شوند، اخبار حوادثی که هنوز واقع نشده‌اند

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۶

را به ما می‌رسانند، با ما نماز خوانده و برای ما دعاء می‌کنند، پرها و بالهایشان را برای ما پهن می‌کنند، کودکان و اطفال ما روی بال‌های ایشان حرکت می‌کنند، مانع می‌شوند از اینکه جنبندگان به ما دست یافته و ایذاء و آزارمان کنند، از تمام گیاهان و نباتاتی که در زمین می‌رویند در فصل و زمانشان برای ما می‌آورند، از آب‌های مختلف روی زمین به ما می‌آشامانند و ما آنها را در ظروف خود می‌یابیم، و هیچ روز و ساعت و وقت نمازی نیست مگر آنکه فرشتگان برای آنها آماده می‌باشند، و هیچ شبی فرا نمی‌رسد مگر آنکه اخبار تمام نقاط زمین را برای ما می‌آورند و نیز آنچه در زمین واقع می‌شود و اخبار جن و ملائکه را برای ما بازگو می‌کنند، و هیچ فرشته‌ای در زمین نمی‌میرد و دیگری جای آن قرار نمی‌گیرد مگر آنکه ما را اطّلاع داده و رویه و سیره آن فرشته را با کسانی که قبلش بوده‌اند را برای ما بیان می‌کنند، و هیچ زمینی از شش طبقه زمین تا طبقه هفتم نیست مگر آنکه جز آنها را به ما می‌دهند.

عرض کردم: فدایت شوم انتهای این کوه کجا است؟

حضرت فرمودند:

تا طبقه هفتم زمین ادامه داشته و در آنجا دوزخی است که وادی از وادی‌های جهنم می‌باشد و نگهبانانی که مستحفظ آن هستند از ستارگان آسمان و دانه‌های باران و قطره‌های آب در دریاها و از عدد خاک‌های در کره زمین بیشتر می‌باشند، هر کدام از این فرشتگان موکّل بر امری بوده که مراقب آن بوده و از آن تخلّف نمی‌کنند.

عرض کردم: فدایت شوم به همه شما اهل بیت این اخبار را می‌دهند؟

حضرت فرمودند:

خیر، تنها به کسی که صاحب امر ولایت است، ما حامل چیزی هستیم که بندگان قدرت حکومت در آن را ندارند، پس ما در آن حکومت می‌نمائیم و کسی که حکومت ما را نپذیرد فرشتگان او را بر آن مجبور می‌کنند و امر می‌کنند به

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۷

کسانی که حافظ آن ناحیه هستند که بندگان را بر قول و حکومت ما ملزم و مجبور کنند و اگر جنّی از اهل خلاف و کفر باشد او را به بند کشیده و آن قدر عذابش می‌کنند تا بر حکم ما گردن نهد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۸

دنباله حدیث دوّم ترجمه:

عرض کردم: فدایت شوم: آیا امام بین مشرق و مغرب را می‌بینند؟

حضرت فرمودند:

ای پسر بکیر چگونه امام حجّت خدا باشد بر آنچه بین دو نقطه مقابل هم در کره زمین واقع شده‌اند و حال آنکه آنها را ندیده و در میانشان حکم نکند؟! و چگونه بتوان گفت امام حجّت است بر قوم و جماعتی که در نظرش غائب هستند و بر آنها قدرت نداشته و آنها نیز بر دسترسی داشتن به وی جهت رفع نیازمندی‌های خویش قدرت ندارند؟

و چگونه امام احکام و حقائق را از طرف خدا اداء کند و شاهد بر خلق باشد در حالی که آنها را نمی‌بینند؟!

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۸۹

و چگونه حجّت بر ایشان باشد در حالی که آنها از وی محجوب و مستور می‌باشند؟! در حالی که امام علیه السّلام به امر خدا بین مردم نصب شده تا واسطه بین خدا و مخلوق باشد، خدا در قرآن خطاب به پیغمبرش می‌فرماید: وَ ما أَرْسَلْناکَ إِلَّا کَافَّةً لِلنَّاسِ (ما تو را نفرستادیم مگر برای همه مردم).

مقصود از «کَافَّةً لِلنَّاسِ» تمام کسانی هستند که روی کره زمین می‌باشند و حجّت بعد از نبی صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بعد از آن وجود مبارک قائم مقام او باید باشد پس همان طوری که نبیّ حجّت است برای تمام مردم روی زمین و باید بر همه تسلّط داشته باشد حجّت بعد از او و قائم مقامش نیز باید چنین باشد و اساسا مناصب امام بعد از پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم اموری است که لازمه آن اینست که وی باید به تمام امت و به کافه مردم مسلّط بوده و آنها را ببیند، این مناسب عبارتند از:

الف: راهنما برای حلّ مشاجراتی که بین امّت واقع می‌شود.

ب: حقوق مردم را احقاق کردن و گرفتن.

ج: قیام نمودن به امر خدا و فرمانش را بین مردم اجراء کردن.

د: انصاف گرفتن از بعضی برای بعضی دیگر.

در نتیجه باید امام قولش نافذ بین کلّ مردم باشد تا بدین ترتیب نظم عالم محفوظ ماند، و هرج و مرج پیش نیاید، حال اگر با مردم امام و رهبری نباشد که قولش بین آنها نافذ باشد کلام خدا در قرآن کریم بی‌مصداق می‌ماند، حقتعالی در قرآن می‌فرماید:

سَنُرِيهِمْ آياتِنا فِي الْآفاقِ وَ فِي أَنْفُسِهِمْ (محققا به ایشان نشان می‌دهیم آیات خود را که در آفاق و انفس می‌باشند)، با توجّه به این آیه می‌پرسم:

چه آیه‌ای در آفاق غیر از ما وجود دارد که خداوند متعال به آن اهل آفاق را نشان داده است؟ و نیز در جای دیگر فرموده:

ما نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِها (ما به ایشان هیچ آیه‌ای را نشان ندادیم مگر آنکه آن آیه از آیه دیگر بزرگتر بود).

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۰

چه آیه‌ای را شما بزرگ‌تر از ما سراغ دارید، به خدا سوگند بنی هاشم و قریش به آنچه خدا به ما اعطاء فرموده آگاه و عارف هستند ولی حسد ایشان را هلاک کرده همان طوری که حسد ابلیس را هلاک نمود.

ایشان در موارد اضطرار نزد ما می‌آیند و از ما مشکلشان را سؤال می‌کنند و ما برای ایشان توضیح داده و مشکلشان را حلّ می‌کنیم بعد از آن می‌گویند:

شهادت می‌دهیم که شما اهل علم هستید و از نزد ما که خارج شدند پیش دیگران می‌گویند:

ما ندیدیم کسی را گمراه‌تر از آنان که از ایشان تبعیت کرده و گفتار آنها را بپذیرند! عرض کردم: فدایت شوم به من خبر دهید از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام: اگر قبر آن حضرت را نبش کنند در آن چیزی می‌یابند؟

حضرت فرمود:

ای پسر بکیر، سؤال بسیار بزرگی نمودی، حسین علیه السّلام با پدر و مادر و برادرش حسن علیهم السّلام در منزل رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم بوده به ایشان اعطاء می‌شود همان طوری که به آن جناب اعطاء می‌گردد، روزی می‌خورند همان طوری که آن حضرت روزی می‌خورد، اگر در همان ایام قبر را نبش می‌کردند، البته آن حضرت را در آن می‌یافتند، امّا امروز آن حضرت زنده بوده و نزد پروردگارش روزی می‌خورد و به لشکرش و به عرش می‌نگرد تا چه کسی و در چه وقت امر شود که آن را حمل کند، آن حضرت در سمت راست عرش ایستاده می‌گوید:

پروردگارا، وعده‌ای که به من داده‌ای عملی کن، به زوّارش نگریسته و او به ایشان و اسماء پدرانشان و به درجات و مراتب آنها نزد خدا از شما نسبت به فرزندتان و آنچه در منزل دارید اعرف و آگاه‌تر است آن حضرت می‌بینند کسانی را که بر او می‌گریند پس از خدا طلب آمرزش برای ایشان می‌کند و از پدر بزرگوارش نیز طلب آمرزش برای ایشان می‌کند و می‌گوید:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۱

ای گریه‌کننده اگر بدانی برای تو چه آماده شده فرح و شادی تو بیش از جزع و ناراحتی تو خواهد بود پس تمام فرشتگانی که در آسمان و حائر بوده و صدای گریه او را می‌شنوند برایش استغفار می‌کنند و وی حرکت می‌کند در حالی که هیچ گناهی بر او نمی‌باشد. حدیث سوّم ترجمه:

محمّد بن یعقوب، از عدّه‌ای اصحاب، از احمد بن محمّد بن عیسی، از علیّ بن الحکم، از زیاد بن ابی الحلال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام، حضرت فرمودند:

هیچ پیغمبر و هیچ جانشین پیغمبری بیش از سه روز روی زمین باقی نمی‌ماند سپس روح و استخوان و گوشت او را به آسمان می‌برند، و مردم به اماکن و مواضعی که آثار ایشان هست (یعنی قبورشان) رفته و از دور به ایشان

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۲

ابلاغ سلام می‌کنند و از نزدیک در مواضع آثارشان سلامشان را به ایشان می‌شنوانند.

پدرم رحمهٔ اللّه علیه و محمّد بن یعقوب، از محمّد بن یحیی و غیرش از احمد بن محمّد، از علی بن الحکم، از زیاد، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام مثل همین حدیث را نقل کرده.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۳

حدیث چهارم ترجمه:

پدرم رحمهٔ اللّه علیه از محمّد بن یحیی، از احمد بن محمّد، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع، از برخی اصحابش بطور مرفوعه از ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده! وی گفت: محضر مبارک حضرت عرض کردم: ما در مکّه یا در مدینه یا در حائر و یا در جاهایی که امید فضل در آن می‌رود می‌باشیم، بسا یکی از ما برای وضوء از مکانش خارج شده دیگری جایش را اتخاذ می‌کند حکم آن چیست؟

حضرت فرمودند:

در آن روز و شب وی احق و اولی به آن مکان می‌باشد. حدیث پنجم ترجمه:

ابو العبّاس محمّد بن جعفر، از محمّد بن الحسین بن ابی الخطّاب، از منیع، از صفوان بن یحیی، از صفوان بن مهران الجمّال، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

کمترین چیزی که زائر امام حسین علیه السّلام بدست می‌آورد این است که در مقابل هر یک حسنه‌ای که از او صادر شود.

حق تعالی هزار هزار حسنه به او پاداش دهد و در قبال هر یک سیئه‌ای که مرتکب شود تنها یک سیئه برایش منظور می‌کند و یکی کجا و هزار هزار تا کجا؟! سپس حضرت فرمودند:

ای صفوان، بشارت باد تو را، خداوند متعال فرشتگانی دارد که با آنها تازیانه‌ای از نور بود و هر گاه فرشتگان حافظ و نگهبان بخواهند بر زائر امام حسین علیه السّلام سیئه‌ای بنویسند، فرشتگان به حافظین می‌گویند:

از این کار خود داری کنید، آنها خود را از آن باز می‌دارند و وقتی زائر عمل حسنه‌ای انجام دهد فرشتگان به حافظین می‌گویند:

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۴

بنویسید، ایشان کسانی هستند که حق تعالی سیئاتشان را به حسنه تبدیل فرموده است.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۵

حدیث ششم پدرم رحمهٔ اللّه علیه، از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از ابی یحیی واسطی، از ابی الحسن الحذّاء وی گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام فرمودند:

در طرف شما مقبره‌ای است که به آن «براثا» گویند از آن صد و بیست هزار شهید محشور شده همچون شهداء بدر. حدیث هفتم و از محمّد بن مروان روایت شده که گفت:

محمّد بن الفضل می‌گوید: از حضرت جعفر بن محمّد علیه السّلام شنیدم که می‌فرمودند:

کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السّلام را در ماه رمضان زیارت کند و در راه فوت شود در معرض عتاب و خطاب او را نیاورده و نسبت به اعمالش محاسبه صورت نگرفته بلکه، به او گفته می‌شود:

داخل بهشت شو در حالی که در امان هستی. حدیث هشتم پدرم و محمّد بن الحسن رحمهٔ اللّه علیهما جمیعا از حسین بن سعید، وی گفت:

علی بن سحت خزّاز برایم نقل نمود و گفت: حفص مزنی، از عمر بن بیاض، از ابان بن تغلب نقل کرد که وی گفت: حضرت جعفر بن محمّد علیهما السّلام به من فرمودند:

ای ابان چه وقت قبر حسین علیه السّلام را زیارت کردی؟

عرض کردم: به خدا سوگند ای پسر رسول خدا تا بحال به زیارت آن حضرت نرفته‌ام.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۶

حضرت فرمودند:

سبحان اللّه، تو از رؤسای شیعه هستی و زیارت امام حسین علیه السّلام را ترک می‌کنی، به زیارتش نمی‌روی؟! کسی که حسین علیه السّلام را زیارت کند خداوند به هر قدمی که برمی‌دارد یک حسنه برایش می‌نویسد و از او در مقابل هر قدمش یک گناه محو می‌فرماید و تمام گناهان سابق و لاحقش را می‌آمرزد، ای ابان وقتی حسین علیه السّلام کشته شد هفتاد هزار فرشته ژولیده و غبار آلود بر قبرش از آسمان هبوط کرده و از آن تاریخ تا ظهور قیامت بر او گریه و نوحه‌سرائی می‌نمایند.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۷

حدیث نهم ترجمه:

حسین بن محمّد بن عامر، از معلّی بن محمّد البصری، از علی بن اسباط، از حسن بن جهم، وی گفت: محضر ابی الحسن الرّضا علیه السّلام عرض کردم: کدام یک از این دو عمل افضل است:

اینکه شخصی به مکّه رفته و مدینه نرود یا به زیارت نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم در مدینه رفته و به مکّه نرود؟

راوی گفت: حضرت به من فرمودند:

شما کدام را افضل می‌دانید؟

عرض کردم: ما در باره زیارت امام حسین علیه السّلام زیارت آن جناب را از مکّه رفتن افضل می‌دانیم چه رسد به زیارت نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم.

حضرت فرمودند: آگاه باش اگر این کلام را بگوئی صحیح و درست است چه آنکه حضرت ابا عبد اللّه الحسین علیه السّلام در یکی از اعیاد در مدینه حضور بهم رسانده و سپس مراجعت نموده داخل بر نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم شدند و بر آن حضرت سلام کرده و سپس به کسانی که برای زیارت نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم حاضر شده بودند فرمودند:

بدانید ما بر تمام اهل شهرها، مکه و غیر آن تفضیل داده‌شده‌ایم زیرا بر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم سلام کرده‌ایم.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۸

حدیث دهم پدرم رحمهٔ اللّه علیه از سعد بن عبد اللّه، از احمد بن محمّد بن عیسی، از محمّد بن اسماعیل بن بزیع ...

مترجم گوید:

این حدیث با ترجمه‌اش تحت رقم شماره (۴) از همین باب قبلا نقل شد.

کامل الزیارات-ترجمه ذهنی تهرانی، ص: ۹۹۹

حدیث یازدهم ترجمه:

محمّد بن عبد اللّه بن جعفر حمیری، از پدرش، از علی بن محمّد بن سلیمان، از محمّد بن خالد، از عبد اللّه بن حمّاد بصری از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصم، از حمّاد بن عثمان، از حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام حضرت فرمودند:

زمانی که نبی اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را به آسمان سیر دادند به حضرتش عرض شد:

خداوند تبارک و تعالی می‌خواهد شما را در سه چیز بیازماید تا صبر شما را ببیند، حضرت عرض کرد: پروردگارا من تسلیم امر تو هستم، من توان صبر را ندارم مگر به کمک تو، آن سه چیز کدامند؟

به حضرتش گفته شد:

اوّل آنها جوع و گرسنگی و ضیق بر خودت و بر اهلت.

حضرت عرض کرد: پروردگارا آن را پذیرفته و راضی شده و تسلیم بوده و از تو توفیق و صبر می‌خواهم.

و امّا دوّم: آنکه تکذیب شده و خوف شدید بر تو عارض گشته و در محاربه با اهل کفر مال و نفس خویش را بذل کرده و بر اذیّت و آزاری که از ناحیه ایشان و اهل نفاق به تو می‌رسد صبر کرده و درد و جراحاتی که در حرب بر تو وارد می‌شود را تحمّل کنی. حضرت عرض کرد:

پروردگارا آن را پذیرفته و راضی شده و تسلیم بوده و از تو توفیق و صبر می‌خواهم.

و امّا سوّم: عبارت است از آنچه بعد از تو به اهل بیتت متوجه می‌شود و آن قتل و کشته شدن ایشان است.

امّا برادرت علی: از ناحیه امّتت، فحش و درشتی و سرزنش و حرمان از حق و انکار و ظلم به او متوجّه شده و در آخر او را خواهند کشت.

عرض کرد:

پروردگارا آن را پذیرفته و راضی شده و تسلیم بوده و از تو توفیق و صبر می‌خواهم.

و امّا دخترت: مورد ستم قرار گرفته، حقش را غصب می‌کنند، او را می‌زنند در حالی که حامل و باردار است به حریم و منزلش بدون اذن وی داخل شده و افراد پست و فرومایه او را رنجور می‌نمایند و وی مانع و دافعی نیافته و بدنبال ضرب و کتکی که می‌خورد حملش سقط شده و از ناحیه آن فوت و رحلت می‌کند.

حضرت عرض کرد:

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ، پذیرفتم و راضی شده و تسلیم آن بوده و از تو توفیق و صبر می‌خواهم سپس به حضرتش گفته شد:

برای دخترت از برادرت دو پسر می‌باشد که یکی از آن دو را امّتت با حیله و نیرنگ می‌کشند، لباسش را از او سلب نموده و مورد طعن و سرزنش‌ها قرار می‌دهند.

حضرت عرض کرد:

پروردگارا پذیرفتم و تسلیم آن شده و إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ از تو توفیق برای صبر می‌خواهم.

دنباله حدیث یازدهم ترجمه:

و امّا فرزند دیگرش را امّتت برای جهاد دعوت کرده سپس او را با طرز بد و ناهنجاری می‌کشند، فرزندانش و آنچه از اهل بیتش با او باشند را می‌کشند و سپس حرمش را اسیر می‌کنند، پس از من کمک و استعانت می‌جوید ولی حکم از من صادر شده که وی و تمام آنان که با او هستند شهید شوند، قتل او حجّت است بر کسانی که بین دو طرف زمین می‌باشند، اهل آسمان‌ها و سکنه زمین بر او گریسته و جزع و بی‌تابی می‌کنند، و فرشتگانی که نتوانستند او را یاری کنند بر این امر

می‌گریند، سپس از صلب و پشت او فرزندی خارج می‌کنم که بواسطه‌اش تو را نصرت و یاری می‌نمایم، شبح و تمثال آن فرزند نزد من بوده و تحت عرش می‌باشد، به واسطه او زمین را پر از عدل و داد کرده و رعب و وحشت با او سیر و حرکت می‌کند، آن قدر از مردم بکشد که در او شک کنند که آیا حجّت خدا است یا نه عرض کردم: انا للّه! به آن حضرت گفته شد:

سرت را بالا کن، پس نظر کردم به مردی که زیباترین مردم از حیث صورت و خوش‌ترین آنها از جهت بو، بود، نور از بین دو دیدگان و بالای سر و پائین پاهایش ساطع و درخشان بود، پس او را خواندم، به سویم آمد در حالی که بر او جامه‌هائی از نور بود به من رسید تا بین دو چشمم را بوسید نگریستم به فرشتگانی که دور او را حلقه زده بودند و عدد آنها را غیر از خداوند عزّ و جلّ دیگر نمی‌دانست عرض کردم:

پروردگارا، این شخص برای چه کسی غضب کرده و این گروه فرشتگان را برای چه شخصی آماده کرده‌ای؟

به من وعده نصرت در ایشان داده‌ای پس انتظار آن را از تو دارم، ایشان اهل و اهل بیت من بوده، تو خودت از ایذاء و آزادی که بعد از من به ایشان می‌رسد به من خبر دادی و اگر بخواهی حتما می‌توانی بواسطه ایشان آنان را که ظلم و ستم به اهل بیت من کرده‌اند منکوب و ذلیل کرده و بدین وسیله من را نصرت نمائی و من تسلیم تو بوده و پذیرفته و راضی بوده و از تو می‌خواهم که به من توفیق و رضا و خشنودی را اعطاء کرده و بر صبر نمودن کمکم نمائی.

به من گفته شد:

امّا برادرت، پاداش او نزد من محفوظ بوده و آن این است که منزل‌گاهش را بواسطه صبری که نموده بهشت برین قرار می‌دهم، در روز بعثت و قیامت حجّتش بر خلائق ظهور می‌یابد، او را بر حوض کوثر متولّی گردانده تا دوستان شما را سیراب و دشمنانتان را از نوشیدن آب باز دارد، جهنم را بر او خنک و آرام قرار می‌دهم، هر کس که در قلبش به قدر مثقالی از محبت و مودّت او باشد در جهنّم داخل شده و بدون اینکه آسیبی به او وارد شود از آن خارج می‌گردد و قرار می‌دهم منزل شما را در یک درجه و یک مرتبه از بهشت.

و امّا فرزندت که منکوب و مقتول واقع شد (مقصود حضرت مجتبی علیه السّلام است) و آن فرزندت که با طرزی فجیع و ناهنجاری کشته شده (منظور حضرت امام حسین علیه السّلام است) عرش خود را با این دو زینت خواهم نمود و چنان کرامتی غیر از این به آن دو دهم که بر قلب هیچ بشری خطور نکرده باشد و آن بخاطر بلا و مصیبت‌هائی است که به ایشان رسیده، پس بر من اعتماد و توکل کن.

و نیز به کسانی که به زیارتش روند نیز این کرامت را اعطاء می‌کنم چه آنکه زوّار او زوّار تو بوده و زوّار تو زوّار من هستند و بر من حتم و لازم است که به زوّارم این کرامت را عنایت نمایم و نیز آنچه را از من سؤال کنند به آنها خواهم داد و جزا و پاداشی به ایشان دهم که دیگران به آن غبطه برند.

دنباله حدیث یازدهم ترجمه:

و امّا دخترت:

او را نزد عرش نگه داشته، پس به او گفته می‌شود: خداوند تو را در میان خلقش حاکم قرار داد، پس کسی که به تو و به فرزندانت ظلم نموده در او حکم نما به آنچه خواهی و من حکم تو را بر ایشان اجراء خواهم نمود، آن حضرت در عرصه قیامت حاضر شده و وقتی اشخاصی که به او ظلم و ستم کرده‌اند.

در آنجا ایستادند امر می‌کنم که ایشان را در آتش بیاندازند.

پس ظالم می‌گوید: یا حَسْرَتی عَلی ما فَرَّطْتُ فِی جَنْبِ اللَّهِ (فریاد وا حسرتا بر آورده و گوید:

ای وای بر من که جانب خدا را فروگذارده و در حق خود ظلم و تفریط کردم) و به دنبال آن آرزوی بازگشت به دنیا را می‌کند و دو دست خود را از ناراحتی و شدّت عذاب می‌گزد و می‌گوید: یا لَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِیلًا (ای کاش من در دنیا با رسول حق راه دوستی و طاعت پیش می‌گرفتم).

یا وَیْلَتی لَیْتَنِی لَمْ أَتَّخِذْ فُلاناً خَلِیلًا (وای بر من کاش فلان کافر و فلان فاسق را دوست خود قرار نمی‌دادم) نیز می‌گوید:

حَتَّی إِذا جاءَنا قالَ یا لَیْتَ بَیْنِی وَ بَیْنَکَ بُعْدَ الْمَشْرِقَیْنِ فَبِئْسَ الْقَرِینُ (تا وقتی که از دنیا به سوی ما باز آید آن گاه با نهایت حسرت می‌گوید: ای کاش میان من و آن شیطان فاصله‌ای به دوری مشرق و مغرب بود که او همنشین بسیار بدی برای من بود). و نیز می‌گوید:

وَ لَنْ یَنْفَعَکُمُ الْیَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّکُمْ فِی الْعَذابِ مُشْتَرِکُونَ (وای ستمکاران هرگز در آن روز پشیمانی به حال شما سودی ندارد زیرا در دنیا ظلم کردید و امروز با شیاطین در عذاب دوزخ شریک هستید) و نیز می‌گوید:

أَنْتَ تَحْکُمُ بَیْنَ عِبادِکَ فِی ما کانُوا فِیهِ یَخْتَلِفُونَ (تو خود میان بندگان در آنچه خلاف و نزاع می‌کنند حکم فرما) پس به ایشان گفته می‌شود:

آگاه باشید: لعنت خدا بر ستمکاران باد آنان که بندگان خدا را از راه خدا باز می‌دارند و راه کج را می‌طلبند و به عالم آخرت اعتقاد ندارند.

و اوّلین نفری که در ظالمین حکم نموده و ایشان را محاکمه می‌فرماید حضرت حسن بن علی علیه السّلام است که در قاتل خویش به حکومت می‌پردازد و سپس قنفذ (قاتل حضرت زهرا سلام اللّه علیها) را مورد محاکمه قرار می‌دهد پس قاتل آن حضرت و قنفذ و صاحب قنفذ را آورده سپس با تازیانه‌ئی از آتش ایشان را می‌زنند، اگر یکی از این تازیانه‌ها در دریا بیفتد از

شرق تا غرب دریا به غلیان و جوش آمده چنانچه اگر آن را روی کوه‌های دنیا بیاندازند آنها را ذوب کرده تا خاکستر شوند پس با این تازیانه‌ها ایشان را می‌زنند.

سپس امیر المؤمنین علیه السّلام روی انگشت پاها در مقابل حق تعالی برای خصومت و دادخواهی با فلانی که در چاه عذاب است می‌ایستد، پس چاه را بر ایشان می‌بندد به طوری که کسی ایشان را ندیده و آنان نیز کسی را نبینند، پس آنان که در ولایت و دوستی این ظالمین بودند می‌گویند:

پروردگارا به ما نشان بده جن و انسی که ما را گمراه کردند، تا ایشان را زیر قدمهای خود گذاشته تا از اسفلین باشند.

خداوند عزّ و جلّ می‌فرماید:

وَ لَنْ یَنْفَعَکُمُ الْیَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّکُمْ فِی الْعَذابِ مُشْتَرِکُونَ در این وقت ایشان با صدای بلند می‌گویند: وای بر ما هلاک شدیم.

آن دو نفر بر سر حوض کوثر حاضر شده و از امیر المؤمنین علیه السّلام درخواست آب می‌کنند در حالی که با ایشان نگهبانانی همراه هستند، پس آن دو نفر می‌گویند: ما را عفو کنید و سیرابمان نموده و رهایمان بنمائید.

به ایشان گفته می‌شود:

چون کافران آن عذاب سخت را به چشم خود نزدیک دیدند رخسارشان سیاه و زشت شود و به آنها گویند این همان عذابی است که بواسطه ظلمی که به امیر مؤمنان نمودید مستحقش می‌باشید، با حالت تشنگی به جهنم برگردید آب شما تنها حمیم (آب سوزان و گرم جهنّم که از عرق دوزخیان جاری است) و غسلین (آبی متعفّن که از پوست و گوشت اهل دوزخ جریان دارد) می‌باشد و امروز شفاعت شافعین نفعی برای شما ندارد.

حدیث دوازدهم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن ولید، از محمّد بن الحسن الصّفار، از عبّاس بن معروف، از عبد اللّه بن عبد الرحمن اصمّ، از جدّش، وی گفت: محضر حضرت ابی عبد اللّه علیه السّلام عرض کردم: فدایت شوم حج افضل است یا دادن صدقه؟

حضرت در جواب فرمودند:

این سؤال مشتمل بر دو سؤال است:

الف: مالی که آن را صدقه می‌دهند چقدر است؟

ب: آیا به مقداری که صاحبش را به حج برساند می‌باشد یا نه؟

راوی می‌گوید: عرض کردم: خیر.

حضرت فرمودند:

اگر مال صاحبش را به حج برساند، صدقه معادل حج نیست یعنی این مال را اگر صرف حج کند افضل است و اگر به این مقدار نباشد، پس صدقه دادن افضل می‌باشد

عرض کردم: جهاد چه طور است؟

حضرت فرمودند:

پس از فرائض جهاد در وقتش افضل اشیاء است و باید توجّه داشت که جهاد مشروع نیست مگر با دستور امام علیه السّلام.

عرض کردم: زیارت چه طور است؟

حضرت فرمودند:

زیارات عبارتند از زیارت نبیّ اکرم صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و زیارت اوصیاء و زیارت حمزه و زیارت حسین علیه السّلام در عراق، کدام منظور تو است؟

عرضه داشتم: چه ثوابی برای زیارت حسین علیه السّلام است؟

حضرت فرمودند:

زائر حسین علیه السّلام در رحمت الهی فرو می‌رود و زیارتش سبب خشنودی و رضایت حق می‌باشد، بدی‌ها از او دفع گشته، روزی به دنبالش بوده، فرشتگان مشایعتش نموده، نوری او را پوشانده که فرشتگان حافظ و نگهبان بدین وسیله او را می‌شناسند از این رو به هیچ یک فرشته نگهبان و حافظی عبور نمی‌کند مگر آنکه او برایش دعاء می‌نماید.

حدیث سیزدهم ترجمه:

احمد بن جعفر بلدی روایت کرد از محمّد بن یزید بکری، از منصور بن مدائنی، از عبد الرحمن بن مسلم وی گفت: بر حضرت کاظم علیه السّلام داخل شده و محضرش عرض کردم:

زیارت حضرت حسین بن علی علیهما السّلام افضل است یا زیارت امیر المؤمنین علیه السّلام یا فلان و فلان و یک یک اسامی ائمه علیهم السّلام را بردم؟

حضرت به من فرمودند:

ای عبد الرحمن، کسی که اوّل نفر ما را زیارت کند پس محقّقا آخرین ما را نیز زیارت کرده و بالعکس اگر آخرین نفر ما را زیارت کند اوّلین نفر از ما را نیز زیارت کرده، و کسی که اوّلین نفر ما را دوست بدارد قطعا آخرین ما را نیز دوست داشته و بالعکس اگر آخرین نفر ما را دوست بدار اوّلین نفر را نیز دوست دارد و کسی که حاجتی از دوستان ما را روا کند گویا برای جمیع ما حاجتی را برآورده است، ای عبد الرحمن ما را دوست بدار و کسی که محب ما هست را نیز دوست بدار و دوستیت در راه ما باشد، دوست بدار برای ما و بخواه ما را و بخواه کسی را که ما را بخواهد و دشمن بدار کسی که دشمن ما هست، آگاه باش کسی که ما را رد و انکار کند گویا رسول خدا که جدّ ما است را انکار کرده و کسی که رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم را انکار کند خدا را انکار کرده، آگاه باش ای عبد الرحمن کسی که نسبت به ما بغض و کینه داشته باشد پس نسبت به حضرت محمّد بغض دارد و کسی که نسبت به حضرت محمّد بغض داشت نسبت به خدا بغض دارد و کسی که خدا را مبغوض داشت بر خدا است که او را به جهنّم داخل کرده و برایش یاوری نمی‌باشد.

حدیث چهاردهم ترجمه:

محمّد بن الحسن بن احمد بن ولید، از محمّد بن الحسن الصّفّار، از عبّاس بن معروف، از عبد اللّه بن عبد الرّحمن اصم، از حسین، از حلبی، وی گفت: حضرت ابو عبد اللّه علیه السّلام به من فرمودند:

هنگامی که حسین علیه السّلام کشته شد اهل ما شنیدند قائلی در مدینه می‌گفت:

امروز بلاء بر این امّت نازل شده دیگر سرور و شادی نخواهند دید تا وقتی که قائم شما قیام کند و سینه‌ها را با قیامش شفاء داده و دشمنانتان را بکشد، و در مقابل آن تنها مانده‌ای که خونش قصاص نشد و به انتقام آن تنها مانده‌هائی را بکشد.

اهل ما از شنیدن این صدا به فزع آمده و گفتند:

گوینده این صدا را ما نمی‌شناسیم کیست، پس بعدا که خبر شهادت حسین علیه السّلام به ایشان رسید حساب کردند دقیقا سخن و تکلّم آن متکلّم همان شبی بود که روزش حضرت امام حسین علیه السّلام شهید شدند.

عرض کردم: فدایت شوم: تا کی شما و ما در سوز این کشتار و وقوع آن سوخته و در خوف و سختی بسر بریم؟

حضرت فرمودند: تا زمانی که هفتاد مرتبه رخنه و شکاف و فرجه پیدا شده بطوری که بین هر فرجه و فرجه دیگر فاصله بوده و بهم متّصل نباشند و وقت فرجه هفتادمین که رسید پرچم‌ها پیدا شده که بترتیب می‌آیند و سپس ایستاده و درنگ می‌کنند گویا مرواریدهائی بوده که برشته کشیده شده‌اند پس کسی که آن وقت را درک کند چشمش روشن باد.

زمانی که حسین علیه السّلام کشته شد شخصی در میدان حاضر شد در حالی که لشکریان اهل کفر در جایگاهشان بودند، پس آن شخص فریادی برآورد به طوری که تمام را از هر گونه حرکتی بازداشت، پس به آنها گفت: چگونه فریاد نکنم و حال

آنکه رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم ایستاده گاهی به زمین و گاهی به حرب و جنگ شما نظر می‌کنند و من خوف دارم که خدا را خوانده و اهل زمین را نفرین کرده پس حق تعالی ایشان را هلاک کند.

بعضی از لشکریان به برخی دیگر گفتند: این انسانی دیوانه است.

توبه‌کنندگان در بین لشکر گفتند: به خدا سوگند ما برای خود این کار را نکرده بلکه بخاطر رضایت و خشنودی پسر سمیّه سرور جوانان اهل بهشت را کشتیم.

پس بر عبید اللّه بن زیاد خروج کرده و کارشان به آنجائی رسید که رسید.

عرض کردم: فدایت شوم: این فریادکننده چه کسی بود؟

حضرت فرمودند:

ما نمی‌بینیم او را مگر جبرئیل علیه السّلام و همین قدر بدان اگر از خداوند اذن می‌داشت چنان صیحه می‌زد که جملگی قالب تهی کرده و روحشان به جهنّم روانه می‌شد ولی مهلتشان داد تا به گناهان خویش افزوده و عذاب الیم و دردناک را برای خود فراهم کنند.

عرض کردم: فدایت شوم، چه می‌فرمائید راجع به کسی که بر زیارت آن حضرت قدرت دارد ولی مع ذلک آن را ترک می‌کند؟

حضرت فرمودند:

وی عاق رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و سلّم و عاق ما بوده و به امری که باید به آن توجّه می‌کرد استخفاف نموده و کسی که آن حضرت را زیارت کند خداوند متعال ما وراء حوائجش می‌باشد یعنی نیازمندی‌هایش را بر آورده می‌کند و آنچه خواسته‌اش می‌باشد را کفایت می‌کند و نیز زیارت آن حضرت رزق را به بنده جلب کرده و آنچه را که باید وی خرج کند برایش باقی می‌گذارد و گناهان پنجاه سال او را خدا می‌آمرزد و پس از زیارت شخص به اهل خودش باز می‌گردد در حالی که هیچ گناه و لغزشی بر او نیست مگر آنکه تمام از نامه عملش محو می‌شود و اگر در راه فوت کند فرشتگان بر او نازل شده و غسلش می‌دهند و دربی برایش به طرف بهشت گشوده می‌شود و روحش از آن داخل بهشت می‌گردد و اگر سالم ماند دربی که از آن روزی وی فرود می‌آید باز می‌شود و به هر یک درهمی که در این سفر و زیارت صرف کرده ده هزار درهم برایش منظور شده و آنها را برای او ذخیره می‌کنند و وقتی پس از مرگ محشور شد به او گفته می‌شود:

در مقابل هر یک درهم، ده هزار درهم داری که حق تعالی برای تو آنها را ذخیره کرده است. پایان کتاب ترجمه کامل الزیارات تصنیف ابی القاسم جعفر بن محمّد بن جعفر بن موسی بن قولویه القمی قدّس سره بدست ناتوان سیّد محمّد جواد ذهنی تهرانی در روز یک شنبه هفتم ماه ذی حجهٔ الحرام سنه یک هزار و چهار صد و هیجده هجری قمری نزیل قم المشرفه و از خداوند متعال تقاضا دارم که آن را خالصا لوجهه قبول فرماید بحق محمّد و آله الطاهرین آمین یا ربّ العالمین.

سایت جامع سربازان اسلام

www.sarbazaneislam.com

جهت حمایت از ما در صورتی که ما را قبول دارید ، ما را لینک کنید

لبیک یا خامنه ای ، لبیک یا حسین(ع) است